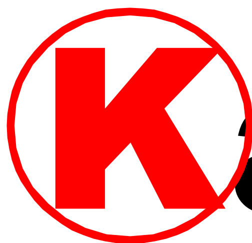

Kansan ääni

Nro 1/10
Helmikuu 2010 - huhtikuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 e
8. vuosikerta

Kansanliike rakennettava nopeasti

Laman laskut ohjataan kuntien kontolle ja sitä kautta palvelujen heikentämiseen. Vanhukset, nuoret, työttömät kärsivät ja epävarmuus lisääntyy. Eläkkeitä heikennetään. Vaikka kova talvi onkin, tulisi sentään Helsingin pääkatujen auraukseen riittää rahaa. Kuva osoittaa millaista on Helsingin Hermannissa. Kansanliikettä tarvitaan.

Sivut 4-5 ja keskiaukeama

STP Työkansan vaihtoehto Tradekan vaaleissa

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.-25.3.2010 postivaalina. Viime vuosina työväen osuusliike on etääntynyt perustastaan ja omaksunut kovat markkina-arvot. Asiakkaan ääntä ei kuunnella ja myymälöiden henkilökunnalla ei ole valtuuksia ottaa liikkeeseen myyntiin edes paikkakunnan leipää. STP:n edustajat haluavat kehittää asiakaslähtöisyyttä. Kohtuuhintaista lähiruokaa tulee saada kävelymatkan etäisyydeltä.

Sivu 3 ja takasivu

Kaikkien eläkeläisten asema turvattava

Aiemmin eläkeläiset organisoivat eduskuntatalolle isoja mielenosoituksia. Hallituskonsensuksen turvaamiseksi ne lopetettiin eläkeläisjärjestöjen taustapuolueiden mahtikäskyllä. Tänään hallitus pyrkii raa'asti heikentämään eläkeläisten asemaa. Tähän tähtää mm. elinaikakerroin, mikä pakottaisi jatkamaan työuraa edes siedettävän eläketurvan saavuttamiseksi. Meillä on paljon työtä edessämme

Sivu 7

Nato-herrat tulevat. Mielenosoitus NATOa vastaan Helsingissä to. 4.3.2010

Sivu 6

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!
Kansanääni
Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2010

Ydinvoima ja ilmastonmuutos

Ilmastonmuutoksen ratkaiseminen on planeettamme suurin ongelma. Ongelma on vain sanojen ja tekojen ristiriita. Suomen eduskunnassa hyväksytty ilmasto- ja energiastrategia vähentää päästöjämme vain 5% v 2020 mennessä. Työ- ja elinkeinoministeriön mukaan puuttuva 15% päästövähennys saadaan rakentamalla uusi 1 600 MW ydinvoimala. Ministeriö ei pysty osoittamaan ydinvoiman rakentamisen ja hiilidioksidipäästöjen vähenemisen välistä yhteyttä. Hyväksytty ñstrategiaò ole ilmastostrategia: se on ydinvoiman rakentamisen strategia. Ydinvoimasta ei ole apua ilmastonmuutokseen.

Ydinvoimateollisuus väittää, että viitisen prosenttia ilmastonmuutoksen torjumiseen tarvittavista päästövähennyksistä saataisiin aikaan ydinvoimalla. Seuraavien 20 vuoden aikana tarvittaisiin noin 350 uutta ydinvoimalaa ympäri maailmaa - ja silti 95 prosenttia päästövähennyksistä pitäisi saada aikaan muulla keinoin. Ydinvoiman pieni rooli päästövähen-nyksissä johtuu siitä, että ydinvoima tuottaa pelkkää sähköä. Esimerkiksi sähkön ja lämmön yhteistuotanto sekä liikenteen, lämmityksen ja teollisuusprosessien päästöt eivät ydinvoimalla vähene. Ilmastonmuutosta kiihdyttävät päästöt syntyvät monilla eri sektoreilla, joten sen torjumiseen tarvitaan monia ratkaisuja. Ydinvoimaloiden ongelmat ja riskit olisivat kohtuuttomat hyötyihin verrattuna. Satoja uusia uraanikaivoksia pitäisi avata. Erilaisissa välivarastoissa makaavan korkea-aktiivisen ydinjätteen määrä sekä ydinmateriaalien kuljetukset maailman merillä ja maanteillä lisääntyisivät. Ydinvoimaloita pitäisi rakentaa nopeasti teollistuviin maihin, joissa energiankulutus kasvaa, mutta turvallisuuskulttuuri on heikko ja luonnonkatastrofit yleisiä.

Ydinvoiman rakentaminen on kuin pikkuvahinko pakkasella: se ensiksi hetken lämmittää, mutta hetken päästä paleltaa entistä enemmän. Ydinvoima on tekosyy lykätä toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Jos lisää ydinvoimaa rakennettaisiin Suomeen, se tekisi mahdottomaksi toteuttaa sitoumukset uusiutuvan energian lisäyksestä.

Pohjolan Voiman konsultti **Paavo Lipponen**.juksaa työkseen - puoluepamppujen ongelma on se, että 2-3 vuotta sitten he saivat rahaa voimayhtiöiltä ja lupaukset ovat tänään kiusallisia.

Pariisin rauhansopimus este Suomen Nato- jäsenyydelle

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen kirjoitti, että jatkuva keskustelu Suomen mahdollisesta Nato-jäsenyydestä luo epävarmuutta. (HS 12.10.08) Näin varmasti on, sillä jäsenyys koskettaa suhteitamme Venäjään. Kokoomus, presidentti Martti Ahtisaari ja entinen europarlamentaarikko Lasse Lehtinen ovat hätistämässä Suomea Natoon, vaikka liittymisen estää Pariisin rauhansopimus, joka Suomella on kymmenen valtion kanssa vuodelta 1947. Jäsenyyteen hätistelystä johtuen Suomessa on enää kaksi Naton vastustajaa: emeritusprofessori Matti Klinge ja Suomen kansa.
Nato-intoilijat väittävät, että Suomi katsoi Pariisin rauhansopimuksen yksipuolisesti rauenneeksi vuonna 1992. Näin ei ole, sillä Suomen hallitus ei ole sitä kumonnut miltään osin. Vain eduskunta tekee Suomea sitovia kansainvälisiä sopimuksia ja päättää niistä irtisanoutumisesta.Pariisin 1947 rauhansopimuksessa sopijapuolet Suomi ja Neuvostoliitto, sitoutuvat olemaan tekemättä mitään liittoja tai osallistumasta sellaisiin koalitio-liittymiin, jotka ovat suunnatut jompaakumpaa sopimuspuolta vastaan. Venäjän presidentin Dmitrij Medvedevin äskettäin hyväksymä Venäjän uusi sotilasdoktriini pitää Natoa ja sen itälaajentumista Venäjän pääuhkana. Nato on siis Venäjän näkökulmasta sellainen koalitio, joka on suunnattu sitä vastaan ja on este Suomen Nato-jäsenyydelle.

Keskustelua kansalaisten perustulosta

Kommunistinen liike syntyi työväenluokan vapautusliikkeeksi tai, vielä abstraktimmin ilmaistuna, työn vapautusliikkeeksi. Työn vapauden aste, on ollut ja on edelleenkin yhteiskunnan kehitystason mittari.

Orjuus, maaorjuus, palkkaorjuus. Kussakin näissä on vapauden aste ollut edellistä suurempi, mutta siitä huolimatta työn tekemisen perusmallina on ollut jonkin asteinen orjuus. Edes kapitalismi, joka julisti työntekijän ja kapitalistin saman arvoisiksi lain edessä, ei purkanut tätä orjuuden perusrakennetta. Mitä on työntekijä verrattuna kansainvälisen suuryrityksen omistajaan? Hiekan jyvä erämaassa hukutettuna miljooniin samanlaisiin.

Mikäli kapitalistisilla työmarkkinoilla vallitsisi tasapaino työvoiman tarjonnan ja kysynnän välillä, niin palkkatyön orjuusluonne ei juurikaan tulisi esiin, koska tällaisessa tilanteessa työntekijällä olisi valinnan mahdollisuuksia. Elleivät työehdot jossain yrityksessä tyydytä, niin varsin todennäköisesti työntekijä löytäisi itselleen toisen ja paremman työnantajan.

Tällaista työvoiman tarjonnan ja kysynnän tasapainoa ei kuitenkaan ole. Kapitalistinen palkkatyöjärjestelmä ei kykene yhdistämään toisiinsa tekemätöntä työtä, jota on pilvin pimein, ja työn tekijöitä, jotka kärvistelevät ansioiden puutteessa. Tilanne on toisen maailmansodan jälkeisten kuudenkymmenen vuoden ajan jatkuvasti kärjistynyt. Suomeen krooninen massatyöttömyys asettui viime vuosituhannen 80-luvulla. Tällä hetkellä ñnormaaliò työttömyys on lähes 10 prosentin luokkaa. Tuotannon automatisointi kärjistää ongelmaa jatkuvasti, vaikkakin suurten ikäluokkien eläköityminen tuokin siihen hetkellistä helpotusta.

Massatyöttömyys tuo vahvasti esiin palkkatyön orjuusluonteen, jota kapitalismin sisällä käytävä tulonjakotaistelu ei muuta miksikään. Tulonjakotaistelu ei muuta palkkaorjuussuhdetta työnantajan ja työntekijän välillä, vaan vakiinnuttaa sitä. Tulonjakotaistelu vastaa kapitalismin logiikkaa.

Ennen kuin suuret ikäluokat on haudattu maan poveen, on kehitys synnyttänyt jo uuden massatyöttömyyden. Samaan aikaan, kun bruttokansantuote kolminkertaistuu yhden ihmisen elämän aikana, niin samaan aikaan tapahtuu valtavaa polarisaatiota. Yhteisen työn hedelmät keskittyvät yhä harvempiin käsiin ja kansan enemmistöltä evätään mahdollisuus nauttia niistä.

*   *   *

Vallankumouksellisten voimien tilanne muuttui perusteellisesti reaalisosialismin romahduksen myötä. Aikaisemmin strategia oli kutakuinkin selvä: luotettiin siihen, että reaalisosialismin vetovoima tulee ennen pitkää niin vahvaksi, että työtätekevät ryhmittyvät kommunistien taakse. Sitten tehdään vallankumous ja käytetään valtuun otettua valtiovaltaa tuotannon kansallistamiseen. Kommunistien päätehtäväksi jäi hankkia työtätekevien luottamus tulonjakotaistelulla sekä reaalisosialismin saavutusten ja marxismi-leninismin tunnetuksiteolla.

Reaalisosialismin romahdus muutti perusteellisesti toimintaympäristöä. Enää ei ole sitä reaalisosialismia, jota voitaisiin esitellä tulevaisuuden mallina. Reaalisosialismin romahduksen syyksi on osoittautunut sen valtiomonopolistinen luonne. Kaikkien tuotantovoimien kattava kansallistaminen ei osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi. Yhteiskunnan kehityksen ohjaamisen kannalta olisi ollut parempi, että vain talouden avainasemat, kuten esimerkiksi finanssisektori, olisi pidetty yhteiskunnan suorassa omistuksessa.

Uudessa tilanteessa vallankumouksellisten voimien on siirryttävä odottelusta aktiiviseen strategiaan. Tulonjakotaistelun rinnalle tulee kehittää sellaisia aktiivisia taisteluteemoja, jotka rikkovat kapitalismin sisäistä logiikkaa, haastavat palkkaorjuusjärjestelmän.

Yksi tällainen on perustulo (kansalaistulo), josta on käyty ajoittain vilkastakin yhteiskunnallista keskustelua. Valitettavasti kommunistit ovat yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta loistaneet tässä keskustelussa poissaolollaan. Tällä hetkellä Vihreät ovat ainoa eduskuntapuolue, jolla perustulo on ohjelmassaan.

Äärimmilleen tiivistäen perustulo tarkoittaa sitä, että jokaiselle Suomen kansalaiselle maksetaan vastikkeettomasti tietty summa (esim. 450 ú) kuukaudessa. Tulojen suuretessa perustulosumma perittäisiin progressiivisella verotuksella pois pitäen kuitenkin huolta siitä, että työn tekeminen kannattaa aina.

Ei ole vaikea ymmärtää, että vaikka perustulo olisi pienikin, niin se parantaa kansalaisen elämänhallintaa oleellisesti. Siksi ei ole ihme, että palkkaorjuusjärjestelmän kannattajat pyrkivät kaikin voimin eroon tämän mallin mukaisista sosiaalietuuksista. Esimerkiksi suomalaisten eläkeratkaisut olisi aikoinaan vallan hyvin voitu järjestellä kansaneläkejärjestelmän raameissa. Se ei kuitenkaan tyydyttänyt kapitalismin kannattajia, sillä kansaneläke ei ollut sidottu palkkatyöhön. Tilalle piti rakentaa palkkatyöhön tiukasti sidottu työeläkejärjestelmä.

Kansantaloudellisesti ajatellen perustulo olisi tunnustus tuotannon yhteiskunnalliselle luonteelle. Siten se olisi myös vahva isku kapitalismin ideologialle. Meidän isovanhempamme, vanhempamme, me ja meidän lapsemme olemme kaikki olleet luomassa ja luomme edelleen kansallisvarallisuuttamme. Meillä on oikeus Oy Suomi Ab:n osinkoihin.

Juhani Eero

Tradeka palautettava jäsenten osuuskunnaksi

Osuustoiminta nousi aikoinaan vastapainoksi yksityiselle voitontavoittelulle, jossa elintarvikkeiden hinnoilla ja muilla keinoin keinoteltiin ja aiheutettiin ahdinkoa työväestölle ja laajasti eri kansan kerroksille.

Osuustoiminnan tarve on yhtä ajankohtainen tänään. Se on keino, jolla voimme turvata oikeuksiamme, estää hintojen korotuksia ja suunnata ostojamme niin, että otamme huomioon sen, miten ja millaisia kulutustavaroita ja muita hyödykkeitä tuotetaan. Terveys- ja ympäristövaikutukset, työllisyyden edistäminen ja pienituloisten tukeminen ovat esimerkkejä asioista, joita voimme osuustoiminnan avulla edistää.

Osuusliikkeet olivat 1990-luvun laman aikana romahduksen partaalla. Tradekan ja Elannon tuleva kohtalo oli kyseenalainen. Oltiin pahasti epäonnistumassa eikä osuustoiminta ole edelleenkään saanut sitä asemaa, joka sillä parhaimmillaan voisi olla. Merkittävä syy on, että Tradekassa ja HOK-Elannossa on irtauduttu monista keskeisistä osuustoiminnan lähtökohdista. Osuustoiminnallisuuteen tarvitaan sellaista jäsenvaltaisuuteen nojaavaa suuntaa, jota Suomen Työväen Puolueen ohjelmassa on hahmoteltu. Tarvitaan myös vastauksia siihen, miksi kriisiin ajauduttiin, että osataan tehdä oikeita johtopäätöksiä ja siksi on tarpeen tuntea kehitys ja sen taustat.

Nykyisellään Tradeka on hallintayhtiö. Sen toiminta perustuu osakeyhtiöihin, joita ovat hotelli-ja ravintola-alalla toimiva Restel Oy ja Tradeka on vähittäiskauppaa harjoittavassa Suomen Lähikauppa Oy:ssä, johon kuuluvat Valintatalot ja Siwat. Osuustoimintaperiaatteella toimivia kauppoja ei ole. Osuustoiminnasta on jäljellä sinänsä arvokas yksi ääni ja yksi jäsenperiaate, mutta toiminta ei ole osuustoimintaa.

Aikoinaan osuusliikkeet perustivat Yleisen Osuuskauppojen Liiton päätösvallan perustuessa kunkin osuuskaupan jäsenmäärään. Vuonna 1916 se jakaantui ja osuuskaupat muodostivat Osuusliike Elannon johdolla oman aatteellisen keskusjärjestön Kulutusosuuskuntien Keskusliiton (KK) muodostaen näin edistysmielisen osuuskauppaliikkeen eli E-liikkeen. Samalla ne halusivat pitää keskusliikkeenään SOK:n. Tähän ei SOK suostunut, jolloin KK:n jäsenosuusliikkeet perustivat vuonna 1917 Suomen Osuustukkukaupan (OTK), josta tuli 1920 Osuustukkukauppa ja 1970 Keskusosuusliike OTK.

E-osuusliike laajensi sitten teolliseen toimintaan ja perustettiin vakuutusyhtiö Kansa ja Rakennuskunta Haka. OTK ajautui kuitenkin vaikeuksiin, kun se ei pystynyt uudistumaan. Valta keskittyi uudelle pääjohtajalle Eero Rantalalle, joka ajoi läpi 39 osuusliikkeen sulautumisen ja OTK:hon muodostui 1983 E-osuuskunta Eka. Poikkeuksena oli ainoastaan yksi, mutta sitäkin suurempi eli noin neljännestä Osuusliikkeiden liikevaihdosta ja jäsenistöstä edustanut Elanto. Jo aiemmin samana vuonna KK:n nimi muutettiin muotoon Kulutusosuustoiminnan Keskusliitto jäseninään fuusion jälkeen siis vain Eka ja Elanto. Vuonna 1992 Eka ja Elanto sekä SOK ja Suomen Osuuskauppojen Keskusliitto perustivat Suomen Kuluttajaosuustoiminnan Liiton (KOL), jolloin samassa yhteydessä KK lopetti toimintansa ja E-liike siirtyi historiaan. (KOL:n toiminta puolestaan päättyi ainakin tosiasiallisesti vuoden 2003 lopussa.)

Kansa-vakuutuskonsernin ja Haka-rakennusyhtiön mukaantulon jälkeen E-osuuskunta Ekasta muotoutui vuonna 1987 Osuuskunta Eka-yhtymä.

Useat aiemmin kannattaneet osuusliikkeet katuivat myöhemmin ennen liittymistään EKA:aan, eivätkä kaikki jäsenet sitä edes hyväksyneet. Katuminen oli myöhäistä, kun EKA romahti taloudellisesti.

Ekan taloudellinen tilanne pysyi heikkona alusta alkaen ja yhtymä oli pahenevassa rahoituskriisissä. Investoinnit ja toiminta rahoitettiin viime vaiheessa Eläke-Kansan tuloilla. Lokakuussa 1993 tiedotusvälineissä alkoi liikkua tietoja Ekan taloudellisesta tilanteesta ja Hakan suurista tappioista. Uutisten johdosta Ekan säästökassa-asiakkaat alkoivat nostaa säästöjään joukkomitassa. Pankit kieltäytyivät rahoituksesta ja tämän johdosta Eka haki itsensä yrityssaneeraukseen. Ekan yrityssaneeraus aiheutti Eläke- ja Henki-Kansan sekä Hakan konkurssin. Aloitettu yrityssaneeraus päättyi vuonna 2003, mutta samalla osuustoiminnallisuus on jäänyt syrjään.

Ekan tuhokierre ajoi myös Elantoa ahdinkoon. tsenäisen Elannon puolesta liike torjui liittämishankkeet 1980-luvulla, mutta EKA tuli pääkaupunkiseudulle Elannon alueelle. Elannon tilannetta vaikeutti Hakan konkurssi, koska Elanto menetti siinä varojaan samoin kuin siinä, että Elanto joutui sopimuksen perusteella kattamaan Ekan eläkevastuuvajausta. Nämä eivät olleet ainoat syyt Elannon vaikeuksille, vaan laman kynnyksellä Elannon johto oli tehnyt virhelaajennuksia ja osuustoiminnan periaate menetti sijaansa myös Elannon toimintaperiaatteissa ja jäsenvalta heikkeni. Kun Elannosta alkoi säästökassavarojen nostaminen, Elantoa rahoittanut KOP ei ollut lainaamassa rahaa, koska se oli lopetettu ja yhdistetty SYP:n kanssa. Elanto joutui velkasaneeraukseen vuonan 1994 ja se myi arvokkaan omaisuutensa alhaisiin hintoihin. Pekka Tiainen teki myyntejä vastustavan esityksen Anna-Liisa Kuittisen kannattamana, mutta se ei mennyt Elannon edustajistossa läpi. Elanto saatiin kuiville, vaikka velkojapankit ottivat siitä kaiken hyödyn irti, mutta sitten edustajiston enemmistö päättikin liittää Elannon HOK:n kanssa S-liikkeeseen.

Nykyisessä Tradekassa on 300 000 jäsentä. Ylintä päätösvaltaa osuuskunnassa käyttää jäsenistön kuudeksi vuodeksi kerrallaan yleisillä vaaleilla valitsema edustajisto. Edustajisto valitsee kahdeksi vuodeksi kerrallaan osuuskunnalle hallintoneuvoston, joka nimeää vuodeksi kerrallaan hallituksen. Edustajiston valinnan kautta voidaan yrittää vaikuttaa Tradekan suuntaan.

Pekka Tiainen

Vasalli vai itsenäinen ï työtön vai työllinen

Suomi täyttää sata vuotta 2017. Miltähän se näyttää palkkatyöläisten, työttömien ja muiden vähäarvoisten silmin? Onko maa oikeasti itsenäinen vai edelleen EU:n vasalli?

Kesällä 1917 työväen enemmistöinen ja vuoden ikäinen eduskunta julisti maan itsenäiseksi, mutta porvariston toimesta ja porvarillisen Venäjän kasakoiden voimalla eduskunta hajotettiin. Porvaristo ei halunnut erota Venäjästä. Tilanne kuitenkin muuttui, kun bolshevikit ottivat porvaristolta vallan. Suomen porvaristo joutui kauhun valtaan. Nyt sekin halusi itsenäisyyden.

1918 alkoi Suomen verinen a kurjuuden kausi. Se päättyi vasta 1944. Poliittiset vangit vapautettiin ja todellinen vasemmistokin sai poliittiset oikeudet. Siitä alkoi porvarillinen demokratia ja ns. hyvinvointiyhteiskunnan rakentaminen. Se päättyi Neuvostoliiton hajottamiseen ja sosialismin alasajoon. Alkoi näennäisen itsenäisyyden aika, jossa ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta on annettu vieraille, alkoi EU-vasallin aika. Nyt kierosti hoetaan ja härskisti vastoin parempaa tietoa väitetään, että EU-Suomessa loppuu työvoima. EU:n liittymisen ehto, vapaakauppa, vei Suomen 90-luvun alussa lamaan. Siitä se ei noussut. Siihen viisitoista vuotta ei riittänyt. Ennen tämän nykyisen laman alkua töitä tehtiin vähemmän kuin 1990, vaikka samaan aikaan työvoima lisääntyi sadallatuhannella.

Nykyisestä lamasta huolimatta, tai sen vuoksi, kapitalisteilla riittää kanttia sanoa työläisten palkankorotuksille jyrkkä ei. Myös työttömien, pätkätyöläisten, eläkeläisten ja ikääntyneiden kimppuun käydään vaatimalla työttömyysputken tukkimista, työurien pidentämistä ja ehkä vielä eläkeiän nostamista.

Lisäksi valtamedia kehtaa vakavalla naamalla väittää, että lama menee ohi ja sitten kaikki on hyvin. Oikeiston julkisesti ja voimalla markkinoidut pelot ovat työvoiman loppuminen, eläkeläisten määrän räjähtäminen käsiin ja huoltosuhteen kestämätön vinoutuminen. Pelko on pelkkää turkin hihasta vedettyä pötyä!

Kapitalistitkin tietävät, että tulevaisuudessa työvoimaa riittää ihan ylen määrin, mutta työ vähenee, työn puute pahenee. Työ ei riitä. Se ei kuitenkaan kiinnosta ketään, vaikka työn puute jo nyt lähestyy totaalisen katastrofin mittoja. Kapitalisteja kiinnostaa vain voitto. Siksi palkkoja ja eläkkeitä poljetaan. Niistä halutaan miljardit kapitalistien pohjattomiin säkkeihin.

o o o

Englannissa pääministeri Margaret Thatcherin aikana työllisyystilastojen tekotapaa ja perusteita muutettiin 17 kertaa. Sen ansiosta tilastoissa työllisyys heikkeni ja työttömyys lisääntyi vain kerran, mutta työttömyys väheni kuusitoista kertaa.

Englannilla on suuri vaikutusvalta EU:ssa. Vuonna 1998 EU:n käskystä meillä otettiin käyttöön työvoimatutkimus. Sen ansiosta tilastoihin ilmaantui valtavasti haamuja. Lisäksi työllisyys lasketaan työpaikkoina, ei enää työvuosina. Nyt työllisyyttä on vaatimaton pätkätyöpaikkakin. Uuden tilastoinnin mukaan 2009 työttömyysaste saatiin alennettua 8,4 prosenttiin. Virallinen työttömyysaste on pelkkää potaskaa. Viime vuonna työikäisistä oli syrjäytettyjä kahdeksan prosenttia. Työvoimaksi lasketuilta työtunteja puuttui lähes tuhannen miljoonaa tuntia, 21,2 prosenttia!

Viimevuonna tuotanto supistui ja siitä lähtevä tuotannon kasvu on seitsemän vuoden kuluttua noin 10 prosenttia suurempi. Vuoden 2017 työikäiset syntyivät 1952ï 1999 joten työvoima tiedetään. Tuotannon tapaan tuottavuuskin kasvaa hitaasti, mutta kuitenkin tuotantoa nopeammin. Siitä seuraa, kun töitä pitäisi riittää myös syrjäytetyille, että työnhakuun ja työttömyyteen kuluu julmat 25,7 prosenttia.

Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan työikäisten määrän kasvu pysähtyy ja kaudella 2011ï 2040 se vähenee noin 166 000 hengellä. Sen jälkeen määrä taas hiljalleen kasvaa. Tämän ja työministeriön tutkimuksen perusteella voi laskea, että talouden ja tuottavuudenkin hitaan ja hidastuvan kasvun seurauksena neljänkymmenen vuoden kuluttua työttömyyteen kuluu lähes puolet työvoiman tunneista. Näin ollen lama kehittyy katastrofiksi.

Julkiset tilastot ja varsinkin ennusteet ovat äärimmäisen epäluotettavia. Esimerkiksi huoltosuhteessa ikääntyneiden määrät ovat ennusteissa rajusti ylimitoitetut. Niihin on ilmestynyt haamuja ihan pilvin pimein. Kun tilastoista poistetaan haamut, ihmiset joita ei yksinkertaisesti ole syntynyt, saadaan oikea tieto. Tänä vuonna huoltosuhde on 55 henkeä sataa työikäistä kohden. Vuonna 2020 se on suurimmillaan eli 64. Sen jälkeen ikäihmisten määrä laskee ja huoltosuhde pienenee.

o o o

Suuret ikäluokat syntyivät 1945ï 60. Sen jälkeen syntyvyys on vähentynyt. Vuonna 2025 suurten ikäluokkien nuorimmat ovat yli 65 ja vanhimmat 80 vuotiaita. Sen jälkeen suuret ikäluokat alkavat nopeasti pienentyä.

Työurien pidentämiseen ja työttömyysputken sulkemiseen ei ole mitään tarvetta. Se olisi vain valtava tulonsiirto kapitalisteille. Vain ani harva viitsii tai edes uskaltaa kutsua totuutta silmiin. Sokeasti hoetaan vain oikeiston mantraa innovaatioista, yrittäjyydestä, työurien pidentämisestä, ahkeruudesta, riskinotosta ja muusta paskasta. Harva myöntää, että maan henkinen ilmapiiri on perin juurin oikeistolaisuu-den saastuttama. Siksi maan asiat ovat täysin hunningolla.

Voidaksemme juhlia itsenäisen maan eikä vasallin satavuotista taivalta, on erottava EU:sta. Vain siten voidaan ihmisille turvata työtä, voidaan lyhentää työuria, parantaa eläkkeitä ja korottaa palkkoja. Se kuitenkin vaatii, että palkkatyöläiset yhteistuumin - työväenluokkana! - panevat kapitalistit ahtaalle. Miten maa elää riippuu meistä, minusta ja sinusta.

Palkkatyöläisten, työttömien ja muiden vähäarvois-ten on jo korkea aika liittyä yhteen. Vain yhteisvoimin saamme aidosti itsenäisen Suomen, joka näyt-tää ja tuntuu hyvälle vuonna 2017!

Kai Kontturi

Naton vas-taiset ruohonjuuriryh-mät.

"Säästetään" manit pois vanhuksilta

Pääomapiirien keinottelupolitiikan romahduksen tuloksena syntyneet vastuut pyrkii hallitus kylmästi siirtämään yksityisten kansalaisten ja kuntien kannettavaksi. Kunnat leikkaavat menojaan ja toimintojaan. Valtion rahoitus kuntien lakisääteisissäkään menoissa ei ole vastannut todellisia kuluja. Kunnat tekevät jopa peruspalveluista epäinhimillisiä säästöpäätöksiä. Hämäävästi huononnuksia sanotaan ñkehittämiseksi, rakennemuutokseksi tai tehostami--seksiò. Vammaiset, eläkeläiset, perusterveydenhuolto ja koululaitos ovat kaikkialla säästötoimien kohteena.

Valkeakoskella vanhusten laitoshoidossa hoitajavaje.

Kolmannen sektorin ja hoitajien yhteistyöllä vanhuksille on Valkeakoskella tulossa tapahtuma, jossa moni vanhainkodin asukas kokee ihmeellisen asian: Pääsee käymään ulkona useamman vuoden tauon jälkeen. Hoitajien vähyyden vuoksi kaikkein huonokuntoisimmat vanhukset jäävät väkisinkin sängyn pohjalle koko loppuelämäkseen. Lääni on patistanut Valkeakoskea lisäämään hoitajien määrää jo useamman vuoden ajan. Ylimmät viranhaltijat eivät ole ottaneet viestiä vakavasti. Kaupunginhallituksen puheenjohtaja muistuttaa, *ettei läänistä pystytä vaatimaan tai pakottamaan mihinkään. Kaupunki tekee viime kädessä niin kuin itse haluaa*. Pelastajaksi on tarjottu tehostetun palveluasumisen yksikköä, jonne vanhainkodeista siirtyy 120 vanhusta hoidettavaksi. Uudessa yksikössä puolet asukkaista on yksityisen palveluntarjoajan ja puolet kaupungin vastuulla. Tämän vuoksi kaupunki tekee tulevista hoitajavakansseista ainoastaan määräaikaisia. Ennustaa voi, että hoitajapula iskee seuraavaksi kaupungin kotihoitoon. Tehostetussa palveluasumisessakaan vanhukset eivät hoidu itsestään. Hoitajien apua tarvitaan jokaiselle. Tälläinen sietämätön tilanne vallitsee lukemattomissa eri Suomen kunnissa.

(Lähde: Valkeakosken Sanomat 2.2.2010)

Myös Helsinki "säästää" rahat pois vanhuksilta. Helsingissä ja muissa Suomen kunnissa on keksitty, että tulee edullisemmaksi muuttaa pitkäaikaissairaala- ja vanhainkotipaikat palveluasumiseksi. Vanhainkotimallissa hoitomaksuun sisältyivät kaikki, lääkkeitä ja par-turia myöten. Helsingissä siirretään sadoittain pitkäaikaissairaita palveluasumisen muotoon, aluksi Riistavuoressa ja Kontulassa. Kela maksaa osan vuokrasta ja lääkekuluista mutta loput nykäistään vanhusten omasta rahapussista: lääkärit, lääkkeet, laboratoriot, tv-lupa, ruoka yms. Laitoshoito tulee kunnalle kalliimmaksi, mutta potilaalle edullisemmaksi.

Nykyinen systeemi kannustaakin pysymään mahdollisimman pitkään kotona. Ikääntyneen ihmisen laitoshoitoon tai palveluasumiseen pääseminen tulee olemaan entistäkin vaikeampaa. Omatoimisuutta ja toimintakykyä mittaavaa RAVA- indeksin tasoa tullaan nostamaan siten, että entistä huonokuntoisempien on selvittävä kotona yksin tai kotihoidon avustamana. Palvelutalot tulevat täyttymään psykiatrisilla potilailla ja dementikoilla. Arvot näkyvät päätöksissä ja asukkaat ovat syytä kysyneet, perustuvatko tehdyt suunnitelmat todellisiin säästöihin ja vanhusten kunnioitukseen.

Helsingin vanhuspalvelujohtaja Peiponen väitti HS:n kirjoituksessaan, ñettei Helsinki säästä vanhusten kustannuksellaò. Kirjoituksessaan hän perusteli rakennemuutokseksi kutsumaansa hoitopaikkojen vähennystä jo päättyneellä vanhuspalveluohjelmalla, joka oli hyväksytty valtuustossa vuonna 2006 ja päättyi viime vuoden lopulla. Pro Kuntapalvelut- verkosto vastasi hänelle, että ohjelman tavoitteet kauniine visioineen ñturvallisesta asumisesta ja vanhenemisestaò eivät ole muuttuneet tänä aikana teoiksi. Palveluja on päinvastoin supistettu ja vain kaikkein sairaammat kotona asuvat vanhukset ovat kotihoidon piirissä.

Palveluasumisen paikkoja on aikomus lisätä vuodesta 2008 vuoteen 2010 11 000 hoitovuorokaudella, samaa aikaan vähennetään vanhainkotien ja pitkäaikaissairaaloiden hoitovuorokausia 111 000. Pitkäaikaissairaanhoidon ja palveluasumispäivien yhteismäärä vähenee 90 000 hoitopäivää eli 260 hoitopaikan verran v. 2009 ja 2010. Kotihoidon käynnit lisääntyvät samana aikana noin 100 000. Laitos- tai palveluasuntopäivä pitäisi siis korvata yhdellä kotihoidon päivittäisellä käynnillä. Tämä on mahdoton ajatus. Meidän mielestä vanhuspalveluissa nimenomaan säästetään vanhusten kustannuksella. Muissa Pohjoismaissa vanhustenhoitoon käytetään lähes kaksinkertainen määrä rahaa ja siitä huolimatta esimerkiksi Ruotsissa laitoshoidon purkamisen tulokset eivät ole kovinkaan rohkaisevia, vaan siellä käydään jatkuvasti keskustelua vanhusten hoidosta.

Vallilassa vaadittiin kirjaston säilyttämistä. Kuka puhuisi vanhusten puolesta?!

Helsingissä asutaan ja eletään täysin erilaisissa olosuhteissa kuin maaseudulla. Monet vanhukset asuvat pienissä asunnoissa hissittömissä kerrostaloissa olosuhteissa, jotka eivät ole vertailukelpoisia pienten taajamien kanssa. Vetoaminen omaisiin ja valituksetomaishoitajien puutteesta ovat myös perustuslain vastaisia. Suomalainen yhteiskunta ei voi perustua sille, että viranomaiset velvoittavat omaiset ja läheiset ympärivuorokautiseen hoitotyöhön. On aika selkeyttää lopultakin myös, mitä tarkoitetaan palveluasumisella, hoidolla sekä hoivalla. Käsitteillä pallottelulla on hämärretty asioiden todellista laitaa. Muistisairaan potilaan ongelmia ei ratkaise ñasumistason parantaminenò. Hän tarvitsee syöttämistä, lääkehoitoa ja vessassa käyntiä varten hoitoa, ei palvelua. Lastenhoitoakaan ei kukaan kuvittele ratkaisevansa tarjoamalla lapsille ñasumispalveluita. Palveluasumista tulee toki lisätä ja kehittää. Erikoisesti huomiota pitäisi kiinnittää pienituloisten, kansaneläkkeen varassa elävien vanhusten elinolosuhteisiin.

A**pua ja palveluita kaupungin tulee tarjota ennaltaehkäisevästi** heti kun kotona pärjääminen vaikeutuu, eikä rajata sen saantia vain kaikkein sairaimmille, joiden ihmisarvoista elämää ei voida pelkillä kotikäynneillä saavuttaa. Kotihoidosta ei voida puhua, kun täysin liikuntakyvytön tai muistamaton vanhus hoidetaan muutamalla pikaisella käynnillä ja ostettavilla ateriapalveluilla. Pikemminkin kyse on *heitteille jättämisestä* harhaanjohtavan mielikuvan ñkotona on aina parasò avulla. Tosiasiassa monille sairaille vanhuksille voi kodista muodostua turvaton vankiselli loppuelämän ajaksi.

Vanhukset ja heidän omaisensa on otettava mukaan suunnitteluun, sillä perustuslaissa on määritelty, että jokaisella kansalaisella on oikeus saada tarvittava hoito ja huolenpito. *Vanhusten hoitoa ei pidä ulkoistaa ylikansallisten yritysten hoidettavaksi*. Heikosta vanhustenhoidosta kärsivät vanhusten lisäksi omaiset ja ystävät ja koko yhteiskunta. Monet käyttävät hyvin paljon aikaa hoitopaikan hankkimiseen. Yhteiskunnallinen kustannus on myös omaisten ahdistus hoitopaikkojen puutteesta ja yleensä vanhusten hoidon puutteista.

Lähipalveluiden kehittäminen, päinvastoin kuin kaupungin johtavat virkamiehet ovat kaavailleet, on omalta osaltaan mahdollistamassa vanhusten pärjäämistä kodeissaan. Lääkäri-, laboratorio- ja muiden palveluiden keskittäminen ja karsiminen on päinvastaista toimintaa ja omiaan vaikeuttamaan yhä useampien vanhusten pärjäämistä ilman apua. Vuosia jatkunut, kaupungin omien hoitopaikkojen vähentäminen on välittömästi pysäytettävä. Yksityisten hoitolaitosten varaan perustuva järjestelmä on paitsi haavoittuva (Ruotsissa kunta on joutunut ottamaan konkurssiin menneiden hoitoyrittäjien asiakkaat jälleen omaan hoitoonsa) myös veronmaksajille kalliimpi. Monissa kunnissa omaiset ovat tehneet lääneille eli nykyisille aluehallintovirastoille kanteluita ja valituksia.

Eduskunnan oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio on oikella asialla vaatiessaan, että vanhustenhoitoon on puututtava jopa pakolla. Hänen mukaansa kunnat tulisi jopa pakottaa palkkaamaan lisää henkilökuntaa, jotta vanhusten hoito olisi parempaa.

Paunio sanoo, että vanhuksia hoitavien laitosten valvonnassa on puutteita henkilökunnan vähyyden vuoksi.

Jos me haluamme hyvätasoista eikä ainoastaan tyydyttävää vanhustenhoitoa näissä hoitolaitoksissa niin silloin henkilöstömitoitus, jota nykyään tällaisten laatusuositusten pohjalta toteutetaan, ei ole riittävä. Velvoittava lainsäädäntö voisi olla yksi mahdollisuus. Paunio pohtii esimerkiksi, milloin turvatuoliin sitominen on turva ja milloin rangaistus.

- Vanhus saatetaan jättää tälläiseen tuoliin pitkiksi ajoiksi, jota hän ei sitten jaksa. Tässä yksi ongelma on juuri se, että meillä ei ole kunnollista lainsäädäntöä, joka antaisi selkeän tuen sille, miten tämä yhteensovittaminen tapahtuu toisaalta turvallisuuden ja toisaalta liikkumisen mahdollistamisen välillä.

Myös kotona asuvien vanhusten palvelut vaatisivat säädöksiä. Siellä on usein vanhuksia, jotka ovat tässä poliklinikkakierteessä. Kun tulee ongelma, siellä ei päivystävä lääkäri ehdi ottaa tarkasteluun koko lääkitystä ja koko elämäntilannetta. Mennään jälleen kotiin, ollaan vaihtuvien kotipalveluiden varassa ja tunnetaan myös turvattomuutta. Tässä on eräs osa lainsäädäntöä, jota tulisi kehittää.

Toimitti
Antero Nummiranta

Kansainvälisen naistenpäivän tapaaminen

maanantaina 8.3.2009 klo 18.00
Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki

Avaus: Timo Kangasmaa
Puhe: Raika Kontturi

Ohjelmassa mm.myös konnaköörі ja Jussin teatteriesitys
Kahvitarjoilu **Tervetuloa joukolla tilaisuuteen**

Järjestää: Hermannin Naiset, Sodan ja Fasismin Vastainen Työ sekä Kansan äänen järjestöt

Palveluiden leikkaukset nostavat liikehdintää Tampereella

Jo vuosien ajan Tampere on ollut maanlaajuisissa kyselyissä Suomen vetovoimaisin kaupunkialue. Tampere onkin onnistunut luomaan itsestään kuvan avoimena, trendikkäänä ja kodikkaana ympäristönä, joka ei rutista uusia tulokkaita massiivisuudellaan pääkaupunkiseudun tapaan. Tämä vetovoimaisuus saattaa kuitenkin olla vain näennäistä, sillä Tampereen harjoittama leikkauspolitiikka on viemässä palvelut asukkaiden ulottuvilta.

TILTU leikkausten takana

Tuorein uutinen palveluiden nipistämisessä on Tampereen kaupungin virkamiesten esitys kouluverkon ja sosiaaliasemien supistuksista. Esitetyt supistukset heikentävät olennaisesti palveluiden kätevää saatavuutta. Esitys esimerkiksi toimeentulotukiasiakkaiden keskittämisestä yhdelle asemalle vaarantaa lukuisten toimeentulotuki-asiakkaiden pääsyn hakemaan apua tilanteeseensa.

Samalla kun Tampereen kaupunki hakee laajoja säästöjä, se on tilaaja-tuottaja ï mallia (TILTU) hyväksikäyttäen ryhtynyt yksityistämään sellaisiakin kaupungin palveluita, jotka tuottavat: valtakunnan mediassakin huomiota saanut, rutkasti voittoa tuottaneen Tampereen tietokonekeskuksen yksityistäminen oli tästä kaikkein konkreettisin osoitus.

Köyhyys ja asunnottomuus eivät eliittiä huoleta

Nyt kaavaillut sosiaaliasemien ja kouluverkon harvennukset ovat merkillistä politiikkaa, kun ottaa huomioon Tampereen sosiaaliset olosuhteet: - Tampereella on nimittäin köyhyysongelma, jolta kaupunkia johtava porvaripuolueiden nk.XL-ryhmä on ummistanut silmänsä.

Tuoreimpien tilastojen mukaan peräti 17,2% tamperelaisista eli 35 000 asukasta on pienituloista. Tämä on yli 2% valtakunnallista ja lähes 3% Pirkanmaan keskiarvoa enemmän. Vuosien 2008-2009 välisenä aikana yksistään toimeentu-

Myöskään Tampereella ei enää hyväksytä jatkuvia leikkauksia. "Pelastetaan Tampere asukkaille"- liike järjesti mielenilmauksen kaupungintalon edessä. Vaadittiin mm. vanhusten hoidon turvaamista

lotukea hakevien määrä kasvoi yli 2000:lla 14 000:een. Työttömiä Tampereella on reippaasti yli 15 000. Meneillään olevan taantuman vaikutuksia toimeentulotukiasiakkaiden määrään ei vielä uskalleta edes laskea.

Pienituloisten lisäksi toinen iso ongelma on asunnottomuus. Vuoden 2009 tilastojen mukaan Tampereella on yli 600 asunnotonta, joista 200 pitkäaikaisia. Asunnottumuuden poistamiseen on annettu tähän asti lähinnä kauniita lupauksia, eikä tilannetta syystä tai toisesta tahdota kokonaisuudessaan ratkaista.

Ongelmat ovat lukuisat

Tilastojen ja todellisuuden valossa sosiaaliasemien keskittäminen ei missään olosuhteissa palvele kuntalaisia. Pienituloisille jo yksistään joukkoliikenteen käyttö tulee kalliiksi ja näin ollen suuri joukko toimeentulotukea tarvitsevia on vaarassa vain sen vuoksi, ettei heillä ole varaa asioida asemilla.

Suunnitelmat sosiaaliasemien keskittämisestä ovat vain jäävuoren huippu Tampereen harjoittamassa linjassa: jo aiemmin mainitun kouluverkon kuristamisen lisäksi Tampereella voimakasta arvostelua ovat herättäneet niin kaupungin tilakeskuksen toimet, vanhustenhoidossa tapahtuneet laiminlyönnit ja säästöt, joukkoliikenne kuin satoja miljoonia maksava Rantaväylän tunnelihankekin.

Tamperelaisten mitta vihdoin täyttymässä

Kokoomuslaisen pormestarin Timo P.Niemisen ja häntä tukevan XL-ryhmän politiikka on johtanut tamperelaisten heräämiseen. Alkunsa sai 15.tammikuuta 2010 Pelastetaan Tampere asukkaille - liike, joka on heti alusta lähtien yhdistänyt kuntalaisia puolue- ja vakaumuseroista piittaamatta.

Liikkeen puuhamiehen Markku Huhtalan mukaan liike kritisoi voimakkaasti kaupungin rahankäytön suuntaamista ja tahtoo lisää lähipalveluja niiden leikkaamisen sijaan. Liike tekikin näyttävän ensiesiintymiseen Tampereen keskustorilla 21.tammikuuta, kun suuri joukko kuntalaisia kokoontui vastustamaan kaupungin suunnitelmia leikkauksista ja vaatimaan avoimempaa ja demokraattisempaa päätöksen tekokulttuuria.

Parhaillaan liikkeessä keskustellaan sen tulevista toimintatavoista- ja periaatteista. Samalla liike ryhtyy etsimään yhteistyötä muista tamperelaisista liikkeistä.

Lisätietoa Pelastetaan Tampere asukkaille-liikkeestä: www.tampereasukkaille.fi

Kansan ääni/Antti Siika-aho

Unelman kuolema Helsingin vallankäytön rattaissa

Vuosaaren Skatan tila oli takavuosina umpeenkasvanut ja rakennukset huonossa kunnossa. Tilanne muuttui kun sinne tuli laiduntamaan kyyttökarja. Keväinen maaseutumaisema ja laiduntava karja palauttivat elämän ja tilaa voitiin kehittää maisemallisesti ja kulttuurisesti arvokkaana maatilakokonaisuutena, jossa on pienimuotoista maatilatoimintaa. Se oli Uutelan virkistysalueen sydämessä ja sopi hyvin monipuolistamaan Helsingin ilmettä. Tämän sai aikaan Miina Äkkijyrkkä, joka oli pelastanut itäsuomalaisen kyyttökarjan viimeisiä edustajia pohjoissavolaiselta Helvi Tossavaisen tilalta vanhan emännän kuoltua. Kyytöt olivat taulujen ja veistosten aihe ja osoittautui myös että kyytön lihassa ja sen maidosta tehdyssä juustossa oli sellaisia hyviä ominaisuuksia, joita ei pitkälle jalostetussa tuontikarjassa ollut.

Syksyllä 2007 poliisit toivat häätöilmoituksen. Jossain vaiheessa Miina pantiin käsirautoihin. Häädön perusteet olivat tekaistuja kuten puiden kaato. Sopimuksen lähtökohtahan oli tilan raivaaminen laitumeksi. Eräs syytös oli rakennusten kunto ja lehtikuvissa näytettiin romahtanutta aittarakennusta. Kyseisen rakennus ei huonon kuntonsa takia edes ollut Miinan käytössä, vaan romahti kaupungin huonon hoidon jäljiltä. Miina käytti varoja päärakennuksen ja navetan kunnostamiseen, mitä omistaja, kaupunki ei korvannut. Perusasia oli, että kaupungin puolelta ei koskaan panostettu tilan kehittämiseen ja selvienkään ongelmakohtien korjaamiseen, vaikka sopimuksen lähtökohta oli tilan kehittäminen ja kaupungin mukana olo siinä.

Häätöpaperista seurasi pitkäaikainen oikeusprosessi erilaisine vaiheineen. Asiaa hoidettiin ohi lautakunnan, kaupunginhallituksen ja valtuuston. Mitään kunnallislain mukaista irtisanomispäätöstä ei ollut tehty. Silti käräjätuomari päätti hyväksyä irtisanomisen toimeenpanon, vaikka ei ollut lainmukaista irtisanomista eikä Helsingin konservatiivisesta linjastaan tunnettu hovioikeus edes järjestänyt pääkäsittelyä. Asia on tältä osin edelleenkin Korkeimmassa hallinto-oikeudessa Pekka Tiaisen jättämän valituksen perusteella ja silti häätö ollaan viemässä päätökseen huhtikuussa 2010.

Kummalliseksi on demokratia mennyt, kun kunnan luottamuselimet eivät tee ratkaisuja, vaan niiden tehtäviin kuuluvat asiat käsittelee tuomioistuinlaitos. Kun kokoomuslainen kaupunginjohtaja Jussi Pajunen oli hyväksynyt häädön, vaikkei päätöstä tehnytkään, kaupunginvaltuuston suuren kokoomusryhmän enemmistö ei lähtenyt tekemään asiassa mitään ja parin yksittäisen demarivaltuutetun lipeäminen ryhmän pääosan näkemyksistä aiheutti, että kaupunginvaltuusto ei alistanut päätöstä itselleen. Tampereen kaltainen pormestarimalli olisi erityisen huono, koska jos pormestari, kuten Jussi Pajunen, jos olisi pormestari, ei ota asiaa käsittelyyn, sitä ei saada käsittelyyn. Kyyttökarjasta on sentään pieni kanta jäljellä Miina Äkkijyrkän ansiosta.

Pekka Tiainen

Liittoutumaton Suomi ei tarvitse Natoa

Naton kannattajana tunnettu Suomen ulkoministeri Alexander Stubb (kok.) on vahvasti mukana Suomessa järjestettävän Nato-seminaarin promootiossa. Stubb ei pidä poikkeuksellisena sitä, että Nato haluaa järjestää seminaarin Suomessa, joka ei kuulu sotilasliittoon. Tällä tavalla sotilasliitto Nato yritetään arkipäiväistää.

Samaan aikaan Christoffer Taxellin johtama perustuslakikomitea ehdottaa presidentin vallan kaventamista siten, että eduskunta ja hallitus voisivat tarvittaessa yhteisellä kannalla jyrätä presidentin. Tämä tarkoittaisi esimerkiksi sitä, **että** Suomesta voi tulla Naton jäsen vastoin presidentin tahtoa. Kokoomusta komiteassa edustanut Ulkopoliittisen instituutin johtaja Teija Tiilikainen vahvistaa asian. Näyttää siltä, että valtion eliitti on päättänyt viedä Suomen väkisin em. sotilasliittoon, vaikka selkeä enemmistö suomalaisia vastustaa liittymistä Natoon.

Suomen mahdollinen liittyminen Natoon vaikuttaisi olennaisesti turvallisuuspoliittiseen tilanteeseen koko alueella, koska silloin Itämeri olisi käytännössä Naton sisäinen meri, ja Venäjä kokisi joutuneensa saarretuksi. Venäjän uudessa sotilasdoktriinissa Nato on luokiteltu uhkaksi numero yksi, samalla kun terrorismin uhka on vuorostaan pudonnut uhkien arviointilistalla toiseksi viimeiselle sijalle. Venäjän doktriinissa erityisesti kritisoidaan Naton laajenemista itään sekä pyrkimykset tehdä Natosta globaalitoimija kansainvälisen lain vastaisesti.

Venäjän turvallisuusneuvoston sihteeri Nikolai Patrushev on myös korostanut, että Naton laajentaminen on vakava uhka Venäjälle. Patrushev mm. huomautti, että sotilasliiton johto on luvannut olla laajentamatta järjestöä (viittaus sopimukseen, joka oli tehty Gorbatshovin kanssa neuvosto-joukkojen vetämisestä Itä-Euroo-pasta). Tästä huolimatta Naton johto ei kuitenkaan pitänyt kiinni lupauksistaan: jos sotilasliittoon alussa kuului 12 maata, niin nyt niitä on 23.

Venäjän uudessa sotilasdoktriinissa epäilemättä sisältyy Venäjän naapureille osoitettu viesti, jota ei voi olla ottamatta huomioon turvallisuuspoliittisissa ratkaisuissa. On ilman muuta selvää, että turvallisuuspoliittiset ratkaisut tulevat myös vaikuttamaan valtioiden välisiin suhteisiin, mm. kaupan käyntiin. Esimerkkinä tästä ovat Baltian maat, joilla on hyvin ongelmalliset suhteet Venäjään ja joiden talous on hälyttävässä tilassa. Naton kannattajat usein tuovat esiin Venäjän ja Nato-maan Saksan läheiset suhteet. Tässä yhteydessä pitää kuitenkin huomauttaa, että Saksasta tuli Naton jäsen ñkylmän sodanò aikana, lisäksi Saksa on vielä miehitetty maa (amerikkalaiset joukot ovat py-syneet alueella toisesta maailmansodasta asti).

Siinä mielessä Suomen kannalta olisi hyvin tärkeää lähestyä kysymystä varovaisesti, provosoimatta itä-naapuria ja vaarantamatta hyviä suhteita, joita on rakennettu useiden sukupolvien aikana.

Suomen vierailulla Venäjän presidentti Dmitri Medvedev ehdotti uudenlaista turvallisuusjärjestelmää ñVancouverista Vladivostokiinò. Suomalaisessa mediassa on esiintynyt erilaisia tulkintoja asiasta, jopa eräiden ñVenäjän asiantuntijoidenò olettamuksia, että Venäjä haluaisi länsimaisiin koviin ytimiin, eli Natoon. Venäjän uusi sotilasdoktriini tyrmää em. spekulaatiot.

Nato perustettiin Neuvostoliittoa vastaan. Venäjä nähdään Neuvostoliiton seurajana, eli siinä mielessä Nato on Venäjän vastainen organisaatio. Blokkiajattelu on selvästi kylmän sodan jäänne. Nykyisessä Euroopassa ei ole ideologista vastakkainasettelua. Eli Natoa, joka edustaa länsimaiden blokkia, ei tarvita. Lisäksi, Nato on USA- vetoinen organisaatio, eli Nato-maat joutuvat jatkuvasti Yhdysvaltojen sotiin, mm. laittomiin sotaoperaatioihin kuten Naton Jugoslavian pommitukset ilman YK:n man-daattia.

Naton lobbaajat yrittävät luoda sotilasliitosta rauhan sekä länsimaisten arvojen puolustajan brändiä. USA:n jatkuvat sodat eri puolilla maailmaa eivät tue em. mielikuvaa. Tällä hetkellä Suomi osallistuu Naton Afganistan-operaatioon, koska nykyinen porvarihallitus haluaa osoittaa uskollisuutensa sotilasliitolle. Äskettäin julkaistussa kirjassaan ñVorraajaò Juhani Suomi, jolla on laaja kokemus työskentelystä ulkoministeriössä, toteaa, että ñ*meneillään on Nato-ralli halki maan. Kapakkaväelle todistellaan kaulusnappi avattuna* **ï** *mitä tässä nyt työväenpuolueessa herrastelemaan* **ï** *että kunnon kundit eivät Natosta niuhota. Ne ovat lökäpöksyjä, jotka eivät uskalla tunnustaa, että sinne vain ja kiireimmiten. Näytetään iivanoille*ô**ò** (s. 104). Juhani Suomi huomauttaa, että YYA-sopimukseen verrattuna, Nato-jäsenyyden myötä Suomi joutuu taistelemaan vieraissa maissa.

Nato-option toteuttamiseksi eräät tahot Suomessa pyrkivät luomaan Venäjästä uhkakuvia turvautumalla revansismiin ja russofobiaan. Monilla on varmasti muistissa puolustusministeri Häkämiehen (kok.) vainoharhaisia lausuntoja ñVenäjä, Venäjä, Venäjäò. Todellisuudessa Venäjä ei milläänkään tavalla uhannut Suomea, vaan päinvastoin, Venäjän pääministeri Putin on nimennyt Suomen merkittäväksi kumppaniksi.

Nykyinen maailman kehitys osoittaa, että USA:n hegemonia ei ole enää mikään itsestäänselvyys ja esimerkiksi BRIC- maiden (Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina) merkitys vahvistuu. Mikään BRIC ï maista ei ole Natossa. Eli maailmanlaajuisesti Naton rooli pienenee ja järjestö muutoksien alkuvaiheessa konservoituu pienen vähemmistön blokiksi, joka yksipuolisilla toimilla vain ärsyttää sotilasliittoon kuulumattomia maita, erityisesti suurmaita, mm. EU:n naapuria. Myöhemmin n. 10-15 vuoden kuluttua politiikan tutkijan ja **Innsbruckin** yliopiston professorin Gerhard Mangottin arvion mukaan Nato lakkaa olemasta.

Venäjä on ehdottanut Suomelle erityistä roolia yhteisen Euroopan puolustuksen uudistuneen turvallisuusjärjestelmän suunnit-telussa ï eränlaista Helsinki plussa-sopimusta. Suomen kannattaa parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntää liittoutumattomuuttaan suunnitteilla olevassa Euroopan turvallisuusjärjestelmän rakentamisessa.

Evgenia Hilden-järvenperä

Valtaosa kansaa vastustaa Nato-jäsenyyttä. Tästä huolimatta ääriporvarit eivät ole luopuneet tavoitteistaan. Olkaa valmiina.

Suomea natoutetaan hivuttamalla

Vaikka Suomi ei virallisesti kuulu Natoon, on maamme sotakoneisto jo niin yhdenmukaistettu, että voisi väittää Suomen olevan muodollisesti sotilasliittoihin sitoutumaton, mutta teknisesti Natoon valjastettu valtio. Poliittisessa retoriikassa tämä ilmaistaan Suomen kuulumisena sekä poliittisesti että sotilaallisesti ñläntiseen kontekstiinò. Jo 20 vuotta jatkuneen poliittisen konsensuksen, jonka muodostaa porvarillinen ja vasemmistoporvarillinen valtapiiri, seurauksena maamme puolueettomuus on muodostunut lähes illuusioksi. Tuota harhakuvaa ruokitaan kansainvälisessä diplomatiassa vieläkin ahkerasti, mutta todennäköisesti Venäjän suhtautuminen maamme puolueettomuuteen on lähinnä diplomaattista kohteliaisuutta.

Suomen tekninen yhdentäminen Natoon alkoi Hornet-hankinnoilla, jonka eräänä paljastavana yksityiskohtana voidaan pitää sitä, että eräänä valintakriteerinä oli ilmatankkausmahdollisuus. Tuo ominaisuus ei palvele kotimaan puolustusta millään järkevällä tavalla, mutta sitäkin paremmin suuria kansainvälisiä ilmavalvontaoperaatioita ja sotilasoffensiiveja. Toinen ilmavoimissa toteutettu muutos oli käyttökielen vaihtuminen englanniksi. Muita maamme puolustusvoimien merkittäviä Natouttamis-toimia olivat mm. sotilasarvojärjestelmän muuttaminen yhteensopivaksi Naton kanssa, Naton taktisten karttamerkkien ottaminen opistotasolla opetusohjelmaan, ehdotetun korkeasti kehitetyn ilmatorjuntajärjestelmän vaihtaminen Nato-yhteensopivaan sekä risteilyohjusten hankinta.

Näitä huomattavia muutoksia ja ehdotuksia on tapahtunut hiljalleen 90-luvun puolivälistä lähtien ja voisikin väittää, että Suomi on natoutettu virkamiestyönä kulissien takaisella poliittisella päätöksellä. Suomen natouttaminen demokraattisten kulissien takana muistuttaa huomattavasti sitä prosessia, jonka seurauksena maamme todellinen poliittinen varjovalta taloudellisen eliitin tukemana toisen maailmansodan alla liitti Suomen natsi-Saksan sotaponnisteluihin sosialistisen Neuvostotasavaltojen liiton tuhoamiseksi. Tuota päämäärää pidettiin länsimaisen sivistyksen säilymisen kannalta kiistattoman välttämättömänä. Naton päämäärä näyttää olevan tismalleen sama. Nykyään kun Neuvostoliiton aiheuttama poliittinen uhka on syrjäytetty, voi Nato keskittyä tarjoamaan sotilaallista potentiaaliaan maailman johtaville talouspoliittisille eturyhmittymille. Toisin sanoen Nato on edelleenkin kapitalistisen yhteiskuntamallin sotilaallinen tukiverkosto.

Natoa käsittelevässä debatissa on huomioitava myös julkitulleet väitteet, joiden mukaan Nato (ACC, CPC) ja USA sekä Ison Britannian tiedustelueliimet (CIA, DIA ja MI6) ovat sotilaallisena verkostona ideologisen sodan (kylmän sodan) aikana syyllistyneet Euroopassa: 1) Itsenäisten valtioiden itsemääräämisoikeuden loukkauksiin, 2) Ihmisoikeus loukkauksiin, 3) Sotilasvallankaappausten tukemiseen ja mahdollisesti jopa organisoimiseen, 4) Poliittisen terrorin tukemiseen ja mahdollisesti myös organisoimiseen sekä 5) maailmansodan jälkeen fasistien sekä natsien tukemiseen, joka rikkoo räikeästi Nürnbergin sotatuomioistuimen päätöksiä.

Nato on perustettu ensisijaisesti poliittista uhkaa vastaan ja on näin ollen sotilaspoliittinen verkosto, joka palvelee kapitalistisen ideologian päämääriä. Tämä fakta ei ole muuttunut miksikään ja edelleenkin tämä päämäärä on Naton olemassaolon perusta.

Janne Rahikainen
30.01.2010

EI NATOLLE
Kuopion tori la. 27.2.10 klo 10.30
Hanna Era - Heidi Komulainen - Juhani Tanski
Keskustelutilaisuus KTY:n kokoustilassa (Käsityökatu 24 B) klo 11.15
Naton vastustajat

Mielenosoitus 4.3.2010

Helsingissä Rauhan puolesta, Natoa vastaan - Nato no way!

Suomen poliittinen eliitti harjoittaa väärää politiikkaa toimimalla Naton kokousmaana.Sotilasliitot eivät luo turvallisuutta, päinvastoin. Mielenosoituksessa mukana olevat tahot ja yksittäiset ihmiset vastustavat Suomen mahdollista Natojäsenyyttä

Tervetuloa suunnittelemaan Naton vastaista mielenosoitusta 26.2. kello 16.00 Kirjasto kympin ryhmähuoneeseen. Mielenosoitus Natoa vastaan järjestetään 4.3.2010. Aika ja paikka ovat vielä avoimia, koska Naton strategiaseminaarin paikka ei ole vielä julkisesti tiedossa.

Naton vastaiset ruohonjuuriryhmät.

ELÄKKEET HALLITUKSEN HAMPAISSA

Seppo Ruotsalainen
14.2.2010
Kirjoittaja on eläkkeellä oleva sosiaaliturvan erikoistutkija

Suomessa on viime aikoina käyty jälleen kiivasta keskustelua eläkkeistä. Laineet olivat tuskin ennättäneet laskea vuoden 2005 eläkeuudistuksen jälkeen, kun työmarkkinajärjestöissä ja hallituksen piirissä alkoi uudelleen kova vääntö eläkeiästä ja kansalaisten työurista. Varsinaisen lähtölaukauksen tälle uusimmalle hässäkälle antoi pääministeri Matti Vanhanen, joka vuoden 2009 keväällä, ñRukan hangillaò, sai kuulemma päähänsä vaatia eläkeiän nostamista nykyisestä 63 vuoden alaikärajasta 65 vuoteen. Maan hallitus ei siis näytä olevan lainkaan tyytyväinen vuoden 2005 eläkeuudistuksessa hyväksyttyyn ja työnantajaleirissäkin aluksi suitsutusta saaneeseen ñjoustavaanò eläkeikään, joka nykyisellään vaihtelee 63 ja 68 ikävuoden välillä

T**yömarkkinajärjestöt nousivat tuolloin vuosi sitten Vanhasen vaatimusta vastaan** ja hallitus joutui perääntymään aikeistaan. Asia ei kuitenkaan jäänyt siihen, vaan työurien pidentämistä pohtimaan asetettiin hetimmiten kaksi työryhmää. Toinen näistä kahdesta oli Eläketurvakeskuksen toimitusjohtajan **Jukka Rantalan** vetämä eläkeneuvotteluryhmä, jossa työmarkkinajärjestöjen edustajien tuli etsiä keinoja juuri eläkkeelle jäämisiän nostamiseksi ja työurien pidentämiseksi. Tämä ryhmä ajautui sekavissa pyrkimyksissään sittemmin jokseenkin täydelliseen pattitilanteeseen.

Toista ryhmää veti Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) toimitusjohtaja **Jukka Ahtela** ja tämän ryhmän tehtävä oli pohtia työurien pidentämistä työkyvyn edistämiseen, koulutukseen ja työhyvinvointiin liittyvien näkökohtien suunnalta. Ryhmän kerrottiin päässeen omassa keskuudessaan yksimielisyyteen, mutta se mistä yksimielisyyteen päästiin oli loppujen lopuksi jokseenkin vähäistä. Ahtelan työryhmän ehdotukset todettiin jo syntyessään vanhentuneiksi ja joiltakin osin (pyrkiessään suosimaan työvoimaa muiden väestöryhmien kustannuksella terveydenhuollossa) jopa kansalaisten oikeustajun vastaisiksi.

Molempien edellä mainittujen työryhmien toimeksianto päättyi kuluvan vuoden tammikuun lopussa.

Mistä tässä väännössä on kysymys?

Tuo on aiheellinen kysymys jo pelkästään siksi, että koko ajan on ollut jokseenkin epäselvää, miten työnantajapuolen mielestä eläkeikää pitäisi nostaa ja työuria pidentää. Syksyllä 2009 EK:n toimitusjohtaja **Leif Fagernäs** lausui, että Suomen julkisen talouden ongelmat ratkeaisivat, jos eläkeikä olisi sama kuin muissa Pohjoismaissa eli 67 vuotta. EK:n lakiasiainjohtaja **Lasse Laatunen** on puolestaan ollut erityisesti 63 vuoden alaikärajan kimpussa. Hänen mukaansa eläkkeelle pääsisi 63-vuotiaana vain, jos työura olisi 40 vuoden mittainen. Palkansaajajärjestöt ovat perustellusti tyrmänneet Laatusen kaavailut. Eläketyöryhmien tavoite kiteytyi pyrkimykseksi nostaa eläkkeellesiirtymisikää nykyisestä 59,4 (joka todellisuudessa on jo nyt 59.8) vuodesta kolmella vuodella vuoteen 2025 mennessä.

Eläkeiän mekaaninen nosto ei ratkaise työurien pituutta

Eläkeiän mekaaninen nostoyritys kompastuu siihen, että kun ihminen ei jaksa, niin hän ei jaksa. Eläketurvakeskuksen johtaja **Hannu Uusitalokin** myönsi äskettäin (Helsingin Sanomat 20.12.09, vieraskynä), että vanhuuseläkeiän nosto kahdella vuodella eli takaisin 65 ikävuoteen vaikuttaisi todelliseen eläkkeellesiirtymisikään vain puolisen vuotta.

Samassa kirjoituksessaan Uusitalo muistuttaa, että suomalaisten työurat ovat jo nyt kolme vuotta pidempiä kuin muissa EU-maissa keskimäärin. Työurien pituuden osalta muut pohjoismaat ovat kylläkin Suomea edellä, mikä johtuu toisaalta suuresta työttömyydestämme ja toisaalta siitä, että Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa osa-aikatyötä tekevien osuus on paljon suurempi kuin meillä.

Työnantajapuolen tavoitteiden epäloogisuus ja suoranainen järjettömyys tuleekin esiin siinä, että samalla kun he vaativat työurien pidentämistä, he vaativat myös mm. **osa-aikaeläkkeen** lakkauttamista, siis sen elementin lakkauttamista, joka kaikkien tutkimusten mukaan on yksi tehokkaimmista työurien pidentämiskeinoista.

Työnantajapuoli ylitti valtuutensa

Huolestuttavaa on, että työnantajapuoli ei tyytynyt edes työryhmän varsinaiseen toimeksiantoon eli eläkeikä- ja työurakysymyksen pohdiskeluun, vaan alkoi esittää yhä tiukempia vaatimuksia koko eläkejärjestelmän heikentämisen suuntaan. Rantalan työryhmän jäsenen, SAK:n projektipäällikön **Kaija Kallisen** mukaan ñtyönantajat hakevat vain eläkeleikkauksia, eivätkä pitäydy työryhmän alkuperäisessä tavoitteessaò (Helsingin Sanomat 22.1.10). Työnantajapuoli on vaatinut tiukasti mm. ansiosidonnaisen työttömyysturvan lisäpäivistä luopumista eli ns. eläkeputken tukkeamista ikääntyneiltä työttömiltä.

Työnantaja yrittää heikentää eläkeläisten asemaa entisestään

Koko tämän hässäkän taustalla on ilmeisesti työnantajapuolen pyrkimys sekoittaa eläkepolitiikan kortit uudelleen itselleen mahdollisimman edullisella tavalla. Asia on nimittäin niin, että jo vuoden 2005 eläkeuudistukseen sisältyi palkansaajien kannalta aikaisempaan nähden merkittäviä heikennyksiä ja elementtejä, jotka eivät ainakaan houkuttele työntekijöitä lyhentämään työuriaan, vaan monessa tapauksessa suorastaan pakottavat jatkamaan niitä.

Tuollainen pakkoelementti on moneen kertaan parjattu ns. **taitettu indeksi**, jonka mukaan eläkkeitä tarkistettaessa niitä korotetaan 80-prosenttisesti hintakehityksen ja vain 20-prosenttisesti ansiokehityksen mukaan. Tämä pakottaa monet jatkamaan työelämässä yli voimiensa, sillä eläkkeen lähtötaso on hyvin yleisesti matala ja sen ostovoima heikkenee palkkoihin verrattuna eläkkeellä ollessa pelottavan nopeasti.

Toinen nykyisen eläkejärjestelmän sisältämä ja työuraa väkisin pidentämään pyrkivä elementti on ns. **elinaikakerroin**, joka tulee vaikuttamaan rankasti ja raaôasti erityisesti 1970-luvulla ja sen jälkeen syntyneiden henkilöiden tuleviin eläkkeisiin. Nykyisen eläkejärjestelmän suunnittelijat ovat puolustelleet elinaikakertoimen aiheuttamaa eläkealenemaa juuri sillä, että työntekijä voi korjata eli kompensoida menetyksen **jatkamalla työuraansa** eli tekemällä lisää työtä.

Elinaikakerroin on alkanut purra vuoden 2010 alusta ensimmäisenä uhrina olevaan eli vuonna 1948 syntyneiden alkaviin eläkkeisiin noin yhden prosentin alenemalla. Vuonna 1950 syntyneiden alkavista eläkkeistä nipistetään jo kolme prosenttia, mikä Eläketurvakeskuksen laskelmien mukaan voidaan korvata jatkamalla työntekoa neljän kuukauden ajan. Kerroin syö sitten vuosi vuodelta yhä nuorempien ikäluokkien eläkkeitä yhä enemmän niin että vuonna 1980 syntyneiden alkavista eläkkeistä otetaan päältä pois 17 prosenttia, minkä voi korvata tekemällä lisätyötä 25 kuukautta eli runsaat kaksi vuotta.

Ei olla kovin kaukana totuudesta, jos sanotaan, että tässähän on kysymys monessa tapauksessa suoranaisesta pakkotyöjärjestelmästä.

Eläkeikä ei ole kaikille joustava

Niille (Lasse Laatunen ja kumppanit), jotka vaativat nykyisen eläkkeelle pääsyn alaikärajan nostamista 63 vuodesta 65:een, on syytä palauttaa mieliin, että vaikka väitetään, että eläkeikä on joustava 63 ja 68 ikävuoden välillä, niin tämä ei pidä paikkaansa sellaisten henkilöiden kohdalla, jotka saavat kansaneläkettä ja pientä työeläkettä. Tällaistenkin henkilöiden kohdalla ñjoustetaanò kylläkin 65 vuoden ikärajasta alaspäin, mutta se tapahtuu melkoisen kovalla hinnalla.

Jos kansaneläkettä ja pientä työeläkettä saava henkilö jää eläkkeelle ennen 65 vuoden ikää, siis 63-64 -vuotiaana, hänen kansaneläkkeeseensä tehdään **pysyvä varhennusvähennys,** jonka määrä on 0.4% kuukaudessa eli 4.8 prosenttia vuodessa eläkkeen määrästä. Jos henkilö jää eläkkeelle heti 63 ikävuotta täytettyään, hän menettää lopullisesti kahden vuoden alenneman verran eläkkeestään eli 9.6 prosenttia.

Mainitun käytännön johdosta pienituloiset (erityisesti pienituloiset ikääntyvät naiset, joiden työura on aikoinaan katkeillut lasten syntymän ja muiden perhesyiden takia) eivät katso hevillä voivansa käyttää hyväkseen eläkeuudistuksen lupaamaa ñjoustavaaò eläkkeellesiirtymisikää 63 -vuotiaina, vaan joutuvat jatkamaan työuraansa taloudellisen pakon sanelemina ja usein terveytensä kustannuksella.

Lisäksi on syytä muistaa, että pelkkää kansaneläkettä saaville ei 63 vuoden joustovaraa ole lainkaan sallittu, vaan heidän vanhuuseläkeikärajansa on 65 vuotta.

Eläke karttuu epätasaisesti ja epäoikeudenmukaisesti

Toimitusjohtaja Rantalan vetämässä eläketyöryhmässä kiisteltiin myös työeläkkeen karttumiskysymyksestä. Vuoden 2005 eläkeuudistuksen mukaan työntekijän eläke karttuu 18 ja 52 ikävuoden välillä 1.5 prosenttia palkasta vuodessa, ikävuosien 53-62 välillä 1.9 prosenttia sekä ikävuosien 63-68 välillä niin sanotulla superkarttumalla eli 4.5 prosenttia vuodessa.

Eläketyöryhmästä tihkuneiden tietojen mukaan työnantajat olisivat nyt vaatimassa 1.5 prosentin karttumaa aina 60 ikävuoteen saakka, 61-62-vuotiaiden kohdalla työnantajille ñkelpaisiò kaksi prosenttia vuodessa ja superkarttuman he alentaisivat 4 prosenttiin vuodessa. Palkansaajapuolen kanta työryhmässä näytti pysyvän suunnilleen nykykäytännön mukaisena.

Eläkekarttuman käsittely ja toteuttaminen oli työntekijäpuolelle kitkerää juotavaa jo vuoden 2005 uudistusta valmisteltaessa. Esimerkkinä todettiin, että nuori työntekijä, joka 18-vuotiaana alkaa kartuttaa työeläkettään ja kartuttaa sitä 40 vuotta (mikä esim. fyysisesti raskaissa töissä on tosi pitkä aika) on sen jälkeen vasta 58-vuotias, mutta varmasti monessa tapauksessa valmis eläkkeelle. Hänen eläkkeensä on kuitenkin koko ajan karttunut vain reilusti alle kahden prosentin vuosivauhtia. Mistään superkarttumasta hän ei voi tuolloin eläkkeelle jäädessään tai joutuessaan vielä uneksiaan.

Sen sijaan edellä mainitun henkilön akateemisesti koulutettu kohtalotoveri voi aloittaa työnteon vasta 28- vuotiaana ja superkarttuma voi palkita hänet viimeisten työvuosien osalta aina 68 vuoden ikään saakka hyvinkin muhkeilla eläkekertymillä (sitä suuremmilla, mitä suurempi on palkka). Ensiksi mainitulle työn raskaan raatajalle jää monessa tapauksessa vain supereläkkeiden rahoittaminen työeläkevakuutusmaksujen muodossa.

Järjestelmä luo eriarvoisuutta myös eläkeiässä

Superkarttuma tuo oikeastaan osuvasti esiin koko nykyisen työeläkejärjestelmän perusluonteen. Se on hyvätuloisia ja vakinaisen työpaikan omaavia työntekijöitä ja toimihenkilöitä voimakkaasti suosiva ja eriarvoisuutta myös eläkeiässä säilyttävä ja lisäävä järjestelmä. On myönnettävä, että eläkekarttumaa koskevassa kiistassa tunsin ensi alkuun jonkinlaista viehtymystä työnantajan vaatimukseen superkarttuman alentamisesta.

Samalla tekisi vielä jälkikäteenkin mieli kysyä (sama kysymys, jonka kansanedustaja **Mikko Kuoppa** muistaakseni aikoinaan esitti tämän asian eduskuntakäsittelyssä), eli että kuinka ay-liikkeen ja työväenliikkeen edustajat ovat voineet hyväksyä superkarttuman kaltaisen eriarvoistavan elementin eläkejärjestelmän piiriin.

Tällä hetkellä asia on kuitenkin niin, että työnantajan esitykset myös eläkkeen karttumista koskevassa asiassa tähtäävät kauttaaltaan eläkkeiden leikkaamiseen ja eläketason alentamiseen. Myös superkarttuma on työntekijäpuolen kannalta katsoen saavutettu etu ja jos sen tai muunkaan eläkekarttuman osalta lähdetään lipsumaan, niin tuolle lipsumiselle ei ole takarajaa.

Tämänhetkinen tilanne

Nyt näyttää siltä, että meneillään oleva eläkkeitä koskeva ñpuliveivausò on sotkemassa vuoden 2005 eläkekuvioita vielä entisestään ja vie koko eläkekysymyksen kohti suurta epävarmuutta. Tämän epävarmuuden keskellä on suomalaisessa yhteiskunnassa tapahtumassa todellinen eläköitymisvyöry ns. suurten ikäluokkien jättäessä työelämän taakseen. Vuoden 2009 aikana eläkeläisten riveihin ilmestyi 80 000 uutta eläkkeensaajaa ja heidän lisäkseen lähes 10 000 osa-aikaeläkeläistä. Vauhti ei tässä suhteessa tule lähivuosina hiljenemään, pikemminkin päinvastoin.

Taustalla on vielä kuumana perunana kysymys mm. **eläkesäätiöistä**, joiden purkamisten seurauksena eläkejärjestelmästä on vaarassa siirtyä pois peräti miljardi euroa. Eläkkeelle siirtynyt STM:n vakuutusosaton ylijohtaja **Tarmo Pukkila** on äskettäin antanut haastattelun hälyttävällä otsikolla ñEläkejärjestelmä ajautuu talouskriisiinò (ESY-tieto 1/2010).

Eläkejärjestelmä saattaa kriisiin ajautuakin, jos siitä poistetaan koottuja eläkevaroja miljardi sinne ja toinen tänne pääoman tarpeita silmällä pitäen. Jo muutaman vuoden ajan on herättänyt huolestumista myös se, että suuret eläkeyhtiöt ovat sijoittaneet eläkevaroja suuremman tuoton toivossa mm. amerikkalaisiin hedge- eli suojarahastoihin, jotka toimivat myös ns. veroparatiiseissa. Pörssikurssien alenemisen johdosta Työeläkevakuuttajat TELAn työeläkevarojen markkina-arvo aleni vuosina 2007-8 useilla miljardeilla euroilla.

Mitä on edessä?

Eläkesäätiöiden purkaminen ja eläkevarojen riskisijoittaminen eivät tunnu huolestuttavan maan hallitusta, joka on ottanut eläkepolitiikan keskeiseksi tavoitteekseen eläkkeiden tason alentamisen ja eläkeiän kohottamisen. Juuri kun kirjoitan näitä rivejä, Kansan radiossa joku naishenkilö kyselee, että mikä idea siinä on, että eläkeikää vaaditaan nostettavaksi samanaikaisesti kun maa on täynnä nuoria työttömiä (Radio Suomi. Kansanradio 14.2.2010). Siinä on kysymysten kysymys, jota pohtimaan ei ole valtiovallan toimesta asetettu ainoatakaan työryhmää.

Mitä edellä puheena olleisiin kahteen eläkeneuvotteluryhmään tulee Vanhasen johtama hallitus ei ole tyytynyt vain seuraamaan niiden toimintaa.

..jatkuu sivulle 8

Kiristys taivutti irlantilaiset

Kansa vastusti EU-perustuslakia Suomessa ja Irlannissa. Vallankäyttäjä ei anna äänestää asiasta tai äänestyttää siksi kunnes saadaan "oikea" tulos.

Espanjan ja Luxemburgin kansanäänestyksessä kesällä 2005 EU:n perustuslaki hyväksyttiin, mutta ranskalaiset ja hollantilaiset kaatoivat sen samana vuonna ja irlantilaiset viime vuonna. Kun kolme kansakuntaa oli äänestänyt väärin, tulokset hylättiin ja uusien äänestysten järjestäminen kiellettiin. Irlanti ei kiellosta piitannut, vaan pakotti kansan äänestämään uudestaan ï hirmuisten uhkausten saattamana.

Kiristys taivutti irlantilaiset

Uusintaäänestyksen tuloksen ratkaisi suuri raha, huijaus ja kiristys. Rahapiirit ja eliitti käyttivät kampanjaan valtavia rahasummia; Irlannille luvattiin näennäisiä ñmyönnytyksiäò ja uhkailtiin maan pahenevalla taloustaantumalla, työpaikkojen ja sosiaalietuuksien menetyksellä sekä EU:sta erottamisella ja eristyksiin jäämisellä. Irlantilaiset ovat ehkä EU-myönteisimpiä kaikista kansoista: he ovat ehkä jopa hyötyneet EU:sta ï toisin kuin lähes kaikki muut kansat. EU ñvoittiò polkemalla demokratian.

Miksi EU:n perustuslain sisältö oli salattava?

Lissabonin sopimus on EU:n kaikkein salaisimmin ja nopeimmin laadittu asiakirja. EU-maiden kansalaisille se on selitetty vain unionin sopimusviidakkoa selventäväksi, toimintaa uudistavaksi ja kansalaisten perusoikeudet vahvistavaksi asiakirjaksi. Todellisuudessa se antaa EU:lle ylikansallisen Euroopan liittovaltion perustuslaillisen muodon ja tekee jäsenmaista tämän liittovaltion provinsseja.

Lissabonin sopimus ratifioitiin viime vuoden keväällä - sammutetuin lyhdyin. Eduskunnassa asiasta käytiin mielenkiintoinen keskustelu, joka osoitti sopimuksen sudenkuopat ja sen sisällön salailun, kansalaiskeskustelun puutteen jne. Ratifiointi mainittiin yhden palstan pikku-uutisena esim. Hesarissa, mutta keskustelusta ei ollut mainintaakaan valtamedioissa. Mediat vaikenivat. Sen sijaan vaalirahakohusta kirjoitettiin palstametreittäin. EU:n perustuslain jääminen vaalirahaskandaalin varjoon voi olla sattuma. Mutta yhteys näillä asioilla on. EU on todellinen lobbauksen ja korruption paratiisi, ja EU:lla on monia yhteyksiä suomalaispolitiikkoihin.

Salailu on monimuotoista:

- sopimusta ei voi lukea, eikä ymmärtää
- sopimus tuli päätöksentekijöillekin luettavaksi vasta vähän ennen päätöshetkeä
- sopimuksen sisällöstä on erilaisia tulkintoja Suomessa ja muissa maissa.

Kaiken kukkuraksi sanotaan:

- ñEU antaa kansalaisille lisää vaikutusmahdollisuuksia. Sen takaa mm. kansalaisaloite.ò Siihen tarvitaan vain miljoona nimeä. Keräys on helppo nakki!
- ñPoliittisesti arkaluontoiset kohdat muotoiltiin uudelleen niin, että vain juristit pystyvät niitä enää tulkitsemaanò. Sopimuksen hyväksyminen sen tekstiä näkemättä on kuin avoimen shekin allekirjoitus ja sen sisällön salaaminen on petos kansakuntaa kohtaan.

Mitä perustuslain hyväksyminen merkitsee?

Lissabonin sopimukseen sisältyy mm. seuraavia ongelmia:

1. Se siirtää lisää valtaa kansallisesta päätöksenteosta EU:lle - sen avulla vahvistetaan EU:n keskusjohtoisuutta ja sen yhteistä ulkopolitiikkaa. Meille on kerrottu, että EU päättää, kuka Suomen edustaja on Eurooppa-neuvostossa!

2. EU on kaventamassa kansalaisten oikeuksia julkisten dokumenttien saatavuuteen. Saatavilla olevista dokumenteista monet tosin ovat jo nykyisellään niin vaikealukuisia, että niiden saatavuus ei takaa asian ymmärtämistä.

3. Sopimuksen koukeroihin sisältyy kuolemanrangaistuksen mahdollisuus sodan ja mellakan hallitsemiseksi. Mellakaksi voidaan käsittää esimerkiksi Tanskan poliisin hyökkäys mielenosoittajien kimppuun Kööpenhaminan ilmastokokouksen aikana.

4. Sopimus mahdollistaa lakko-oikeuden rajoitukset.

EY-tuomioistuin antoi pari vuotta sitten kaksi ennakkoratkaisua, joista toinen koski Viking Linen ja Suomen Merimies Unionin kiistaa ja toinen Latvialaisen Laval-yhtiön ja Ruotsin rakennustyöläisten liiton välistä kiistaa. Ratkaisuissa tunnustetaan ay-liikkeen lakko-oikeus sinänsä EU:n perusoikeudeksi, mutta yritysten vapaa sijoittautumisoikeus mihin tahansa maahan ja työvoiman vapaa liikkuvuus asetetaan ay-oikeuksien edelle. Kansallisen työlainsäädännön mukaan sallittu työtaistelutoimi oli yrityksen sijoittautumisvapauden vastaisena kielletty. Lakoilla ei saa estää yrityksen siirtymistä toiseen eikä toisen maan työehtosopimuksen käyttöönottamista.

5. Sopimus laajentaa entisestään unionin valtaa. EU:n perustuslaki ja muu lainsäädäntö syrjäyttää jäsenmaiden perustuslait ja muut säädökset. Käytännössä se merkitsee suurten jäsenmaiden hallitusten vallan kasvattamista kansalaisten ja pienten maiden vaikutusmahdollisuuksien kustannuksella. Samalla kun EU:sta kehitetään liittovaltiota siitä muovataan sotilasliittoa. Sopimuksen mukaan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa kehitetään yhteistyössä Naton kanssa. Se romuttaa lopullisesti Suomen liittoutumattomuuden. Markkinoiden ja pääomaliikkeiden vapaus julistetaan unionin perusarvoksi. Sille alistetaan työntekijöiden oikeudet, julkiset palvelut ja ympäristönsuojelu. Talous- ja rahaliiton uusliberalistiset normit halutaan ikuistaa.

Militarismin ja kuolemantuomion paluu

EU-maiden kansalaiset eivät halua liittovaltiota, sotilasliittoa eivätkä kuolemantuomiota. Kyselyssä **83 % suomalaisista vastusti perustuslakia, johon EU:n militarisoiminen** (natottaminen) **sisältyy ja vain 11 % hyväksyi sen.** Sivistysvaltiona pidetään maata, jossa ei ole kuolemantuomiota. Suomi poisti sen sodan jälkeen. Nyt rangaistus on voimassa EU:n 27 jäsenmaassa.

EU:n liittovaltiolaki lopettaa jäsenmaiden itsenäisyyden

Lissabonin sopimus eli EU:n uusi perustuslaki tuli voimaan 1.12. ï juuri ennen Suomen itsenäisyyspäivää. Uuden perustuslain myötä EU:sta tulee oikeushenkilö eli käytännössä liittovaltio. Eurooppaneuvostosta tulee virallinen toimielin. EU siirtyy määräenemmistöpäätöksiin, joilla pienten jäsenmaiden ennestäänkin vähäinen vaikutusmahdollisuus poistetaan. EU:n lainsäädäntö käy Suomen lainsäädännön yli. Perustuslaki vähentää kansallisten parlamenttien valtaa poistamalla jäsenmailta veto-oikeuden 51ï federalistien mukaan jopa 77ï uudessa asiaryhmässä, vie niiltä täysivaltaisuuden ulko- ja puolustuspolitiikassa ja tekee niistä kumileimasimia oikeusasioissa. Perustuslain myötä EU:n sosiaalisen hävityksen politiikka laajenee.

Lissabonin sopimus vie valtaa Suomesta vastoin perustuslakiamme

Lissabonin sopimuksen keskeinen sisältö on räikeässä ristiriidassa Suomen voimassa olevan perustuslain kanssa. Suomen perustuslain mukaan valtiovalta kuuluu kansalle. Vallan siirrosta ei ole edes säädöksiä. Lissabonin sopimus määrää, että EU:n lainsäädäntö on jäsenmaiden lakien yläpuolella. Sopimus velvoittaa jäsenmaita lisäämään sotavoimiaan. Oikeushenkilönä EU voi solmia kansainvälisiä sopimuksia jäsenvaltioiden puolesta. Käytännössä EU voi toimia valtion tavoin. Valtion toimivallasta puuttuu enää oikeus sodan aloittamiseen ja verotusoikeus.

Paavo Lipponen kehui Lontoossa 14.2.2002 EU:n perustuslakihanketta: *ñei tule olemaan yhtään itsenäistä valtiota Euroopassa, täysivaltaisine hallituksineen ja parlamentteineen, jotka edustavat kansalaistensa laillisia intressejä. Sen sijaan on jäljellä vain yksi valtio.ò*

Suomen kansalle kuuluva perustuslaillinen valta on luovuttamatonta. Vallan siirto ja kansalaisten muuttaminen alamaisiksi rikkoo Suomen perustuslakia. Perustuslakivaliokunnan mukaan kansalle tai eduskunnalle kuuluvaa valtaa voi siirtää maasta pois 2/3 enemmistöllä.

EU:n ylivalta torjuttiin Saksassa

Saksan perustuslakituomioistuimen syksyllä tekemän päätöksen mukaan EU:n perustuslain nojalla tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon Saksan perustuslain kansalaisille takaama oikeus päättää oman maansa asioista. Saksan liittopresidentti **Horst Köhler** ei saa allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen ratifiointiasiakirjoja ennen kuin perustuslakituomioistuimen vaatimat muutokset on tehty. Lehtien mukaan on häpeällistä, että perustuslakituomioistuin palauttaa liittopäiväedustajille vallan, minkä he ovat luovuttaneet EU-asioissa Saksan edustajille EU:ssa. EU-lait on hyväksyttävä liittopäivillä ja liittoneuvostossa ennen kuin Saksan edustaja saa allekirjoittaa paperit Brysselissä.

Saksassa eletään Suomen malliin ï kuin sika vatukossa! Poliittiset päättäjät eivät piitanneet tuomioistuimen päätöksestä pätkääkään.

Mitä tämän jälkeen?

Tuntemattomien Herman **Van Rompuyn** nimitys EU:n presidentiksi ja kauppakomissaari paroonitar Catherine **Ashtonin** ulkoministeriksi viittaa siihen, että suurvallat pitävät päätöksenteon ohjauksessaan. Fanaattinen federalisti Van Rompuy kannatttaa maailmanhallituksen perustamista, EU:n yhteiseen verotukseen siirtymistä sekä jäsenmaiden lippujen ja hymnien poistamista. Ota ja puserra!

Juhani Tanski

Eläkkeet hallituksen hampaissa

..jatkoa sivulta 7

Jo silloin kun nuo työryhmät vuosi sitten asetettiin hallitus varasi itselleen mahdollisuuden tarkastella jälkikäteen, ovatko työryhmien esittämät keinot riittäviä. Saatuaan nyt helmikuun alussa käsiinsä työryhmien esittelemät ñtuloksetò maan hallitus ei ilmiselvästi ole ollut niihin tyytyväinen.

Hallitus on varannut itselleen kuukauden ajan miettimisaikaa eläketyöryhmien saavuttamien tulosten ñvaikutusarviointien tekemiseenò. Tätä kirjoittaessa tuosta miettimisajasta lienee pari viikkoa jäljellä. Palkansaajien päiden yläpuolella liikkuu kuuluisa Damokleen miekka eli hallitus saattaa toteuttaa uhkauksensa eläkeiän nostamisesta giljotiiniratkaisuna.

Jäisikö Matti Vanhasen viimeiseksi ñuroteoksiò pääministerinä ñtyöurien pidentäminenò eli eläkeiän alarajan mekaaninen nostaminen väkivaltaisesti hallituksen yksipuolisella päätöksellä? On esitetty arveluja, että hallitus ei tällaiseen ratkaisuyritykseen ryhtyisi eduskuntavaalien läheisyyden vuoksi. Tämän hallituksen kyseessä ollen mikään ei kuitenkaan ole eläkeläisten, palkansaajien ja pienituloisten kohdalla varmaa. Paitsi epävarmuus.

Turun budjetista

Turun budjetin käsittelyssä todettiin jälleen v. 2009, että velkaannumme 90 miljoonaa Euroa. Kaupungin velka kasvaa 110 miljoonaan Euroon. Selvisi myös, että kaupunki leikkaa 7 miljoonaa Euroa peruspalveluista. Kaupunginvaltuuston mukaan lisävelkaantuminen merkitsee, että joudutaan vähentämään 200 työpaikkaa vuodessa. Turussa on harjoitettu täysin väärää politiikkaa. Tämä meno lisääntyi entisestään kokoomuksen Mikko Pukkisen tullessa kaupunginjohtajaksi. Vaikka oikeistoenemmistöinen valtuusto ja hallitus hyväksyykin kunnallisten palvelujen ja toimintojen yksityistämisen, ei tätä silti voida hyväksyä. Turun talous- ja raha-asiat ovat täysin retuperällä. Budjetti on ollut vuosittain miinuksella kymmeniä miljoonia euroja. Tätä menoa olemme miinuksella satoja miljoonia euroja. Joka vuosi valtuusto toteaa, että ilman lisävelanottoa emme pärjää. Kokoomuksen johdolla tehtiin viime vuonna lehmänkauppa ja perustettiin Valtuustoryhmien ñtyöryhmäò, jossa yhteisesti sovitaan eri asioista. Tähän ei olisi pitänyt suostua, koska aina oikeiston kanssa tehdyt sopimukset merkitsevät, että kunnallisia etuja ja palveluja leikataan Turussa. Tämä koskee erityisesti vähävaraista kansanosaa. SDP ja osaksi Vasemmistoliittokin suostuivat tavallisten kuntalaisten etujen ja palveluiden leikkauksiin ja maksujen korotuksiin. Samalla kuntalaisten palveluja on yhä enemmän yksityistetty eli myyty yksityisille firmoille. Tämän johdosta on lakkautettu kouluja, kirjastoja, päivä- ja vanhainkoteja, sekä terveyskeskuksia. On selvää, että kunnissa, kuten Turussakin pärjätään vain siten, että ryhdytään harjoittamaan nykyiseen nähden täysin päinvastaista politiikkaa.

Tulee lopettaa töiden ja palvelujen siirtäminen yksityisille firmoille ja vaaditaan takaisin mm. vanhusten kotiapupalvelut, sekä menettämämme siivouspalvelut. Kuntien tulisi tarjota työikäisille kuntalaisille töitä ja eläkeläisille kaikki aikaisemmat palvelut ja edut.

Esko Luukkonen

Väestön ikääntyminen – uskomaton huijaus

Suurella vakuuttavuudella ja vakavuudella selitetään, että suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle työvoima loppuu. Siksi eläkkeelle siirtymistä on myöhennettävä ja työuria pidennettävä. ETK sanoo, että eläkkeelle siirrytään 59,4 vuotiaina. Jos niin on ollut ja on, silloin ei enää ole suurten ikäluokkien eläköitymisen ongelmaa, kun ennen vuotta 1951 syntyneet suuret ikäluokat ovat jo eläkkeellä.

Näyttää siltä, että meillä on omaksuttu propagandaministeri Joseph Göbbelsin ajattelu. Muistaakseni Göbbels oli natsi-Saksan propagandistina sitä mieltä, että mitä suurempi valhe sitä uskottavampi se on. Nykyään tärkeisiin tilastoihin pumpataan valtavat määrät ilmaa tai istutetaan haamuja.

Viimeksi syyskuussa 2009 julkaistu väestöennuste on kokenut kovia. Siinä vuonna 2010 on yli 64 vuotiaita 943 985 henkeä. Luku tulee väestötilastoista ja on oikea. Sen jälkeen alkaa tapahtua. Ennusteeseen ujutetaan haamuja. Syntyy väite, että väestö muka ikääntyy nopeasti. Ennusteen mukaan vuonna 2020 yli 64-vuotiaita olisi 1 290 143 henkeä, 2040 peräti 1 607 768 henkeä ja 2060 huimat 1 786 917 henkeä.

Ennusteen luvut ovat pötyä, ne on vedetty turkin hihasta.

Väestötilastojen perusteella tiedetään kaudella 1930ï 2005 vuosittain syntyneiden, vuosiluokasta kuolleiden ja maasta pois muuttaneiden määrät. Luvuista tiedetään 65ï 79- vuotiaiden määrät aina vuoteen 2070 saakka. Ne ovat enimmäismääriä, sillä kukaan ei tiedä 2005 jälkeistä, mutta sitä ennen syntyneiden ikäluokkien tulevaa kuolleisuutta, eikä maasta muuttoa. Mutta se tiedetään, että molemmat pienentävät ikääntyvien lopullista lukua. Sitäkään ei tiedetä, millaisiksi vuoden 2005 jälkeiset 80- vuotiaiden ja sitä vanhempien määrä muodostuu. Vuonna 2008 heitä oli 238 352 henkeä. Tämä joukko on riippuvainen mm. nuorempien ikäluokkien kehityksestä. Osuus voi kasvaa vaikka määrä supistuisi.

Ikäluokkatilastojen enimmäismäärään verraten vuoden 2025 ennusteessa on 65- vuotiaita ja sitä vanhempia 208 774 henkeä liikaa. Heitä ei kerta kaikkiaan ole, jäivät syntymättä. Vuoden 2040 kohdalla heitä on liikaa 974 483 henkeä, vuonna 2055 on liikaa ainakin 904 488 henkeä ja 2070 vähintään 996 828 henkeä liikaa. Ikääntyneiden, yli 64-vuotiaiden määrää on suuresti liioiteltu, se on harkittu valhe. Väestötilastojen ja ennusteen välillä on todella huikea ero!

Haamut ovat siis vallanneet väestöennusteet. Totuus on, että 1960 jälkeen alentuneen syntyvyyden vuoksi vuodesta 2025 myös ikääntyneiden määrä vähenee, vähenee jopa jyrkästi. Ikääntyneitä ei voi olla enempää kuin aikanaan syntyi!

Olkoon ikääntymishuijaus tahaton tai tahallinen se on suuruudeltaan uskomaton.

Raju ennuste muistuttaa Saksan 30-luvun propagandaa ï mitä suurempi valhe sitä helpommin se uskotaan! Mutta jo sen, että syntyvyys 1960 jälkeen laski, piti soittaa median kelloja ja herättää perustellun epäilyn ennusteen oikeellisuudesta. Ei, kellot eivät soineet. Minkä vuoksi kukaan ei asettanut ennustetta kyseenalaiseksi? Oliko syy siinä, että se oli poliittisesti hyvä ja mielekäs perustelu suunnitelmille korottaa tel-maksuja ja leikata sosiaaliturvaa sekä eläkkeitä?

Kai Kontturi

VÄESTÖN IKÄÄNTYMINEN 2010-2070

	Vuosi	Tilastot: Elävänä sytyneet	Tilastot: Kuolleet	Tilastot: Maasta lähteneet	Tilastot: 1 yhteensä	Ennuste*	Erotus	Tilasto maahan tulleista
Kausi 1930-1945		1 206 453	482 468	30 000	693 985			
2010 = 65 - 79 vuotiaat					693 985			
Yli 79 vuotiaat					250 000			
Yli 64 vuotiaat	2010				943 985	943 985	0	
Kausi 1946-1960		1 403 821	350 000	172 608	881 213			
2025 = 65 - 79 vuotiaat					881 213			
Yli 79 vuotiaat					317 162			
Yli 64 vuotiaat	2025				1 198 375	1 407 149	208 774	2 710
Kausi 1961-1975		1 069 572	268 579	331 858	469 135			
2040 = 65 - 79 vuotiaat					469 135			
Yli 79 vuotiaat					164 150			
Yli 64 vuotiaat	2040				633 285	1 607 768	974 483	163 916
Kausi 1976-1990		959 991	191 228	161 882	606 881			
2055 = 65 - 79 vuotiaat					606 881			
Yli 79 vuotiaat					222 408			
Yli 64 vuotiaat	2055				829 289	1 733 777	904 488	165 677
Kausi 1991-2005		900 603	161 895	157 760	580 948			
2070 = 65 - 79 vuotiaat					580 948			
Yli 79 vuotiaat					209 141			
Yli 64 vuotiaat	2070				790 089	1 786 917	996 828	241 466

* Vuodet 2025 ja 2055 ovat Tilastokeskuksen 2009 **ennusteen** vuosien 2020-2030 ja 2060-70 keskiarvo.
Ennuste 2070 on ennusteen 2060 luku. Erotus kasvaa tasaisesti 24 %:sta 107 %:iin!
Lähde: Tilastokeskus

Huom.!
1. 1930-1945 kuolleet, maasta lähteeneet ja yli 74 v. määrä arvioitu.
2. Muuten tilasto kuvaa 65-79 vuotiaiden ehdotonta enimmäismäärää.
3. 65-79 vuotiaiden määrät olivat vuonna 2008 tosia, mutta sen jälkeen **kuolemat ja maasta muutot pienentävät määriä.**
4. Yli 79 vuotiaiden määrät on arvioitu.
5. 1946-1960 maahantulleet on arvioitu.
6. Maahan tulleista (suurin?) osa palaa kotimaahansa.

29.12.2009
Kai Kontturi

PAMdemia

PAMdemiaksi nimitän palkkadeflatorista ilmiötä, jossa pienemmällä palkalla tehdään samoja töitä kuin aikaisemminkin.

PAM on Palvelualojen ammattiliitto, joka edustaa pienipalkkaisimpia ammattiryhmiä kuten siistijöitä. Yksinkertaisin esimerkki asiasta on Helsinki-Vantaan lentoaseman turvatarkastusten siirtäminen siivousfirmalle tai matkatavaroiden käsittelyn siirtymistä työvoimaa vuokraavalle yritykselle.

Kirjoitimme ï keväällä kuolleen ï Olavi Jukaraisen kanssa vuonna 2007 otsikolla, òWallmartilaista urkintaa kehityskeskustelun nimelläò, siitä kuinka matalapalkka-alat alkavat hallita globaaleja työmarkkinoita. Kysymys oli siitä kuinka Yhdysvaltojen BKT:llä mitattujen merkittävimpien alojen vaikutukset ovat vuosisadan ajan ulottuneet koko teollistuneen maailman sosiaaliseen ja työmarkkinoiden kehitykseen. Viime vuosisadan ensimmäiset vuosikymmenet olivat terästeollisuuden johdolla ammattiyhdistysliikkeen kieltämistä ja palkkojen polkemista.

Toisen maailmansodan jälkeinen aika, amerikkalaisen autoteollisuuden johdolla, johti siellä keskiluokan syntyyn ja Eurooppaa keskiluokkaistuvan hyvinvointivaltion syntyyn. Sota vähensi tekeviä käsiä, mikä turvasi suotuisan palkkakehityksen ja ay-liikkeen toimivaltuudet. Kolmannen vaiheen globaalin kapitalismin kehityksessä voi katsoa alkaneen 70-luvun alusta, ns. wallmartilaisen ajan, joka on levinnyt Eurooppaan 80- ja 90-lukujen aikana taudiksi, jota ay-liike ei ole kyennyt analysoimaan ja torjumaan vaan ainoastaan alistumaan. Työväenliike ei ole pystynyt esittämään selkeää vaihtoehtoa kuluneiden vuosikymmenten vaaleissa ja on hävinnyt òwallmartilaisilleò konservatiivisille voimille.

PAMdemian globaaliin taudinkuvaan kuuluu, että maailmassa on yhä useampi suu ilman ravintoa tai puutteellisella ravinnolla, työpäivät ovat entistä pidempiä, töitä joudutaan tekemään useammalle työnantajalle, harmaa talous leviää ja Suomessakin tehdään ylitöitä korvauksetta. Tulonjako toimii omistavan luokan ja suurituloisimpien ehdoilla. Verotuksella ei pystytä enää synnyttämään riittävää uudelleenjakoa, vaan varallisuus keskittyy yhä harvempiin käsiin, jonka ayliike (työväenliike) vaitonaisena hyväksyy.

Kapitalistinen järjestelmä elää vaihetta, jota voidaan kutsua hyperkapitalismiksi, jossa kansakuntien hyvinvoinnit, kuten eläkkeet, työttömyysturva ja muu sosiaali- ja vakuutusala on sijoitusten kautta kytketty globaaliin ns. òkehittyneeseenò rahoitusjärjestelmään. Valtiot eivät voi antaa näiden järjestelmien ja yritysten kaatua kuten 30-luvun lamassa, jolloin rahoitusjärjestelmä oli ns. òkehittymätönò, jolloin harvalukuisan omistajien joukon kulutuskyky halvaantui, mutta ei koko kansakunnan, vaikka työttömyys ja sen tuomat ongelmat lisääntyivät. Emme näe enää ilmiötä, jossa omistaja nakkaa arvottomat osakekirjat kerrostalon ikkunasta ja hyppää itse perässä.

Yhteiskunta pyrkii turvaamaan järjestelmän toimivuuden, suuren edunsaajien joukon kulutuskyvyn ja samalla yksityisten omistajien sijoitukset. Todellisia yrittäjäsijoittajia ovat enää pienyrittäjät, omalla työllä ja lainarahalla puurtajat.

Hannu Ikonen
Porvoo

SAK:n jäsenistössä on poliittista voimaa

Eläkeläisten joukkotapahtumat kiellettiin 1980-luvulla SDP:n mahtikäskyllä, koska ne vaikeuttivat SDP:n hallituspolitiikkaa. Sama tapahtui SAK:n osalta. Auttaisivatkohan joukkotapahtumat nyt eläkeläisten asiaa.

Maassamme on lähes vuoden päivät työstetty kulissien takana ikääntyvien työläisten eläkkeelle pääsyn vaikeuttamista kasvavan työttömyyden oloissa. Työttömyyseläkeputki on haluttu poistaa, vaikka juuri ikääntyviä työläisiä on ensimmäisenä potkittu töistä pois. Myös varhennettu vanhuuseläke ja osa-aikaeläke on haluttu romuttaa kokonaan, vaikka työelämän uuvuttamien ihmisten määrä on koko ajan lisääntynyt. Myös eläkekertymistä eläkkeellä tehdyn työn aikana on haluttu päästä eroon. Vanhuuseläkkeelle siirtymisen ikärajaa on haluttu nostaa vähintään kolmella vuodella nykyisestä 63 vuoden ikärajasta jopa 66-69 vuoteen saakka.

Kulissien takaisen työryhmän muodostivat Elinkeinoelämän Keskusliitto, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö ja Suomen Hallitus. Työryhmälle annettu määräaika umpeutui tammikuun 2010 lopussa. Asetelma oli jo lähtötilanteessa EK ja Hallitus vastaan SAK. Työurien pidentämisvaatimus oli lähtöisin EK:sta. Ministerit Katainen ja Vanhanen pistettiin asialle vuoden 2009 alussa. Viikkoa ennen määräajan päättymistä alkoi loppurutistus. Jo tuossa vaiheessa SAK:n hallitus torjui EK:n esittämät työttömyysturvan leikkaukset työurien pidentämisen nimissä. SAK:n mielestä ns. lisäpäiväoikeuden poistaminen ei pidentäisi työuria, ainoastaan poistaisi työnantajien rahoitusosuuden ikääntyneiden työttömyysturvasta. Lisäpäivillä ikääntynyt työtön pysyy ansiosidonnaisella päivärahalla, kunnes eläke alkaa juosta. ñSAK:n mielestä työttömyysturvaa olisi työttömyyden kasvaessa parannettava, ei heikennettäväò, sanoi neuvotteluihin osallistunut Kaija Kallinen lausunnossaan medialle viikkoa ennen määräpäivää. Myös PAMin 1.varapuheenjohtaja Anssi Vuorio piti Hallituksen ja EK:n pyrkimyksiä erittäin vaarallisena.

SAK:n neuvottelijat säilyttivät jämäkän asenteensa loppuun asti, vaikka painostus oli kova. Oikeistolta poliittinen sirkustemppu epäonnistui tällä kertaa. Se osoitti, että maan muodolliselta hallitukselta on laman hoito karannut käsistä. Myös varsinainen hallitus eli Elinkeinoelämän Keskusliitto on avuton, kun SAK miljoonine jäsenineen oli toista mieltä ja myös osoittaa sen käytännössä. Ikääntyneisiin työläisiin, työttömiin ja eläkeläisiin suunnattu kapitalismin ongelmien hämäysisku ei mennyt sisään, vaan kilpistyi suojuksiin. Tietenkin SAK olisi voinut ojentaa ennalta ehkäisevän vasemman suoran heti alussa, jotta varhennetusta vanhuuseläkkeestäkään ei olisi tarvinnut luopua. Kyllä sillekin olisi ollut käyttöä edelleen. Saattaahan olla, että tämä osamenetys ei tule voimaan, kun ottelu kokonaisuutena voitettiin. Sirkustemppuilu opetti ainakin sen, että mikään asia ei ole SAK:n vaikuttamisalueen ulkopuolella. Näinhän toimii aina myös Elinkeinoelämän Keskusliitto.

Myönteisenä asiana on huomioitava nuorisotyöttömyyden esille nousu. Tämä oli ensimmäinen hapuileva yritys puuttua nuoriso-ongelmaan, ja niinpä myös keinot olivat hapuilevia. Neuvotteluissa sovittiin, että peruskoulusta valmistuva koko ikäluokka pyritään kouluttamaan tai ohjaamaan työelämään jonkin muun väylän kautta, jos koulutusväylä ei johda tuloksiin. Yksikään peruskoulun päättänyt ei siten saisi jäädä ajelehtimaan työttömäksi, sanotaan neuvottelijoiden sopimustekstissä. Tällä linjalla nuorison syrjäytymistä yhteiskunnasta ei vielä estetä. Olisi pitänyt olla rohkeutta tarttua perusongelmaan eli koulujärjestelmän remonttiin. Peruskoulun, lukion ja ammatillisen perusopetuksen yhdistäminen olisi pitänyt saattaa nyt alkuun. Se on ennen pitkää kuitenkin tehtävä. Koska perusremontti on aikaa vievä, niin hyväksytty hätäapu on joka tapauksessa tarpeellinen. SAK:n täytyy ymmärtää, että juuri sen oman jäsenistön lapset tarvitsevat kaikkein kipeimmin koulujärjestelmän uudistamista. Ihmettelen syvästi SAK:n sokeutta tässä asiassa.

Heikki Typpö
Pertteli

On keskityttävä kansanli

Työttömyys on kasvanut ja työttömien työnhakijoiden määrä oli joulukuussa 301 000. Jos tässä olisivat mukana myös ryhmälomautetut, olisi luku 340 000. Ryhmälomautetuthan ovat työttömiä, jotka työnantaja ilmoittaa kassalle suoraan ilman, että tarvitsee kirjautua toimistossa työttömäksi työnhakijaksi. Siksi työttömien työnhakijoiden luvuista puuttuvia ryhmälomautettuja oli mm. joulukuussa 40 000. Työttömyyseläkeläisiä oli lisäksi noin 50 000 ja monilla oli työtä vähemmän kuin olisi halunnut tehdä. Työhallinnon työvoimapoliittisten toimien piirissä oli 75 000 henkilöä. Siten kokonaistyöttömyys nämä toimenpiteet ja eläkeläiset mukaan lukien oli 465 000. On myös työttömäksi itsensä kokevia, jotka eivät ole työttöminä työnhakijoina työvoimatoimistoissa.

Tilanteen huononeminen ei kaikilta osin näy luvuissa, koska esimerkiksi nuorten kohdalla on yleistä opiskelu, kun töitä ei ole. Tämä on tietenkin järkevää.

Siten laaja työttömyys ilman työvoimapolitiikan toimia nousi lähelle 400 000 ja kokonaistyöttömyys ja luvuissa näkymätön työttömyys mukaan lukien lähelle puolta miljoonaa. Se lähes joka viides työelämässä olevista (työvoimaan kuuluvista). Luvut olivat vielä paljon suuremmat 1990-luvun laman ollessa pahimmoillaan, mutta se ei poista sitä tosiasiaa, että Suomi ajautui finanssikriisin myötä pahaan työttömyyskriisiin. Työttömyys jäi vielä vuoden 2008 keväällä korkeasuhdanteen huipussa kauaksi täystyöllisyydestä, mutta nyt otettiin jyrkkä takapakki. Pätkätyöt ovat oma lisäongelmansa.

Julkisuudessa esitetyin tilastokeskuksen luvuin työttömyys oli alempi. Ero syntyy siitä, että tilastokeskuksen haastattelu tehdään joulun edellä muun muassa nuoria työllistävän kaupan sesongin aikaan. Lisäksi tilastokeskuksen työvoimatutkimusluvussa eivät ole kaikki etenkään pitkäaikaistyöttömät, joilla työnhaun aktiivisuus on ymmärrettävästi vähentynyt, mutta 1990-luvun lopulla otetun käytännön jälkeen työttömyydestä poistetaan tilastokeskuksen luvuissa työttömät, jotka eivät ole kuluneen kuukauden aikana hakeneet työtä, vaikka olisivat työttömyyspäivärahan saajia. Tilastokeskus kysyy erikseen piilotyöttömiä, jotka tarvitsevat työtä, mutta joita ei opiskelun, lasten hoidon tai muun tällaisen syyn takia lasketa työttömiksi tai eivät voi ottaa työtä heti vastaan. Kun heidät lasketaan mukaan, ollaan lähellä työhallinnon lukuja.

Kevättä kohden työttömyys tilastokeskuksen luvuin edelleen pahenee, koska joulun alussesonki on ohi ja oppilaitoksista valmistuvat ja kesätyötä hakevat ovat kesän kynnyksellä työttöminä. Juhannuksen alla julkaistavat toukokuun lopun luvut tilastokeskuksenkin luvuin nousevat jonnekin 350 000:een. Sen jälkeen tämä alenee, kun lomien takia avautuu lisää kesätyöpaikkoja, mutta vähemmän kuin paremmassa taloustilanteessa. Oppilaitosten aloittaessa elokuussa luku taas alenee. Työttömien työnhakijoiden määrä nousee syksyn mittaan ja on mahdollista, että luvut nousevat ensi talvena tämän talvisia korkeammiksi tai ainakin lähelle samaa.

STP on valmis rakentamaan yhteistyötä vaihtoehdon rakentamiseksi nykyiselle kovalle politiikalle. Tilanteen hoitaminen vaatii tehokkaita toimia politiikan kääntämiseksi

Työttömyys tulee olemaan korkeaa koko vuoden ja ensi talvena eduskuntavaalien edellä, vaikka on kuukausittaista vaihtelua.

Maailman tuotannon aleneminen ja maailmankaupan romahdus sekä Suomen ulkomaankaupan ja tuotannon romahdus aiheuttivat tilanteen, että jos kaikki olisi heijastunut suoraan työttömyyteen, luvut olisivat nousseet yli 400 000:lla. Työllisyys kuitenkin laski tuotannon laskua vähemmän ja työajat lyhenivät ja esimerkiksi nuoret valitsivat opiskelun työttömyyden sijaan. Työllisyys laski noin 100 000:lla, mutta tuotannon lasku alhaiseksi aiheuttaa että tänä vuonna työllisyys uhkaa edelleen laskea. Vaikeus on siinä, että kun talouden sukellus ei romahduttanut täydellä painollaan työllisyyttä, vastaavasti talouden tulee kasvaa 10 %, ennen kuin työllisyys kunnolla paranee.

Työttömyyden alentamista auttaisi se, että suurten ikäluokkien siirtyessä parhaillaan ja lähivuosina eläkkeelle, tilalle tulevat nuoret ikäluokat ovat pienempiä, jolloin työn tarvitsijoiden kokonaismäärä pienenee. Taloustilanteessa on edelleen vaaran merkkejä maailman finanssimylleryksen jatkuessa ja työttömyys leikkaa ostovoimaa ja kysyntää. Valtion kasvanut velka on johtamassa siihen, että menoja karsitaan ja veroja korotetaan pian eduskuntavaalien jälkeen ja se vaikeuttaa toipumista ja väärin toimimalla huonontaa tilannetta. Työllisyyden parantamisesta ja työttömyyden alentamisesta sekä tulonjaosta tulee koko seuraavien vuosien 2011-2015 eduskuntavaalien pääkysymys. Siitä riippuu eläkkeiden ja sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoitus. Onnistumisesta riippuu, missä tilanteessa Suomi on maamme 100 vuotisitsenäisyyden päivänä 6.12.2017.

Tilanteesta on eräitä vakavia lisäseurauksia. Velkaperinnässä olevien määrä nousu viime vuonna 300 000 ihmiseen ja masennuslääkkeitä syö 300 000 ihmistä samaan aikaan, kun meillä on 300 000 työtöntä. Yhteiskuntamme sairastaa. Sairauden syynä on jyrkästi lisääntynyt eriarvoisuus.

Nykyisellä vaurauden tasolla kaikista voitaisiin huolehtia. Satakomitea päätyi farssiin, kun pienimpiä etuuksia ei lähdetty korottamaan asianmukaisesti. Ongelma ei ole komitean vaan se, että rahaa ei käytetä pienten etuuksien korottamiseen.

Palkkatuella työllistämistä ei ole lisätty kun viime lamassa sentään lisättiin 35 000:sta yli 70 000:een. Kyseessä ei ole tempputyöllistäminen kun työt ovat mielekkäitä. Palkkatukityöllistäminen on jatkoa entisajan hätäaputöille, joilla yhteiskunta järjesti töitä, kun niitä ei muutoin ollut tarpeeksi. Hätäaputöillä rakennettiin rautatiet, länsiväylä ja Helsinki-Vantaan lentokenttä ja paljon muuta. Kun lapiotyö koneistui, työllistävyys väheni ja valtio alkoi palkkaamaan enemmän muihin valtion töihin. Lisäksi otettiin käyttöön palkkatuki, jossa valtio maksaa osan palkasta, jotta työllistyttäisiin.

Pääväite on ollut, että tämä on tempputyöllistämistä, koska tukityöstä ei työllistytä tarpeeksi tuettomaan työhön, avoimille markkinoille, niin kuin sanotaan. Perustelu on virheellinen, koska tuettua työtä ja suoraa työllistämistä tarvitaan, kun työtä ei muutoin ole tarpeeksi. Lisäksi työttömyyden pitkittyminen vaikeuttaa työn saantia ja tarvitaan tukea, kuten monissa muissakin tilanteissa. Tosiasiassa työllistäminen on valtion kannalta ñhalpaa puuhaaò sillä kustannuksista osan kattaa, kun työstä peritään veroja työttömyyttä enemmän ja työttömyyspäivärahoja ei makseta, kun työstä maksetaan palkkaa ja vähemmän myös toimeentulotukia.

Työttömän käteenjäävä tulo kuitenkin nousee työllistyessä, kun palkka on asianmukainen. Se parantaa toimeentuloa ja poistuu muita ongelmia. Ulosotot ja velkaperinnät vähenevät. Perheet voivat paremmin. Ihmisarvo säilyy. Työssä opitaan ja pysytään kehityksessä mukana. Monilla ajautuminen pitkittyvään työttömyyteen johtaa ajan oloon terveydellisiin seurauksiin. Työ tuo hyvinvoinnin yhteiskuntaan ja ihmisten elämään ja työ ja turvattu toimeentulo tuovat yhteiskuntaan inhimillisyyden. Ei saa toistaa viime laman virhettä, että pitkäaikaistyöttömyyden annettiin nousta jyrkästi eikä sitä sittemmin hoidettu tehokkaasti. Vuoden yhtäjaksoisesti kestänyt työttömyys nousi alle 3000:sta 140 000:een työttömien työnhakijoidenkin kohdalla kolmessa vuodessa. Sitten kesti 15 vuotta vuodesta 1993 vuoteen 2008 kun luvusta saatiin pois 100 000 ja vielä oltiin 40 000:ssa. Suuri osa vähenemisestä johtui siitä, että 15 vuoden aikana vuonna 1993 50 vuotta täyttäneet siirtyivät vanhuuseläkkeelle ja osa nuoremmistakin erilaisille eläkkeille. Lamanuorista osa syrjäytyi pysyvästi. Laman pitkä varjo ulottuu tähän päivään ja kauemmin, koska työttömien lapset kantavat läpi elämänsä laman seuraamuksia. Näissä asioissa tulee esille yhteiskuntamme pimeä puoli ja piittaamattomuus kakkien hyvinvoinnista. Paljon on ihmisiä, jotka ovat ilman asianmukaista arvostusta tehneet kiitettävää työtä näissä ja vastaavissa asioissa, mutta yhteiskuntapolitiikan valuvikaa ei ole saatu korjattua, koska ylivallan on saanut suuntaus, joka suosii eriarvoisuutta.

Tulevaisuus riippuu kuitenkin siitä, mitä tehdään tässä ja nyt ja tästä eteenpäin. Viime laman pahimpina virheinä voidaan listata keskeisimpiä.

Pankkien pelastaminen yhteiskunnan varoin perimättä pankkitukea takaisin oli viime laman suurvirhe. Norja teki viisaasti ottamalla tuen vastineeksi pankkien osakkeita. Pankkien pelastaminen nosti niiden kursseja ja toi valtiolle pankkituet takaisin vieläpä voitolla. Suomessa rahat lahjoitettiin. Pääopetus tästä on, että nyt on pankkien voitoista verotettava yhteiskunnalle. Nyt pankit kertoivat huipputuloksista lamavuodelta. Wahlroosin Sampo ja Nordea jakavat bonuksia puoli miljardia. 200 miljoonalla voitaisiin järjestää 9 kuukauden tukityöpaikka 30 000:lle ja verot ja työttömyyden kustannussäästöt huomioon ottaen kustannus olisi vain osa tästä ja sekin raha tulisi pienituloisten toimeentuloon. Pankit ja finanssiala aiheuttivat talouskriisin. Valtiot maksoivat niiden tappiot ja velkaantuivat. Voitot saalistetaan plutokarkialle, rahaylimystölle, pankkiaatelistolle. Kaikkeen eivät nämä rahat riittäisi, mutta räikeä rahaylimystön röyhkeys on maailmanmittaisen suuttumuksen aihe.

Oikeudenmukaisuus edellyttää, että varallisuusveron poistaminen perutaan suurista varallisuuksista. Pääomavero tulee saada progressiiviseksi niin, että suurista pääomatuloista peritään suurempi veroprosentti. Tämä poistaa räikeyden, joka tehtiin vuoden 1993 alussa tulleessa veromuutoksessa, joka mahdollisti, että suurituloisimmat nostavat palkkansa pääomatuloina ja välttyvät tuloverotukselta ja maksavat pääomaveroa, joka silloin oli 25 % ja on nyt 28 %. Eriarvoisuuden yhdeksi symboliksi noussut Björn

anliikkeen rakentamiseen

Wahlroos maksoi jättituloistaan tällaista veroa joka on alempi kuin tavallisella palkansaajalla. Lisäksi hänet vapautettiin varallisuusverosta, hän saa Suomen suurimmat maataloustuet ja sai Mandatumin osakkeet valtiolle myydessään kaksinkertaisen hinnan 100 miljoonaa euroa entisen lisäksi. Nyt hänestä 280 miljoonan euron pankkibonukset eivät ole suuri summa. Erityistä ärtymystä ovat aiheuttaneet hänen lausuntonsa, joilla hän torjuu rahalaitosten yhteiskuntavastuuta sanoen ainoaksi tavoitteeksi osakkeenomistajien edun. Ei yhteiskuntavastuun torjuminen ole pienosakkeenomistajien edun mukaista eikä yhteiskuntavastuun torjuva ökyitsekkyys ole hyväksyttävää. Venäjällä on puhuttu oligarkeista.

Rahaylimystön ökyitsekkyydestä on tullut yhteiskuntamoraalin tekijä ja siihen kohdistuvista lisäveroista keino rahoittaa yhteiskuntien menoja. Se ei ole hyväksyttävää, että finanssikriisin laskun maksamisesta vapautetaan finanssikriisin aiheut-tajat ja joku rikkain ja suuri tuloisin prosentti tai viisi prosenttia väes-töstä ja kansalla maksatetaan finanssikriisin lasku arvonlisäveron korotuksin ja palveluiden leikkauksin. Talousasioissa on tehty useita muitakin pahoja virheitä. Stora Ensin miljardien tappiot Yhdysvaltojen tehdasostoissa ja UMTS-lupien ostot ja vieläkin suuremmat tappiot ja Espoon Sähkölaitoksen myynti, Espoon pysyvien tulojen menetys ja eläke-rahastojen vuoden 2008 jätti-tappiot, joita vuoden 2009 tuotot eivät paikanneet, ovat lähihistorian esimerkkejä. On tärkeä että sellaiset tahot eivät pääse päättämään valtion omaisuudesta ja aiheuta sen hukkaantumista yksityisbusineksen käsiin. Suuri vaikeus jatkossa on, että korot ajan oloon nousevat ja se kasvattaa valtioiden velkataakkaa.

Tarvitaan oikeudenmukaisuusremontti ja talouspolitiikan linja, jossa tavoitteena on täystyöllisyys, jokaiselle työtä haluavalle oikeus tehdä työtä ja opiskelumahdollisuuksien turvaaminen kaikille. Ja mikä tärkeää 2000-luvun maailmassa ympäristön kannalta kestävällä tavalla. Tällainen suunnanvalinta ei tapahdu ylhäältä tulevalla komentamisella, vaan koko kansan panoksella. Se edellyttää kansanvallan vahvistamista rahanvallan sijasta. Suunnan muutos edellyttää Suomen irrottamista Afganistanin sodasta sodan osapuolena. Suomen on mista. Ymmärrämme, että ihmiskunnalla on valtavia haasteita köyhyyden, ympäristöongelmien ja monien muiden ongelmien poistamisessa ja siksi sodat on saatava maapallolta loppumaan, että voidaan keskittyä tulevaisuutemme vaikeisiin asioihin ja huolehtia kaikista ihmisistä, yksilöistä ja perheistä. Tarvitsemme tervettä yritys- ja elinkeinotoimintaa ja finanssialan likainen business on siirrettävä historiaan varoittavaksi esimerkiksi väärästä toiminnasta. **Euro on onneksi hieman heikentynyt** erityisesti Kreikan ja muiden Etelä-Euroopan maiden velka-ongelmien takia. Se auttaa Suomen vientiä. Kävi kuitenkin niin **ja tarvitaan suunnitelma, miten markka on otettavissa uudelleen käyttöön. Jos euroalue hajoaa euromaiden erilaisuuden takia, markan käyttöönotossa on toimittava ripeästi. Viron ei kannattaisi liittyä euroon, vaan pitää oma rahansa.**

Yhdysvaltain presidentti Obamaan ensimmäisen vuoden jälkeen on kohdistunut kasvavaa arvostelua aiheellisesti. Afganistanin sodan kiihdyttäminen oli hänen virheensä. Heikkous finanssivallan edessä paljasti vallan rajat. Terveydenhuoltouudistus ajautui vaikeuksiin, kun Massachusettsin vaalissa meni senaatista paikka ja 2/3:n määräenemmistö, jolla saattoi estää sen,

Tampereelle on aloitettu kansanliikkeen kehittäminen. Vaaditaan mm. huolehtimaan vammaisista ja vanhuksista

tärkeä rakentaa kansainvälinen maineensa siten, että olemme maa, joka edistää rauhaa aina ja kaikkialla. Emme ole osapuoli suurvaltojen eturistiriidoissa tai muissa konflikteissa vaan olemme edistämässä sovitteluratkaisujen saakuin euroa käyttöön otettaessa osaltanikin yritin sanoa, että vahva euro laskusuhdanteessa on paha asia työllisyydelle. Vahvan markan virheet 1990-luvun laman alussa toistuivat vahvan euron politiikassa. **Euro natisee liitoksissaan** että joku jarruttaa loputtomalla puheella asian käsittelyn. Vaikka sotilaallisen voiman käytön näkökulmasta Obaman linja on kuin suoraa jatkoa Bushin linjalle, tehtäisiin virhe samaistamalla hänet suoraan edeltäjäänsä. **Häntä on perusteltua arvostella väärästä asenteesta sotaan ja puolustusbudjetin kasvattamisesta ja antautumisesta sotahaukkojen vietäväksi. Mutta ei saa antaa tyrmäysiskua, koska toivo sammuisi ja tilalle tulisi suoranainen sotahaukka, vaan on vaadittava häntä korjaamaan kurssiaan siihen, mitä hän vaaleissa lupasi.** Samalla on tarpeen luoda painetta pankkien vallan rajoittamiseen, jota hän yrittää, muttei pysty, jollei luoda riittävän laajaa painetta kaikkialla, niin myös Suomessa. Yhdysvaltain terveydenhuollon uudistaminen, suhteiden rakentaminen Kuubaan jne. ovat asioita, joita on tarpeen tukea.

Me emme ratkaise Yhdysvaltain politiikkaa, mutta on nähtävä, että todellista toivoa on, kun maailmaa ei nähdä mustavalkoisena jakaantuneena pahaan ja hyvään. Asialinja tarkoittaa, että yhteistyötä rakennetaan vastakkaisuusraja-aitojen yli aina silloin, kun on asioita, joita voidaan yhdessä edistää. Se on samalla sellaisten kansalaisliikkeiden ja laajemman kansanliikkeen rakentamisen lähtökohta, joka tuo muutosta. Se edellyttää erilaisuuden ja erilaisten mielipiteiden hyväksymistä ja suvaitsevaisuutta ja toisten kunnioittamista ja yhteistoiminnassa keskittymistä yhdistäviin tavoitteisiin ja toimintaan niiden puolesta.

Tilanteen hoitaminen vaatii tehokkaita toimia ja talouspolitiikkaan käännöstä, jossa työllisyys ja työttömyyden alentaminen nostetaan ykkösasiaksi eikä sitä voida millään tavoin vähätellä.

Pekka Tiainen 12.2.2010

Vanha radikaali rätisee viinasta ja väkivallasta

Kun Joulurauha Turussa vuonna 2009 julistettiin, osa meistä kuunteli ja noudatti sitä. Osa meistä ei toisaalta tunne vastaavaa käsitettä ñtoverirauha, rauha tovereiden keskenò, kun koko työväenluokan tulisi tehdä konkreettista yhteistyötä kansan kurjistumista vastaan taistellessamme. Seurauksena on henkinen aatekuihdutus keskuudessamme.

Olemmeko reagoineet viime viikkojen otsikoihin, kuten:

- Itella heikentää yli 75-vuotiaiden postipalveluita
- Paula Kokkonen, KOK:òKunnan tehtävä ei ole palkata vanhuksille seuraneitejäò
- Hallitus työnantajien taustatukena (SAK:n *Nikolas Elomaa* ihmettelee hallituksen tukea työnantajien vaatimuksille työuraneuvotteluissa.)

Todettakoon, että Itellan suunnitelma nostatti niin paljon myrskyä kansan parissa, että sen oli pakko luopua suunnitelmastaan. Suunnitelma ehti kuitenkin kertoa paljon nykyhetken kapitalistisesta arvomaailmasta ja huononnusten kohdistumisesta yhteiskuntamme vähäväkisiin.

Käsi sydämellämme miettikäämme yhdessä, olemmeko me itse reagoineet moisiin otsikoihin muulla tavoin kuin puristamalla kättämme nyrkkiin ja ottamalla toisenkin mukillisen? Reagoimmeko vastaavien otsikoiden edessä vuonna 2009, jonka vuoden olisi pitänyt jäädä mieliimme nimenomaan valtaeliitin ajojahtina ñvallattomanò kansanosan etuja tai elinoloja kohtaan. Mikä on, maamme toverit, sammuttanut vastarintamme? Janoko?

Osavastaus henkiseen vetelyyteemme on siinä, että toverit, jotka eivät ymmärtäneet Joulurauhasta mitään, olivat tällöin humalassa ja näistä humalikoista osa halusi vain tehdä pahaa, aiheuttaa inhimillistä kärsimystä lähiympäristölleen. Turvakodit olivat täysiä joulun pyhinä. Puhuttaessa työväenliikkeen lamasta, hajanaisuudesta ja vaalien kiinnostamattomuudesta, niin muistettakoon, ettei humalaista kansalaista paljoakaan kiinnosta mikään muu, kuin omien lisäpäihteiden saanti.

Mieleeni on jäänyt vuodesta 2009 suomalaisten raju päihteiden kasvu, yhtä raju, tuntemattomiin ihmisiin, samanluokkaisiin henkilöihin, tovereihin, kohdistuvan silmittömän väkivallan lisääntyminen, pelko ja turvattomuus oman fyysisen koskemattomuuden puolesta ja vasemmiston yleinen hampaattomuus, hiljaisuus ja vaikeneminen tästä perusturvallisuuttamme pahasti repivästä asiasta. Naisten ja jopa lasten oma silmitön väkivalta on samalla lisääntynyt ja raa´istunut. Puhuessani häiriköistä, on puhuttava valtaosin omaan luokkaamme kuuluvista syrjäytetyistä ja siten myös syrjäytyneistä ihmisistä ja on puhuttava myös yhä enemmän naisista ja nuorista päihteidenkäyttäjinä, omanja toisten elämän turmelijana, kapitalistin tahdottomana ja vastarinnattomana unelmana.Suomalaiset naiset juovat itsensä humalaan huomattavasti aiempaa useammin, kertoo tuore tutkimus. Vuoden 2008 juomatapatutkimuksen mukaan humalajuomisen kasvu on ollut rajua kaikissa naisten ikäryhmissä. Vuonna 2008 naiset joivat jo 42 prosenttia viikossa nauttimastaan alkoholimäärästä humalassa. Humalakerraksi lasketaan tilanne, jolloin veren alkoholipitoisuus on yli yhden promillen. Miehet joutuvat perheessä törkeän pahoinpitelyn ja henkirikoksen yrityksen uhriksi useammin kuin naiset. Nainen on myös väkivallan tekijä, ei pelkästään uhri.

Vuonna 2008 miehet kärsivät perheen sisäisestä vakavasta väkivallasta jopa naisia enemmän: törkeän pahoinpitelyn tai henkirikoksen yrityksen kohteeksi joutui 116 miestä ja 111 naista. Nämä ovat poliisin tietoon tulleita tapauksia. Suurin osa Suomen henkirikoksista on työelämän ulkopuolella olevien keski-ikäisten miesten alkoholin käyttöön liittyviä tapauksia. Tilastojen mukaan vuosina 2002 - 2008 molemmat, sekä uhri että tekijä, olivat humalassa 70 prosentissa tapauksista. Ainakin yksi osallisista oli humalassa 85 prosentissa tapauksista. Viinako siis kuuluu ehdottomasti elämään?

Tiedon pelkoa aiheuttavasta jatkuvasta väkivaltaisuudesta työväenliike on ilmeisesti hylännyt ja unohtanut, kun ei ole reagoinut millään tavalla asiaan Näin ollen vasemmistostamme ei tavallinen toveri ole saanut turvaa, ei puolustajaa, vaan vain hänen äänensä antaminen vaaleissa on riittänyt vasemmistolle. Miksi näin on, miksi 1970 ï luvulla uhrista tehtiin syyllinen ja turvattomuuden lietsojasta väärinymmärretty uhri?

Jo Työmies - lehti vuodelta 1908 oli ottanut kantaa asiaan, joten tilanne ei ole uusi. Tämä kirjoitus on yhä ajankohtainen!

Juhani Valo

Haitin katastrofi ja pimennetty historia

Tammikuun 12. päivänä sattunut maanjäristys oli valtava isku läntisen pallonpuoliskon köyhimmälle maalle, Haitille. Valtavirran tiedotusvälineissä on sittemmin paiskittu hiki hatussa töitä, kun niissä on yritetty pimittää tämän kohtuuttoman kovia kokeneen maan lännen kannalta häpeällistä historiaa. Haiti kun on menneinä vuosikymmeninä ja -satoina ajettu nykyiseen hirvittävään köyhyyteen nimenomaan länsimaiden, Yhdysvaltojen ja Euroopan suurvaltojen, toimesta.

Ottaen huomioon Haitiin kohdistuneen riiston ja väkivallan länsimaiden taholta, on selvää ettei maalla ole juurikaan mahdollisuuksia selviytyä tämänkertaisen maanjäristyksen kaltaisesta hirvittävästä luonnonkatastrofista ilman ulkopuolista apua. Pelkästään valtamediaa seuraamalla ei voi kuitenkaan ymmärtää juuri mitään Haitin köyhyyden ja kurjuuden taustatekijöistä.

Miehitystä, vallankaappauksia ja diktaattoreita

Entisen siirtomaaisännän Ranskan vauraus juontuu pitkälti Haitin säälimättömästä riistämisestä. Haitin itsenäistyttyä vuonna 1804 se joutui välittömästi Euroopan suurvaltojen ja Yhdysvaltojen saartoon vuosikymmeniksi. Yhdysvallat hyökkäsi Haitiin 1915, ja miehitti maata vuoteen 1934. Presidentti **Woodrow Wilsonin** masinoiman hyökkäyksen verukkeena oli, yllätys yllätys, ñdemokratian edistäminenò Haitissa. Todellisuudessa Yhdysvaltojen hyökkäys raunioitti maan pahoin.

Haitia hallitsivat pitkään Yhdysvaltojen tukemat veriset diktaattorit, ensin isä **ñPapa Docò** (1956-1971) ja myöhemmin poika **ñBaby Docò Duvalier** (1971-1986). Maan ensimmäisissä vapaissa vaaleissa vuonna 1990 presidentiksi nousi köyhien puolustaja, slummien pappi **Jean-Bertrand Aristide**.

Yhdysvallat oli alun alkaen vastustanut voimakkaasti ajatusta vapaiden vaalien järjestämisestä. Kun se ei niitä kyennyt torjumaan, piti turvautua toisiin keinoihin nousevan demokratian torjumiseksi. Yhdysvallat junaili lokakuussa 1991 vallankaappauksen, jolla ensimmäinen vapailla vaaleilla valittu presidentti Aristide syöstiin virastaan. Yhdysvallat on torjunut nousevaa demokratiaa Haitin lisäksi useissa muissakin maissa viimeisten vuosikymmenien aikana, mm. Chilessä vuonna 1973, jolloin se murhautti sen ajan Latinalaiselle Amerikalle poikkeuksellisissa vapaissa vaaleissa presidentiksi nousseen vasemmistolaisen **Salvador Allenden**.

Presidentti **Bill Clinton** taipui lopulta Aristiden paluuseen Haitin presidentiksi loppukaudeksi, vuosiksi 1994-1996, sen jälkeen kun tämä oli pakotettu taipumaan Washintonin sanelemiin uusliberalistisiin talousuudistuksiin. Aristide valittiin presidentiksi jälleen vuonna 2001, kunnes hänet syrjäytettiin Yhdysvaltojen järjestämällä vallankaappauksella vuonna 2004, ja ajettiin maanpakoon. Haitin vuoden 2004 vallankaappaus oli yksi kolmesta Yhdysvaltojen 2000-luvulla tukemasta kaappauksesta Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella. Vuonna 2002 Venezuelan laillinen presidentti **Hugo Chavez** yritettiin syöstä vallasta epäonnistuneessa kaappausyrityksessä. Viime vuonna, 2009, syrjäytettiin Hondurasin laillinen, vapaissa vaaleissa valittu presidentti **Manuel Zelaya** presidentin virastaan sotilasvallankaappauksessa.

Haitilla myös todellisia auttajia

Muun muassa Bolivian presidentti **Evo Morales** ja Venezuelan presidentti Hugo Chavez ovat syyttäneet Yhdysvaltoja Haitin avustustoiminnan militarisoinnista ja Haitin miehittämisestä. Yhdysvallat on lähettänyt Haitiin tuhansia sotilaita, ja se on ottanut maan monella tapaa täydelliseen kontrolliinsa. Yhdysvaltoja arvosteltiin maanjäristystä seuranneina päivinä laajalti siitä, että se esti avustuskoneiden laskeutumisen, koska se oli varannut pääkaupungin lentokentän pääasiassa omiin sotilaskuljetuksiinsa.

Presidentti Chavez huomautti pian järistyksen jälkeen, että Haitissa ei ole pula aseista, vaan lääkäreistä, kenttäsairaaloista ja polttoaineesta. Sekä Chavez että presidentti Morales ovat syyttäneet Yhdysvaltoja Haitin miehittämisestä avustusoperaation varjolla. Bolivaariseen kansojen yhteistyöjärjestöön ALBAan kuuluvat maat, etunenässä Kuuba ja Venezuela, ovat sen sijaan auttaneet Haitia monin tavoin jo ennen maanjäristystä.

Kuuba on kouluttanut köyhiä haitilaisnuoria lääkäreiksi jo vuosien ajan. Heistä on nyt korvaamatonta hyötyä maanjäristyksen jälkeisissä vaikeissa olosuhteissa. Lisäksi Haitissa työskentelee yötä päivää 400 kuubalaista vapaaehtoista lääkäriä ja sairaanhoitajaa. Heidän toiminta-alueensa kattaa lähes koko maan. Venezuela on puolestaan luvannut toimittaa Haitiin kaiken öljyn, mitä maa tarvitsee toipuakseen tästä katastrofista.

Myös Kiina, joka oli ensimmäisten joukossa paikalla välittömästi maanjäristyksen jälkeen, on tehnyt tarmokasta työtä Haitin avustustamiseksi. Kiina on tehnyt omaa työtänsä itsestään melua pitämättä ja median parrasvaloilta piilossa. Haitissa onkin kiitelty Kiinan kansan vapautusarmeijan kriisiryhmän ponnisteluja ihmisten auttamiseksi. Kiinan - toisin kuin kilpailevan suurvallan Yhdysvaltojen - avustusoperaatiolla ei ole piilotettuja geopoliittisia tai sotilaallisia tavoitteita. Yhdysvaltojen on epäilty olevan kiinnostunut Haitin maaperästä löytyvästä öljystä ja kullasta.

USA:n läsnäolo ei tervetullutta

On hyvä muistaa Haitin tapahtumien jälkimainingeissa, että Yhdysvallat on parhaillaan kasvattamassa sotilaallista läsnäoloaan Latinalaisen Amerikan alueella, muun muassa Kolumbiassa. Yhdysvaltojen tuki manöövereille, joilla Hondurasin presidentti Manuel Zelaya syrjäytettiin virastaan, kertoo niin ikään sen kasvavasta halusta sekaantua eteläisten naapuriensa asioihin. Useat Latinalaisen Amerikan johtajat ovatkin esittäneet - jo ennen Haitin maanjäristystä - huolensa Yhdysvaltojen kasvavasta sotilaallisesta uhasta alueella.

Tommi Lievemaa

Monet kehitysmaat ovat osallistuneet Haitin katastrofin jälkihoitoon todellisina auttajina mm. Kuuba, Venezuela. Kuvassa Kiinalaiset lääkintätyöntekijät Haitin tuhoalueella

AVATAR, Vatikaani, Haiti ja paholainen

Vatikaani on tyrmännyt täysin James Cameronin ohjaaman ja käsikirjoittaman Avatar-elokuvan. Avatar on niiden mukaan mitäänsanomaton, yksinkertainen ja siirappinen elokuva. Vatikaani arvostelee elokuvaa myös siitä, että se markkinoi luonnon palvontaa vaihtoehtona uskonnolle. Avatar tapahtuu vuonna 2154, jolloin ihmiset ovat lähes tuhonneet maapallon. Elokuva onkin luonnon ja luonnonmukaisen elämän vahva puolustus. Siinä alkuasukkailla on aito yhteys luontoon, ja he muun muassa kuuntelevat kasvien puhetta. Vatikaanin edustaja painottaa, että vaikka kyseessä ovatkin vain elokuva-arviot, heijastelevat ne paavi Benedictus XVI:n näkemystä vaaroista, jotka liittyvät luonnon nostamiseen uudeksi jumalaksi.

Kiinalaisviranomaiset ovat kieltäneet Avatar-elokuvan 2d-versioiden esittämisen maassa. James Cameronin ohjaamaa menestyselokuvaa saa esittää vain 3d- ja Imax-elokuvateattereissa. Elokuvan kansalaisten pakkomuuttoja kuvaavat kohtaukset saattaisivat aiheuttaa väkiväkivaltaa. Aihe on Kiinassa poliittisesti arka.

Aiemmin esimerkiksi Bolivian presidentti Evo Morales on kehunut juuri Avatarin lähettämää viestiä luonnon suojelemisesta hyväksikäytöltä.

Vatikaanin ohella Avatarta ovat arvostelleet yhdysvaltalaiset konservatiivibloggaajat, jotka tuomitsevat sen antimilitarismin.

Yksi tälläinen kansanvalistaja, joka paljastaa meille asioiden syvempiä yhteyksiä, on USA:laisen tv- saarnaaja ja evankelista Robertson, jonka mukaan haitilaiset yhdistivät aikoinaan voimansa ja pyysivät sielunviholliselta apua päästäkseen pois Ranskan vallan alta. ñHe lupasivat palvoa Saatanaa, jos tämä vapauttaa heidät ranskalaisista. Tämä on totta. Sielunvihollinen piti tätä sopimuksenaò, Robertson sanoi päivittäisessä tv-ohjelmassaan. Haitissa, samalla saarella, on toivottoman paljon köyhyyttä. He kieltäytyvät kääntymästä Jumalan puoleen, Robertson mainitsi ja antoi ymmärtää, että maata kohdannut tuhoisa maanjäristys olisi voitu välttää rukoilemalla Jumalaa.

Saarnamies jätti mainitsematta, että Haitin tosiasiallinen köyhyyden syy johtuu juuri täydellisestä saarrosta sekä siitä, että 1833 maa pakotettiin vuonna 1833 maksamaan entiselle siirtomaa-isännälleen Ranskalle jättikorvaukset Ranskan menettämäkseen katsomasta omaisuudesta eli orjista. Korvausten maksu johti Haitin pysyvään velkataakkaan.

Useat valtiot ovat puuttuneet Haitin olemassaoloon. Esim. Yhdysvallat on lähettänyt Merijalkaväen tukemaan sotilaskapinaa, joka pyrki kaatamaan laillisen hallinnon vuonna 1888. Tammikuussa 1914 Englanti, Saksa ja Yhdysvallat miehitti yhdessä Haitin väittäen tulevansa turvaamaan kansalaistensa turvallisuutta.

Pasilan mämmiveikot

.

Iranin kommunistisen puolueen järjestö komala 40 vuotta

Iranin kommunistisen puolueen jäsenjärjestön Komalan 40. vuosijuhla pidettiin Turussa 13.2.2010. Komala-nimi tarkoittaa Iranin Kurdistanin vallankumouksellisen työkansan järjestöä. Komalan perustivat shaahin aikana sivistyneistö ja työläiset. Aluksi Komala toimi maan alla, julkinen toiminta alkoi vuonna 1979.

Komala oli perustamassa Iranin kommunistista puoluetta 26 vuotta sitten. Puolueen perustaminen oli tarpeen, koska papisto kaappasi imperialismin ja shaahin vastaisen työväen vallankumouksen ja rämetti sen islamilaiseksi pappisvallaksi. Komala toimii kurdikansan keskuudessa avoimesti: sillä on useita lehtiä ja radioasema ñIranin vallankumouksen radioò.

Kulttuuripitoiseen ja taistelunhenkiseen tilaisuuteen osallistui arviolta 150 kurdia. Kansan äänen julkaisijajärjestöjen edustajina mukana olivat **Matti Järvinen** Raisiosta, **Anne** ja **Esko Luukkonen** Turusta sekä **Juhani Tanski** Kuopiosta.

KÄ/JT

Bolivaarisen vallankumouksen tilanne, osa 1

Latinalaisen Amerikan poliittinen punertuminen ja sen myötä tapahtuva irtautuminen USA:n vaikutuspiiristä 2000-luvulla on edistänyt yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden leviämistä maanosassa sekä tiivistänyt alueen yhdentymistä. Tämä integraatio on merkinnyt Monroeopin etenevää murenemista.

Pallomme vallankumouksellisen liikehdinnän painopiste on siirtynyt Latinalaiseen Amerikkaan. Julkaisemme Matti Laitisen aiheesta Rosebud -kirjakaupassa 22.1.2010 pitämän luennon.

Imperialismin vastainen mielenosoitus Caracasissa

Alueen valtiot vapautuvat asteittain USA:n harjoittamasta taloudellisesta, poliittisesta ja sotilaallisesta holhouksesta. Ne saavuttavat vihdoinkin niille kuuluvan valtiollisen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden.

Yhteiskunnallisessa kehityksessä on koettu viime aikoina myös tappioita Hondurasin sotilaskaappauksen ja Chilen oikeiston vaalivoiton muodossa. Takaiskut ovat tapahtuneet nimenomaan Obaman valtakaudella. Bolivian varapresidentti **Alvaro Garcia** totesikin, että *ñ**Barack Obaman** politiikka on aivan samanlaista röyhkeää sotapolitiikkaa kuin, mitä juuri tästä syystä hänen huonoon maineeseen joutuneen edeltäjänsä **George W. Bush** noudattama politiikka oli.ò*

Bolivaarinen vallankumous on vaihtoehto uusliberalismille

Ylikansalliset yhtiöt muodostuivat 1970-luvun lopulla kapitalistisen pääoman kasvun ja riiston päävälineiksi koko maailmassa. Tuolloin niitä oli yhteensä 11 000 ja niillä oli n. 82 000 ulkomailla toimivaa tytäryhtiötä. Niiden hallussa oli lähes 40 % teollisuustuotannosta ja 50 % kehitysmaiden ulkomaan kaupasta. Ylikansalliset yhtiöt aiheuttivat hintoja manipuloimalla köyhille maille 50ï 100 miljardin dollarin menetyksiä vuosittain. Lisäksi ne puuttuivat suoraan tai välillisesti isäntämaansa sisäisiin asioihin mm. kontrolloimalla niiden luonnonvaroja, olemalla noudattamatta paikallista lainsäädäntöä ja painostamalla hallituksia.

YK:n kauppa- ja kehitysjärjestön(UNCTAD) tilastojen mukaan maailmassa toimi v. 2008 yhteensä 78 000 ylikansallista yhtiötä, joilla oli yli 780 000 tytäryhtiötä. Niissä työskenteli v. 2006 jo 73 miljoonaa työntekijää ja niiden varat yltivät 51 triljoonan dollarin tasoon. Maailman 100 suurimmasta taloudesta 51 on yrityksiä ja vain 49 valtioita. Maailman 200 suurinta yritystä tuottaa yhteensä suuremman liikevaihdon kuin maailman kaikkien maiden bruttokansantuote on poislukien 10 suurinta maata. Niiden päämajat sijaitsevat pääosin EU:ssa, Japanissa ja USA:ssa. Ne ovat laajentaneet toimintaansa viime vuosina palvelualoille ï televiestintään, sähköntuotantoon, kaasun ja talousveden jakeluun ï aloille, jotka olivat aikaisemmin valtioiden tuottamia palveluita. Monikansallisten suuryritysten taloudellinen etu ajaa kansallisvaltioiden etujen ylitse. Tämä ilmenee uusliberalistisena talouspolitiikkana, piittaamattomuutena ihmisoikeuksista ja sotilaallisina aggressioina.

Latinalaisessa Amerikassa uusliberalismin vastaisuus on todentunut kansallisten luonnonvarojen haltuunottona ja niiden hyödyntämisenä kansan hyväksi sekä avainteollisuuden kansallistamisena ja alkuperäiskansojen aseman kohentamisena. Tämä suuntaus ilmenee hyvin Bolivian, Ecuadorin ja Venezuelan nykyisessä kehityksessä. Venezuelassa köyhyys on supistunut **Hugo Chávezin** valtakaudella 55 % à 24 %.

Heikoin lenkki petti

Vuonna 1988 yhdysvaltalainen Latinalaisen Amerikan kurinpidollisiin asioihin erikoistunut IAD-järjestö (Inter-American Dialogue) varoitteli raportissaan, että Latinalaista Amerikkaa kohtaavista uhkista suurin oli se, jos kansa ja armeija yhdistyvät jossain mantereen maassa puolustamaan omia kansallisia etujaan. Näin on tapahtunut jo useassa maassa. Tämä tapahtumaketju alkoi Venezuelassa ensin uusliberalismin ja sitten kansallisen kapitalismin kyseenalaistamisena sekä suuntautui tavoitteissaan tämän jälkeen osallistuvaan demokratiaan perustuvaan ja yhteisöneuvostojen hallitsemiin sosialistisiin tuotantosuhteisiin. Bolivaarisen vallankumousprosessin synnyttämät ajatukset levisivät Venezuelasta sittemmin omina kansallisina sovellutuksinaan naapurimaihin. Prosesseille on ollut ominaista myös laajan demokraattisen rintaman ja presidentin perustuslaillisen aseman hyödyntäminen rauhanomaisesti tapahtuvassa yhteiskunnan muutostyössä. Bolivaarisesta vallankumouksesta on kehittynyt vuosina 1998ï 2009 realistinen vastavoima ja vaihtoehto ylikansallisten yhtiöiden vallalle ja ryöstökapitalismille.

Boliviassa, Ecuadorissa ja Venezuelassa sisäistettiin käytännössä **Chen** ajatukset siitä, että *ñkansanliikkeen voimat voivat voittaa sodan armeijaa vastaanò* ja että *ñaina ei ole välttämätöntä odottaa, kunnes olosuhteet vallankumoukselle ovat olemassa, kapinalliset voivat luoda tällaiset olosuhteet.ò* Bolivaarinen vallankumous käynnisti uuden vaiheen Latinalaisen Amerikan vapauttamisessa. Se edustaa jatkoa Kuuban vallankumoukselle.

Kysymys on vallasta

Tarkastellessamme Latinalaisen Amerikan kehitystä on syytä muistaa, että kaikkien yhteiskunnallisten ongelmien keskiössä on aina kysymys vallasta. Marxilaisen käsityksen mukaan yhteiskunnissa esiintyy taloudellista, sosiaalista, poliittista ja ideologista valtaa, jotka nivoutuvat toisiinsa muodostaen vallitsevan todellisuuden joustavan ylläpito- ja säätelykoneiston. Valta voi ilmetä yhteiskunnassa vastustuksen murtamisena, toimintavaihtoehtojen rajoittamisena, suostuttelujärjestelmänä kuten irlantilainen toistuva kansanäänestys sekä vallan muuttumisena laissa kirjatuksi oikeudeksi ja tottelemisen ehdottomaksi velvollisuudeksi.

Taloudellinen, sosiaalinen ja poliittinen valta

Kapitalistit omistavat tuotantovälineet ja kapitalistinen yhteiskunta oikeuttaa lainsäädännöllään työläisten riistämisen. Yhteiskunnassa toimivat sosiaalihuoltojärjestelmä ja terveydenhuolto ovat olemassa työvoiman uusintamista varten. Niiden hyvyys ja kattavuus ovat suoraan verrannollisia työväenluokan aseman vahvuuteen yhteiskunnassa. Hyvinvointi ei ole siis sidoksissa kapitalistien armeliaisuuteen vaan luokkataistelun voimaperäisyyteen. Sosiaalinen valta ilmenee myös perusturvaan ja työvoimapolitiikkaan liittyvänä pakotejärjestelmänä. Nämä asiat ovat todennettavissa jokaisen Latinalaisen Amerikan maan verisessä historiassa. Boliviassa ja Ecuadorissa otetaan vasta nyt koko kansaa koskevan perusturvan ensiaskelia. Venezuelan sosiaaliturvan etuudet on saavutettu valtion öljytuloilla kajoamatta kapitalistien omaisuuteen. Kansallistaminen on kohdistunut lähinnä sementti- ja terästeollisuuteen.

Poliittinen valta muodostuu valtiovallasta sekä puolueiden ja etujärjestöjen vallasta. Poliittinen valta ajaa yhteisetua. Se käyttää sen nimissä pakkovaltaa. Se langettaa tuomioita ja säätää lakeja. Poliittinen valta hyödyntää perinteitä, nationalismia, institutionaalisuutta ja historiaa. Se on oikeutettu esiintymään ja toimimaan valtiollisten suhteiden alueella. Sillä on rajattomat toimintaoikeudet kriisi- ja muissa erikoistilanteissa. Vallankumouksessa on kysymys poliittisen vallan kumoamisesta ja sen korvaamisesta laadullisesti uudenlaisella yhteiskunnallisella vallalla.

Matti Laitinen
osa 2 KÄ:ssä 2/2010

Suomi-Korea-Seura vierailulla KDKT:n lähetystössä Tukholmassa

KDKT:n suurlähettiläs Ri Hui Chol (vas.) selosti tarkasti maansa tilannetta. Vierellä lähetystön konsuli ja monille suomalaisillekin tuttu Paek Sung Chol.

Suomalaiset Korean ystävät vierailivat lauantaina 13.helmikuuta 2010 Korean Demokraattisen Kansantasavallan Tukholman suurlähetystössä lähettiläs Ri Hui Cholin vastaanotolla. Paikalla tilaisuudessa olivat myös Ruotsi-Korea-Ystävyysseuran edustajat.

Puheessaan KDKT:n pohjoismaiden suurlähettiläs Ri teki katsauksen maansa tämänhetkiseen tilanteeseen ja selosti mm. hiljattain KDKT:ssa toteutettua valuuttauudistusta. Hän kertoi sen olleen vaikeaa ja herättäneen kansalaisissa ärtymystä. Ri kuitenkin totesi tämän uudistuksen olevan välttämätöntä kansantalouden parantamiseksi ja korruption kitkemiseksi.

Ri Hui Chol selosti myös maansa uusinta ehdotusta sen ja USA:n välisen lopullisen rauhansopimuksen toteuttamiseksi.

Vain lopullinen rauhansopimus maidemme välillä voi tosissaan edistää ydinaseetonta Koreaa sekä niemimaan riippumatonta ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä, Ri totesi.

Suurlähettiläs Ri kiitti samoin suomalaisia Korean ystäviä työstä Koreoiden jälleenyhdistämisen hyväksi ja välitti terveisensä kaikille Suomi-Korea-Seuran jäsenille seuran 40 toimintavuoden kunniaksi.

KÄ:n toimitus

Koivusalo tuo verisen historian 2000-luvulle

Ensi-iltansa joulukuussa 2009 saanut uusintafilmatisointi Väinö Linnan romaanista *Täällä Pohjantähden alla* herätti keskustelua jo kauan ennen ensiesitystään. *Tuttu Jutusta* ja Pekko-elokuvista tunnetuksi tulleen ohjaajan Timo Koivusalon ilmoitus lähteä tekemään elokuvaa tästä yhdestä Suomen suosituimmasta teoksesta herätti paljon ennakkoluuloja ja kysymyksiä. Epäiltiin, kykeneekö Koivusalo tarpeeksi hyvin muokkaamaan Linnan suurteoksesta version 2000-luvun katsojille. Monet epäilijät joutuivat varmasti nielemään epäilynsä viimeistään teatterisaleissa. Alkuminuuteista aivan viimeiseen hetkeen asti elokuva pysyy uskollisena Linnan alkuperäiselle romaanille. Valkokankaalle tuijottaessa olo on kuin lukisi itse teosta.

Elokuvan näyttelijäkaarti on tuttua ja turvallista. Sellaiset vakiokasvot kuten Oiva Lohtander, Niko Saarela, Hannu-Pekka Björkman ja Sulevi Peltola osaavat asiansa. Ainoa ongelma on, että katsoja saattaa liiaksi samaistaa heidät heidän aiempiin rooleihinsa muissa viime vuosina suosituiksi tulleissa elokuvissa. Erityisen suorituksen tekee päärooliа eli Koskelan Akselia esittävä Ilkka Koivula, joka onnistuu eläytymään osaansa niin nuorena kuin aikuisenakin Akselina.

Täällä Pohjantähden alla edustaa monille läpileikkausta suomalaisen yhteiskunnan 1900-luvun alun murrosvuosista ja erityisesti köyhyydessä eläneiden suomalaisten yhteiskunnallisesta heräämisestä. Koivusalo onkin onnistunut kuvaamaan tuota aikakautta ilman minkäänlaista glooriaa tai peittelyä. Lavastus ja olosuhteiden kuvaus on realistista, ehkä jopa inhorealistista. Elokuvaa katsoessa tosin tulee pohtineeksi, tekeekö Koivusalo tuon ajan torppareista ehkä liiankin ñalkukantaisiaò. Räkä valuu yhden jos toisenkin poskilta ja monien henkilöhahmojen hoksottimet eivät ole parhaasta päästä. Yrittääkö Koivusalo sanoa, että haave työväenvallasta oli vain tulosta tietämättömien ja yksinkertaisten ihmisten harhakuvitelmista?

Koivusalo ei kuitenkaan ole ryhtynyt uudelleen retusoimaan Suomen lähihistoriaa. Elokuvan lopussa tapahtuvat punakaartilaisten lahtaamiset ja kohtelu vankileireillä muistuttavat hyvin katsojaa siitä, keiden verellä itsenäinen Suomi taottiin.

Koivusalon ohjaama *Täällä Pohjantähden alla* tuli valkokankaalle tärkeällä hetkellä. Lähimenneisyytemme uudelleen kirjoittaminen ja sumentaminen vääristävät kuvaa niistä olosuhteista, joista suomalaiset lähtivät taistelemaan itselleen leipää ja parempaa huomista. Koivusalo on tehnyt rohkean teon tuodessaan 2000-luvulle teoksen, jonka luokkasotaa edeltäneen kauden moni historian remontoija mieltä tahtoisi mieluusti unohtaa.

KÄ/AS

Protesti Kaliningradissa ja skandaali Venäjän johtotasolla

Sergei ja Jelena Skvortsov Helsingissä kansainvälisen naistenpäivän tilaisuudessa 2008

Kuluvan vuoden tammi-helmikuun vaihteessa tapahtui kaksi tapahtumaa, jotka eivät tavallaan liittyneet toisiinsa, mutta jotka herättivät kuitenkin aktiivista kommentointia lehdistössä ja sen ulkopuolellakin. Ensimmäinen näistä tapahtumista oli valtiovaltaa voimakkasti säikäyttänyt joukkomittainen kansankokous Venäjän läntisimmässä kaupungissa Kaliningradissa, jonka osanottajat yllättivät viranomaiset hyväksymällä jyrkän hallituksenvastaisen julkilausuman. Toisena tapahtumana oli valtavan skandaalin aiheuttanut Venäjän parlamentin ylähuoneen ï Liittoneuvoston puhemiehen Sergei Mironovin lausunto siitä, että nykyään hän ei aina anna tukea Putinille.

Viime vuosien tapahtumien mittapuun mukaan Kaliningradin joukkokokous osoittautui todellakin epätavalliseksi. Ennen kaikkea joukkomittaisuutensa takia kaupungin 400 tuhannen asukkaan väestöstä siihen osallistui 10 ï 12 tuhatta osanottajaa, mikä vastaa historian ennennäkemätöntä 300 tuhannen asukkaan kokousta Moskovassa (yli 150 tuhatta osanottajaa ei Moskovassa ole koskaan osallistunut kokouksiin). Tuolloin kokous Kaliningradissa kokoontui sen jälkeen, kun sen ilmoitettu virallinen aihe ï protesti liikenneveroa vastaan ï lakkasi tavallaan olemasta ajankohtainen (siihen mennessä viranomaiset olivat jo antaneet periksi asiassa). 31. tammikuuta pidetyn kokouksen toisena erikoisuutena oli sen jyrkkä suuntautuneisuus hallitusta ja Putinia vastaan (myös valtapuolue Yhtenäinen Venäjä sai kuulla kunniansa - mitä merkitsi esimerkiksi tunnus YhVe - likasankoon!) ja tuolloin tunnuslauseita Kaliningradin kuvernoorin ja herra Putinin erosta toistettiin erityisellä innostuksella (silminnäkijöisen mukaan väkijoukko oli raivostumisen partaalla). Ja näin tapahtui kaupungissa, joka ei ennemmin ollut koskaan kunnostautunut poliittisella aktiivisuudellaan, jossa Internet-foorumien osanottajat kirjoittelivat vielä puoli vuotta sitten, että Kaliningradissa ei koskaan tapahdu sosiaalista protestia.

Kaikki tämä tuli täysellisenä yllätyksenä sekä paikallisille että myös liittovaltion viranomaisille. Kuinkas muuten ï aluetta pidettiin hyvinvoivana, ja yleisestikin keskusvalta oli jostain syystä syvästi vakuuttunut siitä, että kriisi on päättynyt, väestö on täynnä optimismia ja luottaa erityisen paljon maan johtoon ja ennen kaikkea kansalliseen johtajaansa Vladimir Vladimirovitsh Putiniin. Ja nyt seurasi sellainen pettymys! Korkeimmat virkamiehet eivät tähän asti voi oivaltaa, että elintason jyrkän romahtamisen oloissa (mistä virallinen tilastotieto pysyy tietenkin visusti vaiti) minkä tahansa maan kansa tuskinpa innostuu erityisemmin osoittamasta rakkautta johtajiaan kohtaan.

Se, että herra Putin ei pysty suoriutumaan pääministerin tehtävistään (olen jo useamman kerran kirjoittanut siitä, että tämä virka ei ole hänelle sopiva) ei ole enää pitkään aikaan ollut mikään salaisuus Venäjän niin sanotun eliitin huomattavalle osalle. Tästä huolimatta jopa opposition viralliset poliitikot ovat karttaneet tähän asti arvostelemasta henkilökohtaisesti Putinia, muistaen mm. Hodorkovskin kohtalon (joka istuu virallisesti vankilassa maksamattomista veroista, mutta tosiasiassa ï riitautumisesta Putinin kanssa). Mutta kyse ei ollut pelkästään Putinin pitkävihaisuudesta ï kaukana kansasta ja yleensä todellisesta elämästä elävä poliittinen hienosto muuttui virallisen propagandan uhriksi ja uskoi samoin kansallisen johtajansa korkeaan poliittisen kannatukseen ja pelkäsi soutaa virtaa vastaan.

Kaliningradin tapahtumat osoittivat venäläisten huomattavan osan todellisen suhteen Putiniin ja politiikkaansa. Ja ensimmäisenä nykyisen poliittisen hienoston joukossa tämän asian tajusi ja arvioi Oikeudenmukaisen Venäjän puolueen johtaja Sergei Mironov, joka jo muutamaa päivää myöhemmin todellisuudessa sanoutui irti Putinista. Itse asiassa skandaalin aiheuttaneessa tele-visiohaastattelussaan hän esiintyi hyvin varovaisesti toteamalla, että nyt hän ei aina anna tukea Putinille ja viittaamalla siihen, missä konkreettisesti heillä on nykyään erimielisyyksiä kriisinvastaisesta politiikasta ja budjetista. Mutta siitä huolimatta tästä tuli sensaatio, koska tähän asti Mironovia pidettiin Putinin virkaan asettamana henkilönä ja hän tuki Putinia kaikessa; kun taas itse tavallaan vasemmistolaista Oikeudenmukaisen Venäjän puoluetta tarkasteltiin luonnollisestikin toisena valtapuolueena. Mahdollisesti nimenomaan tästä syystä Yhtenäinen Venäjä reagoi Mironovin sanoihin henkilökohtaisena loukkauksena reagoimalla äärimmäisen jyrkästi - vallan vasen jalka ottikin yllättäen askeleen väärään suuntaan. Eräs Yhtenäisen Venäjän vaikuttajista meni jopa niin pitkälle, että vertasi Mironovia rottaan, joka pakenee uppoavalta laivalta (osoittamalla samalla tahtomattakin yksimielisyyttä siitä, että laiva on todellakin uppoamassa).

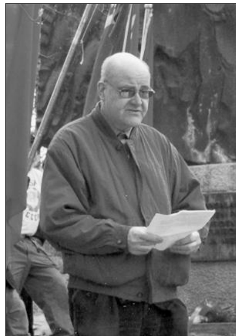
Opposition joukossa Liittoneuvoston puhemiehen sanoja päinvastoin tulkittiin valtiovallan eräänlaiseksi viekkaaksi välistävedoksi, jonka tarkoituksena on yrittää sillä tavoin johtaa kansalaistensa huomiota pois Kaliningradin tapahtumista. Sellainen arvio tuntuu aika kummalliselta ï antoihan Mironov nimenomaan tukensa osalle siitä, mistä puhuttiin Kaliningradin joukkokokouksessa ja teki tämän ilmeisesti ilman Putinin suostumusta, koska Putin suhtautuu hyvin herkästi kritiikkiin itseään kohtaan. Toisaalta nykyään ei enää voida puhua jostain yhtenäisestä vallasta. Kuten olen jo monta kertaa kirjoittanut, tandemi on hyvin epäluotettava poliittinen rakennelma. Siitä lähtien, kun herra Medvedev astui presidentiksi, entinen ñpystysuora valtaò alkoi vääjäämättömästi rapistua. Tässä vaiheessa valtaryhmittymien väliset voimistuvat ristiriidat alkavat käydä ilmi jo julkisesti ja tämä on se tärkein johtopäätös, joka voidaan vetää koko tästä tapauksesta.

Mitä tulee taas protestimielialoihin, niin ne tulevat vain voimistumaan. Yleinen suhtautuminen valtiovaltaan on erittäin negatiivinen ja syitä uusiin esiintymisiin tulee ilmestymään entistä enemmän. Onhan se niin, että raha jossain vaiheessa aina loppuu kesken.

Sergei Skvortsov

NKPn keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Koiton kasvatti Timo Kangasmaa 60 vuotta

Timo Kangasmaa syntyi kovien pakkasten paukkuessa Helsingissä 11.1.1950. Syntymäkoti sijaitsi Aleksis Kiven kadun ja Kustaankadun kulmassa. Siitä muutettiin vuonna 1958 Hermanniin, samaan taloon, jossa myös Hermannin kerho sijaitsee. Talon omisti silloin Sirola Säätiö. Siitä myytiin osakkeita paljon kansandemokraateille. Siksi taloa sanottiinkin Kremliksi. Hermannista siirryttiin Alppilaan Vesilinnankadulle, jonne tuli silloin jo lämmin vesi. Koulua Timo kävi ensin kaksi vuotta - siihen aikaan pohjoismaiden suurimmassa - Aleksis Kiven koulussa, sitten Vallilan maineikkaassa punatiili-koulussa ja jatkoluokat Mäkelänrinteellä. Timo muistaa hyvin koulun päättäjäiset 31.5.1965, jolloin oltiin jo Vesilinnankadulla. Seuraavana aamuna hän meni ensimmäiseen työpaikkaansa ñtsupparikseiò Sähkö Siemensille.

Timon vanhemmat, Arvo- ja Esteri Kangasmaa olivat aktiivisia järjestöihmisiä. Työväenliikkeen Timo peri siis jo "äidinmaidossa".

Pioneereihin Timo liittyi 1957 syksyllä samana vuonna, kun alkoi koulunkäynti. Mutta 60- luvulle tultaessa kansandemokraattisen liikkeen kahtiajako alkoi näkyä myös Vallilan pioneereissa. Osin tästä syystä pian Helsingin festivaalien jälkeen Timo siirtyi Sammon Takojiin, joka oli Kansan Raittiusliiton varhaisnuorisojärjestö. ñSampparitò toimivat Koitossa. Näin Timon tie kulki varhain Koittoon. Sammon Takojissa oltiin selvillä politiikan suunnasta. Heillä oli sosialististen maiden vastaaviin järjestöihin kiinteät yhteydet. ñSamppareistaò lähetettiinkin opiskelijoita mm. DDR:aan. Timon nuorisoliitto-vuosien aikaan nuorisoliitto oli hyvin hajalla, eikä silloin oikeastaan voinut toimia nuorisoliitossa. Siksi Timon toiminta jatkui tiiviisti Sammon takojissa ja Koitossa. Silloin järjestettiin tilaisuuksia ja kesäleirejä mm Lammassaaressa ja myöhemmin Vahermalla. Timo omaksui näinä vuosina kaikkinaiset järjestötyön tehtävät. Organisoitiin leirejä ja erilaisia tapahtumia. Oli elokuvatilaisuuksia, joissa Timo toimi koneenkäyttäjänä yms. Faija kysyikin joskus, että ñet poika muuta papereitasi ja paitaasikin sinne Koittoonò.

DDR:aan Timo lähti opiskelemaan 1.2.1968. Ryhmään kuului kaksi jäsentä Sammon takojista sekä neljä pioneereista. Hallen lähellä Droyssigin 2000 asukkaan "kylässä" sijaitseva koulu oli DDR:n nuorisoliiton FDJ:n koulu. Se valmisti DDR:n nuoria pioneeriohjaajiksi ja pioneerityöntekijöiksi. Sikäläisessä systeemissä tämän koulun käyneet saivat opettajan pätevyyden kahdelle ensimmäiselle luokalle. Täällä Timo oppi mm. saksan kielen toimien myöhempinä järjestövuosinaan mm. tulkin tehtävissä.

DDR:ssä opiskelun aikana Timo liittyi v. 1968 SKP:n Alppilan osastoon. Vuoden 1970 kesään saakka aika kului DDR:ssä ja sitten heti lokakuussa oli vuorossa Suomen armeija. Työelämässä Timo oli ennen DDR:n keikkaa pidempään OTK:n varastolla. Armeijan jälkeen Timolla oli useita työpaikkoja mm. sähköopissa ja kaupunginteatterissa. Mutta jo 70-luvun puolivälistä saakka pitkäaikaiseksi työpaikaksi muodostui Koitto, jossa pyöritettiin tansseja, kokouksia yms. Järjestötyö jatkui edelleen Koitossa, Sammontakojissa ja Kansan Raittiusliitossa, Silloin rakennettiin ja raivattiin Vahermaa, järjestettiin leirejä ja tapahtumia ja otettiin vastaan sosialististen maiden valtuuskuntia.

Mutta järjestöelämän ristiriidat alkoivat nakertaa myös Koittoa, joka joutui liike-elämän paineen tuloksena luopumaan Simonkadun kiinteistöistään. Kun sitten jotkut alkoivat kuvitella, että kiinteistöbisnes on luokkakatasitelua, katsoi Timo parhaimmaksi etsiä uutta leipätyötä. Tämän jälkeen Timo työskentelikin eläkkeelle siirtymiseensä saakka kiinteistö- ja isännöinti-alalla.

Puoluehajaannuksesta Timo näkee, että kaikki näkyi ensin ajatuksena siitä, että kaikki pitää "uudistaa". Timon kodissa asiasta keskusteltiin paljon. Peruskysymys oli, että lähdetäänkö tekemään "yhteistyötä" demarien ja porvarien kanssa porvarien ehdoilla. Silloin oli selvää, että hyvää tällaisesta politiikasta ei tule. Timo tiesi paikkansa tässä liikehdinnässä.

Sodan- ja Fasisminvastainen työ ry. oli siihen aikaan suljettu. SFT:llä oli laaja hallitus, johon kuului lähes pelkästään vankilassa istuneita fasismin vastustajia. Järjestön säännöt avattiin 70-luvun puolivälissä, jolloin myös Timo tuli mukaan järjestön sihteeriksi. SFT:n puheenjohtajaksi Timo valittiin 80-luvun loppupuolella. Tässä tehtävässä Timo tunnetaan merkittävänä asiantuntijana ja mielenkiintoisista puheistaan. Timon ansiot ilmenivät mm. äskettäin Kansan äänessä julkaistussa talvisotaa käsittelevässä artikkelisarjassa.

Hyvät puhujan ja kertojan lahjat veivät Timon myös 90-luvun loppupuolelta saakka radiohommiin ja pääkaupunkiseudun asukkaat tuntevat hänet monista lähiradion ohjelmista. SFT:n puheenjohtajuuden ohella Timo hoitelee tänään myös Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen puheenjohtajan hommia.

Järjestöväki onnittelee Timoa merkkipäivän johdosta.

Haastatteli
Heikki Männikkö

Miten sotasyylliset syyllistyivät sotaan

Tavallaan on ymmärrettävää, miksi sotasyyllisten kilvenkiillottajat pyrkivät ohittamaan kysymyksen siitä, syyllistyivätkö Ryti & kump. jatkosodan sytyttämiseen ja pyrkivät siirtämään huomion epäoleelliseen, kuten väitteeseen kuinka jatkosota olisi seurausta Erkon sodasta (talvisodasta). Siksi onkin tärkeää tutkia miten rosvo-ryti & kump. sitoivat itsensä tulevaan sotaan.

Viime vuonna Tampereella antifasistit vastustivat pyrkimyksiä rehabilitoida sotasyylliset. Etualalla artikkelin kirjoittaja kädessään kopio lipusta, joka nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle merkiksi natsi-Saksan häviöstä.

Saksalaisilla oli Suomea kohtaan kaksi tarvetta: raaka-aineet (kuten esimerkiksi nikkeli) ja Suomen käyttäminen hyökkäyspohjana. Alun perin Suomen valtion tarve hyökkääjänä ei ollut suuri. Katsottiin, että pelkästään Suomen mobilisointi olisi sitonut noin 40 puna-armeijan divisioonaa. Mutta samalla kun saksalaisten suunnitelmat NL:oon hyökkäämisestä etenivät, samalla myös Suomen tarve NL:oon hyökkäävänä valtiona kasvoi, saavuttaen lopulta aseman, jossa Saksan sodanjohto katsoi tarpeelliseksi määritellä Suomen päähyökkäyksen suunnan (eli hyökätäkö Laatokan pohjois- vai eteläpuolelta). Saksa oli käynyt Suomen johdon kanssa elokuusta -40 lähtien neuvotteluita alkaen lomalaiskuljetuksista ja huipentuen Suomen johdon sitoutumiseen sotaan. Sitoakseen lopullisesti Suomen suunnitelmiinsa, Hitler lähetti Schnurren 20 toukokuuta 1941 Suomeen pyytämään upseereiden lähettämistä neuvottelemaan Suomen osallistumisesta hyökkäykseen.

Saltzburg 25.toukokuuta -41

Kokouksen aloittavassa esipuheessaan Jodl antoi ymmärtää kuinka NL keskitti joukkojaan rajalle ja tämä olisi pakottanut Saksan samaan, mutta myönsi puolittain totuudenkin vedotessaan kuinka Englannin vastarinta perustuisi pitkälti NL:n olemassaoloon. Seuraavaksi käytiin neuvottelut Suomen sotaan mukaantuloon 13 kohdalla.

Kohdassa 3 saksalaiset esittivät kahden saksalaisen divisioonan hyökkäyksen Sallan kautta Kantalahteen ja pyysivät kahta suomalaista divisioonaa suojajoukoiksi. Suomalaisten edustaja Heinrichs viittasi niiden tarpeeseen etelässä. Kohdassa 4 saksalaiset esittävät, että Suomen armeija voisi sitoa NL:n sotavoimat Laatokan suunnalla. Heinrichs omassa muistiossaan muistelee kuinka Jodl oli jopa ehdottanut vain passiivista odottamista ja Suomen armeijan liikkeelle lähtöä vasta, kun puna-armeija itse rupeaa vetäytymään. Heinrichs itse kuitenkin oli muistuttanut kuinka tammikuussa -41 Halderin luona hän oli ehdottanut hyökkäystä Laatokalle. Kohdassa 5 saksalaiset pyytävät saartamaan Hangon. Heinrichs vetoaa siihen, kuinka Hanko on suunnattu Saksaa vastaan, kuinka se sitoo 2-3 suomalaista divisioonaa suomalaisten päähyökkäykseltä ja pyytää saksalaisia hoitamaan Hangon itse. Kohdassa 7 saksalaiset pyysivät Kemin ja Helsingin lentokenttiä. Kohdassa 9 käsitellään Suomen armeijan liikekannallepanoa. Mielenkiintoiseksi kohdan tekee se, kuinka suomalaiset valittavat heikkoa huoltoa. Armeijan tarpeet kun voitiin täyttää vain muutaman kuukauden ajaksi ja kansan ravitsemustilanne on retuperällä.

Berliini 26. toukokuuta -41.

Saksalaiset ehdottivat suomalaisjoukkojen keskittämistä niin, että suomalaisten päähyökkäys voitaisiin tarvittaessa ohjata joko Laatokan pohjois- tai eteläpuolelta. Lisäksi saksalaiset ehdottivat, että Suomen armeijan liikkeellelähtö riippuisi saksalaisten etenemisestä Baltiassa, toisin sanoen suomalaiset lähtisivät liikkeelle kun saksalaiset olisivat saavuttaneet Väinäjoen. Suomalaiset vastustelivat aluksi, mutta päättivät tutkia asiaa. Liikkellepanosta saksalaiset totesivat, että koska Suomen armeijan tarvitsee aloittaa oma hyökkäyksensä noin 14 päivää saksalaisten päähyökkäyksen jälkeen, tarvitsee Suomen aloittaa liikkellepanonsa vasta saksalaisten päähyökkäyksen alettua (lukuunottamatta saksalaisille alistettuja suomalaisjoukkoja).

Suomalaiset vetosivat siihen, ettei armeijaa voi koota saman aikaan kun saksalaiset keskittävät omia joukkojaan Suomen rajalle 8-16. päivien välisenä aikana vähäisten liikennevälineiden vuoksi.

Näistä kohdista saa jo varsin hyvän kuvan siitä, kuinka Saksan armeijan tulevat suunnitelmat sisälsivät hyökkäyksen Suomen alueelta - eikä suinkaan puolustusta - ja kuinka Suomen sotilasjohto ei aikonut jäädä pekkaa pahemmaksi. Puuttumaan kuitenkin jäi poliittinen sitoutuminen, johon Heinrichillä ei ollut valtuuksia ja niinpä sovittiin, että 3. kesäkuuta -41 saksalaiset tulevat hakemaan Rytin sotakabinetin vastauksen Helsingistä.

Fasistinen Saksa oli levittänyt noihin aikoihin huhua, jonka mukaan se neuvottelisi NL:n kanssa poliittisesta ratkaisusta. Rytin sotakabinetti selvästi pelkäsi tätä mahdollisuutta, sillä jos sopimus syntyisi, olisi Suomi vaikeassa välikädessä pyrittyään rikkomaan Moskovan rauhan pykälää, jossa vaaditaan Suomea kieltäytymään liittoutumisesta Neuvostoliittoa vastaan. Vaikka ei tiedetäkään, mitä vakuuksia Rytin sotakabinetti päätti 30. toukokuuta -41 pitämässään kokouksessa Hitleriltä vaatia, niin 3-6. kesäkuuta -41 käydyissä neuvotteluissa seuraavat nousivat esille: Neuvostoliiton oletettu hyökkäys Suomeen olisi sota fasis-tista Saksaa vastaan.

Mahdollisissa neuvotteluissa NL:n kanssa fasistinen Saksa pyrkisi palauttamaan Suomen vanhat rajat (höystettynä lisillä Itä-Karjalasta) Fasistinen saksa toimittaa viljaa Suomelle, joka jo muutenkin kärsii heikentyneestä ruokatilanteesta. Lisäksi esitettiin, ettei Suomi aloittaisi hyökkäystä, vaan se saataisiin jotenkin provosoitua NL:n puolelta. Kannattaa kuitenkin huomata, ettei tätä pidetty kuitenkaan yhteistyötä poissulkevana, vaan se esitettiin vain toiveena. Sen sijaan fasistisen Saksan pyrkimys kaataa Rytin hallitus ja korvata se jollain suomalaisella fasistisella- esimerkiksi IKL- hallituksella, olisi lopettanut yhteistyön.

Kesäkuun 3-6. päivinä käydyissä neuvotteluissa Rytin sisäpiiri oli valmis hyväksymään kaiken 25-26 .toukokuuta -41 neuvotteluissa ehdotetun ja lisäksi osoitti täyden tietoisuutensa natsien kelkkaan hyppäämisestä pyytäessään vielä Saksaa pommittamaan Neuvosto-Eestin lentokenttiä ja miinoittamaan Stalinin kanavaa & Nevaa. Mutta näillä takuuvaatimuksillaan Ryti tiputti pallon vielä kerran Hitlerille.

Kielissä 6. kesäkuuta -41 käytiin laivastojen välinen neuvottelu

Alkujorinoiden, joiden mukaan sota olisi teoreettinen, jälkeen saksalaiset esittelivät suunnitelmansa Suomenlahden miinoittamiseksi. Kaksi miinakenttää vedettäisiin Suomenlahden poikki (Hangon kummallekin puolelle) ja väliin vaarannoksia. Lisäksi esiteltiin moottoritorpedo- ja sukellusveneiden suunniteltua käyttöä. Suomalaisilta pyydettiin kahta miinalaivaa vaaranoksiin, saaristovesien käyttöä ja Hangon sulkemista tykkitulella ja miinoilla. Suomalaiset esittivät omat suunnitelmansa, joka oli Suomenlahden sulkeminen miinakentällä joka tarvitsi kolme reissua. Tultiin kuitenkin siihen tulokseen että sodan jo sytyttyä, miinakentän vetäminen kolmella reissulla olisi riskialtista ja suomalaiset myöntyivät saksalaisten ehdotukseen miinakentän vetämiseen saksalaisella tavalla sotaa edeltävänä yönä.

13. kesäkuuta -41 Erfurt saapui Suomeen Saksan sotavoimien edustajaksi. Heinrichs vaati silloin tietoa aikaisemmin esitettyihin Rytin ehtoihin ja kun Mannerheimkin vielä yski pääarmeijan liikekannallepanon suhteen, teki Erfurt kyselyn Saksaan. Keitelin 14. kesäkuuta -41 antama vastaus antoi ymmärtää, että Rytin pyyntöihin on suostuttu ja Hitler itsekin vahvisti tuon 21.kesäkuuta -41 sähkeessään.

Keitelin vastauksen ja viimeistään Hitlerin sähkeen kautta oli Rytin sotakabinetti syyllistynyt sitoutumiseen sodan aloittamiseen NL:ää vastaan.

Ville Rahikainen

Suomi oli jatkosodassa Saksan liittolainen

Lehdissä ja TV:ssä yritetään todistella, ettei Suomi ollut jatkosodassa Saksan liittolainen ja että kävimme erillissotaa. Tällaisen näkemyksen tyrmäävät useimmat nykyiset historiantutkijat. On vaikea väittää, ettei Suomi ollut jatkosodassa Saksan liittolainen, kun yhteistyötä sodan valmisteluissa tehtiin koko välirauhan ajan.

Suomen Berliinin suurlähettilään **T.M. Kivimäen** Suomen ulkoministerille **Rolf Wittingille** kesällä 1941 lähettämä kirje, jonka jäljennös löytyi pari vuotta sitten **Erkki Tuomiojan** sisaren edesmenneen miehen papereista, vahvistaa emeritus professorin **Heikki Ylikankaan** näkemystä siitä, että talvisodan rauha tehtiin luottaen Saksan antamaan salaiseen lupaukseen idänsodasta, johon Suomi pääsisi mukaan ottamaan takaisin talvisodan menetyksensä. Syyskuusta 1940 Pohjois-Suomeen alettiin kauttakulkusopimuksen nojalla kuljettaa saksalaisia sotilaita, joita jatkosodan alkaessa oli Lapissa lähes yhtä paljon kuin siellä asukkaita. Pohjoisessa **Hjalmar Siilasvuon** johtama III armeijakunta oli alistettu saksalaisten komentoon, ja noin puolet itärintamastamme oli Saksan armeijan vastuulla.

Kuusi suomalaista lentokenttää oli annettu Saksan ilmavoimien käyttöön pommituslentoihin Neuvostoliittoa vastaan, kun Saksan hyökkäys Neuvostoliittoon 22.6.1941 alkoi. Jo ennen hyökkäyksen alkua suomalaiset sukellusveneet ja suomalaiset ja saksalaiset laivat olivat aloittaneet Suomenlahden miinoittamisen.

Sodassa Suomen ja Saksan yhteinen tavoite oli kukistaa Neuvostoliitto. Suomen erillistavoitteena oli saada talvisodassa menetetty Karjala takaisin ja siirtää itärajamme Äänisjärven - Syvärin tasalle. Huimapäisimmät halusivat mennä pidemmällekin.

Oula Silvennoisen väitöstutkimus on tuonut uutta tietoa Suomen Valpon ja Saksan Gestapon kiinteistä yhteyksistä ja suomalaisten ottamien neuvostosotavankien luovuttamisesta saksalaisille teloitettavaksi ja suomalaistenkin osallistumisesta näihin teloituksiin. **Lars Westerlundilta** on ilmestynyt tutkimus noin sadasta saksalaisten vankileiristä Suomessa, joihin kuolemanleireihin tuotiin raskaisiin töihin vankeja myös Saksasta.

Edellä esitetyillä perusteilla on vaikea todistella erillissodan puolesta. Yhteistyömme Hitlerin Saksan kanssa oli kiinteää. Suomi ei olisi jatkosotaan edes lähtenyt ilman Saksan tukea.

Taito Taskinen, Kuopio

Järjestelmän muutos - ei ilmastomuutosta

Sää on eri asia kuin ilmasto

Pakkanen on paukkunut ja hiihtokelejä riittänyt. Ilmatieteen laitoksen mukaan **keskimääräistä kylmemmän sään alue ulottui nyt Itä-Aasiasta Euroopan yli Pohjois-Amerikan itä- ja eteläosiin samalla, kun sää oli tavanomaista lämpimämpää esimerkiksi Alaskassa, Pohjois-Kanadassa, Grönlannissa, Etelä-Euroopassa ja Pohjois-Afrikassa**. Ilmastoskeptikkoja löytyy yhä paljon. Vaikka joku epäileekin ilmastomuutoksen puolesta puhuvaa todistusaineistoa, puhtaan energian tuotantoon ja ilmaston lämpenemisen torjumiseen sijoittaminen on silti ainoa oikea ratkaisu. Köyhät kehitysmaat tietävät ñkantapään kauttaò mitä ilmaston muutos tuo tullessaan. Toiset ovat hukkumassa ja toiset palamassa karrelle. Julkaisemme **Olli Tammilehdon** aiemmin **Voima/Fifi:ssä** ilmestyneen Kööpenhaminan ilmastokokousta analysoineen artikkelin lyhennelmän (Väliotsikot KÄ/AN). Jatkamme tulevissa KÄ:n numeroissa aiheen käsittelyä.

Antero Nummiranta

Kylmät ja lumiset säät eivät ole osoitusilmastomuutoksen pysähtymisestä

Kööpenhaminan ilmastokokouksen tulos sai monet aktivistit vaipumaan epätoivoon. Joulukuisessa Tanskassahan ei saatu aikaan mitään varsinaista sopimusta. Niin sanottu Kööpenhaminan sopimus (Copenhagen Accord) merkittiin vain kokouksen tiedoksi, koska tarvittavaa yksimielisyyttä ei löytynyt. Maailman suurimpien kivihiilen louhijoiden USA:n, Kiinan, Intian, Australian ja Etelä-Afrikan myötävaikutuksella syntyneen sopimustekstin myönteinen merkitys ï jos sellaista ylipäänsä on ï liittyy lähinnä siihen, että ilmaston lämmittämisen jatkamiselle saatiin vain huono oikeutus. Mutta oikea sopimus olisi kuitenkin ñhiilikerhonò asiakirjaa paremmin oikeuttanut nykyisenkaltaisen maapallon tuhoamisen jatkamisen.

Saarivaltiot ja köyhä Etelä kärsivät jo nyt ilmastonmuutoksesta, kun maapallon keskilämpötila on noussut 0,8 astetta esiteolliseen aikaan nähden. Tulvat, myrskyt, kuivuus ja metsäpalot tappavat ihmisiä. Kuitenkin Intiaa ja Kiinaa lukuun ottamatta köyhien maiden historiallinen panos ilmastomuutoksen synnyttämisessä on mitätön. Niinpä saarivaltiot ja kaikki kehitysmaat (G77 + Kiina) vaativat yksimielisesti Kööpenhaminan kokouksen loppumetreille saakka, että lämpötilan nousu on rajoitettava 1,5 asteeseen ja teollisuusmaiden on maksettava valtavasta ilmastovelastaan satoja miljardeja dollareja takaisin köyhille maille.

Vanhat teollisuusmaat Kööpenhaminan papereissaan hyväksyivät 2 asteen lämpötilan nousun. Niukoilla päästövähennyslupauksillaan ne käytännössä kuitenkin siunasivat ainakin 3 asteen nousun. Monet Kööpenhaminan ñsopimuksenò analyysit esittävät sen nostavan lämpötilaa 3,5-4 astetta. Toisaalta Pohjoisen vallanpitäjät ovat varmaankin mielessään ajatelleet, että köyhien maiden alle 1,5 asteen vaatimukseen suostuminen johtaisi ainakin 50 % todennäköisyydellä talouden kasvun ja yhtiöiden voittojen hyytymiseen. Tähän ajatukseen on voinut vaikuttaa toinen Kevin Andersonin hiljattainen lausunto: ñTarvitsemme suunniteltua talouslamaa. Taloudellinen kasvu ei nykyisin sovi yhteen päästöjen vähentämisen kanssa.ò (The Times 2.10.09)

Kiristystä- lahjontaa

Rikkaat maat turvautuivat köyhien rintaman hajottamiseen, lahjontaan, kiristykseen ja kokoustekniikkaan. Ensin Kiina, Intia, Etelä-Afrikka ja Brasilia otettiin samaan neuvottelupöytään USA:n kanssa. Kun nämä oli saatu hyväksymään näennäissopimus, vanhat konkarit yhdessä uusien rikoskumppaniensa kanssa ryhtyivät lahjomaan ja uhkailemaan heikompia köyhiä maita. USA ja Britannia ilmoittivat avoimesti, että avustusrahaa tulee vain sopimukseen suostuville. Joillekin luvattiin sairaaloita, toisia uhattiin kaikkien Maailman pankin lainojen jäädyt-tämisellä. Mutta Bolivia, Vene-zuela, Kuuba, Costa Rica, Nica-ragua, Somalia ja Tuvalu olivat lahjomattomia: ne eivät suostuneet hyväksymään tyhjänpäiväistä, ilmastotuhon jatkamisen siunaavaa sopimusta. Tuvalun edustaja Ian Fry totesi: ñNäyttää siltä, että meille tarjotaan 30 hopearahaa, jotta kavaltaisimme kansamme ja tulevaisuutemmeò. Länsimaisen kulttuurin perusteksteistä vieraantuneille kerrottakoon, että Fry tässä vertaa rikkaiden maiden kokousedustajia Jeesuksen teloittamisen järjestäneisiin ylipappeihin. Vertaus ei herättänyt pahennusta virallisesti niin kristillisissä euroopalaisissa ja pohjoisamerikkalaisissa.

Suorat sanat

Sen sijaan Sudanin edustajan Lumumba di-Apingin euro-amerikkalaisen tieteen uusimpia tuloksia siteerannut puhe herätti kauhistusta. Oxfordissa koulutuksensa saanut diplomaatti ja vasta viisi vuotta sitten aseensa laskeneen Sudanin kansan vapautusliikkeen jäsen, jolle oli vielä päivää aikaisemmin uskottu kaikkien kehitysmaiden pääneuvottelijan tehtävä, totesi rauhallisella äänellä: ñTämä asiakirja uhkaa miljoonien kehitysmaiden ihmisten elämää ja toimeentuloa sekä Afrikan mantereen olemassaoloa. Te olette armottomasti ja määrätietoisesti päättäneet edistää tällä asiakirjalla yhdessä Sitoutuneen piirin (Circle of Commitment) ja asiakirjan hyväksyvien valtioiden päämiesten kanssa ratkaisua, joka perustuu 2 asteeseen, mikä johtaa Afrikan olemassaolon oikeuden karkeaan loukkaukseen. L-9 (Kööpenhaminan sopimuksen luonnos) on kauhea. Se tuomitsee ja tekee Afrikan tuliseksi pätsiksi, koska 2 astetta merkitsee Afrikassa 3,5 astetta IPCC:n neljännen arviointiraportin toisen työryhmän alueellisen raportin mukaan. L-9 pyytää Afrikkaa allekirjoittamaan itsemurhasopimuksen -tuhkaksi polttamissopimuksen- jotta muutamien maiden taloudellinen valta-asema säilyisi. L-9:stä puuttuu kaikki vastuuntunto ja moraali, ja se perustuu arvoihin ï meidän mielestämme samoihin arvoihin, jotka veivät Euroopassa kuusi miljoonaa ihmistä polttouuneihin. Herra pääministeri, eivät ketkään, ei Obama ettekä te, voi pakottaa Afrikkaa tuhoamaan itsensä. Ja haluan sanoa tämän pöytäkirjaan, ei kellään ï ei millään Afrikan presidentillä tai pääministerillä ï ole valtuuksia tuhota Afrikkaa, tai auttaa ja rohkaista tätä toimintaa.ò On monia syitä siihen, että kokouksen viimeistä edelliseen päivään saakka lähes kaikki köyhät maat torjuivat rikkaiden lähentelyyritykset ja että viimeisenä aamunakin osa maista piti yhä aggressiivisimmiksi käyneet kosijat loitolla. Käsinkosketeltavat havainnot ilmastomuutoksen etenemisestä, vasemmistolaisten hallitusten nousu valtaan monissa Latinalaisen Amerikan maissa, kokemukset Amerikan ja Euroopan Yhdysvaltojen kaksinaamaisuudesta kaupan- ja sodan-käynnissä sekä rikkaiden maiden hienojen hotellien ruokasaleissa ja konferenssikeskuksen ñvihreissä huoneissaò pitämien kaappaus-palaverien paljastuminen kokouksen ensimmäisinä päivinä vaikuttivat asiaan.

Ahneiden kikkailu ei maapalloa pelasta

Kansalaisjärjestöjen kokouksen julkilausuman otsikkona ja keskeisenä sisältönä on ñJärjestelmän muutos ï ei ilmastonmuutostaò. Kannanotossa hylätään ilmastonmuutoksen torjunnan näennäisratkaisut kuten ydinvoima, kivihiilivoimaloiden hiilidioksidin talteenotto, puhtaan kehityksen mekanismi ja ilmaston keinomuuntelu. Todelliset ratkaisut taas on nähtävä osana siirtymäprosessia, jossa yhteiskunnat muuttuvat ekologisesti kestäviksi. Tämä taas ñedellyttää sosiaalisten, poliittisten ja taloudellisten rakenteiden perustavaa laatua olevaa muutosta sekä sukupuoleen, luokkaan, rotuun, ikään ja kansallisuuteen perustuvan epätasa-arvon ja epäoikeudenmukaisuuden oikaisemista. Tämä vaatii sitä, että palautetaan paikallisyhteisöille demokraattinen itsehallinto ja niiden rooli sosiaalisen, poliittisen ja taloudellisen toiminnan perusyksikköinä. (Tarkemmin: http://www.klimaforum09.org/Dec-laration)

Kööpenhaminan jälkeen teollistuneella ihmiskunnalla näyttää siis katastrofin odottelun lisäksi olevan kaksi vaihtoehtoa: jatkaa nykyisellä ympäristötuhoon johtaneella tiellä siirtymällä entistä intensiivisempään ja riskialttiimpaan luonnon ja ihmisten teknokraattiseen hallintaan, tai sitten muuttaa nopeasti yhteiskunnat ja talous aidosti demokraattisiksi, jolloin ylivaltaan kytköksissä oleva energian käytön ja luonnon muuttamisen tarve vähenisi ratkaisevasti.

Maailmanlaajuinen kansanäänestys ympäristökysymyksestä

Maailman kansat ilmaisivat pettymyksensä Kööpenhaminan ilmastokokouksen hampaattomasta julkilausumasta. Kuitenkin siellä tehtiin hyviä esityksiä. Merkittävin niistä oli Bolivian presidentin Evo Moralesõn esitys maailmanlaajuisesta kansanäänestyksestä. Siitä kertoi Unzere Zeit 24. joukuuta 2009 seuraavaa: Bolivian valtion päämies Evo Morales korosti teollisuusmaiden ja kehitysmaiden välisiä ilmastomuutoksia koskevia ideologisia eroja. On häpeä, että puhutaan vain seuraamuksista, mutta ei syistä, jotka aiheuttavat ilmastomuutokset.

YK:n mukaan kaikki valtiot ovat tasa-arvoisia. Siksi sen tulisi järjestää maailmanlaajuinen kansanäänestys seuraavista kysymyksistä:

Oletteko sitä mieltä, että sopusointu ja luonnon tasapaino palautetaan niin, että Äiti Maa sen hyväksyy?

Oletteko sitä mieltä, että ylikulutus ja resurssien tuhlaus, mikä kuuluu kapitalismin luonteeseen, tulee muuttaa?

Oletteko sitä mieltä, että teollisuusmaat vähentävät ja puhdistavat päästöjä, niin että lämpötila ei kohoa yhtä astetta enempää?

Oletteko sitä mieltä, että ne rahat, jotka käytetään sotavarusteluun, tulisi käytettää ympäristön hyväksi?

Oletteko sitä mieltä, että on perustettava kansainvälinen ilmastotuomioistuin, joka rankaisisi niitä, jotka tuhoavat Äiti Maan?

Unsere Zeit-lehdestä kääntänyt
Wäinö Pietikäinen

Vapaata ajattelua?

Kirjoitin 14.1 Vapaa Ajattelija -lehteen tarkoitetun jutun (alla) ajatuksella, että ateistit eivät ole ryppyotsaisia tiukkapipoja ja lähetin sen sähköpostitse VAn päätoimittajalle Jussi K Niemelälle (JKN). Hänen vastauksensa (alla) oli kielteinen. JKN harrastaa ennakkosensuuria. JKN on myös Suomen Humanistiliiton lehden Humanistin päätoimittaja sekä kuuluu Skepsiksen ja Darwin-seuran hallitukseen.

Punkkariateisti JKN pakotettiin rippikouluun. Hänestä tuli militantti ateisti. Liberaalin militarismin suosija JKN kannattaa Suomen liittymistä NATOon. ñOlin kauan hyvin Amerikka-kriittinen, mutten enää. Kun osallistuin Irakin sodan aikaan mielenosoituksiin, minussa kyti jo epämiellyttävä tunne, että olen osa jotain laumaa. Michael Mooren elokuva Fahrenheit 9/11 sai minut huomaamaan, että tämä ei todellakaan ole enää minun juttuni.ò Kääntymisestä mieleen nousevat kuuluisat heränneet skitsot Paavali ja Luther.

Vapaa-ajattelijain Liiton puheenjohtaja JKN (ñSe liitto on pahin hörhölahko, johon olen elämäni aikana ajautunutò, hän sanoo) ei näytä olevan tehtäviensä tasalla. Hän ei huomaa, että Suomen evankelisluterilainen kirkko jatkaa vuoden 1918 lahtarilinjaa ja 1920-30-lukujen fasismia sekä potee russofobiaa. Vapaaajattelijoiden tulisi seurata kirkkojen ja uskonnollisten laitosten toimintaa, mutta JKN laiminlyö tämän tehtävän.

VA-lehdessä käsitellään usein islamia, mutta jutut eivät ole kriittisiä vaan panikoituneita kuten USAn johdon, Pentagonin ja sen psykologisen osaston kirjoitukset. Ne levittävät islamin vastaisuutta ja pelkoa eli isla-mofobiaa. Ihmiset aivopestään hyväksymään USAn sota Afganistanissa ja Irakissa sekä mahdollisesti USAn tulevat hyökkäykset islamilaisiin maihin. Luuleeko JKN, että USA hyökkäsi Afganistaniin, jotta afganistanilaiset tytöt pääsisivät koulun penkille?

Persu Jussi Halla-Ahoa sananvapauden marttyyrina pitävä JKN ei kai ymmärrä, että Jyllands-Postenin Muhammed-pilakuvilla 2005 ei ole mitään tekemistä sanan- ja lehdistönvapauden kanssa, vaan niiden tarkoitus on leimata koko maailman muslimit väkivaltaisiksi terroristeiksi sekä tukea vastakkainasettelua ja imperialismin sotapolitiikkaa. Provokaatio suunniteltiin yhteistyössä USAn sionistisen ideologin Daniel Pipes kanssa.

Humanisti JKN ei näytä huomaavan, että Israelin sionistinen johto käyttää holokaustia propaganda-aseena. USAn johto ei välitä tästä, sillä USA on myös oppinut holokaustista keskitysleirien julmuuden, ja tukee Israelia. Gaza on verrattavissa nyt keskitysleiriin. On kiinnitettävä huomio juutalaistenkin toimiin varsinkin sionistifasistien. Israel on vaara Lähi-idälle. Kaikkia kirkkoja ja uskonnollisia laitoksia pitää arvostella, mutta on pyrittävä tieteellisyyteen. Rasistikorttia ei heilutella, vaan tieteellistä.

Helsingin vihreiden jäsen JKN arvelee, että useille tahoille on pesiytynyt ennakkoluulo, jossa vapaa-ajattelu yhdistetään neuvostoliittolaiseen marxilaiseen ateismiin. Tätä ennakkoluuloa hänen mielestään levitetään kirkon toimesta. Jos kommunismin pelossa hylätään ateismi, unohdetaan, että uskonnot heijastavat todellisuutta vääristyneesti. JKN tuntuu olevan länteen kallellaan kuten VA-lehteen kirjoittava Iivi Anna Masso on länteen rähmällään. JKN näyttää ajattelevan mekaanisesti ja kaavamaisesti, ei dialektisesti. Hän on hävittänyt jumalan, mutta pyrkii säilyttämään kapitalismin.

Miksi JKN ei arvostele Yhdysvaltoja? USA on mielestään jumalan valittu kansa, vaikka on maallinen eli kirkko on erotettu valtiosta. US-dollarissa lukee: in god we trust. Lännestä tuleva uusateismi arvostelee islamia ja väittää, että uskonnot ovat uhka maailman rauhalle. Uhka on maailman herruuteen pyrkivä USA NATO-apulaisineen. USA tekee fasistisia hakaristiretkiä. Fundamentalistisilla muslimeilla ei ole maailman kattavaa verkostoa paitsi Pentagonin propagandassa.

Naistutkimusta vähättelevä JKN on esittänyt Suomessa käyttöön otettavaksi sanan bright, mikä johtunee uudesta testamentista: ñ.../ joca meidän heicon ruumimma kircasta/ että se hänen kirckan ruumins caltainen olisò (UT ...Philipperein tygö III 19-20, Biblia 1642). JKN selittää, että sana tulee lännestä, ja tarkoittaa henkilöä, joka perustaa maailmankuvansa luonnon-tieteelliseen, naturalistiseen perustaan. Eikö siis materialistiseen maailmankatsomukseen, joka pyrkii objektiivisuuteen? Vaikuttaa siltä, että JKN ajattelee idealistisesti.

USAssa saa ajatella vapaasti, kunhan ei ajattele kriittisesti. JKN on ilmeisesti tuomassa samaa käytäntöä Suomeen. JKN halusi raivata Vapaa-ajattelijoista puoluepoliittiset ja sukupolviin liittyvät klikit: ñSe oli naiivi tavoite. Vanhan liiton kommukat eivät ymmärrä nykyajan toimintaympäristöä. Kun yhdistykseen nyt liittyy vihreitä arvoliberaaleja, jotka esimerkiksi kritisoivat islamia, se aiheuttaa rasistikortin heiluttelua.ò

Aivan baby-Bushin tapaan JKN (nano-bush) vaikuttaa kunnon kristityltä taistelussaan islamia vastaan. JKN tuntuu kuuluvan saman tapaiseen laumaan kuin roomalaiskatoliset älyllisesti veltot laumat, jotka muinoin kävivät ristiretkillä muslimien kimppuun.

Lähde: Vihreä Lanka 33/2009

Hannu Kautto

Ateistit olivat ensi kertaa "pappia kyydissä". Kirkkoherra Molarille vaadittiin oikeutta Espoossa

Ateisteja pappia tukemassa!?

Erikoinen tapaus sattui Espoon tuomiokapitulin pihalla, jonne 12.1 puolelta päivin kerääntyi myös ateisteja (siinä luvussa minä) osoittamaan mieltään kirkkoherra Juha Molarin puolesta. Piispa Mikko Heikka on päättänyt erottaa virasta Pohjan kirkkoherra Juha Molarin. Mielestäni mielenosoitus oli verrattavissa työväen ammattiyhdistyssolidaarisuuteen, kun koetetaan estää perusteetonta syrjintää ja työpaikkahäirinnän eli -kiusaamisen jatkamista.

Piispan määräämä tutkinta-asiamies 71-vuotias Jorma Back (kokoomus) vaatii Molarin erottamista pääperusteena ñkritiikitönò suhtautuminen Venäjään. Molari matkustelee Backin mukaan liian usein Venäjällä, mutta ei mainitse, että Molarin vaimo ja kaksi yhteistä lasta ovat Venäjän kansalaisia. Molari suhtautuu venäläisiin myönteisesti kuten suomalaisiin ja rakastaa Venäjää niin kuin Suomea.

Backin mukaan ainoa puute Molarin virantoimituksessa tapahtui neljä vuotta sitten, kun Molari mainitsi saarnassaan Fjodor Dostojevskin. Tämä venäläinen kirjailija on kuulema seurakuntalaisille liian vieras. Virkavirheitä tai rikoksia ei ole. Vakavin seikka lienee, että Molari ei ole russofobi.

Molari oli seuraamassa Tampereella mielenosoitusta ProKareliajärjestöä vastaan ja osallistui asiaa käsittelevään asiantuntijaseminaariin. Molari kertoi mielipiteenään, ettei Karjalan palautuksen ajaminen ole tapahtunut asiallisissa merkeissä. ProKareliaa lähellä oleva aktivisti teki Molarista rikosilmoituksen Tampereen poliisille ja ProKarelian pääsihteeri vaati tuomiokapitulilta Molarin erottamista. ProKarelian toiminta on Pariisin rauhansopimuksen vastaista.

Poliisi ja syyttäjä eivät alkaneet tutkia asiaa, mutta Back, joka on evakko, vaatii Molarin erottamista, koska tutkimatta jättäminen ei Backin mukaan tarkoita, etteikö Molari olisi syyllistynyt rikokseen. Molari on tuominnut Pro-Karelian Venäjävihan lietsonnan ja Karjalan palauttajien revanssipyrkimykset. Jokaisen järkevän ihmisen kuuluisi tuomita ne. Lisäksi Back vaatii Molarin erottamista sillä perusteella, että Molari oli netissä kuvaillut Anton Salosen tapausta ñsuomalaisperäiseksi diplomaattiseksi sotkuksiò (Antonin kyyditys auton tavaratilassa Venäjältä Suomeen).

On oudoksuttavaa, jos piispa Heikka ja Espoon tuomiokapituli alistuvat ProKarelian vaatimuksiin. Tuomiokapituli jätti asian kurinpitoasiamiehen päätettäväksi. Saa nähdä, mikä on tuomiokapitulin lopullinen päätös. Tässä on vain jutun pääkohtia, sillä aiheesta löytyy lisää aineistoa verkosta.

Hannu Kautto

Nato nöyristelyä “Pantti-pataljoonalla”

Afganistanissa on sisällissota, jossa NATO:n johtamat ISAF-joukot tukevat yhtä osapuolta tässä sodassa. Suomi on osa ISAF-joukkoja, joten Suomi on sodan osapuoli ja on vaikea kuvitella, että afgaanit osaisivat tehdä eron suomalaisten ja muiden ISAF- joukkojen välillä.

Suomi lähti Afganistaniin ennen muuta korostaakseen tiivistä yhteistyötään ja yhteenkuuluvaisuuttaan NATO:n kanssa sekä hankkiakseen ansioita Yhdysvaltain silmissä. Kysymys on siis tavallaan suomalaisten SS-pataljoonasta, joka vuoden 1941 keväällä ennen jatkosotaa värvättiin Saksaan. Silloin pyrittiin kaikin tavoin miellyttämään Hitleriä. Kuten Mannerheimin muistelmissa lausutaan: ñSuomen muodostamalla vapaaehtoispataljoonalla tähdennettiin aatteellista yhdistymistä Saksan Euroopanpolitiikkaan.ò (Mannerheim II.s.303) Nyt on vuorossa Yhdysvaltain mielistely, USA:n piirittäessä Venäjää tukikohta verkostollaan, johon haetaan Suomea mukaan. Tätä ei tietenkään tohdita ñtyhmälle kansalleò paljastaa. Muistaa kuitenkin sopii, että esimerkiksi ulkopoliittisen instituutin johtaja kannatti keväällä 2009 Afganistan panostuksen vahvistamista vedoten siihen, että se lisää USA:n Suomi-sympatioita. Yhtä hämmästyttäviä ovat olleet ne julkisuudessa tarjotut selitykset Suomen motiiveista, joilla ei ole mitään yhteyttä perinteiseen rauhanturvatoimintaan. On korostettu, että operaatio on tarjonnut Suomen puolustusvoimille mahdollisuuden hankkia hyödyllisiä kokemuksia sotilaallisesta yhteistyöstä muiden kanssa. Hämmästyttävää! Vuonna 1978 jo pelkkä ehdotus, yhteisistä sotaharjoituksista Neuvostoliiton kanssa toi päättäjille miltei pehmeät housuihin. On myös esitetty, että operaatio ja vastaavan kaltaiset tuovat suomalaisupseereille mahdollisuuden tutustua syvälti yhteistoimintaan NATO:n piirissä, siis ikään kuin valmistautua tulevaan. Tämä taitaakin olla motiiveista olennaisin. Eri asia on, missä määrin se vastaa Suomen kansan enemmistön ajattelua. Mikäli amerikkalaisia on tarkoitus peesata, kannattaa vanikkaa pakata matkaan riittävästi. Koreassakin amerikkalaisjoukot ovat viipyneet jo runsaat 50 vuotta.

Iltalehden palstoilla Jyrki Katainen on ilmoittanut, että vuonna 2025 Suomi ilman muuta on Naton jäsen, koska kyse on kuulemma ñihmisoikeuksienò puolustamisesta. Juuri samalla argumentilla myös Hitler lähti sotaan bolsevismia vastaan. Eikö Jyrki tiedä, että hänen ilmoituksensa Natoon liittymisestä otetaan Venäjällä vastaan liki sodanjulistuksena. Maantiede ei ole muuttunut, Venäjä ei toivo Pietarin porteilleen vieraita keskitysjoukkoja eikä niiden sotilaallisia tukikohtia.

Aseet puhuvat Afganistanissa ja vastustajia ‚òterroristejaò, että omia kaatuu, mutta sodassa ei olla. Onkohan tässä nyt kyse ñmyötäsotijoistaò, kuten ennen vanhaan? Muutaman kymmenen vuoden kuluttua tämän päivän tyyppiset historianväärentäjät todistelevat kieli poskella, että Suomi kävi Afganistanissa omaa erillissotaansa. Olisi syytä palata Paasikivi Kekkosen ulkopoliittiselle linjalle ja YK:n alkuperäisen arvovallan palauttamiseen, eikä asevarustelun linjalle. Joka aina on tuottanut meillä vihamieliset naapurisuhteet ja lopulta sodan.

Teuvo Taskinen
Siilinjärvi

ProKarelia on Akateemisen Karjala-Seuran jatke

SAFKA:n toimesta arkistojen kätköistä kaivettu lehtileike todistaa ProKarelian fasistiset juuret. Suomen historian pahamaineisimman fasistijärjestön Akateemisen Karjala-Seuran valajäsen numero 1575, natsi-Saksassa aikanaan teologiaa opiskellut piispa Erkki Kansanaho toteaa vuonna 1991 julkaistussa haastattelussaan, miten kohtalo nyt toteuttaa AKS-läistä käsikirjoitusta ja miten ñnuorienò pitäisi perustaa AKS:n jatkeeksi uudenlainen organisaatio nimeltä ProKarelia. Sellainenhan sittemmin perustettiinkin, keulahahmonaan toinen yhtä pahamaineinen AKS-jäsen Heikki A. Reenpää. Katso aiheesta lisää os. http://antifasistit.blogspot.com/

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Paula Risikko tarjosi lämmintä kättä vaasalaisille

Perjantaina oli vaasalaisissa lehdissä, että peruspalveluministeri Paula Risikko tulisi lauantaina 12. joulukuuta klo 10 Vaasan torille. Vaasasta ollaan siirtämässä pois instituutioita ja palveluja. Se on tietysti selvää säästöä, kun palvelut viedään pois ulottuvilta. Hyvissä ajoin ennen kymmentä oli jo kokoomukselaisten perusporukka, noin parikymmentä henkeä. paikalla. Kenttäkeittiö höyrysi glögiä ja pipareitakin oli tarjolla. Lisäksi oli infopöydällä lentolehtisiä, jotka eivät erikoisemmin tuntuneet kansaa kiinnostavan. Tämä perusporukka, kun jo tiesi ennestään kokoomuksen vitsit.

Ajanoloon paikalle tuli myöskin vammaisia ja ohikulkijoita. Enimmillään lienee ollut noin viisikymmentä.

Kävin potilasyhdistyksen toiminnan johtajan ominaisuudessa jututtamassa ministeriä. Ensimmäinen kysymykseni koski armomurhia. Hän sanoi olevansa murhia vastaan. Hän ei kuitenkaan perustellut kantaansa ja minulle jäi epäselväksi, että oliko se vain sen hetken mielipide. Toinen kysymys koski kansalaisten vaatimuksia ministeriölle paremmasta sairaanhoidosta. Kysyin, että mitä tapahtuu vaatimuksille. Tuleeko ne käsittelyyn. Hän kertoi tulevan käsittelyyn, kun hän ei maininnut esimerkkiä, niin minulle jäi epäselväksi, että kuinka todellisuudessa tapahtuu. Kolmas kysymykseni koski, että onko hän ministerinä tehnyt aloitteita sairaanhoidon parantamiseksi. Hän sanoi allekirjoittaneensa kaikki ministeriölle kuuluvat lait. Sitähän minä en kysynyt, vaan peräsin hänen aktiivisuuttaan. Minulle jäi vaikutelma, että hän oli kuten ruotsalaiset virkaveljensä, jotka minun tietääkseeni eivät koskaan syventyneet heille kuuluviin asioihin, vaan toimivat kumileimasimina.

Paikalla oli vammaisia, jotka olisivat halunneet hoitoa ja eläkkeitä, mutta ministerin luota he saivat lähteä tyhjin käsin.

Lehtien mukaan paikalla olisi ollut myöskin kansanedustajia. Järjestäjillä ei ollut kuitenkaan kaiuttimia ja kun tieto tapaamisesta tuli lehtien kautta päivää aikaisemmin, niin se oli ilmeisesti vaan tarkoitettu kohentamaan kokoomukselaisten uskoa.

Wäinö Pietikäinen

ñOllako mine laiska?ò

Jäi tuo intiaaninimen käyttö ilmeisesti päälle, kun tuntui tuo otsikon sanamuoto soveltuvan vanhojen lännenelokuvien puhetyyliin. Myös ehkä olla. Heinäluomastakin on kehittynyt oppositiossa istuessaanòvasemmistolaisempiò kuin oli tarkoitus, vaikka SAK:ssa istuessaan ei niin nuukaa ollutkaan. Niin muuttuu maailma. Luin Kalle Vaaralan arvostelun Timo Koivusalon versiosta Linnan mahtavasta Pohjantähdestä, ei pitänyt oikein uskottavana. En sano juuta enkä jaata, kun en ole nähnyt. Mutta epäilen, että saattaa olla oikeassa siinä, ettei sitä voi esittää oikeudenmukaisesti olematta jommankumman puolella. Ja jos on väärällä puolella, ei tulos ole totta ainakaan Suojeluskuntalaisperinteisessä mielessä. Ainakin aika pitkän sanan sain väsättyä. Vaarojen Sanomat oli niin innostunut ñTalvisodan ihmeenò käsittelystä, että vei Juuan kehitysvammaiset sotaharjoitteluun Kontiorantaan. ñOikein ekoaseammuntaakinò saivat harrastaa ja olivat vielä osuneetkin. Että silleen. OIi ollut pappikin pitämässä rintamakirkkoa. Intoa tuntui riittäneen. Oli vaatineet kertausharjoituksia ja pian. Pikkuisen härskiltä tuntui. Luulisi terveellisempiäkin harrastuksia olevan vapaa-ajan luppoaikojen viettoon, vai olisiko puutetta vapaaehtoisista tukemaan tuota ñHäkäpään ja Stubbin henkistä pääomaaò. Kaiken kaikkiaan. Ei ole ihan äsken ollut tämän viikon kaltaista villitystä vääristellä Suomen historiaa ñTanneristienò ja ñRytistienò mieleiseksi. Mitä kauemmaksi itsenäisyys viedään, sen kovemmaksi yltyy vannominen sen sotilaallisilla ansioilla, jotka muka sen takasivat. Toisinsanoen, ñjos haluat itsenäisyyden, älä voita kansalais-, tai muutakaan sotaaò, vaan maksa kiltisti sotakorvaukset. Jos sitten joskus riittävän paljon myöhemmin haluat riitauttaa asian, kannattaa tarkkaan miettiä kenen kanssa liittoutuu. Tähän asti Suomi on ollut aina vika poppoossa ja kun se nyt on luopunut itsenäisyydestä ñkauppa-alisteiseksi liittovaltion osaseksiò, on tulevaisuus pitkissä puissa katsoipa sitä vaikka minkä väristen rillien takaa. Suomessa jopa lähinnä työväenpuoleista kansanosaa tavoitelleet ovat neuvottomuuksissaan sortuneet verkkosukkiin ja Siimekseen. Eihän ne nimivaihdot taida pelkästään asioita käännellä oikeammalle kantille, enkä tiedä auttaisiko ñHarkimotò SKP:n ja KTP:n välisten ñjäsentenvälistenò päättymiseen. Suuri joukko valmiita nuoria on tuhlattu ja vieroitettu, kieroutettu noiden kovin hyvin Kommunismin rakennusopin ja sen tuottamien virheitten oikeinymmärtäjäin pitäessä tovereita tiukassa herran nuhteessa odottamassa jostain varmaan ñulkoavaruudesta singahtavaa puhdasta Kapitalistien hyväksymää Sosialismiaò.

Veijo Saarelainen
Joensuu

Haitin oudot ystävät

Harvoin suurvalta käyttää luonnonkatastrofia niin härskisti hyväkseen kuin Yhdysvallat on käyttänyt Haitin maanjäristyskatastrofia. Maan tärähtelyt eivät olleet kunnolla loppuneet, kun amerikkalaissotilaita alkoi tunkeutua Haitiin. Sotilaita on jo Haitissa 13.000 ja he ovat vallanneet Haitin hallituspalatsin ja kongressirakennuksen ja valvovat myös kansainvälistä lentokenttää. Yhdysvaltain valtamedia ja sen uskolliset apurit myös Suomessa suorittavat aivopesua. Suomen televisionkin uutislähetyksissä näytetään haitilaisia kantamassa Yhdysvaltain lipulla koristeltuja avustussäkkejä. Koska jenkit valvovat Port ay Princen kentokenttää he eväävät laskeutumislupia tai hidastelevat niidenannossa. Tämä on koskenut etenkin venäläiskoneita. Kiinalaisten avustuksia eivät jenkit uskalla vaikeuttaa, sotaa Afganistanissa ja Irakissa käydään kiinalaisten antamalla velkarahalla. Amerikkalaissotilaista ei ole humanitaarisen avun antajiksi. Se apu on osoittautunut eri puolilla maailmaa jopa hengenvaaralliseksi. Eikä se taito ole siviilipuolellakaan häävi päätellen jo 5 vuotta sitten tapahtuneen Katriina hirmumyrskyn korjaustöistä - kesken ovat vieläkin. Haitissa työskentelee 400 kuubalaista lääkäriä ja sairaanhoitajaa. Kuuban ja Yhdysvaltain välillä on suuri käyttäytymisen ero. Kuuba lähettää maailmalle lääkäreitä, Yhdysvallat sotilaita. Kumpiko apu on arvokkaampaa, sen voi jokainen mielessään päätellä.

Voidaan olla Hugo Chavezin kanssa samaa mieltä Yhdysvaltain asevoimien tunkeutumiseen Haitiin katastrofin varjolla olevan jälleen yhden osoituksen Washingtonin valta-hegemoniapyrkimyksistä Latinalaisessa Amerikassa. Muita esimerkkejä ovat Hondurasin sotilaskaappaus ja tukikohtien rakentaminen Kolumbiaan.

Reino Welling, Jämsänkoski

Amerikkalaiskonsulteille likainen työ

Matti Vanhasen johtama hallitus on palkannut yhdysvaltalaisen McKinsey & Company-konsulttifirman avustamaan seuraavan hallitusohjelman laadinnassa. Ilmeisesti porvarihallituksella on sisäpiiritietoa siitä, että se tulee jatkamaan vallassa myös seuraavien eduskuntavaalien jälkeenkin? Muodolliset vaalit on toki saatava pois alta tässä välissä. Konsulttifirman tähänastiset neuvot hallitukselle ovat koskeneet mm. terveydenhoitojärjestelmän uudistamista ja kilpailupolitiikkaa. Porvarihallitus luottaa asiassa amerikkalaiseen apuun, vaikka kaikki tietävät, että amerikkalainen, yksityistetty ja ulkoistettu terveydenhoitojärjestelmä on tehottomin, kallein ja epäoikeudenmukaisin järjestelmä maailmassa.

Porvarihallituksen tavoitteena näyttää olevan pohjoismaisen hyvinvointimallin hävittäminen maastamme hinnalla millä hyvänsä (tätä tavoitetta on tosin menestyksekkäästi edistetty jo viimeiset parikymmentä vuotta, ja laajalla rintamalla). Olen harvoin Paavo Lipposen kanssa samaa mieltä mistään asiasta, mutta Lipponen oli kyllä oikeassa todetessaan, että hallitus on ñaivokuollutò. Tosin Lipposen mukaan se tulee olemaan sitä vasta, kun Matti Vanhanen jättää hallituksen kesällä. Omasta mielestäni se on ollut sitä alusta asti.

Mitä virkaa on eduskuntavaaleilla? Mitä virkaa on edustuksellisella demokratialla ylipäätään, kun amerikkalaiskonsultit määräävät sen, miten maa makaa? Porvarihallituksen toinen kausi merkitsisi maamme lopullista tuhoa, puhuttiinpa sitten sisä- tai ulkopolitiikasta. Kokoomus on maamme suurin turvallisuusuhka.

Tommi Lievemaan blogilta
http://
lievemaa.blogit.uusisuomi.fi

Lapuan liike tänään

Monet ihmiset hymyilevät, kun mainitaan Lapuan liike. Sitä pidetään hurmos-vouhotuksena, mutta sitä ollaan vauhdilla rehabilitoimassa, kuten muitakin fasistisia ilmiöitä. On totta, että monet vouhottajat olivat henkisesti häiriintyneitä, sadisteja, tuhopolttajia, varkaita jne. Kuitenkin äärioikeisto on aina käyttänyt näitä vinksahtaneita. Esimerkiksi Eugen Schauman , joka ampui Bobrikoffin ja Tandefelt, joka ampui sisäministeri Ritavuoren.

Nyt tarvitaan enemmän kiihotusta, että saataisiin vinksahtaneet liikkeelle. Vuonna 1977 oli teknisten lakko keväällä, joka puri kapitalisteja eri tavoin. Silloin pari kiinteistöalan myyntimiestä valisti minua, että eikö Suomesta löydy ketään isänmaallista, joka ampuisi Jorma Reinin. He kertoivat asiasta keskustellen Suomalaisuuden Seurassa. Olin silloin töissä Svinhuvfudin kiinteistövälitysfirmassa ja itse johtaja oli innokas ñsuomalainenò.

Kävin Lapuan asemalla syksyllä ja tyhjässä odotussalissa oli tiskillä Lapuan kaupungin infokansio.

Siinä mainostettiin mm. sellaisia nähtävyyksiä kuin Lapuan liikkeen museo ja Vihtori Kosolan koti. Päätin, että kun on aikaa tutustua ñnähtävyyksiinò, käyn tutustamassa. 11 joulukuuta sattui olemaan hiukan aikaa ja läksin Lapualle. Katselin päivänvalossa asemarakennusta ja totesin oven pielessä suojeluskunnan muistolaatan, joten fasismin vaaliminen taitaa olla perustuslain mukaisesti ñvaltio-vallan erikoisessa suojeluksessaò. Tiettävästi fasististen järjestöjen kieltoa koskevaa lakia ei ole virallisesti kumottu, niitä oli mm. suojeluskunnat, lottajärjestöt, IKL ja Akateeminen Karjala Seura.

Lapuan liikkeen museo sijaitsee toisella puolen rataa teollisuusalueella Kustaa Tiitun tiellä. Se on lähellä asemaa ja sinne mennään alikäytävän kautta, joka on ehkä 100 m etelään päin. Rakennuksessa on kolme huonetta museolla ja kellarissa, jokin käsityöliike. Siellä oli nuori tyttö vastaanotossa ja siellä myytiin matkamuistoja mm. sinimustia paitoja. Kysyin, että onkos teillä myös sinivalkoisia paitoja. Tyttö ei ymmärtänyt kysymystä. Hän näytti elävän uskonnollisessa maailmassa. Pohjanmaaltahan oli eräs höyrypää kokoomuksen listoilla EU-vaaleissa. Ehkä kyseessä on uskonnollinen vouhotus, jossa eri lahkot kinaavat, että kuka on se oikeaoppinen. Sairaudella on myöskin nimi. Sitä kutsutaan uskonnolliseksi vainoharhaisuudeksi.

Otin myös sisältä kuvia, jotka eivät ole kovin selviä. Suomen Lukko perustettiin 1930 ja1931 se sai jatkeekseen Lapuan liikkeen, joka rekisteröitiin. Kun Mäntsälän kapinan jälkeen Lapuan liike lakkautettiin, niin seuraajaksi perustettiin IKL, joka puolestaan lakkautettiin 1944. Lapuan liikkeen tunnuksena oli ñtuhota kommunismi viimeistä piirtoa myötenò. Ohjelman mukaan se toteutettaisiin uhkauksilla ja väkivallalla. Nykyisin sitä kutsutaan ñsuoraksi toiminnaksiò. Seinällä on kuvia, kun faktori Nieminen piestään ja vaatteet revitään käräjätalon pihalla oikeuden käynnin aikana. Oikeusjuttu käsitti ñTyön Äänenò hävittämistä, jossa Nieminen oli päätodistaja. Myöskin oli kuva, kun ñTyön Äänenò asianajaja Asser Salo vedettiin avoimella kadulla muilutusautoon.

Kumma kyllä en pikavisiitillä huomannut mainintaa tunnetuimmasta ñsankarityöstäò suutari Mätön murhasta. Siellä oli myös englannin kielinen taulu, joten se osoittaa tiettyä jatkuvuutta. Tämä ñviimeistä piirtoa myötenò tarkoittaa heidän mukaansa, että kun luokkasodassa vielä jäi jäljelle ñkommunismin siemeniäò niin ne oli tuhottava. Siis tämä ñpuhdistustyöò jatkuu valtiovallan ja suurpääoman resursseilla edelleenkin. Luokkataisteluhan ei lakkaa edes sosialismissa.

Silloin vain kapitalistien mahdollisuudet ovat pienemmät. Kuvissa on myös vangittuja

Lapuan liikkeen johtajia mm..kenraali Wallenius ja Vihtori Kosola. Kosola loi käsitteen ñLapuan lakiò. Organisaattoreissa paikallisesti, niin kuin johdossakin oli pappeja. Vielä sodan jälkeen yhdeksästä hiippakunnasta kahdeksassa oli AKS:n jäseniä piispoina. Se selittää mustapaitojen suuren määrän pappeina. Minun synnyinseudullani Pielavedellä oli rovasti Castren ja Kiuruvedellä Eljas Simojoki. Castren kunnostautui muiden IKL:läisten kanssa myös asekätkijänä. Kirkosta löytyi 20 kivääriä. Johtoryhmässä oli pastori Olavi Kares ja pastori Malmivaara, joilla oli suhteet mm. körttiliikkeeseen aikaisemmin. Medioissa on vain ñyksi totuusò sodista. Olen yrittänyt tarjota aineistoa, jonka aitoutta ei ole kiistetty, mutta niiden käyttö ei kuulemma ñole sopivaaò. Siis näe arkipäivän fasismi ja matkusta Lapualle.

Wäinö Pietikäinen

Tukea Kansan äänelle

Larmo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 40 e, Reijo Katajaranta 40 e, Veikko Väisänen 16 e, Juhani ja Pipsa Valo 6 e, Heikki Männikkö 90 e, Juhani Tanski 14 e, Ari Kukkonen 8 e, Kalevi Wahrman 20 e, Juha Kieksi 20 e ja Tarja Männikkö 30 e.

OKO 554114-227966

Timo Kangasmaata hänen merkkipäivänsä johdosta onnittelevat

Kalevi Wahrman
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Antero Nummiranta
Hannele Salava
Antti Siika-Aho
Juhani Tanski
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Järvinen
Pekka Tiainen
Pipsa Valo
Juhani Valo
Heikki Heliö
Hannu Kautto
Reijo Katajaranta
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Juha Haavisto
Anna Haavisto
Tommi Lievemaa
Jaakko Pietiläinen
Heikki Typpö
Juha Kieksi
Timo Nieminen
Ari Kukkonen
Kaija Siippainen
Esko Koivisto
Matti Orava
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Paavo Heikkinen

Sodan- ja fasisminvastainen työ ry.
Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry.
Suomen Työväenpuolue STP rp.
EU:n Vastainen kansanrintama
Kommunistien Liitto ry.
Hermannin Naiset ry.

STP:n Helsinkiryhmän neuvottelukokous ja tapaaminen

Torstaina 22.4.2010 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Keskustellaan järjestön työn organisoimisesta ja kehittämisestä, tulevista eduskuntavaaleista, vaalityön järjestämisestä sekä poliittisesta tilanteesta. Poliittisen tilannekatsauksen pitää Pekka Tiainen. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski selvittää puolueen organisaation kehittämistä ja eduskuntavaalien ehdokasasettelua.

Tervetuloa kaikki STP:n työstä kiinnostuneet

Vapputervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 21.04.2010 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki; r.katajaranta@kolumbus.fi), Tarja Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki; tarja.mannikko@pp.inet.fi), Antti Siikaaholle (os. Hallituskatu 22 C 45, 33200 Tampere; antti.siikaaho@gmail.com) tai Kansan äänen postilokeroon os. PL 780, 00101 Helsinki.
Henkilötervehdys 2 e ja järjestötervehdys 10 e. Tervehdykset maksetaan tilille OKO 554114-227966, ilmoittakaa maksaessanne maksajan yhteystiedot.
Paikkakunta / kylä / kaupunginosa

Nimi	Maksu

Kokouksia

SFT:n vuosikokous pidetään Perjantaina toinen (2) päivä huhtikuuta Hermannin kerholla klo 12.00 alkaen. kokouksessa käsitellään vuosikokoukselle kuuluvat ym. asiat.
Tervetuloa kokoukseen, pullakahvit

EU:n Vastaisen kansanrintaman johtokunnan kokous (laajennettu) torstaina 4.3.2010 klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään alkuvuoden tehtäviä: mm. järjestön valmistautumista eduskuntavaaleihin ja Vappuun, Kansan äänen toimitustyön kehittämistä ja KÄ:n numeron 2/2010 toimittamista ja ennen kaikkea vuosikokousvalmisteluja. **Tervetuloa**

Hermannin Naiset ry:n vuosikokous maanantaina 12.4.2010 klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Esillä sääntömääräiset asiat.
Tervetuloa. Kahvit. Johtokunta.

myöhästynyt uudenvuoden tervehdys
Timo Partanen
Costa Rica

Tapahtumia

EU:n vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään torstaina 18.3.2010 Hermannin kerholla alk. klo 18.00.

Käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat. Muina asioina käsitellään järjestömme osalta mm. eduskuntavaalivalmisteluja, kansan äänen toimitustyön kehittämistä sekä vappuun valmistautumista. Alustavan puheenvuoron ajankohtaisesta tilanteesta käyttää Pekka Tiainen. Kokoukseen voivat puhe- ja esitysoikeudella osallistua kaikki järjestön ystävät ja tukijat.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa

VALTTERILLE

Pidämme seuraavan kerran kirpputoria viikonloppuna 10 - 11.4.2010. Pöydän numero ei ole vielä tiedossamme. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, pistä se kierrätykseen ja lahjoita kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaiaamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kohudosentti.blogspot.com
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogkspot.com/
http://korpikommari.blogkspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogkspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- **3.3.2010**
- **10.3.2010**
- **7.4.2010**
- **14.4.2010**

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-5643205 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

STP työkansan vaihtoehto Tradekan vaaleissa

Sivan myymälöissä tulisi kehittää asiakaslähtöisyyttä ja ostajan toiveet tulisi ottaa huomioon. myymälähenkilökunnalla tulisiolla mahdollisuus ottaa myyntiin paikallisia tuotteita.

Suomen Työväenpuolueen ehdo-kaslista Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta Tradekan vaaleissa 5.-25.3.2010 tarjoaa vaikuttamisen väylän kaikille, joiden mielestä osuustoiminta on palautettava palvelemaan meitä tavallisia ihmisiä.

Tradekan jäsenillä on 5.-25.3.2010 ensimmäiseen kertaan kuuteen vuoteen pidettävissä vaaleissa mahdollisuus vaikuttaa siihen, jatkuuko kaupan keskittämisen linja vai kehitetäänkö lähikauppaa, sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa sekä jäsenten ja työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia. Seuraavat vaalit ovat vasta vuonna 2016.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehokkuutta korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenten, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokratian, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehitysmaakaupan edistämisessä. Uhkana on osuusliikkeen muodostuminen vain muodollisesti omaisuutta hallinnoivaksi yhtiöksi, joka ei tarjoa vaihtoehtoa kapitalistiseen voitontavoitteluun perustuville markkinoille. Elannon sulauttamisesta S-ryhmään ei pidä tehdä mallia, jonka mukaan pyritään lopettamaan myös valtakunnallinen E-osuusliike Tradeka tai muuttaa se osake-yhtiöksi, jossa jäsenet eivät ole tasavertaisia vaan äänioikeus määräytyy omistuksen suuruuden mukaan. On ollut virhe muuttaa kaikki toiminta osakeyhtiöpohjalle. Tarvitaan osuustoimintaperiaatteella toimivaa jäsenten vaikuttamista ja tasavertaisuutta.

Puolustamme työväen ja kuluttajien itsenäisen, jäsenvaltaisen osuustoiminnan edistysmielisiä periaatteita, ja jäsenten ja työntekijöiden etuja ja vaikutusmahdollisuuksia. Mielestämme osuusliikkeen tulee kantaa vastuunsa myös yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, tasa-arvon, solidaarisuuden ja rauhan edistämisessä.

Vaihtoehto kaupan keskittämiselle:

Tradekan linjana tulee olla lähikaupan palvelujen kehittäminen ja tätä varten tarvitaan osuustoiminnan periaatteiden mukaista toimintaa, jossa asiakkaat eivät ole vain kuluttajia ja äänestäjiä vaan hoitavat toimintaa ja monipuolistavat sitä jäsentoimikuntien kautta.

Jäsenetuja on parannettava. Esitämme, että 2000 euron vuosiostoksista maksetaan 100 euroa hyvitystä. Tällä tavoin pienituloisemmat saavat nykyistä paremmin ostohyvitystä ja jäsenmääräkin kasvaa tämän ansiosta. 3000 eurosta hyvitys olisi 130 euroa, 4000 eurosta 160 euroa jne. Ostohyvitysjärjestelmää on kehitettävä niin, että työttömät, opiskelijat ja muut vähävaraiset hyötyvät siitä nykyistä enemmän.

Jäsenten vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä mm. jäsentoimikuntia muodostamalla. Osuusliikkeen lehteä ja internetsivuja tulee kehittää jäsenten ja työntekijöiden osallistumisen ja vaikuttamisen foorumina. On kehitettävä osuustoiminnallista valistus- ja koulutustoimintaa.

Osuusliikkeen tulee olla edelläkävijä työntekijöiden ja ayliikkeen oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien kehittämisessä. Työntekijöiden tulee saada valita edustajansa osuusliikkeen kaikkiin hallintoelimiin, myös hallitukseen. Myymälöiden ja muiden yksiköiden itsenäisyyttä tulee lisätä.

Pätkätöiden sijasta on lisättävä normaaleja kokoaikaisia työpaikkoja. Kaikille työntekijöille on taattava vähintään 4 tunnin yhtäjaksoinen työ samassa työpaikassa. Toisaalta on ryhdyttävä kokeilemaan työajan lyhentämistä ansiotasoa alentamatta esimerkiksi 6+6 tunnin työaikamallilla. Palkkahaitaria on kavennettava nostamalla pieni- ja keskituloisten työntekijöiden palkkoja.

Osuusliikkeen toimintaa tulee kehittää ekologisesti kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti. Tämä merkitsee lähikaupan kehittämisen ohella koko myymäläverkoston rakentamista niin, että joukkoliikenneyhteydet ovat hyvät eikä asiakkaiden ja työntekijöiden tarvitse turvautua yksityisautoihin. Osuusliikkeen on edistettävä terveellisten kotimaisten elintarvikkeiden ja luomutuotteiden saatavuutta, materiaalien kierrätystä ja energian säästöä. Geenimuunneltuja elintarvikkeita ei pidä ottaa myyntiin, koska niiden terveys- ja ympäristö-vaikutuksista ei tiedetä tarpeeksi.

Eläinten hyvinvoinnista tulee huolehtia. On varmistettava, että myytävä broilerien- ja muu liha on peräisin kasvattamoista, joissa huolehditaan eläinsuojelusta ja kuljetus on asianmukaista.

Hankinnoissa tulee suosia tuotteita, jotka on tuotettu ympäristön kannalta kestävästi ja ovat käytöstä poistettaessa sellaisia, että ympäristövaikutukset otetaan huomioon. Tradekan työpaikoista tulee kehittää ympäristöasiat huomioon ottavia vihreitä työpaikkoja, joissa samalla kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia.

Kehitysmaakauppojen ja kehitysmaiden osuustoiminnallisten tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten suuryhtiöiden. Osuustoiminnallisen liikkeen kansainvälistä yhteistyötä on kehitettävä vaihtoehtona ylikansallisten yhtiöiden vallan kasvulle.

Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kaikenlainen rasismi ja muu syrjintä. Osuusliikkeen hankinnoissa tulee olla takeet siitä, että tuotteiden valmistuksessa ei käytetä lapsityövoimaa eikä poljeta työntekijöiden oikeuksia.

Osuustoiminnan tulee antaa tukea rauhan työlle sotaa vastaan.

Osuusliikkeen jäsenten vaaleilla valitseman edustajiston todellista päätösvaltaa on lisättävä niin osuusliikkeen kuin sen hallitsemien yritysten johtamisessa.

Tradekan piiristä tulee kitkeä pois korruptio ja epätasa-arvoinen kohtelu, joka toimii siten, että Tradeka jakaa vaalitukea kahdelle suurelle poliittiselle ryhmälle. Edustajiston vaaleja varten tulee määritellä käytettävä kokonaissumma ja se pitää jakaa ehdokaslistoille ehdokasluvun mukaan ja läpinäkyvästi.

Osuustoiminnasta tulee rakentaa vaihtoehtoa yksityiseen voitontavoitteluun rakentuvalle eriarvoistamiselle ja finanssipääoman ja suuren rahan vallalle! Tradekan edustajiston vaalissa on kyse osuusliikkeen suunnasta. Jokainen ääni työväen ja edistysmielisen osuustoiminnan periaatteiden puolesta on tärkeä!

Nato i no way -rauhankonsertti Tavastialla (Urho Kekkosenkatu 4-6, Helsinki) 2.3 kello 20 alkaen. Liput ennakkoon Tiketistä 10 e ja ovelta 12 e. Konsertin järjestää Naton vastaiset ruohonjuuriryhmät.

Äänestä STP:n ehdokkaita Tradekan vaaleissa

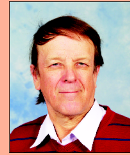
Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään5.-25.3.2010 postivaalina. Äänestysaineista postitetaan jäsenille 5.3.2010 mennessä. Suomen Työväenpuolueen järjestöt ovat asettaneet vaaliin 8 ehdokasta. Näistä 6 ehdokasta on STP:n omilla listoilla uudenmaan vaalipiirissä ja kaksi ehdokasta SKP:n listoilla Varsinais-Suomessa

Auervuolle Esko, Helsinki
Nro 20, Uudenmaan vaalipiiri
Eläkeläinen, Betoniraudoittaja
"Eespäin eespäin väki voimakas, askeleet kohti Siwaan ja Valintataloon. Hinnat on suhteutettava ostokykyyn. Terveisin Esko".

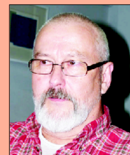
Wahrman Kalevi, Porvoo
Nro 21, Uudenmaan vaalipiiri
Teleasentaja, Härasdomare
"Osuuskauppaliikkeen palattava juurilleen työväen osuuskauppana tavoitteena edullinen ja laadukkaat tuotteet tavalliselle kuluttajalle. Oli virhe ajaa Tradeka kansainvälisten kapitalisti-sijoittajien syliin".

Koivisto Esko, Tuusula
Nro 22, Uudenmaan vaalipiiri
Muurari
"Osuuskauppa-aate kunniaan jäsenten etujen pohjalta. Ammattiyhdistys liike luonnollisessa vuorovaikutuksessa osuuskaupan yhteistyökumppaniksi. Osuuskauppa osaksi työväenliikettä markkinakapitalismia vastaan.".

Männikkö Tarja, Helsinki
Nro 23, Uudenmaan vaalipiiri
Eläkekäsittelijä
"On irtauduttava keskusjohtoisuudesta. Myymälän henkilökunnalla oltava oikeus päättää myytävistä tuotteista asiakkaiden toiveiden mukaan, sekä ottaa myyntiin oman paikkakunnan tuotteita esim. hyvää leipää".

Nummiranta Antero, Helsinki
Nro 24, Uudenmaan vaalipiiri
Lähihoitaja
"Kohtuuhintaista lähiruokaa läheltä! Piimää, piapojauhoja ja ruisleipää pöytään kävelyetäisyydeltä! Osuuskauppaliikettä jo kolmannessa polvessa".

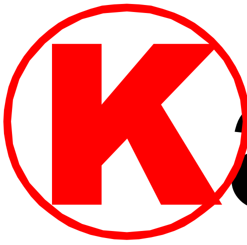
Tiainen Pekka, Helsinki
Nro 25 Uudenmaan vaalipiiri
Valtiotieteen tohtori
"Ylijäämäruuat ennen vanhentumista tulee jakaa työttömille, opiskelijoille ja eläkeläisille sekä muille pienituloisille. Bonus 2000 euron ostoista 100 euroon. Osuustoiminnasta vaihtoehto rahan vallalle".

Luukkonen Anne, Turku
Nro 11 Varsinais Suomi
Merkonomi
"Tradekassa palautettava E-liikkeen periaatteet. Ostohyvitys E-liikkeen tasolle. Myynnistä isoille kauppaketjuille luovuttava. Tradekasta kehitettävä tavallista kansaa palveleva osuusliike".

Kieksi Juha, Loimaa
Nro 12 Varsinais Suomi
Ylitarkastaja
"Rehtiä kauppaa jäsenten ehdoilla. Otettava käyttöön järjestelmä, jolla asiakkaan toiveet liikkuvat liikkeen byrokratiassa ylöspäin. Myymälähenkilökunnalle päätäntävaltaa myymälän hoidossa".

Kansan ääni

Nro 2/10
Huhtikuu 2010 - Toukokuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
9. vuosikerta

LAKKO ON PERUSOIKEUS

Kevään työehtosopimuskierroksella työnantaja pyrki "uusin ottein" sanelemaan työehtoja. Myyjille tarjottiin naurettavat 10 euroa kuukaudessa. Ahtaajien osalta ei haluttu "muistaa" 2 vuotta aiemmin sovittua muutosturva-kysymystä. Kaiken huipuksi alettiin työtaistelutilanteessa muodostaa uusia "pihkalan kaarteja".

Sivut 4 ja 5

Kaavaillaanko Suomelle säteilevää tulevaisuutta ?

Asukkaat ovat joutuneet puolustautumaan uraanikaivosvaltauksia vastaan. Voimakkaan ympäristöongelman lisäksi tämä näkyy kiinteistöjen arvon alenemisena. Hallitus kaavailee kahta ydinvoimalaa lisää. Käytännössä se merkitsee myös uraanikaivosten avaamista. Emme myöskään halua kallioperäämme säteileviä aikapommeja. Uudet ydinvoimalat on torjuttava.

Sivu 7

"Emme toivota teitä tervetulleiksi"

Vaikka Suomi ei ole Naton jäsen ja suuri enemmistö suomalaisista vastustaa Nato-jäsenyyttä kävivät Nato-herrat pääsihteerinsä Rasmussenin johdolla pitämässä taktiikka-palaverinsa Suomessa. Stubb, Vanhanen, Halonen ja Häkämies olivat "otettuja" tästä kunniasta. Kansa oli toista mieltä ja kehotti kutsumattomia vieraita poistumaan maasta.

Sivut 8-9

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

HEDELMÖITTIKÖ NATO-SONNI SUOMINEIDON ?

Kun näin on vaivihkaa päässyt käymään, niin mistä etsimme aisankannattajat? Evasta, Kokoomuksen Kataispolvesta vai lipposlaisista demareista? Kataisen mielestä Naton ja Suomen avoliitto on kestänyt parikymmentä vuotta (4.3. Nato-seminaarin avajaispuhe), joten kykypuolue olisi viriili virallistamaan suhteen jäsenyytenä liittoon, Natoon. Kansan - rauhaa rakentavat - tietävät rivit olisivat kuitenkin hedelmöityksen keskeytyksen kannalla. Jonkinlaiset kapiot laittoi Nobel-komitea Ahtisaaren rauhanpalkinnon myötä. Onhan Ahtisaari ponnekkaasti ajanut Suomen Nato-jäsenyyttä ja yksityistänyt rauhan- ja sovinnon prosesseja, joista voisi päätellä, että Natomainen rauhaan pakottaminen (sota? arsenaalien testikentät?) löytää myös sijansa.

Suomen Nato-jäsenyys ei ole löytänyt vahvaa kaikupohjaa Suomen puolustusvoimien piiristä, jos pois luetaan kokoomuslaiset puolustusministerit. Selvää on kuitenkin, että joillakin tahoilla täysjäsenyyden puolesta tehdään töitä hartiavoimin, sonni autettiin jossain välissä selkään. Vanhasen hallitusten aikana puolustusministeriön tutkimusbudjetti on pompannut noin 16:sta miljoonasta eurosta 56:een miljoonaan euroon. Ilmeisesti yhteensopivuuden eteen tehdään kovasti tutkimusta. Tätä rahaa on tuskin käytetty itsenäisen puolustuksen ja pienen maan puolustuksen erityispiirteiden huomioimiseen kuten esimerkiksi sissikoulutuksen kehittämiseen.

Epäilemättä Suomen Nato-jäsenyys olisi vihamielinen ja ï taas kerran ï eristävä, ulkopuolelle sulkeva ele Venäjää kohtaan. Tällä Venäjän/Neuvostoliiton eristämisellä ns. länsimaiden taholta on lähes tuhatvuotinen historia ja se lepää Suomen osalta stubbilaishäkämiehisillä harteilla ja arvostuksilla. Kysymys ei ole enää kommunismin vierastamisesta, vaan voidaan puhua etnisestä aliarvostuksesta, ehkä rajan taakse ulottuvasta rasismista. Kumpi kapitalismi meille kelpaa, kovempi itäinen vai raaempi läntinen vai onko mustassa kykypuolueessa Venäjän osalta kysymys vielä sotien ja miehitysten jättämästä traumasta?

Suomi ei voi jättäytyä yhteisöjen ulkopuolelle, sivusta seuraajaksi kuten Sveitsi. Meillä on erityisosaamista idän- ja lännen välissä, monessa suhteessa tunnustusta saanut puolueeton ja vastuullinen asema esimerkiksi ajankohtaisessa maakaasun toimituksessa Eurooppaan. On terveellistä ja itsetuntoa kohottavaa tarkastella asiaa niin, että onko jonkun suurvallan (muu) naapuri saanut samanlaista kansainvälisesti tunnustettua roolia kuin Suomi? Tämä vuosikymmenien työ Paasikiven-Kekkosen-Koiviston linjoilla ï sanotaan sitä sitten vaikka suomettumiseksi ï on turvannut rauhan ja taloudellisen vaurastumisen pohjolassa. Tätä kehitystä ovat epäilemättä horjuttaneet häkämies-stubbilainen Kokoomus tai lipposlainen arvotyhjiö demareissa. Työpaikkoja on menetetty enemmän kuin konsanaan lamojen välisissä ï ehtimiseen parjatuissa ï lakoissa.

Eduskuntavaalien jälkeisen hallituksen tulisi kyetä rakentamaan rispaantunut puolueettomuuskuvamme tasolle, jossa kelpaamme taas ETYK-tyyppisten kansainvälisten konferenssien isännäksi, voimme Nato-sonnin kastroida ja osoittaa sille kaukaisimman karsinan. Suomineito on päästettävä tilastaan!

Hyvää vappua kaikille Kansan äänen tilaajille, lukijoille ja ystäville

Mediamaksu herättää vastustusta

Yleisradion YLE rahoitukseen on ehdotettu mediamaksua ja valtion budjettirahoitusta. Samansuuruinen mediamaksu kaikille talouksille on epäoikeudenmukainen, kun ajatellaan esimerkiksi yksinasuvaa ja suurperhettä sekä vähävaraisia ja varakkaita kuten Kansan Radioliitto KaRa toteaa. Sosiaalisesti tasapainotettu mediamaksu on erittäin vaikea toteuttaa.

Yhteiskunnallinen YLE sai vuosina 2000-2005 jakelutekniikan tytäryhtiönsä Digitan eli maanpäällisten radio- ja televisioverkkojen antenneineen myynnistä TDF-konsernille noin 300 miljoonaa euroa ja maksaa nyt lähes 40 miljoonaa euroa vuodessa lähetyksistä. Digitalla on monopoli. TDF oli 2000 France Télécomin kokonaan omistama. Nyt pääomistaja (42 %) on Texas Pacific Group.

Oikeudenmukainen ratkaisu on budjettirahoitus, jolloin kukin osallistuu YLEn rahoittamiseen verotuksensa suhteessa. Tällöin on turvattava YLEn rahoitus Yleisradiolailla pitkällä aikavälillä riittävänä ja indeksiin sidottuna, sillä porvaripuolueet pyrkisivät vuosittaisessa budjetin laadinnassa pienentämään YLEn osuutta. Kokoomuksen kansanedustaja kauppaneuvos Eero Lehden mielestä YLEn alasajaminen on vietävä loppuun. Hänen mukaansa YLEn 3300 työntekijästä riittäisi ehkä 2500.

Kaupallisten mainosrahoitteisten televisiokanavien toimilupamaksu on palautettava (KaRa). Mediatalojen osingoista suuri osa menee ulkomaisille omistajille ja suursijoittajille. Kaupalliskanavat saavat etua siitä, että YLE ei myy mainosaikaa. Joku ulkomainen mediayhtiö voi ostaa kanavia kuten MTV3, Nelonen ja Nova. Siksi on säilytettävä riippumattomia suomalaisia kanavia, jotka eivät ole liikeyrityksiä.

Opetusministeriön tulisi rahoittaa kulttuuritukena YLEn toimintaa kuten Radion sinfoniaorkesteri RSO, opetusohjelmat ja opettaja-tv. Ruotsinkieliseen ohjelmatoimintaan tulisi osoittaa budjettirahoitusta. Kirkkojen tulisi maksaa hartausohjelmansa niin kauan kuin niitä edellytetään YLEltä laissa.

Budjettirahoituksen ja toimilupamaksujen summan tulee olla reilusti suurempi kuin televisiolupamaksujen tuoton, sillä valtion budjettitukea pitää alkaa käyttää lisäksi epäkaupallisen yhteisöradiotoiminnan ja yhteisötelevisiotoiminnan kehittämiseen ja tukemiseen Suomessa. Suomen yhteisöradioiden liitto (perustettu 2007) tiivistää yhteistyötä ja suunnittelee toimintaa jäsenenään KaRa. Tätä tukee EUn parlamentin päätöslauselma ñKansalaismedia Euroopassaò (25.9.2008; 2008/2011 (INI)).

YLE on ehdottoman tarpeellinen julkisen palvelun mediatoimintana, sillä kaupalliset mediayhtiöt eivät riitä demokraattisen yhteiskunnan tarvitsemaan uutis- ja ajankohtaistoimintaan, kansalaiskeskusteluun sekä eri väestöryhmät huomioonottavaan monipuoliseen ohjelmatoimintaan (KaRa). Julkisena palveluna YLEn laatua on mahdollista parantaa toisin kuin kaupallista mediaa. YLEn verkkotoimintaa, areenaa ja elävää arkistoa on edelleen kehitettävä.

Viestinnän keskusliiton toimitusjohtaja Håkan Gabrielsson kommentoi, että mediamaksu vahvistaisi julkisen sektorin roolia mediassa moniarvoisuuden kustannuksella. Tässä hän on väärässä, sillä kaupallinen media on yksipuolistunut ja on yksiarvoista: voittoa täytyy tuottaa. YLE päinvastoin moniarvoistaa ja -puolistaa tasapaksua mediaa.

Sanomalehtien liiton puheenjohtaja, Sanoma News toiitusjohtaja Mikael Pentikäinen uskoo mediamaksun heikentävän riippumattoman median toimintaedellytyksiä. Hän ei ymmärrä, että kaupallinen media on itse huonontanut asemaansa heikentämällä laatuaan. Hänen mielestään tarvittaisiin puolueeton taho arvioimaan, toteuttaako YLE julkisen palvelun tehtävää, ja ratkaisemaan mahdollisia kiistoja siitä, onko jokin YLEn toiminta julkista palvelua. Tämä on tarpeetonta ja saivartelua.

Iltalehden mukaan Yleisradio kuluttaa ñsurutta rahaa Tangomarkkinoihin ja saippuasarjaanò. Koska katsojalukuihin tuijotetaan ja YLE joutuu kilpailemaan, niin ilmeisesti YLE on katsonut parhaaksi lähettää myös tällaista ohjelmaa.

Kilpailuviraston mukaan YLEn toimintaa ei tule rajata mediamarkkinoilla, joilla toimivat myös kaupalliset toimijat. Yksityinen media on arvostellut voimakkaasti YLEn toimenkuvan laajentumista ja sen ilmaiseksi jakamia sisältöjä. Huhtikuussa 2009 Viestinnän Keskusliitto ja Sanomalehtien liitto olivat YLEn tietojen mukaan lähettäneet jäsenilleen paimenkirjeen, jolla oli tarkoitus yhtenäistää kaupallisen median suhtautumista YLEen. Paimenkirjeen mukaan YLE vääristää mediakilpailua ja uhkaa maakunta- ja paikallislehtien sekä Suomen tietotoimiston STT asemaa.

Lehdet ovat itse heikentäneet asemaansa ala-arvoisella toimitustyöllä ja vähentämällä toimittajia. Lehdet omistavat STTn ja vastaavat sen yksipuolisuudesta ja länsisuuntautuneisuudesta. YLE teki oikein luopuessaan STTn palveluista. Uutiset verkossa ovat käytännössä ilmaisia, eivätkä lehdet saa enää verkkopalveluitaan kannattavasti maksullisiksi, vaikka YLE lopetettaisiin.

Kaupalliset toimijat pyrkivät vaikuttamaan kansanedustajiin, YLEn johtoon, media-alan avainhenkilöihin, suureen yleisöön ja julkiseen mielipiteeseen. STT teki Euroopan komissiolle kyselyn, voiko YLE jakaa ilmaiseksi uutisia julkaistavaksi esim. kauppakeskuksissa ja lentoasemilla näyttötauluilla. YLEn ilmaiset palvelut ovat vastiketta verovarojen käytöstä. Kaupallinen MTV3 on myös tuominnut yksityisen rahan käytön Ylen ohjelmien rahoitukseen. Arvostelu koski ruotsinkielisten säätiöiden varojen käyttöä FST5n aamuohjelman rahoitukseen. Mielestäni on myönteistä, jos YLE saa yksityistä rahoitusta. MTV3n toimitusjohtajan mukaan Ylen pitää olla verovaroin rahoitettu, eikä se saa haalia yksityistä rahaa toimintaansa. Kalle Isokallion mielestä Yle käyttää liian suuren osan budjetistaan ruotsinkieliseen ohjelmistoon.

Vasemmistoliiton kansanedustaja Esko-Juhani Tennilä piti Mikael Jungnerin siirtämistä syrjään poliittisena ajojahtina eli keskusta sai tahtonsa läpi. Taustalla on keskustan ryhmäjohtajan Timo Kallin vaatimus Jungnerin erottamisesta. Eikö Jungner ole riittävän oikeistolainen?

Yleisradion hallituksen puheenjohtajan Kari Neilimon mukaan Ylelle haettiin ñammattijohtajaaò, joka ñvie uudenlaista julkisen palvelun yhtiötä menestyksellisesti tulevaisuuteenò. Lauri Kivisen valinnan ratkaisivat laaja johtamiskokemus viestintäalalta, kansainvälisyys ja sidosryhmäosaaminen.

Kivinen on aiemmin toiminut useissa Nokian johtotehtävissä, muun muassa viestintäjohtajana ja nyt Nokia Siemens Networksin yhteiskuntasuhteista ja yritysvastuusta vastaavana johtajana. Hän on 48-vuotias kauppatieteiden maisteri. Hän ei ole minkään puolueen jäsen, mutta on kuulunut Kokoomuksen Nuorten Liittoon 1970-luvulla.

YLEn tulee toimia edelleen vallan vahtikoirana, todellisen tiedon välittäjänä ja kansalaisten keskustelun paikkana. YLEn tulee irtautua hallituksen äänitorven tehtävästään kuten 1990-luvun alun EU-sumutuksen kaltaisesta uutisoinnista. YLEn tulee luopua antikommunismistaan kuten surullisista Korean demokraattisen kansantasavallan vastaisista ohjelmista. YLE saisi myös vähentää hömppäohjelmiaan.

Tarvitsemme runsaasti yleisön kannanottoja ja toimintaa YLEn toiminnan suuntaamiseksi, puolustamiseksi ja kehittämiseksi. Kansan ääni kuuluviin! Liittykää Suomen Työväenpuolueeseen ja Kansan Radioliittoon!

Hannu Kautto

Jälleenrakentaminen vuosien 2006-2010 pankkikriisistä

Pekka Tiainen
Helsingissä 6.4.2010

70 vuotta sitten käynnissä ollut toinen maailmansota jätti jälkeensä sodan rauniot. Kokonaisten valtioiden itsenäinen olemassaolo oli sodan aikana uhattuna. Edessä oli jälleenrakentaminen.

Vuosien 2006-2010 maailmanlaajuinen finanssikriisi on jättänyt jälkeensä talouden rauniot ja edessä on jälleenrakentaminen. Finanssiala sai aikaan kaikkien aikojen pyramidin joka romahti. Kun pöly laskeutuu, jäljet tulevat esiin. Finanssikriisi on pankkikriisi, koska sen ytimessä ovat pankit ja rahoituslaitokset. Pyramidista on kyse, sillä pankkiala kääntyi toimimaan siten, että imi varoja muusta taloudesta, kotitalouksilta ja yrityksiltä ja päätehtävä rahaliikenteen hoitaminen jäi taka-alalle.

Finanssikriisi velkaannutti valtion, jonka jälkeen kustannukset siirrettiin kunnille ja kuntapalveluihin. Helsinkiläiset evästävät valtuutettuja 11.1.10 torjumaan palvelujen leikkauksia.

Finanssipyramidin romahdus

Rinnastus pyramidiin tulee pyramidihuijauksista. Niissä kerätään varoja muilta ja tuotot maksetaan uusien asiakkaiden sijoituksilla, ei toiminnan tuotoilla. Kun pyramidin toiminta laajenee, ehtyy mahdollisuus saada uusia asiakkaita ja näiltä tuottoja. Pyramidi romahtaa, kun paljastuu, että tuottoja ei olekaan, eikä niitä kyetä maksamaan. Pankkiala haali uusia asiakkaita ja näiden varoja ja sen tuottokyky ehtyi. Se alkoi pimittää väärennöksillä todellista tilannettaan ja erilainen huijaaminen lisääntyi. Lopulta ala ei kyennyt maksamaan asiakkaille tuottoja sekä kattamaan kuluja ja pankit romahtivat. Ne romahtivat kuten New Yorkin kaksoistornit tai talot Haitin maanjäristyksessä.

Maailman tuotanto painui miinukselle vuonna 2009. EU:n, Pohjois-Amerikan ja Japanin sekä Etelä-Korean yhteenlaskettu tuotanto laski useita prosentteja. Samoin tapahtui useimpien maailman maiden kohdalla. Suurimpina poikkeuksina tästä olivat Kiina ja Intia, joissa hidastunut kasvu jatkui vahvana, vaikka hidastui. Maailmankauppa supistui pahimmillaan viidenneksellä ja vuositasollakin vuonna 2009 12 %. Kiinankin vienti supistui.

Useat maat tai niiden osavaltiot ovat olleet finanssikriisistä johtuvassa romahdustilassa tai vakavissa vaikeuksissa. Tällaisia ovat olleet vuonna 2010 paljon esillä olleet Islanti, Kreikka sekä Latvia ja Suomessa huonommin tai ei lainkaan tunnetut Irlanti, Skotlanti, Saksan Baijeri ja Kalifornia. Suuri huoli kohdistuu muun muassa käytännössä koko Etelä-Euroopan Portugalin tilanne Kreikan ohella kriittisimpänä. Keskeistä on, että finanssikriisi kohdistui ennen kaikkea kehittyneisiin maihin etenkin Yhdysvaltoihin, Japaniin ja Eurooppaan ja heijastui negatiivisina vaikutuksina suureen osaan muuta maailmaa esimerkkinä Mexicon viennin romahdus Yhdysvaltoihin ja Kirgisian viimeaikainen talouskriisiä seurannut poliittinen kriisi. Monet alemman tulotason maat joutuvat kärsimään menetyksiä.

Useissa maissa kunnat joutuivat vaikeuksiin. Vaikeuksiin joutuneita olivat mm. Norjan länsirannikon monet kunnat, kuten Narvik, Italiassa Milano ja useat muut ja kunta Saksassa. Usein on ollut kyse kuntien kuten valtioidenkin koukuttamisesta takaamaan korkolupauksilla vipuvelkoja, jotka ovat syöneet pääomat. Samanlainen koukuttaminen tapahtui esim. Nordean Merenneito-rahastolla Suomessa. Yhdysvalloissa Alabaman Jeffersonin maakunta teki konkurssin.

Pankkien pelastamisen maksajiksi valtiot ja kansalaiset sekä yritykset

Yhdysvaltojen ja Japanin sekä lähes koko läntisen Euroopan valtiot ovat pahoin velkaantuneita. Useilla valtioilla kuten Yhdysvalloilla, Englannilla sekä Etelä-Euroopan mailla on lisäksi suuret ulkomaiset velat. Tästä seuraa usean vuoden hallitsevaksi talouspolitiikan aiheeksi budjettivajeiden leikkauspaineet. Talouspolitiikan vaihtoehdoiksi tarjotaan joko verojen korottamista tai menojen leikkaamista ja keskustelua suunnataan siihen, mitä veroja korotetaan ja mitä menoja leikataan. Korkea työttömyys osaltaan kuumentaa ulkomaalaiskeskustelua.

Korkea työttömyys perustelee, että menoleikkausten sijaan valtioiden vajeiden pienentämisessä ensi sijaista olisivat paremman kasvun ja työllisyyden tuomat verotulot ja lamamenojen säästöt toimeentulon parantuessa paremman työllisyyden ansiosta. Korkea työttömyys perustelee, että enää ei leimata tempputyöllistämiseksi, kun valtio järjestää työttömille töitä sen ohella, että tukee nuorten ja pitkään työttömänä olleiden työllistymistä ja työttömyyden syntymisen tehokasta ehkäisyä. Väärillä menoleikkauksilla vaarannetaan työttömyyden ehkäisyä ja alentamista.

Finanssikriisin taustalla on pääomien vapaisiin liikkeisiin perustuva globalisaatio. Muodostui tilanne, jossa työtulojen osuus kansantulosta aleni kautta maailman ja pääomatulojen osuus nousi. Kasvaneet pääomatulot hakivat tuottoisia sijoituskohteita. Tuotot kasvoivat pitkään näennäisesti, koska osakkeiden ja muiden arvopapereiden ja kiinteistöjen hinnat nousivat. Hintojen nousu ei kuitenkaan vastannut niiden todellista arvoa ja alamäki käynnistyi Yhdysvaltain asuntomarkkinoilta vuodesta 2006 samaan aikaan, kun osakkeet vielä nousivat. Työtulojen osuuden lasku aiheutti, että kysyntä jäi jälkeen tuotantomahdollisuuksista ja pienituloisin kansan osa velkaantui työtulojen riittämättömyyden takia.

Pankit romahtivat

Finanssikriisin ytimessä on pankkien romahtaminen. Yhdysvaltojen kaikki keskeiset investointipankit romahtivat. Kriisistä selvinneet lonkerovampyyrinimityksen saanut Goldman Sachs ja JP Morgan pelastettiin valtion tuella. Pankkeja on mennyt Yhdysvalloissa konkurssiin suuret määrät ja 700 pankkia on edelleen vaikeuksissa.

Irlannissa valtio on kansallistanut kaikki isommat pankit. Yhdessä valtion omistus on 40 %, yhdessä 70 % ja muissa 100 %. **Skotlannin pankit kärjessä suurin Royal Bank of Skotland romahtivat**. Englanti pelasti ne valtion varoin. Ilman tätä Skotlannin suunnitelmat irtautumiseksi Englannista olisivat saaneet lisäpontta ja skottilaistaustainen pääministeri Gordon Brown ei tätä halunnut. Taustana on se, että Yhdistynyt kuningaskunta, johon Skotlanti liittyi yhteen Englannin kanssa vuonna 1707, syntyi sen jälkeen, kun Englanti oli auttanut Skotlannin 1600-luvun lopun pankkikriisistä ja vastineeksi tästä Skotlanti taipui luopumaan itsenäisyydestään.

Jatkuu sivulle 12

Viedään kuin pässiä narussa

Jokainen on kuullut puhuttavan lobbareista. Alkujaan lobbarit muodostivat vain Yhdysvalloissa erityisen ammattikunnan. Lobbarit olivat auktorisoituja, virallisen luvan saaneita eturyhmien asioiden hoitajia. Vain heillä oli oikeus kongressissa ja senaatissa harjoittaa käytäväpolitiikkaa, harjoittaa kansanedustajien painostusta.

Auktorisoitu lobbaus on tehokas tapa kaventaa demokratiaa, sillä lobbareitten homma vaatii runsaasti riihikuivaa rahaa, jota ñlailliseenò lahjontaan on riittävästi vain kapitalisteilla, suurpääomalla. Yhdysvalloista lobbaus on levinnyt EU:hun. Jää nähtäväksi koska virallinen lobbaus tulee meidänkin eduskunnan ja hallituksen arkeen.

Menneinä aikoina sitä ei tarvittu, kun Eteläranta 10:stä oikeistolaisille kansanedustajille saneltiin kapitalistien politiikka. Demareilla oli omat sanelijansa Hakaniemessä, mutta demarijohtajat kuuntelivat mielellään myös Etelärantaa. Kansandemokraateilla oli sanelijat Simonkadulla ja kommunistien Kulttuuritalolla. He kuuntelivat tarkasti duunareitten ja talonpoikien ääntä ja toimivat sen mukaan.

Jos hommat joutuivat jäihin, ñlobbausò hoidettiin Simonkadun ja Kulttuuritalon organisoimalla joukkovoimalla. Nyt ne ovat vain historiaa ja kaikki on toisin. Samalla Etelärannan jatkoksi on ilmestynyt lobbareita. Nyt poliitikkoja lobataan ennakkoon suurilla vaalirahoilla ja muulla mukavalla, jolla lobbarit röyhkeästi ostavat oikeistolaista ja oikeaa vaikutusvaltaa puolueista, eduskunnasta ja hallituksesta.

o o o

Kaikkia virallisia valheita pidetään totuutena. Ne menevät perille paremmin kuin kapitalistisen julman markkinatalouden nimiin vannovan median valheet. Tässä yhtenä esimerkkinä on työttömyysprosentin vääristäminen. Se toteutettiin 90-luvun puolivälin jälkeen. Toisena on väestön ikääntymisen vääristäminen.

Ääni kauhusta väristen selitetään, että väestö ikääntyy niin, että heidän elättäminen on lähes mahdotonta ja kaiken lisäksi sen vuoksi työvoima loppuu. Hoetaan, että eläköitymisen ongelma voidaan hoitaa vain, jos eläkkeiden leikkaamista jatketaan ja estetään eläkkeelle pääsy, pidennetään työuria. Samaan aikaan ja toisaalla sanotaan, että eläkkeelle siirtyneiltä jää töitä kaikille, tulee jopa työvoimapula. Puheet eläkeläisten määrän kasvusta ja työvoimapulasta on vedetty turkin hihasta. Se on valhe. Väestötilastosta tiedetään, montako vuosittain on syntynyt, montako heistä on kuollut tai muuttanut pois maasta. Jos Tilastokeskuksen ennuste vuoteen 2070 olisi tosi, niin ennen vuotta 2005 olisi pitänyt syntyä kolme miljoonaa ihmistä enemmän, mutta ei syntynyt!

Tilastokeskuksen ennusteen mukaan 2025 yli 64 vuotiaita on 1 407 000. Tämä joukko on 1931ï60 syntyneitä, jotka olivat elossa vuonna 2010. Kaikista ikäluokista joka vuosi joku kuolee ennen eläkeikää. 1931ï1945 syntyneistä oli kuollut 40 prosenttia ja 1946ï60 syntyneistä 37 prosenttia. Kun seuraavan viidentoista vuoden aikana väkeä kuolee noin 28 prosenttia, niin vuonna 2025 eläkeikäisiä on paljon vähemmän vain 1 023 000. Tilastokeskuksen ennusteen mukaan vuonna 2040 eläkeikäisiä on 1 608 000, mutta väestötilaston mukaan heitä voi olla enintään 932 000. Näin se menee!

o o o

Asiantuntijat ovat yksimielisiä siitä, että tulevaisuudessa tuotanto kasvaa hitaasti. Nykyisen laman vuoksi 2010-luvulla kasvua olisi 21,9 prosenttia. Virallisesti uskotaan, että samaan aikaan työn tuottavuus kasvaa vain 24,3 prosenttia. Käytettävissä olevista työtunneista työttömyyteen haaskaantuisi 1 161 miljoona tuntia, 24,8 prosenttia. Työn tuottavuus ja siitä saatava voitto on kuitenkin niin kova juttu, että se saattaa hyvinkin kasvaa arvioitua enemmän ja työttömyys olisi vielä pahempi.

Kun lamojen toistuvuus, sykli, on lyhyt, niin jossain vuoden 2024ï25 paikkeilla iskee uusi lama ja työllisyystilanne heikkenee entisestään. Työllisyysnäkymät ovat todella heikot, eikä eläkkeelle siirtyminen paranna työllisyyttä ï ei pätkän vertaa.

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, VATT, on julkaissut selvityksen, joka perustuu Tilastokeskuksen ennusteeseen. VATT ei ole huomannut, että väestön ikääntymisestä tehty ennuste on valhe. Se on tutkimuslaitoksena sokeasti uskonut ennusteeseen ja päätellyt, että työllisyys helpottaa, kun vuoteen 2025 mennessä sosiaali- ja terveysalalle tarvitaan 120 000 uutta työntekijää. Silloin alalla olisi yhteensä 450 000 työtekijää!

Se on kuitenkin vain sumutusta, sillä samaan aikaa selitetään, että valtio ja kunnat velkaantuvat vauhdilla. Sosiaali- ja terveysalan menot ovat suuret, siksi ne ovat myös leikkauslistojen kärjessä. Näin se menee ja meitä viedään kuin pässiä narussa!

o o o

Kaikki nykyajan ongelmat ovat seurausta vapaakaupasta, pääomien ja tuotannon omistuksen keskittymisestä, pääomien ja tuotannon viemisestä pois maasta väkirikkaisiin ja halpatyövoiman maihin. Siksi työ vähenee ja työttömyys lisääntyy.

Palkkatyöläiset eivät voi jäädä ikuisiksi ajoiksi suurpääoman ja EU:n lobbareiden valheiden ja pahenevan kurjuuden vangiksi. Siksi palkkatyöläisten on pakko etsiä keinot, joilla voi yhdistää työläisten voimat luokkavoimaksi, lopettaa oikeiston valheet, pohjaton ahneus ja kapitalistien luokkaherruus.

Työläisten etujen hoitaminen ei onnistu puolueiden oman edun tavoittelulla, pelkällä puoluepolitikoinnilla. Sen alttarille on jo uhrattu liikaa palkkatyöläisten, työväenluokan, etuja ja elinmahdollisuuksia. Vain jaloilla äänestämällä ï suuntaamalla yhteisrintamaan ï palkkatyöläiset voivat synnyttää voiman, luokkavoiman, jolla voi muuttaa kaiken!

Hyvää ja taisteluhenkistä Vappua 2010!

Kai Kontturi

Ahtaajat aukaisivat tietä

..."kysymys on siitä, että EK Suomea yrittää kaataa. Kysymys ei ole vain AKT:sta, vaan kaikkien suomalaisten palkansaajien tulevaisuudesta. Useat toimialat pyrkivät supistamaan työvoiman käyttöä Suomessa. Jäljelle jäävistä halutaan tehdä osa-aikaisia, vuokratyöläisiä ja pätkätyö-orjia. EK on palauttanut vastakkainasettelun ja siihen me nyt vastaamme. Emmekä me peräänny. Nyt on aika käydä taistoon koko työntekijäjoukon yhteisenä rintamana". (Ote ahtaajien puheenvuorosta Kiasmalla 4.3.10)

AKT:n ahtaajien maaliskuun alussa alkanut runsaat kaksi viikkoa kestänyt lakko päättyi 19.3.10. Sen päättymistä ñedesauttoivatò SAK:n puheenjohtajan Lauri Lylyn ja EK:n työmarkkinajohtajan Eeva-Liisa Inkeroisen osallistuminen loppuvaiheen neuvotteluihin. Äkkiä katsoen kaksi viikkoa kestäneen lakon tulokset eivät päätä huimaa. Palkankorotukset noudattelevat suoraan AKT:n auto- ja kuljetusalan sopimuksia, jotka sovittiin 2.3.-10 käydyn kuljetusalan lakon päätteeksi. Palkat kohoavat 1.4.10 lähtien 0,6 % ja lokakuun alussa 0,7 %. Tätä sopimusta, joka selkeästi tulee laskemaan ansiotasoa palkkojen osalta, moitti autoliikenteen työnantajaliiton puheenjohtaja Hannu Parvela kalliiksi.

Muutosturva

Olennaisin kysymys AKT:n ahtaajien työtaistelussa oli ns. muutosturva eli irtisanomissuoja. Siitä sovittiin jo edellisellä neuvottelukierroksella. Silloin sopimustekstiä ei kyetty täsmentämään ja oikeutetusti AKT on pitänyt kiinni vaatimuksistaan irtisanomisen varalta maksettavasta irtisanomisrahasta. Asian tärkeyttä osoittaa se, että vain kaksi viikkoa lakon päättymisen (30.3.-10) jälkeen satamaoperaattori Steveco irtisanoi Kotkan satamassa 96 työntekijää, joista 64 ahtaajaa. Nyt päättyneen lakon tuloksena sopimuksiin ei tullut vieläkään selkeää mainintaa irtisanomisrahasta, vaan tehdyn sopimuksen mukaan irtisanomissuojaa koskeva järjestely riippuu paikallisista neuvotteluista ja yrityskohtaisista sopimuksista. Kun v. 2008 ahtausalalle sovittiin muutosturvarahastosta, niin nyt täsmennettiin, että työnantaja voi hakea muutosturvarahastosta vakuudetonta ja korotonta lainaa käytettäväksi paikallisiin työllistämishankkeisiin. Irtisanomistapauksissa, jos paikallisissa neuvotteluissa ei päästä sopimukseen irtisanotun työntekijän työllistämisestä, tulee irtisanomisaikaan

Mielenosoituksessa 4.3.-10 annettiin täysi tuki ahtaajien lakolle

pidennys, joka irtisanotun työsuhteen pituudesta riippuen vaihtelee 14 päivästä kahteen kuukauteen.

Ahtaajien lakolla tienaukaisijan rooli

Moni tuntematta asian todelista sisältöä saattaa nyt sanoa lakon tuloksia laihoiksi. Päällisin puolin katsoen siltä näyttääkin. Viime vuosina kuitenkin varsin monissa työtaisteluissa keskeisiä ovat palkan lisäksi olleet työpaikkojen turvaamiseen, töiden ulkoistamiseen, tuotannon lopettamiseen yms. liittyvät kysysykset. Viime lokakuussa Pardian (STTK) edustajakokous jalkautui eduskuntatalolle vastustamaan valtion ns. tuottavuusohjelmaa (=irtisanomisohjelmaa).

Vain vähän aikaisemmin Terveyden ja Hyvinvoinnin laitoksen työntekijät olivat samassa paikassa vaatimassa sille luvattua laitoksen toiminnan kannalta välttämätöntä budjettirahaa. Nyt näistä samoja asioita ahtaajat puolustivat työtaistelullaan ja pääsivät hivenen eteenpäin. Nyt irtisanottaviin kohdistetaan paikallisia työllistämistoimia, joita voidaan rahoittaa muutosturvarahaston avulla. Käytännössä tämä menettely voidaan myös paikallisesti muuttaa erorahaksi, vaikka siitä ei sopimuksessa ole mainintaa. Millainen käytäntö tästä muodostuu sen näemme, kun tilanne nyt Kotkassa irtisanotun 96 työntekijän kohdalla ratkaistaan. Voidaan ennakoida, että tulevissa sopimusneuvotteluissa ahtaajien lakon tuloksena tullaan yhä enenevässä määrin ottamaan esille irtisanomissuojaan liittyvät kysymykset. Tässä on myös syy, miksi työnantaja (EK) niin raivokkaasti vastusti mainintaa selkeästä irtisanomisrahasta. AKT:n lakkoa tukenut **Kriittinen ay-verkosto** totesikin, että ñlakon merkitys on meidän kaikkien asia, sillä jonkun on kuljettava edellä, että yleensä päästään eteenpäinò.

Göbbelsimäistä propagandaa

Lakon aikana saatiin huomata miten härskisti lakkolaiset leimattiin yhteiskunnan vihollisiksi. Sanottiin ahtaajien lakon olevan osoitus lyhytnäköisestä ahneudesta. Näin siitä huolimatta, että suurinta kiistaa ei käyty ollenkaan palkoista. Väitettiin viennin pysähtymisen johtavan ulkomaisten tilausten valumiseen muualle ja teollisuuden kannattavuuden heikkenemiseen. Näin eivät puhuneet ainoastaan Länsi Savo ja kokoomusnuoret, vaan lähes kaikki tiedotusvälineet. Lehtien yleisönosastoja sensuroitiin lakkolaisia tukevista kirjoituksista. Vanhasen mielestä lakko vei Suomelta luotettavuutta tavaran toimittajana. Metsäteollisuus puhui miljardin ú:n menetyksistä. Levitettiin väärää tietoa, jonka mukaan ahtaajien palkat olisivat jopa 5000 ú kuukaudessa.

Valheet paljastuvat

Jo lakon kestäessä selvisi, että metsäteollisuuden osakekurssit nousivat huomattavasti ja samaan aikaan nousi sellun maailmanmarkkinahinta, joka yleensä ennakoi paperin hinnan nousua. Asiantuntijat joutuivat myöntämään, että lakko ei mitenkään heikentänyt alan kannattavuutta ja tavaratoimitusten luotettavuutta. Selvisi myös, että kokenut pitkään työssä ollut kaksivuorotyötä tekevä ahtaaja ansaitsee n. 3200 ú/kk. Tämä ei ylitä miesten keskiansiotasoa Uudellamaalla. Ylitöiden ja vuorotyön kanssa palkka voi olla enemmänkin. Tähän voidaan vain sanoa, että eikö se ole oikein? On suuri häpeä sellaiselle ammattiliitolle, joka ei kykene pitämään huolta jäsenistönsä toimeentulosta.

Uusi Pihkalan kaarti

Ahtaajien lakko nosti esiin työnantajien pelkoja ja suunnitelmia. Kominformin 3.4.-10 välittämästä uutisesta saimme lukea, miten Etelä Korean hallitus pyrkii voimallisesti tuhoamaan kuljetustyöläisten, valtionhallinnon, opettajien ja rakennustyöläisten ammattiliittoja. Tämä ilmentää selvimmin nykyistä globaalia uusliberalistista yhteiskuntapolitiikkaa. Eikä kotoinen Suomemme kulje suinkaan jälkijunassa. Jopa SAK:n Matti Tukiainen vertasi satamaoperaattorien toimintaa pahamaineiseen 1920-luvun Pihkalan kaartiin. Lakon aikanahan työnantajat alkoivat värvätä ñpystymetsästäò ulkomailta saakka rikkurityövoimaa tekemään lakon alaista työtä. Venäläisomisteinen satamaoperaattori Multi-Link sai Facebookin välityksellä värvättyä runsaat kymmenen rikkuria Vuosaaren ja Kotkan Mussalon satamiin. Ei poikain päätä palellut, kun parin tunnin koulutuksen jälkeen rikkureiden käsiin annettiin 100 tonnin nostureita. Rikkuroinnin ovat tuominneet kaikki järjestäytyneet työntekijät. Jopa SAK:n Tukiainen totesi: ñJos työnantajan tapa ratkoa käynnissä olevaa sopimuskiistaa tällaisilla keinoilla leviää, joutuu SAK yhdessä jäsenliittojensa kanssa miettimään tukitoimia, joilla helpotetaan ahtaajia saavuttamaan työehtonsa turvaava työehtosopimus.

Myös valtiovalta rikkurien rattailla

Välittömästi alkoivat puheet lakko-oikeudesta ja Vanhanen ehti jo vaatia ñavainalojen" lakkooikeuden kaventamista. Selvästikään pääministeri ei ymmärrä lakon merkitystä duunariporukalle (tai ymmärtää oikein hyvin), kun laskeskelee ñetteivät AKT:n lakolla saavuttamat edut olleet missään suhteessa yhteiskunnan kärsimiin vahinkoihinò. Näihin puheisiin totesi työoikeuden professori **Kari-Pekka Tiitinen**, että lakkooikeuden kaventaminen tuskin voi toteutua, koska siitä säädetään melko tiukasti kansainvälisen työjärjestön ILO:n sopimuksissa. Lisäksi Tiitinen muistuttaa, että ahtaajien mielenosoitustyyppisiin ulosmarsseihin on vaikea puuttua, koska siinä on kysymys ihmisen perusoikeuksista. Välittömästi alkoivat porvaripuolueet (myös Vihreät ja Perussuomalaiset) vaatia lakkosakkojen korottamista. Tähän jopa Heinäluoma totesi, että hallituspuolueet ovat lähteneet lakkosakkojen ja pakkosovintohankkeidensa kanssa ñEtelärannan juoksupojiksiò. Tämä käyty keskustelu osoittaa oikein hyvin, mitä työnantajakapitalistien ja oikeistopuolueiden mielissä liikkuu.

**Toimitti
Heikki Männikkö**

RIKKURILLE KASVOI AASINKORVAT

Maamme työväenliike käsitteli ennen aikaan rikkureita aika kovin käsin. Heille työläisten mukaan rikkurille kasvoi aasinkorvat. Eräs aasinkorva tarina kertoo, että esimerkiksi Helsingin Mustikkaalle, silloin suosittu työväenyhdistyksen tanssi ja kesänviettopaikka, oli erehtynyt paikalle lakkoa rikkomassa ollut rikkuri. Venerannasta tanssilavalle muodostivat työläiset kujan, jossa jokainen heilutti rikkurille aasinkorvia. Aasinkorvat tehtiin nostamalla molemmat kädet korvien korkeudelle siten, että peukaloiden nivelet olivat korvien korkeudella. Korvat heiluivat, kukaan ei sanonut rikkurille sanaakaan vaan pelkillä korvilla osoitettiin hänen asemansa. Kertojan mukaan rikkuri oli mennyt hakemaan tanssilattialla tyttöä tanssimaan. Kukaan tytöistä ei sanonut mitään vaan näytti hakijalle aasinkorvia. Niinpä tämä rikkuri lähti hyvin nopeasti pois Mustikkamaalta takaisin kaupunkiin.

Selailin muinoin vanhoja metallityöläisten liiton julkaisemia lehtiä. Ihmetytti ensin alkuun lehden sivuilla olleet kuolinilmoitukset. Niitä oli useammassa numerossa ja todella paljon. Tarkemmin katsottuani kuolinilmoituksia niin teksti paljasti, että ilmoitukset olivat joukosta poistuneita rikkureita. Ilmoituksen teksti oli tuohon tapaan kuin: joukostamme poistu metallityöläis toveri se ja se siinä ja siinä lakossa olleena rikkurina. Kuten työväenliikkeen periaatteisiin kuuluu ehdoton oikeudenmukaisuus niin esimerkiksi metallityöläisten lehdissä oli myös samanaikaisesti ilmoituksia, joissa rikkureina olleet olivat saaneet ammattiyhdistys oikeudet täydellisesti takaisin. Niissä ilmoituksissa mainittiin toverin nimi ja päiväys koska em. rikkuri oli käynyt ay- osaston kokouksessa selvittämässä asiansa. Siitä ei minulla ole tietoa, että millainen tälläinen ay-osaston kokous oli. Heti kun rikkuri oli otettu takaisin työväenliikkeen joukkoihin, tuli lopettaa kaikki aasinkorva ym. muut rikkureihin kohdistuvat toimenpiteet.

Timo Kangasmaa

Kansan ääni kuului! Torjuntavoittoja ja tappioita.

Palvelujen leikkauksia vastustavia lähetystöjä on käynyt päättäjien puheilla. Kuvassa koulujen lakkautusuhkiin kyllästyneiden vanhempien lähetystö valtuustoryhmien puheilla 3.3.10. Kirjelmän esittelivät Aino Halonen ja Tuula Ruokonen.

Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen ennen joulua esiintuomat peruspalvelujen supistus- ja lopetuslistat ovat talven ja kevään aikana nostattaneet monenlaisia kansalaisliikkeitä ja mielenilmaisuja. Seuraavassa otteita Pro Kuntapalvelujen kirjeestä Terveyslautakunnalle:
Kestävän kehityksen lisäksi lähipalvelut ovat tärkeitä kaupunkilaisille helpon saavutettavuuden ja myös kustannusten kannalta. Monille palveluja tarvitseville liikkuminen on vaikeaa. Terveysasema- ja neuvolaverkon harventamisesta aiheutuvat matkakulut olisivat merkittävä kuluerä erityisesti pienituloisille lapsiperheille, vanhuksille ja vammaisille. Palveluverkkoa harventaessa pitäisi laskea kustannuksiksi ainakin käyttäjien matkakulut, mutta on hyvät perusteet laskea matkoihin käytetylle ajallekin hinta. Kuluttajatutkimuskeskus käyttää omissa tutkimuksissaan esim. kauppamatkoihin käytetyn ajan hintana noin 10 euroa/tunti (likimain kodinhoitajan palkka).

Lähipalvelut ovat osa ihmisten normaalia sosiaalista verkostoa. Varhainen oireiden toteaminen ja niihin puuttuminen ja erilaisten hoitoryhmien järjestäminen omalla terveysasemalla on luonnollista ja kustannustehokasta toimintaa. Niitä ei pidä siirtää sairaaloiden poliklinikoille. Myöskään mielenterveysongelmaisten ja psykiatristen potilaiden alueellisesta hoitamisesta ei pidä luopua. Kaupunginosat tarvitsevat omat psykiatriset palvelut terveysasemille. Kotihoitoon tarvitaan lisää rahaa ja työntekijöitä

Helsingin tämän vuoden budjetin suunnitelman mukaan pitkäaikaissairaanhoidon ja palveluasumispaikkojen yhteismäärä vähenee 90 000 hoitopäivää eli 260 hoitopaikan verran 2009 ï 2010. Kotihoidon käyntien oletetaan lisääntyvän tuona aikana noin 110 000 käynnillä. Tästä seuraa suuri hoitovaje jo laskennallisesti. Kun tiedetään, kuinka huonokuntoisia ja usein monisairaita entisten pitkäaikaissairaalooiden ja vanhainkotien potilaat/asukkaat ovat, heitä ei voida mitenkään kotiuttaa yhden kotihoitokäynnin varaan. Kyse on tosiasiassa suuresta hoitovajeesta, sillä hoitoa tarvitsevien vanhusten määräkin kasvaa jatkuvasti. Kotihoito tarvitsee paljon enemmän työntekijöitä, kuin toimintasuunnitelmassa esitetään. Laitoshoidon ja kotihoidon kustannusten vertailu vääristyy, jollei tätä oteta huomioon.

Sairaanhoitotyö potilaiden kotona on erittäin vaativaa ja edellyttää kokenutta, koulutettua henkilökuntaa. Kestävässä kehityksessä pitäisi ottaa huomioon myös henkilöstön kestävyys! **Kun lisäksi RAVA-pisteet**, joilla pääsee palvelutaloon, on kohotettu 2.5:stä 2.7:ään, jää kotihoitoon entistä suurempi ja sairaampi vanhusryhmä. Heidän kunnolliseksi hoitamisekseen eivät riitä pienet kokeiluprojektit tai jotkut tekniset parannukset. Vanhuksella tulisi olla oikeus turvalliseen ja laadukkaaseen hoitoon. Lisäksi kotihoidon ja laitoshoidon määrittelyssä olisi otettava huomioon myös se, haluaako potilas lainkaan omaan kotiinsa suuria tilaa vieviä apuvälineitä ja laitteita, joita hoitaminen ja ergonomia vaativat.

Kokeilulain aikana kotihoidon tila ei ole parantunut, vaan päinvastoin huonontunut. Kotiin saatavan avun lisääminen ennaltaehkäisevästi ja sairauksien hoidon yhdistäminen ei ole tuonut parannuksia vanhusten tilanteeseen.

Terveyserot ovat jyrkentyneet. Terveyskeskuksen toimintasuunnitelmassa ei ole konkreettisia toimenpiteitä, joilla tilanteeseen puututaan. Siinä painopiste asetetaan itsehoitoon, sähköisiin palveluihin ja erilaisiin projektiluontoisiin hankkeisiin. Kun samanaikaisesti supistetaan palveluverkkoa, hoitopaikkoja ja kuntalaisten saamaa terveydenhoitoa, eivät terveyserot kapene, vaan päinvastoin ovat omiaan kasvamaan entisestään. Itsehoidon korostaminen ja hoitoon pääsyn vaikeuttaminen lisäävät todennäköisesti terveyseroja ja myös kustannuksia tulevina vuosina.

Terveyslautakunnan enemmistö kuunteli Terveyskeskuksen johtaja Toivolan ääntä ja taipui esitykseen Koskelan, Paloheinän ja Puistolan terveysasemien lopettamisen ñselvittämisestäò. Ainoastaan Lilli Autti ja Reko Ravela vastustivat esitystä. Kokoomuksen ja Vihreiden edustajat lopettaisivat nuo terveysasemat.

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta kuunteli kansan ääntä ja torjui kirjastojen lakkautukset kaikilta osin.

Nuorisolautakunta torjui kaikki nuorisotalojen lakkautukset.

Myös sosiaalilautakunta torjui osan lähipalvelujen karsimisesityksistä, hylätyksi tuli mm. esitys päivähoidon tilamitoituksen muuttamisesta niin, että lasta kohti olisi vähemmän tilaa eli ryhmäkoot suurempia. Listalle jäi kuitenkin myös heikennyksiä.
Kamppailu ei suinkaan ole vielä ohi ja torjuntavoitotkin väliaikaisia. Odotettavissa on uudelleen muotoiltuja heikennysesityksiä. Lehtemme seuraa valppaana seuraavia käänteitä ñPajusen säästölistassaò.

KÄ/ Antero Nummiranta

Rikkureita kaupan alalla

Terhi Raatesalmi-Salonen ja Nina Cedergren keskustelevat kaupan asiakkaiden kanssa

PAM:n myyjiä 16.4.10 koskeva vauhdituslakko sulki isompia liikkeitä. Pienempiä liikkeitä pidettiin auki omistajavoimin. Kansan ääni tapasi lakkovahteja Stockmannilla. **Terhi Raatesalmi-Salonen** naureskeli työnantajan 0,6 % palkkatarjousta. Myyjän palkassa se on 10 ú kuukaudessa. Terhi piti tärkeänä paikkakuntakalleusluokkien yhdistämistä. ñTurku on yhtä kallis paikkakunta kuin Helsinki, mutta palkka määräytyy 2. kalleus-luokan mukaanò. **Nina Cedergren** totesi, että ñhieman varttuneempana arvostamme näitä laatupuolen asioita: lomapäivien lisäystä ja työterveyshuollon kehittämistäò. PAM 013 varapuheenjohtaja **Jussi Mäkelä** toivoi parannuksia lapsen sairastapausta koskeviin kysymyksiin. "Samaten tulee sopia tarkemmin työvuorolistoja ja niiden muuttamista koskevista kysymyksistä. Lakosta huolimatta Stockmann oli tilapäistyövoiman turvin auki. Aleksanterinkadun puolella **Helena Lehtisen** kanssa keskustelimme rikkuroinnista. Kysymykseen, mitä mieltä rikkureista hän totesi, että ñsananmukaisesti he rikkovat työehtosopimusneuvottelua, eivät ymmärrä omaa etuaan, eivätkä arvosta sitä, että kaikkien etuahan tässä ajetaanò. Helena yhtyi ahtaajien näkemyksiin rikkureista. ñTäälläkin on haettu töihin näitä epäammattimaisia työntekijöitä, kun ammattilaiset ovat lakossaò.

Vauhdituslakko tuotti tulosta. 20.4.10 syntyneen sopimuksen mukaan palkat sovitaan vuodeksi kerrallaan ja vuonna 2010 palkat nousevat 1,6 %. Parannuksia tuli työehtosopimuksen ja luottamusmiessopimuksen teksteihin. Sovittiin, että kuuden tunnin työpäivään tulee sisältyä kaksi taukoa, kielilisät koskevat jatkossa koko kaupan alaa , vapaapäivien välinen aika voi maksimissaan olla 9 päivää ja työvuorolistat tulee laittaa kolme viikkoa etukäteen, mikäli käytössä on yli 8 viikon työajan tasoittumisjärjestelmä. **(KÄ/HM)**

Vanhemmat ja koululaiset vastarintaan Helsingissä "kouluja ei saa lopettaa"

Lapset ja nuoret vastasivat helsinkiläisten vanhempainyhdistysten kutsuun saapua halaamaan kaupungintaloa. Ja tulostakin syntyi.

On aika toimia! Kutsumme kaikki helsinkiläiset, etenkin koululaiset, halaamaan Kaupungintaloa keskiviikkona 3.3., kokoontuminen klo 16.30 Senaatintorin puolella. Lasten ja nuorten viesti on: ñHaluamme luottaa hyviin päätöksiin - lapsista ja nuorista ei pidä säästää!ò Samalla kaupunginvaltuustolle luovutetaan koulujen lakkautuksia vastustava adressi ñMikä on Helsingin kallisarvoisin omaisuus?ò Tervetuloa! Tilaisuuden järjestävät helsinkiläiset vanhempainyhdistykset.

Mikä on Helsingin kallisarvoisin omaisuus?

Helsinkiläiset vanhemmat totesivat päättäjille osoitetussa "Mikä on helsingin kallisarvoisin omaisuus"- julkilausumassaan mm: "Helsingin kaupungin palveluverkoston kehittäminen on positiivinen tavoite ja kannustettava hanke. Ala-arvoista on sen sijaan valmistelu asukkaita kuulematta. Kulkusuuntakin on ollut siellä, missä aita on matalin: kulujen karsiminen.

Mielekkäitä säästöjä voi syntyä silloin, kun päätöksissä panostetaan kestävään kehitykseen. Lapsiin ja nuoriin kohdistuvat säästöt ovat lyhytnäköisiä. Yhteiskuntamme arvokkain omaisuus, kasvavat kansalaiset, eivät ole menoerä vaan äärimmäisen keskeinen osa hyvinvointivaltion tulevaisuutta.

Koulujen keskinäisen vastakkainasettelun sijaan käännymme nyt päättäjien puoleen yhdessä. Kysymme, miksi talouskasvua pakonomaisesti metsästävä kriisijohtaminen on kopioitu kunnalliseen johtamiseen? Miksi lasten ja nuorten elämään kohdistetaan taloudellista tulostavoittelua? Mikä mittari osoittaa, että nipistämällä koulujen resursseista saavutetaan huomisen hyvinvointia?"

Opetuslautakunta kuunteli asukkaiden ääntä. Yhdeksän lakkautettavaksi esitetyn koulun lista lyheni opetuslautakunnan esityksessä neljään. Lopettaminen uhkaa kuitenkin vielä Länsi-Helsingin lukiota sekä Kannelmäen, Roihuvuoren ja Hiidenkiven koulujen sivupisteitä.

Porvari kostaa?

Vaikka ensin kaupunginhallitus ja sen jälkeen eri lautakunnat tyrmäsivät Pajusen lakkautuslistan, on lista jälleen noussut esille. Kokoomuksen Laura Räty uhkaili haastattelussa 29.3. henkilöstöleikkauksilla, mikäli Pajusen leikkauksiin ei suostuta. Jo nyt on ilmennyt tiukennettu linja esimerkiksi sijaisten palkkaamiseen. Tätä kirjoitettaessa eletään vasta huhtikuuta ja sijaismäärärahat ovat kuulemma jo loppu!

KÄ/ Antero Nummiranta

Ilmastovelka odottaa ratkaisua

Antero Nummiranta eduskuntatalolla vaatimassa "Ilmastolakia nyt".

Muutama vuosi sitten kiinalaiset julkaisivat ensimmäisen kansallisen ilmastonmuutosohjelmansa. Raportissa todettiin, että Kiina ryhtyy toimiin ilmastonmuutoksen ehkäisemiseksi, mutta maan ensisijainen tavoite on taloudellinen kehitys. Talouskasvun tarpeisiin maahan rakennetaankin edelleen tiuhaan tahtiin hiilivoimaloita, joiden myötä päästöt lisääntyvät jatkossakin. Ympäristön saastumisen aiheuttamiin ongelmiin on Kiinassa herätty vasta viime aikoina. Vaikka prosentuaalisesti suhteessa tuotantoon päästöt vähenevät verrattuna entiseen, tuotannon suunnitellaan nousevan niin valtavasti, että ilmastolle vaaralliset päästöt tosiasiassa nousevat. Valitettavasti tämä kikkailu ei maapalloamme auta.

Kiina valmistautuu leikkaamaan päästöjä

Kiina valmistautuu leikkaamaan hiili-intensiteettiään 40ï 45 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 2005 tasosta. Hiili-intensiteetti kuvaa hiilidioksidipäästöjä suhteutettuna bruttokansantuotteeseen. Kiinan hallitus on yhdessä tiedemiesten ja talouselämän edustajien kanssa onnistunut löytämään käytännöllisiä ratkaisuja ongelmiin. Kuten Deng Xiaoping aikoinaan sanoi, ei ole väliä onko kissa musta vai valkoinen, kunhan se pyydystää hiiriä. Kiinan bruttokansantuote on kasvanut viime vuodet hurjaa vauhtia. Vielä vuonna 2007 kasvu oli reilusti yli 10 prosenttia. Kuluvalle maailmantalouden taantumavuodelle Kiinan kasvun arvioidaan jäävän viiden ja kahdeksan prosentin välimaastoon. Kasvavana taloutena sen lähtökohdat ovat hyvin erilaiset, kuin jo kauan sitten teollistuneilla länsimailla. Teollistumista ja kasvua on äärimmäisen vaikea tavoitella lisäämättä päästöjä.

Länsimaiden on helpompaa sitoutua suoriin päästövähennyksiin, sillä odotettavissa ei ole valtaisaa päästöjä lisäävää kasvua. Kansantalouden kasvuun sidottu malli sopii taas teollistumisen jälkijunassa tuleville maille paremmin.

Kiinan kasvu ja ilmastonmuutos

Kiina toimii kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa kehitysmaiden äänitorvena ja pitää tiukasti kiinni Kioton sopimuksen asettamasta ñyhteisten mutta eriytettyjen vastuidenò -periaatteesta. Kiina kieltäytyy säännönmukaisesti sitoutumasta minkäänlaisiin määrällisiin päästövähennyksiin. Se muistuttaa kovaäänisesti teollisuusmaita kantamaan historiallisen vastuunsa ja vaatii näitä leikkaamaan kasvihuonekaasupäästöjään merkittävästi. Lisäksi Kiina vaatii teollisuusmaita lahjoittamaan prosentin bruttokansantuotteestaan kehitysmaiden ilmastonmuutokseen sopeutumista varten. Tämä onkin Kiinan ja kehitysmaiden taholta oikeutettu vaatimus, koska teollisuusmaat ovat aikanaan kehittäneet teollisuuttaan ilman mitään päästörajoituksia, eli riistämällä ympäristöä. Tänään kehitysmaat eivät voi lisätä hyvinvointiaan samalla tavalla ympäristöä turmellen. Tilanne vaatisikin rahoitusmekanismeja, joilla kehittyneet maat rahoittaisivat kehitysmaissa päästöjen vähentämiseen tähtääviä investointeja.

Kehitysmaiden ja teollisuusmaiden ristiriita ratkaistava

Teollisuusmaat syyttävät Kiinaa sen valtavista päästöistä ja haukkuvat sitä vastuuttomaksi. Silti Kiinan kulutus ja päästöt asukasta kohti ovat vain murto-osa teollisuusmaiden vastaavista. Uudet tutkimukset ovat myös osoittaneet, että suuri osa Kiinan kasvihuonepäästöistä onkin itse asiassa teollisuusmaiden aiheuttamia. Ns. Kiina-ilmiön myötä useat teollisuusmaat ovat ulkoistaneet myös päästönsä Kiinaan. Jopa noin kolmannes Kiinan päästöistä aiheutuu länsimaalaisille kuluttajille suunnatuista vientituotteista kuten elektroniikasta. Onkin todettava, että kehitysmaiden päästöistä vastaavat suurelta osin eurooppalaiset ja amerikkalaiset suuryhtiöt. Näin ollen on olemassa hyvin suuri vaara, että kansainväliset rahoitusmekanismit hyödyttävät lopulta suurpääomaa. Voidaankin oikeutetusti kysyä, onko Kiina todella maailman suurin kasvihuonekaasujen aiheuttaja. Ilmastoneuvotteluissa tulisi arvioida toimenpiteitä sen mukaan, kenen kulutuksen vuoksi päästöt on aiheutettu, eikä sen mukaan, missä ne on tuotettu. Kiina on käytännössä pakotettu toimimaan aktiivisesti ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Sen nykyinen resursseja tuhlaava teollisuus tulee liian kalliiksi. Kiinan on siis pakko parantaa energia-tehokkuutta, kehittää hiilelle vaihtoehtoisia energioita, hyödyntää uusia tekniikoita sekä rajoittaa päästöjä esimerkiksi taloudellisin instrumentein.

Kehitysmaat vastaan Yhdysvallat ja Australia

Kööpenhaminan jälkeen seuraava osapuolikonferenssi, COP-16, alkaa Meksikossa 29. marraskuuta. Sitä ennen on neuvoteltava työjärjestyksestä. Rintamalinjat ovat samat kuin ennenkin. Erityisesti kehitysmaat vaativat, että palattaisiin UNFCCC:n sääntöjen puitteisiin, joista Kööpenhaminassa ainakin loppupuolella poikettiin. Kehitysmaat yrittivät tehdä selväksi, että mikäli neuvottelut taas viedään suljettujen ovien taakse, he eivät tulisi jatkamaan prosessia. He korostivat Kööpenhaminan epäonnistumista ja sitä, että nyt pitää keskittyä luottamuksen palauttamiseen ennen kuin varsinaisia neuvotteluja voidaan taas jatkaa.

ñVastapuolellaò taas oli niin kutsuttu sateenvarjoryhmä Australian ja Yhdysvaltojen johdolla. He näkevät Kööpenhaminan sopimuksen historiallisena menestyksenä, jonka pohjalta on hyvä jatkaa neuvotteluja. Tähän ryhmään kuuluvat myös mm. Kanada ja Uusi-Seelanti. EU asettui johonkin näiden kahden leirin välille. Myös kehitysmaat itse ovat aloitteellisia ja aktiivisia, jota osoittaa seuraava uutinen Boliviasta.

Morales peräänkuuluttaa Maan oikeuksia

Prensa Latina:n La Pazôsta 12.4. välittämän uutisen mukaan Bolivian Cochabambassa 20.- 22.4.2010 pidettävän maailman kansojen ilmastonmuutoskonferenssin alla Bolivian hallitus on ehdottanut maailman alkuperäiskansojen ja työläisten liiton (UNO) perustamista. Bolivian presidentti Evo Morales on täsmentänyt, että tämä liitto ei olisi vaihtoehto Yhdistyneille kansakunnille, mutta sen avulla saataisiin kansainvälisessä yhteisössä paremmin kuuluville Maan oikeudet. Morales on painottanut tässä yhteydessä sellaisen maailmanyhteisön muodostamisen tärkeyttä, joka ottaisi huomioon erityisesti puhtaan veden saatavuuden ja puolustaisi koko planeettaa, sen elämää ja ihmiskuntaa, jota kapitalismi ja konsumerismi uhkaa.

Toimitti
Antero Nummiranta

Ilmastoepävar muuden aikaa

Kun Uudellamaalla ähkittiin joulukuun puolestavälistä asti jatkuvista lumisateista, kiinalaiset nikeltyivät janoon ja ennätysmäiseen kuivuuteen. Omasta ikkunasta katsomalla ei voi päätellä muuta kuin paikallisen sään, ei maailmanlaajuista ilmastonmuutosta. Australiassa kuivaa ja kuumaa: ennätysmetsäpalot. Vettä on joko tullut liikaa tai odotetut sateet jääneet kokonaan tulematta. Kyllä kansainväliset kapitalistit tietävät, mihin kannattaa sijoittaa: Suomen Eduskunnan käsittelyssä oli lakimuutos, joka mahdollistaisi pohjavesivarantojen myymisen ylikansallisille yhtiöille. Afrikasta ostetaan peltoja mutta puhdas vesi taitaakin olla meidän maamme kansallisaarre. Olisi luullut, että vesi on suomalaisille samanlainen itsestäänselvyys kuin hengitysilma, mato-onginta tai mustikanpoiminta.

Pullovettä kerättiin Beijingissä hätäapuna kuivuusalu-eille. Yunnanissa asuva Yang Kuanren sanoo: ñOlen 83-vuotias, enkä ole koskaan nähnyt mitään tällaista. Vettä ei näy pisaraakaan kaivoissa, joista olemme saaneet kastelu- ja juomaveden satoja vuosia. Emme tiedä, mitä tehdä.ò

Kylässä olisi kylvöaika, mutta maa on niin kuivaa, ettei sitä kykene edes auraamaan. Kuivuus koskettaa jo aluetta, joka vastaa suurin piirtein Ranskan, Saksan ja Puolan pinta-alaa. **Guardianin mukaan** siellä on ollut kaksi astetta normaalia korkeampi läm-pötila ja sadetta on saatu alle puolet tavanomaisesta. Himalajalta Yunnanista saavat alkunsa monet suuret joet, kuten Mekong, Salween ja Jangtse, joiden valuma-alueella elävien miljardin ihmisen elinoloihin kuivuus vaikuttaa. Ympäristöaktiivien mukaan tilannetta on pahentanut laajamittaiset metsien hakkuut ja eukalyptuspuiden istutus, joiden vedentarve on moninkymmenkertainen kotoperäisiin lajeihin verrattuna. ñTämä on aiheuttanut merkittävää vesi- ja maaperäeroosiota ja syventänyt kuivuuden vaikutusta alueellaò, **China Dailyn** haastattelemat ilmastotutkijat sanovat, että kuivuus on seurausta ilmastonmuutoksesta ja osa koko maapalloa koetelleista poikkeuksellisista sääilmiöistä, jotka johtuvat globaalista lämpenemisestä.

Beijingissä nautittiin noin pari kuukautta sitten kolmatta päivää jatkuneesta lumisateesta. Kiinan pääkaupunkia nel-jä kuukautta koetellut kuivuus päättyi tiistaina, kun taivaalle ammuttiin joditikkuja sateen aikaansaamiseksi, kertoo uutistoimisto Xinhua. -Pilviin ammuttiin yli 500 savukkeen kokoista hopeajodiditikkua 28 säärakettiasemasta, kertoi Beijingin säänmuokkauskeskuksen apulaisjohtaja Zhang Qiang. Satoja joditikkuja ammuttiin taivaalle myös myöhemmin, jotta Kiinan pohjois- ja keskiosiin saataisiin lisää lumisadetta. Kiinaa on koetellut pahin kuivuus viiteen vuosikymmeneen. **Useissa maakunnissa ei ole satanut marraskuun jälkeen,** minkä vuoksi vehnän talvisato on vaarassa tuhoutua. (vrt. lumisateet Suomessa).

Mämmiveikot

Ydinvoiman lisärakentaminen olisi kauaskantoinen virhe

Suomen hallitus ja eduskunta päättävät pian ydinvoiman lisärakentamisesta. Todennäköiseltä näyttää lupa ainakin yhdelle reaktorille. Samaan aikaan on Ruotsissa juuri päätetty rakentaa Euroopan suurin tuulivoimapuisto, jonka sähköntuotanto vastaa kahta ydinreaktoria. Tämä jos mikä kuvaa energiapolitiikan erilaisuutta Suomessa ja Ruotsissa.

Suomessa hallitus esittelee uusiutuvan energian paketin kuin syöttinä ja ydinvoiman lisärakentamisen perusteluna. Ruotsissa siirtyminen uusiutuvan energian käyttöön on otettu vakavasti jo pitkään eikä sitä ole jarrutettu, niin kuin Suomessa. Nykyisestä jarrutuksesta kertovat mm. hallituksen tekemät rajaukset syöttötariffeihin, joilla estetään pienten tuottajien mukaantulo energiamarkkinoille.

Ydinvoimalla on kolme ominaisuutta, joiden kunkin pitäisi riittää sen hylkäämiseen. Ydinvoima on tarpeetonta, koska tarvittava sähkö voidaan tuottaa koetellulla tekniikalla uusiutuvista energialähteistä. Ydinvoima on hyvin kallis energian tuotantomuoto, kun hinnoitellaan riskit ja otetaan huomioon myös tuleville sukupolville aiheutuvat kustannukset. Ratkaisemattoman ydinjäteongelman kustannukset jatkuvat kauemmas kuin voimme kuvitella - kymmeniä tuhansia vuosia. Mahdollisen suuren ydinvoimalaonnettomuuden riskit on jätetty kansalaisten kannettaviksi. Jos ne hinnoitellaan ja määrätään ydinvoimayhtiöille sen mukaiset vahinkovakuutusmaksut, on ydinvoimaloita mahdoton rakentaa.

Tarpeeton, kallis ja vaarallinen energiaratkaisu voidaan vielä välttää. Päälle päätteeksi Ruotsin malli toisi moninkertaisen määrän kaivattuja työpaikkoja sekä parantaisi omavaraisuutta ja huoltovarmuutta.

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

PS: Hallitus päätti esittää eduskunnalle kahden uuden ydinvoimalan rakentamista. Tehtävämme on kansanliikkeen voimalla estää nämä suunnitelmat (Kä/toim.)

SUOMI AJOPUUNA TSERNOBYLIN JÄLKEISEEN AIKAAN

Lehtemme painoon mennessä hallitus myönsi luvat kahdelle uudelle ydinvoimalalle. Kysymys kuuluu: tuleeko Suomesta nyt ydinjätteiden hautausmaa? Myöskin tänään tiedämme, että ydinsähkö ei ole halpaa.

Paljon avoimia kysymyksiä ja yleistä ihmettelyä on herättänyt se, että miksi Suomi oli maa joka ensimmäisenä maailmassa aktivoitui ydinvoimakysymyksiin Tsernobylin onnettomuuden jälkeen. Tyrkättiinkö tapahtumasarja (uraanin etsintä, ydinvoiman rakentaminen), ñajopuuò liikkeelle rajojemme ulkopuolelta vai teollisuutemme (kapitalistiemme) vaatimuksesta, vai molempien tahojen voimin? Varmaa on kuitenkin se, että tapahtumasarja kohtasi voimakkaan kansalaisaktivistien vastustuksen. Lupa-asioita on hoidettu lakiemme edellyttämällä tavalla, mutta taustat ja vaikuttajat, vaikuttimet ovat liudentuneet läpinäkymättömyyden hämärään.

Euratomin perustamissopimus (1958,viim. päiv. 2007) säädöstää ne puitteet, joilla ydinenergiayhteistyötä Euroopassa harjoitetaan. Tämä yhteistyöasiakirja velvoittaa Suomenkin avaamaan kairansa ja kiveliönsä kansainväliselle radioaktiivisten aineiden etsinnälle sekä mahdolliselle rikastamiselle, käytetyn ydinpolttoaineen varastoinnille ja jälleenkäsittelylle, jos asiasta erikseen sovitaan. Rikastaminen ja käytetyn polttoaineen jälleen käsittely sujuisi ilmeisesti kitkattomammin sotilasliiton (Nato) jäsenenä? joskaan ei kohtaamatta kansalaisten vastustusta.

Ministeri Pekkarisen mielestä lisäydinvoiman rakentaminen Suomeen on enää poliittinen kysymys, voimalan/voimaloiden ilmeisesti aluepoliittinen kysymys. Kysymys ei siis ministerin mielestä ole enää ympäristön kannalta parhaasta mahdollisesta sijainnista. Kaikki haetut paikkakunnat täyttävät ympäristövaatimukset, mutta mikä on paras, jos tulee vain yksi? Teollisuus on ilmoittanut, että 4-5 paperikonetta tullaan vielä sulkemaan. Uusiutuvan energian mahdollisuudet siis kasvavat (teollisuuden raakapuun tarve laskee) ja edelleen kasvavat ilmaston lämmetessä (puu kasvaa nopeammin). Ministerin haikailema ñenergiaomavaraisuusò jää vain hänen ymmärtämään valoon, kun kysymys on kuitenkin tuontienergiasta ja tuoduista laitoksista siis ydinenergiapuolella. ñOmavaraisuudestaò ovat unohtuneet merkityksellisimmät ravinto ja lämpö tai niiden painoarvo on laskenut teollisuuden tarpeita heikommaksi.

Tähtitieteen professori Esko Valtaoja on noussut ydinvoiman puolestapuhujien kirkkaimmaksi sanansaattajaksi. Esko Valtaoja on aiemmin ilmoittautunut politiikkaa ymmärtämättömäksi, josta syystä hän ei sanojensa mukaan käy äänestämässä. Tilatulta tuntuu politiikkaa ymmärtämättömän kanta näin keskeisessä ï kansaa jakavassa ï poliittisessa kysymyksessä. Hänen retoriikkansa saa kaiketi avaruudellisen uskottavuutensa ajasta, jossa radioaktiivisten aineiden puolittuminen saattaa tuntua lyhyeltä, mutta tavallisesta tallaajasta käsittämättömältä. Ydinvoima on kuitenkin politiikassa ja ihmisten tajunnassa omaan aikaamme sidottu asia toiminnallisine riskeineen ja ydinmateriaalin leviämisineen.

Suomen tie jatkuvasti kehittyvänä teollisuusmaana on silattu samoilla rapautumisaineksilla kuin Englannin aikanaan, joka sitoi tuotannollisen kehityksensä siirtomaihin, energiantuotantonsa kivihiileen ja myöhemmin ydinvoimaan. Ehdot tälle kehitykselle saneli vanheneva tuotantorakenne ja laitteisto. Samoin on käymässä Suomelle, jos ajattelu perustuu edelleen savupiipputeollisuuden määräävään roolin, jolle kaikki muut yhteiskunnan toimijat ja toimet ovat alisteisia.

ñHe katsoivat likaojan juoksuun...ò Näin riimitteli Vexi Salmi 60-luvulla Lievestuoreen Liisassa. Liekö hänen sanomassaan ollut ironiaa ay-liikkeelle/työväenliikkeelle, kun hänen kaksi rakastunutta, ay-liikkeen ja työväenliikkeen jäsentä tuijotti likaojaa, joka tappoi kaiken elollisen, mutta toi heille leivän ja he kokivat, etteivät voineet tehdä elollisen hyväksi mitään leipäänsä menettämättä. Tämä sama Lievestuoreen tarina elää yhä ajassamme. Työläinen joutuu hyväksymään roolinsa likaojan tai ydinvoimalan naapurissa ja ï kapitalistin mieliksi ï tovereineen pitämään ympäristöihmisiä viherpiipertelijöinä tai muina ñkehityksen vastustajinaò. Työväenliikkeellä on arvonsa mukaista tehtävää, että se voi vuosikymmenien harharetkien jälkeen sanoa edellisen vuosisadan alun tapaan, että seisomme ñedistyksen etuvartiossaò ja näemme tulevaisuuteen. Emme kulje ajopuuna pystymättä määräämään suuntaa, minne menemme kenen kanssa Toveeraamme.

Hannu Ikonen
Itä-Uudenmaan luonnon- ja ympäristönsuojeluyhdistyksen pj.

Tuleeko Lapista kaivosyhtiöiden kehitysmaa ?

Uraani tulee vastaan kaikkialla. Eri puolilla maata (Nummi-Pusula, Ranua) asukkaat joutuvat taistelemaan asuinalueidensa puolesta uraanikaivoksia vastaan

Monikansalliset kaivosyhtiöt ovat suunnittelemassa Lappiin monia kaivoksia. Pisimmällä niistä on Sodankylän kunnan alueelle, tarinoiden ja kertomusten Sompion Lapin länsilaidalle tuleva vaarallinen Kevitsan kaivoshanke. Kaivokselle on myönnetty ympäristölupa, jota on pidetty monilta kohdin ammattitaidottomina. Kaivosalaa tuntevat ovat jopa joutuneet sanomaan, että pitäisikö ehdoista itkeä vai nauraa.

Kevitsan avolouhoskaivoksen vaikutukset tulisivat ampumaym. pölyjen takia näkymään laajalla alueella. Pitemmän päälle myrkylliset raskasmetallilaskeumat pilaavat asukkaiden terveyden ja heidän elinehtonsa. Myrkyt kasaantuvat ravintoketjuun, poronlihaan ja metsämarjoihin. Näitä Lapin tuotteita viedään Keski - Eurooppaan ja Japaniin saakka. Laskeumat valuvat ja pilaavat lisäksi vesistöjä, myös Kemijoen pääuomaa. (Asiakirja: Päättäjille ja muille Kevitsasta)

Valitin tukiryhmäni avustuksella Kevitsan ympäristösuunnitelmista EU:n vetoomusvaliokuntaan.

Valituksestamme tietoisina suomalaisille virkamiehille tuli kiire myöntää ennen EU:n päätöstä Kevitsan kaivokselle ympäristölupa. ñTulipalokiireò johtui siitä, että EU ei voi sääntöjensä mukaan muuttaa kansallisten viranomaisten aiemmin määräämiä ehtoja. Valiokunta lähetti meille kuitenkin kirjeen, jossa sanotaan, että avolouhoksen pölyt saattavat lentää satoja, jopa tuhansia kilometrejä. Suomalaiset virkamiehen ovat sen sijaan **ñerehtyneetò** saamaan luvassaan lentoradoiksi vain kaksi kilometriä. (EU:n kirje: Ilmoituksia jäsenille.)

Kevitsan myrkkyaineluettelo on vaarallinen. Esiintymän hyötyaineet, kuparin ja nikkelin yhdisteet ovat maastoon joutuessaan myrkyllisiä. Lisäksi tulevat kadmium, arseeni ja elohopea. Malmiossa on todennäköisesti uraania, sillä runsas radonkaasun määrä viittaa tähän. Radon on uraanin puoliintumistuote ja aiheuttaa louhoksen pohjalla työskenteleville viiveellä tuskallisia keuhkosyöpäkuolemia. Ympäristöluvassa radonin vaaraa ei ole millään tavalla edes huomioitu.

Malmion omistaja Kanadassa päämajaansa pitävä First Quantum minerals Ltd on perustanut Kevitsaa hallinnoimaan tytäryhtiönsä Kevitsa Mining Oy:n Suomeen. Kaivoksen kokonaislouhinta vuodessa (sivukivi ja malmi) olisi samaa luokkaa kuin Ruotsin Kirunan kaivoksessa. Työväkeä tarvitaan Kevitsassa noin 2000, joista suurella osalla on oltava entistä kaivoskokemusta. Vapaita osaajia ei Suomesta löydy. Todennäköisesti väkeä tuodaan Afrikasta sakka, jossa emoyhtiöllä on kaivoksia.

Kevitsa Miningin edustajat ovat ammattitaidolla leperrelleet Sodankylässä eri tilaisuuksissa kaivoksen tuomasta työllisyydestä. He ovat saaneet köyhään kaivoksia tuntemattomaan erämaakuntaan syntymään eräänlaisen Lapissa tutun uskonlahkojen hurmiota vastaavan ñkaivoshurmionò. Seudun liikemiehet ja heidän esipuhujansa odottavat ansiotonta hyötyä itselleen. Suuri osa asukkaista suhtautuu kuitenkin kriittisesti kaivokseen ja sen ehtoihin.

Lakia kiertämälläkö uraanikaivoksia?

Kainuun Talvivaaran kaivoksesta oli äskettäin TV:ssä ohjelma, jossa käsiteltiin suunnitelmia uraanin talteenottoa esiintymässä. ñEnsin puhuttiin vain nikkelistä ja nyt kaivos muuttui uraanikaivokseksiò, kauhistelivat asukkaat. Suomen laki kuitenkin edellyttää, uraanikaivosten lupien käsittelyä ja myöntämistä Eduskunnassa. Oheishyödyntämisen avulla kierretään lakia. Samanlainen lainkierto uraanin hyödyntämisestä on meneillään Itä ï Lapissa olevassa Sokli - esiintymän suunnittelussa. Myös Kevitsan kohdalta kaikki merkit viittaavat samaan.

Edellisen vuoksi voidaan epäillä, että monikansallisille yhtiöille on jossakin myönnetty lupa kiertää sumeilemattomasti suomalaista lainsäädäntöä. Kevitsan nykyiset ehdot ovat vielä siinä mielessä vaarallisia, että ne tulevat olemaan ennakkotapauksina suunnitteluasteella oleville Lappiin tuleville monikansallisten yhtiöiden kaivoksille. Kansan keskuudessa on jo moneen kertaan kysytty, onko kaivostoimintaan tullut mukaan jonkinlaista mafiakytkentää.

Asko Koivuaho
Vanha kaivosmies

Lisätietoja Kevitsasta: www.ikikivet.com/kevitsa

"Emme toivota teitä tervetulleiksi"

Munkkiniemen alueella paria sataa mielenosoittajaa oli vartioimassa satapäinen joukko hampaisiin saakka aseistautuneita poliiseja.

Huolimatta siitä, että Suomi ei ole Naton jäsenmaa ja ylivoimainen enemmistö suomalaisista vastustaa Naton jäsenyyttä, saapuivat Natoherrat poliittisen johtomme suosiossa 4.3.-10 Helsinkiin pitämään strategiaseminaariaan. Poliittinen johtomme oli selvästi ñotettuò isännän roolistaan. Naton pääsihteerin Anders Fogh Rasmussenin mukaan Suomen ja Naton suhteita tulee kehittää vahvemmiksi. Stubbin mukaan Suomi haluaa olla ñNaton erityinen partneriò. Stubb, Halonen, Vanhanen ja Häkämies tapasivat kukin vuorollaan Rasmussenin. Tiedotusvälineiden mukaan Halonen arvosteli Rasmussenia siitä, että Naton ja EU:n nopean toiminnan joukoille ei kriisialueilla ole löytynyt käyttöä. Kaikesta näkee, että poliittisen johtomme nato-halukkuudelle on vain yksi este, Suomen kansa. **Mikäli päättäjämme saavat tahtonsa lävitse, niin ainakaan kukaan ei tulevaisuudessa voi esittää tyhmää ja väittää sen olleen ajopuu, joka vei meidät Nato-seikkailuun**.

Poliiseja riitti

Kansalaisjärjestöt järjestivät seminaaripaikan (Kalastajatorpan) ulkopuolella mielenosoituksen, jossa Suomen kansan nimissä ei toivotettu osanottajia tervetulleiksi. Ilmeisesti mielenosoittajien pelottelemiseksi ja Nato-johtajien mielistelemiseksi Munkkiniemeen oli koottu täysissä sota- ja mellakkavarusteissa kaikki kadunkulmat täyteen poliisivoimia. Haluttiin kai antaa vieraille kuva siitä, että ñkyllä meillä osataan hoitaa nämä hommatò.

"Valmistelevat Naton uutta Strategiaa"

Naton todellisia tarkoitusperiä käsitteli puheessaan **Reko Ravela**: ñVuosi sitten Naton edustaja selitti Naton uutta strategiaa. On kysymys ns. globaali strategiasta, joka ei merkitse nato-maiden puolustamista, vaan tavoitteena on tehdä sotilaallisia interventioita kaikkialle maailmaan, Aasiaan, Afrikkaan ja Latinalaiseen Amerikkaan. Täällä valmistellaan tätä strategiaa, jota perustellaan humanitaaristen katastrofien estämisellä. Kriisinhallinnan nimellä naamioidut operaatiot näyttävät käytännössä johtavan valtaviin humanitaarisiin katastrofeihin kärjistäen ja pitkittäen kriisejä. Ajankohtainen esimerkki on Naton nykyinen sota Afganistanissa, joka on vaatinut kymmenien tuhansien afganistanilaisten siviilien hengen, ajanut satoja tuhansia ihmisiä pois kodeistaan ja tuhonnut erään maailman köyhimmistä maista. Naton ja Suomen väitetään puolustavan Afganistanissa demokratiaa. Todellisuudessa länsimaiset joukot pönkittävät hallintoa, joka perustuu vaalivilpille, korruptiolle ja ilmaisuvapauden tukahduttamiselle. Ihmisoikeuksien puolustamisen sijaan pönkitämme hallintoa, joka kiduttaa, vangitsee mielivaltaisesti, ryöstää ja raiskaa. Sodankäynnin keinona Nato-maiden omat joukot, erityisesti aseveli USA:n erikoisjoukot syyllistyvät mielivaltaisiin vangitsemisiin, kidutuksiin ja murhiin. Pelkästään Naton ilmaiskut, jotka ovat nyt suomalaistenkin joukkojen tilattavissa, ovat johtaneet tuhansien siviilien kuolemaan. Kun Suomen osallistumista Afganistanin sotaan Naton rinnalla kritisoidaan, meille kerrotaan, että Suomen on kannettava vastuuta. En tiedä kenelle ulkoministeri Stubb kokee olevansa vastuussa, mutta toiminnasta päätellen hänen lojaliteettinsa kohteet ovat Brysselissä ja Washingtonissa. Olemme täällä tänään nimenomaan kantamassa vastuuta siitä, että meidän nimissämme ei lähetetä sotilaita tappamaan ja kuolemaan, kantamassa vastuuta demokratiasta, ihmisoikeuksista ja rauhasta. Tämä vastuu edellyttää, että irrotamme Suomen Naton sotilaallisista interventioista ja sotapolitiikasta. Tehdään se nytò.

Emme toivota teitä tervetulleiksi

Abdullah Tammi kehotti natoherroja poistumaan maasta: ñOlemme nähneet miten voimakkaasti Suomen hallitus on määrätietoisesti pyrkinyt viemään Suomea Natoon. Herrat hämäävät kansaa valehtelemalla, etteivät vedä Suomea kahdeksaan vuoteen Natoon. Suomen sotilaat ovat kuitenkin tällä hetkellä Afganistanissa toteuttamassa Amerikan miehitystä. Näin Suomi tukee imperialistisia voimia. Meidän tulee selkeästi ilmaista kantamme ñei missään tapauksessa Suomea natoonò. Vastustamme hallituksen ajamaa linjaa. On ajan kysymys, kun suomalaisia sotilaita tuodaan sinkkiarkuissa takaisin. Sen jälkeen kysytään, kuka on vastuussa näistä tapahtumista. Nyt on aika luoda kansanrintama, joka yhtenäisesti vastustaa Natoa ja sitä seikkailupolitiikkaa, mitä ulkoministeri Stubb ja hänen klubinsa edustavat. Tiedämme, että paras turvatakuu on rauhan aate. Me tiedämme mihin johti se, kun maamme v. 1939 ja 1941 lähti mukaan seikkailupolitiikkaan. Mutta mitä tapahtui? Saimme selkäämme. Ystävät hyvät vastustakaamme Natoa kaikin tavoin. Naton herrat, menkää takaisin sinne mistä tulitte. Olemme epäkohteliaita. Tällä kertaa emme toivota teitä tervetulleiksiò.

Johdonmukaista Natovysrytystä- kaukana ajopuusta

Naiset rauhan puolesta-järjestöstä puhui Lea Launokari: ñAlexander Stubbin ja Jyri Häkämiehen toimikaudella on yhä avoimemmin liputettu Suomen Natojäsenyydelle. Häkämies on tavannut sekä puolustusministeri Robert Gatesin että Obaman turvallisuusneuvonantajan James Jonesin ja kertoi luvanneensa, että Suomi on enemmän kuin kiinnostunut lisäämään esimerkiksi poliisien koulutusta Afganistanissa. Alexander Stubb teki neitsytmatkan Naton päämajaan kesäkuussa 2008 ja vierailun Anders Fogh Rasmussenin luokse. Hänenkin keskustelulistalla olivat Afganistan-operaatio sekä Naton strategian uudistaminen. Suomesta pyydettiin joulukuussa lisää joukkoja Afganistaniin.

Kuinka lähellä Suomi on Natoa?

Suomi uusii aseistustaan, muun muassa ilmatorjuntajärjestelmäänsä Nato-yhteensopivaksi. Suomi on vedetty entistä syvemmälle mukaan Naton sotaharjoituksiin sekä Naton hankkeisiin Itämeren alueen ja arktisen alueen valvomiseksi, viimeksi pidettiin lokakuussa Pohjois-Ruotsissa Natoharjoitukset, johon Suomi osallistui. Näin on saatu Suomi yhä tiivimmin mukaan Nato-toimintaan. Mitä enemmän Suomi varustautuu sitä vähemmän meillä riittää rahaa sosiaaliturvaan. Tänä päivänä yhä useammat YK:n rauhanoperaatiot suoritetaan Natojoukkojen alaisuudessa. On olemassa suunnitelmia, että pohjoisen alueilla tapahtuvat harjoitukset jäisivät pysyviksi. Kuka kaipaa maahamme Naton sotilastukikohtia tai sotilaittemme osallistumista Naton kohdemaiden siviilikohteiden aktiiviseen tuhoamiseen? Kuka äiti haluaa lähettää poikansa tällaiseen työtehtävään?

EU:n perustuslaillisen sopimuksen hyväksymisen myötä seuraa unionin maiden puolustusulottuvuuden tiivistyminen. Nyt kun EU on oikeushenkilö, se voi koska tahansa päättää Suomen liittymisestä Natoon. Ulkopolitiikka kuuluu EU:lle. Suomen sisäpolitiikkaa ollaan ajamassa siihen suuntaan, että seuraavissa eduskuntavaaleissa kokoomus saa pääministerin paikan ja ulkoministerinä jatkaa myös kokoomuslainen ja presidentiksi ajetaan Sauli Niinistöä, hänkin kokoomuslainen. Kun tämä kolmio on selvä on erittäin suuret mahdollisuudet ajaa Suomi suoraan Naton suuhun. Silloin ei kansalta kysytä mitään.

Ihmettelyn aihetta on tänään! Suomi ei edes ole Naton jäsen, joten on erittäin röyhkeätä järjestää Natoseminaari sotilasliittoon kuulumattomassa maassa. Naton aggressiivisen toiminnan syyt ovat moninaiset. Naton asetuksissa mm sanotaan, että läntisen maailman öljy- ja kaasuvarannot on turvattava USA/Nato-voimin. Kaikialla maailmassa, missä on öljy- ja kaasuvarantoja USA/Nato on tarkkailemassa, kuten Afganistanissa, Irakissa, Kaukasuksella ja nyt Arktisella alueella, jossa arvioidaan olevan 25 % maailman öljy- ja kaasuvarannoista.

Meidän kaikkien rauhanjärjestöjen on osallistuttava suurella joukolla mielenilmaisuihin, tapahtumiin ja julkiseen keskusteluun ja torjuttava Nato. Nato ulos Suomestaò.

KÄ/toimitus

Ajan ilmiöitä

Loppumassa oleva talvi on ollut kylmä ja luminen. Lunta tuprutti siihen malliin, että kaupoista loppuivat lumilapiot. Saimme lukea lehdistä että niitä olivat markkinaraon haistaneet pitkäkyntiset varastaneetkin, todennäköisesti myyntiin. Kylmästä talvesta huolimatta saimme 7.1-10 lehdistämme lukea, että sähkön kulutus on laskenut. No, tästäpä ydinvoima-lobbarit hermostuivat ja järjestivät nopeasti 8.1 propaganda kampan-jan, jossa väittivät että sähkö loppuu Suomesta ihan kokonaan! Varmemmaksi vakuudeksi Mussalon varavoimala Kotkassa käynnistettiin, peräti kolmeksi tunniksi että sähkö riittäisi. TV uutisissa näytettiin havainne kuvia nuolien kera siitä, kuinka Suomeen virtaa tuonti sähköä Ruotsista, Virosta ja Venäjältä. Ydinvoimaloita pitäisi rakentaa kuulemma lisää, ettei sähkö tulevaisuudessa lopu. Tätä näytelmää katsellessa tuli mieleen, että sääkarttojen perusteella myös naapurimaissa oli kovat pakkaset. Niin että mitenkäs sitä sähköä niillä riitti myytäväksi asti? Ydinvoimalobbarit taitavat pitää kansaa tyhmänä.

Viime eduskuntavaaleissa porvariehdokkaat käyttivät kampanjoissaan suuria summia. Sittemmin paljastui, että rahaa oli muutamille heistä jaettu eräiden liikemiesten pussista. Eivät rahamiehet tietenkään hyvää hyvyyttään rahaa porvareille jakaneet. Reippaat ja aikaansaavat yrittäjät yrittivät vain poliitikkoja ostamalla maksimoida rahavirran takaisin omiin rahasäkkeihinsä. Vallanhimoiset ja narsistiset öykkäripoliitikot tietysti ottivat rahat vastaan eivätkä jälkeenpäin kysyttäessä lainkaan muistaneet mistä ne olivat tulleet. Sittemmin muisti on pätkittäin palaillut.

Viime päivinä on kohistu kokoomuslaisen Marja Tiuran edesottamuksista. Hän oli yksi liikemiesten ostamista, mikäli lehtitietoihin on uskomista. Lehtitietojen mukaan hän oli vaalien jälkeen ollut tyrkyllä ministeriksi. Samojen lehtitietojen mukaan kokoomusjohto ei uskaltanut antaa Tiuralle ministeri salkkua. Arvelivat, että käsilaukku riittää. Tämä taas ei riittänyt Tiuralle, vaan hän uhkasi loikata kepuun, josta toivoi salkun saavansa. Kepu-laiset taas eivät Tiuraa porukkaansa ottaneet.

Siinä ei sinänsä ole mitään ihmeellistä ja mullistavaa jos kokoomuslainen loikkaisi kepuun tai päinvastoin, tai vaikka demareihin tai vihreisiin. Ei se ole mikään uutinen. Ei sitä kukaan muutaman viikon päästä enää muistaisi.

Mutta se olisi uutinen, jos joku porvari tulisi järkiinsä, kertoisi, ettei voi enää hyväksyä köyhän kansan kyykyttämistä ja kapitalistista riistoa, sekä kertoisi loikkaavansa kommunistien riveihin! Mielenkiinnolla jään odottelemaan iltapäivälehtien kirkuvia lööppejä tyyliin ñPorvaripoliitikon takinkääntö: Ryhtyi kommunistiksi.ò Tai ñ Kokoomuslaisen karmea muodonmuutos, kantoi vappumarssilla punalippua.ò Siinä sitä riittäisi juttua pitkäksi aikaa. Epäilenpä, että keskustelun taso voisi jopa nousta. No, eihän tällaista tietenkään tapahdu, mutta ainahan sitä voi haaveilla.

Hyvää kansainvälistä Työväenjuhlaí ja mielenosoituspäivää Kansan Äänen lukijoille. Vappumarssilla tavataan.

Terveisin Puskajussi.

Avoliittokumppanit

Kalastajatorpalla 4.3.2010 järjestetyssä Nato-seminaarissa käsiteltiin strategisen konseptin uudistusta. Puheenvuorossaan Naton pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen painotti eri toimijoiden, kuten Naton, YK:n, EU:n, Afrikan unionin ja Maailmanpankin tiivistä yhteistyötä.

Rasmussen haluaa edistää myös kooperaatiota Naton ja kansalaisjärjestöjen välillä, sekä kehittää laajemmin yhteistyötä mm. Kiinan, Venäjän, Pakistanin ja Intian kanssa. Naton pääsihteeri painotti kokonaisvaltaisen kriisinhallinnan merkitystä.

Eli pääsihteerin linjauksien perusteella voi todeta, että Nato pyrkii globaalitoimijaksi.

Myös Suomessa järjestetyn Nato-seminaarin promotoija Suomen ulkoministeri Alexander Stubb (kok.) linjasi, että Nato on olennainen osa maailmanlaajuista turvallisuutta, korostaen siviili-sotilasyhteistyötä sekä vahvaa poliittista tahtoa. Stubb kiinnitti huomiota Suomen asemaan Naton kumppanina toteamalla, että Suomi on osallistunut aktiivisesti Nato-johtoisiin operaatioihin maailmalla (mm. Kosovossa ja Afganistanissa - KFOR ja ISAF).

Stubb siteerasi myös europarlamentaarikko Liisa Jaakonsaarta, joka on joskus kuvannut Suomen olevan Naton salarakas. Ulkoministeri kuitenkin epäili, ettei tämä ehkä enää pidä paikkaansa, vaan että nyt voi pikemminkin puhua Suomen ja Naton avoliitosta.

Omassa blogissaan Stubb (http://www.alexstubb.com/fi/blog/1554/) kirjoittaa aiheesta seuraavasti: ñNato on yhdessä EU:n kanssa ollut läntisen maailman tehokkain rauhanprojekti.ò

ñSuomi on Naton vahva kumppani. Olemme olleet sitä jo monen vuoden ajan. Suomalaisia on sotilaallisen kriisinhallinnan operaatioissa yhteensä 475 sotilasta. Heistä 368 eli valtaosa toimii Naton operaatioissa. Yhteistyötä Naton kanssa harjoitetaan monilla eri tasoilla ja monissa asioissa. Natokumppanuus on Suomessa arkipäivää ja sitä on jatkossakin syytä vahvistaa.ò

Merkillistä, että Stubb näkee Naton ñrauhanprojektinaò, vaikka Nato on sotilasliitto, joka kaiken lisäksi on ñkylmän sodanò jäänne. On varsin hyödyllistä tutustua em. ñrauhanprojektinò toimintaan saadakseen parempaa kuvaa ñavoliitonò kumppanista.

Nato-operaatio Kosovossa vaikuttaa erittäin kyseenalaiselta toiminnalta ja jakaa mielipiteet maailmalla, koska Naton hyökkäys Jugoslaviaan vuonna 1999 ja pommituskampanja alkoivat ilman YK:n mandaattia. Lisäksi Naton pommituksissa kuoli arviolta 7000 serbisiviilejä, sekä alueen infrastruktuuri tuhottiin.

Entisen Jugoslavian kansainvälisen sotarikostuomioistuimen ICTY:n pääsyyttäjänä toiminut Carla Del Ponte on huhtikuussa 2008 julkaissut kirjansa ***The Hunt: I and the war criminals*** (Italian: *La caccia: Io e i criminali di guerra*), jossa hän paljastaa Kosovon sodan aikana tapahtunutta elinkauppaa, jolloin pian Nato-joukkojen saapumisen jälkeen yli 400 vangitulta serbiltä poistettiin elimet ennen tai jälkeen teloituksen. Elimet myytiin eri maihin. Kyseinen tapaus on yksi vielä selvittämättömistä sotarikoksista.

Kosovossa sijaitsee tällä hetkellä Yhdysvaltojen suurin tukikohta Euroopassa, Bondsteel, joka on huomattavasti edullisempi kuin esim. tukikohta Saksassa. Myös Nato-operaatio Afganistanissa herättää vilkasta keskustelua siitä, mitkä ovat Nato-maiden, erityisesti USA:n, todelliset tavoitteet alueella, varsinkin kytkennät huumekauppaan.

-

Huumetuotanto maassa on kasvanut huimasti talibanhallinnon kaatumisen jälkeen USA:n/Naton Afganistan-operaation aikana. Yli 90% heroiinista on peräisin Afganistanista. Näyttääkin siltä, että Nato-operaation tavoitteena on ollut oopiumituotannon elvyttäminen ja maailman finanssikeskuksien toiminnan turvaaminen huumerahoilla.

Mm. YK:n huume- ja rikostorjunnasta vastaavan viraston päällikkö Antonio Maria Costa väittää, että huumerahat ovat pelastaneet maailman pankkijärjestelmän täydelliseltä romahdukselta syksyllä 2008. Lisäksi on tullut esiin Naton palkkaaman saksalaisen huoltoyhtiön tapaus, jossa kenraali Egon Rammsin mukaan on kyse ñmahdollisesti huumeiden salakuljetuksesta tai jostakin vastaavastaò ja on viitteitä yhtiön mafiayhteyksistä. Makedonialais-albanialaisen perheen omistuksessa olevan yhtiön epäillään salakuljettaneen huumeita Afganistanista Eurooppaan. Venäjä on ollut erityisesti huolissaan Afganistanin huumetuotannon kasvamisen ja heroiinin salakuljettamisen vuoksi. YK:n arvion mukaan afganistanilaisesta huumeesta on kuollut Afganistanin rajojen ulkopuolella yli miljoona ihmistä.

Venäjän huumevalvontaviraston johtaja Viktor Ivanov arvosteli kärkevästi Nato-maiden toimia Afganistanin huumekaupan torjunnassa. Venäjä onkin ehdottanut kansainvälisen komission luomista huumetuotannon lopettamiseksi Afganistanissa.

Eli Stubbin kehumat Nato-operaatiot, joihin myös Suomi osallistuu, näyttäytyvät todella oudossa valossa koottujen faktatietojen pohjalta.

Ehkä Suomen päättäjien olisi syytä valita paremmin ñavoliittokumppaneitaò.

Evgenia Hilden-Järvenperä

"Nato Nato- Rauhan perikato"

EI NATO:lle -mielenosoitus pidettiin Kuopion torilla 27.2. Sodanvastaisin lipuin ja banderollein koristellun lavan ympärille kokoontui pieni, mutta innokas, rauhanasiaan lujasti uskova joukko.

Kulkue marssi torin poikki Veljômies- ja Siskotyttöpatsaille huutaen iskulauseita. ñNato, Nato, loismato!ò, ñNato pois Suomesta!ò, ñNato, Nato, rauhan perikato!ò ym. huudot kaikuivat lauantain vilkkaimpaan toriaikaan. Patsaat koristeltiin rauhanmerkein. Rauhantunnukset pysyivät paikoillaan vielä seuraavan viikon, koska niitä suojasi metrin paksuinen lumikerros.

Hanna Era Äidit Natoa vastaan -järjestöstä piti selvänä sitä, että naiset ja äidit vastustavat sotaa ja Natoa. Sota aiheuttaa mittaamattomat kärsimykset sotilaille ja siviileille, isille, äideille ja lapsille. Kaikki lapsianne rakastavat äidit, liittykää Natoa vastaan! Jos Suomi liittyisi Natoon, lapsemme joutuisivat Naton aloittamiin sotiin.

- Kuka tahtoisi kasvattaa lapsensa sotimaan ympäri maailman?

Heidi Komulainen Kuopion Vasemmistonuorista pohdiskeli, miten ulkoministeri **Alexander Stubb** voi isännöidä Nato-seminaaria Helsingissä. Hän viis veisaa kansan enemmistön kielteisestä suhtautumisesta Nato-jäsenyyteen ja järjestelee Nato-seminaareja vielä jokin aika sitten puolueettomalla maaperällä! Onko kokoomus torjunut Nato-kansanäänestyksen, jos Stubbin ñNato-kumppanuudenò ja sotilasliiton jäsenyyden välillä ei ole eroa?

- Rauhaa ei ole koskaan rakennettu asein. Siksi sanon tänään ja vastaisuudessakin Ei Natolle! Kyllä maailmanrauhalle, tasa-arvolle ja solidaarisuudelle!

Juhani Tanski Suomen Työväenpuolueesta summasi Naton veristä historiaa. Natoa on nimitetty puolustusliitoksi, mutta sitä se on aina ollut hyökkäysliitto. Yhtäkään Naton jäsenmaata kohtaan ei ole kohdistunut hyökkäysuhkaa Naton ulkopuolisen maan taholta. Natomaat Kreikka ja Turkki ovat tosin sotineet keskenään. Nato-maat sen sijaan ovat syyllistyneet kymmeniin rikollisiin sotiin, hyökkäyksiin, interventioihin itsenäisiä maita vastaan.

- Muistamme USA:n ja muiden Naton jäsenmaiden hyökkäyksen Koreaan, Vietnamiin, Laosiin ja Kamputseaan. Muistamme USA:n tykkivenediplomatian Lähi-Idän maita vastaan ja sen sekaantumisen ñtakapihanò Etelä-Amerikan maiden asioihin. Muistamme Naton eurooppalaisten jäsenmaiden siirtomaasodat Afrikassa jne.

- Tänä päivänä USA käy rikollista hyökkäyssotaa Irakia ja Afganistania vastaan. Stubidot ja Häkäpöntöt väittävät Suomella olevan Afganistanissa rauhanturvatehtävissä. USA:n hyökkäys ei ole ñrajoitettu itsepuolustustoimiò, kuten USA:n ja Suomen sotahaukat väittävät. Sota on kansainvälisen oikeuden vastainen rosvoretki ja Suomen sotilaat ovat sodan turvajoukko.

- - -

Mielenosoituksen jälkeen joukko kerääntyi KTY:n kokoustiloihin keskustelutilaisuuteen, jossa pääalustuksen piti Suomen Rauhanpuolustajien toiminnanjohtaja **Teemu Matinpuro**. Hän kaipasi selkeätä näkemystä Suomen liittoutumattomuuden eduista. Nato-seminaarin isännöinti ja Nato-harjoitus kesällä rakentavat kylmän sodan asetelmia. Afganistanissa sotimisen sijasta Suomen pitää toimia rauhanturvatoimissa.

- Nato-optio luo epävarmuutta Suomen turvallisuuspolitiikasta.

Lisäksi **Tuomas Perälä**, Kuopion Vasemmistonuorista, **Kirsti Era** Joensuun rauhanryhmästä ja **Matti Juusela** paikallisista rauhanpuolustajista antoivat arvokkaan panoksensa Naton vastustajien toimintapäivään.

(Naton vastustus onkin kevään mittaan voimistunut entisestään - latojan huom).

JT/KÄ

Jatkohoito venyy Helsingissä

Helsingissä jatkohoitojono on venähtänyt alkuvuodesta. Kaupunki on säästöjä hakeakseen vähentänyt sekä omia että ostopalveluina hankittavia laitospaikkoja. Terveyskeskuksen kaupunginsairaalan vs. johtajalääkäri Pertti Heikkilä sanoo, että taustalla on kaupungin pyrkimys palvelurakenteen muutokseen: pitkäaikaisen laitoshoidon paikkoja halutaan vähemmän, palveluasumista ja kotihoitoa enem-män. Paikkoja on vähennetty sekä Suursuon sairaalasta että sosiaali-viraston alaisuuteen siiryneistä entisistä pitkäaikaissairaaloista Myllypurosta, Kivelästä ja Koskelasta. Suursuolta vähennetään alkuvuonna 35 sijaa. Se aiheutti parin kuukauden mittaisen sulun, jolloin uusia potilaita ei otettu lainkaan. Palveluasumisen paikkojen lisääminen ei ole pysynyt laitoshoitojen vähennysten tahdissa, vaikka linjaus vähennyksistä on tehty jo viime keväänä.

Urheilu-uutinen

Tero Hyyppölä juoksi 6 tunnin juok-sussaVantaan Hiekkaharjun kentällä 78 km ja hätyytti Suomen ennätystä lauantaina 24.4.2010. Samassa kisassa Pekka Tiainen (58v.) juoksi maratonin, joka oli hänellä 80. Tällä kertaa aikaan 3 tuntia 45 minuuttia. Maraton on 42,195 km

Työväenpolitiikkaa työkansan ja ..

Vapputervehdykset 2010

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Sodan ja Fasismin vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Reijo Katajaranta
Juho Haavisto
Anna Haavisto
Esko Auervuolle

Helsingin Betoniraudoittajat

Kimmo Tiikkainen
Reijo Tamminen
Oskari Lahtinen
Jouko Pääkkö
Reino Lahtinen
Esko Auervuolle

Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Pekka Tiainen
Pipsa Valo
Juhani Valo
Riitta Auervuolle
ME ja PE
Matti
Eila Pulkkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Vinski
Marja L
Larmo Lehtonen
Antti Hynynen
Eino Lindroos
Harri Jalo
Simo H
Reijo Katajaranta
Hannele Salava
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Riitta Väisänen
Veikko Väisänen
Irja Kukkonen
Ari Kukkonen
Antero Nummiranta
Ville Rahikainen

Heikki Sipilä
Rosa-Maria Keskivaara
Liisa Paakkolanvaara
Hannu Rainesto
Tapio Mäenpää
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen

Espoo

Teuvo Vikman
Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi

Pekka Sievänen
Jaakko Laurikainen
Heikki Männikkö
Pertti Leino
Haagan flikka
Elina Kämppi
Hilkka Kääriäinen
Mishka
Katariina Nurminen
Paavo & Elvis
Helpe Nevalainen
Pentti Ek
Pertti Salmi
Leena Pulkki
Minna Hakkarainen
Jaana Nurmi
Lennonjohtaja
Punapaita
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Ilpo Saarinen

Vantaa

Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Anna Nevalainen
Rebecca
Jorma
Mari
Mikko
Mari Vainikka
Teemu
Vili
Marja-Liisa Juvonen

Heikki Uusimäki
Eira Kärki
Annikki Lappalainen
Hilja Pietiläinen
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen

Tuusula

Iida Koivisto
Esa Koivisto
H. Koivisto
K J
K. Hiltunen
Esko Koivisto
Merja Kivivirta
Salla Kivivirta
Saana Kivivirta
Markku Nieminen

Mäntsälä

Kirsti Manninen

Kotka

Jari Rantanen
Teresia Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen
Jarkko Rantanen

Porvoo

Kaija Siippainen
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Keijo Aaltonen
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Hannu Ikonen

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Juha Forss

Raasepori

Peter Björklöf

Hämeenlinna

Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Mauri Rintala
Galina Rintala
Reino Intovuori
Marja-Terttu Artiola
Veera Eloranta
Ines Mäkilä
Helena Tuomaala
Silja Mölkänen

Seppo Sipilä
Teuvo Turunen
Risto Lajunen
Kari Nieminen
Simo Hagelin

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva

Pertteli

Heikki Typpö

Loimaa

Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Tampere

Martti Satri
Antti Siika-Aho
Matti Linna
Joel Siltanen
Maiju Hämäläinen
Olli Nordling

Nokia

Erno O. Laitinen

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Kuopio

Juhani Tanski
Taito Taskinen

Siilinjärvi

Teuvo Taskinen

Heikki Heliö

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Joensuu

Ari Sulopuisto
Raimo Ruttonen

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-Aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85.

Kjell Bygden
Paulina Colland
Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Heikki Häkkinen
Edit Pöntynen
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Taina Tarvonen
Johan Wiman
Reino Halttu
Maire Wilkman
Ritva Toimi
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Toivo Hakkarainen
Mauno Harjunpää
Jorma Talikka
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Esa Salomaa
Espanjalainen toveri

Costa Rica

Timo Partanen

Kiitos kaikille kannattajille ja hyvää kevättä sekä voimia tulevaan.
Liisa Paakkolanvaara

Lämmin kiitos äänestäjilleni vuosien varrelta. Ei anneta periksi.
Rosa-Maria Keskivaara

ympäristömme ehdoilla

Naistenpäivänä: 100 vuotta toimintaa rauhan puolesta

Naistenpäivän tervehdys Hermannin kerhoon nicaragualaiselta terveysalan naisjoukkueelta ja minulta sandinistikaupungista Leonista, Nicaraguasta!
Tutkimuskeskuksen naiset ja Timo
Lähetti Timo Partanen

Suomen Demokraattisen Naisliiton syntyä tutkinut Elina Katainen kirjoitti kirjassaan ñAkkain aherrusta aatteen hyväksiò, että syyskesällä 1944 Hämeenlinnan naisvankilassa joukko poliittisia naisvankeja puhui työstä naisten keskuudessa vankilasta vapautumisen jälkeen.

Keskusteltiin maata kattavasta naisjärjestöstä, joka sai kannatusta, vaikkakin osa vastusti eri karsinaan järjestäytymistä. Hämeenlinnan naisvankilassa ilmestyi salainen vankien toimittama lehti, jossa hahmoteltiin liiton työkenttää. Jotkut olivat innostuneita työskentelystä työpaikoilla. Mutta suurin osa naisista oli kuitenkin siihen aikaan kodin piirissä. Niinpä puhuttiin, että jokaisen täytyy pitää sydämen asiana niiden naisten valistamista, jotka ovat välittömässä läheisyydessämme.

Vankien salaisessa lehdessä syyskesällä 1944 kirjoitettiin, miten työläisnaiset ja heidän tapaistensa kotiäidit on saatava ja saadaan mukaan vaikuttamaan naisten aseman parantamiseksi. Se oli julistus, jonka mukaan valitustyössä oli mentävä naisten luokse. Vain naisten tietoisuuden parantaminen auttaa heitä auttamaan itseään. Se oli julistus, joka pätee tänäkin päivänä. Mistään kostosta porvaristolle työläisnaisten vainoamisesta ei puhuttu. Tärkeintä oli naisten valistaminen, että he kykenisivät vaatimaan tasavertaisia etuja ja oikeuksia. Välirauha syyskuun alussa 1944 vapautti myös poliittisesti vangitut naiset vankiloistaan. Vapaus oli suuri tapahtuma, jota olisi voinut juhlia juhlimasta päästyäkin. Entisillä poliittisilla naisvangeilla oli kuitenkin aivan muita kiireitä. Oli perustettava naisten liitto.

Valitustyön aloittaminen naisten keskuudessa vaati, että oli perustettava työn järjestämistä varten paikallisia naisosastoja. Ensimmäiset perustettiinkin Helsinkiin. 3.12.1944 pidettiin kokous, jossa Suomen Naisten Demokraattisen Liiton, SNDL:n syntysanat lausuttiin. Se oli vangittujen poliittisesti tietoisten naisten keskuudessa kollektiivisesti syntynyt ajatus, liitto, jonka nämä naiset pitivät Suomelle ja sen naisille välttämättömänä. Vuoden kuluttua osastoja oli jo sata. Ja kasvu jatkui. Osastot ja piirijärjestöt saatiin nopeasti rakennettua maan kattavasti.

Ensimmäiset ns. vapaat eduskuntavaalit pidettiin 1945. Niissä SKDL sai 49 kansanedustajaa, joista naisia oli 6. Se oli kolmannes kaikista eduskuntaan valituista naisista. Eduskunnassa naisilla oli oma merkityksensä, mutta sitä suurempi se oli kunnanvaltuustoissa. Niissä naisilla oli täysi työ vahtia sitä, että korvamerkityt valtion osuudet käytettiin oikein eikä epäoikeudenmukaisen veroäyrin hintaa nostettu. Se vaati työssäkäyviltä, huushollinsa ja lapsensa hoitavilta naisilta todella suuria ponnistuksia.

Naisten osuus vankilavuosien jälkeen perustetussa kansandemokraattisessa liikkeessä ei ollut aivan helppo ja yksinkertainen. Naistenkin keskuudessa naisjärjestön perustaminen jakoi mielipiteitä. Jotkut naiset olivat sillä kannalla, että naisten ja miesten on toimittava yhdessä ilman järjestöllistä jakautumista.

Oli kuitenkin selvää, että SNDL:n ansiosta naisia koskevat asiat olivat esillä voimakkaammin kuin ilman omaa järjestöä. Sekin oli selvää, että SNDL:n politiikka oli saumattomasti osa kansandemokraattisen liikkeen politiikkaa. Vasta tuleva historiankirjoitus lopullisesti selvittää, että SNDL:n perustaminen oli oikea ratkaisu, sillä se veti piiriinsä naisia, joita poliittisesti yhdisti ennen muuta naisasia-aate. Painettu sana pysyy ja sitä on helppo levittää. Siksi myös SNDL perusti 1944 oman lehden ñKansan nainenò, joka sai myöhemmin nimen ñUusi Nainenò.

Perustamisestaan lähtien SNDL panosti työläisnaisten rinnalla erityisen vahvasti maaseudun naisten valistukseen ja etujen ajamiseen. Vasta 1970-luvulla toiminnassa työläisnaisten osuus selkeästi lisääntyi. Se näkyi valtakunnallisissa työ1äisnaiskonferensseissa.

Suomen Naisten Demokraattinen Liitto oli aktiivinen, vakaa ja myös kansainvälisesti tunnustettu ja arvostettu. Sillä on ollut vain viisi puheenjohtajaa; Anna Nevalainen, Hellä Meltti, Helli Niskanen, Anna-Liisa Korpinen ja Inger Hirvelä.

SNDL kuului jäsenenä Naisten Kansainväliseen Demokraattiseen Liittoon. Sen toimintaan SNDL vaikutti vahvasti, sillä 1969-74 puheenjohtajana oli Hertta Kuusinen ja 1977-1990 pääsihteerinä Mirjam Vire-Tuominen.

Naisliitto, SNDL, joutui saman kohtalon uhriksi kuin koko edistyksellinen, demokraattinen työväen- ja kommunistinen liike. Sitä on yritetty kaikin keinoin hajottaa. Se ei ole onnistunut väkivallalla eikä vankiloilla. Ensimmäiset porvarillisen propagandan menestyksen vakavat oireet ilmaantuivat jo 1950-luvun lopulla ensin kommunistiseen ja lopulta koko kansandemokraattiseen liikkeeseen. Naisliitto hajotettiin 22.11. 1990 tehdyllä päätöksellä, jolla liitosta erotettiin ne piirijärjestöt, jotka eivät hyväksyneet siirtymistä poliittisesti oikealle. Samana vuonna naisliitto oli yhtenä osapuolena perustamassa Vasemmistoliittoa ja päätti itsenäisen toiminnan lakkauttamisesta. Kaikki naiset eivät hyväksyneet tätä. Jäljellä on joitakin osastoja ja SNDL:n Uudenmaan piirijärjestö.

Kansainvälistä naistenpäivää on vietetty sata vuotta. Vasta Suomen Naisten Demokraattisen Liiton perustamisen jälkeen siitä tuli 45 vuotta sitten kansandemokraattisen ja kommunistisen liikkeen julistama juhlapäivä. SNDL:n toimesta ja koko kansandemokraattisen liikkeen voimalla naistenpäivänä on aina korostettu ja vaadittu erityisesti naisten ja lasten aseman parantamista.

Koko sodan jälkeisen ajan Suomessakin kansainvälisen naistenpäivän viettoon on sisältynyt ajatus yksityisen ihmisen ja kansojen vapaudesta, veljeydestä ja tasa-arvosta. Ne ovat edelleen vain ihanteita, joiden saavuttaminen vaatii vielä paljon ponnisteluja.

Raika Kontturi

Leena Hietanen: Neuvosto-Eestin katoaminen hävitti kansalaisyhteiskunnan

Hyvät toverit, Olen kiitollinen, että tänä kansainvälisenä naistenpäivänä voin esiintyä täällä. En kuulu kirkkoon, mutta totean, että sekä kristinusko että kommunismi edustavat molemmat humanismia. Kommunismi on jo täydellisesti läpitunkeutunut länsimaisiin arvoihin. Siitä on tullut ñmain streamiaò. Kommunismin ihanteita toteutettiin selvimmin Neuvostoliitossa. Amerikan terveydenhoitouudistus on viimeinen esimerkki ajattelutavan voimasta. Olen suuri Neuvostoliiton ihailija. Asuttuani 15 vuotta Virossa, uskallan sanoa, että Neuvosto-Viro oli hyvin hoidettu pieni kansandemokratia, jossa demokratiataso oli paljon nykyistä korkeampi.

Baltian maista johdetaan tänään liikettä, joka rinnastaa kommunismin ja fasismin. Neuvostoliitto halutaan tuomita Nürnberg-tyyppisessä oikeudessa rikollisvaltioksi. Erityisesti Viro on kunnostautunut johtamaan tätä liikehdintää. Virossa tapaan arkioloissa äärimmäisen mukavia ja tavallisia, ihania virolaisia. Tämän arki-Viron ulkopuolella on toisenlainen, nationalistinen Viro. Tämä nationalistinen Viro pitää kommunistivainoja ja ajaa EU:n parlamentissa niin sanottujen totalitarismin rikosten rinnastamista. Nationalistinen Viro korostaa, että maa oli Neuvostoliiton ñmiehittämäò. Minulle tämä on käsittämätön asia. Kuulun ikäpolveen, joka kävi Neuvostoliitossa, laillisessa YK:n jäsenvaltiossa. Kävin Neuvosto-Virossa enkä miehitetyssä Virossa. Uskon aina enemmän omaa kokemustani ja muistia kuin Amerikan englannilla kerrottua historian tulkintaa Neuvostoliiton olemuksesta.

EU:hun ei olisi koskaan pitänyt ottaa muita maita kuin sellaisia, jotka ovat sitoutuneet Nürnbergin periaatteisiin. EU:n pitäisi olla antifasistinen. Nyt kuitenkin sekä Baltian maat että Suomi ovat irronneet Nürnbergin periaatteista. Suomessa esimerkkinä käy sotasyyllisyyskysymys. Suomessa ei haluta hyväksyä, että sotasyylliset olivat saksalaisten tapaan natseja ja rikollisia. Virossa on myös tullut valtion uskonnoksi pitää natseja uhreina ja kommunisteja rikollisena. Virolaisten natsien rehabilitaatiota harrastavat Suomessa ennen kaikkea kirjailijat Imbi Paju ja Sofi Oksanen. Fiktion turvin he peittävät virolaisten omat natsirikokset, juutalaismurhat. Virolaiset oli niin tehokkaita juutalaisten tuhoamisessa, että Natsi-Saksa ulkoisti juutalaisten tappamista virolaisille. Tallinnan lähellä oli mm. Jägalan kuolemanleiri. Sinne kaivettiin suuria hiekkakuoppia, jonne juutalaiset ammuttiin. Tätä järjestelmällistä tuhoamista tekivät virolaiset itse. Sofi Oksanen ja Imbi Paju ovat riittävän härskejä rahastaakseen suomalaisen voimakkaan russofobian ja Venäjän vastaisen, antikommunistisen asenteen.

Suhtaudun kriittisesti käsitteeseen ñtotalitaristinenò. Esimerkiksi Natsi-Saksa oli avoin yhteiskunta. Hitler ei sulkenut sanomalehtiä eikä heittänyt ensimmäistäkään toimittajaa maasta ulos. Sama koskee Neuvostoliittoa. Neuvostoliitto oli kansandemokratia ja kansalaisyhteiskunta vastineena kulutusyhteiskunnalle. Neuvostoliitossa oli pakko ottaa vastuuta joka askeleella, ulkopuolelle ei voinut jäädä.

Neuvostoliiton sisällä asuvilla ihmisillä ei ole mitään käsitystä Neuvostoliiton todellisesta merkityksestä maailmalle. Neuvostoliitto pakotti käytännössä Länsi-Euroopan ja Suomen ja Ruotsin demokratisoitumisprosessiin. Se pakotti esimerkillään viemään läpi sellaiset uudistukset kuten ilmaisen terveydenhuollon ja koulutuksen. Ne kuuluisat Neuvostoliiton tankit pitivät oikeiston hiljaisena kaikissa Euroopan maissa. Neuvostoliiton merkitys länsimaille oli niin raju, että se vaikutti kaikkeen, jopa musiikin popularisoitumiseen. Kärjistetysti voi sanoa, että Neuvostoliiton paras lahja Amerikalle oli Bruce Springsteen.

Balttien johtama historian vääristely on saanut vastenmieliset mitat. Esimerkiksi Vilnassa on kaksi museota, joista juutalaisten museossa käsitellään 200 000 juutalaisen joukkomurhaa Liettuassa. Rinnalle on perustettu myös ns. KGB:n museo Neuvostoliiton ñuhrejaò varten. Sellaisiksi katsotaan Siperiaan karkotetut, joista valtaosa palasi takaisin. ñUhrienò joukkoon on laskettu kaikki neuvostoaikana työpaikoistaan irtisanotut sekä vankilatuomion saaneet. Näin sinne on löydetty myös 200 000 ñuhriaò. Pahinta on, että EU:n alueelta organisoidaan ns. elämysmatkoja ja eurooppalaisille esitellään Neuvostoliiton kauhuja teatterintapaisella tolkuttomalla historian vääristelyllä. Tämä suuri valhe on mennyt läpi. Lopputuloksena on Natsi-Saksan rehabilitointi ja Holokaustin kirjoittaminen ulos eurooppalaisesta historiasta.

Amerikkalaiset intellektuellit pohtivat, miksi baltit harrastavat tällaista historian vääristelyä. Yhtenä syynä on venäläisten kansalaisuuden riisto Virossa ja Latviassa. Baltian maat pyrkivät valheillaan peittelemään sekä natsirikoksiaan että Virossa erityisesti omaa apartheid-rikostaan. Antifasistin päiväkirjani keskittyy näiden valheiden paljastamiseen.

(Näistä asioista hietanen kertoo mm. blogissaan: http://dissidentti.blogspot.com/2007/09/vironkeskitysleirit.html)

Pelastaako hätäapulaina Kreikan ?

Dimitris Mizaras

Kreikka elää julistamattomassa konkurssin tilassa. Kapitalismin vararikko uhkaa vetää mukaansa niin Etelä-Euroopan taloudet kuin euroalueen kokonaisuudessaan. Pätevät porvarilliset analyytikot tunnustavat, että kapitalismi on siirtynyt uuteen vaiheeseen. Kriisi puhkesi kesällä 2007 ja syventyi 2008 Lehman Brothers ï pankin konkurssin yhteydessä.

Sen jälkeen ja erityisesti viime vuodesta lähtien olemme tilanteessa, jossa vararikkoon menevät kokonaiset valtiot. Päättämällä tukea pankkisektoria valtiot sosialisoivat yksityissektorin riskit, so. konkurssit. Prosessi on kansainvälinen, mutta konkurssit iskevät epätasaisesti, riippuen eri kansallistalouksien heikkouksien laadusta ja määrästä. Tätä taustaa vasten myös Kreikan kriisi on nähtävä. Kapitalismin ketju rikkoutuu heikoimmista lenkeistään. Aikaisemmin samaan tilanteeseen joutuivat Islanti ja EU:n jäsenmaat Latvia ja Unkari. Nyt ensimmäisenä euromaana tuli Kreikan vuoro. Vuoroaan odottavat Portugali, Italia ja Espanja (Spain), jotka Kreikan (Greece) kanssa muodostavat tunnuksen PIGS.Vasemmiston kannalta on tärkeää ymmärtää, että kriisissä ei ole vain yksi lenkki, Kreikka, vaan koko ketju, so. kapitalismi. Vieläpä Kreikan umpikujaan johtaneet ristiriidat ovat kansainvälisen kriisin heijastamia. Kreikan vararikko johtuu tästä ja paikallisten ongelmien yhteisvaikutuksesta. Kannanotot siitä, että kreikkalaiset ovat laiskoja työntekijöitä, pääsevät aikaisemmin eläkkeelle, väärentävät tilastoja tai elävät ylivarojaan eivät perustu mihinkään tieteelliseen analysointiin. Kreikan valtion velka on huikea. Monella länsimailla velkaongelma on kuitenkin huomattavasti huonommalla tolalla jos mukaan laskisi yksityisen sektorin velkaa.

Aikaisemmat Kreikan hallitukset kaunistelivat tilastoja ja salasivat sen, että budjettivaje on miltei 13 prosentin luokkaa bkt:sta. Tilastoja muokattaessa Kreikan hallituksen neuvonantajana on toiminut Gold-man Sachs, jonka virkailijoita on miehittänyt mm. Bushin hallituksia. Myös Government Sachs nimelläkin tunnettu investointipankki on ns. luovan kirjanpidon ensimmäisiä alullepanijoita. Luova kirjanpito on laajasti käytetty maailmalla, kapitalismin valtava kasvu 2000-luvulla osittain johtuu tästä keksinnöstä. Myös Suomi on kaunistellut talouslukujaan. OECD:n tutkijat Vincent Koen ja Paul van den Nord toteavat, että Suomen valtio on käyttänyt tilikikkoja tilien kaunistamiseksi siinä missä muutkin (HS, 4.3.2010).

VOIKO VARARIKOSTA VÄLTTYÄ?

Kreikan hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin. Julkisen sektorin työntekijöiltä on leikattu palkat ja lomarahaa. Verot on myös kiristetty. Sen lisäksi on aikomus nostaa eläkeikää. Nyt yksityinen sektori seuraa perästä ja leikkaa palkkoja kaikilta työläisiltä. Tarkoituksena on supistaa budjettivajetta alle kymmeneen prosenttiin. Kreikan suurin ongelma ei ole suuri valtionvelka eikä edes kaksinumeroinen budjettivaje. Kun kansan elintaso lasketaan, niin valtion saatavatkin laskevat siten, että ostovoima laskee ja siitä saatu ALV ï vero sekä tulovero sen mukana. Samalla laskee bkt, jonka seurauksena velan ja vajeen osuus kasvaa. Näin ollen, vyönkiristyksestä ei ole hyötyä.

Suurin ongelma on muualla. Kreikka kattaa vajeensa hankkimalla lisälainaa. Epävakaan tilanteen vuoksi Kreikan lainapapereita kohti vallitsee suuri epäluottamus. Velkapapereiden korot ovat nousseet pilviin, ylittivät 7,5 prosentin rajan, eikä kukaan osannut sanoa, missä koronnousu pysähtyy. Jos Kreikka joutuisi lainaamaan näin isolla korkotasolla, se vain nostaisi budjettivajetta entisestään. Toinen suurin ongelma on se, että valtion liikkeelle laskettu luottoriskijohdannainen kallistui voimakkaasti. Spekulatiivinen pääoma ja muut keinottelijat levittivät huhuja maan pikaisesta vararikosta ja löivät sen jälkeen vetoa siitä päätyykö Kreikka konkurssiin vai ei. Financial Times ja Wall Street Journal olivat päivittäin Soroksen ja muiden keinottelijoiden asialla. Tilanne verrattiin tilanteeseen, jossa joku ostaa vakuutuksen siltä varalta, että naapurin talo palaa, ja käy samalla sytyttämässä sen tuleen.

Markkinat hyökkäsivät EU:n hei-koimmalle lenkille. Kreikan kansantalouden volyymi on alle kolme prosenttia EU:n kansantaloudesta. Silti EU:n keinot auttaa Kreikkaa olivat vähäiset. Porvarilliset hallitukset tiedostavat hyvin, että enää ei kaadu vain yrityksiä tai pankkeja, vaan myös kokonaisia valtioita. Kreikan itsenäisyyspäivänä, 25.3. EU-maat kokoontuivat ja sopivat epämääräisen sisällön apupaketista. Tarkoitus oli lähettää viesti markkinoille, että EU on Kreikan takana. Saksa hyväksyi paketin vastahakoisesti, mikä kielii siitä, että vanha integraatiomentaliteetti edustaa mennyttä aikaa. Merkel vielä asetti ehdoksi IMF:n mukaantulo. Kreikalle saataisiin lainata rahaa korkeammalla korolla kuin millä EU:n kova ydin saa, mutta matalammalla kuin millä mark-kinoilta saa. Paketin oli tarkoitus toimia pelotteena, mikä saisi markkinat uskomaan, että tarvittaessa EU tukee Kreikkaa.

jatkuu sivulle 14

Jälleenrakentaminen vuosien 2006-2010 pankkikriisistä...

Jatkoa sivulta 3

Islannin kaikki pankit romahtivat. Suurimman Landsbankin keräämiä talletuksia Englannista ja Lontoosta ollaan nyt velkomassa 3,9 miljardin euron edestä Islannilta. Kyse ei ole pelkästään siitä, millä maksutavalla summa maksetaan, vaan siitä, että Islanti ei ole velvollinen maksamaan tätä summaa ja maksettavan summan suuruutta on ainakin soviteltava. Kyse on samalla siitä, pakotetaanko pieni maa Islanti epäoikeudenmukaiseen maksamiseen voimaa ja painostusta käyttäen.

Belgiassa, Hollannissa ja Saksassa pankkeja romahti ja Saksassa Baijerissa ykköspankki romahti kuten myös Sveitsin suurin pankki UBS. Ranskan Sociéte Généralén toimitusjohtaja joutui eromaan suurhuijauksen takia. Yhdysvalloissa vakuutusjätti AIG romahti ja on saanut valtion tukea summan, joka on lähes Suomen vuotuisen tuotannon suuruinen. Yhdysvaltojen ja Euroopan pankeissa ainakin 200 000 ï 300 000 työntekijää irtisanottiin. Tulos tai ulos ï periaate toimi työntekijöiden vahingoksi ja samalla asiakkaiden, jotka joutuivat pankkien uhreiksi niiden selvittäessä kriisiään asiakkaiden kustan-nuksella. Konkurssit ja yritysten vaikeudet ovat arkipäivää.

Lehmanin, Kreikan ja Suomen verottajan velkojen kirjausvirheellisyydet

Kreikan valtio pimitti velkojaan päästäkseen euroon. Samaan syyllistyivät Italia ja Belgia, jotka kaikki kirjasivat tulevien vuosien tuloja tuloiksi etukäteen. Romahtanut Yhdysvaltain Lehman Brothers jäi kiinni kirjanpitohuijauksesta. Se jätti vuoden 2008 maaliskuun lopun tulostiedoissa kertomatta 39 miljardin euron osakkeiden takaisinostovelvoitteistaan ja pimitti tällä tavoin velkaansa. Ei ole poissuljettua myöskään, että euroalue hajoaa. Kriisissä se on joka tapauksessa. Monenlainen petosmainen toiminta finanssialalla yleistyi, johtajat ovat menettäneet tuolejaan ja syytetoimia on suuret määrät.

Suomessa Helsingin verotoimisto syyllistyi vastaavaan kirjaamalla velkaa tuloksi ja verottamalla tällä tavalla velkaa. Velan verottaminen on uusi vero ja vaatisi eduskunnan hyväksynnän 2/3 enemmistöllä. Näin verotoimisto rikkoi paitsi tuloverolakia myös perustuslakia ja ylitti toimivaltansa ottamalla itselleen eduskunnalle kuuluvaa päätösvaltaa. Vastaavasti Suomessa useat pankit ovat syyllistyneet sijoitusvälityksessään asiakkaiden varojen pimittämiseen ja haltuunottoon sekä rahavaatimuksiin väärin perustein haltuunotettujen varojen tilalle. Finanssivalvonta ei ole näihin väärinkäytöksiin puuttunut.

Maailmahistorian suurimmat pankkituet

Kaiken kaikkiaan Yhdysvallat, Japani ja EU-maat sekä muut OECD-järjestöön kuuluvat maat ovat antaneet pankeille takauksia 6 000 miljardia euroa. Summa on 850 euroa jokaista maailman asiakasta kohden. Se on kuudennes maailman tuotannosta. Osa on maksettu avustuksina. Osa on lainaa. Osa on takauslupauksia.

Finanssikriisin selvittämisessä on kyse yhtäältä siitä, miten talous ja työllisyys saadaan elpymään. Taka-alalle ei tule kuitenkaan jättää sitä, miten on mahdollista, että pankeille annettiin jälleen kerran mahdollisuus toimia väärin ja aiheuttaa tällaisia vahinkoja ja miten tämä tulevaisuudessa estetään. Se edellyttää asennemuutosta siitä, että hyöty haetaan muiden kustannuksella eikä työllä ja luomalla uutta ja parempaa kuten pitäisi. Kuvitelma siitä, että markkinat ratkaisevat ilman yhteiskunnan minkäänlaista roolia kuoli. Keskustelu jatkuu siitä minkälainen yhteiskunnan roolin ja yhteisvastuun olisi oltava.

Sovittelua tulee käyttää maksimaalisesti. Silti finanssialan syyllisiä on kohtuudella rangaistava opetukseksi ja varoitukseksi, jotta hyväksikäytön ja lain porsaanreikiä ja valvonnan heikkouksia hyödyntävän rosvoamisen tilalle palautetaan eettiset periaatteet. On silti oltava tarkkana, ettei talousrikollisiksi ja rikoksista leimata väärin perustein ja oikeusturvan mukainen käsittely huolehditaan myös tuomioissa.

Oikeusjärjestelmän kriisi

Monin paikoin oikeusjärjestelmä romahti. Tunnelmia kuvaa yrittäjä Luke Johnsonin tarkastelu Financial Times-lehdessä 7.4.2010. Hän viittaa Englannin kuninkaaseen Henry IV:een, joka sanoi, että ñensimmäinen asia, joka meidän on tehtävä, on ampua kaikki lakimiehetò. Hän kirjoittaa, että länsi on täysin ylilakimiehitetty. Tarvitaan henkilökohtaisen vastuun palauttamista ja sovittelevaa konfliktien hoitoa. Hän kertoo menettäneensä toivonsa ihmetellessään, miten niin monet lahjakkaat oikeusalalta valmistuneet päätyvät tuhoamaan yhteisöjemme arvoja aiheuttamalla kuormitusta yrityksille ja tappamalla työpaikkoja. Kaikkien näiden manipuloivien lakimiesten pitäisi tehdä jotain luovaa, kuten aloittaa teollista liiketoimintaa sen sijaan, että yritetään tuhota yhtä maailman hienoimmista teollisista valmistajista, vanhaa Toyotaraukkaa, joka nyt on oikeusjuttujen vyöryssä, kirjoittaa Johnson.

Finanssikriisissä esille on tullut ongelma, että lakikoulutuksen saaneista merkittävä osa saa palkkansa ja tulonsa finanssialalta. Se ja korkea palkkiotaso sekä finanssialan uudet konstit yrittää kiertää lakeja ja säätelyä vääristävät oikeusjärjestelmän toimintaa finanssialan hyväksi sekä asiakkaiden ja kansalaisten vahingoksi. 300 000 ihmistä ja yritystä on Suomessakin velkaperinnän kohteena ja 200 000 ï 300 000 velkomustapausta vuodessa kuormittaa ja halvaannuttaa oikeuslaitoksen. Oikeuslaitos ja oikeusjärjestelmä ovat uudistamisen tarpeessa.

Työttömiä työnhakijoita on 300 000 ja luvusta puuttuvat lomautetut ja työttömyyseläkeläiset sekä toimin piirissä olevat mukaan lukien 450 000 henkilöä. 700 000 ihmistä syö mielialalääkkeitä, kun sosiaalisia kysymyksiä ei ratkaista ja ongelmat selitetään henkilöistä ja psyykkeestä johtuviksi lääketehtaiden lisätessä myyntiään.

Ihmisten ja yritysten vahingoittamiseen pankkien velkomuksilla on välttämätöntä saada muutos.

Jälleenrakentaminen

Jälleenrakentaminen finanssikriisin jäljiltä on vuosien kysymys. Jos ongelmia ei ratkaista, vaan ne lakaistaan maton alle, valmista ei tule koskaan ja edessä ovat uudet kriisit ellei tämäkin vielä pahene uudelleen.

Helsingissä 9.4.2010
Pekka Tiainen

Bolivaarisen vallankumouksen tilanne, osa 2

Jatkoa edellisestä numerosta

BOLIVAARISEN VALLANKUMOUSPROSESSIN TILANNE

Boliviassa, Ecuadorissa ja Venezuelassa on parhaillaan meneillään vallankumousprosessi. Vanhaa valtiokoneistoa korvataan uudella vallankumouksellisella hallintojärjestelmällä. Tehtävä on kuitenkin vielä pahasti kesken. Venezuelalaisen sosiologian professorin **Vladimir Acostan** mukaan harvainvalta kontrolloi edelleen suurinta osaa valtaa maassa sisältäen myös poliittisen vallan. Entinen tapakulttuuri ja käyttäytymismallit vallitsevat yhä.

Poliittisen vallan haltuunotto on Venezuelassa ongelmallista, koska maasta puuttuu luokkatietoinen ja organisoitunut työväenliike. Samanlaista heikkoutta on havaittavissa talonpoikais- ja opiskelijaliikkeen kohdalla. Sosialismia ei voi rakentaa ilman ammattitaitoisia työläisiä (teollistaminen), osaavia talonpoikia (ruokaomavaraisuus) ja sivistyneistöä (koulutus) sekä hyvin organisoituja järjestöjä. Venezuela on kohdannut saman tilanteen kuin nuori vallankumouksellinen Kuuba. Sen on luotava kouluttamalla ja kasvattamalla oma työväenluokkansa, talonpoikaistonsa ja sivistyneistönsä sekä oma sosialistinen kulttuurinsa. Väestön keski-ikä on Venezuelassa 25,5 vuotta. Maareformi tuottaa ongelmia, koska 93 % väestöstä asuu kaupungeissa.

Suomessa vierailleen, venezuelalainen professorin ja historioitsijan, **Luis Britton** mukaan Chávezin tukijat kritisoivat eniten bolivaarista vallankumousta julkisen hallinnon tehottomuudesta ja korruptoituneisuudesta. Tämä johtuu hänen mukaansa siitä, että hallintovirkailijoiden reilu enemmistö edustaa edelleen maan oppositiota. Toinen huolestuttava asia on maan ruokaomavaraisuus. Elintarvikkeista tuodaan yli 70 % ulkomailta. Kolmanneksi vaikka hallitus on toteuttanut sosialistisia toimenpiteitä, se syyllistyy edelleen sekatalouteen, jossa vallitsee kapitalistinen ja sosialistinen sektori. Se kunnioittaa yksityisomistusta. Hallitus on laajentanut osallistumistaan yksityisten yhtiöiden toimintaan, vaikka näillä on suhteellisen matala tuottavuus. Maan porvaristo harjoittaa tavaroiden tuontia ulkomailta. Tämä työllistää jonkin verran ihmisiä ja mobilisoi rajoitetusti maan tuotantovoimia. Kaikesta edellisestä johtuen Venezuelan talous on hyvin haavoittuva. Ihme kyllä suurempia kriisejä ei ole ilmennyt. Maan suurin sisäinen ongelma on sen kyvyttömyys tuottaa kansalaisten enemmistön käyttöön riittävästi kulutustavaroita. Esim. maatalouskoneista on puute. Maataloustuotanto on heikoissa kantimissa. Maanomistus perustuu suurtiloihin, joista enemmistö on laittomasti maalordien hallussa. Lisäksi ne eivät ole suuntautuneet ravintotuotantoon.

IDEOLOGINEN VALTA

Yhteiskunnallinen oleminen määrää yhteiskunnallisen tajunnan sisällön. Marx ja Engels kirjoittivat: ñHallitsevan luokan ajatukset ovat jokaisena aikakautena hallitsevia ajatuksia, ts. se luokka, joka on yhteiskunnan hallitseva aineellinen voima, on samalla sen hallitseva henkinen voima.ò Kapitalistisen arvomaailman korvaaminen sosialistisella arvomaailmalla on kapitalistien yhäkin hallitsemassa maailmassa varsin työlästä.

Ideologia ymmärretään tiettyjen aatteiden ja katsomusten järjestelmäksi tai vieraantuneen yhteiskunnan aiheuttamaksi vääräksi tietoisuudeksi. Uskonnollisia, moraalisia, oikeudellisia ja poliittisia ideologioita kutsutaan maailmankatsomuksiksi. Ketkä hallitsevat nykyajan tajunnan täyttöteollisuutta, sen sisällöntuotantoa ja välineistöä sekä syytävät tajuntoihimme vieraantunutta todellisuutta? Vatikaani on hyvin huolissaan siitä, kun Venezuelan reformistinen katolinen kirkko saarnaa sosialismin puolesta. Venezuelan viestintäkapitalistit syyttävät Chávezia lasten aivopesusta, kun kouluissa aletaan opettaa, mitä on yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus, demokratia ja tasa-arvo. Kapitalisteilla on edelleen käsissään viestintävälineet ja uskonto. Vladimir Acostan arvion mukaan: ñYksityinen media on vallannut kaikille kuuluvan tilan. Se on änkeytynyt oikeussaleihin ja yliopistoihin. Kaikki tapahtuu viestinvälineissä ja ne valvovat kaikkea. Yksityiset viestintävälineet ovat tämän maan vallankumouksen vihollisia.ò Ideologista taistelua vaikeuttaa myös se, että 21. vuosisadan sosialismilla ei ole selkeää poliittista ohjelmaa. Ideologisessa koulutuksessa on puutteita.

Tieto- ja viestintätekniikan avulla suoritettu yhteiskunnallisen tajunnan reaaliaikainen muokkaaminen ja yleiseen mielipiteeseen vaikuttaminen on ympärivuorokautista ja samanaikaista maailmanlaajuisesti. Toisaalta sama asia on mahdollistanut myös maailmanlaajuisen toisinajattelun kuten bolivaarisen vallankumouksen ketjuuntumisen ja yhteisten mielenilmaisujen samanaikaisuuden maailman eri kolkilla. Internetin käyttäjien määrä maailmassa on kasvanut v. 2000ï 2009 361 miljoonasta 1,7 miljardiin. Toistaiseksi tämän bittien valtatien tarjoamista palveluista nauttii vasta 24,5 % ihmiskunnan jäsenestä. Yli 43 % käyttäjistä on joko eurooppalaisia tai pohjoisamerikkalaisia (1,1 miljardia ihmistä). Näissä maanosissa netin käyttöaste vaihtelee 48,1 % ï 73,6 % väestöstä. Venezuelassa Internetin käyttöaste on 28,2 % ja Ecuadorissa 12,1 % ja Boliviassa 10 %.

VENEZUELAN TÄHTÄIMESSÄ SOSIALISMI

Venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue ï **PSUV ï** ilmoittaa puolueohjelmassaan haluavansa edistää kansanvallan neuvostojen valtaan perustuvaa valtiorakennetta, jonka hallintaan työläiset, talonpojat, opiskelijat, kotiäidit, sivistyneistö, taiteilijat, pientuottajat ja -yrittäjät kaupungeissa ja maaseudulla voivat osallistua demokraattisesti ja tasavertaisesti. Puolueen päämääränä on yhteisöllinen valtiososialismi.

Vladimir Acosta totesi kesäkuussa 2009 Venezuelan valtion Tv-yhtiön järjestämässä keskustelufoorumissa, että *ñVenezuelassa ei ole vallankumouksellista puoluetta. Venezuelan yhdistynyt sosialistinen puolue (PSUV) ei ole edes puolue. Olen surullinen todetessani tämän. PSUV on ollut todellisuudessa aina tähän asti hallinnollinen ja vaalitekninen väline, jota käytetään presidentti Chávezin poliittisen linjan levittämiseen.ò*

Caracasissa järjestettiin 21.11.2009 PSUVin ensimmäinen erityispuoluekongressi, johon osallistui yhteensä 772 valtuutettua kokousedustajaa. Puolueessa on yhteensä seitsemän miljoonaa jäsentä, joista aktiivisia on kaksi miljoonaa.

Venezuelan presidentti Hugo Chávez totesi avajaispuheessaan, että globaali talouskriisi on nähtävä mahdollisuutena hajottaa kapitalistinen järjestelmä ja rakentaa sosialismia.

ñVallankumouksellisen taistelun keskus sijaitsee meidän Amerikassamme. Venezuela on sen järistyskeskus. Me olemme suunnannäyttäjän roolissa ja meillä on kannettavana olkapäillämme valtava vastuu.ò

Chávezin arvion mukaan uusi vuosikymmen on oleva maailmanlaajuisessa politiikassa suurten määritysten aikakausi. Venezuela on v. 2019 sosialistinen valtio, jolla on sosialistiset arvot, jotka perustuvat sosialistisiin tuotantosuhteisiin. Leninin teokseen ñValtio ja vallankumousò vedoten hän totesi, että ñmeidän on eliminoitava loisiva porvarillinen valtio Venezuelassa luodaksemme sen sijalle uuden vallankumouksellisen valtion, joka toimii todellisena koneistona 21. vuosisadan sosialismin rakentamisessa. Tämän toteuttamiseksi olisi välttämätöntä kasvattaa työväenluokan tietoisuutta perustavana osana bolivaarista vallankumousta sekä lujittaa puolueen ja työväenluokan välistä liittoa. Ammattiyhdistysliikkeen rakennetta ja työväenluokan organisaatioita pitäisi muuttaa, jotta ne voisivat asettua etujoukon osaan. Chávez hätisti puoluetta pistämään lopun vanhan hallitsevan luokan paheille, joiden tavoitteena on soluttautua maan hallitukseen ja puolueen keskuuteen.

Presidentti Chávez korosti, että puolueen etujoukko pitää organisoida kansan perustalta, mutta sen koostumuksen tulee suuntautua myös puolueen jäsenistön ulkopuolelle. Kongressiedustajien on oltava kellokkaita ja heillä on oltava sykkivät yhteydet ruohonjuuritasoon, yhteiskunnallisiin liikkeisiin ja Venezuelan kansaan.

Presidentin mukaan tällä hetkellä on tärkeintä suojella maan kansainvälisiä valuuttavarantoja, öljyvaroja, suosia energian järkevää käyttöä sekä syventää sosialismia ja puolustaa sitä USA:n kasvavalta militarisoinnilta. Kolumbian maaperällä väijyy USA:n asevoimien muodostamaa uhka.

BOLIVAARINEN VALLANKUMOUS JA KANSAINVÄLISYYS

Caracasissa järjestettiin 19.ï 21.11.2009 laaja kansainvälinen maailman vasemmistopuolueiden konferenssi, johon osallistui yli 50 vasemmistolaista järjestöä, jotka edustivat 31eri valtiota kattaen Aasian, Afrikan, Euroopan, Karibian alueen ja Oseanian. Tapaamisessa ei ollut paikalla USA:n vasemmiston edustajia.

Kansainvälinen vasemmistopuolueiden konferenssi kelpuutti Hugo Chávezin tekemän ehdotuksen kutsua koolle uusi vallankumouksellinen Internationaali sosialistisesti suuntautuneiden puolueiden, kansanliikkeiden ja aatevirtausten yhteisenä tilana, jossa voidaan harmonisoida yhteinen strategia imperialismin vastaiselle taistelulle, kapitalismin korvaamiseksi sosialismilla ja uuden tyyppiselle solidaarisuuteen perustuvalle talousintegraatiolle. Tavoitteena on perustaa uuden internationalismin hengessä työryhmä, joka käsittää ne sosialistiset puolueet, yhteiskunnalliset liikkeet ja virtaukset, jotka hyväksyvät aloitteen maailmanlaajuisen vallankumouken tavoitteet, sisällön ja toimintamekanismit luonnehtivan ohjelman laatimiseksi. Caracasissa järjestetään huhtikuussa 2010 uuden Internationaalin perustamiseen liittyvä kansainvälinen kokous. Chávezin mukaan uuden internationaalin pitäisi toimia ilman määräyksiä ja sen olisi kunnioitettava mielipiteiden moniarvoisuutta.

Matti Laitinen

Lähteet: www.venezuelanalysis.com; Kominform; Prensa Latina, YK:n tilastot, PSUVin puolueohjelma, Fidel Castro, Maailman taloudellinen ja yhteiskunnallinen kriisi, s. 127ï 128, HYY julkaisusarja ja Kirkon ulkomaanapu sekä Matti Laitisen omat lehtiartikkelit aiheesta v. 2002ï 2009.

Boikotoi Israelia!

Israelin boikotti ei ole lakannut, vaan jatkuu. Häikäilemättömän siirtokuntien Jerusalemiin rakentamisen vuoksi boikottia on edelleen kiristettävä. Muista kaupassa varmistaa, ettet osta israelilaista tuotetta.

Kommunistien Liitto 14. puolueet ja uusi yhteiskuntaseminaarissa:

Marxilainen arvio tämän päivän ja huomisen haasteista välttämätön

Maaliskuun 11-13. päivinä 2010 pidetty kansainvälinen ñPuolueet ja uusi yhteiskuntaò-seminaari kokosi tänäkin vuonna yhteen kansainvälisten edistyksellisten puolueiden ja järjestöjen edustajia Mexico Cityssä. Meksikon Työväenpuolueen jo 14:ta kertaa järjestämään seminaariin oli jo avauspäivänä saapunut vieraita yli 40 maasta ja yli 90 järjestöstä. Suomea tilaisuudessa edusti Kommunistien Liitto, joka jo näin oli toista kertaa mukana.

Tänä vuonna paikalla oli myös huomattava edustus meksikolaisia kansalaisjärjestöjä, joista näkyvimmin edustettuina olivat maan eri alkuperäiskansojen oikeuksien puolesta kamppailevat yhteisöt sekä Meksikon monenkirjavat ammattiliitot. Kansainvälistä arvovaltaa seminaariin toivat samoin Kiinan, Kuuban, Korean ja Vietnamin työväenpuolueiden keskuskomitean edustajat ja kaikkien latinalaisamerikkalaisten maiden vieraat.

Meksiko murrosvaiheessa

Seminaarin avasi Työväenpuolueen puheenjohtaja ja Meksikon Liittovaltion senaatin jäsen Alberto Anaya Gutierrez, joka puheessaan keskittyi käsittelemään nykyisen kansainvälisen talouslaman ja imperialististen sotien luonnetta ja seurauksia. Hän totesi seminaarin olevan tärkeä etenkin nyt, kun yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät ja edistyksellisten järjestöjen on etsittävä vaihtoehtoja voidakseen kamppailla entistä tehokkaammin maailmanlaajuisen muutoksen puolesta.

Anaya selosti Meksikon tämänhetkistä tilannetta ja näki vuoden 2010 muodostavan käännekohdan meksikolaisten taistelussa perinpohjaisen yhteiskunnallisen muutoksen aikaansaamiseksi. Hänen mukaansa meksikolaiset ovat nyt, kun on kulunut 100 vuotta Meksikon ensimmäisestä vallankumouksesta, ryhtyneet vahvemmin kyseenalaistamaan vallitsevaa järjestelmää ja järjestäytymään tavoitteidensa läpiviemiseksi. Erityisinä ongelmina Anaya mainitsi hallituksen tavoitteet yksityistää kokonaan koulutus,- terveydenhoito ja energiateollisuus.

Anayan avauspuheenvuoron yhteydessä kuultiin vuoden 2006 presidentinvaalit tosiasiallisesti voittaneen, mutta vaalivilpin takia hävinneen Manuel Lopez Obradorin videotervehdys seminaarille. Hänen videollaan tekemänsä ilmoitus aikeestaan osallistua vuoden 2012 presidentinvaaleihin sai myrskyisät suosionosoitukset etenkin paikalliselta kokousyleisöltä.Puheessaan Anaya käsitteli lukuisten maiden tilannetta ja katsoi mm. Kiinan roolin sosialistisena ï vaikkakin kapitalismia osittain harjoittavana maana ï olevan erityisen tärkeä imperialisminvastaisessa taistelussa.

Yhtenäisellä rintamalla imperialismia vastaan

Kolmen seminaaripäivän aikana lähes kaikki tilaisuudessa mukana olleet järjestöt ja eri Latinalaisen Amerikan maiden akateemisen maailman edustajat esittivät alustuksensa, joissa mm. pohdittiin Meksikon nykytilannetta, USA:n imperialismin vaikutuksia Latinalaisessa Amerikassa ja alkuperäisväestöjen asemaa eri maissa. Monissa puheenvuoroissa erityisesti Etelä-Amerikan maiden kommunististen ja työväenpuolueiden puhujat peräänkuuluttivat entistä voimakkaampaa ja yhtenäisempää rintamaa, joka selkeästi suuntautuisi kohti sosialismia ja etsisi kansainvälistä yhteistyötä imperialisminvastaiseen taisteluun. Venezuelassa hiljattain perustettu nk. 5.internationaali sai sijansa monessa kohtaa, joskin suhtautuminen siihen oli kokousvieraiden taholta ristiriitainen: kykeneekö tällainen rintama muodostumaan johdonmukaiseksi toiminnaksi kapitalismia vastaan, mikäli sillä ei ole takanaan vahvaa ja selkeää ideologiaa, puheenvuoroissa pohdittiin.

Tieteellinen arvio välttämätön

Kommunistien Liiton puheenvuorossa haettiin syvällisemmän marxilais-leniniläiseen tieteelliseen sosialismiin tukeutuvaa arviota tämänhetkisestä maailmanlaajuisesta tilanteesta ja tieteellisen filosofian kehittämistä eteenpäin. Samalla puheessa myös pohdittiin sitä taktiikkaa, millä kansallisesti ja kansainvälisesti voidaan paremmin haastaa vallitsevat olosuhteet ja saada entistä laajemmat uusoikeistolaisesta politiikasta kärsivät väestönosat mukaan laajaan kansanrintamaan.

Välittömästi Kommunistien Liiton puheen jälkeen monet kommunistit ja kommunististen puolueiden edustajat kiittelivät puhetta ja katsoivat sen olevan virkistävä huomio Pohjois-Euroopasta. Erityisesti monet iloitsivat sitä, että KL peräänkuuluttaa marxilaisleniniläisen analyysin toteuttamista kokonaisvaltaisesti tieteellisen sosialismin pohjalta eikä vain tukeutumalla tämän yksittäisten kohtien kapea-alaiseen tulkintaan.

Kommunistien Liitto rakensi kansainvälisiä suhteitaan

Seminaariin osallistui edustajia useista kymmenistä kommunistisista puoleista ja Kommunistien Liitolla olikin mahdollisuus vaihtaa näkemyksiä mm. saksalaisten, baskimaalaisten, panamalaisten, brittiläisten ja kanadalaisten kommunistien kanssa. Monien maiden kommunististisia puolueita tuntuvat vaivaavan samat ongelmat kuin Suomessakin: puoluekenttä on hajallaan eikä uutta luokkataistelua kyetä järjestämään. Viitteitä yhteistyötaktiikan hyödyntämisestä kansanrintamataktiikan kautta on kuitenkin olemassa.

Kommunistien Liitto sai erityishuomiota myös seminaarin järjestäneen Työväenpuolueen taholta. Puolueen puheenjohtaja Alberto Anaya tapasi Kommunistien Liiton edustajan kaksi kertaa ja näissä keskusteluissa vaihdettiin ajatuksia puolin ja toisin. Meksikolaiset selvittivät puolueensa tilannetta ja uskovat vahvasti puolueensa nousevan maansa suurimmaksi seuraavissa parlamenttivaaleissa 2012. Jo nyt he odottavat puolueensa voittavan kuvernööri- ja paikallisvaalit useissa Meksikon osavaltioissa ensi heinäkuussa. Meksikon Työväenpuolue näyttää olevan erityisen suosittu juuri pääkaupungissa Mexico Cityssä.

14.òPuolueet ja uusi yhteiskuntaò-seminaari päättyi näyttävissä merkeissä ja tilaisuuden päätöspäivänä paikalle oli saapunut myös runsas joukko työväenpuolueen aktiiveja eri puolilta maata. Heidän laulaessaan Jose Martin kirjoittamaa kuuluisaa vallankumouslaulua ñvenceremostaò saattoi ilmassa aistia Meksikon kevään tuovan toivoa kansalle, joka etsii itselleen uutta tietä vuosisataisesta toivottomuudesta.

Antti Siika-aho

Kommunistien Liiton edustaja seminaarissa

Pelastaako hätäapulaina Kreikan?..

Jatkoa sivulta 12

Silti korkotaso nousi nousemistaan ja samoin tekivät Kreikan luottoriskijohdannaisten hinnat. Maan luottoluokitus on jatkuvasti laskenut. Fitch alensi sen äskettäin (9.4.) kahdella pykälätasolla kerrallaan, ja nyt on BBB-. Samaan valmistautuu Mondys vaikka sunnuntaina (11.4.) EU:ssa yksimielisesti sovittiin konkretisoida apupaketti. Nyt Kreikan ei enää tarvitse olla mark-kinoista riippuvainen, koska ko-ronkiskureina toimivat EU, EKP ja IMF. Vuositasolla paketti pitää sisällään 30 miljardin euron lainaa EU:lta ja toinen 15 miljardia IMF:lta. EU:n korkotaso on 5 % ja IMF:n vähän pienempi. Paketti rauhoitti markkinat seuraavaksi päiväksi. Maanantaina korko tuli hieman alas, mutta tiistaista (13.4.) lähtien epäluottamus alkoi kasvaa taas. Vakauden saaminen ei näytä onnistuvan tälläkään tavalla.

Teorian tasolla tilanne näyttää olevan kunnossa. Lainarahalla Kreikka pitäisi estää joutumasta maksukyvyttömäksi. Sen lisäksi maa saisi hoitaa lyhyen aikavälin velkansa ja EU näyttäisi yhtenäiseltä ja solidaariselta. Tällä tavalla EU näytti tekohampaitaan markkinoille, ja se riitti vain vuorokaudeksi, pelote ei ole uskottava. Ensinnäkin se kauan haettu yhtenäisyys ei ole kirkossa kuulutettu. Yksinmielisiä olivat euromaiden johtajat, mutta kun Kreikka pyytää sille luvatut rahat, paketin hyväksyntä pitää alistaa jokaisen maan eduskunnalle. Silloin yksimielisen päätöksen saaminen on utopia. 45 miljardin summa kattaa Kreikan vain tämän vuoden tarpeita. Vaikka Kreikan taloudellinen tilanne ei huononisi, se tarvitsee samaa summaa rahaa joka vuosi. Paketin tiellä on muitakin esteitä. Sen rahoittajina on kaikki EU:n maat, jotka osallistuvat tietyllä summalla bruttokansantuotteestaan. Suomelle se tietää yli puoli miljardia euroa ensimmäiselle vuodelle.

Mahdottomalta näyttää myös se, että monet maat, joiden pitäisi osallistua lainoittajana, ovat pian itsekin kerjäämässä vastaavanlaista pakettia. Kuka sitten heille lainaa, Kreikkako? Paketti saattaa pelastaa Kreikan velkojat tämän vuoden osalta. Kreikkaa se ei voi pelastaa, jo viidenkin prosentin korko on sille kestämätön. Ennen pitkää Kreikka ajautuu maksukyvyttömäksi. Sellainen ratkaisu säästäisi monelta piinalta. Siksi sitä on etukäteen suositellut monet professoritkin. Nimittäin jos (vai pitäisikö sanoa kun) Kreikka joutuu maksukyvyttömäksi, ensinnäkin saatu pakettilaina jäisi palauttamatta, ja toiseksi monille heikolla oleville eurooppalaisille pankeille kävisi kalpaten. EU ajautuu täydelliseen umpikujaan, mikäli Kreikan jälkeen paketin saajaksi ilmoittautuu joku kansantaloudellisesti suurempi maa. Näistä skenaarioista kirjoitettiin paljon heti paketin hyväksynnän jälkeen. Pelkkä puhu-minenkin siitä saa markkinat hermostumaan ja epäluottamusmittarin ajamaan ylinopeutta. Kreikka on luvannut, ettei aio käyttää apupakettia, jos markkinakorkotaso pysyy matalana. Mutta minkä teet kun nämä jääräpäiset markkinat eivät usko é Kuolemantuskassa oleva kapitalismi juuttuu raatelemaan omia nahkoja. Integraatioiden aika on loppunut. Nyt eletään protektionismin orastavaa vastakkainasettelun kautta.

JÄLKISANAT

Monet vertaavat Kreikan tilannetta Argentiinan vararikkoon, joka johti kansannousuun joulukuussa 2001. Vertaus pitää paikkansa siinä mielessä, että molempien maiden vararikot johtuivat globaali kapitalismin romahtamisesta. Vertailussa on kuitenkin eroavaisuuksiakin. Argentiinan tilanne saatiin pysymään maan rajojen sisällä, se ei koskenut samalla tavalla kuin nyt koko maanosaa tai maailmaa. Tiukan IMF:n talous- ja nälkäkurin seurauksena saatiin järjestelmä jotenkin stabiloitumaan muutamaksi vuodeksi. Nyt vaaditaan, että samassa tilanteessa olevien tulisi pelastaa Kreikka. Kreikka on Euroopalle sama tapaus kuin Lehman Brothers Yhdysvalloille, paitsi että nyt vaaravyöhykkeellä ei ole yksi pankki, vaan kokonainen joukko valtioita.

Toiseksi eroksi voisi mainita luokkataistelun laatutasoa. Argentiinassa pankit panttasivat kansan rahat sulkemalla kansalaisten tilit. Sen jälkeen puhkesi erittäin militantti kapina, joka kaatoi viisi presidenttiä. Kreikassa alamäki kohti vararikkoa alkaa heti 2008 joulukuun kapinan jälkeen. Silloin IMF:n pamppu Strauss Khan oli lausunut: ñTämä on ensimmäinen poliittinen purkaus nykyisen kriisin puhkeamisen jälkeen.

Yksi ratkaisu kriisiin olisi se, että ensin heikoimmassa asemassa olevat maat liittoutuisivat ja kyseenalaistaisivat jättiläisvelkojen takaisinmaksuja. Tämä ei kuitenkaan voi tapahtua niin kauan kun porvaristo on yhteiskunnan hegemoninen voima. Se vaatisi työväenvaltioita ja vallankumousta. Siinä piilee luokkataistelun suurin vedonlyönti seuraavalla aikakaudella.

Dimitris Mizaras

65 vuotta suuresta isänmaallisesta sodasta:

Neuvostoliiton voitto ratkaisi ihmiskunnan kohtalon

Välittömästi ensimmäisen maailmansodan rauhansopimuk-sen jäl-keen v. 1917 Saksa aloitti uuden sodan valmistelut. Fasistien vallankaappaus tapahtui 30.1.1933 ja samalla aloitettiin talouden militarisointi. Kun v. 1932 saksan maavoimissa oli 10 divisioonaa, niin v. 1935 maavoimien vahvuus oli jo 31 divisioonaa. 30- luvun laman saattelemana muodostui tilanne, jossa kaikki kapitalistipiirit pyrkivät Neuvostoliiton murskaamiseen ja liittämään sen alueet omaan valtapiiriinsä.

Hitleriläiset pitivät suurimpana vihollisenaan kommunisteja ja järjestivät valtaannousunsa jälkeen valtiopäivätalon tuhopolton, josta heitä syytettiin. Näin fasistit saivat aiheen suunnata terrori kommunisteja kohtaan. Myöhemmin 25.11.1936 solmivat Saksa ja Japani ns. antikomintern-sopimuksen vahvistaen maiden liiton taistelussa maailmanherruudesta. Britannia ja Ranska solmivat Saksan ja Italian kanssa 15.7.1933 ns. neljän vallan sopimuksen, joka julisti hurskaasti tavoitteekseen ñrauhan säilymisenò. Tosiasiassa sovittiin yhteistyöstä kaikkia Eurooppaa koskevissa kysymyksissä syrjäyttämällä Neuvostoliitto ja Euroopan pienet valtiot.

Neuvostoliitto pyrki 30-luvulla luomaan Eurooppaan fasismin vastaisen liittoutuman. Nämä tavoitteet Englanti ja Ranska kuitenkin torjuivat. Fasistien siirtyminen 30- luvun puolivälissä aseellisen toimintaan ei vaikuttanut eurooppalaisten päättäjien asenteisiin. Hitleriläiset miehittivät 12.3.1938 **Itävallan.** Ainoastaan Neuvostoliitto tuomitsi Itävallan valloituksen ja esitti samalla kollektiivisen vastarinnan järjestämistä Saksaa vastaan.

Itävallan valloituksen jälkeen Hitler määräsi valmistelut Tġekkoslovakian valtaamiseksi (Grün). Neuvostoliiton esitystä sen estämiseksi ei Ranskan ja Englannin hallituspiireissä edes virallisesti käsitelty. Saksan, Italian, Ranskan ja Englannin toimesta järjestettiin **Münchenissä** 29-30.9.1938 konferenssi, jossa sovittiin häikäilemättömästi Tġekkoslovakian jaosta. Englannin ja Ranskan tavoitteena oli suojata oma maansa ja suunnata fasistien hyökkäys Neuvostoliittoon. Sopimuksista välittämättä valtasi Saksa 15.3.-38 koko **Tġekkoslovakian** ilman, että Ranska ja Englanti laittoivat Tġekkoslovakian puolesta ñtikkua ristiinò Münchenissä antamiensa turvatakuiden lunastamiseksi. Saksalla oli nyt tie auki koko itäiseen Eurooppaan. Neuvostoliitto vielä yhden aloitteen. Ranskan ja Englannin hallituksille Saksan vastaisesta rintamasta. Neuvostoliiton huolellisesti valmisteltu esitys Saksan vastaisen kolmiliiton muodostamisesta jätettiin 17.4.1939. Neuvotteluista huolimatta 21.8.-39 kävi lopullisesti selväksi, että minkäänlaiseen Saksan vastaiseen liittoon Englannin ja Ranskan hallitukset eivät aikoneet suostua. Tietäessään Saksan päätavoitteen olevan Neuvostoliitto, halusivat ne edes-uttaa tätä suunnitelmaa.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimus

Saksa oli tehnyt päätöksen aloittaa maailmansota hyökkäämällä Puolaan. Natsit näkivät, että hyökkäys Neuvostoliittoon tulee valmistella paremmin. Tehtiin päätös hoitaa sotatoimet muualla Euroopassa ennen hyökkäystä Neuvostoliittoon. Kokemuksesta tiedettiin, että vastarinta Länsi-Euroopassa tulee olemaan puolinaista. Tässä mielessä Ranskan ja Englannin taktiikka koki täydellisen haaksirikon. Samasta syystä Saksa tunnusteli maaperää toukokuussa 1939 hyökkäämättömyyssopimuksen solmimiseksi Neuvostoliiton kanssa ja teki tästä virallisen esityksen 3.8.1939. Elokuussa 1939 Neuvostoliitto joutui tekemään valinnan. Jatkaako Ranskan ja Englannin kanssa kariutuneita toivottomia neuvot-teluja vai suostuako Saksan esittämään hyökkäämättömyyssopi-mukseen. **Neuvostoliitto ei yksinään kyennyt ehkäisemään sotaa ja tarvitsi aikaa varustautua paremmin Saksan tulevaa hyökkäystä vastaan**. Hyökkäämättömyyssopimus Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmittiin 23.8.1939.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimuksen seuraukset

Sopimuksen ansiosta Münchenin rintama hajosi. **Neuvostoliiton onnistui pysäyttää väliaikaisesti fasistien eteneminen itään.** Se kykeni myös siirtämään puolustuslinjansa lännemmäksi, millä oli ratkaiseva merkitys tulevassa suursodassa. Kaikki ne, jotka toivoivat voivansa suunnata Saksan hyökkäyksen ensinnä Neuvostoliittoa vastaan, pettyivät katkerasti. Heidän suuttumuksensa on koko sodanjälkeisen ajan ollut suunnaton.

Berliinissä 9.5.1945 Puna-armeijan sotilas asettaa Neuvostoliiton lipun valtiopäivätalon katolle Saksan lopullisen antautumisen merkiksi

Huolimatta siitä, että länsimaat olivat itse syypäitä sotaan, kieltäytymällä Saksan vastaisesta rintamasta, ei taistelu neuvostoliittolais-saksalaisen hyökkäämättömyyssopimuksen ympärillä ole hälvennyt, vaan on ideologisen taistelun keskiössä tänäänkin. Kaikki tahtovat unohtaa sen tosiasian, että sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä.

Kilpajuoksua ajan kanssa

Neuvostoliitto kävi kilpajuoksua ajan kanssa. Tärkeintä oli nostaa maatalous ja raskas teollisuus tasolle, joka kestää imperialistien hyökkäyksen. Tämän ymmärsi koko neuvostokansa. Puolueen 18.edustajakokous hyväksyi kolmannen viisivuotissuunnitelman (1938-1942). Suurta huomiota kiinnitettiin puolustusteollisuuden kehittämiseen. Vuosina -34-39 puna- armeijan miesvahvuutta lisättiin kaksinkertaiseksi ja aseistusta kehitettiin määrän ja laadun osalta. Kolmatta viisivuotissuunnitelmaa ehdittiin toteuttaa kolme vuotta, kun Saksa liittolaisineen (**Italia, Suomi, Romania ja Unkari**) 22.6.1941 hyökkäsi Neuvostoliittoon. Aivan valmistautumattomana sotaan ei jouduttu. Teollisuustuotanto ylitti vallankumousta edeltäneen tasoon 8,5-kertaisesti. Maatalouden kollektivisointi oli suoritettu loppuun. Vuonna 1940 sähkön tuotanto oli kasvanut vuoteen 1913 nähden 24 kertaisesti ja koneenrakennus- sekä metalliteollisuus 35 kertaisesti. Työläisten määrä lisääntyi 34 miljoonaan. Kolhoosit ja sovhoosit kykenivät turvaamaan elintarvikehuollon. **Sodan alkaessa oli 2000 km pitkälle rintamalle vihollinen keskittänyt mm. 5 miljoonaa sotilasta, 5000 len-tokonetta ja 3500 tankkia.**

Maan talouden kääntäminen sotataloudeksi ja siirto itään.

Neuvostoliiton viholliset sodan syttyessä vahvempia. Viikon kuluttua sodan alkamisesta hyväksyttiin sota- ajan talous-suunnitelma vuoden 1942 loppuun saakka ja tuotantovoimien perusta siirrettiin itään. Metallurgiaa sekä muuta raaka- ainetuotantoa oli jo sijoitettu maan itäosiin. Luotiin hyvin järjestetty suunnitelmallinen sotatalous. Maan itäosiin evakuoitiin rautateitse rintaman läheisyydestä 1960 suurta tehdasta, sekä rakennettiin 3500 puolustuksen kannalta merkittävää tuotantolaitosta. Monet tuotantolaitokset evakuoitiin ja asennettiin paikoilleen jopa 1-2 kuukaudessa ja saavutti sodan alkamista edeltävän tason 3-4 kuukaudessa. Kun parhaassa työiässä olevat miehet ja naiset lähtivät rintamalle, palasivat tehtaisiinsa eläkkeellä olevat veteraanityöläiset.

Heidän johdollaan omaksuivat työläisen ammatin naiset ja nuoret, jotka eivät olleet rintamalla. Kansantalouden siirtäminen sodan oloihin suoritettiin vuoden 1942 puoliväliin mennessä. Vihollisen miehittämällä alueella sijaitsi ennen sotaa 50 % maataloudesta sekä 33 % teollisuudesta. Kolhoosilaiset raivasivat Siperiaan 11 miljoonaa hehtaaria uutta viljelysmaata, jolla korvattiin miehitettyjä viljelysmaita.

Sodan ensimmäiset kuukaudet ja salamasodan loppu.

Voimakkaan armeijansa turvin Saksa suoritti valloituksensa Euroopassa nopeasti. Hyökätessään Neuvostoliittoon Saksa sai huomata sodan ensi tunneista lähtien, että vastassa oli erilainen vihollinen. Neuvostojoukot taistelivat jokaisesta metristä viivyttäen vihollista. Ei ilmaantunut myöskään ns. ñviidettä kolonnaaò, joka asettui tukemaan fasistista hyökkääjää. Tilanne oli kuitenkin neuvostojoukoille hyvin epäedullinen ja vihollinen eteni nopeasti itää kohti. Ensimmäinen tehtävä oli vihollisen pysäyttäminen. Kaikilla fasistien etenemissuunnilla rakennettiin portaittain puolustuslinjoja, joilla kyettiin ratkaisevasti hidastamaan vihollisen etenemistä. Rakennustöihin osallistui 10 miljoonaa ihmistä, mutta näin voitettiin aikaa. Neuvostojoukot tarvitsivat aseistusta ja siinä vaiheessa tehtaat olivat ñpyörien päälläò. Vihollinen eteni kaikilla pääsuunnilla Leningradin, Moskovan ja Kiovan suuntaan. Leningradiin hyökkäävällä vihollisella oli suuri ylivoima. Ankarien taistelujen jälkeen se pääsi lähelle Leningradia, mutta ei onnistunut murtamaan kaupungin puolustuslinjoja. Hyökkääjälle jäi ainoaksi keinoksi piirittää kaupunki tarkoituksenaan sen näännyttäminen nälkään ja murskaaminen voimakkaalla tykistö- ja ilmatulella. Moskovan suunnalla vihollinen pysäytettiin 10.7.-41 Smolenskin länsipuolelle ja ns. Smolenskin taisteluja käytiin 10.9.-41 saakka. **Smolenskissa puna- armeija kykeni ensi kerran pysäyttämään saksalais-joukot ja pakottamaan ne puolustukseen**. Näissä taisteluissa neuvostojoukot suorittivat monia menestyksellisiä vastahyökkäyksiä. Kiovan suunnalla vihollisen suuret moottorijoukot pääsivät Kiovan läheisyyteen 11.7.-41. Ankarien taistelujen jälkeen Uk-rainan pääkaupunki luovutettiin viholliselle. Sodan ensi kuukaudet osoittivat kuitenkin, että vihollinen voidaan pysäyttää.

Fasistien hyökkäys sammui Moskovan porteille

Nopea voitto näytti karkaavan fasisteilta käsistä. Siksi he päät-tivät suunnata ratkaisevan iskun Moskovaa vastaan. Tästä muodostui yksi toisen maailmansodan suurimmista taisteluista Moskovaan suunnattua hyökkäystä varten fasistit keskittivät 77 divisioonaa (n.1,1 milj. sotilasta), mistä 14- oli panssari- ja 8 moottori divisioonaa. Aseistuksenaan fasisteilla oli 14000 tykkiä ja kranaatinheitintä, 1700 panssarivaunua ja 950 lentokonetta. Puna-armeijalla oli tätä voimaa vastassa 95 neuvostoliittolaista divisioonaa (800000 sotilasta), 680 tykkiä ja kranaatinheitintä, 780 panssarivaunua (joista 140 ras-kasta) sekä 540 lentokonetta. Ylivoimallaan saksalaiset joukot mursivat puna-armeija puolustuksen tärkeimmällä suunnalla ja pääsivät noin 80-100 km päähän Moskovasta. Moskovaa puolusti kaupungin koko aikuinen väestö. Lyhyessä ajassa rakennettiin 1500 km panssariesteitä sekä rakennettiin 30000 tulikorsua ja betonipesäkettä. Fasistit aloittivat uuden hyökkäyksen 15.-16.11.-41. Taistelut olivat hyvin ankaria ja fasistien panssarikiilat raivasivat esteiden lävitse tietä joukoilleen. Moskovan puolustajilla oli asettaa panssareita vastaan useinkin vain käsikra-naatteja, polttopulloja ja panssarintorjuntakiväärejä. Vihollinen menetti huomattavan osan pans-sarivaunuistaan ja jalkaväestään. Välittömästi tässä vaiheessa neu-vostojoukot siirtyivät suoraan vastahyökkäykseen ja ratkaisivat vaikean sotateoreettisen kysymyksen siirtyä ilman strategista taukoa vastahyökkäykseen. Fasistijoukkojen nujertaminen toteutettiin menestyksellisesti. Vihollinen työnnettiin 120-350 km päähän pääkaupungista.

Käänne sodassa

Fasistien armeija kärsi Moskovan luona ensimmäisen suuren tappion aiheuttaen Hitlerin esikunnassa pakokauhua. Salamasodan suunnitelma oli haudattu. Voitto Moskovan edustalla kehittyi puna- armeijan yleiseksi hyökkäykseksi. Huhtikuuhun 1942 puna- armeija vapautti vihollisista Moskovan, Tulan ja Rjazanin alueet. Syksyn -41 ja kevättalven -42 taistelut muodostivat käänteen sodassa. Voitto Moskovan luona ei ollut sattuman tulosta vaan sen perustana oli Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä. Sotaan fasistista miehittäjää vastaan osallistui koko kansa.

Neuvostotalouden kehittyminen turvasi voiton.

Moskovan edustalla saavutetun voiton varmistaminen oli kuitenkin vuodenvaihteessa 1941-42 sotataloudellisista syistä mahdo-tonta. Vasta vuoden 1942 lopulla maassa toimi hyvin järjestetty sotatalous. Tämä oli sodan käänteen taloudellinen edellytys. Sotakaluston tuotannon kehitystä kuvaavat seuraavat luvut: Panssarivaunuja ja rynnäkkötykkejä toimivalla armeijalla oli käytössään *joulukuussa -41* 1731 kpl, *marraskuussa -42* 6014 kpl ja *heinäkuussa -43* 9580 kpl. Vastaavat luvut ajanmukaisten lentokoneiden osalta olivat 2495 kpl, 3088 kpl ja 8293 kpl sekä tykkien osalta 21983 kpl, 72505 kpl ja 98790 kpl. Lukuja voi verrata siihen tietoon, että hyökätessään Neuvostoliittoon kesällä 1941, oli fasistiarmeijalla varustuksenaan 4940 lentokonetta ja 3410 panssarivaunua.

Taistelu strategisesta aloitteesta

Neuvostoliiton sodanjohto tiesi, että vain pysäyttämällä saksalaisten hyökkäys ja tuottamalla niille tappio puolustustaisteluissa, voidaan murtaa vihollisen ylivoima ja vallata lopullisesti aloite. Saksalaiset keskittivät kesällä -42 suuria voimia rintaman eteläsivustalle. Vastahyökkäys epäonnistui ja saksalaiset löivät Voronetshin alueella neuvostojoukot, valtasivat Donetskin laakion teollisuusalueet ja etenivät lähelle Stalingradia. Täältä fasistit suuntasivat iskunsa kahteen suuntaan, Stalingradiin ja Kaukasiaan suunnitelmanaan Bakun ja Kaspianmeren öljyalueiden haltuunotto. Viiden kuukauden ajan neuvostojoukot perääntyivät raskaita puolustustaisteluja käyden ja tuottaen viholliselle koko ajan suuria tappioita. Näillä Kaukasian puolustustaisteluilla oli suuri merkitys sodankäynnille. Vihollinen heikennettiin ja pysäytettiin Kaukasusvuorten reunoille, eikä se koskaan päässyt näkemään Kaspianmerta.

Taistelu Stalingradista sodan käännekohta

Vihollisen hyökkäys Stalingradiin alkoi 17.7.-42. Fasisteilla oli noin kaksinkertainen ylivoima: 250 000 sotilasta, 740 panssarivaunua, 1 200 lentokonetta ja 7 500 tykkiä ja kranaatinheitintä. Saksalaiset tekivät rynnäkön kaupunkiin 23.8.-42 ja pommittivat silmittömästi kaupunkia. Suurtaistelua käytiin kuukausien ajan. Lokakuun puolivälissä -42 kaupungin puolustajat pysäyttivät vihollisen ja sitoivat Stalingradin alueelle 50 Saksalaisten valiodivisioonaa. Sitten alkoi taistelun toinen vaihe, jota fasistit eivät olleet ennakoineet. Puna-armeijan sodanjohto oli muodostanut reserveistä selustaan vastahyökkäystä varten voimaryhmittymän, jonka strategisena tavoitteena oli yhtyviltä suunnilta annetuilla voimakkailla iskuilla murtaa vihollisen perusryhmän puolustus molemmilla sivustoilla, saartaa vihollinen ja tuhota se lopullisesti. Miesvahvuuden suhteen neuvostojoukoilla ei ollut ylivoimaa ja aseistuksen suhteen ylivoima oli vain keskimäärin 1,3:1. Sotilaallisen ylivoiman sijaan sotatoimi perustui sen tarkkaan suunnitteluun ja iskun kohdistamiseen Stalingradin alueelle keskittyneen vihollisen perusryhmittymään.

Aloite siirtyy puna- armeijalle

Neuvostojoukkojen vastahyökkäys alkoi 19.11.-42 7000 tykin ja

jatkuu sivulle 16

Vaikeat ajat voitetaan Koreassa

Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa on nyt käynnissä todellinen talousbuumi. Samaan aikaan kun muu maailma kiristelee hampaitaan kansainvälisen laman kourissa, KDKT rakentaa kansantalouttaan sen selätettyä 1990-luvulla koetut ennennäkemättömät vaikeudet. Tämä uusi kasvu ei kuitenkaan perustu kapitalistisille talousopeille, vaan se on saatu käyntiin nojautumalla kansankeskeiseen sosialistiseen talouspolitiikkaan.

Kiinan uutistoimisto Xinhuan mukaan KDKT:n teollisuustuotanto kasvoi yksistään vuonna 2009 yli 12 prosenttia. Uusia raskaan- ja kevyen teollisuuden tehtaita on rakennettu ympäri maata ja vanhoja on kunnostettu.

Erityisen tärkeään asemaan teollisuustuotannossa on noussut CNC (Computer numerical controlling), jota jokapuolella toistetaan nyt lähes tauotta. Korean Työväenpuolueen vaikutuksesta maassa on muutaman viime vuoden aikana ryhdytty automatisoimaan tuotantolinjoja ja KDKT tuottaa itsekin erilaisia CNC-ohjelmia ja koneistusta.

Vinalon näyttää tietä

Konkreettisin esimerkki teollisuuden vireämisestä ja CNC-teknologiasta on Hamhungissa KDKT:n itärannikolla toimiva Helmikuun 8:n päivän Vinalon-kompleksi, joka uudelleenkäynnisti toimintansa maaliskuussa 2010 oltuaan sitä ennen suljettuna 16 vuotta. Kivestä kemiallisen prosessin kautta tuotettavaa vinalonia ja satoja muita kemiallisia artikkeleita tuotetaan siis jälleen tässä maan teollisuuden lippulaivana tunnetussa tehtaassa. Vinalon-kompleksi tuottaa raaka-aineita myös sadoille muille tehtaille, jonka myötä nekin voivat nyt avata ovensa ja valmistaa esimerkiksi kemiallisia lannoitteita maatalouden tarpeisiin.

Kerskakulutus ei ole päämäärä

Raskaan teollisuuden lisäksi KDKT:ssa kevyt teollisuus ja

Koreassa talous kehittyy vakain askelin. Rakentaminen etenee ja rakennusmateriaalia tarvitaan. Kuva täysin automatisoidun tiili- kaakelitehtaan valvomosta.

kansalaisten kulutustavaroiden tuotanto kasvaa. Kaupoissa saattaa nyt havaita entistä laajempaa valikoimaa niin hygieniatuotteita, elintarvikkeita, vaatteita kuin elektroniikkaakiin. Tänä vuonna, Korean Työväenpuolueen 65-vuotisjuhlan kynnyksellä maassa tullaan näkemään myös uusi automerkki. Juuri autojen kysyntä on kasvussa ja ennen niin autioilla kaupunkien kaduilla niitä riittää nyt jo ajoittain ruuhkiksi asti.

Tässä yhteydessä on syytä muistaa, ettei KDKT pyri kulutusyhteiskunnaksi, vaan tuotantoa kehitetään järkiperäisesti ja kansalaisten todellisia tarpeita vastaavasti.

Tiilitehdas vastaa kysyntään

Tilanteen paranemisen myötä KDKT:ssa on parhaillaan meneillään tuhansia uusia rakennusprojekteja. Yksistään Pjongjangissa on määrä valmistua vuoteen 2012 mennessä yli 100 000 uutta asuntoa kolmelle uudelle asuinalueelle. Wonsanissa, Kaesongissa, Sinuijussa, Hamhungissa ja Chongjingissa puolestaan korjataan julkisia rakennuksia ja restauroidaan asuinkiinteistöjä.

Valtavan materiaalikysynnän vuoksi useita materiaalitehtaita on jouduttu perustamaan. Yksi näistä on n. 30 km Pjongjangista länteen valmistunut Taedonggangin tiilitehdas, joka käynnisti toimintansa v.2008 ja se perustuu täysin kotimaiseen osaamiseen ja raaka-aineisiin. Perinteisten rakennustiilien lisäksi tehdas tuottaa mm. kylpyhuonekaakeleita, korealaistyylisiä kattotiiliä ja takkoja viidellä täysin automatisoidulla tuotantolinjalla. Päivittäin tavaraa tuotetaan noin 800 tonnista raaka-aineita ja parhaillaan KDKT neuvottelee materiaalin toimittamisesta myös ulkomaiseen vientiin. Tehtaan pääinsinööri Kil Sung Ungin ilme olikin muikea hänen muistuttaessaan, että samaan aikaan kun muualla maailmassa rakentaminen on tyssännyt, heillä tuotanto senkuin kasvaa ja kasvaa. Huhtikuussa 2010 tehdasalueelle on rakenteilla kolme uutta tehdasrakennusta.

Maatalous avainasemassa

Maataloudella on KDKT:n kansantaloudelle ehdottomasti tärkein rooli. Kun 80% maan pinta-alasta on vuoristoa ja kun maa elää jatkuvassa taloussaarrossa, kat-tavan ruoantuotannon turvaaminen on avainasemassa. 1990-luvun luonnononnettomuudet pieksivät maataloutta rankasti ja yhä edelleen KDKT:lla on monia ongelmia tällä saralla. Sadot ovat kuitenkin vuosi vuodelta kasvaneet ja viime vuonna maan kokonaisviljasato oli noin 5 miljoonaa tonnia. Huhtikuussa 2010 maassa oltiin huolissaan, sillä viikolla myöhästynyt kevät saattaa hei-kentää tulevaa satokautta.

Ongelmista huolimatta satoja on voitu kasvattaa lisääntyneen lannoitetuotannon ja uusien viljalajikkeiden kuten mm. perunan avulla. Monilla osuuskuntatiloilla pohditaan kuitenkin jo kokonaan luomuviljelyyn siirtymistä, sillä he tietävät sen kasvattavan satoja pidemmällä aikavälillä ja turvaavan ympäristön kestävän kehityksen. Nykyisessä tilanteessa tätä isoa askelta ei kuitenkaan vielä ole uskallettu ottaa, sillä luomuun siirtyminen on kuitenkin pitkäaikainen prosessi.

Maatalouden tehokkuutta on samoin parantanut maatalouskoneiston modernisointi. Perusteiltaan maassa on paljon maatalouskoneistoa, mutta varaosa-ja polttoainepulan vuoksi esimerkiksi härät olivat (ja ovat vieläkin) yleinen näky kyntöpelloilla ja kylänraiteilla. Traktoreiden, kyntö-ja kylvö-koneiden määrä on kuitenkin taas lisääntynyt ja tämän saattaa huomata aivan silmä-mää-

Lisää hedelmätarhoja

KDKT:ssa on suotuisat olosuhteet hedelmien tuotannolle. Korean Työväenpuolueen peräänkuuluttamana maassa on ryhdytty lisäämään hedelmätarhojen määrää ja uusia taimipeltoja voi löytää lähes kaikkialta. Yksi suurimmista on n. 50 kilometriä Pjongjangista itään sijaitseva Taedonggin hedel-mätila, jossa on erikoistuttu ome-nien tuotantoon. Vuonna 2008 perustetun farmin kymmenet-tuhannet taimia tukevat betoni-palkit 135 hehtaarin alueella ovat vaikuttava näky. Viime vuonna tilalta saatu ensisato oli 60 tonnia ja suurin tiedetty omena painoi peräti 550 grammaa. Todellisia satoja tilalta aletaan korjaamaan kahden kolmen vuoden päästä.

KDKT on joutunut viimeiset 20 vuotta elämään äärimmäisen vaikeassa maailmanpoliittisessa tilanteessa. Yhdysvallat tekee kaikkensa kaataakseen tämän sille epämieluisan järjestelmän ja monet onnettomuudet ovat lisänneet korealaisten tulevaisuuden haasteita. Korealaisten usko ja tahto on kuitenkin luja, eivätkä he ankarankaan painostuksen alla ole antaneet periksi sosialismin rakentamiselle ja sen jatkuvalle vahvistamiselle. Vuosien uinumisen jälkeen Korea on nyt herännyt ja yhteinen tavoite on ñsuuri, vauras ja voimakas sosialistinen kansakuntaò edesmenneen Presidentti Kim Il Sungin syntymän 100. juhlapäivään mennessä vuonna 2012.

Antti Siika-aho
kirjoittaja vieraili
KDKT:ssa huhtikuussa
2010

Jatkoa sivulta 15

kranaatinheittimen yhteistulella, jonka jäljessä lähtivät liikkeelle jalkaväki ja panssarivaunut. Vihollisen puolustusasemat murret-tiin nopeasti ja saartorengas sulkeutui jo 23.11.-42. Sen sisään jäi Pauluksen johtama 6. armeija sekä osa 4:ttä panssariarmeijaa, joihin kuului 330 000 miestä. Saarron murtamiseksi muodostettiin mm. Mansteinin johtama armeijaryhmä ñDonò, johon kuului 30 divisioonaa. Sen 12.12.-42 alkanut hyökkäys tyrehdytettiin kolmessa päivässä ja ñDonò armeijaryhmä lyötiin hajalle. Rintamalinja loittoni Stalingradin motista n. 250 km. Motin tuhoaminen alkoi 10.1.43 ja viimeiset saksalaiset antautuivat 2.2.-43. Saksa menetti 19.11.-42 alkaneen neuvostojoukkojen hyökkäyksen aikana 2.2.-43 mennessä mm. 800 000 miestä, 2 000 panssarivaunua ja 3 000 lentokonetta. Suurimman tappionsa fasistit kärsivät menettämällä strategisen aloitteen 2. maailmansodan kaikilla rintamilla.

Kurskin taistelu ratkaisi lopullisesti puna- armeijan voiton

Stalingradista alkanut suuri talvihyökkäys päättyi maaliskuun lopulla -43. Koska rintamalinjaa työnnettiin monilla lohkoilla 600-700 km länteen, piti Neuvostoliitto sotatoimissaan kolmen kuukauden tauon joukkojensa uudelleen ryhmittämiseksi. Sotaa ei oltu vielä ratkaistu. Saksa halusi aloitteen takaisin. Talvella 43 Kurskin kohdalla Neuvostojoukot etenivät muuta rintamalinjaa nopeammin ja tähän muodostui ns. Kurskin mutka. Hitleriläiset alkoivat suunnitella Kurskin kielekkeellä olevien huomattavien neuvostojoukkojen saartamista ja tuhoamista uskoen tällä palauttavansa aloitteen itselleen. Hitler antoi 15.4.43 käskyn muodostaa kolme pohjoisesta, etelästä ja lännestä hyökkäävää iskuryhmää, joihin kuului 50 divisioonaa: 900 000 sotilasta, 10 000 tykkiä, 2 700 panssaria ja 2 000 lentokonetta. Neuvostoliiton sodanjohto päätti siirtyä väliaikaisesti puolustustaktiikkaan. Suunnitelman mukaan puolustustaisteluissa näännytetään vihollinen ja vasta tämän jälkeen reservien kanssa kehitetään voima-kas vastahyökkäys, joka laajen-netaan yleiseksi hyökkä-ykseksi koko eteläisellä rintamakaistalla. Tätä varten keskitettiin todella suuret joukot. Kielekkeen sisällä oli 1,3 miljoonaa sotilasta, 20 000 tykkiä, 3 600 panssarivaunua ja 3 000 lentokonetta. Lisäksi olivat Arorintaman joukot voimakkaana reservinä. Kurskin alueen asukkaat kaivoivat yksistään 5 000 km taisteluhautoja. Neuvostoliiton tiedustelu tiesi hyökkäyksen ajankohdan (5.7.-43). Tuntia ennen saksalaisten hyökkäystä avattiin fasisteja vastaan voimakas tykistötuli. Syntynyt taistelu oli yksi sotahistorian kiivaimmista. Sen yhteydessä käytiin ehkä maailman suurin panssarivaunutaistelu, johon osallistui kummallakin puolella 1200 panssarivaunua. Fasistit kykenivät etenemään pohjoisesta Orelin suunnalta 9-15 km ja etelästä Harkovan suunnalta 15-35 km. Sitten vihollisen hyökkäys pysähtyi. Puna-armeijan vasta-hyökkäys alkoi 12.7.-43. Se kehit-tyi yleiseksi hyökkäykseksi kahdeksalla eri rintamalla, jota tuki tärkeäksi muodostunut partisaa-nien toiminta. Pohjoisessa neuvostojoukot etenivät 500 km ja etelässä 1 300 km, vapauttivat Donetskin laakion, siirtyivät Dnepr-joen länsipuolelle ja vapauttivat Kiovan 6.11.-43.

Neuvostoliiton lopullinen vapauttaminen

Tammi- helmikuussa -44 Leningradin- Novgorodin alueen operaatioilla murrettiin Leningradin saarto ja vapautettiin koko Leningradin alue. Läntisen Ukrainan vapauttaminen aloitettiin jo vuoden -43 lopussa. Hyökkäystä varten muodostettiin neljä Ukrainan rintamaa, joiden toiminta perustui panssarivaunujen joukkomittaiseen käyttöön. Romanian raja saavutettiin 26.3.44. Kesän -44 sotatoimet alkoivat hyökkäyksellä Karjalan kannaksella, jossa Suomen armeija kärsi vakavan tappion. Tästä alkoivat aseleponeuvottelut Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Merkittävin kesällä -44 suoritettava operaatio oli kuitenkin Valko-Venäjän vapauttaminen. Siellä sijaitsi vihollisen ñMitteò armeijaryhmä: 1,2 milj. sotilasta, 9 000 panssarivaunua ja 1 350 lentokonetta. Valko- Venäjän operaatiota varten Neuvostoliitto keskitti suuret voimat: 2 milj. sotilasta, 5 000 tankkia ja 5 000 lentokonetta. Tällaisen voiman keskittäminen oli todella suuri tehtävä ja sinne tuotiin voimia myös Suomen rintamalta, jossa oli aselepo. Voimien suuruus johtui siitä, että alueella sijaitsivat Saksaan ja Puolaan johtavat tiet. Valko-Venäjän vapautus alkoi 23.6.-44 laajalla alueella partisaanien hyökkäysoperaatiolla. Valko-Venäjän operaatiossa ñMitteò armeijaryhmä tuhoutui. Taisteluun osallistuneesta 110 divisioonasta 70 tuhottiin ja 57 000 vankia kuljetettiin itään. Valko-Venäjän operaation jälkeen vapautettiin Baltian neuvostotasavallat saksalaisista ja lokakuussa -44 Karjalan rintaman-ja Pohjoisen laivaston joukot vapauttivat Neuvostoliiton napapiirin takaiset alueet. Näin vihollinen ajettiin Neuvostoliiton alueelta.

Edistyksellisen ihmiskunnan voitto

Voitolla oli suuri kansainvälinen merkitys. Se vahvisti työväenluokan taistelua ja kehitti kansojen yhteistyötä. Neuvostoliittoa on syytetty monis-ta virheistä. On sanottu, että uhrattiin liian paljon ihmishenkiä Leningradin, Moskovan ja Stalingradin puolustamiseen. Väitetään, että olisi ollut parempi luovuttaa Stalingrad. Nämä ihmiset eivät tiedä, mistä puhuvat. Sota oli alussa puolustussotaa. Neuvostoliitto ei voinut sodan alussa ottaa Saksan hyökkäystä vastaan koko voimallaan, koska silloin Saksa olisi kyennyt näiden tuhoamiseen. Piti perääntyä ajan voittamiseksi samalla heikentäen vihollista. Leningrad, Moskova ja Stalingrad muodostivat voimakeskittymät (linnoitukset), joiden turvaamiseksi varustettiin voimakkaimmat puolustustaistelut. Jos niistä olisi peräännytty, mikä olisi ollut seuraava paikka, johon pysähtyä? Ja vihollinen pysäytettiin puolustustaistelussa juuri Leningradiin, Moskovaan ja Sta-lingradiin sekä Kaukasusvuoriston reunalle. Viivytystak-tiikka piti siihen saakka, että oli koottu materiaalia ja voimaa vastahyökkäykseen. Vihollinen ei ottanut huomioon sosialismin voimaa eikä Neuvostoliiton alueen laajuutta. Neuvostoliiton alueen vapautuksen jälkeen fasistien tuhoaminen jatkui maan rajojen ulkopuolella Euroopassa. Samaan aikaan jälleenra-kennustyö vihollisen tu-hoamilla kotimaan alueilla oli jo täydessä käynnissä.

Toim. Heikki Männikkö

Viisi vuotta myöhemmin:

Kirgisian toinen vallankumous

Kommunistien Liitto ja Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue ovat valmistelleet yhteisen asiakirjan, jossa arvioimme kommunistisen liikkeen ongel-makysymyksiä. Asiakirja luo pohjaa lähestyä veljespuolueita.

Kirgisian äskeiset tapahtumat toistavat huomattavalla tavalla sen, mikä tapahtui tasan viisi vuotta sitten: vihaiset väkijoukot Bishkekin kaduilla, paikallisen Valkoisen talon valtaus, presidentti, joka poistuu kiireesti pääkaupungista. Eroja kuitenkin valitettavasti on: jos vuonna 2005 vallan vaihtuminen tapahtui suhteellisen verettömästi, niin tällä kerralla voimakeinojen uhreiksi tulivat kymmenet ihmiset ja lisäksi satoja ihmisiä haavoittui.

Kaikki alkoi siitä, että Talasin lääninkeskuksessa Länsi-Kirgisiassa vangittiin 6.huhtikuuta paikallinen asukas, Ata Meken ï oppositiopuolueen varapuheenjohtaja Bolotbek Shernijazov. Tämän henkilön oli määrä osallistua niin sanotun Kansankurultain (Kansankokouksen) istuntoon, jonka päiväjärjestys oli viranomaisten kannalta todella uhkaava ï Kansanvallan palauttamisesta. Kyseisiä kurultaikokouksia oli tarkoitus järjestää muuallakin maassa, mutta jostain ihmeen syystä nimenomaan Talasissa väkivaltaministeriöiden paikallisedustajat päättivät vangita poliitikon, joka kuului opposition ei kovin tunnettujen vaikuttajien joukkoon. Oliko se osoitus paikallisviranomaisten virkaintoisuudesta vai oliko se osa jotain erikoissuunnitelmaa ï on nykyään vaikeata päätellä. Joka tapauksessa paikallisen sisäasiainhallinnon rakennuksen edustalle alkoi kokoontua väkeä, joka vaati Shernijazovin vapauttamista. Kohta hänet myös vapautettiin, mutta oli jo liian myöhäistä ï paikalle kokoontunut väkijoukko valloitti paikallisadministraation rakennuksen ja valitsi ñkansankuvernöörinò. Bishkekista välittömästi lähetettiin paikalle erikoisjoukkoja, jotka palauttivat hetkeksi status quon, ja siinä vaiheessa keskushallitus päätti lopullisesti kääntää tilanteen itsensä hyväksi. Kirgisian sisäministeri ilmoitti, että oppositiokoalition voimien eli Yhdistyneen kansanliikkeen kaikki toimet ovat laittomia ja oppositiopuolueiden johto käytännöllisesti katsoen kokonaisuudessaan vangittiin.

Mutta huolimatta siitä, että viral-linen oppositio jäi itse asiassa ilman johtoa, protesti ei päättynyt siihen. Talasissa lääninhallinnon talo siirtyi monta kertaa käsistä käsiin, kunnes väkivaltaministeriöiden erikoisjoukot eivät antautuneet. Protestitapahtumien nimellisjohtajien kaikista yrityksistä huolimatta sisäasiain paikallishallinnon talossa pidätetty Kirgisian sisäministeri piestiin väkijoukon toimesta puoli kuoliaaksi. Toi-saalta vaistonvaraisen kapinan luonteen saaneet mellakat u-lottuivat myös pääkaupunkiin asti. Määrällisesti jatkuvasti kasvava väkijoukko alkoi ryn-näköidä tasavallan Valkoista taloa ja muita valtakeskuksia. Val-koisen talon valloittaneet eri-koisjoukot käyttivät ensin kapi-nallisia vastaan kyynelkaa-sua ja sitten alkoivat tulittaa väki-joukkoa rynnäkkökivääreillä ja lähiaukio muuttui verestä punaiseksi. Siitä huolimatta väkivaltaministeriöiden erikoisjoukkojen vastarinta alkoi asteittain laantua ja niiden sotilaat alkoivat yhä enemmän ja enemmän siirtyä kapinallisten puolelle. Ratkaiseva murros tapahtui sen jälkeen, kun opposition vapautetut johtajat alkoivat esiintyä kapinallisten valtaamassa kansallisessa televisiossa. Noin kello kuusi illalla 7. huhtkuuta vallasta syösty presidentti Bakijev poisui Bish-kekista lentoko-neella ja kohta puoleen sisäministeriön johtohenkilöstölle esiteltiin uusi sisäministeri, joka määrättiin virkaan kapinallisten joukosta. Armeija pysytteli puolueettomana alusta lähtien.

Muutaman päivän kuluttua uskollisuuden valan oppo-sition muodostamalle uudel-le hallituk-selle vannoivat Kirgisian kaikki läänit. Eräiden venäläisten asian-tuntijoiden (ilmeisesti saman-laisten kuin ne asiantuntijat, jotka noin puoli-toista vuotta sitten en-nustivat, että muka Venäjä pysyy vakaan tilanteen saarekkeena maailman talouskriisin valtameressä) ennustama Kirgisian apokalyptisen jakautumisen käsikirjoitus vallankumoukselliseksi Pohjoiseksi ja Bakijeville uskolliseksi Eteläksi ei toteutunut. Etelä ei antanut tukeaan Bakijeville. Jonkin aikaa vallasta syösty presidentti piileskeli synnyinalueeellaan Dzhe-lalabadissa (huhujen mukaan naapurivaltioiden viranomaiset eivät yksinkertaisesti antaneet hänen lentokoneelleen lupaa lentää niiden ilmatilan kautta), sitten kansainvälisen painostuksen tuloksena hän allekirjoitti eroilmoituksen ja sai luvan poistua maasta. Kun uuden vallan viranomaiset saapuivat Keskuspankkiin, osoittautui, että sen kassa olikin käytännöllisesti katsoen tyhjä.

Voidaan rohkeasti väittää, että mitään ulkopoliittisia seurauksia vallan nykyisellä muutoksella Kirgisiassa ei lähiaikoina tule olemaan. Kirgisiassa ei ole olemassa selkeästi venäjänvastaisia tai Länttä myötäileviä voimia ja tavallisten kirgiisien joukossa, joista melkein neljännesosa on siirtynyt Venäjälle, mielialat ovat etupäässä Venäjälle myötämielisiä. Toisaalta tuskinpa uudet viranomaiset tulevat vaatimaan USAn sotilastukikohdan poistamista maasta, sitä suuremmalla syyllä kun myös Venäjä, joka etsii nykyään suhteita Länteen, ei tule itse esittämään sellaista vaatimusta.

Mitä tulee sisäpoliittisiin muu-toksiin, niin jos oppositio alkaa todellakin toteuttaa käytännössä vaatimuksiaan asumis- ja kunnallismaksujen tariffien korottamisen kieltämisestä, laittoman yksityis-tämisen peruuttamisesta, sanava-pauden ym. vapauksien palaut-tamisesta, niin se tuottaa Kirgisian kansalle tiettyä hyötyä. Joka tapauksessa maalla on mahdollisuuksia selviytyä siitä umpikujasta, johon sen Bakijev on ajanut aikoinaan.

Mikä oli syynä näin mittaviin kansan levottomuuksiin, jotka johtivat vallan vaihtumiseen pienessä Keski-Aasian tasavallassa? Jopa viime kerralla vallasta syöstetty entinen presidentti Akajev ilmoittaa, ettei tämänkertaisen vallankumouksen takana ole mitään ulkoista voimaa, että se on puhtaasti kansan kapina (väittäisin jopa, että oppositiollakaan ei tässä ole mitään tekemistä ï myös sen kannalta kaikki tapahtui yllättäen). Mielenkiintoista, että erotuksena vuodesta 2005 Venäjän viranomaiset ja niitä lähellä olevat julkaisut eivät yritä nykyään etsiä mitään valtamerentakaista jälkeä olettamalla, että myös IVY-maiden johtajat voivat samoin toimia jotenkin toisin. Herra Putinin arvion mukaan, kun presidentti Bakijev tuli valtaan, niin hän arvosteli tiukkasanaisesti vallasta syöstyä presidentti Askar Akajevia sukulaistensa suosimisesta. Minulla on sellainen vaikutelma, että herra Bakijev on toistanut saman virheen.

Bakijev todellakin nimitti johto-virkoihin lukuisia sukulaisiaan ï poikiaan, veljiään jne. Mm. valtion vartiointilaitoksen päällikkönä oli hänen veljensä Zhanybek, joka väitteiden mukaisesti antoi käskyn ampua kapinallisia. Mutta sukulaistensa suosiminen ei ole vielä kaikki (muuten tuskinpa Kirgisiassa se on kehittynyt enemmän, kuin Venäjällä ï Putinin klaani ja ns. pietarilaiset poikkeavat Bakijevin klaanista vain siinä, että sen jäsenet eivät ole Putinin verisukulaisia, kun taas muissa asioissa tilanne on sama ï virkaan asettaminen ei ole ollut riippuvainen ehdokkaan ammatillisista ominaisuuksista, vaan hänen henkilökohtaisesta uskollisuudestaan).

Ongelma onkin tässä tapauksessa paljon laajempi. Kirgisiassa kärsi haaksirikon hallitun demokratian paikallinen malli, jota herra Bakijev rakensi venäläisen esimerkin mu-kaan. Ja todellakin, tähän kuuluivat absurdiksi kehittynyt vertikaalivalta, vaalien joukkomittaiset vääristelyt, minkä tuloksena enemmistön parlamen-tissa saavuttaa valtapuolue, valtion omaisuuden jakaminen klaaninsa jäsenille ja jopa tulevan seuraajan nimittäminen (tässä tapuksessa oman poikansa, kun kyseessä on Idän valtio) Kehitystoimiston johtajaksi, mikä muistuttaa voimakkaasti Venäjän kansallisprojekteja. Mutta kuiten-kin ruuvien liiallinen kiristäminen johti melko nopeasti siihen, että Bakijev vaurioitti kierteen.

Jokaisella kansalla on oma sietokykynsä, jonka loukkaaminen on vallalle vaarallista ï pienestäkin kipinästä voi seurata räjähdys. Tämän sietokyvyn määrää ennen kaikkea väestön valtaosan elintaso ï nimenomaan kurjuudesta, joka Bakijevin vallas-saolon aikana vain voimistui, tuli tärkein kasvupohja Kirgisian toiselle vallankumoukselle. Kurjuus ja virkamiesten mielivalta. Mihin tilaan oli saatettava kärsivälliset kirgiisit, että he olisivat niin johdonukaisesti ja sitkeästi esittäneet protestinsa henkeään säälimättä. Muuten samanlaiset ongelmat muodossa tai toisessa ovat havaittavissa myös useissa muissa IVY-maissa.

Siinä tilanteessa, joka syntyi Kirgisiassa huhtikuun alussa, puh-taasti voimakeinoin ei voitu enää tehdä mitään. Toisaalta Bakijev vangitutti opposition koko johdon ja perusti taistelukykyiset erikoisjoukot, jotka puolustautuivat täysin toivottomassakin tilanteessa. Ja auttoiko se häntä? Kansainvälinen kokemus osoittaa, että joukkomittaisten kansanlevottomuuksien oloissa mitkään poliisivoimat eivät voi pelastaa tilannetta, valtaa voi suojella luotettavalla tavalla vain armeija, joka IVYn oloissa tuskinpa tulee puuttumaan politiikkaan. Näin ollen vallanpitäjien, jotka tahtovat pysyä valtaistuimellaan, pitää ei niinkään lujittaa väkivaltaministeriöitä kuin seurata sitä, ettei ylitetä kansan sietokykyä. Jos siinä epäonnistutaan, niin silloin on parasta heti matkustaa lentokentälle.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Sotasyyllisyys, jatkoa edellisestä numerosta, osa 3

Mutta ken ensimmäisen laukauksen ampuikaan?

Jonkinlaisena perusteluna sille että NL sodan olisi aloittanut, on esitetty kello 6.05 22 kesäkuuta 1941, jolloin NL:n pommikoneet tiputtivat ensimmäiset pommit Suomeen. Tuolloin jää tuon näkemyksen esittäjiltä selvittämättä miksi NL:n pommikoneet ylipäätänsä tuona aamulla Suomen yllä lensi.

Saksan laivaston suorittaessa yöllä 21-22 kesäkuuta -41 Suomenlahden miinoittamisen NL:n aluevesiä myöten, oli se yksi Saksan toimista sodan aloittamiseksi. Mutta tämä miinoitus oli mahdollista, koska ensinnäkin Suomi oli sallinut sekä Saksan laivaston osien piilotella itseään Suomen saaristossa ja toisekseen koska Suomi oli sopinut fasisitisen Saksan kanssa miinoitusoperaatiosta ja siten sallinut Saksan laivaston aloittaa miinoitusoperaatio. Varsinkin jälkimmäisessä kysyä kuuluukin, että salliessaan Saksan laivaston osallistumisen sodan aloittamiseen omilta aluevesiltään, syyllistyikö Suomi myös omalta osaltaan sodan aloittamiseen. Miinoitusoperaatio kaiken lisäksi paljastui. Klo 2.28 NL:n punalipun balttian laivaston tiedustelukone havaitsi toisen päämiinoituksista, ja tuskin NL:n johdolle oli kovinkaan vaikeata laskea mistä Saksan laivaston purkit olivat lähteneet. Myös kolmas miinoitus havaittiin, kun neuvostohävittäjä yritti estää saksalaisten miinoitusyritystä Muhun salmessa. NL:n johto siten tiesi varsin hyvin oliko Suomi ottanut osaa sodan aloittamiseen. Entäpä Suomen laivaston kolmen sukellusveneen toiminta Neuvosto-Eestin rannikolle edustalla. Vaikka alkuperäiset taisteluraportit ovatkin ñmysteerisestiò kadonneet, ovat kaikkien kolmen veneen kipparin omakohtaiset kertomukset säilyeet ja niistä kyllä näkee kuinka sukellusveneet laskivat miinansa Neuvosto-Eestin rannikolle. Saatuaan suulliset käskynsä ja niitä vertailtuaan rupesivat sukellusveneiden kipparit ihmettelemään käskyjään sillä sotaa NL:n kanssa ei ollut ja kun Kiljanen kävi vielä kysymässä tarkistusta komentaja Kivikurulta, oli Kivikuru vastannut: ñSinne menette enempää kyselemättä, sillä takana on kyllin suuri herraò. Tavallaan oma pieni sivuepisodi on siinä että miksi sukellusveneiden kipparit ylipäätänsä säilyttivät omat muistiinpanonsa, olisihan kuvitellut että näin raskauttava materiaali olisi pitänyt tuhota, kuten alkuperäiset taisteluraportitkin. Olisikohan niin että merimiehillä on sittenkin, jollei peräti kommunistinen niin vähintään vasemmistolainen vastarinta mentaliteetti. Kun NL:n pommikoneet ilmestyivät suomen ylle, oli NL:n sodanjohdolle selvää kuinka Suomi oli rikkonut puolueettomuuttaan. Tästä huolimatta keskusteltuaan ulkoministeri Wittingin kanssa Orlov ilmoitti 22 päivän illalla UP kirjeenvaihtajille että NL piti suomea puolueettomana, mutta niin kauan kuin sen aluetta ei käytetty hyökkäyksiin NL:ää vastaan (mikä siis oli jo tapahtunut), missä tapauksessa NL ryhtyisi vastatoimenpiteisiin.

Sekä Saksan että Suomen laivaston toiminnassa Suomenlahdella, on muistettava että ne eivät vain aloittaneet sotaa NL.ää vastaan, vaan myös se, että Suomen sodanaloittaminen suoritettiin Rytin sotakabinetin ja Saksan yhteisestä sopimuksesta.

Ville Rahikainen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Keskisuomalaisen linjaukset

Päättyneen ahtaajien lakon tiimoilta useakin asia kummastutti. Ammattiliiton tehtävänä on jäsentensä etujen ajaminen. Ellei neuvottelemalla asiat luonnistu ei auta muu kuin persettä penkkiin, kuten eräs ay-johtaja aikoinaan totesi. Työriidoissa on aina kaksi osapuolta ja sanomalehti ei saisi mielestäni asettua kummankaan puolelle. Keskisuomalainen oli pelkästään satamaoperaattorien puolella. Yhtään ahtaajia tukevaa ja ymmärtävää toimituksellista artikkelia en huomannut lehden palstoilla. Kaiken lisäksi myös mielipidepalstoille ei suvaittu yhtään ahtaajia tukevaa kirjoitusta, niitä kyllä tarjottiin.

Keskisuomalaisen mukaan Suomen talous ja teollisuus oli romahduspisteessä lakon takia. Kun 2005 paperikapitalistit estivät 7 viikon ajan tekemästä paperia, ei se ollut ollenkaan katastrofi. Stora Enso nosti paperien hintoja tämänkin lakon aikana, joten lakostahan taisi olla joillekin tahoille hyötyäkin. Kyllä Karvinen on vienyt rutosti enemmän työpaikkoja Suomesta, kuin ahtaajien lakko. Propagandaan pitää suhtautua naureskellen, mutta kun pääministeri esittää lakko-oikeuden rajoittamista tulee taas mieleen kolkko-30 luvun ilmapiiri.

Nyt olisi SAK:n korkea aika herätä Ruususen unesta ja ryhdistäytyä. Yleislakkouhka päälle jos lakko-oikeuteen puututaan. Muutaman päivän tai viikon yleislakko kummasti palauttaisi järkeä poliitikkojen ja työnantajapiirien päähän. Tyhjää tilaa kyseisissä päissä tuntuu olevan riittävästi. Ihmetellen olen myös seurannut työväenpuolue Kokoomuksen hiljaisuutta ahtaajien tukemisessa. Jos on korvat niin pitäisi niitä käyttää, samoin aivoja, jos niitä on. Taitaa monelle työväenpuoluetta äänestäneelle tulla puolueen vaihto. Se jos mikä olisi käänne terveeseen Suomeen. Pitäisi tuntea historiaa , että tietää työväen saaneen parannuksia vain taistelemalla etujensa puolesta. Vuoden 1971 metalliliiton lakon jälkeen saatiin Pekkaset, ei niitäkään työnantajakapitalisti olisi koskaan tullut tarjoamaan. AKT nosti irtisanomissuojan julkisuuteen ja siihen varmasti pikkuhiljaa tulee parannuksia tulevaisuudessa. Pää on avattu ja siitä suuri kiitos AKT:n väelle.

Reino Welling
Jämsänkoski

Vanhasen ja koko hallituksen työtätekevän kansan oikeuksien polkeminen sen kuin jatkuu!!!

Mielestäni tasapuolisuuden nimissä olisi puhuttava työnantajapuolen oikeuksien loukkauksista ja polkemisesta. Hallitus voisi vaihteeksi pistää kuriin koko suurpääoman mielivallan. Hallitus voisi vaihteeksi olla polkematta sisukasta Suomen työtätekevää kansaa ja suunnata tarmonsa sinne missä on mätää, eli aloittaa vaikka katsomalla peiliin. Lakko-oikeuden sijaan voisi Vanhanen miettiä pääoma- ja osinkotulojen progressiivista verottamista sekä osakekaupan, keinottelun ja valuuttakeinottelun laittamista verolle. Samoin Vanhanen voisi miettiä suurituloisten verohelpotusten lopettamista ja aloittaa välittömästi perusturvan kohentamisen vaikka 900 ú kk:ssa. Syytä olisi miettiä yleistä työajan lyhentämistä 6:een tuntiin, minimipalkan nostamista 1500 ú/kk, halpatyövoiman Suomeen rahtaamisen rajoittamista, suurpääoman tukien lopettamista, Afganistanin sodasta välittömästi irtautumista, kuntien valtion osuuksien korottamista, julkisen sektorin vahvistamista, suurpääomapiirien saattamista edesvastuuseen kannattavien tehtaiden sulkemisista ja tehtaiden siirtämisestä halpamaihin sekä eläkeikärajan laskemista vaikkapa 58 vuoteen, kun nyt eläkkeelle siirrytään keskimäärin 59-vuotiaina. Tulisi kohentaa työoloja, että työntekijät jaksaisivat viralliseen eläkeikään, sekä hillitä eläkerahastojen rahoilla käytävää häikäilemätöntä keinottelua. Voidaan vahvistaa omia puolustusvoimia, mutta tulee lopettaa projekti puolustusvoimiemme Nato yhteensovittamiseksi sekä siihen liittyvät hankinnat. Puolustusvoimien hankinnat on hoidettava koto Suomesta, ja suunnattava kaupanteko Venäjän suuntaan.

Näin niin kuin aluksi…tässä Vanhanen oikeita töitä. Kansan kyykyttämisen sijaan voit aloittaa mistä kohtaa tahansa, vaikka heti Maanantaina. Ja jos on vaikeita kohtia, ota Vanhanen vaikka minuun yhteyttä, niin kyllä minä selitän.

Tekijä: Markku Huhtala
Salonlisäntie 3
33450 Siivikkala
050-5677944

ñUskomatonta aivopesuaò

ñTiedonvälitysò, vai olisiko oikeampi muoto puhua ñpimityksestäò, on melkein sotaaikaisissa tunnelmissa. Sotaa ja ennenkaikkea ñtalviòsellaista muistellaan lämmöllä ja uholla. Joensuussa jopa teatterikin on lämmennyt asialle. On ollut tarjolla ñSofia ja talvisotaaò.

Karjalainen vihjaisi tänä aamuna jopa Baltian maiden vapautuneen osittain Suomen urhoollisen esiintymisen seurauksena. Televisio on näyttänyt jopa ruotsalaistenkin vimmastuneen meitä kohdanneesta vääryydestä ja tulvineen puolustamaan Saksaan sitoutunutta maatamme siltä mahdollisuudelta, että saisimme rajan siirrolla Leningradista kolme kertaa laajemman alueen pohjoisemmasta Karjalasta ja säilyttäisimme rauhan. Suomihan ei ole voittanut yhtään sotaa ei entisen eikä nykyisen historiansa aikana. Se, että on tuhottu joku kolonna, jonka jäänteitä kohdellaan museoituneessa ñajatuspimiössäò näytteenä siitä, että kannatti tapattaa ja tuhota satojentuhansien nuorten elämä. Jopa vihreyteen taipuneetkin haluaisivat poistaa sotasyyllisyyden muka väärintekona ja hyväksyvät USA:n murhajoukkojen kauheudet niin Irakissa kuin Afganistanissakin.

Tiitisen listalla vihjaillaan puolustellen sieltä muka löyty-vän äärimmäisen arkaa tietoa, joka puolustaa Supon olemassaoloa. Aikalailla saman tasoista kuin konsanaan Stubbin terhistelyä palkkiovirkoina jaettuja ñminilähetystöjäò, joiden tarpeellisuus ei kestänyt todellisuutta. Slovenian lähettiläällä oli ñmuistissaò viikoin töistä kutsu kuuntelemaan Euroviisukarsintaa. Kiirettä tuntui olevan. ñGolffatakkin kuulemma pitäisiò. Huh huh sitä huisketta. Melkein pelkkiä otsikoita oli koottu valkoiselle paperille ja perässä merkintä ñsalainenò. Ei olisi kelvannut tuntilistaan yhdellekään työnantajalle.

Tuli kerrattua tuo menneisyyteen liittyvä ennen ja jälkeen 1918. Ei oltu nimetty syyllisiä. Ei ehkä ole mahdollistakaan, koska kapitalistinen talousjärjestelmä on kokonaisuudessaan vastuussa harvainvallan aiheuttamista julmuuksista ja sodista. En ole nähnyt minkään puolueen Suomessa enkä muuallakaan nousseen suosioon syyttämällä kansojensa kärsimyksiin johtaneista syistä omien oppi-isiensä sen hetkisten olosuhteitten vallitessa välttämättömiksi tehtyjä päätöksiä. Tänä päivänä viestintä eli tiedonvälitys on suurpääoman täydellisessä hallinnassa. Se ei sirottele tuhkaa harteilleen nimeämällä atomiaseilla ja kaikilla mahdollisilla keinoilla tuhoamansa sivistyksen olleen sen pääasiallinen johtotähti. Päinvastoin se riemuitsee ñkihertäenò noiden yliviisaiden ñvasemmistolaisten nöyristelylleò oman ajatusmaailmansa voittoon uskomattomista hölmöilyistä. Siinä ei porvaristolle jää oikeuksiensa oikeutuksellisuudesta edes todistustarvetta.

Veijo Saarelainen
Joensuu

Katyn tiedoitusvälineissä.

Syksyllä, kun olin jakamassa Kansan ääntä Vaasan torilla, niin noin 60 vuotias mies tuli minua jututtamaan. Hän kysyi, että tunnenko natsilehteä ñSingnalò. Sanoin lapsuudessani lukeneeni kaikki suomenkieliset Singnaalit. Se ilmestyi 1942-44 suomen kielellä. Lisäsin, että olen Lukenut kaikki ilmestyneet Hakkapeliitat. Tämä lehti alkoi ilmestyä 1922 ja eräässä ensimmäisistä numeroista kerrottiin, että leninismi on samaa kuin stalinismi. Tämä mies oli kuitenkin, niin nuori, että hän ei itse ollut tilannut näitä natsi lehtiä. Kun kukaan ei tuntunut ymmärtävän vanhaa natsismia, niin hän halusi myydä lehdet ja kysyi että halusinko ostaa. Kun en halunnut ostaa, niin hän lisäsi, että siinä on pitkät tarinat Katynistä. Silloin soi hälytyskellot, että mitä natsit kertovat Ktynistä. Menin kirjastoon ja kysyin Singnaaleja. Siellä sanottiin, että suomenkieliset Singnaalit on nidottu yhteen kirjaan, joka on sotamuseossa..

Kävin Sotamuseossa. Siellä tuli lottovoitto. Joku natsi oli jättänyt kartongin saksankielisiä Singnaaleja pahvilaatikossa. Ne ei ollut vielä lajiteltuja ja rekisteröityjä.

Kopioin 4 sivua ja virkailija esitteli Natsi-Saksan ulkoministeriön kirjan Katynistä. Ilmeisesti laajoissa piireissä oli jo käsitelty sodanjälkeistä tilannetta. Tästä oli esimerkkinä Suomen hallituksen kokous, jossa pohdittiin, miten estetään kommunismin leviäminen. Suomessa Tanner esitti, että Nosken oppien mukaan tulee perustaa tiukka poliisivalta kommunisteja vastaan. Toiset menivät vielä pidemmälle ja kätkivät aseita. Vastaavalla tavalla Englannissa pohdittiin, että miten estetään vallankumouksellinen kehitys Saksassa ja muussa Euroopassa sodan jälkeen. Sodan loppu häämötti jo Stalingradin taistelun jälkeen. Siis Katyn ja muut antikommunistiset operaatiot alkoivat ottaa muotoa. Ilmeisesti eräs tilaajista oli Puolan natsi pakolaishallitus Lontoossa. Kuitenkaan kaikki eivät puhaltaneet yhteen hiileen. 1944 pakolaishallitus järjesti Varsovan kansannousun, jonka kenraali Stroop pisti matalaksi hetkessä. Myöskin siitä tappiosta syytettiin Punaarmeijaa. Totuus oli kuitenkin, että Puna-armeija ei voinut tehdä koukkausta, vaikka se oli vain 80 km päässä. Pakolaishallitus ei informoinut kansannousuista Neuvostoliittoa. Katyn propaganda on hyvin palvellut erilaisia antikommunisteja vasemmistoliittolaisista lähtien. Siinä on vain yksi mutka matkassa. Katyn tutkimuksen teki Gestapo Natsi-Saksan ulkoministeriön määräyksestä. Toisaalta haluttiin saada riitaa aikaiseksi liittoutuneiden kesken ja yhtäältä valmistella sodan jälkeistä propagandaa.

Vihje ilmeisesti tuli Puolasta. ñTodistajinaò kuultiin Katynin lähellä asuvaa maalaisväestöä. Monet talonpojat kätkivät Puolassa siltä varalta aseita, että kommunistit tulisivat kollektivisoimaan maaseudun. Suomesta asialla oli patologi Arno Saxen, joka ñtodistiò 12 sinne värvätyn patologin kanssa ; että NKWD:n Moskovasta tulleet miehet olivat tehneet hirmutyöt. Tuntuu hiukan oudolta määritelmä, sillä virallisen käännöksen mukaan kyseinen lyhenne tarkoittaa sisäisen turvallisuuden palvelua. Vielä oudommaksi asian tekee se, että Puolan sotaa ei hoidettu Moskovasta käsin, vaan se kuului Leningradin sotilaspiirin toimiin. Samoin kuin Suomen talvisota. Siitä suomalaiset sotahistorioitsijat ovat yhtä mieltä.

Mikä Katynin ñtutkimuksenò tarkoituksena käy ilmi Singnaalin esipuheesta ñNeuvostoliiton uhrit?. Sveitsiläinen patologi professori Neville-Genf selitti Katynin tutkimuksen jälkeen: ñMeillä on ollut surullisin ruumiiden katselmus mitä koskaan on ollut. Puolalaisia upseereita on murhattu. Motiivi murhiin on julma maailmankatsomus, että likvidoita porvarillinen maailma, mikä merkitsee hirveää vaaraa kaikille länsimaille. Me oikeuslääkärit menimme Katyniin hakemaan totuutta ja julistamaan sitä. Oli helppo todeta tosiasiat tässä tapauksessa. Kyse on koko Eu-roopan intressistä ja totuus täytyy saada esille Euroopassa ja Koko maailmassaò.

Eräs todistaja Kusma Godonow kertoi Tsekan ja sitä seuranneiden Neuvostoliiton turvallisuuspalvelujen toimineen alueella. Herää kysymys, että kuinka Neuvostoliiton turvallisuuspalveluilla olisi ollut poliisiasema Puolan alueella? Oleellista asian lähemmälle käsittelylle olisi tietää missä rajat kulkivat eri aikoina. Olen pyytänyt apua Saksasta.

Henkilökohtaisesti kyseenalaistan Gestapon paikallispäällikön Vossin Natsi-Saksan ulkoministeriölle tekemän ñtutkimuksenò, jolla ei miltään kohdin ole tieteellistä arvoa.

Puolan pakolaishallituksen mukaan puolalaiset vangit siirrettiin Jakutiaan. Sinne on Puolasta kai matkaa 2000-3000 kilometriä ja sitten vangit olisi tuotu tapettaviksi Katyniin. Singnaalin kuvien mukaan ruumiit oli heitetty sekaisin ja kertomusten mukaan mätänemisaste oli erilainen, joten natsit olivat eri puolilla Puolaa eri aikoina murhanneet upseerit ja papit ja sitten kärränneet ne heidän valitsemalleen kaatopaikalle. Oikeistopiirit juhlivat Arno Saxenia sankarina, kun hän kieltäytyi perumasta lausuntoaan Valvontakomission pyynnöstä. Lääkärit organisoi ilmeisesti Punainen Risti, jolla on joskus ollut kyseenalaisia toimia silloin tällöin.

Jos kyseessä olisi ollut rehellinen tutkimus, niin miksi ei käytetty Saksan kuuluisinta oikeuslääkäriä tri Waldemar Weimannia? Minulla on hänen elämänkertansa ja siitä päätellen hän on myöskin kansainvälisesti huippuluokkaa. Hän teki lukuisia poliittisten murhien tutkimuksia. Hän tutki mm. Horst Wesselin. Eri antikommunistisissa piireissä ei piitata ollenkaan tosiasioista, vaan kaikki valheet kelpaavat.

Wäinö Pietikäinen

Tukea Kansan äänelle

Larmo Lehtola 30 e, Tarja Männikkö 18 e, Paavo Heikkinen 30 e, Juha Kieksi 58 e, Hannu Kautto 40 e, Eira Kärki 30 e, Heikki Männikkö 78,20 e, Esko Koivisto 3 e, Reijo Katajaranta 40 e, Ismo Laaksonen 5 e, Matti Järvinen 20 e, Anna Saarelainen 40 e, Veikko Väisänen 46 e, Anja Saarikko 10 e, Reino Welling 9 e, Kaija Siippainen 5 e, Kalevi Wahrman 15 e, Jouko Nevalainen 25 e, Esko Auervuolle 40 e, Hilkka Kääriäinen 5 e ja Teuvo Laurinolli onnittelee Paavo A. Junttilaa 50 eurolla.

OKO 554114-227966

Chollima-urheilun maa - iltatilaisuus

Suomi-Korea-Seura ry. järjestää torstaina 20.05. *Chollima-urheilun maa* - iltatilaisuuden Helsingissä, Hermannin kerhotalolla (Hämeentie 67) alkaen klo. 18.00. Illan aikana kuullaan alustukset korealaisesta taekwondosta ja KDKT:n tiestä vuoden 2010 jalkapallon MM-kisoihin. Tilaisuudessa lisäksi urheiluaiheinen valo-kuvanäyttely, korealainen myyntipöytä, arvontaa sekä virvokkeita ja pientä purtavaa.

Tervetuloa!

Lisätiedot:
Seuran sihteeri Juha Kieksi p.040-8498316

VALTTERILLE

Seuraavaa kirpputoripäivää ei ole vielä päätetty, mutta toivomme seuraavia kertoja varten kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Olemme myyneet parhaimmat tavarat ja nyt tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Sen tulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, pistä se kierrätykseen ja lahjoita kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432

Menovinkkejä

Mielenosoitus pienten korkeakouluyksiköiden alasajoa ja uutta yliopistolakia vastaan sivistysyliopiston puolesta Eduskuntatalon edessä ti 27.4.klo 13.

Helsingin Työttömien järjestämä ihmisketjumielenosoitus ti 27.4. Aleksanterinkadulle työn ja toimeentulon puolesta. Kokoontuminen Kolmen Sepän patsaalle klo 14.30.

Rauhanseminaari Kirjan juhlasali **8.5**. klo 10-15
Kirjantyöntekijänkatu 10 B, Helsinki
Aloitteita ja keskustelua rauhankulttuurista juontavat Elviira Davidow & Arja Pekurinen
Lisät. 050 5554392 Pand, 050 573 8598
Natonvastaiset.blogspot.com
Magalis está cocinando - Kuubalaista ruokaa edulliseen hintaan

Ydinvoima historiaan -päivä 8.5. Helsingissä: klo 12 Tapahtuman avaus Rautatientorilla, klo 14.30 kulkue Rautatientorilta eduskuntatalolle, klo 15.30ï 15.45 kansanedustajien näkemyksiä ydinvoimasta eduskuntatalolla. Lisät. www.ydinvoima.fi/mielenosoitus.

EI Natolle-performanssi *Älä muuta virka!* 9.5. klo 13 - 13.30 Helsingissä Kolmen sepän patsaalla. Voiton päivänä joukko ihmisiä eri puolella Suomea osallistuu **Naton vastaiseen virkkaukseen** samaan aikaan julkisella paikalla.

SFT toimii

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. järjestää muistotilaisuuden Valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä Eläintarhassa Vappuaamuna klo 09.00. Järjestöliput mukaan. Tervetuloa.

SFT jä SKP:n Itähelsingin osasto järjestävät muistokäynnin ja kukkien laskutilaisuuden Neuvostosotilaiden muistomerkillä Kivikossa. Kokoontuminen Myllypuron Teboilhuoltoaseman pihalla klo 17.00. Järjestöliput mukaan.

SFT:n hallitus kokoontuu 17.5.10 maanantaina klo 17.00 Kirveskerholla Mäkelänkatu 8.

Tapahtumia

65 vuotta suuresta voitosta

Tapahtuma Hermannin kerholla Voitonpäivänä, sunnuntaina 9.5.2010 klo 14.00

järj. STP ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt

Tervetuloa,

tarkempi ohjelma kirjeitse ja sähköpostilla

Tampereen vappu

STP:n edustajat mukana Tampereen vappukulkueessa 01.05.2010. Kulkueen järjestäy-tyminen Sorin aukiolla klo. 11.00. ja liikkeelle lähtö 11.30.

Tavataan STP:n tunnusten alla!

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen Vuosikokous tiistaina 25.5.klo 18.00 Kirveskerholla os. Mäkelänkatu 8 klo 18.00. Käsitellään vuosi-kokoukselle kuuluvat asiat. Tervetuloa. Hallitus.

Piikin Tutkain

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona
- **6.1.2010**
- **3.2.2010**

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

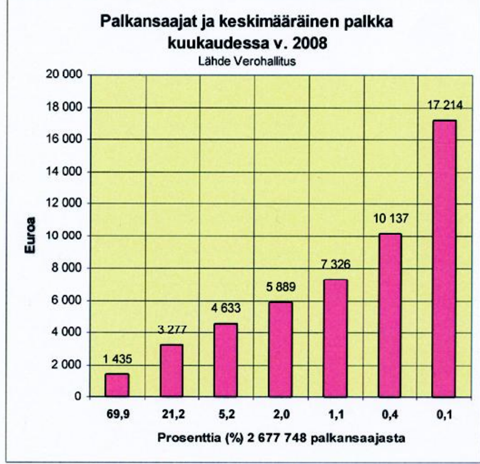
Tuloerot hirvittävät:

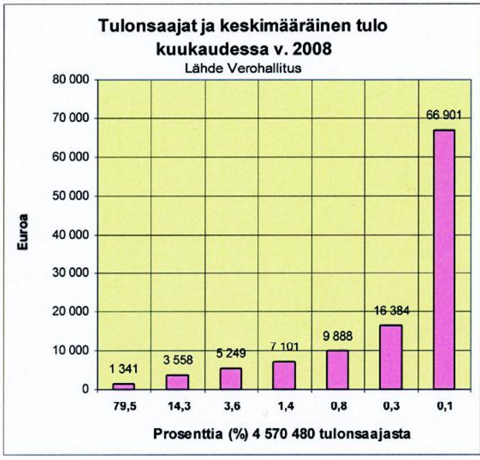
Suurella enemmistöllä pienet tulot. Pienellä vähemmistöllä suuret tulot.

Tilastokeskus kertoi tammikuun lopulla, että vuonna 2008 kokoaikainen palkka oli 2 876 euroa kuukaudessa. Verohallituksen mukaan keskimääräinen keskipalkka oli 2 204 euroa. Kaikki tulot yhteensä olivat kuukaudessa keskimäärin 2 060 euroa. Eihän tämä näytä ollenkaan hullummalta. Tosin siinä on vain joitakin osatotuuksia, joilla ei ole väestön toimeentulon kannalta mitään merkitystä.

Verohallituksen tilastot antavat kokonaan toisen kuvan. Palkkasummasta 1 872 958 palkansaajaa, 69,9 prosenttia, sai kuukaudessa keskimäärin 1 435 euroa. Se on enää puolet Tilastokeskuksen mainostamasta keskipalkasta. Palkkatulojen jonkinlaisessa keskikastissa oli 21,2 prosenttia eli 566 717 palkansaajaa. Heidän kuukauden keskiansio oli 3 277 euroa. Sitä enemmän sai 8,9 prosenttia palkansaajista, mutta tämän joukon ydin oli 0,1 prosenttia eli 3 505 palkansaajaa, joiden palkka oli keskimäärin 17 214 euroa kuukaudessa. **Kaavio 1.**

Kaikista tuloista, joissa ovat mukana niin eläkkeet kuin pääomatulotkin 79,5 prosenttia eli 3 635 713 tulonsaajaa, , sai keskimäärin vaatimattomat 1 341 euroa kuukaudessa. Jonkinlaisessa tulojen keskikastissa oli 14,3 prosenttia eli 651 622 tulonsaajaa, joiden kuukauden kestulo oli 3 558 euroa. Tulonsaajien varsinainen kapitalistinen ydin 283 125 tulonsaajaa, 6,2 prosenttia, sai edellisiä enemmän, mutta sen varsinainen luja ydin oli pieni, vain 4 675 tulonsaajaa, 0,1 prosenttia kaikista tulonsaajista, mutta heidän tulonsa oli keskimäärin 66 901 euroa kuukaudessa! **Kaavio 2.**

Aineiston kokosi
Kai Kontturi

Tradekan vaalit ja demokraattinen yhteistyö

Tradeka on osuuskauppaliike, joka on osakas Suomen Lähikaupat OY:ssä, jolle Tradeka on siirtänyt muun muassa Valintatalot ja Siwat. Vaalit pidetään kerran kuudessa vuodessa ja ovat seuraavan kerran vuonna 2016. Kevään 2010 vaaleissa joka kolmas äänesti ja suurimmat paikkamäärät edustajistoon saivat SDP ja Vasemmistoliitto. Keskusta sai yhden ja SKP kolme. Uudellamaalla Pekka Tiainen sai Suomen Työväenpuolueen ehdokkaana suurimman äänimäärän STP:n, SKP:n ja KTP:n ehdokkaista ja olisi tullut valituksi, jos näillä kolmella olisi ollut yhteinen edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliitto. Silloin KTP:n Jukka Viita olisi tullut varalle ja Eira Storm SKP:stä toiseksi varalle. Tiainen olisi tullut valituksi myös STP:n ja SKP:n muodostamasta edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliitosta ja silloin Eira Storm olisi tullut varalle. Tämä olisi onnistunut myös siten, että vaaliliiton nimi olisi ollut SKP:n ja STP:n tai SKP:n, STP:n ja KTP:n vaaliliitto.

Tradekan epädemokraattinen vaalijärjestys ei salli, että puolueet solmisivat vaaliliiton siten, että kukin olisi omalla nimellään. SKP puolestaan ei ole halunnut että vaaliliiton nimi olisi esimeriksi edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliitto, vaan on halunnut oman nimensä vaaliliiton nimeen ja tämä aiheutti paikkojen menetyksen. Työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan vaaliliiton nimen käyttö koko maassa olisi johtanut paljon useampienkin ehdokkaiden valintaan STP:n, SKP:n ja KTP:n ehdokkaista, koska yhteistyö olisi vahvistanut myös uskottavuutta ja sitä kautta luottamusta.

Tradekaan liittyy toinenkin epädemokraattisuus sillä se jakaa vaalitukea edustajistossa edustettuina oleville. Tradekan vaalitilanteessa menettely on muita ehdokkaita syrjivä.

Työtä edistyksellisen osuustoiminnan puolesta niin Tradekan kuin HOK-Elannonkin osalta on tarpeen jatkaa olipa edustusta tai ei ja tukea myös uutta osuustoimintaa.

Osuustoimintavaalin tulos vahvistaa jälleen kerran sen lukemattomia kertoja todetun ja epäonnistumisten vahvistaman asian, että edistyksellisten voimien menestyksen kannalta ratkaiseva kysymys on sellaisen yhteistyöjärjestön aikaansaaminen, joka eri edistykselliset voimat voivat olla mukana omilla nimillään, mutta yhteistyöjärjestön nimi on yhteisesti valittu. Kyse on siten Suomen Kansan Demokraattisen Liiton SKDL:n mallin mukaisen yhteistyöjärjestön rakentamisesta 2000-luvun Suomeen. Aiempia virheitä tulee korjata ja hyviä kokemuksia vahvistaa keskinäistä kunnioitusta noudattaen ketään syrjimättä, Suomen kansaa, työtätekeviä palkansaajia ja yrittäjiä ja pienituloisia edustaen ja puolustaen sekä koko maata rakentaen ja kansainvälisyyttä rakentaen eri maiden ja kansojen oikeuksia kunnioittaen.

Vaalissa Uudeltamaalta ehdokkaamme saivat ääniä seuraavasti: **Tiainen** 143, **Männikkö T** 56, **Nummiranta** 45, **Wahrman** 28, **Koivisto** 27 ja **Auervuolle** 24. Uudellamaalla SKP sai 872 ääntä, KTP 325 ääntä, sekä STP 323 ääntä. KTP:n Jukka Viita sai 117 ääntä ja SKP:n Eira Storm 93 ääntä. Vaaliliitossa näiden ryhmien yhteinen äänimäärä olisi ollut 1520 ääntä, jolla olisi tullut yksi edustajistopaikka sekä kaksi varapaikkaa.

Vappuna työn, rauhan, edistyksen ja ympäristön puolesta

Pääomapiirien imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Nopeasti puhjennut globaali talouskriisi luo sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää, joka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää. Yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Hallituksella on Nato-optio, päätös jäsenyydestä on sotilaallisia Naton nopean toiminnan joukkoihin. Tämä on johtamassa vaaralliseen tilanteeseen. Näköpiirissämme on muitakin kärjistyviä globaaleja uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastomuutos, köyhyyden kasautuminen, sairauksien leviäminen, sekä niistä johtuvat muuttoaallot. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. STP ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt kehottavatkin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Helsingin Vappu

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä
Vapunvieton aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Järjestöliput mukaan.

Työväen vappumarssi Helsingissä Rautatientorilta Hakaniemeen
Helsingin työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.09. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatientorille. Siellä kohotamme ylös Vappumarssi--yhdistyksen tunnuksen ñ**Sotaa vastaan**ò ja ryhmitymme sen taakse. Kaiutinautomme toimii hyvänä opasteena. Rautatientorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla Helsingissä
Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat valt. tri **Pekka Tiainen STP**, puheenjohtaja **Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT**, sekä maahanmuuttajien puolesta **Nowzar Nazari CPI.n Suomen jaosto**. Muusta ohjelmasta vastaavat**, Heikki Typpö ja kitara, Teuvo Kauhanen sekä Konnakööri. Juontaa Marja Eronen**

Vappujuhla Hermannin kerholla
Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen ja Hermannin Naisten yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Heikki Typpö ja kitara sekä Konnakööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; **Timo Kangasmaa** ja vappupuhe **Pekka Tiainen**. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan. Buffetista perimme 6 euron maksun.

Kuopion vappu

STP:n vapputilaisuus Kuopion torilla 1.5. klo 9.35 - 10.00. Puhuuvat mm. puheenjohtaja Juhani Tanski sekä Raimo Ruttonen.

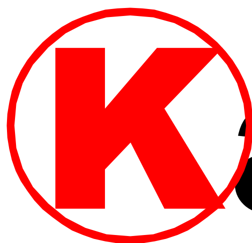
Kuopion Vappumarssi klo 13 Kuopion torilta Valkeisenlammille. Järjest. toripuheiden jälkeen siskotytön patsaalla klo13.Valkeisenlammella vappupiknik iltakuuteen saakka. Luvassa on palopuheita, musiikkia, politiikkaa, vapaata hengailua, järjestöesittelyjä, karnevaalitunnelmaa - kaikilta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan. Valmisteltujen puheenvuorojen jälkeen sana ja mikki on vapaa kaikkien käytettäväksi (10 min./puhuja). Illasta marssijoilla ja juhlijoilla on lisäksi mahdollisuus siirtyä K-klubille jatkokarnevaaliin (Vuorik. 14, 70100 Kuopio). Klubilla esiintyy rap-artisti Ilkka Tillanen & Rämeelukka.

Järj. Vappumarssitoimikunta

Sonkajärven Vappu

Sonkajärven vappumarssi 30.4.2010 Lakko-oikeuden ja sotilaallisen liittoutumattomuuden puolesta! Kulkue lähtee entisen Sonkalinnan tontilta klo 18. Kunniakäynti Raivaajapatsaalla Sana on vapaa Päiväkeskus Pysäkin sisäpihalla. Keskustelua uudesta työväenluokasta, luokkatietoisuudesta ja solidaarisuudesta. Simaa ja munkkeja! Puhuu mm. STP:n pj Juhani Tanski

Järj. Sonkajärven vapputoimikunta

Kansan ääni

Nro 3/10
Heinäkuu 2010 - Elokuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
9. vuosikerta

Hallitus ja ydinvoimayhtiöt puuhaavat ylimitoitettua ydinvoimakapasiteettia tavoitteenaan tehdä Suomesta ydinsähkön viejä, ja haudata jätteet maamme kallioperään. Heinäkuun alkuun aiottu päätös on vihastuttanut kansalaiset myös Pyhäjoella. Ydinvoimapäätös on torjuttava!

Sivut 6-7

Kesätyöttömyys panee opiskelijat lujille

Leikkaukset syövät opiskelijoiden toimeentuloa. Toimeentulo on hankittava kesäopinnoilla, jotka vähentävät Kelan tukikuukausia. Toinen tie on hakea apua luukulta. Yhdessä pienituloisten kanssa he muodostavat alati kasvavan köyhien armeijan. Opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät vaativat nyt hallitukselta puheiden sijaan tekoja.

Sivu 5

Köyhät kyykkyyn - Pajunen ohittaa valtuuston

Asukkaiden aktiivisuutta tarvitaan jatkossakin. Vastustuksesta johtuen mm. vihreät ja demarit kääntyivät vastustamaan Pajusen leikkauksia. Hän kuitenkin aikoo ohittaa valtuuston palottelemalla leikkaukset pienempiin osiin virkamiestyönä. Edelleen aiotaan heikentää vanhustenpalveluita ja nostaa tilavuokria.

Sivut 8 ja 9

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2010

Hallituksen ydinvoimaesitys purjehtii kohti karikoita

Hallitus esitti eduskunnalle huhtikuussa periaatelupaa kahdelle uudelle ydinvoimalalle ï TVO:lle ja Fennovoimalle. Työ- ja elinkeinoministeriö TEM julkisti marraskuussa arvionsa sähkönkulutuksesta vuoteen 2030 saakka. Sähkönkulutustilastoissa näkyy jyrkkä mutka alaspäin. Kulutuksen kasvua hidastaa osin menossa olevan taloustaantuma. Hallituksen keskeisten ministerien ï Matti Vanhasen ja Mauri Pekkarisen - mukaan ydinvoiman lisätarvetta ei ole tai se on korkeintaan yksi yksikkö.

Teollisuus ja rakentaminen ovat vastanneet yli puolesta sähkön kulutuksesta. Sen osuuden uskotaan nousevan entiselle tasolleen vasta kymmenien vuosien kuluttua. Teollisuus lupaili tuotantolaitosten säilyttämistä Suomessa ja uusien rakentamista, mikäli ydinvoimaloita rakennetaan. Teollisuuden, SOK:n, Keskon sekä kaikkien työmarkkinajärjestöjen lobbaus sai Vanhasen ja Pekkarisen perumaan puheensa ja ajamaan rajua ydinvoiman lisärakentamista.

Suomi on jäämässä tavoitteestaan uusiutuvan energian käytössä. Puulla, tuuli- ja vesivoimalla sekä muilla uusiutuvilla energiamuodoilla pitäisi vuonna 2020 tyydyttää 38 % energian kulutuksesta. Nyt luku uhkaa jäädä 34 %, jos mitään uusia toimia ei käynnistetä. Syynä on pitkälle se, että metsäteollisuuden tuottama bioenergia vähenee tuotannon alasajon myötä. Yleinen mielipide on kääntynyt voimakkaasti uusiutuvan energian tuottamisen kannalle. Poliittiset nuoriso- ja muut kansalaisjärjestöt kampanjoivat aktiivisesti ñÄänestä ydinvoima historiaanò -liikkeessä.

Maailman mitassa uusiutuvan energian tuotanto on kasvanut voimakkaasti ja ydinvoimaloita ajetaan alas. Ydinsähkön osuus on pienentynyt ja sen kapasiteetti on vähentynyt. Tämä kehitys johtuu ydinsähkön kalleudesta sekä sen tuotannon terveys- ja ympäristöriskien tiedostamisesta. Tekniset innovaatiot esimerkiksi tuuli- ja aurinkoenergian tuottamisessa ovat tehneet uusiutuvasta energiasta ydinsähköä edullisempaa.

On myös epävarmaa, miten kauan sallitaan ydinvoimalaitosten valtion tukiaisia. Ydinvoima on raskaiten subventoitua energiaa: se on ainoa energiantuottotapa, jonka ei tarvitse vakuuttaa laitoksia, vaikka onnettomuusriskit ovat suuret. On irvokasta, että ydinvoiman puhemiehet vaativat markkinoille mahdollisuutta ratkaista ydinlaitosten rakentaminen. Jos tukiaiset lopetettaisiin, nykyisetkin laitokset ajettaisiin alas.

Toinen kysymysmerkki on Fennovoiman lupaama sähkön ñomakustannushintaò, jolla yrityksiä houkutellaan osakkaiksi. On mahdollista, että se katsotaan peitetyksi voitonjaoksi ja ñmätkytò nostavat hinnat pilviin.

Ydinvoiman ajajat yrittävät saada eduskunnan päättämään luvista mielettömällä kiireellä keskikesällä ï jo 1.7. Hoppuilu johtuu vain siitä, että lobbarit tietävät, että lupia ei myönnettäisi syksyllä tai talvella ï ihmisillä on mahdollisuus saada tietoa ja vaalitkin painavat päälle.

Uusoikeistolaiseen talousolitiikkaan nojautuva yhteiskunta tarvitsee lisäydinvoimaa. Tulevilla ydinvoimapäätöksillä vahvistetaan tätä tuhoisaa kasvupolitiikkaa. Tulevat energiaratkaisut haastavat myös työväenliikkeen toimintaan: tarvitaan selkeää monopolienvastaista vasemmistolaista ja demokraattiset voimat kokoavaa rintamapolitiikkaa, joka kykenee esittämään selkeän vaihtoehdon kestävän tulevaisuuden puolesta kapitalistista tuhotaloutta vastaan.

Tarvitaan yhteisrintama puolue

STP:n ja Kansan äänen järjestöjen puhujat muistuttivat vappuna, että ainoa keino toimivan poliittisen vaihtoehdon luomiseksi nykypolitiikalle on kehittää sitä haluavien tahojen yhteisrintamaa. Tästä asiasta puhuivat mm. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski Kuopiossa ja Sonkajärvellä (alla), sekä Pekka Tiainen Helsingissä (keskiaukeama).

Kuopiossa satoi vapunpäivänä vettä, mutta se ei vapunviettoa paljoa haitannut.

Elämme pariin vuosikymmeneen pahinta yhteiskunnallisten erojen ja vastakkainasettelujen aikaa. Työttömyys on tällä hetkellä hieman yli puolen miljoonan luokkaa, metsä-, metalli- ja muutakin teollisuutta siirretään ulkomaille. Kapitalistilla ei ole isänmaata. Yliopistolaitos halutaan yksityistää firmojen voitontavoittelun välikappaleiksi, yhteiskunnan peruspalveluja ulkoistetaan - siirretään yksityisen pääoman voitonsaalistukseen. Erityisesti 20 viime vuoden kokemus osoittaa, että voimat, jotka haluavat yhteiskuntapolitiikan muutosta, eivät irrallisina ryhmäkuntina kykene vahvistamaan asemiaan.

Tarvitaan muutokseen kykenevä poliittinen voima: rintamapuolue, jonka tehtävä on uusoikeistolaisuuden murtaminen ja yhteiskunnan demokratisoiminen. Sen ohjelman tulee olla konkreettinen, jotta kaikki todellista ekososiaalista muutosta haluavat voimat mahtuvat sen sisään. Erilaiset järjestöt voisivat olla sen jäseninä. Tällaista puoluetta tarvitaan vaih-toehdoksi uusliberalismia, suurpääoman EU-projektia toteuttaville eduskuntapuolueille.

Pääkysymyksiä ovat sotilaallinen liittoutumattomuus, valtiollinen itsenäisyys, ympäristönsuojelu sekä oikeudenmukainen tulonjako ja peruspalvelut. Näistä lähtökohdista haluamme rakentaa yhteistyötä tulevia eduskuntavaaleja varten.

Perustelut vasemmiston voimien kokoamiselle

Vasemmistolainen liike sai loistavia voittoja sodan jälkeen hyvinvointiyhteiskunnan rakentamisessa. Uusliberalistien valta-asema 20 viime vuoden aikana on aiheuttanut yhteiskunnallisten vastakkaisuuksien ja tuloerojen kasvun. Suomen kansa tarvitsee entisen SKDL:n kaltaista rohkeaa ja viisasta voimaa puolustamaan työtätekevän kansan etuja pääomien omistajien ja poliittisen oikeiston ahneita pyrkimyksiä vastaan. Suomen Työväenpuolue on valmis ilman ehtoja neuvotteluihin laajan suurpääoman vastaisen liiton muodostamiseksi.

Yhteisen toiminnan sisältö

Yhteisen talouspolitiikan sisältöä voisivat määritellä seuraavat perusperiaatteet:
1) Kestävän kehityksen mukaiset pyrkimykset eli luonnon sietokyvyn huomioon ottaminen päätöksenteossa;
2) Pyrkimys lisääntyvään yhteiskunnalliseen omistamiseen, taloudelliseen päätösvaltaan ja tasa-arvoistavaan tulonjakoon sekä demokratian lisäämiseen sekä
3) Pyrkimys kansalaisten tasa-arvoisuuden lisäämiseen kaikessa taloudellisessa toiminnassa.
4) Politiikan alueella tavoitteena tulee olla poliittisen tasa-arvon ja demokratian lisääminen kaikilla yhteiskunnan alueilla. Se merkitsee korruption kitkemistä poliittisesta toiminnasta sekä poliittisen avoimuuden lisäämistä kaikilla hallinnon tasoilla.

Meitä NATOtetaan

Monet keskeiset poliittis-taloudellisen eliitin puhemiehet ajavat Suomen yhä syvemmälle hyökkäysliitto Naton syövereihin. NATO pyrkii alistamaan aseellisen ylivaltansa alle kaikki ne Euroopan sitoutumattomat valtiot, jotka vastustavat Yhdysvaltojen suosimaa yksinapaista valloitus- ja alistuspolitiikkaa. Suomessa järjestettiin maaliskuussa v. 2010 sotilasliitto Naton seminaari, jossa käsiteltiin ñNATOn lähivuosien toimintalinjauksiaò. Kyseessä oli hyvin suunniteltu NATO-tuote-esittely, jonka tarkoituksena on valaa intoa maamme liittämiseksi NATOon. Suomi ei ole kuitenkaan NATOn jäsenmaa, eikä kansanäänestystä sotilasliiton jäseneksi liittymisestä ole edes suunniteltu.

NATO ei ole rauhaa turvaava liittouma.

Sotilaallisen voimankäytön hyväksyntä on muuttunut NATOssa jo toiminnaksi ja käyttäytymiskoodiksi. NATOn tehtävänä on toteuttaa käytännössä sotilaallisin keinoin kansainvälisen kapitalismin arvomaailman ja etujen turvaamista. Nato on edelleen sotilasliitto, joka käy hyökkäyssotaa eri maailmankolkissa. Naton luonnehtiminen laaja-alaiseksi turvallisuuspoliittiseksi ja kriisinhallintaa harjoittavaksi monenkeskiseksi järjestöksi ajaa vain militaristien asiaa ja on puhdasta mielipiteen muokkausta. USA:n johtamalla Natolla ei ole turvallisuutta ja vakautta ylläpitävää ja edistävää vaikutusta Afganistanissa ja Irakissa eikä missään muuallakaan maailmassa. Naton suorituskykyperusteinen puolustussuunnittelumalli todentuu käytännössä kuumana hyökkäyssotana ja satoina tuhansina siviiliuhreina.

Kuinka moni suomalainen tiedostaa ratifioidun NATO-sopimuksen olevan valtiosopimus, jota voi tarkistaa vasta 10 vuotta siihen liittymisen jälkeen, mikäli toiset jäsenmaat suostuvat siihen. Lisäksi maamme voisi irtisanoutua sotilasliitosta aikaisintaan 21 vuotta siihen liittymisen jälkeen. Kaikille lienee selvää, että mitkään Suomen aikaisemmin tai tulevaisuudessa solmimat kansainväliset sitoumukset eivät saa olla ristiriidassa NATO:n määräysten kanssa.

Maamme ulkoministerin esittämä väite Itämeren alueen vakauden lisääntymisestä, jos NATOn aseistetut laivueet risteilevät Itä-merellä, on kestämätön. Toimenpide järkyttäisi Itämeren alueen vakautta ja vahingoittaisi maamme pyrkimyksiä pysytellä suurvaltojen ristiriitojen ulkopuolella. Tässä asiassa Suomen ei ole mitään syytä tukea NATOa.

Lakko-oikeus tärkein demokraattinen oikeutemme
Elinkeinoelämän keskusliitto EK irtisanoutui tulopoliittisesta sopimusjärjestelmästä ja Eteläranta ajoi alas kolmikannan ja hajotti palkkaneuvottelut liittoihin ja paikalliseen sopimiseen. Sen seurauksena on ollut useita lakkoja ja työsulkuja tänä vuonna.

EK:n toiminnassa on jotain pahasti pielessä, jos sen oman tutkimuslaitoksen Etlan toimitusjohtaja Sixten **Korkman** kritisoi epäsuorasti työnantajaansa toteamalla: ñOngelman suurin ydin on hallituksen toimien ja kolmikannan puuteò.

Lakko on tärkein demokraattinen oikeutemme. Kaksi muuta yhteiskunnallista oikeuttamme on EU:n kovan uussoikeistolaisen politiikan seurauksena näivetetty. Vatiolliset, aiemmin eduskunnassa tehdyt päätökset on siirretty EU:n elimille. On arvioitu, että 80 % EU-maiden päätöksistä tehdään EU:n byrokratiassa.

Kuntien itsemääräämisoikeus on murrettu siten, että valtio siirtää tehtäviä kunnille ja toisaalta vähentää valtionosuuksia, mistä seurauksena on ollut kuntien aseman ja talouden alasajo ja progressiivisen verotuksen muuttuminen tasaveroksi. Tähän on myös vaikuttanut kulutusverojen, palvelumaksujen lisääntynyt käyttöönotto. Mielettömyyden huippu olisi ollut ns. mediamaksu eli regressiivinen Ylevero. Se onneksi saatiin torjuttua ï toivottavasti ikuisiksi ajoiksi!

Lopuksi

Suomalainen kansanviisaus toteaa ñ**Paha saa aina palkkansaò.** Kun katsoo poliittista elämäämme Liliuksen optioita tai Kepun ja kokoo-muksen vaalikiemuroita, voi todeta: ñ**Paha saa palkkansa - ja vielä palkkiot ja erorahat päälleò.** Kepulaiset ja kokoomuslaiset manailevat vaalirahakohua ja kysyvät: ñ**Jokohan** ***vihdoin näkyy valoa tunnelin päässä.ò*** *Vastaan:* ñ***Kyllä näkyy, vastaan tulevan pikajunan valotò.*** Vanhasen-Kataisen-Merisalon hallituksen touhuja seuratessa tulee mieleen **O.W.Kuusisen** sanat syksyltä 1939: ñ**Alas lyötäköön koko vararikkoinen hallituskopla**!ò Hauskaa vappua ï työväen juhlapäivää!

Juhani Tanski

Euro-alueen tilanne Islannin ja Kreikan kriisissä

Pekka Tiainen
valtiotieteen tohtori
(taloustiede)

Helsingin Sanomien yliöartikkelissa 11.11.2008 kuvasin tiivistetysti finanssikriisin mekanismin ja kytkeytymisen johdannaisiin. Tämä on tarpeen palauttaa mieliin kun nyt eritellään Kreikan kriisiä, sen vaikutuksia euroon ja Islannin kriisiä. Puhutaan koko ajan samasta asiasta, muttei ole suinkaan selvää, että mekanismin ydintä edelleenkään ymmärrettäisiin.

Tiivistän asian myyntioption osalta. Kun ostaja maksaa johdannaisesta preemiot, myyjä eli asettaja saa rahat. Ne ovat vastuuvelkaa, koska johdannaissopimuksella myyjä sitoutuu ostamaan arvopaperin aikaisempaan hintaan, vaikka hinta romahtaisi. Myyjän saamat preemiot eivät kata epäedullista muutosta. Kyse on eräänlaisesta vipuvelasta, joka kasvaa, kun riskien hallintaa ei ole hoidettu tai se estetään.

Kreikan kohdalla vuonna 2009 Hedge-rahastot ostivat kuvattuun tapaan oikeuden myydä Kreikan valtion obligaatioita entiseen hintaan maksaen preemiota 0,2 % hinnasta. Kun tuli epäluottamus Kreikan maksukyvystä, obligaatioiden arvo laski jopa 5 % ja korko vastaavasti nousi. Preemiot nousivat 0,2 %:sta 5 %:iin obligaatioiden hinnasta eli 25 kertaiseksi. Lisäys tuli viputuotoksi Hedge-rahastoille. Niiden etuna oli aiheuttaa paniikkia ja obligaatioiden myyntipainetta, koska mitä alemmaksi vajotaan, sitä suurempi hyöty. Niiden viputuotot olivat optioita myyneiden vipuvelkaa.

Hedge-rahastojen voitot maksoivat ne, jotka olivat myyneet niille nuo 0,2 %:n arvoiset oikeudet ja joutuivat ostamaan ne kalliisti takaisin. Häviäjiä myös olivat halventuneiden obligaatioiden omistajatahoilla keskeisesti saksalaiset ja ranskalaiset pankit. Kreikan valtion kärsi, kun sai oblgaatioistaan vähemmän.

Heikki Niemeläinen kuvasi Helsingin Sanomien yliöartikkelissaan 7.3.2010 havainnollisesti pumppumekanismin, jolla Euroopan Keskuspankki lainaa nyt mm. saksalaisille ja ranskalaisille pankeille rahaa halvalla korolla ja ne ostavat halventuneita Kreikan obligaatioita saaden korkeamman koron. Niitä tuetaan ja Kreikan hallitus on antanut Hedge-rahastoille porttikiellon. Niemeläisen kuvaama pumppumekanismi ei ole ainoa, sillä vastuiden kasvaessa esimerkiksi Lehman Brothersin Euroopan yksikön kaltaiset toimijat ammensivat lainaa EKP:n välittämiltä pankkien väliseltä REPO-markkinoilta, joille sijoitettiin ylijäämiä halvalla korolla ja EKP lainasi ne eteenpäin kalliimmalla.

Islannin kohdalla islantilaispankkiirit olivat johdannaismyyjinä siinä missä Kreikan tapauksessa Saksan ja Ranskan pankit. Tällä tavoin islantilaispankit saivat ne kuuluisat huikeat rahasummansa. Ne olivat preemioita, jotka olivat vastuuvelkaa. Vastuut kasvoivat preemioita suuremmiksi kun finanssikriisi romahdutti omaisuuden, kiinteistöjen ja arvopapereiden arvoa. Samalla vakuuksien arvo aleni ja lisävakuuksien tarve kasvoi tulevien epäedullisten hintamuutosten varalle. Tämä oli syy, että islantilaispankkiirit maksoivat Suomessa Kaupthingissa ylisuuria korkoja ja samoin Icesaven tapauksessa 400 000 englantilaiselle ja hollantilaiselle tallettajalle. Oli rahapula.

Pahin tapahtui, kun Islannin kruunu romahti, koska edelleen kasvatti vastuiden määrää. Tässäkin tilanteessa Hedge-rahastot ottivat hyötyä. Ne olivat maksaneet preemiota oikeudesta myydä Islannin kruunuja ja arvopapereita entiseen hintaan, vaikka arvo romahti ja joku tämänkin laskun maksoi.

Yhdysvaltain investointipankkien, Sveitsin suurimman pankin UBS:n ja Baijerin ykköspankin kuten myös kahden suurimman skotlantilaispankin romahduksessa on ollut kyse vastaavasta asiasta vain hieman eri tavoin. Ongelmaa pahensi se, että kaikki nämä takasivat toisiaan ja takaukset muodostivat takausten verkoston. Hedge-rahastot eivät yksistään ongelmia ole aiheuttaneet, vaan kaikkein suurimmassa määrin se, että suuret pankit alkoivat toimia hedge-rahastojen tapaan. Tämä selittää presidentti Obaman aiemmalta valtiovarainministeri Volckerilta saamansa ajatuksen kieltää tallettajien varoilla toimivilta pankeilta niiden sisäiset hedgerahastot sen ohella, että hän haluaa 0,15 %:n taseverolla suurille pankeille rajoittaa pankkien kokoa. Pääkohteena on Financial Timesinkin lonkerovampyyriksi kutsuma finanssikriisiä hyödyntänyt Goldman Sachs, joka ei ilman yhteiskunnan tukea olisi pysynyt pystyssä sekään.

Toiminta ryöstäytyi ja muodostui finanssikuplaksi, joka toimi pyramidin tapaan. Tuottoja ei voinut enää saada ja tuotot alettiin hakea kilpailijoiden, asiakkaiden ja vihdoin valtioiden taskuista. Kaikenlainen vilppi finanssialan yrityksissä lisääntyi.

Islanti ei ole sitoutunut maksamaan 400 000 hollantilaisen ja englantilaisen pankkitakauksia. Kyse ei siten ole pelkästään maksuehdoista, vaan laskun jakamisesta. Islanti on kyllä sitoutunut maksamaan takauksia, mutta Islannin hyväksymässä direktiivissä ei yksiselitteisesti lue, että 100 prosenttisesti ja kansanäänestys kumoaa myös muut sitoumukset. Ei Suomikaan ole sellaiseen paperiin nimeään laittanut eikä sellaiseen, että joku maksaa Suomen puolesta 100 % ja laskuttaa Suomea. Vaikka valvontavastuun on katsottu olleen Islannilla Landsbankin kohdalla sen sivukonttoreista Lontoossa ja Hollannissa ja vaikka valvontaa on laiminlyöty, on epärealistista ajatella. että valvonta olisi voitu Islannista käsin hoitaa ilman

Jatkuu sivulle 5

Madonlukuja ja vaaran vuosia

Luultavasti jokainen on kuullut puhuttavan kahdestakymmenestä perheestä tai on ainakin kuullut Kristiina Halkolan niistä laulavan. Mutta kuinka moni on kuullut puhuttavan Yrjö Enteestä. Enne huomasi, että Suomen omistaa ja sen asioista päättää tämä piskuinen suurpääoman omistajien joukko.

Tuohon Enteen aikaan hallitukset hajosivat tuhkatiheään. Siitä Enne ajatteli, ettei sen ole väliä, kun todellinen hallitus on kahdenkymmenen perheen Teollisuusliitossa. Sen hallitus istuu ja pysyy vaikka poliittiset hallitukset vaihtuvat.

Nykyään kaikki hokevat, että aika on muuttunut. Totta. Enää ei ole Teollisuusliittoa, mutta nyt on sitä paljon mahtavampi Elinkeinoelämän Keskusliitto, EK. Sen hallitus on maan todellinen hallitus. Sen takana ovat rahat. Niiden voimalla se lukee madonluvut ja sanelee mihin suuntaan maata on vietävä.

o o o

Elinkeinoelämän Keskusliitto EK on pitkään jankuttanut eläkepommista, työurien pidentämisestä ja eläkkeelle pääsyn myöhentämisestä. EK edeltäjineen on saanut paljon aikaan. Eläkelakeja on jatkuvasti korjattu ja aina huonompaan suuntaan.

Todella suuri uudistus astui voimaan 2005. Nyt eläkettä kertyy 18ï 52 ikävuosina 1,5 prosenttia ja 52ï 63 vuosina 1,9 prosenttia palkasta. Siitä saattaa kertyä eläkettä 60 prosenttia koko työelämän aikana tienatusta palkasta. Mutta - kun yli puolet työvoimasta on tuomittu pienipalkkaisiin pätkätöihin, on laskettavissa, että heidän eläkkeet jäävät todella kurjiksi. Jos on töissä 67 ikävuoden loppuun, tulee eläkkeen superkarttuma 4,5 prosenttia palkasta. Se parantaa eläkettä jopa tuntuvasti.

Eläkejärjestelmä on siis vahvasti työuran pidentämiseen kannustava järjestelmä. Siinä on kuitenkin kaksi ongelmaa; työntekijän jaksaminen ja työantajan halu pitää loppuun kaluttuja työntekijöitä superkarttuman töissä. Työelämä on muuttunut niin kylmän karuksi, että työura ei pitenekään, vaikka eläkkeelle pääsy ennen eläkeikää kokonaan estettäisiin.

Moni mahdoton asia on jo mahdollista. Vähäisintä eivät ole paskapuheet väestön ikääntymisestä. Tilaston mukaan vuonna 2008 oli 1946ï 90 syntyneestä 3 433 384 hengestä hengissä 1 778 776. Nyt Tilastokeskus väittää, että vuonna 2055 on 65 täyttäneitä 1 733 777 henkeä. Siis 1946 jälkeen syntyneistä ei enää kukaan kuole ennen vuotta 2055. Tämä uskomaton pölvästimäisyys sisältyy suurpääoman kauhustrategiaan - kuka heidät elättää, kun työvoimakin loppuu!

Ennuste on mennyt läpi koko maan kuin häkä. Siihen uskovat kaikki kuin kirveen silmään. Sitä käytetään mm. eläkkeiden elinaikakertoimessa ja se puree todella kipeästi. Jos tänä vuonna joutuu 1600 euron kuukausieläkkeelle 55 vuotiaana, niin elinaikakeroin leikkaa siitä 91 euroa ja 60 vuotiaalta 35 euroa. Ne rahat jäävät eläkevakuutusyhtiöiden kasinopeleihin!

Tilastokeskus pelaa omituista peliä. Yhtäältä se väittää väestön ikääntyvän vauhdilla ja toisaalta kohtuullisesti vaikkakin perusteettoman komeasti. 1950 syntyneiden elinajan odote 31.9.09 ennusteessa on vähintään 105 vuotta ja HS 4.6.10 jutussa miehet/naiset keskimäärin 85 vuotta. Siis jesuiittojen tapaan: tarkoitus pyhittää keinot!

o o o

Kauhunäkymät eivät jää tähän. Toukokuun lopulla Elinkeinoelämän Keskusliitto, EK, esitti uudelle hallitukselle ohjelmalliset tavoitteet. Kahdenkymmenen perheen Erkon äänitorvi julkaisi siitä ja sen neljäntoista kohdan vaatimuslistan eduskuntavaalien jälkeen tulevalle hallitukselle. EK:n tueksi se julkaisi päivää myöhemmin toisen jutun, jossa sanottiin, että ñMaamme on yrittäjyyden edellytysten suhteen pohjasakkaa muihin maihin verrattuna.ò.

EK:n vaatimuksista kertova juttu oli koristeltu kaaviolla yhtiöverokannasta, jonka ensimmäinen vuosi oli 1993. Silloin OECD ja EU maissa yhtiöverokanta oli 38, mutta Suomessa 25 prosenttia. Suomi alensi yhtiöverokantansa ensimmäisenä ja - peräti puolella! Suomi aloitti alentamiskilpailun ja muut tulivat perässä. Sellaista pohjasakkaa!

Kaikki teollisuusmaat ovat taloutensa kanssa todella kusessa. Siksi Suomi voisi olla taas tiennäyttäjä. Nyt yhtiöverokanta voitaisiin palauttaa entiselleen, siis kaksinkertaistaa.

EK kuitenkin vaatii tasan päinvastaista. Se vaatii, että yhtiöverokantaa on alennettava 20 prosenttiin ja eikä pääomaveroa saa nostaa puhumattakaan siitä, että se muutettaisiin progressiiviseksi. Lisäksi se vaatii, että tappiolliselle yritykselle on palautettava sen aiemmin maksamat verot. Myös energia- ja sähköverosta on luovuttava. Suurpääoman säkki on pohjatoné

Se vaatii, että julkista sektoria on ajettava alas ja toiminnat ulkoistettava ja julkiset liikelaitokset lopetettava, yksityistettävä. Lukukausimaksut korkeakouluissa on otettava käyttöön. Työttömyyden sosiaaliturva on lopetettava ja joustavat työsuhteet on turvattava lailla. Työuria on pidennettävä.

o o o

Tässä olivat pähkinänkuoressa Elinkeinoelämän Keskusliiton madonluvut eduskuntavaalien jälkeen tulevalle hallitukselle. Nyt tiedämme mihin suuntaan EK ohjaa Kokoomusta, Kepua, RKP:tä ja vihreitä, mutta myös demareita, joilla on vahvat perinteet kuunnella ja toimia siten kuin suuren rahan isoiset sanovat ja tahtovat.

Kun Vasemmistoliiton ryhdistäytymisestä ei ole takeita, elämme vaaran vuosia. Heistä vasemmalla on suurpääoman pyrkimyksille ainoa todellinen vaihtoehto. Radikaalin vasemmiston on jo korkea aika, tavalla tai toisella, yhdistää voimansa. Se on sinulle ja minulle, meille kaikille, koulutuksesta ja ammatista riippumatta ainoa todellinen mahdollisuus, jolla voi turvata valtavan enemmistön edut ja oikeudet!

Kai Kontturi

Paluu 20-luvulle, eli Pajusen kaupungin bussiliikenteestä

Helsingin Bussiliikenne Oy:tä koskeva uusi lakko uhkasi alkaa torstaina 20. toukokuuta aamuneljältä ja se olisi päättynyt lauantaina 22. toukokuuta samaan aikaan. JHL:n ja Jytyn hallinnot päättivät toimeenpanna lakon, joka koskee kaikkia yrityksen palveluksessa olevia liittojen jäseniä, ellei sopimukseen oltaisi päästy.

Jälleen kerran kaupungin bussit seisoivat lakon johdosta varikolla

Liitot tuomitsivat jyrkästi Helsingin Bussiliikenne Oy:n yksipuolisen ilmoituksen siirtyä noudattamaan Autotyönantajaliiton työehtosopimuksia, joka oli tämän kiistan syynä. Neuvottelematta tapahtunut yksipuolinen ilmoitus oli liittojen mukaan törkeä yhteistoimintamenettelyn loukkaus ja vastoin Helsingin kaupungin ja sen konsernin henkilöstöpolitiikan linjauksia. Helsingin Bussiliikenne Oy ei edes kuulunut alan työnantajaliittoon, vaan oli vasta hakenut liiton jäsenyyttä.

Tästä kiisteltiin:
(1) Helbin talokohtaisessa sopimuksessa vuosiloma on enimmillään 38 päivää, kun se alan yleissopimuksessa on 30 päivää. **(2)** Helb on maksanut sairausajan palkkaa 60 päivältä, jos henkilö on ollut töissä 60 päivää. Yleissopimuksen maksimi on 56 päivän palkka, jos työsuhde on jatkunut yli 10 vuotta. **(3)** Työpäiviä ei yleissopimuksessa enää jaettaisi aamu- ja iltavuoroihin, vaan keskellä päivää voisi olla usean tunnin hyppytunteja. **(4)** Työvuorolistat tulisivat kahdeksi viikoksi kerrallaan. **(5)** Yleissopimus korottaisi lähtöpalkkoja n. 10 prosentilla ja toisi n. 18 pekkaspäivää.

Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliiton Jytyn mukaan työnantaja pyrki heikentämään olemassa olevia työsuhteen ehtoja kuten vuosilomaoikeuksia, työaikajärjestelyjä ja kasvattamaan vuosityöaikaa oleellisesti. JHL:n (Julkisten ja hyvinvointialojen liitto) bussikuljettajien ja korjaamoväen henkilöstöyhdistykset kokoontuivat jäsenkokoukseen 3. toukokuuta käsittelemään työtaisteluluvan hakemista. Työtaisteluluvasta sekä pääkaupunkiseudun joukkoliikennettä laajemmin koskevasta mahdollisesta työtaistelusta päätti JHL:n hallitus 5. toukokuuta, kun työnantaja edelleen kieltäytyi käymästä vuoropuhelua JHL:n kanssa.

Niinpä JHL ja Jyty myönsivät luvan Helsingin Bussiliikenne Oy:n henkilöstön lakolle. JHL:n ja Jytyn hallinnot päättivät toimeenpanna Helsingin Bussiliikenne Oy:tä (HelB) koskevan työtaistelun, joka koskee kaikkia HelBin palveluksessa olevia JHL:n ja Jytyn jäseniä. Liiton mukaan mielenilmauksella haluttiin turvata henkilöstön palvelussuhteen ehdot, jotka olivat vaarassa heikentyä.

JHL:n mukaan Helsingin Bussiliikenne Oy oli täysin yllättäen ilmoittanut lopettavansa käynnissä olleet työehtosopimusneuvottelut ja siirtävänsä kuljettajat toiseen työehtosopimukseen. JHL vaati, että bussiyhtiö palaa neuvottelupöytään.
Helsingin Bussiliikenne Oy on taloudellisesti rapakunnossa, sen oma pääoma on syöty viiden vuoden aikana ja yritys elää kassavarojen ja luotollisen shekkitilin avulla. Yritys tarvitsee kaupungilta varoja taloutensa tasapainottamiseksi, mutta huomioiden Helsingin kaupungin säännöllisen tavan alibudjetoida kaupunkilaisille tärkeiden kunnallisten palveluiden rahantarvetta, on ollut oletettavaa, että Helsingin kaupunginhallitus ajaa yhtiöittämistä ja siten yrityksen myymistä yksityiselle liikenteenharjoittajalle. Tämä johtaisi varmuudella linjojen, kalustomäärärahojen ja bussien vuorovälien ñuudistuksiinò eli palvelujen yleiseen karsintaan ja huononnuksiin. Esimerkkejä kuntalaisille kalliiksi tulevista yksityistämispäätöksistä on olemassa mm. terveydenhoidon osalta.

Tämä oli yksi syistä, miksi työnantajaleiri maksattaa osan omista tappioistaan vaatimalla kuljettajia tyytymään heille heikompaan, mutta työnantajan etuja palvelevaan työehtosopimukseen.

Mitä vaadittiin?
JHL ja Jyty vaativat, että Helsingin Bussiliikenne Oy palaisi välittömästi neuvottelupöytään, jossa aidosti yhdessä sovittaisiin työntekijöiden työsuhteiden ehdoista lähtökohtana nykyisten työehtojen kehittäminen. Työntekijöitä edustavat ammattiliitot halusivat turvata henkilöstön palvelussuhteen ehdot, jotka olivat vaarassa heikentyä työnantajan ilmoituksen seurauksena.

Uusia toimenpiteitä tarvittiin
Helbin talokohtainen sopimus päättyi vappuaattona, joten työtaistelutoimet olivat laillisia. Lisäksi erittäin laajan joukkoliikennelakon uhka kuitenkin häälyi näköpiirissä, koska ratikka- ja metrokuskeja korpesi samaan aikaan edennyt HKL:n yhtiöittämisselvitys.

Raitiovaunut ja metrot uhkasivat pysähtyä Helsingissä perjantaina 21.5. vuorokaudeksi, kun niiden kuljettajat olisivat järjestäneet päivän mittaisen työnseisauksen, ellei sopimukseen oltaisi päästy. Ratikat ja metrot olisivat pysähtyneet aamuneljältä ja ne olisivat kulkeneet seuraavan kerran lauantaiaamuna kello neljän jälkeen.

Työnseisauksella olisi tuettu Helsingin Bussiliikenne -yhtiön kuntaalan järjestöihin järjestäytyneen henkilöstön työtaistelua. Helsingin Bussiliikenteessä oli kiistelty jo pitkään siitä, mitä työehtosopimusta yhtiössä noudatetaan, ja neuvottelut tästä jatkuivat. Torstaina, 20.5. yhtiössä uhkasi alkaa kaksipäiväinen lakko, joka toteutuessaan olisi vaikeuttanut huomattavasti bussiliikennettä pääkaupunkiseudulla. Ratikka- ja metrokuskien työnseisaus päätettiin perua, mikäli näissä bussilakon neuvotteluissa oltaisiin edistytty.

Kuljettajia edustavan Helsingin yhteisjärjestö JHL:n puheenjohtaja Tapio Havasto sanoi ennen kiistan ratkaisua, että toteutuessaan kuskien työnseisaus olisi pysäyttänyt raitiovaunu- ja metroliikenteen päiväksi käytännössä kokonaan: kuljettajista yli 90 prosenttia on Havaston mukaan JHL:n tai Jytyn jäseniä. Havasto arvosteli voimakkaasti Helsingin Bussiliikennettä siitä, että yksipuolinen päätös vaihtaa sopimusalaa ei ole normaalia suomalaista työmarkkinakulttuuria.

JHL ja Jyty ilmoittivat myös toisesta työtaistelusta, joka olisi alkanut torstaina 3.6. ja jatkunut kaksi vuorokautta.
- Meillä on kuitenkin tahto hakea ratkaisua neuvottelupöydästä, kunhan työnantaja sinne saadaan, sanoi ennen bussilakon uhan väistymistä Helsingin JHL:n puheenjohtaja Tapio Havasto.

Kuljettajat kuuluvat eri työntekijäjärjestöihin
Helsingin Bussiliikenteen kuljettajista kuuluvat noin 700 kuljettajaa Julkisten ja hyvinvointialojen liittoon (JHL) ja Julkis - ja yksityisalojen toimihenkilöliittoon (Jyty) noin 300 kuljettajaa. Auto - ja kuljetusalan työntekijäliittoon (AKT) kuuluu eri medioiden mukaan noin 300 kuljettajaa, mutta JHL:n kuljettajayhdistyksen puheenjohtajan Leif Holmbergin mukaan ko. liittoon kuuluu HKL:n ja STA:n fuusion yhteydessä tulleita kuljettajia, joiden työvuorot suunnitellaan JHL:n ehtojen mukaisesti. Muilla AKT-läisillä jäsenillä ei ole sopimus - tai neuvotteluoikeutta, vaan nämä ovat rinnastettavissa ñvilleihinò työntekijöihin, eikä heillä ole omaa luottamusmiestä tai tiedotusta. Muutamiin maahanmuuttajataustaisiin kuljettajiin kohdistettiin painostusta lopputilin uhallakin, joten tämä kertoo omaa, karua kieltään työnantajaleirin halusta palata kaksikymmenluvun tapoihin työehtosopimusrintamalla. Olikin kysyttävä, perustetaanko Facebookiin rikkureiksi halukkaille lyhytnäköisille oman edun tavoittelijoille taas lista, kuten tapahtui jo aiemmin toisessa yhteydessä tänä vuonna?

Työantajat oudon kylmäkiskoisia ï haluavat paluun 20 ï luvulle?
ñSäästöjäò etsittäessä otetaan maassamme yleisestikin käyttöön 20-30-luvun keinot lakonmurtajineen, eli rikkurityövoiman käyttöineen muiden painostuskonstien ohella ja nämä johtajien Pääkaupunkiseudun joukkoliikenteen liiasta kilpailutuksesta aiheuttamat tappioidenpaikkaukset revitään poikkeuksetta työntekijän selkänahasta. Onkohan niin, että Helsingin Bussiliikenne on haluttu yksityistää tai yhtiöittää ja tämän vauhdittamiseksi yrityksen on annettu rapautua?

Helsingin Bussiliikenteen johtoporras ilmoitti Vapun alla, että talokohtaista työehtosopimusta ei uusittaisi, vaan siirryttäisiin kuljettajien talokohtaisesta sopimuksesta AKT:n sopimuspohjaan. JHL:n puheenjohtajan Tapio Havaston mukaan työnantajien toimet olivat ennenkuulumattomia, eikä hän muistanut, milloin työnantaja olisi näin tökerösti toiminut. Hänen mukaansa työnantaja ei kunnioittanut mitään pelisääntöjä ja työehtosopimuspohjan muutos tehtiin työnantajan yksipuolisella ilmoituksella, saneluratkaisulla.

Työntekijäpuoli pyrki neuvotteluissaan kokonaisratkaisuun, jonka yhtenä lähtökohtana oli, että talokohtainen rakenne tulisi säilyttää sopimuksissa.

Lakonuhka väistyi - mitä JHL:ään ja JYTY:yyn kuuluvat työntekijät saivat?
(1) Suurin kiistakysymys, työnantajan aikomus siirtää työntekijät AKT:n sopimuksen alle ei toteudu. **(2)** Uusi sopimus rakentuu JHL:n mukaan Palvelulaitosten työnantajayhdistyksen PTY:n työehtosopimukseen ja tämä korvaa Helsingin Bussiliikenteen talokohtaisen sopimuksen. **(3)** Lomaoikeudet ja sopimuspohja säilyivät kuntapuolella. **(4)** Sopimus on kaksivuotinen, voimassa 30.4.2012 saakka. **(5)** Kesäkuun alussa 2010 työntekijöiden palkat nousevat 0,65 % yleiskorotuksen verran, lokakuun 2010 alussa palkat nousevat 0,7 %. **(6)** Huhtikuussa 2011 luvassa oleva palkankorotus neuvotellaan myöhemmin.

Mitä torjuttiin?
Kirjoittajan oma näkemys on, että välittömällä ja voimakkaalla reagoinnilla työnantajaleirin yksipuolisiin sopimussaneluihin saavutettiin myös torjuntavoitto mahdollisissa Helsingin Bussiliikennettä uhanneissa yksityistämisneuvotteluissa, jotka olisivat saattaneet olla seurauksena jatkossa. Torjuttiin eri aloille leviämässä olleita työnantajan lainvastaisia saneluratkaisuja ja pakotettiin työnantajat noudattamaan yhteisiä pelisääntöjä sopimusneuvotteluissa. Lyhyesti sanottuna, torjuttiin paluu koko maata koskevaan kaksi - kolmekymmentälukujen äärioikeistolaiseen ja alistavaan isäntä - orja- menettelyyn.

Juhani Valo

Elinkeinoelämän Keskusliiton luokkataistelulinja ei tuottanut tulosta

Kevään palkkataistelut osoittivat, että EK:n ensisijainen tarkoitus on riisua työväenliike ja erityisesti ay-liike aseista eli purkaa kaikki ne työssä jaksamista edistävät rakenteet, jotka ayliike on vuosien varrella itselleen taistellut. EK:n johtama työnantajapuoli turvautui pyrkimyksissään laillisen lakkooikeuden kiistämiseen, rikkuritoiminnan edistämiseen, irtisanomisturvan vastustamiseen ja työaikojen pidentämiseen. Palkankorotusten taso ei ole ollut laisinkaan taistelujen keskeisin kiistakysymys.

Jo ahtaajien lakko nosti esille lakko-oikeuden ja rikkuritoiminnan sekä irtisanomisturvan. Palkansaajaosapuoli ei antanut periksi Valtiovallan ja EK:n pyrkimyksille. AKT voittoa ahtaajien lakossa voidaan pitää torjuntavoittona. Lakko opetti, että rintama, joka työnantajapuolella oli, vaatii päättäväisyyttä ja luottamusta omiin voimiin. Puheet lakko-oikeuden rajoittamisesta välittömästi sopimuksen syntymisen jälkeen osoittivat, että työnantajapuoli tunnusti periaatteellisen tappionsa.

Elintarviealan palkkataistelussa työnantajapuoli aikoi ottaa tappionsa takaisin. Kova julkinen propaganda pohjusti pyrkimystä murtaa rikkurityövoimaa hyväksi käyttäen viiden päivän työviikko ja 8:n tunnin työpäivää koskeva periaate. Kauppojen sunnuntaiaukioloa verukkeena pitäen työnantajien tavoitteena oli avata tie paluulle menneisyyteen eli siirtyä ala alalta 6 -päiväiseen viikkoon ja 10 - tuntiseen työpäivään.

Elintarviketyöläisten viisaasti hoidettu taistelu esti työnantajien pyrkimykset. Viime hetkellä ennen totaalisen elintarvikealan lakon alkua työnantajilta loppui kantti. Elintarviketyöläisten tiukka kanta viimeiseen sovitteluesitykseen osoitti, että työläisillä on taistelutahtoa tarvittaessa jatkaa vastarintaa EK:n ja maan hallituksen uhittelua työläisiä vastaan. Ehkä tämä on barrikadin pääomapuolella syytä pitää muistissa tulevien työtaistelujen alkaessa.

EK:n toiminta työtaistelujen yhteydessä osoitti, että se vähät välittää pienten ja keskisuurten yritysten taloudellisista menetyksistä lakkojen yhteydessä silloin, kun globaalin kapitalismin ideologiset edut vaativat työväenluokan taistelurintaman murtamista.

Heikki Typpö

Kesätyöttömyys kasvattaa opiskelijoiden ahdinkoa

Tänäkin kesänä tuhannet opiskelijat joutuvat kiristämään vyötä. Kesätyöpaikat ovat niukassa ja toimeentulon turvaaminen on hankalaa niillekin, joita onni on työmarkkinoilla potkaissut. Jokavuotisen ongelman takana on tukipolitiikka, jossa opiskelijat jäävät kolmeksi kuukaudeksi vuodessa ilman ñhyvinvointiyhteiskunnanò tarjoamia palveluita.

Viime kesänä opintotukea nosti yli 29 000 opiskelijaa. Määrä oli yli 40% vuoden 2008 kesää korkeampi ja suurin osa tuen hakijoista oli niitä, jotka joutuivat opiskelemaan kesätyöpaikan puuttumisen vuoksi. Julkisuudessa talouslamaa on selitetty syyksi yritysten ja kuntien heikkoon kesätyötarjontaan. Vähemmälle huomiolle on jäänyt, ettei kunnilla valtion tukipolitiikan vuoksi ole ollut mahdollisuutta tarjota kesätöitä entiseen malliin. Valtionosuuksien pienenemisen, kunnallisten palveluiden yksityistämisen ja resursseista nipistämisen seurauksena rahaa palkkaamiseen ei ole. Tarvetta toki olisi, sillä esimerkiksi terveyden,- ja vanhustenhoito-aloilla auttavista käsistä on huutava pula.

Kesätöiden vähyyden vuoksi opiskelijoille jää pääsääntöisesti kolme vaihtoehtoa: opiskella ja nostaa tukea kesäkuukausilta, hakea yleistä toimeentulotukea tai turvautua sukulaisten armeliaisuuteen.

Kesätuki on pois kokonaisuudesta

Opintojen suorittaminen on yleisin tie turvata toimeentulo kesällä. Tämä polttaa kuitenkin kynttilää molemmista päistä, sillä kesällä nostettava opintoraha kuluttaa asetettuja tukikuukausia. Jokaisella korkeakouluopiskelijalla on käytettävänään tutkintoonsa 55 opintotukikuukautta. Opintorahan nostaminen Kelalta edellyttää ns. päätoimista opiskelua, joka käytännössä tarkoittaa 4,8 opintopisteen suorittamista kuukaudessa. Kesällä saatavaa opintotukea varten on suoritettava keskimäärin 5 opintopistettä kuukaudessa. Nämä kesällä suoritettavat opinnot vä-hennetään aiemmin mainitusta 55:sta tukikuukaudesta.

Koko kesän opintotukea nostavien tukikuukaudet vähenevät siis kolmella, joka pahimmassa tapauksessa merkitsee tukikuukausien loppumista kesken opintojen loppuvaiheessa. Kesä-aikana tarjolla olevien tenttien määrä on vähäinen, joten ne eivät tavallisesti riitä turvaamaan ñnormaaliaò opintojen etenemistä. Monet opiskelijat ovat kesällä pakotettuja hakemaan lisäopintopisteitä esimerkiksi hintavilta avoimen yliopiston kursseilta. Ongelma tiedostetaan laajalti, vaikka kymmenet tuhannet opiskelijat joutuvatkin riskin ottamaan.

Toimeentulotuki viimeisenä oljenkortena

Kesäaikana Kelalta voi hakea myös pelkkää asumislisää, mikäli suorittaa opintoja. Tämä ei kuluta tukikuukausia. Asumislisä yksistään ei kuitenkaan tilannetta vielä helpota, ellei käänny hakemaan toimeentulotukea tai turvaudu vanhempien tai sukulaisten taloudelliseen apuun. Harvoilla jälkimmäinen vaihtoehto on kuitenkaan mahdollinen, jonka seurauksena monien viimeinen keino on hakea toimeentulotukea. Opiskelijat pannaan näin anomaan tukea luukulta toiselle, mutta käytänössä samasta valtion pussista.

Opiskelusta tahdotaan maksullista

Tilanne, jossa kymmenientuhansien ihmisten ryhmä elää lähtökohtaisesti kolme kuukautta vuodesta ilman yhteiskunnan automaattista tukea, on kummallinen Suomessa. Opiskelijoiden etujärjestöt ovat useita kertoja vaatineet normaalin opintotuensaannin ulottamista myös kesäajalle ja tukikuukausien määrän kokonaisvaltaista nostoa.

Aiempina vuosina valtio piti käytännön yllä, sillä tukea vailla olevista opiskelijoista sai kätevästi halpaa työvoimaa kunnille ja yrityksille. Nykyinen porvarihallitus ei niinikään ole korvaansa lotkauttanut esitetyille vaatimuksille, vaan pitää kiinni nykyisestä 55:n tukikuukauden järjestelmästä suostumatta vaatimuksiin ympärivuotisesta opintotuesta.

Monet ovat arvelleet syyksi sen, että hallitus on muutoinkin ohjaamassa opiskelijoita entistä enemmän rahoittamaan opintonsa lainalla ja omin kustannuksin. Samaan poliittiseen suunnanlinjaukseen liittyy myös lobbaus lukukausimaksuista ja korkeakoulujen sitouttamisesta yksityiseen rahoitukseen. Tämä kaikki sopii hyvin yhteen nykyisen uusoikeistolaisen ajattelumallin kanssa ja tullee tulevien vuosikymmenien aikana tekemään opiskelusta rikkaiden harvinaista herkkua.

KÄ/Antti Siika-aho

Opiskelijat vastustivat mielenosoituksessaan Helsingissä 18.3.2010 voimakkaasti lukukausimaksujen käyttöönottoa.

Euro-alueen tilanne islannin ja kreikan kriisissä...

Jatkoa sivulta 3

yhteistyötä Englannin ja Hollannin valvojien osallisuutta. Tästä syystä niillä on osavastuu ja siksikin, että niillä on velvollisuus valvoa rahoitusmarkkinoiden luotettavaa toimintaa omissa maissaan. Asiakas ei voi tietää, kuka valvoo ja missä, eivätkä islantilaiset, että heidät olisi pantu vastuukoukkuun. EU:n ja Euroopan Talousalueen säädökset eivät ole taakanjaossa selvät ja juridinen perusta on hutera. Vastuunjaossa olisi erilaisia mahdollisuuksia maksettavan summan osalta ja ennen maksuehtoja olisi selvitettävä maksun suuruus. Laajemmin asia liittyy rajatun korvausvastuun kysymykseen.

Kreikan kohdalla julkiset menot ovat 50 % BKT:sta ja verotulot 35 %. Tästä seuraava krooninen vaje on syy sille, että Saksan IFO-tutkimuslaitoksen johtaja Hans-Werner Sinn suositti Kreikan eroa eurosta, koska se mahdollistaa devalvoinnin. Se korjaisi vientiä ilman laajamittaista konfliktia työmarkkinoilla. Näinhän Suomessa tapahtui kesäkuun 1991 ECU-kytkennän romahdettua devalvoitumisiin. Vaikeus on kuitenkin, että devalvointi kasvattaisi Kreikan ulkomaista velkaa devalvaatioprosentin verran. Huoli liittyy kuitenkin siihen, että jos yhden maan kroonista alijäämää tuetaan EU:n varoista, se toimii tuen lisäämisen perusteluna Portugalissa ja useissa muissa ja vieläkin suuremmissa maissa.

Tästä tullaan siihen kysymykseen, jota käsitteli Ranskan Paribas-pankin Hans Redeker (Financial Times 5.3.2010). Vuonna 1993 Saksan perustuslakituomioistuin hyväksyi yhteisvaluutan perustuslain mukaiseksi. Oikeuden päätöksen mukaan kuitenkin hy-vksyminen tulisi peruuttaa, jos valuuttaunioni ei noudata rahavakauden periaatetta. Kasvun jäämiseen Lissabonin strategiassa tavoiteltua hitaammaksi jo ennen finanssikriisiä ja nyt finanssikriisin vuoksi ovat nostaneet pinnalle euromaiden erilaisuudesta ja erilaisesta kehityksessä johtuvan perusvaikeuden. Suomen viennin kuten myös koko euroalueen kannalta ylivahva euro on aiheuttanut vaikeutta ja euron heikentyminen on nyt tuonut helpotusta.

Valvontaa on haitannut rahoitussektorin lobbausorga-nisaation tunkeutu-minen syvälle rahoitusvalvontaan. Suomessa valvottavat rahoittavat valvonnan eikä valvonnan riippumattomuutta ole turvattu. Rahoitusvalvonta on myös sopinut asioista pankkien kanssa kuten Conventumin ja Kaupthingin tapauksissa. Vastineeksi valvonta ei ole puuttunut niiden toimintaan julkisin huomautuksin tai varoituksin tai rajoittamalla niiden toimilupaa. Rahoitusvalvonta on puolustautunut sillä, että sen tehtävänä on valvoa pankkitoimintaa yleisellä tasolla. Rahoituskriisi osoittaa valvonnan riittämättömyyden. Suomen rahoitusvalvonnan nimen muuttaminen Rahoitustarkastuksessa (Rata) Finanssivalvonnaksi (FiVA) ja vakuutusvalvonnan yhdistäminen siihen ei ratkaissut valvonnan ongelmia, joista keskeinen on haluttomuus puuttua valvottujen rahoituslaitosten asiakkaisiin kohdistuvaan väärinkohteluun.

Suomessa Conventumin ajautuminen konkurssitilaan ja sen peittely oli yksi hälytyskelloista, joita ei kuunneltu. Sijoittajia ja tallettajia oli houkuteltu panemaan rahojaan pyydyksiin, joista saalistajan oli helppo kerätä rahat voitokseen. Conventumin jäänteitä on nykyisellään Pohjola Pankissa (entinen OKO-pankki) myrkyttämässä sen toimintaa. Osuuspankkiryhmän ja Pohjola Pankin tulisikin puhdistautua niin, ettei Conventumin saastuttava vaikutus pilaa niiden toimintaa.

Käräjäoikeuksissa velkomusten määrä on noussut vuoden 2004 60 000:sta 205 000:een ja perinnässä on jo 300 000 suomalaista. Velkomuksista pankkien, muiden rahoituslaitosten ja vippiyhtiöiden hyväksi mm. Linfdorffin ja Intrum Justitian toimesta on tullut kärjistynyt yhteiskunnallinen ja oikeusturvan ongelma, johon on tarpeen puuttua tehokkaasti.

Kansan ääni esillä Kumpulan kyläpäivillä 29.5.2010

"Raitilla kajahti" kun lauantaina 29.5.2010 vietettiin Helsingissä Kumpulan kaupunginosassa kyläpäiviä. Kumpula on ilmeikäs ja perinteikäs puutalo-kaupunginosa ja siellä asuu aktiivisia asukkaita. Äskettäin torjuttiin "kaupunginisien" aikomus vetää alueen puistojen lävitse turha maantie. Kyläjuhlissa oli mukana myöskin Kansan ääni. Lehtemme esittelypistettä hoiteli alueen asukas Paavo Heikkinen. Lehti herätti asukkaiden keskuudessa ansaittua kiinnostusta ja monet ottivat lehden myös mukaansa.

Pro hanhikivi - sisukkaasti ihmisen ja ympäristön asialla

Pyhäjoella vuonna 2007 perustettu Pro Hanhikivi ry sai toiminnalleen alkusysäyksen Parhalahden kylän asukkaiden ja Hanhikiven alueen maanomistajien kuultua Fennovoima Oy:n hankkeesta, jossa uuden ydinvoimalan yhtenä paikkavaihtoehtona oli läheinen Hanhikivenniemi Perämeren rannalla. Ihmiset huolestuivat asuin- ja elinympäristöönsä kohdistuvista suunnitelmista, joista tietoa tihkui alkuvaiheessa varsin niukasti. Kuntalaisten kysymyksiin hyssytellen suhtautunut energiayhtiö ja hyvin nopeasti ydinvoimalasuunnitelmista innostuneet kunnan johtavat virka- ja luottamusmiehet eivät suinkaan olleet omiaan hillitsemään huolenaiheita. Pyynnöistä huolimatta objektiivista, muun tahon kuin Fennovoiman tarjoamaa tietoa tai avointa ja laajaa kansalaiskeskustelua ydinvoimasta, sen hyödyistä, haitoista ja moninaisista ympäristövaikutuksista ei kuntalaisille suotu.

Hanhikiven alue on yksi perämeren kauneimmista. Ja sellaisena pysyykin, mikäli paikallisten vastarinta pitää Fennovoiman loitolla.

Ei kansanäänestystä

Syksyllä 2007 asukkaat kokosivat kansalaisadressin, jossa vaadittiin kansanäänestystä ennen päätöstä Fennovoiman hankkeen YVA-menettelystä tai Hanhikiven kaavamuutoksista. Kuntalain mukaan kansanäänestysaloitteen voi tehdä vähintään viisi prosenttia kunnan äänioikeutetuista asukkaista. Yhden viikon aikana kansanäänestystä vaatineen adressin allekirjoitti 546 pyhäjokista, lähes 20 % kunnan äänioikeutetuista. Puolueettoman kansanäänestysvaatimuksen lisäksi kunnalle luovutettiin asiakirja, jossa joukko Hanhikiven alueen maanomistajia ja mökkiläisiä ilmoitti, etteivät he tule myymään omistamiaan alueita tai muuta omaisuutta ydinvoimalan tarpeisiin. Kunnanhallitus ja -valtuusto kuitenkin päättivät, ettei kansanäänestystä ydinvoima-asiasta järjestetä.

Pro Hanhikivi yhdistys syntyy

Tämän jälkeen kuntalaiset katsoivat parhaimmaksi ryhtyä ottamaan asioista selvää itse. Kun hankkeen mittavat haitalliset ympäristövaikutukset alkoivat hahmottua, syntyi Pro Hanhikivi ry, puolustamaan alueen asukkaiden elinympäristöä, tavoitteena Hanhikiven säilyminen ydinvoimasta vapaana. Alussa ajateltiin, että olisi hyvä, jos jäseniä saataisiin parikymmentä. Kenenkään ei tarvitsisi toimia yksityishenkilönä, kun olisi yhdistys yhteisellä asialla. Kävi kuitenkin niin, että jäseniä kertyi nopeasti pari sataa, asialla oli kysyntää pienessä kunnassa ja laajemminkin. Tämä kävi selväksi myös syksyn 2008 kunnallisvaaleissa, joissa sitoutumattomien yhteislistana kootun Tulevaisuuden puolesta - Pro Hanhikivi ï ryhmän ehdokkaista neljä valittiin Pyhäjoen 21-paikkaiseen kunnanvaltuustoon, yhdistyksen puheenjohtaja Helena Maijala kunnan suurimmalla henkilökohtaisella äänimäärällä.

Kovaa työtä Hanhikiven puolesta

Ydinvoimaan kriittisesti suhtautuvien kuntalaisten ja Pro Hanhikiven ääni on kuitenkin haluttu jättää kuulematta, jopa vähätellen vaientaa niin kunnan, Fennovoiman kuin myös seutukunnassa toimivien Fennovoiman hankkeen ñvauhdittajienò (Kappakamari, yritys- ja elinkeinoelämän toimijat) tahoilla. Yhdistyksen aktiivisimpien toimijoiden, muutamien vahvojen naisten voimin Pro Hanhikivi on tehnyt sitkeää ja johdonmukaista työtä ydinvoimalahankkeen pysäyttämiseksi, käyttäen kaikkia niitä keinoja, välineitä ja toimintatapoja, jotka resurssien sallimissa rajoissa mahdollisia ovat. Tämä on tarkoittanut mittavaa ja yksityiskohtaista lausuntojen, vetoomusten, kanteluiden, kannanottojen, mielipidepalautteiden, muistutusten ja valitusten laadintaa prosessin kaikissa vaiheissa koskien kunnan päätöksentekoa, asioiden valmistelua, maakunta- ja kuntatason kaavoitusta, ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ja Fennovoiman periaatepäätöshakemusta taustaselvityksineen. Työ on myös vaatinut huolellisen tarkkaa perehtymistä hankkeessa laadittuihin lukuisiin asiantuntijaselvityksiin ja niitä koskeviin asiantuntija- ja viranomaislausuntoihin. Paperia on kulkenut Pro Hanhikiven ñnäppien läpiò kilomäärin. Vapaaehtoiseen kansalaisaktiivisuuteen perustuvan toiminnan voi hyvinkin kuvailla olevan tolkuttoman tiivistä!

Juna kulkee vaan

Fennovoiman hanke on näyttänyt etenevän lähes kuin pikajuna, ellei peräti Pendolino, ennalta määrättyä suunnitelmaa noudattaen tiukassa aikataulussa, tiettyä raidetta ja selvää tavoitetta, pääteasemaa kohti. Pro Hanhikivi on etupainotteisesti kiirehdityn päätöksenteon, kaavoitusprosessien ja ensivaiheessa osittain epätarkkoihin selvityksiin pohjautuvien suunnitelmien suhteen joutunut hätäjarrun nyöristä kiskojaksi. Kitkaa on syntynyt kovastikin; paikkakunnan, osin myös laajemman seudun ilmapiiri on tulehtunut ja eri tahojen näkemyserot ydinvoimalahankkeesta ovat jyrkät. Hanhikiven alueella olevia esteitä hankkeen toteuttamiselle ei ole haluttu myöntää. Merkittävät luonnonsuojelulliset arvot, uhanalaisine luontotyyppi- ja eliölajistoineen sekä Fennovoimalta Hanhikiven alueella puuttuvat maa- ja vesialueet, mm. sataman ja voimalaitoksen lauhdevesien ottoputken suunnitellut rakentamispaikat, ovat faktoja, joita ei kuitenkaan voida ohittaa pelkällä olankohautuksella.

Päätöksiä kovalla kiireellä ja vähillä tiedoilla

Vastoin parempaa käsitystä lisäydinvoiman tarpeesta maan energiahuollolle, ydinvoimahankkeiden sijaintipaikkojen sopivuudesta ja ympäristövaikutuksista sekä toistaiseksi ratkaisemattomista ydinjätehuollon ongelmista, on kuntien ja maakuntien valtuustoissa puollettu ydinvoimahankkeita. Kiistanalaisin perustein myös maamme hallitus on esittänyt myönteistä periaatepäätöstä peräti kahdelle uudelle ydinvoimalaitokselle, mukaan lukien Fennovoiman hanke, sijoittuipa se Pyhäjoen Hanhikivelle tai Simon Karsikkoniemeen. Esityksen yksi hanke kerrallaan joko hyväksyvä tai hylkäävä eduskunta tekee asiassa periaatepäätöksen heinäkuun alussa. Suuri joukko kansanedustajista on nikotellut kahden uuden ydinvoimalan rakentamista ja erityisesti Fennovoiman hankkeessa havaittuja epäkohtia, kuten puuttuvaa suunnitelmaa korkea-aktiivisen ydinjätteen loppusijoituksesta.

Aivan vähäinen ei myöskään ole ollut huoli avoimen demokratian ja oikeusvaltion pelisääntöjen toimivuudesta, kun ydinvoimayhtiöiden periaatepäätöksiä käsittelevän työ- ja elinkeinoministeriön energiaosaston johtavan virkamiehen Taisto Turusen todettiin istuneen samaan aikaan sekä ministeriössä, että Fennovoiman osakasyhtiö Outokumpu Oy:n hallituksessa ja kuitanneen tältä parin vuoden ajalta hallituspalkkioita 71 000 euroa. Kysymyksiä huolellisen harkinnan vaarantumisesta on aiheuttanut myös poikkeuksellisen tiukka ja kovasti kiirehditty käsittelyaikataulu asiaa eduskunnassa valmistelevissa valiokunnissa.

Pro Hanhikivi ry on antanut ydinvoimakriittisen lausuntonsa hallinto-, työelämä- ja tasa-arvo-, tulevaisuus-, ympäristö- ja talousvaliokunnille, joista kahdessa viimeksi mainitussa yhdistyksen edustajat ovat käyneet myös suullisesti kuultavina. Nähtäväksi jää, onko asialle ollut ymmärrystä ja vastaanottoa eduskunnassa.

Hanna Halmeenpää
ja Helena Maijala
Pro Hanhikivi ry

Ei se yksin maahanmuuttajamummoista johdu...

Miksi meillä on maahanmuuttajapakolaisia? Olemme sitoutuneet vastaanottamaan YK:n sopimusten mukaisesti kiintiöpakolaisia. Liittymisemme EU:hun taas vapautti rajamme kaikenlaiselle maahanmuutolle. Pakolaisuutta aiheuttaa ennen kaikkea suurvaltojen tunkeutuminen sellaisten maiden politiikkaan, missä on taloudellisia etuja saatavilla väkivallan keinoin. Tällaisia suurvaltoja kiinnostavia raakaaineita on esim. öljy. Tähän politiikkaan emme halua osallistua.

Mamuilua on monenlaista...

Tavallisessa kielenkäytössä annetaan sekaantua käsitteet pakolaisuus, työperäinen siirtolaisuus, veroton keikkamatkailu ja jopa rikolliset ilmiöt rahanpesusta ihmiskauppaan.

Kantasuomalaiset ovat keskimäärin suvaitsevaisia työperäiseen muuttoon nähden sekä myötätuntoisia hädänalaisista olois-ta tulleisiin turvapaikan haki-joihin. Lama ja vuosia jatkuneet leikkaukset ovat nostattaneet muukalaisvihaa. Myös jo aiemmin tulleet maahanmuuttajat ihmettelevät pakolaisten haalimista yli varojemme. Päättäjien lyhytnäköisyyttä on, että maassamme jo vuosia asuneitten kotoutuminen ei ole toteutunut tai ole ollut riittävää. Elämänkriisien kohdatessa näitä ihmisiä, surullisia ja traagisia elämänkohtaloita tulee ilmi turhan usein. Auttaminen voi olla parempi lähempänä pakolaisten omaa elinympäristöä. Heidän toiveena loputkin on, että pakolainen saisi palata omaan maahansa, omille juurilleen.

Siirtotyövoiman käyttö

Työnantajat puolustavat siirtotyövoiman käyttöä sillä, etteivät suomalaiset tai tänne asettuneet maahanmuuttajat huoli ôpaska-hommiaô, eikä yleensä työtä matalapalkka-aloilla. Tässä ilmiössä on useampi puoli. Suomen kannalta huonoa on, että verovaroja jää saamatta, koska niistä huolehtiminen jää siirtotyöläisen tehtäväksi. Hän ei välttämättä tunne lainsäädäntöä tai välitä siitä. Työnantajatkaan eivät välitä sosiaalikuluista, kun ei ole riittävän kattavaa kontrollia. Onnettomuustapauksissa tai kuolemantapauksissa vedätys tulee ikävällä tavalla ilmi. Ilmiön ikävä puoli on täällä elävälle pätkätyöläiselle tms. sellaisen työn ottajalle, on etujen katkeaminen määräämättömäksi ajaksi. Tässä kohdassa päättävän tahon, Kelan, työvoimahallinnon ja sosiaaliviraston, on kyllä katsottava toisiinsa ja peiliinsä. Jos työn vastaanotto haittaa elämää, rahat loppuvat. Kuka sellaista haluaa?

Alimpana ovat kuitenkin sosiaaliselta statukseltaan alhaiset työntekijät, joita on tänne salaa värvätty ja jotka joutuvat elämään kurjissa oloissa lähes ilman palkkaa ja vailla oikeuksia.

Riittävä ja pysyvä perusturva antaa mahdollisuuden vastaanottaa epävarmoja ja lyhytaikaisia töitä. Työntekijälle se olisi aina taloudellinen parannus, uusi sosiaalinen kokemus. Ostovoima säilyisi ja sitähän on kovasti kyselty kansalaisilta. Poliittinen tahto on kuitenkin puuttunut.

Maahanmuuttajissa on myös paljon pienyrittäjiä. Alimmillaankin pienyrittäjä maksaa yli 60% veroa aivan kaikesta tulosta. Alv voisi kyllä jäädä pois. Moni yrittäjä uupuu, ei uskalla palkata henkilökuntaa. Useat lopettavat pettyneinä. Verottajan pitäisi unohtaa ahneus ahkerien ihmisten kohdalla, jotka panevat voimansa ja taloudelliset resurssit yrityksen hyväksi. Olisi mielenkiintoista nähdä, kun pienyrittäjiä alettaisiin kohdella inhimillisesti. Etu koituisi niin maahanmuuttajille kuin suomalaisillekin.

Ei se yksin maahanmuuttaja-mummoista johdu

Yleisö on ottanut kovasti kantaa venäläis- ja egyptiläisäitien palautuspäätöksiä vastaan. Ollaan ihan ihmeissään, ettei nyt voi tehdä poikkeusta parin mummon vuoksi. Jotkut ovat taas pelänneet erimaalaisten mummojen ryntäystä Suomeen.

Asiassa vain on kyse epäkohdista omien suomalaisten vanhusten kohdalla. Suomalaiset vanhukset tai laitoksissa asuvat vammaiset eivät ole voineet vaikuttaa siihen, että saisivat olla lastensa tai muiden läheistensä lähellä.

Tämä kurja totuus on koskettanut lukemattomia suomalaisia sukuja ja perheitä. Suomi ei ole ollenkaan niin vapaa, ystävällinen tai suvaitseva omia kansalaisiaan kohtaan. Hyvin varovaisesti ja sivulauseessa ollaankin nyt myöntämässä esim. vanhuksille oikeus asua lähellä perhettään. Ehkä me toisaalta tarvitsemme mamujen ääntä kertomaan omista oikeuksistamme.

Jo muutamasta kysymyksestä kuten työllisyys, vanhuus yms., on helppo havaita, että ongelmat ovat yhteisiä maahanmuuttajilla kuin kantaväestölläkin. Yhdessä niitä on myös paras hoitaa.

Liisa Paakkolanvaara
Rosa-Maria Keskivaara

Ydinvoima on auringonlaskun energiaa

Elinkeinoministeri Pekkarinen totesi 16.3.2010, että Suomessa tarve olisi ñnolla tai korkeintaan yksiò ydinvoimalayksikkö. Suomen teollisuudessa tapahtunut hallitsematon rakennemuutos ja energiatehokkuuden paraneminen on pysyvästi alentanut sähkön kulutusta. Uutta sähköntuotantokapasiteettia ei tarvita rakennemuutoksen ja energiatehokkuustoimien myötä. Turvallisilla energiaratkaisuilla voidaan saada käyttöön vuoteen 2020 mennessä noin kolme kertaa Olkiluoto 3:n verran lisää sähköä: yhden reaktorin verran voidaan tuottaa tuulivoimalla, yhden reaktorin verran biosähköllä ja yhden reaktorin verran sähköä voidaan säästää energiantarvetta vähentävällä tekniikalla.

Fossiilisten ja ydinvoiman kehitys esimerkiksi EU:ssa on vahvasti laskeva: ydinvoimakapasiteetti väheni noin kymmenen reaktorin verran 7 200 megawattia vuosina 2000-2009, hiililauhde väheni 12 000 MW ja öljy-lauhde 13 000 MW. Tuulivoiman rakentaminen kiihtyy. Uutta tuulivoimakapasiteettia rakennettiin noin 65 000 MW. Espanjassa, Saksassa, Italiassa, Ranskassa ja Iso-Britanniassa kapasiteettia lisättiin vuonna 2009 yli 1000 megawattia. Ei ole epäilystäkään siitä, mihin suuntaan energiapolitiikka on maailmalla menossa.

Suomi on tuulivoimassa vihoviimeisten joukossa. Viime vuonna Suomeen lisättiin 4 megawattia ja Suomen tuulivoimakapasiteetti on 0,2 % koko EU:n kapasiteetista, vaikka Suomi on tuulioloiltaan maailman suotuisampia maita.

Esimerkiksi Ruotsi aikoo kaksinkertaistaa tuulivoiman tuotannon ja investoida 8-12 TWh sähköä tuottavaan tuulivoimapuistoon. Olkiluoto 3 tuottaa noin 13 TWh, jos se joskus käynnistetään. Olkiluodon rakennustyömaasta on tullut 2000-luvun kansainvälinen naurun aihe. Suomen 38 % uusiutuvan tavoitteen saavuttaminen energian loppukulutuksessa on helppo toteuttaa, mikäli ydinvoiman lisärakentamisesta luovutaan.

Viime huhtikuisen takinkääntönsä jälkeen ministeri Pekkarinen perusteli ydinvoiman lisärakentamisen tarpeellisuutta sähkön saatavuuden turvaamisella, sähkön hinnan kohtuullisuudella, omavaraisuuden turvaamisella ja sähkön tuotannon ympäristövaikutusten hyväksyttävyydellä.

1. Ydinvoiman esitetty lisärakentaminen keskittäisi Suomen sähköntuotantoa ja tekisi siitä haavoittuvan. 40 prosenttia koko maan ydinsähkön tuotannosta keskittyisi yhdelle paikkakunnalle.

2. Ydinvoiman lisärakentamisen vaikutus Pohjoismaisten sähkömarkkinoiden hintaan on minimaalinen. Yhdentyvät eurooppalaiset sähkömarkkinat tulevat arvioiden mukaan nostamaan sähkön hintaa tulevaisuudessa. Päätös Olkiluodon kolmannen reaktorin rakentamisesta ei onnistunut pitämään teollisuutta Suomessa. Sen sijaan rakennusaikataulu ja kustannukset ovat tuplaantumassa. Tämän ñlisakin kirkonò rakentamisen lasku jää osittain kuluttajien maksettavaksi.

3. Ydinvoiman lisärakentaminen lisäisi Suomen riippuvuutta tuontienergiasta. Ydinvoimalan laitteisto ja sen varaosat ovat ulkomaista valmistetta. Olkiluodon 3. yksikköä rakentaa ranskalais-saksalainen yhteenliittymä saksalaisella lainarahalla ja Ranskan valtion vientituilla, käyttäen japanilaista teknologiaa, intialaista suunnittelua, puolalaista työvoimaa ï joukossa muutama suomalainen. Jos laitos joskus valmistuu, se käyttää polttoaineena jossain maailman kolkassa rikastettua australialaista uraania.Venäläinen ydinsähkön tuonti ei lopu, koska se tulee olemaan pohjoismaisilla sähkömarkkinoilla jatkossakin halvempaa kuin uusien ydinvoimaloiden tuottama sähkö. Haikailtujen kahden ydinvoimalayksikön on tarkoitus tuottaa sähköä vientiin.

4. Ydinvoiman lisärakentaminen tekisi sähköntuotannon ympäristövaikutuksista sietämättömiä. Uraanin louhinnan ympäristö- ja terveysvaikutukset ovat huomattavat. Ydinjäte on vaarallista seuraavat 100 000 vuotta. Muun muassa Saksassa on todistettu, että ydinvoimalan ympäristössä esiintyy leukemiaa runsaasti. Riski on suurin sikiöillä ja lapsilla.

Ydinvoimalla tuotetaan pelkästään sähköä, joten lisärakentaminen ei vähentäisi fossiilisten polttoaineiden käyttöä sähkön ja lämmön yhteistuotannossa. Ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta ydinvoiman lisäys on kuin pikkuvahinko pakkasella: se lämmittää kinttuja hetken aikaa, mutta pian vilu on entistä pahempi. Ydinvoimalla kuvitellaan voitavan lykätä uusiutuviin energialähteisiin siirtymistä hamaan tulevaisuuteen, mutta puhdasta, uusiutuvaa, terveellistä, kotimaista energiaa tulee alkaa tuottaa nyt. Muussa tapauksessa Suomesta tulee energiantuotannon ulkomuseo, energiateknologian kehitysmaa, jonka ekologinen ja taloudellinen tilaisuus on synkkä.

Yhdenkin uuden reaktorin ï saati kahden ï rakentaminen tekisi Suomesta maailman suurimman ydinjätteen tuottajan henkeä kohden. Suomesta tulisi massiivinen ydinsähkön viejä, joka myisi sähkön muille ja pitäisi säteilevän jätteen itsellään. Ydinvoiman lisärakentaminen sitoisi Suomen vuosikymmeniksi ydinvoiman turvallisuusriskeihin ja taloudelliseen epävarmuuteen.

Energiaratkaisua ei tule tehdä ilman taustaselvityksiä

Vaikka meille päivittäin valehdellaan, että ydinenergia on halpaa, puhdasta, uusiutuvaa, ilmastonmuutosta torjuvaa, ympäristöystävällistä, terveellistä ja työllistävää, suomalaisten enemmistö vastustaa ydinvoiman lisärakentamista. Energiapäätökset tulisi perustaa selvityksiin eri vaihtoehtojen vaikutuksista ja ñyhteiskunnan kokonaisedustaò. Loviisan reaktoreiden käyttö päättyy vasta vv 2027 ja 2030, Olkiluodon myöhemmin. On selvitettävä eri vaihtoehtojen, myös 0-vaihtoehdon, positiiviset ja negatiiviset vaikutukset työllisyyteen, alueelliseen kehitykseen, investointeihin, talouteen, talouden kehitykseen, taloudellisiin riskeihin, turvallisuuteen ja jäteongelmaan. Selvitysten valmistuttua tulee käydä kansalaiskeskustelu asiasta.

Perämeren alueella riittää kohteita, joita kannattaa puolustaa sen ohella, että puolustetaan saasteetonta ympäristöä.

Ydinvoimahankkeita arvioitaessa ei purkukustannuksia ole otettu mukaan laskuihin. Ne ovat Suomessa käytössä olevien reaktoreiden kohdalla rakentamiskustannuksiin verrattuna noin kaksinkertaiset. Meillä ydinjätehuoltoon on rahastoitu 1,5 miljardia euroa. Rahaston pitäisi olla nykyisten laitosten purkamisen osalta kymmenkertainen. Ydinvahinkovastuu on rajattu vain 204 miljoonaan euroon, mikä on murto-osa vakuutusyhtiöiden vaatimista maksuista. Ydinvoimayhtiöiden itse tulee vakuuttaa voimalansa, jolloin laitoksille saadaan todenmukaiset kannattavuuslaskelmat. On mahdollista, että Suomi ja Ranska velvoitetaan noudattamaan tekemiään sopimuksia ja luopumaan jättimäisistä valtion tukiaisista, mikä merkitsisi voimaloiden rakennustöiden keskeytymistä ja toiminnan loppumista.

Kokoomuksen, keskustan ja demarien johdon lehmänkaupan toteutuminen olisi katastofi

Jos tämä lehmänkauppa toteutuisi, siitä tulisi todennäköisesti Suomen sodanjälkeisen historian suurin virhe. Se syrjäyttäisi Suomen energiatekniikan kehityksen valtavirrasta ja sitoisi meidät riskiteknologiaan.

Uusiutuvasta energiasta on tullut nopeasti kasvava teollisuudenala. Uusiutuvan energian maailman-markkinathan ovat jo ylittäneet 100 miljardia euroa. Euroopassa tuulivoimaa on jo kahtena vuonna käynnistetty enemmän kuin mitään muuta sähköntuotantomuotoa. Ydinvoimaloita suljetaan jo enemmän kuin käynnistetään.

Keväällä julkaistujen kahden konsultointifirman selvitysten mukaan Eurooppa pystyy vuonna 2050 tuottamaan edullisesti kaiken sähkönsä uusiutuvalla energialla.

Tällä hetkellä eletään energiapolitiikan murroskautta. Useita vuosia ydinvoiman tuotanto on suhteellisesti vähentynyt. Muutamana vuonna se on supistunut myös absoluuttisesti. Viime kuukausina maailmalta on tullut tietoja, joiden mukaan uusiutuvan energian, mm. tuulisähkön hinta, alittaa ydinvoiman hinnan. Aurinko-energian hyödyntämisessä on otettu isoja edistysaskeleita. Ydinsähkön uusiutuvan energian hintasuhteen muutos voimistaa ydinvoiman alasajoa maailman mitassa.

Ennen ydinvoiman lisärakentamista koskevia päätöksiä tulisi saattaa loppuun uusiutuvien energialähteiden edistämistä koskeva paketti. Myös vuonna 2005 eduskunnassa hyväksytty ydinvastuulaki tulisi saattaa voimaan ennen päätöksiä uusista rakennushankkeista.

Sähköntuotannon omavaraisuutta tulee lisätä hyödyntämällä kotimaista bioenergiaa ja lisäämällä tuulivoimaa. Lopullinen tavoitteemme on ydinvoimasta luopuminen kokonaan sekä Suomessa että muualla maailmassa.

Suomen Työväenpuolue STP
Liittokokous 12.6.2010

Olli Tammilehto: aineisto julkaistu aiemmin www.fifi.voima.fi:ssä

Silmät kiinni Ydin-Suomeen

Eduskunta on juuri tekemässä kauaskantoisia päätöksiä suomalaisen yhteiskunnan tulevaisuudesta. Siksi lienee olennaista, että kansanedustajat ja heidän taakseen ryhmittyneet kansalaiset saavat luotettavaa ja monipuolista tietoa energian tuotannon ja tuottamattomuuden riskeistä ja hyödyistä. Eilispäivän tieto on usein tämän päivän valhetta. Niinpä ainoa tapa pohjata päätöksenteko tietoon eikä uskomuksiin, on antaa uuden tiedon vapaasti virrata julkisuuteen ja kansanedustajille. Tietoa on levitettävä ajattelematta, millaisia taloudellisia seuraumuksia siitä on tälle tai tuolle taholle.

Valitettavasti uuden energiapoliittisesti relevantin tiedon levittämisellä näyttää olevan Suomessa monia esteitä. Siihen viittaa seuraava ajankohtainen tapaus: Radioaktiivisen säteilyn vaikutusten tutkimiseen erikoistunut professori Chris Busby vieraili Suomessa huhtikuun lopulla. Hän oli julkistamassa Euroopan säteilyriskikomitean uutta raporttia. Se pohjautui lukuisiin mm. Tshernobylin laskeuma-alueita koskeviin tieteellisiin tutkimuksiin. Raportin mukaan erityisesti pienet elimistöön joutuvat säteilevät hiukkaset ovat ihmisille paljon luultua vaarallisempia.

Raportin julkistamistilaisuus herätti etukäteen huomiota. Muun muassa STT tilasi etukäteen aineistoa asiasta. Tiedotustilaisuuteen ei kuitenkaan saapunut kuin muutama toimittaja ja STT:n tilaama kuvaaja. Joskus tällaiseen yleisökatoon on syynä se, että toimittajat päättävät tehdä juttunsa sähköpostitse saamansa aineiston perusteella. Tässä tapauksessa kuitenkin tiedotussato oli hämmästyttävä: yksikään Suomen tiedotusvälineistä ei julkaissut halaistua sanaa uudesta säteilyraportista.

Professori Busbyn vierailulle Suomessa oli toinenkin syy. Hän halusi solmia suhteita Suomen Syöpäyhdistyksen perustamaan Syöpärekisteriin, jolle valtion Terveyden ja hyvinvoinnin laitos on ulkoistanut lakisääteisen potilasrekisteröinnin ja jota rahoitetaan rahaautomaattivaroin. Busby aikoo nimittäin tutkia Itämeren huomattavan radioaktiivisten sedimenttien terveysvaikutuksia. Alustavat tulokset Ruotsista viittaavat siihen, että rannikkoalueilla on Tshernobylin onnettomuuden jälkeen esiintynyt enemmän rintasyöpää kuin sisämaassa. Syöpärekisterissä Busby otettiin vastaan ystävällisesti ja henkilökunta suhtautui hänen aineistokyselyihinsä alussa myönteisesti. Hiljattain hän sai kuitenkin kirjeen, jossa rekisterin johto kielsi aineiston antamisen.

Syöpätapausten rekisteröinnin tarkoituksena on edistää tutkimusta, joilla kartoitetaan syövän syitä ja joiden perusteella siis voidaan ehkäistä syöpää. Onko Suomessa mahdollisesti tahoja, joiden mielestä syövän ehkäisy on liian kallista, jos sen hintana on Suomen mahtavimpien teollisuuspiirien Ydin-Suomi suunnitelmien vaarantuminen?

Köyhät kyykkyyn - Pajunen ohittaa valtuuston

Koska Helsingin kaupunginjohtaja Pajunen ei saanut valtuustossa ja lautakunnissa läpi esittämäänsä 80 kohdan leikkauslistaansa, aikoo hän ohittaa valtuuston kokonaan. Peruspalvelujen heikennykset aiotaan runnoa läpi paloittelemalla ne pieniin osasiin ja siirtämällä asia pienempiin tulosyksikköihin ja virkamiestyöksi. Valtuustoäänestyksiin säästötoimia tuskin tuodaan.

Jäsenet Helsingin kaupunginvaltuustoon on vaaleilla valittu ja heidän tulisi pitää kiinni äänestäjien heille antamasta poliittisesta vallasta. Pajusen leikkauslista on ankarasta ja laajasta kansalaispalautteesta huolimatta tuotu jälleen käsittelyyn. Pajunen vaatii kaikkia lautakuntia valmistelemaan uudet esitykset, jotka toteuttaisivat alkuperäisen lopettamislistan tavoitteet. Häntä tukee vaatimuksillaan valtuuston suurin poliittinen ryhmä Kokoomus.

Seuraavassa suora lainaus kaupunginhallituksen jäsenen, Sirpa Asko-Seljavaaran kommentista: ñHelsingissä on Suomen korkeimmat terveys- ja varsinkin sosiaalimenot. Veronmaksajilla ei ole varaa näin kalliisiin palveluihin. Tämän vuoksi ensi vuoden budjetissa tulee hallintokuntien budjettien kasvun olla alle 2,5 %, kun se viime vuonna oli lähes 8 %. Jostain on pakko tinkiä.ò

Tämä on tyly viesti kuntalaisille. Kuntien vertailuissa tulee huomioida myös se että Helsinkiin sijoittuu suurin osa maahanmuuttajista, mikä selittää osaltaan korkeita sosiaalimenoja. Mikä mahtaa olla Stadin oman pomon Jussi Pajusen panos köyhyyden poistamisessa? Näyttävyyden nautiskelijana hän varmaankin poistaa kaikenlaiset köyhät pois Helsingin katukuvasta ja siirtää heidät Sipooseen.

Torjuntataisteluita
Vihreät ovat tukeneet kokoomuslaisia valtuuston toiseksi suurimpana ryhmänä, mutta osin lautakunnissa livenneet pelätessään tulevia vaaleja. Hesan demarit ovat pitkästä aikaa uskaltaneet ryhdistäytyä ja osin irrottautua Kokoomuksen apupuolueen asemasta. Vasurien Reko Ravela on toiminut ryhdikkäästi ja varsinkin STP:n vaaliliittokumppani Hakanen on toimittanut tietoa kansanliikkeille tuoreeltaan supistamistoimista.

Talven aikana jotkut lautakunnat järjestivät kuulemistilaisuuksia ja hel.fi-sivuille avattiin kuntalaisten palautesivut. Kaikissa näissä kansalaiset torjuivat peruspalvelujen alasajon. Pajunen antoi piut paut näille mielipiteille ja jyrää lautakunnat. On syytä epäillä, että palvelujen supistamispäätökset tehdään jatkossa konsernijaoksessa, jossa on edustus vain kolmella suurimmalla puolueella, tai virkamiestasolla - ei siis valtuustossa, jolle ylin valta kaupungissa kuuluu.

Sisäiset vuokrat avainasemassa
Lähellä olevat peruspalvelut takaavat kuntalaisille sosiaaliset oikeudet eikä näitä oikeuksia tule heikentää. Pitäisi olla hyvin varovainen hankkeilla olevan palvelusetelien käyttöönotossa. Niiden sijasta pitää lainkin mukaan aina olla saatavissa palvelu, jota seteli korvaa. Helsingin kaupunki on itse luonut kuluja vuosittain lisäävän noidankehän. Se itse korottaa tilavuokria ja näin lisää omien palvelujensa kuluja. Siihen tulee puuttua, ei vähentää entisestäänkin riittämättömiä palveluja. Tulisi luopua sisäisten vuokrien korotuksista. Päinvastoin voisi alentaa kiinteistöhallinnon perimiä vuokria esimerkiksi lastensuojelun, lakisääteisen hoitotakuun ja koulutuksen, päivähoidon sekä terveyspalveluiden toteuttamiseksi. Kansalaiskeskusteluissa on monin esimerkein osoitettu, etteivät Pajusen esittämät koulujen ja muiden tilojen vähentämiset edes tuo mitään todellisia säästöjä. Palvelujen karsiminen vain pahentaa laman ongelmia.

Köyhää kuritetaan
Mielenkiintoista on myös, kuinka eritasoisia palveluja tuottavia vanhustenkeskuksia kehitetään. Esimerkiksi vanhustenkeskusten kirjastopalvelut lopetetaan, ympäristön vanhuksia palvelevan ruokailun hinnat nostetaan ja virketoiminnan resurssit lopetetaan. Ilmeisesti akuuttipuolella eli kaupunginsairaaloissa ei tarvita lainkaan henkisen puolen kuntoutusta, koska niissä ollaan niin lyhyt aika. Kuntoutus on mantra, mutta ihmiskäsitys mielenkiintoinen - vain alaraajat ja yläraajat! Kotihoitoa on tarkoitus lisätä, mutta auttaako edes pari miljoonaa euroa saamaan tarpeeksi uusia hoitajia, kun nykyisiäkin siirtyy muille aloille? **Mistä saadaan väkeä?** SuPer selvitti toukokuussa ammattiosastoiltaan kesän sijaisuustilannetta sekä säästötoimia sosiaali- ja terveydenhuollossa. Kyselyn mukaan erityisesti lyhyisiin sijaisuuksiin ei palkata henkilöstöä lainkaan tai palkataan rajoitettummin kuin ennen. Pidempien kesälomitusten osalta ongelmaksi nousee pätevän henkilöstön saaminen. Päteviä sijaisia ei ole kaikkialla saatavilla lainkaan. Tilanne on vaikein vanhustenhuollossa. Tarvikejakelua on jo leikattu esim. avannepussien, diabetes-tarvikkeiden ja vanhusten vaippojen osalta.

Myllypuron sairaalaa on remontoitu vuosikausia ja remontoidaan edelleen, mutta samaan aikaan on kaupungin visioissa jo mustaa valkoisella, kuinka se hävitetään maan tasalle kovan rahan asuntojen tieltä. Rankkaa on nähdä ja kuulla päivittäin näitä pienempiä ja suurempia älyttömyyksiä, joiden seurauksena kuitenkin ihmiset, jotka ovat heikoimmassa asemassa, eivät saa ansaitsemaansa hoitoa ja huolenpitoa, vaan kuulevat jatkuvasti olevansa vain ongelma ja taakka yhteiskunnalle.

Toimitti
Antero Nummiranta

STP:n järjestöjen, Kansan äänen ja DSL:n syysseminaari

Lauantaina 18.9.2010 alk. klo 11.00 Sairaus- ja Tapaturmainvalidien Vähäjärven lomakodissa Hauholla. Käsitellään valmistautumista ensi kevään eduskuntavaaleihin sekä EU:n ilmasto- ja energiapolitiikkaa.

Matka tehdään pikkuautoilla. Varatkaa aika osallistumiselle jo tänään. Seminaarimaksu 25 euroa.

Tervetuloa kaikki paikalle

Vanha radikaali: "Palkansaajan elämä – mitä se nykyisin on"?

Tappolistoja Helsingissä, opettajien lomautuksia muualla, Helsinkiä unohtamatta, jatkuvaa miinustelua ja karsimista, palkkatyöläisen kärsimistä ja sehän merkitsee hänelle leivänkannikan järsimistä.

Kuinka Työväenpuolue Toivo, eli Kokoomus toimii apulaisineen? Takana on Helsingin Bussiliikenteen lakonuhka, joka aiheutui työnantajan yksipuolisesta, vanhan kolmekymmentäluvun mieleen tuovasta, Vihtori Kosolamaisesta saneluratkaisusta ja muissa yhteyksissä olemme havainneet työnantajien suosivan työtaistelutilanteissa neuvottelun sijaan rikkurityövoiman käyttöä. Muistakaamme tässä yhteydessä ahtaajien työtaistelutilanne ja se, kuinka Facebookin avulla etsittiin ja löydettiin muutamia vapaaehtoisia raadonsyöjiä eli sivistyneemmin ilmaistuna rikkureita ahtaustyömaille.

Takana on siis aitoporvarillista kansan kärsivällisyysvieterin kokeilua. Ei tämä tähän pääty, lisää on tulossa. Ulottakaamme katseemme Helsingin lähialueelle, vaikkapa Järvenpäähän.

Nopeasti ajatellen, Järvenpään pienehkössä kaupungissa asioiden kuuluisi olla tolallaan, sillä eihän sen valtuustossa ole kuin 51 kaupunginvaltuutettua, joten kuvittelisi heidän kykenevän hienosti toimimaan yhteen. Ollaanhan jokainen ikään kuin naapureita, voisi kai sanoa.

No joo, mutta 14 valtuutettua valittiin Työväenpuolue Kokoomuksen listoilta, kaupunkilaiset äänestivät Toivorikkaasti Toivon haluamalla tavalla niin, että tämä työväenpuolue sai yhden lisäpaikan.

Vasemmistoliitto menetti yhden paikan ja Kokoomuksen tukipuolue Vihreät kasvattivat paikkalukuaan kolmella, seitsemään valtuutettuun. Kristillisdemokraatit ja Perussuomalaiset saivat yhteensä kolme lisäpaikkaa. Radikaali ei jaksa, vanha kun on, kaivella muiden puolueiden paikkalukuja, antakoon tämä pieni otos pohjaa väitteelle: Sitä saa, mitä tilaa.

Keski-Uusimaa-lehdessä oli mielenkiintoinen uutisaihe, jota voidaan pitää tämän vaalituloksen realisointina: Voinen lainata uutisesta pienen pätkän, jotta olennainen saataisiin esiin:

ñJärvenpää kilpailutti Jampankiven vanhushoitajat huonommalle palkalle

Järvenpään kaupungin omistamassa hoitokoti Jampankivessä vanhuksia hoitavat on kilpailutettu 200 euroa nykyistä huonommalle palkalle.

Hoitajat ovat järkyttyneitä, mutta eivät aio luopua palkastaan ilman taistelua. Uusi työnantaja on heinäkuun alusta Mehiläisen omistama Carema Oy. Carema on käynyt useimpien työntekijöiden kanssa rekrytointineuvottelun, jossa se on ilmoittanut maksavansa noin 200 euroa huonomman palkan kuin nykyinen työnantaja Hoiva Oy.

Hoitajat saavat pitää työpaikkansa, jos suostuvat alempaan palkkaan.

Järvenpään kaupunki ei ota vastuuta henkilökunnan palkkauksesta, koska se on kaupungin mukaan yrittäjän asia.ò

Näin toimii Järvenpään kaupunki nykyisine päättäjineen, aitoon ja yhteiseen koko maassamme käytössä olevaan toimintamalliin pohjautuen. Artikkeli on herättänyt kiihtymystä kansan keskuudessa; kirjoitusten yleissävy on selvä:

ñTässä tulee esiin työnantajien ja porvarien kilpailutuspolitiikka, halvinta heikoimmille, laadusta tinkimällä, palkkoja polkemalla.

Tarjouspyynnössä olisi voitu edellyttää, että nykyiset Jampankiven työntekijät siirtyvät liikkeenluovutusperiaatetta noudattaen ja nykyisillä palkkaehdoilla uudelle palveluntuottajalle.

Koska Järvenpään kaupungin päättäjät laitetaan vastuuseen näin huonosta kilpailutuksesta ja laadun rampauttamisesta sosiaalipalveluissa? Mikään kilpailutus ei sosiaalipalveluissa voi perustua ainoastaan halpaan hintaan. Olemmeko me järvenpääläiset näin sokeita ja annamme päättää aivan mitä tahansa heikoimpien kustannuksella? Tätä yhteiskuntaa rakentanutta sukupolvea lyödään nyt kohtuuttomasti. Järvenpään kaupungin päättäjissä tarvitaan todellista tuuletusta ja vaihtoa.ò

Kansa haluaa nyt päättäjät vastuuseen, mutta ennen muuta tässä näyttäytyy konkreettisena esimerkkinä Toivo - työväenpuolueen ajama linja, joka vaikuttaisi olevan Elinkeinoelämän Keskusliiton linjan kanssa varsin yhtenevä.

Tätä linjaa ajetaan kuin käärmettä pyssyyn myös Helsingissä, joten kyllä tämä Kosolan Vihtorin ja muiden vastaavien isojen poikien jo ammoin ajama linja on valtaamassa koko kotimaamme. Ehkä lisäksi muu Eurooppa astelee tällä hetkellä talousfasistien rautakorkosaappaiden alla, eikä se marssi kuulosta yhtään Suomessa marssivaa työnantajaporukkaa hiljaisemmalta. Se kuulostaa aivan samalta.

Kreikka on tarjoilulinjastossa nyt ensimmäisenä, mutta me muutkin seuraamme perässä. Jälkiruokaan päästyä pääoman lakeijat ovat vasta hieman kylläisiä, joten mitä sitten tapahtuu, mitä sitten keksitäänkään palkkatyöläisten polkemiseksi?

Osattaisiin me kai itsekin tuohon teoillamme vastata, jos Nukkuvien Puolueelle ei anneta vaalivoittoa ensi eduskuntavaaleissa vuonna 2011.

Juhani Valo

Investoinnit lopettavat päiväkoteja, kouluja, terveysasemia...

Helsingin kaupungin 2009 tilinpäätöksen mukaan tilikauden ylijäämä poistojen jälkeen on 22,1 miljoonaa. Se ei ole tosi, sillä todellinen ylijäämä on 519,1 miljoonaa euroa. Heti ja ensi näkemältä voi ihmetellä mistä tulosten erilaisuus johtuu, viittaako se heikkoon ymmärrykseen, väärinkäsitykseen, tiedon puutteeseen vai peräti menetelmien tietoiseen ja vaarallisiin puutteisiin?

1990-luvun alussa tehtiin kuntien kirjanpitouudistus. Sillä kuntien ja yksityisen sektorin kirjanpidot piti saada yhdenmukaisiksi, että hintavertailut olisivat vertailukelpoiset. Vaikka tavoite oli hyvä, niin metsään meni. Yritykset ja poliitikot oivalsivat EU:n vaatimuksia ennakoiden, että yksityinen ei millään ilveellä rehellisin keinoin pysty kilpailemaan julkisen sektori kanssa. Hintakilpailussa yksityinen sektori velkaisena ja voitonhimoisena jää aina ja väistämättä toiseksi velattomalle ja voittoa tavoittelemattomalle kuntasektorille. Niinpä kapitalistien ovelat lobbarit onnistuivat vakuuttamaan politiikan päältäpäsmärit uudistusohjeiden välttämättömyydestä. Asianomainen valtion taho, kirjanpitolautakunta, sai tehtävän, jolla oli korjattava yksityisen kannalta mahdoton kilpailutilanne.

Korjaus tehtiin. Kirjanpitolautakunta antoi ohjeet, joiden mukaan kokonaan veroilla maksetut kiinteistöt, rakenteet, rakennelmat jne. on uudelleen laskettava omaisuudeksi ja otettava taseisiin käyvällä uushankintahinnalla. Sen jälkeen päiväkodeilta, kouluilta, terveysasemilta, sairaaloilta jne. pitää periä tuota omaisuutta vastaava käyvä vuokra sillä perusteella, että vuokrilla muka maksetaan poistot poistetusta ja kokonaan veroilla maksetuista tiloista.

Näillä toimilla kuntien (palvelu-) tuotanto saatiin näyttämään todellista paljon kalliimmalta. Tilojen käyttäjien on siis maksettava veroilla jo ennakkoon maksetuista tiloista vuokraa eli tilat maksatetaan kuntalaisilla yhä uudelleen ja uudelleen. Vuokrat ovat tehneet kaikesta kunnallisesta tuotannosta näennäisen kallista ja usein yksityistä kalliimpaa. Niillä on viety kuntien kilpailukyky. Tilanne on kuntalaisten kannalta joka suhteessa uskomaton ja myös täysin järjetön. Jos yksityinen yritys ottaisi omaisuudekseen kuluina maksettua tai muuten poistettua omaisuutta se syyllistyisi rikolliseen menettelyyn, kirjanpitorikokseen ja pomot pantaisiin linnaan.

Joka tapauksessa kirjanpito-ohjeet ovat taanneet sen, että yksityiset yritykset ovat saaneet suuren kilpailuedun. Siitä huolimatta ne pystyvät kilpailemaan usein kuntien kanssa vain kepulikonstein tai noukkimalla pullasta vain rusinat. Tällaisen nipin napin tilanteen tekee ymmärrettäväksi se, että yritysten on tahkottava omistajilleen mieluiten muhkeaa voittoa!

Kirjanpitolautakunnan ohje johti kirjanpidon vääristämiseen ja väestön harhaanjohtamiseen. Kirjanpitolaki edellyttää, että vain todelliset tulot ovat tuloja ja kulut kuluja. Nyt kuitenkin kunnat tekevät paitsi haamupoistoja poistetusta ja kokonaan maksetusta omaisuudesta ja vielä ñunohtavatò omaisuuden myynnistä saadut myyntivoitot. Menettely johtaa mielettömiin lopputuloksiin.

Helsingissä vuoden 2009 tilinpäätöksen ylijäämää oli 22,1 miljoonaa euroa. Se ei kuitenkaan ole tosi. Kun unohdetaan mielivaltaiset poistot ja rahastosiirrot ja lasketaan vain todelliset tulot, tilanne muuttuu. Toiminta- ja verotulojen sekä menojen jälkeen jää vuosikate, jonka lisäksi tulee satunaiset tulot ja omaisuuden myynnin myyntivoitot. Kaikki ne ovat ylijäämää, jota kertyi 519,1 miljoonaa euroa. Toisin sanoen tilivuoden aikana kaupungin tulot oli yhteensä 4 583,0 ja menot 4 063,9 miljoonaa. Niistä jäi ylijäämää 519,1 miljoonaa, josta käytettiin investointeihin em. 632,3 miljoonaa joten todellinen tulos oli alijäämäinen 113,2 miljoonaa euroa!

Lienee varmaa, että valtuustoista ei löydy ainuttakaan, joka viitsisi, osaisi tai edes haluaisi selvittää talouden todellista tulosta. Sokeasti luotetaan siihen, mitä virkamiehet sanovat, vaikka heistäkin vain ani harva, jos kukaan, tietää mitä kunnassa on tapahtunut ja on tapahtumassa. Sokea luottamus on uhkapeliä, joka johtaa kunnallisten palvelujen näivettymiseen, saatavuuden heikkenemiseen ja veronkorotuksista huolimatta niiden jyrkkenevään alasajoon ja lopulta valtaavan velkaantumiseen.

Kummallisuudet jatkuvat talousarviossa 2010. Sen mukaan poistojen jälkeen ja kun myyntivoitot ñunohdetaanò alijäämää olisi 46 miljoonaa. Oikaistu todellisten tulojen, menojen ja 788,4 miljoonan investointien jälkeen alijäämä on 483,2 miljoonaa euroa. Helsingin tulossuunnielman mukaan vuosina 2011 ja 2012 virallinen ylijäämä olisi ennakoidun huonon tulokehityksen ja menojen supistusten jälkeen 80,2 ja 151,6 miljoonaa. Kirjanpidon mukaan tilanne ei ole mikään erityisen paha.

Tietoisesti vääristelty kirjanpito on hämäävä. Suunnitelmien todellinen tulojen ja toimintamenojen jälkeen ylijäämät ovat 428,1 ja 530,3 miljoonan, joten kaikki palveluja heikentävät leikkauslistat ovat aiheettomia, elleivät peräti rikollisia. Tuloihin verraten ylisuurten ellei peräti öykkärimäisten investointien vuoksi alijäämää syntyy 325,9 ja 237,8 miljoonaa euroa.

Tulojen ja menojen todellinen kehitys ja ennakointi kaudella 2005ï2012 ovat kaaviossa 1 ja todellisten ylijäämien ja investointien vastaava kehitys ja ennakointi ovat kaaviossa 2 (Katso kaaviot 1 ja 2 alla).

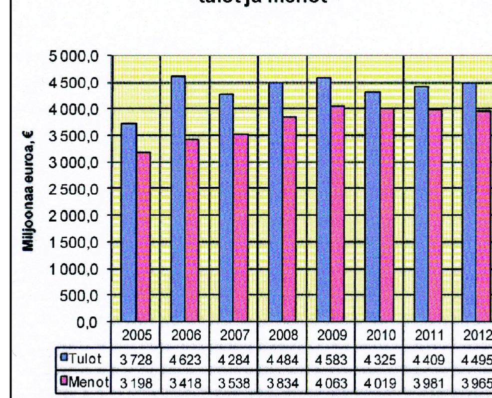
Helsingin kaupungin oikeistolainen Jussi Pajusen politiikka on pitkään suosinut investointeja palvelujen kustannuksella. Viidessä vuodessa toiminnalliset kulut kasvoivat 27, mutta investoinnit 50 prosenttia. Suunnitelmien mukaan kolmessa vuodessa kaupunki velkaantuu vähintään 1 046,9 miljoonaa euroa. Se on lähes puolet kaupungin sosiaali- ja terveysmenoista.

Kuntien suurista eroista huolimatta koko maassa tilanne on samankaltainen. Kuluvan vuoden talousarvioissa on kirjattu alijäämäksi 813,9 miljoonaa euroa. Kaikkien kuntien oikaistu ylijäämä on 781,5 miljoonaa. Sen pitäisi riittää investointeihin. Vanhojen investointien yllä- ja kunnossapito on kirjattu ja kirjataan kuntien menoihin. Investointeja tehdään paljon ylijäämää enemmän eli 2 813,5 miljoonaa joten tuloksen alijäämä kasvaa 2 032,0 miljoonaan. Jos valtio ei ota myönteistä vastuuta kunnista ne joutuvat turvautumaan pitkäaikaisen velan lisäämiseen 1 720,5 miljoonalla eurolla. Mikäli vanhat merkit pitävät paikkansa, valtio ei korvaansa lotkauta.

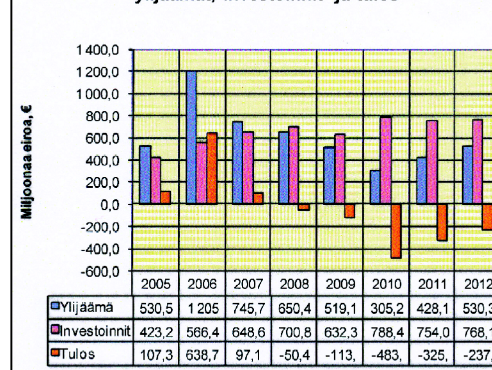
Yli varojen investoimisen vuoksi leikkauslistat ovat paitsi tarpeettomia myös mahdottomia, kun kaikkia tai edes puolia päiväkoteja, kouluja, terveysasemia jne. ei voi lakkauttaa. Siitä huolimatta porvarillinen politiikka vaatii tuottavuuden parantamista ennen muuta sosiaali-, terveys-, opetus- ja sivistystoimen aloilla. Kun kuntien henkilöstökulut ovat toimintatuloja suuremmat ja 38 prosenttia kaikista tuloista, siksi niistä saa suurimmat säästöt ï siitä syntyy suurin tuottavuuden kasvu!

Tulevaisuudessa niin globaali kuin Suomenkin talous kasvaa hitaasti. Työttömyys ei hellitä. Jatkossa työtä tarvitaan entistä vähemmän. Siksi porvarillinen politiikka ajaa kunnat ja koko julkisen talouden ennen näkemättömään velkaantumiseen. Kansan kurjistuminen kiihtyy ja maa ajautuu vauhdilla Kreikan tapaan velkojensa vangiksi, pelkäksi korkojen maksajaksi.

Kai Kontturi

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Tulot	3 728	4 623	4 284	4 484	4 583	4 325	4 409	4 495
Menot	3 198	3 418	3 538	3 834	4 063	4 019	3 981	3 965

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Ylijäämä	530,5	1 205	745,7	650,4	519,1	305,2	428,1	530,3
Investoinnit	423,2	566,4	648,6	700,8	632,3	788,4	754,0	768,1
Tulos	107,3	638,7	97,1	-50,4	-113,	-483,	-325,	-237,

Ei uustuotantoa vanhojen vuokralaisten kustantamana vaan uusi yhtiö

Kuva: Rosa-Maria Keskivaara

Tuo otsake oli mielenosoituskyltissäni ñkierrätys-kirjekuoreenò tekstattuna seistessäni 19. toukokuuta n.30-päisessä kaupungin asukkaiden mielenosoitusporukassa Kaupungintalon edessä huutamassa: ñJussi, irti meidän rahapussista!ò, sillä varsinkin vanhoissa kaupungin asunnoissa on jo tontit ja kantit maksettu moneen kertaan! Ja kuten myös Yrjö Hakanen puheessaan tuli toteamaankin mielenosoitusväelle, että kaupungilla on säästöjä ja rahaa.

Tumppi Varonen taas kävi ilmaisemassa, miten turhauttavaa on saada aloitteita eteenpäin pienen ihmisen puolesta, kun ñrokkariaò/ tavallista ihmistä ei kuunnella, ainoastaan ns. ammattipoliitikkoja.

Väki piti runsaasti tiukkoja puheenvuoroja ja niin minäkin sitten ilmaisin ajatukseni megafonilla kaupungin päättäjille! Kerroin, että minun tieni kaupungin vuokra-asuntoon aukeni 80-luvulla vakavan sairastelun ja naisten asuntolan 6-hengen sänkypaikankin menetyksen uhkan jälkeen, sillä siellä ei voinut asua toipilas! Näin ollen seuraava kotini olisi ollut katu. Vasta sitten olin asunnon tarvitsijoiden hätälistalla. Eli, mitä ja millainen ihmisten tilanne mahtaakaan olla 30 vuotta myöhemmin, kun Suomi on jo nyt näin veloissaan? 80-luvullahan Suomella kaiketi ei ollut velkaa ja työttömyyskin oli alhaalla. Sanoin, että nyt asunnontarvitsijat ovat yhä sairaampia ja köyhempiä ja usein vailla työtä tai pienillä pätkätyöpalkoilla. Erilaiset tuetkin on laskettu erittäin alas.

ñIhmiset! Nyt meidän on uskottava, että suuret puolueet ovat saaneet kymmeniä vuosia näyttää köyhille, vähäosaisille, ikäihmisille ja vammaisille, mitä heidän suuret lupauksensa täyttämättöminä ovat auttaneet: Ei mitään! Tekoja tarvitaan. Nyt meidän on aika lopultakin uskoa silmiämme ja rahapussiamme ja alkaa äänestää pieniä puolueita ja tavallisia ihmisiä tekemään päätöksiä! Yhdessä on alettava kääntää köyhän väen isoa laivaa oikealle kurssille!ò

Rosa-Maria Keskivaara
STP:n ehdokas ja Mielenterveyden Keskusliiton valtuuston jäsen

Yhteisrintamalla uusoikeistolai

Talouskriisi ja kevään aikana käydyt lakot terästivät työväe vappumielenosoituksissa Helsingissä, Tampereella, Kuopiossa, Son paikkakunnilla vaadittiin hallitusta lopettamaan uhkailut lakko-oikeuden puhunut STP:n varapuheenjohtaja Pekka Tiainen tuomitsi hallitu finanssikriisi työkansalla ja muistutti pankkien ja sijoituslaitosten tilanteesta.

Yhteisrintaman välttämättömyys nousi yhdeksi vapun keskeisimmä Sonkajärvellä puhunut STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski huom yhteisrintaman olevan edelletys selkeän vaihtoehdon esittämiseksi harjo vastaan.

Nato-ja ydinvoimavapaa Suomi, kansainvälinen tuki sorrettujen kansojen kehittäminen olivat toistuva teema lukuisissa puheissa. Näitä aiheita Iranin kommunistisen puolueen Nozar Nazari, toimittaja Leena Hietane

Pekka Tiainen puhui Helsingissä Työkansan ja Nuorison vappujuhlassa maailmanrauhan patsaalla Hakaniemenrannassa sekä vappujuhlassa Hermannin kerholla. Puheenvuorossaan hän käsitteli talouspolitiikan ja työväenliikkeen yhteistyön kysymyksiä

Vuosien 2006-2010 maailmanlaajuinen finanssikriisi on jättänyt jälkeensä talouden rauniot ja edessä on jälleenrakentaminen. Finanssiala sai aikaan kaikkien aikojen pyramidin joka romahti. Kun pöly laskeutuu, jäljet tulevat esiin. Finassikriisi on pankkikriisi, koska sen ytimessä ovat pankit ja rahoituslaitokset. Pyramidista on kyse, sillä pankkiala kääntyi toimimaan siten, että imi varoja muusta taloudesta, kotitalouksilta ja yrityksiltä ja päätehtävä, rahaliikenteen hoitaminen, jäi taka-alalle.

Rinnastus pyramidiin tulee pyramidihuijauksista. Niissä kerätään varoja muilta ja tuotot maksetaan uusien asiakkaiden sijoituksilla, ei toiminnan tuotoilla. Kun pyramiidin toiminta laajenee, ehtyy mahdollisuus saada uusia asiakkaita ja näiltä tuottoja ja pyramiidi romahtaa, kun paljastuu, että tuottoja ei olekaan eikä niitä kyetä maksamaan. Pankkiala haali uusia asiakkaita ja näiden varoja ja sen tuottokyky ehtyi. Se alkoi pimittää väärennöksillä todellista tilannettaan ja erilainen huijaaminen lisääntyi. Lopulta ala ei kyennyt maksamaan asiakkaille tuottoja ja kattamaan kuluja ja pankit romahtivat.

Useat maat tai niiden osavaltiot ovat olleet finanssikriisistä johtuvassa romahdustilassa tai vakavissa vaikeuksissa. Tällaisia ovat olleet vuonna 2010 paljon esillä olevat Islanti, Kreikka sekä Latvia Suomessa huonommin tai ei lainkaan tunnetut Irlanti, Skotlanti, Saksan Baijeri ja Kalifornia. Suuri huoli kohdistuu muun muassa käytännössä koko Etelä-Eurooppaan Portugalin tilanne Kreikan ohella kriittisimpänä. Useissa maissa kunnat joutuivat vaikeuksiin. Vaikeuksiin joutuneita olivat mm. Norjan länsirannikon monet kunnat, kuten Narvik, Italiassa Milano ja useat muut ja kuntia Saksassa. Italiassa mm. Usein on ollut kyse kuntien kuten valtioidenkin koukuttamisesta takaamaan korkolupauksilla vipuvelkoja, jotka ovat syöneet pääomat. Samanlainen koukuttaminen tapahtui esim. Nordean Merenneito-rahastolla Suomessa.

Yhdysvaltojen ja Japanin sekä lähes koko läntisen Euroopan valtiot ovat pahoin velkaantuneita. Useilla mailla on ovat lisäksi suuret ulkomaiset velat, kuten Yhdysvalloilla, Englannilla sekä Etelä-Euroopan mailla. Tästä seuraa usean vuoden hallitsevaksi talouspolitiikan aiheeksi budjettivajeiden leikkauspaineet. Talouspolitiikan vaihtoehdoiksi tarjotaan joko verojen korottamista tai menojen leikkaamista ja keskustelua suunnataan siihen, mitä veroja korotetaan ja alennetaan ja mitä menoja leikataan. Korkea työttömyys osaltaan kuumentaa ulkomaalaiskeskustelua.

Kreikan valtion pimitti velkojaan päästäkseen euroon. Samaan syyllistyivät Italia ja Belgia, jotka kaikki kirjasivat tulevien vuosien tuloja tuloiksi etukäteen. Romahtanut Yhdysvaltain Lehman Brothers jäi kiinni kirjanpitohuijauksesta. Se jätti vuoden 2008 maaliskuun lopun tulostiedoissa kertomatta 39 miljardin euron osakkeiden takaisinostovelvoitteistaan ja pimitti tällä tavoin velkaansa. Ei ole poissuljettua myöskään, että euroalue hajoaa. Kriisissä se on joka tapauksessa. Monenlainen petosmainen toiminta finanssialalla yleistyi, johtajat ovat menettäneet tuolejaan ja syytetoimia on suuret määrät.

Suomessa Helsingin verotoimisto syyllistyi vastaavaan kirjaamalla velkaa tuloksi ja verottamalla tällä tavalla velkaa. Velan verottaminen on uusi vero ja vaatisi eduskunnan hyväksynnän 2/3 enemmistöllä ja verotoimisto rikkoi paitsi tuloverolakia myös perustuslakia ja ylitti toimivaltansa ottamalla itselleen eduskunnalle kuuluvaa päätösvaltaa. Vastaavasti Suomessa useat pankit ovat syyllistyneet sijoitusvälityksessään asiakkaiden varojen pimittämiseen ja haltuunottoon ja rahavaatimuksiin väärin perustein haltuunotettujen varojen tilalle. Finanssivalvonta ei ole näihin väärinkäytöksiin puuttunut.

Finanssikriisissä esille on tullut ongelma, että lakikoulutuksen saaneista merkittävä osa saa palkkansa ja tulonsa finanssialalta. Se ja korkea palkkiotaso sekä finanssialan uudet konstit yrittää kiertää lakeja ja säätelyä vääristävät oikeusjärjestelmän toimintaa finanssialan hyväksi ja asiakkaiden ja kansalaisten vahingoksi. 300 000 ihmistä ja yritystä on Suomessakin velkaperinnän kohteena ja 200 000 ï 300 000 velkomustapausta vuodessa kuormittaa ja halvaannuttaa oikeuslaitoksen. Oikeuslaitos ja oikeusjärjestelmä ovat uudistamisen tarpeessa.

Työttömiä työnhakijoita on 300 000 ja luvusta puuttuvat lomautetut ja työttömyyseläkeläiset sekä toimien piirissä olevat mukaan lukien 450 000 henkilöä. 700 000 ihmistä syö mielialalääkkeitä kun sosiaalisia kysymyksiä ei ratkaista ja ongelmat selitetään henkilöistä ja psyykkeestä johtuviksi lääketehtaiden lisätessä myyntiään.

Ihmisten ja yritysten vahingoittamiseen pankkien velkomuksilla on välttämätöntä saada muutos.

Jälleenrakentaminen finanssikriisin jäljiltä on vuosien kysymys. Jos ongelmia ei ratkaista, vaan ne lakaistaan maton alle, valmista ei tule koskaan ja edessä ovat uudet kriisit ellei tämäkin vielä pahene uudelleen.

Kokemukset vahvistavat jälleen kerran sen lukemattomia kertoja todetun ja epäonnistumisten vahvistaman asian, että edistyksellisten voimien menestyksen kannalta ratkaiseva kysymys on sellaisen yhteistyöjärjestön aikaansaaminen, jossa eri edistykselliset voimat voivat olla mukana omilla nimillään, mutta yhteistyöjärjestön nimi on yhteisesti valittu. Kyse on siten Suomen Kansan Demokraattisen Liiton SKDL:n mallin mukaisen yhteistyöjärjestön rakentamisesta 2000-luvun Suomeen.

Suomen Työväenpuolue on rakennettu tälle ajatukselle. Siihen voivat kuulua yksityiset ihmiset, järjestöt ja muutkin kiinnostuneet, joka haluavat toimia työn, toimeentulon, syrjimättömyyden, kansanvallan ja rauhan puolesta. Aiempia virheitä tulee korjata ja hyviä kokemuksia vahvistaa keskinäistä kunnioitusta noudattaen ketään syrjimättä, Suomen kansaa, työtätekeviä palkansaajia ja yrittäjiä ja pienituloisia edustaen ja puolustaen sekä koko maata rakentaen ja kansainvälisyyttä rakentaen eri maiden ja kansojen oikeuksia kunnioittaen.

Työkansan ja Nuorison vappujuhlassa patsaalla SFT:n edustajana puhui Seppo Harjunpää

Toverit
Meksikosta tullut suruviesti järkyttää meitä kaikkia rauhanihmisiä!!

Oaxancan osavaltiossa PAX-rauhankaravaani, kansainvälisiä nuoria yhdessä alkuperäisväestön kanssa viemässä huopia, vettä ja ruokaa ja kohtaavat kiviesteen tiellä näin joutuen mitä brutaalimman ja raukkamaisimman hyökkäyksen kohteeksi päätyen verilöylyn uhreiksi. Näin murhataan oman kielen, kulttuurin ja ihmisoikeuksien puolustajia.

Suomalaisia käännytetään militaristiseen vain kapitalistien oikeuksia ja omaisuuksia puolustavaan väkivaltakoneistoon NATOon.

ñVoittajatò ovat aina kirjoittaneet historian ja upottaneet ihmiset kaupallisiin medioihin ja elämää vieroksuttavaan ihannointiin ñkaikki minulle ja vain minulleò. He ovat luoneet rasistista ihmisarvoa alentavaa maailmankuvaa ja näin rakentaen pohjaa fasismille.

Toverit! Ei laukauksille, Ei rasismille, Ei fasismille, Ei EU:lle.

Työväen vappu vaihtui säätyläisvappuun

Suomen Työväenpuolueen vapputilaisuudessa Hermannin kerholla tuli ensimmäistä kertaa tunne, että vappu on edelleen myös työväen juhla. Aamu oli alkanut Kaivopuistossa perinteisellä Ullanlinnanmäen vappupicnicillä. Matkalla Hakaniemeen paljastui, että Neuvostoliiton romahtamisen yksi seuraus Suomessa oli se, että työväenvappu on kadonnut ja tilalle on tullut ñsäätyläistenò vappu.

Vasemmiston alennustilaa ruodittiin myös säätyläisten parissa. Vappupicnicillä ollut vihreiden Osmo Soininvaara oli sitä mieltä, ettei eduskunnassa ole yhtään vasemmistolaista puoluetta. Oli erityisen positiivista kuulla Hermannin kerholla puhuneen Pekka Tiaisen korostavan sitä, että ensi eduskuntavaaleissa laitavasemmistolaisten pienpuolueiden tulee löytää yhteisrintama. Positiivista on myös se, että laitavasemmisto aikoo uskaltaa esiintyä julkisesti sosialismin siirtymisen puolestapuhujana.

Ehdotan laitavasemmistolle muutamia iskulauseita eduskuntavaaleihin: Kommunistien vainot on lopetettava. Toiseksi Suomeen on laadittava työpaikkapakko. Työpaikkapakko tarkoittaa sitä, että jokaiselle on löydyttävä työtä. Työvelvoite on eräänlainen ñkadunlakaisuvuoroò jokaiselle yhteiskunnan jäsenelle. Kolmantena iskulauseena tarjotaan ilosanomaa yrityksille eli yritysvero lasketaan nollaan, mutta yritykset kansallistetaan. Neljäntenä tavoitteena voisi olla eläkekeskusteluun täysin uusi näkökulma eli naisten eläkeikä lasketaan 55 vuoteen. Eläkkeellä olevat naiset osallistuisivat sekä lastenlastensa hoivaamiseen että vanhusten huoltoon.

Päämääränä on sitouttaa jokainen suomalainen yhteiskuntaan työn kautta ja siirtyä kulutusyhteiskunnasta kansalaisyhteiskuntaan.

Leena Hietanen
Vapputervehdys 01.05.2010
Helsingissä Hermannin kerholla.

tolaista tuhopolitiikkaa vastaan

ästivät työväenvappua 2010. Työkansan Kuopiossa, Sonkajärvellä ja monilla muilla ut lakko-oikeuden rajoittamisesta. Helsingissä tuomitsi hallituksen päätöksen maksattaa joituslaitosten olevan vastuussa nykyisestä

oun keskeisimmäksi teemaksi. Kuopiossa ja ni Tanski huomautti monopolienvastaisen ittämiseksi harjoitettua yhteiskuntapolitiikkaa

rrettujen kansojen työläisille ja luokkataistelun sa. Näitä aiheita puheissaan käsittelivät mm. ja Leena Hietanen ja SFT:n Seppo Harjunpää.

Järjestöväen yhteisessä perinteisessä vappuaamun tilaisuudessa Valtakunnallisella punaisten muistomerkillä puhui mm. Hannele Salava:

1918 Suomen työläiset ja talonpojat nousivat omistavaa luokkaa vastaan. Heidän tavoitteenaan oli vapauttaa itsensä taloudellisesta kurjuudesta ja luoda oikeudenmukainen ja tasa-arvoinen yhteiskunta. Tänään ja erityisesti tällä muistomerkillä, työväen kansainvälisenä juhlapäivänä, Vappuna, kunnioitamme luokkasodan sankareita ja uhreja.

Elämme tänäkin päivänä luokkayhteiskunnassa, se on vain saanut erilaiset muodot sitten itsenäisyytemme alkuaikojen. Porvaristosta, kapitalisteista on kansallisesti ja kansainvälisesti tullut yhä kasvottomampia. Porvariston luokkaluonne ei ole muuttunut. Se on se sama riistäjäluokka, jonka 1900-luvun alun maamme työläiset tunnistivat alistajikseen.

Tänä päivänä tunnistamme kapitalismin maailmanlaajuisena uusliberalismina, ja sen maailman herruuden turvaamiseksi ollaan rakentamassa väkivaltakoneistoa Naton ympärille. Kapitalistit tarttuvat aseisiin, kun heidän luokkaetunsa ovat uhattuna.

Uusliberalismin turvaksi ja sen väkivaltakoneistoon on EU osallistunut antamalla tukensa Nato-operaatioille ja osallistumalla niihin. EU:n väkivaltakoneiston rakentaminen EU-maiden sisälle on verhottu kriisinhallintajoukkojen perustamisella osana laajempaa operaatiota. On välttämätöntä kysyä, mihin ollaan varustautumassa, ja ketä vastaan. Naton toimet USA:n tuella osoittaa väääjäämättömästi USA:n jalansijan turvaamista ja voimistamista niin Lähi-Idässä kuin Euroopassa. Vähättelyt ja kieltämiset köyhdytetyn uraanin käytöstä Irakissa ja Kosovossa osoittaa minkälaisten tekijöiden kanssa olemme tekemisissä Nato-yhteistyössä. Sanomme tässäkin tilaisuudessa ñkiitos EIò Natolle .

Näemme tänään selviä merkkejä omassa maassamme käynnissä olevasta luokkataistelusta. Kapitalistien vaatimukset ovat mahdottomia ja he käyttävät aina tilaisuuden iskeä silloin, kun uskovat voivansa alistaa työtätekevät. Tämä on tullut selväksi myös kevään lakkotaisteluissa. Työnantajien tarjouksissa on hyvin paljaana näkynyt puhdas voiton rosvoaminen ja piittaamattomuus ihmisten elämästä.

Suurteollisuuden ehdoilla hallitus on myöntämässä luvat kahdelle ydinvoimalalle. Tätä propagoitiin mm. sillä että saadaan teollisuus tyytyväiseksi ja työpaikat säilymään. Heti päätöksen jälkeen Stora Enso ilmoitti aloittavansa ytneuvottelut satojen työpaikkojen

vähentämiseksi. Kapitalistin härskiydellä ei ole rajaa.

Luokkataistelua käydään myös kunnissa lähipalvelujen säilyttämiseksi. Rintamalinja on hyvin selkeä. Kamppailua käydään tavallisen vähävaraisen ihmisen elämän edellytyksistä ja köyhyyden ja syrjäytymisen ehkäisemisestä, yksityistä rahavaltaa vastaan. Kyse on vallasta, hegemoniasta elämän kaikilla alueilla.

Kamppailua käydään työpaikoista. Kamppailua palkkojen polkemista vastaan. Samasta työstä sama työehtosopimuksissa sovittu palkka, niin suomalaisille kuin ulkomaalaisillekin työntekijöille. Kapitalismin ongelmat eivät ole tänne joko asumaan tai työskentelemään tulleiden syytä.

Rahan valta on maailman laajuista. Se alistaa heikompia joka puolella, se synnyttää väkivaltaa, josta surullisena todisteena on Meksikossa avustus- ja ihmisoikeustyössä olleen suomalaisen kansalaisaktivistin Jyri Jaakkolan kuolema. Haluan kunnioittaa myös hänen muistoaan.

Kapitalismin hirmuteoille on löydyttävä vastavoima. Se voima on työväenluokka liittolaisineen. Sama aate joka nosti luokkasodan aikana työläiset riistäjiään vastaan, antaa meille suunnan taistella tämän päivän riistäjää vastaan, demokratian ja ihmisarvon puolesta.

Tähän taisteluun kutsun meitä kaikkia.

Sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ei tule luopua.

Työkansan ja nuorison vappujuhlassa puhui KTP:n puheenjohtaja Hannu Harju. Oikeutetusti voidaan kysyä, minkä vuoksi Suomen sotilaallisesta liittoutumattomuudesta tulisi luopua. Juuri sotilaallinen liittoutumattomuus ja puolueettomuus on tuonut Suomelle sen arvostuksen kansainvälisesti ja vakiinnuttanut Pohjois-Euroopan vakautta ja rauhan tilaa, jota nyt ollaan horjuttamassa puuhattaessa Suomea Nato:n jäseneksi.

Suomen aseman ulko- ja turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä asettaa kyseenalaiseen asemaan EU-jäsenyys, koska päätökset ulko- ja turvallisuuspoliittisista asioista kuuluvat Euroopan Unionille eikä Suomelle. Näin EU:n perustuslain kautta määräytyy tuleva Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka sekä osallistumisen pakko yhteiseen puolustukseen, joka toteutetaan EU:n oman puolustuksen tai Naton puitteissa.

Euroopan Unionista on yritetty antaa kuvaa, että jäsenvaltioiden yhteistoiminta edistää rauhaa Euroopassa. Tähän harhakuvaan vetoamalla väitetään, että taloudellisella toiminnalla ja ñavoimellaò päätöksenteolla EU-alueen monopolit yhdistettäisiin sellaiseen eurooppalaiseen politiikkaan, joka ei olisi imperialistista eli sotaista, väkivaltaista ja vallanhaluista. Tämä ei pidä paikkaansa.

Kauko-idän punainen vappu

Vapunpäivää vietettiin myös Vladivostokissa, missä uusoikeistolaisen politiikan seuraukset näkyvät massatyöttömyytenä ja jatkuvina mielenosoituksina. Vladivostokin taloudellisen taantuman seurauksena vappumarsseille osallistui aiempaa enemmän väkeä.

Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen Vladivostokin piirin järjestämässä vapunpäivän joukkokokouksessa luettiin mielenosoittajille Kommunistien Liiton tervehdys, joka järjestäjien mukaan sai raikuvat aplodit yleisöltä.

Aiemmin huhtikuussa VFKP:n puheenjohtaja Gennadi Zhukanov myönsi Kommunistien Liiton edustajalle Leninin 140-vuotismuistomitalin.

KÄ/AS

Iranin kommunistit tervehtivät maailman kansoja

Iranin kommunistien terveiset juhlassa esitti Iranin kommunistien Suomen jaoston puheenjohtaja Nozar Nazari. Syvä ja laaja taloudellinen kriisi viimeisten kahden vuoden aikana ei ole osoittanut paranemisen merkkejä. Tämän edessä työläiset eivät ole olleet hiljaa.

Iranissa islamistisen hallituksen valtiokoneisto yrit-tää kieltää tämän taloudellisen kriisin olemassaolon, mutta todellisuus oli niin paha ja kriisin seuraukset niin huomiota herättäviä, että he eivät ole voineet millään peitellä niitä. Viimeisten kuukausien aikana irtisanomisten määrä on ollut Iranissa ennen-kuulumattoman korkea. Tehtaita on suljettu toinen toisensa jälkeen ja ihmiset ovat eläneet jatkuvan irtisanomisuhan alla.

Kapitalistit käyttävät hyväkseen tätä tilaisuutta koventaakseen työssäolevien työläisten työolosuhteita. He muuttavat vakituisia työsuhteita pätkätöiksi, palkkaavat työntekijöitä palkalla, joka on alle köyhyysrajan, eivät maksa palkkoja ajallaan ja rikkovat toistuvasti olemassa olevia sopimuksia. Iranin työläisille ei ole vieläkään sallittu vapaata järjestäytymistä, lakko-oikeutta eikä oikeutta jär-jestää työläisten itsenäisiä ti-laisuuksia. Suuri määrä työläis-aktivisteja viruu edelleenkin van-kiloissa.

Tarvitaan suurta joukkoliikettä ja yhteisiä ponnistuksia Iranin hallituksen pysäyttämiseksi ja Iranin kapitalistien työläisvastaisen toiminnan estämiseksi.

Omaksumalla oikean strategian työväenluokka luo itselleen mahdollisuuden nostaa itsensä johtavaan asemaan toteuttaakseen perinpohjaisia yhteiskunnallisia uudistuksia. Demokraattisten vapauksien olemassaolo on työväenliikkeen edistymisen kannalta elintärkeää ja sosialistisen vaihtoehdon luomisen kannalta laajemminkin.

Iranin työläiset ovat laajasti tietoisia heidän perustavaa laatua olevista oikeuksistaan ja he taistelevat erilaisissa mielenosoituksissa saavuttaakseen ne. Sosialismista on tullut aineellinen, vahva suuntaus työläisille. Nämä voimavarat ovat kaikki kasvaneet työväenluokan keskuudessa. Tällaiset saavutukset ovat perusta edistykselle tulevaisuudessa.

Tänä työläisten kansainvälisenä päivänä osoittakaamme mieltä kollektiivisen tahtomme puolesta vahvistaaksemme luokkataistelua ja tervehtikäämme Vapun päivää yhä vahvemmalla joukkoliikkeellä.

Kauan eläköön Vapun päivä, Työläisten kansainvälinen päivä. Kauan eläköön vapaus, tasa-arvo ja työläisten valtio!

Korean niemimaalla kytee 60 vuotta sodan jälkeenkin

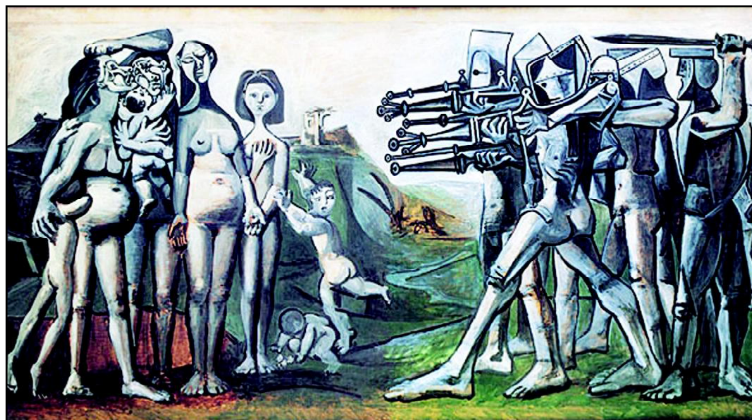
Vielä 60 vuotta sodan syttymisen jälkeenkin Korean yllä leijailee sodanuhka. Niemimaa on edelleen jaettu kahtia ja Yhdysvaltojen miehitysjoukot majailevat Etelä-Koreassa. Korealaisten toive on kuitenkin riippumaton, yhtenäinen ja miehittäjästä vapaa maa.

Korean sodan syttyminen kesäkuun 25.päivänä 1950 oli tulosta niistä suurista ristiriidoista, jotka niemimaan vapautuminen japanilaismiehityksestä oli viisi vuotta aiemmin synnyttänyt. Maa oli 1945 jaettu 38. leveyspiiriltä Neuvostoliiton ja USA:n kontrolloimiin alueisiin ja kolme vuotta myöhemmin syntyi kaksi Korean valtiota. Neuvostojoukot poistuivat, mutta USA:n sotilaat jäivät Etelä-Koreaan turvaamaan oikeistolaisen Syngman Rheen hallinnon toimia.

Sosialismin voimakas eteneminen ja vallankumoukset Itä-Aasiassa saivat USA:n varpailleen. Se rakensi tukikohtia Neuvostoliiton ympärille ja tässä Korean strategisella sijainnilla oli keskeinen rooli. Asemaansa se pönkitti tukemalla Etelä-Korean oikeistohallintoa tukahduttamalla kaikki hallitusta ja miehitysjoukkoja vastustaneet voimat. Esimerkiksi Jejun saarella USA ja Rheen hallinto teurastivat huhtikuussa 1948 lähes 30 000 hallitusta vastaan noussutta asukasta. USA:n miehityshallinto tappoi joukoittain myös Koreoiden rauhanomaista jälleenyhdistämistä vaatineita aktivisteja, sillä heidän katsottiin liiaksi sympatisoivan jälleenyhdistämistä vaatinutta pohjoisosaa.

Sodalla vallankumousta estämään

Vuoteen 1950 mennessä tilanne Koreassa oli kiristynyt merkittävästi. Eteläkorealaisten yleinen tyytymättömyys miehityshallintoon ja Kiinan vallankumous hermostuttivat Yhdysvaltoja ja Rheen hallintoa - Korea oli yhdistettävä ennenkuin vallankumous syttyisi etelässäkin. USA valmistautui sotaan toimittamalla Etelä-Korean armeijalle raskasta kalustoa ja kannustamalla sitä toimenpiteisiin. Etelän iäkäs diktaattori Syngman Rhee ryhtyi jo vuodenvaihteessa 1949-1950 avoimesti puhumaan ñmarssista pohjoiseenò. Rheen puheet realisoituivat kesäkuussa 1950, kun Etelä-Korean joukot vyöryivät pohjoiseen ja julistivat sodan.

Joukkoteurastus Koreassa. **USA:n julma sota järkytti maailmaa ja se tuomittiin laajalti. Pablo Picasso tuomitsi amerikkalaisten julmuudet kuuluisassa ekspressionistisessa maalauksessaan 1951.**

Etelä-Korea ei kuitenkaan menestynyt vaan joutui pian peräytymään. Pohjoisessa sotaan oltiin osattu jo varautua ja se kykeni näin nopeassa tahdissa lyömään Rheen joukot. Hetkessä pohjoisen joukot olivat saaneet valtaansa jo lähes koko etelän. USA:ssa Trumanin hallinto huolestui tilanteesta ja se onnistui saamaan tuen YK:n turvallisuusneuvostolta sotaoimilleen Rheen hallinnon pelastamiseksi. Kiista Kiinan roolista YK:ssa oli saanut NL:n boikotoimaan YK:n turvallisuusneuvostoa ja tätä hyväksikäyttäen USA saattoi ajaa itselleen mandaatin lähettää joukkonsa Koreaan. Tällä päätöksellä sinetöitiin miljoonien korelaisten kohtalo.

USA tappoi miljoonia

Kolme vuotta kestäneiden sotatoimien aikana Koreassa oli kaikkiaan n. 5,7 miljoonaa amerikkalaissotilasta. Taistelujen kuluessa henkensä menetti arviolta 2 miljoonaa ihmistä. Amerikkalaiset pommittivat raunioiksi käytännössä koko Korean pohjoisosan.

He syyllistyivät myös sotarikoksiin ja siviiliväestön joukkoteloituksiin. Kuuluisimmat näistä ovat Sinchonin ja No Gun Rin joukkomurhat. Niissä tapettiin kiduttamalla ja teloittamalla useita tuhansia alueella asuneita pohjoiskorealaisia.

Sodan aikana USA:n armeija vei koko Itä-Aasian ydinsodan partaalle ja harjoitti biologista- ja kemiallista sodankäyntiä Koreassa. Tästä dokumentin on hiljattain tuottanut TV-yhtiö Al-Jazeera, jolle joukko amerikkalaisia entisiä sotilaita uskalsi lopultakin kertoa kokemuksistaan.

Aselepo ei ratkaissut kysymystä rauhasta

Korean sodassa USA ei onnistunut saavuttamaan tavoitettaan kaataa nuorta Korean demokraattista kansantasavaltaa. Kolme vuotta kestäneet taistelut jämähtivät jo varsin aikaisessa vaiheessa 38. leveyspiirille ja amerikkalaiset joutuivat lopulta aloittamaan aseleponeuvottelut Korean kansanarmeijan kanssa. Vaikeiden neuvottelujen tuloksena aselepo solmittiin heinäkuun 27.päivänä 1953.

Aselepo rauhoitti tilannetta Korean niemimaalla, mutta loi samalla yhä tänäkin päivänä kytevän palopesäkkeen. Aseleposopimuksessa sovittiin demilitarisoidun vyöhykkeen perustamisesta ja selkiytettiin etelän ja pohjoisen rajoja. Monia kysymyksiä jäi sopimuksessa ratkaisemassa, kuten kiista koreoiden merirajoista.

USA ei juurikaan ole aseleposopimusta noudattanut, vaan on viimeiset vuosikymmenet pyrkinyt sotilaallisesti saamaan yliotetta Koreasta. Kylmän sodan aikana USA ei suostunut minkäänlaisiin rauhanehdotuksiin Koreassa ja mm. Rakennutti Koreoiden rajoille satoja kilometrejä pitkän muurin, joka edelleen jakaa niemimaata. Aseleposopimuksen vastaisesti Etelä-Koreassa on sodan lopulta lähtien majaillut kymmeniätuhansia amerikkalaissotilaita. Ydinsodan vaara on leijunut Koreassa jo vuodesta 1958, jolloin USA ryhtyi tuomaan Etelä-Koreaan ydinaseita.

Rauha edellytyksenä yhdistymiselle

Korean sodan traumat eivät ole estäneet korealaisia molemminpuolin rajaa pyrkimästä niemimaan riippumattomaan ja rauhanomaiseen jälleenyhdistämiseen. Kesäkuussa 2000 Koreoiden välillä solmitun julkilausuman mukaisesti maat ovat mm. yhdistäneet tuhansia sodan erottamia perheitä. Yhdysvaltojen sotilaallinen läsnäolo niemimaalla ja Etelä-Korean nykyhallinnon toimet ovat kuitenkin romuttaneet pitkälti tämän positiivisen kehityksen. Tilanne niemimaalla on lukkiutunut.

Tammikuussa 2010 KDKT:n hallitus teki huomiota herättäneen aloitteen aselevon korvaamiseksi rauhansopimuksella. Ehdotuksensa yhteydessä se ilmaisi olevansa valmis luopumaan omasta ydinohjelmastaan vastineeksi USA:n suostumisesta rauhaan. Aloite on saanut Itä-Aasiassa innostuneen vastaanoton. Obaman hallinto ei kuitenkaan ole tähän aloitteeseen reagoinut, vaan näyttää ottaneen taktiikkakseen KDKT:n ñromahtamistaò odottavan vaikenemisen.

Korean niemimaan lukkiutunut tilanne johtuu perusteiltaan KDKT:n luonteesta strategisesti tärkeällä paikalla sijaitsevana, sosialismia rakentavana maana. Sen olemassaolo on piikki Yhdysvaltojen lihassa ja siksi USA yrittä siitä päästä kaikin keinoin eroon. USA:n on vaikea luopua sotilaallisesta läsnäolostaan Koreassa. Sen hintana on kahtiajakautunut Korea.

KÄ/Antti Siika-aho

Lähteet:

-Burchett, Wilfred: *Korea*. Kirjapaino Jaarli. Hämeenlinna 1972

-Jon, Chol Nam: *A duel of reason between Korea and US*. Pyon-gyang, Korea, 2000.

-Al-Jazeeran dokumentti biologisesta sodasta Koreassa: www.youtube.com/watch?v=ATS4exmEhjY&feature=player_embedded

Rauhansopimus estäisi Koreoiden merikonflikteja

Keltaisella merellä maaliskuun lopussa sattunut eteläkorealaisen sotakorvetti Cheonanin uppoaminen on kiristänyt koreoiden suhteet äärimmilleen. USA ja EteläKorea ovat syyttäneet tapauksesta Korean DKT:aa. Nyt nämä ovat sotaisilla puheillaan viemässä Cheonanin upottamisjupakkaa YK:n turvallisuusneuvostoon.

Etelä-Korean hallituksen palkkaaman kansainvälisen ñtutkimuskomissionò syytös pohjoiskorealaisen sukellusveneen tekemästä torpedoiskusta on sikäli erikoinen, että viikkojen ajan sekä Etelä-Korean sotaministeriö että maata miehittävät Yhdysvaltain asevoimat suhtautuivat epäillen pohjoisen osuuteen aluksen uppoamisessa. Esimerkiksi USA:n Etelä-Korean joukkojen (USFK) komentaja, kenraali Walter Sharp totesi 6. huhtikuuta tiedotustilaisuudessaan seuraavaa: ñMe Yhteisjoukkojen ja Korean tasavallan armeijan esikunnassa seuraamme erittäin tarkasti Pohjois-Koreaa vuoden jokaisena päivänä ja teemme sitä parhaillaankin. Ja kuten sanottu, emme nähneet mitään epätavallista liikettä tuona [Cheonanin upottamisen] aikana.ò

Etelä-Korean hallituksen esittämät ñtodisteetò herättävät tällä hetkellä maassa kysymyksiä ja jopa sotilastahojenkin edustajat pitävät niitä melko heppoisina. Etelä-Korean hallituksesta riippumattoman Minjok-järjestön lehdessä julkaistiin perjantaina 21.05. artikkeli, jossa useat asiantuntijat ihmettelivät Lee Myung Bakin hallinnon väitteitä. Artikkelissa asiantuntijat ja entiset eteläkorealaiset laivastoupseerit mm. epäilevät mahdollisuutta, että hallituksen raportissa mainitut Sando- ja Yono -luokkien sukellusveneet olisivat mitenkään voineet tutkia välttämällä tunkeutua Cheonanin lähelle ja upottaa sen.

Samoin epäilyä herättävät Etelä-Korean hallituksen väitteet torpedon pohjoiseen viittaavista teksteistä. Minjokissa siteeratut sotilasanalyytikot huomauttavat, etteivät Cheonanin upottaneen torpedon tekstit ole samoja kuin Etelä-Korean seitsemän vuotta sitten löytämässä torpedossa. Pohjois-Korea ei edes aseistuksessaan käytä termiä ñbeongò kuten hallitus väittää vaan termiä ñhoò, joka löytyy myös seitsemän vuotta sitten saadussa torpedossa.

Ihmetystä herättää lisäksi, kuinka pohjoinen olisi voinut iskun tehdä, sillä uppoamisen aikaan kyseisellä merialueella suorastaan kuhisi yhdysvaltalaista sotakalustoa. Käynnissä olivat Etelä-Korean ja USA:n väliset vuotuiset merisotaharjoitukset.

Poliittiset kommentaattorit puolestaan ovat epäilleet Leen käyttävän uppoamisesta noussutta kohua valtansa pönkittämiseen.

20. toukokuuta KDKT:n kansanarmeija kiisti upottaneensa Cheonania ja ilmoitti olevansa valmis lähettämään tutkijaryhmän tutustumaan Etelä-Korean hallituksen ñtodisteisiinò asiassa. Etelä-Korean hallitus tyrmäsi tämän välittömästi ja kieltäytyi päästämästä Pohjois-Koreaa todisteiden äärelle. Sen sijaan se kehoitti Pohjois-Koreaa kääntymään Korean sodan aseleposopimuksen komission puoleen, josta heille ñselvitettäisiin todisteitaò. Kehoitus oli sikäli täyttä bluffia, ettei tämä komissio ole toiminut sitten 1990-luvun alun, vaikka se edelleen on teknisesti olemassa.

Etelä-Korea on yrittänyt taivuttaa Kiinaa ja Venäjää mukaan KDKT:n vastaisiin pakotteisiin, mutta maat eivät ole ainakaan vielä tähän suostuneet. Molemmat ovat todenneet, ettei näin vakavalla asialla pidä pelata valtapoliittista peliä ja että molemmat maat lähettävät oman tutkijalautakuntansa ensin alueelle.

Pohjimmiltaan Cheonan-välikohtauksessa on kyse myös Korean sodan jälkeisistä tapahtumista. Kiista merirajasta syntyi pian Korean sodan aseleposopimuksen jälkeen. Aseleposopimuksen mukaan kaikista rajoista on neuvoteltava ja päätettävä yhdessä; tuossa yhteydessä merirajoista ei kuitenkaan vielä sovittu. Pian USA kuitenkin yksipuolisesti määritteli merirajat. Pohjois-Korea raivostui, sillä läntinen raja kulki pitkän matkaa aivan sen rannikon tuntumasta ja vei siltä monia sen vaikutuspiiriin kuuluvia saaria. 1950-luvun maailmanpoliittisessa tilanteessa Pohjoinen ei kuitenkaan voinut muuta, kuin tyytyä tuloksetta vetoamaan kansainvälisiin järjestöihin. Tilanne pysyi ennallaan ja USA suurvaltana sai ñlegimitoituaò rajan karttoihin. Röyhkeän rajanvedon jälkeen Pohjois- ja Etelä-Korea ovat satoja kertoja olleet nokitusten merellä ja vaihdelleet laukauksia harva se vuosi ï kuolonuhreja niittäen. Pohjois-Korea on toistuvasti vaatinut palautettavaksi niitä merirajoja, jotka olivat voimassa ennen Korean sotaa (1950-1953). Cheonanin uppoamispaikka sijaitsee aluella, joka pohjoisen mukaan juridisesti kuuluu sille.

Koreoidenvälisiä merikahakoita on tapahtunut ennenkin ja jatkossakin alueen turvallisuustilanne tulee pysymään heikkona. Cheonanin kaltaiset konfliktit voidaan estää vain korvaamalla aselepo rauhansopimuksella, jossa rajat on selkeästi määritelty.

KÄ/AS

Valtioterroristi saartoon

Maanantaina 31.5 aamuyöllä kello 4:30 Israelin kommandojoukot hyökkäsivät Gazaan pyrkivän avustuslaivueen kimppuun. Useita ihmisoikeusaktivisteja kuoli ja kymmeniä haavoittui. Kaikki kuolleet olivat turkkilaisia. Laivue oli kansainvälisillä vesillä 65 kilometrin päässä Gazan rannikosta. Johtoalus Mavi Marmara vallattiin, helikoptereista ryntäsi sotilaita, jotka alkoivat heti ammuskella ympäriinsä.

Kansainvälisen merioikeuden mukaan Turkin lipun alla purjehtiva alus on Turkin maaperää. Matkustajilla on laillinen oikeus puolustautua alukselleen tunkeutuneita kaappareita vastaan. Roistovaltio Israelin teko oli törkeä merilain rikkomus, piratismi, valtioterrori- ja sotateko Turkkia vastaan. Lain mukaan aluksia ei olisi saanut edes lähestyä, saati hyökätä niiden kimppuun ja kaapata niitä sekä viedä aktivistit Ashdodin satamakaupunkiin vankisäilöön ja laivue Ashdodin satamaan.

Saattueessa oli yli 700 ihmisoikeusaktivistia ja muun muassa 12 kansanedustajaa viidestä maasta, mutta ei Suomesta. Kuuden laivan saattueessa oli runsaasti humanitaarista apua palestiinalaisille kuten elintarvikkeita, rakennustarpeita, pyörätuoleja, lääkkeitä, paperia, värikyniä lapsille ja muuta.

Gaza on edelleen Israelin laittomasti määräämässä kauppasaarrossa ja piiritettynä. Eristyksissä elää yli 1,4 miljoonaa palestiinalaista. Suurin osa gazalaisista elää alle eurolla päivässä. Vauvoista 65 prosentilla on anemia. Saarto on osa Israelin psykologista sodankäyntiä, jonka tavoitteena on saada palestiinalaisalueet Israelin valtaan.

Tel Aviv läntisine tukijoineen aloitti Gazan alueen tietoisen kurjistamisen sen jälkeen, kun Hamas-järjestö voitti selvällä enemmistöllä Palestiinan lailliset parlamenttivaalit vuonna 2006. Euroopan unioni ja Yhdysvallat pakottivat erilaisin kiristystoimin

Israelin terrori herätti vastustusta kaikkialla maai9lmassa, myös Helsingissä

Hamasin rajaamaan hallintonsa Gazan kaistaleelle. Terroristivaltio Israel puolustelee Gazan saartoa ñterrorismin torjuntanaò ja pyrkii Yhdysvaltojen ja EU:n tapaan esittämään Hamasin terroristijärjestönä.

Afrikan unioni totesi 31.5 sionistien verisen hyökkäyksen Gazaan humanitaarista apua kuljettanutta laivasaattuetta vastaan loukkaavan törkeästi kansainvälistä lakia. Juutalainen rauhanjärjestö Jewish Voice for Peace tuomitsi Israelin hyökkäyksen ja murhaamisen: Israelilla on verta käsissään. Venäjä, Kuuba ja Korean demokraattinen kansantasavalta tuomitsivat Israelin. Kiina pyysi YK:n turvallisuusneuvostoa vastaamaan Israelin iskuun, joka kohdistui avustussaattueeseen. Vietnam peruutti Israelin presidentin vierailun.

Arabikansojen ystävyysseura ja Hands Off Venezuela - Finland tuomitsivat Israelin raaĉan hyökkäyksen. Mielenosoitukseen Helsingissä tiistaina 1.6 osallistui lähes tuhat ihmistä. Meidän ei tarvitse hyväksyä vää-ryyden, lasten, naisten ja vanhuksien näännyttämisen, jatkamista. Avustustoimet Gazaan on sallittava ilman murhatuksi tulemisen pelkoa.

Presidentti Barack Obaman hallinto on kieltäytynyt tuomitsemasta Israelin sotilaallista hyökkäystä humanitaarista apua Gazaan kuljettanutta laivasaattuetta vastaan. Syyllisiä tapahtumaan ovatkin Obaman hallituksen mukaan humanitaarisen tarvikkeiston kuljetuksen järjestäneet tahot. Nyt olisi ollut USAn Israelin politiikan käännekohdan aika. Presidentin ja kongressin olisi pitänyt tuomita jyrkästi Israelin hyökkäys, lopettaa Israelin apu ja painostaa Israel lopettamaan Gazan piiritys.

YK:n turvallisuusneuvosto on vaatinut riippumattomien, kansainvälisten tutkimusten suorittamista Välimeren välikohtauksesta. Myöskään tämän kysymyksen suhteen ei ole yksimielisyyttä. Tehdessään valinnan kahden liittolaisensa, Israelin ja Turkin välillä, Washington asettui Israelin puolelle. Turvallisuusneuvosto tuomitsi hyökkäyksen, mutta Israelin tuomitseva päätöslauselma kaatui odotetusti Yhdysvaltoihin, joka tavan mukaan käytti veto-oikeuttaan kuten aina Israelin terroristisia toimia oikeuttaessaan. Yhdysvaltain varapresidentti Joe Biden ilmoitti täysin luottavansa siihen, että Israel tutkii välikohtauksen.

Genevessä oli 2.6. YK:n ihmisoikeusneuvoston kokous, jossa tehtiin päätös kansainvälisen valtuuskunnan muodostamisesta tutkimaan ihmisoikeusrikkomuksia Israelin hyökkäyksen aikana laivasaattuetta vastaan. Samalla vaaditaan myös Gazan alueen saarron purkamista. YK:n pääsihteeri Ban Kimoon vaati purkamaan pikaisesti Gazan alueen saarron.

Viron parlamentin 13 kansanedustajaa lähetti 4.6 kirjeen Israelin parlamentin puhemiehelle. Kirjeessä he tukevat Israelin oikeutta iskeä Gaza-avustajien laivasaattueeseen. He korostavat, että kuolonuhreja vaatineesta tapahtumasta ovat vastuussa avustusjärjestöt (!).

Israelin armeija kaappasi 5.6 Ashdodiin avustusaluksen Rachel Corrie, koska se ei armeijan kehotuksista huolimatta suostunut muuttamaan kurssiaan. Israelin sotilaat ampuivat 7.6. ainakin neljä palestiinalaista sukeltajaa merellä Gazan edustalla ñterroristeinaò. Kaksi sukeltajaa on kateissa. Palestiinalaisten silminnäkijöiden mukaan Israelin hyökkäykseen osallistui sota-aluksia ja helikoptereita.

Benjamin Netanjahu ja Avital Leibowitz valehtelevat ja esittävät vanhoja ñperustelujaanò. Israelin armeija esitti sepitteen radiokeskustelusta Mavi Marmaran kanssa. Laivasta löytyi israelilaisten tekemä avustustyöaktivistien tappolista. Israel ehkä kosti Turkin, Iranin ja Brasilian sopimuksen uraanin rikastuksesta, sillä nyt Israelin on vaikea perustella aikomustaan hyökätä Iraniin.

Kansainvälisessä mediassa Israel on saanut nimitykset mielenvikainen valtio ja hullu koira. Miten roistovaltio saadaan kuriin ja järjestykseen? Kuinka valtioterroristin äärioikeistolainen sionistinen johto painostetaan lopettamaan fasistinen toimintansa holokaustin verukkeella?

YK: n täytyy saada Israel lopettamaan heti Gazan saarto sekä julistaa Israel saartoon ja boikottiin. Kaikki suhteet, kauppasopimukset ja muut, Israeliin on katkaistava. Euroopan unionin ja Suomen on tässä tuettava YK:n toimia. Israel on painostettava lopettamaan väkivalta, luopumaan ydinaseistuksesta ja purkamaan palestiinalaisten alueiden miehitys. Suomen ja Israelin välinen asekauppa on lopetettava. Israelin sotarikolliset on vietävä kansainväliseen oikeuteen. USA:n on lakattava tukemasta Israelia. Kaksinaamaisena USA vaatii pakotteita Pohjois-Korealle ja Iranille.

Hannu Kautto

Virosta tukea Israelille

Palestiinalaisia Israel ajaa pakolaisleireihin

Viron parlamentin Israel-Viro-ryhmä antoi tukensa Israelin kommandoiskulle heti kesäkuun alussa lähettämässään kirjeessä Israelin parlamentin puhemies Reuven Rivlinille. Ryhmä toteaa, että avustus-organisaatiot ovat itse syyllisiä kohtaloonsa, koska Israel oli toistuvasti varoittanut niitä tulemasta Gazan alueelle. Virolaisten kansanedustajien mielestä tärkeintä on ymmärtää, että Israelilla on oikeus itsepuolustukseksen ja turvallisuutensa suojelemiseen. Allekirjoittajat katsovat Gazan sektorin kuuluvan ryhmälle (Hamas), joka muodostaa sotilaallisen uhkan Israelin olemassaololle. Kirjeessä pahoitellaan kuolonuhreja ja pidetään mahdollisena, että Israel käytti liiallista väkivaltaa. Ryhmä toivoo kansainvälistä tutkimusta yhdeksän Palestiinan tukijan kuoleman vaatineesta iskusta. Gazaan oli matkalla toukokuun viimeisenä päivänä kuusi avustuslaivaa. Israelin hyökkäyksessä laivoja vastaan kuoli turkkilaisia palestiinalaisten tukijoita. Laivoilla oli yhteensä 700 henkeä yli 50 maasta. Suomesta ei mukana ollut ketään. Tunnetuin lavoilla olleista Gazan saarron vas-tustajista oli ruotsalainen kirjailija Henning Mankell.

Viron parlamentin Israelin tukiryhmässä on 17 kansanedustajaa. Valtaosa heistä kuuluu hallituspuolueisiin, reformipuolueeseen ja Isänmaa- ja Res Publica-liittoon. Joukossa ovat sellaiset nimet kuin reformisti Igor Gräzin, nationalisti Mart Nutt, joka vastaa Viron kansalaisuuslaeista sekä entinen äärioikeistolainen kansalaisuusministeri Paul-Erik Rummo.

Viro ja Israel ovat hyvin samanlaisia apartheidvaltioita. Virossa on myös venäläinen vähemmistö jäänyt vaille kansalaisuutta samalla tavalla kuin palestiinalaiset ovat Israelissa vailla Israelin kansalaisuutta.

Leena Hietanen

Evo Morales Suomessa

Terveiset senaatintorilta ja yliopistolta ! On odotettu ja odotettu ja nähty vilauksia, ja lopulta tuli Evo- ihan tavallinen mies, näyttäisi, suht pieni, tukevahko, kuten työmies ja intiaani on, lähempänä kuudenkymmenen ikää.

Evo Morales sanoi:

ñKapitalismin vallitessa emme ole ihmisiä, vaan kuluttajia. Kapitalismin vallitessa Äiti maata ei ole, on vain raaka-aineitaò. ñKuitenkin todellisuudessa maapallo on paljon tärkeämpi kuin World Streetin ja maailman osakemarkkinat. Samalla kun Yhdysvallat ja Euroopan unioni myöntävät 4 000 miljardia dollaria pankkiirien pelastamiseen finanssikriisiltä, jonka ne ovat itse aiheuttaneet, ilmastonmuutoksen torjuntaohjelmat saavat 313 kertaa vähemmän, toisin sanoen vain 13 miljardia dollaria.ò

Mittatikut joilla ennen arvioi poliitikkoja ja puhujia, karisevat-vajaan tunnin aikana. Ne yksinkertaisesti eivät riitä alkuunkaan. Tämä mies puhuu ymmärrettävää, selkeää tekstiä, puhuu kuten ihminen selittää toiselle, mitä on tehnyt ja miten maailmasta ajattelee. Kertoo pisaran henkilökoht. historiikkia, pätkän maansa historiaa, kertoo missä pisteessä Bolivia oli kuutisen vuotta sitten- tuolloisen arvioin mukaan ei elinkelpoinen valtio ollenkaan ! -ja missä ollaan nyt: ministerien ja johdon palkat laskettu 60 prossaa, työläisten nostettu 40 prossaa, luonnonvarojen kansallistaminen ja valtio on lähes velaton. Morales kristallisoi ja panee jauhot suuhun ilmastoskeptikoille: Meillä on kaksi vaihtoehtoa, hän sanoo: pelastaa kapitalismi tai pelastaa äiti maa.- Planeetta tulee kyllä toimeen ilman ihmisiä, mutta ihminen ei tule toimeen ilman luontoa.ò

Kokosi KÄ/ Mämmiveikko
Lähteet: Rauni Salminen/ Hannu Tiainen

PS:Lisää Moralesin vierailusta sivulla 15

Marxilainen Filosofia- yhteiskuntakehityksen kompassi

Viime vuosikymmeninä on työväenliikkeelle ollut ominaista ideologiattomuus. Sosialismin hajoamisen jälkeen marxilaisuuteen nojaava työväenliike on pirstaloitunut ñsadoiksi ryhmiksiò. Leimallisesti niiden ajattelutapa ja yhteiskunnallisen toiminnan teoreetiset lähtökohdat perustuvat samoihin 1980-1990- lukujen ideologisiin asettamuksiin. Vaikka tieteen, yhteiskuntaelämän ja tuotantovoimien alueella on tapahtunut suuria muutoksia, pyritään silloisista lähtökohdista löytämään ratkaisua nykypäivän ongelmiin.

Filosofia muodostaa aina teoreettisen lähtökohdan yhteiskuntaluokkien yhteiskunnallisille tavoitteille niiden ratkaisuksi yhteiskunnallisiin ongelmiin. Siksi meidänkin olisi syytä pohtia kysymystä olisiko siltä puolelta löydettävissä ratkaisua nykypäivän ongelmille esim. työväenliikkeen kriisiin.

Yhteiskuntakehitys kiinnittyy maailmankatsomukseen

Jo antiikin ajoista lähtien maailmankatsomuksella (filosofialla) oli suuri merkitys ihmisen ja kansojen elämässä. Filosofia on teoreettisen (tieteellisen) ajattelun ensimmäinen muoto, joka sai alkunsa jo antiikin ensimmäisissä luokkayhteiskunnissa Intiassa. Kiinassa, Babyloniassa ja Egyptissä. Alusta saakka filosofia etsi teoreettista ratkaisua moniin ihmistä ja maailmaa koskeviin ñsuuriinò kysymyksiin: esimerkiksi mitä ovat aine ja tajunta, miten ihminen ja maailma ovat syntyneet, mikä on ihmisen merkitys maailmassa, mikä on ihmisen, yhteiskunnan ja muun maailman suhde toisiinsa jne. Filosofiset aatteet muodostivat jo ensimmäisissä orjavaltioissa perustan yhteiskunnan arvomaailmalle ja kehitykselle.

Maailmankatsomuksilla asema jo alkuyhteisössä

Filosofiaa edelsi alkuyhteisöllisissä yhteiskuntamuodostumissa pitkään ns. luonnonfilosofinen, uskonnollis-mytologinen maailmankatsomus, jonka arvio maailmasta perustui suoraan havainnointiin. Mytologialla t. jumalaistarustolla oli se merkitys, että siihen liittyvät tarustot kuvattiin runoelmina, lauluina, taruina, joihin liittyi kokemusperäistä tietoa ja jotka tiedon laajenemisen kautta laajenivat. Näin tieto rikastui ja säilyi runoelmissa ja tarustoissa. Tällaisilla Kalevala- tyyppisillä runoelmilla oli kehityksessä suuri merkitys muinaisille ihmisille, kun ei vielä ollut kirjoituskieltä.

Ideologinen taistelu luokkataistelun muoto

Antiikin ensimmäisissä orjavaltioissa tiedon kehityksen tuloksena syntyivät ensimmäiset filosofiset oppijärjestelmät. Rinnakkain esiintyi keskenään kamppailevia materialistisia ja idealistisia oppijärjestelmiä. Kuitenkin idealistiset suuntaukset muodostuivat vallitseviksi, koska orjavaltion syntyminen merkitsi yhteiskunnan jakaantumista orjiin ja maattomiin sekä toisaalta rikkaisiin maan- ja orjanomistajiin. Idealistinen oppijärjestelmä katsoo hengen olevan ensisijainen aineeseen nähden. Niinpä idealistinen maailmankatsomus toimi jo orjavaltiossa teoreettisena perusteluna sille, miksi joidenkin on tehtävä ruumiillista työtä ja toiset voivat siitä vapautua tai miksi yhteiskunta yleensäkin jakaantuu toisilleen vastakkaisiin luokkiin. Jo ñSaksalainen Ideologiaò- teoksessaan Marx ja Engels totesivat, että ñse luokka, joka on yhteiskunnan hallitseva aineellinen voima, on samalla sen hallitseva henkinen voimaò.

Uskonnollinen maailmankatsomus heijastaa hallitsevan luokan etua

Mitkään yhteiskunnalliset oppijärjestelmät eivät synny tyhjästä. Jokainen laajempaa kannatusta nauttiva yhteiskunnallinen ajattelumalli voi olla vain sellainen, jolle löytyy sosiaalinen kannattaja. Tulee olla merkittävä yhteiskunnallinen voima, jonka etua em. ajattelutapa palvelee. Tässä ei ole merkitystä sillä, onko ajattelutapa tieteellisesti oikea. Ajatelkaamme uskonnollista maailmankatsomusta. Se vastaa opeiltaan idealistisen filosofian näkemyksiä. Idealistinen filosofinen maailmankatsomus on teoreettisesti suurille joukoille vaikeasti omaksuttava. Valtaapitävä luokka kuitenkin tarvitsee oppijärjestelmän, jolla hallita suuria kansanjoukkoja. Tällaiseksi instituutioksi yhteiskunnassa muodostuu kirkko ja idealismin muoto uskonnollinen maailmankatsomus. Uskonnon yhteyden omistavan luokan etuihin huomaa siinä miten historian suurissa murrosvaiheissa uskonnollinen maailmankatsomus kokee muutoksen. Kun Intiassa orjanomistajat alkoivat yhdistää alkuperäisiä pikkuvaltioita suuremmiksi valtioiksi, tarvittiin oppijärjestelmä, joka paremmin soveltui hallitsemiseen. Soveliaammaksi osoittautui Budhalaisuus. Tilanne oli sama Rooman laajentuessa niin, että kansojen hallitseminen monikansallisessa imperiumissa kävi vaikeaksi. Silloin imperiumille yhdistävä arvomaailma löydettiin kristinuskosta. Samoin kävi arabiheimojen asuttamilla alueilla, kun ne yhdistettiin suureksi orjavaltioksi. Yhdistäväksi ideologiaksi ñlöytyiò islamilaisuus.

Dialektinen ja historiallinen materialismi, suurin murros filosofiassa

Filosofian historiassa (Progres 1982) esitetään filosofian kehitys sen mukaan millaisena filosofian esiintyy yhteiskuntakehityksen eri vaiheissa (filosofia orjeyhteisössä, feodalismissa jne.). Suurena jakona esitetään filosofia ennen marxismin syntyä ja sen jälkeen. Tämä jako on meille tärkeä, koska silloin filosofia asetettiin tieteelliselle perustalle. Työväenluokka syntyi kapitalismin kehityksen tuloksena, mutta astui esiin historian näyttämölle itsenäisenä voimana vasta, kun Marx ja Engels 1840-luvulla ensi kertaa historiassa esittivät aikansa tieteellisiin löytöihin perustuen dialektisen ja historiallisen materialismin perusteet. Sen mukaan maailma on **materialistinen** koostuen eri muodoissaan liikkuvasta ja kehittyvästä materiasta. Samalla maailma on **dialektinen**, eli se kehittyy dialektisten kehityslakien mukaan. Oli mullistava löytö yhdistää materialismi ja dialektiikka. Osoitettiin, että samoin kuin kehitys luonnossa johtaa materian liikemuotojen monimutkaistumiseen, johtaa se yhteiskunnassa luokkataistelun ja eri yhteiskuntamuotojen kautta luokattomaan sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan. Siinä missä idealistinen filosofia heijastaa omistavan luokan etua, tukee dialektinen ja historiallinen materialismi työväenluokan etuja. Voidaan perustellusti väittää, että ilman tätä vaihetta filosofian kehityksessä, työväenluokan nousu ei olisi ollut mahdollista. Näkemys luokattomasta yhteiskunnasta muutti kommunismin utopiasta tieteeksi ja yhdisti työväestöä porvaristonvastaiseen luokkataisteluun.

Kommunismin paikka yhteiskuntakehityksessä

Luokkayhteiskunnassa kehitystä ohjaavat luokkien väliseen luokkataisteluun perustuvat taloudelliset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Marxilainen yhteiskuntatiede perustelee kuitenkin ajatuksen, että yhteiskuntakehityksen ristiriidat kykenee lopullisesti ratkaisemaan vasta **kommunistinen yhteiskunta**, joka seuraa yhteiskuntakehityksessä kapitalismin jälkeen. Kommunismissa yhteiskuntakehitys ei perustu enää luokkataisteluun, eikä yhteiskuntajärjestelmien muutoksiin, vaan kehitys tapahtuu yhteiskunnan rakenteellisena dialektisena kehityksenä ja perustuu tieteelliseen suunnitteluun. Tänään tiedämme, että kommunistisen yhteiskunnan tehtäväksi asettuvat yhä enenevässä määrin ihmiskuntaa koskevien yhteisten ongelmien ratkaiseminen.

Työväenluokan seurattava ajan ja tieteen kehitystä

Alusta saakka työväenluokan tavoite oli ratkaista ihmisen taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat. Tähän päästään hävit-tämällä riisto ja tuotantovälineiden yksityisomistus sekä rakentamalla sosialistinen ja kommunistinen yhteiskunta. Tieteellisesti työväenluokan aseman pysyvä kehittäminen liitettiin sosialismin ja kommunismin rakentamiseen. Kehitys ei kuitenkaan ole suoraviivaista. Yhteiskunnassa tieteen ja tuotantovoimien kehitys jatkuu taukoamatta. Otteen säilyminen luokkataistelussa merkitsee, että tulee nähdä tieteen uusien löytöjen merkitys dialektisen ja historiallisen materialismin näkö-kulmasta. Samanaikaisesti tieteen kehityksen kanssa tulee kyetä laajentamaan tieteellistä maailmankuvaa ja ulottamaan yhä kauemmas tulevaisuuteen näkemys yhteiskuntakehityksen suuntaviivoista. Yhteiskuntasuhteet kuitenkin kehittyvät vaiheittain ja osin tästä syystä teoreettiset näkemykset sosialismista ja kommunismista eivät sosialismin ajan loppuvaiheessa päässeet kehittymään. Kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta toteutettiin menestyksellisesti sosialistisen maailmanjärjestelmän piirissä. Saavutukset kansantalouden, tieteen, koulutuksen ja sosiaalisen hyvinvoinnin alueilla olivat valtavia. Mutta teoreettisia näkemyksiä sosialismista ja kommunismista ei juurikaan kehitetty. Keskeisimmät Neuvostoliitossa 1950-80-luvuilla painetut marxilaisleniniläisen filosofian ja poliittisen taloustieteen oppikirjat näkevät sosialistisen yhteiskunnan keskeisenä tavoitteena pelkästään tuotannon, kulutuksen ja materiaalisen hyvinvoinnin jatkuvan lisäämisen. Huomiota ei osattu kiinnittää tieteen uusiin löytöihin eikä yhteiskuntaelämän uusiin ristiriitoihin.

Johtopäätelmä

Myöskään sosialismin oloissa yhteiskunta ei kyennyt sopeutumaan poliittisesti alati kasvaviin tuotantovoimiin. Toimeentulon kasvun lisäksi sosialismille ei osattu esittää muuta selvää funktiota, vaikka muutokset tieteen ja yhteiskuntaelämän alueilla olivat valtavia. Tilannetta ohjasi marxilaisen talous- ja yhteiskuntatieteen hyvin tuntema tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki. Kun yhteiskuntasuhteiden kehitys pysähtyi ja yhteiskuntasuhteita ei osattu tai ei uskallettu saattaa vastaamaan kasvaneita tuotantovoimia, odotti edessä paluu kapitalismiin.

Mikään ei osoita, että yhteiskuntakehitys maailmassa päättyisi markkinatalouteen, vaan sosialismi ja kommunismi ovat yhteiskuntakehityksen lainomaiset kehitysvaiheet. Voimme nähdä yhteiskunnan kehittyvän myöskin kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakaudella vaiheittain. Arvioimalla sosialismin hajaannukseen johtanutta tapahtumien ketjua luokkataistelun ja yhteiskunnallisen kehityksen lainalaisuuksien ilmenemisenä, on meidän mahdollista kehittää kapitalisminvastaisen luokkataistelun uutta strategiaa ja taktiikkaa. Välttämätöntä opiskella marxilaista teoriaa ja kehittää sitä vastaamaan ajan asettamiin haasteisiin. Meidän tulee nähdä tieteellisen tarkasti ne haasteet, joihin sosialismin ja kommunismin tulee kyetä vastaamaan, koska silloin kykenemme asettamaan oikein myös kaikki päiväkohtaiset tavoitteet.

Heikki Männikkö

Korealaisia Kommunistien Liiton vieraina

Juche-aatteen opinto-yhdistyksen isännöimänä vieraili Suomessa Korean Yhteiskuntatieteilijöiden Seuran (KASS) kaksihenkinen delegaatio, johon kuuluivat seuran toiminnanjohtaja Pak Chang Yul sekä tutkija Pak Myong Cuk. Korean DKT:ssa seura suorittaa laajaa yhteiskunnallista tutkimusta toimien samalla maan yhteiskuntatieteilijöiden yhdyssiteenä.

Sunnuntaina 14.06. korealaiset olivat Kommunistien Liiton vieraina ja heidät otti Hamarissa vastaan puheenjohtaja Kalevi Wahrman.

Tapaamisessa Kommunistien Liitto esitteli vieraille toimintaansa, poliittista historiaansa ja Suomen tämänhetkistä yhteiskunnallista tilannetta.

Toiminnanjohtaja Pak Chan Yul puolestaan selvitti oman järjestönsä toimintaa ja erityisesti Korean tämänhetkistä tilannetta. Hänen mukaansa vieä ei voi sanoa, että kaikki menisi hyvin, mutta monia vaikeuksia ollaan voittamassa ja eteenpäin mennään tasaiseen tahtiin. Keskeinen ongelma 90-luvulla oli energiapula. Tätä on torjuttu rakentamalla muun muassa vesivoimalaitoksia. Tällä hetkellä maan sähköntuotanto on vuodessa 2,8 miljoonaa kilovattituntia. Tämän tuloksena on kyetty avaamaan uudelleen monia suljettuina olleita tehtaita ja tuotantolaitoksia.

Maatalouden ongelmana oli Pakin mukaan pitkään keinolannoitteiden puute. Nyt on avattu uusi tehdas, joka tuottaa 600000 tonnia keinolannoitteita vuodessa. Koreassa kuitenkin katsotaan jo laajemman luomutuotannon perään. Vaihtoehtoisten lajikkeiden, kuten perunantuotantoa on lisätty.

Tällä hetkellä USA:n kiristyspolitiikan vuoksi maa joutuu käyttämään puolustusvoimien kehittämiseen 15.8 % budjetista, mikä tekee ison loven muun kansantalouden kehittämiseen. Keskeisin ristiriidan aiheuttaja USA:n ja Pohjois-Korean välillä on se, että vuoden 1953 sodan jälkeinen rauhansopimus on kirjoittamatta. Tästä on USA:lle tehty lukuisia esityksiä, jotka USA on toistaiseksi torjunut.

Keskustelujen päätteeksi KASS ilmaisi kiitoksensa Kommunistien Liitolle sen aktiivisesta ja solidaarisesta tuesta korealaisille heidän kamppailussaan sosialismin puolesta. Samalla se ilmoitti tekevänsä kaikkensa KL:n ja Korean Työväenpuolueen hyvien suhteiden edelleenkehittämiseksi.

KÄ toimitus

Kun yksi ehdokas voittaa, hänen poliittinen ohjelmansa voittaa!

Toukokuussa Suomessa kävi kaksipäiväisellä virallisella valtiovierailulla harvinainen vieras, Bolivian presidentti Evo Morales. Kaikki tietävät hänen poliittisen taustansa. Hän on samassa rintamassa Kuuban ja Venezuelan ja muutaman muun maan kanssa vapauttamassa Etelä-Amerikkaa kapitalismin ikeestä. Samalla hän toimii ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja luonnon - "maaemon" - säilyttämisen puolesta.

Evo Moralesin oli Suomeen kutsunut Helsingin yliopiston Globaalin politiikan ja Talouden tutkimusyksikkö. Lauantaina 22.5. Morales piti Yliopiston juhlasalissa esitelmän, jossa hän selvitti omia taustojaan ja poliittisia tavoitteitaan.

Juhlasali oli tupaten täynnä jo hyvän aikaa ennen vieraan saapumista. Ja kun presidentti viimein saapui, oli vastaanotto vilpittömän innostunut. Morales kertoi aluksi käyneensä 1980-luvun alkupuolella Euroopassa. Tuolloin hän oli ay-aktivisti ja puolusti Bolivian intiaaniväestön oikeutta viljellä pyhän kokapensaan lehtiä. Yleensä luul-laan, että kokalehdet olisivat huumetta. Intiaanit ovat kuitenkin käyttäneet kokan lehtiä piristeenä jo vuosituhansia. Se on heille tarpeellista koska he asuvat Boliviassa tuhansia metrejä merenpinnan yläpuolella. Kokan lehdistä kyllä voidaan tehdä huumetta, mutta se vaatii laboratorio-olosuhteita.

Aluksi presidentti selvitti Bolivian historiaa. Maa on ollut imperialististen valtojen riistämänä jo 1800-luvun alkupuolelta lähtien. Sen luonnonvaroja on ryöstetty säälimättömästi. Jo tuolloin intiaaniväestö - Morales itsekin on aimara-intiaani - taisteli itsenäisyytensä ja luonnonvarojensa puolesta. V. 1825 maassa tehtiin ensimmäinen sotilasvallankaappaus. Sen jälkeen niitä on ollut lähes pari sataa. Nämä sotilasjuntat alistivat kansan ja turvasivat imperialistien edut maan rikkauksiin. Kansaa sorrettiin monin tavoin, mutta se ei merkinnyt, etteikö kansa olisi myös noussut sortajiaan vastaan. Bolivian ja Paraquain välinen sota 1932 -35. merkitsi osaltaan kansallisuusaatteen syntymistä. Kyse tässäkin sodassa oli ulkomaisten yritysten taistelusta Bolivian öljyvaroista. Vuonna 1937 Boliviassa tehtiin ensimmäinen yritys kansallistaa öljyvarat.

Vuoteen 1952 asti intiaaneilla ei ollut minkäänlaisia kansalaisoikeuksia. Tuona vuonna Bolivian kaivostyöläiset alkoivat taistella oikeuksiensa puolesta. Omasta kehityksestään Morales kertoi, että hän aktivoitui poliittisesti 1980-luvun alussa ja aloitti toimintansa ensiksi ay-liikkeessä.

50-vuotias presidentti kuvaili omaa lapsuuttaan ja nuoruuttaan Andien vuoristossa. V. 1971 maassa oli ankara kuivuus ja ruokaa oli hyvin niukalti. Aamulla syötiin maissia, päivällä syötiin maissia ja illallakin syötiin maissia, jos vain sitä sattui olemaan. Morales paimensi tuohon aikaan laamoja ja lampaita sekä teki jalkaisin pitkiä ruoanhakumatkoja. 1980-luvun alkupuolella hän työskenteli maataloudessa ja liittyi ay-liikkeeseen ajaakseen intiaaniväestön asiaa. 1988 hänet valittiin johtajaksi paikallistasolla.

Morales ei ole saanut mitään korkean tason koulutusta, mutta hänen selkeästä ja johdonmukaisesta esiintymisestään näki, että kyllä hän opiskellut on. Erityisesti hän painotti itseopiskelun merkitystä. ñJos ihmisellä on terveet kädet ja terveet jalat sekä sen lisäksi riittävästi itsekuria, hän pärjää missä tahansa. Erikoisen tärkeää on myös olla rehellinen itselleen.ò

Kuva: J.P. Väisänen

Evo Morales kuvassa keskellä kauniiden bolivialaistyttöjen takana

1994 Morales näki, että poliittiset muutokset ja demokratian laajentaminen vaatii enemmän. On luotava sellainen poliittinen rintama, joka pysyy sanojensa takana ja jonka tekemiin sopimuksiin voi luottaa. ñMeidän on aika hallita itse itseämme.ò Moralesin johdolla perustettiin liike, Movimiento al Socialismo (MAS), joka koostui erilaisista aineksista, maanviljelijöistä, työläisistä, sosialisteista ja kommunisteista ja muista vasemmistolaisista, mutta heillä kaikilla oli kuitenkin yhteisenä tavoitteena kansan demokraattisten oikeuksien parantaminen ja elinolojen kohentaminen. Morales korosti, että heidän yhteistyönsä perusta on tasa-arvoon perustuva yhteistyö, ei pomottaminen.

Vuoden 1997 vaaleissa tämä rintama sai neljä kansanedustajaa, Morales yhtenä heistä. Kansanedustajan työssään Morales huomasi kuinka kelvottomasti parlamentti toimi. Kansanedustajat eivät ajaneet niiden etuja, jotka heidät olivat parlamenttiin äänestäneet vaan aivan röyhkeästi omia yksityisiä etujaan. Morales nosti tästä metelin todeten, että ñkansanedustuslaitos on merkittävin mafia Boliviassaò. Tästä hänet erotettiin parlamentista, mutta kansanliikkeen suosio alkoi nousta. Morales ei ollut koskaan rohkeimmissa kuvitelmissaankaan haaveillut pääsystä presidentiksi. Kuitenkin v. 2005 vaaleissa hänen kansanliikkeensä voitti ja Morales valittiin presidentiksi.

Morales kiteytti asian: ñKun yksi ehdokas voittaa, hänen edustamansa poliittinen ohjelma voittaa.ò Moralesin poliittiseen ohjelmaan kuuluivat fossiilisten energialähteiden kansallistaminen ja kansan peruspalveluiden parantaminen. Erityisen merkittävää on ollut lukutaidottomuuden poistaminen ja tässä Bolivia on saanut merkittävää apua Kuubalta ja Venezuelalta. Aikaisemminkin lukutaidottomuuden poistamisesta on puhuttu, mutta vasta kansanrintaman voiton jälkeen on asiassa alkanut tapahtua.

Vappuna 2006 kansanliike sitten marssi öljy- ja kaasukentille ja kansallisti ne. Aikaisemmin uskoteltiin, ettei maailman köyhimpiin ja alikehittyneimpiin maihin kuuluva Bolivia voisi koskaan nousta maana ja että se oli ikuisesti tuomittu köyhyyteen ja takapajuisuuteen. Nyt nähtiin, ettei näin ollut. Ennen kansallistamista öljyyhtiöt veivät öljyrahoista 82% ulos maasta. 18% jäi Boliviaan. Nyt tilanne on täysin päinvastainen. Nyt 82% menee kansan hyvinvoinnin parantamiseen ja yrityksille jää 18%. Morales kuitenkin painotti, että Bolivia on edelleenkin hyvin köyhä maa ja että yhtä tärkeää kuin saada lisää tuloja on säästäminen kaikessa sellaisessa, mikä ei ole välttämätöntä.

Vuosina 1940-2005 Bolivia talous oli kuralla, vallitsi jatkuva budjettivaje. 2003 Bolivian politiikka alistettiin IMF:n alaisuuteen. Kansainvälinen valuuttarahasto saneli mitä Boliviassa pitää tehdä. Tuloksena oli ankara hintojen nousu ja maan kurjistuminen entisestään. Nyt tilanne on muuttunut. Presidentiksi tulonsa jälkeen Bolivian valuuttavaranto on noussut 1,7 mrd. dollarista 8 mrd. dollariin ja talous on tasapainossa. Kansan oloja on kohennettu luomalla uusia tukimuotoja mm. lapsille ja vanhuksille. Ministerien palkkoja on laskettu 60%, mutta työntekijöiden palkkoja on nostettu 40%. Samalla on tehty yleinen linjaus, että mitkään peruspalvelut eivät voi olla yksityisiä vaan kansallisia, esimerkkinä vaikkapa vesi.

Esityksensä lopuksi Morales käsitteli vielä uhkaavaa ilmastonmuutosta. ñMaapallo lämpenee ja syynä on liioiteltu rajoittamaton teollistaminen. Aseteollisuus on yhtenä syypäänä asiaan. Tarvitaan puhtaan teknologian kehittämistä. Kapitalismin ja markkinavoimien tukeminen ei voi olla ratkaisu. Maapallo tulee toimeen ilman ihmistä, mutta ihminen ei tule toimeen ilman maapalloa.ò

ñHyvät suomalaiset ja bolivialaiset toverit! Meillä on kaksi vaihtoehtoa. Joko meidän on pelastettava kapitalismi tai meidän on pelastettava maapallo!ò

ñParemman tulevaisuuden puolestaò

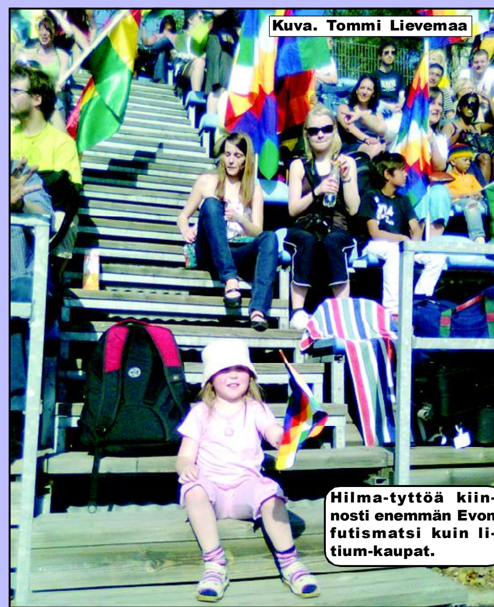
Reijo Katajaranta

Mitä valtaeliitti ja ï media jättivät kertomatta?

Valtamedia ja poliitikot huomioivat Bolivian presidentin Evo Moralesin Suomen vierailun erikoisella tavalla. Pääuutisointi oli, että Morales pelasi jalkapalloa Talin kentällä ja oli siinä varsin taitava. Pienemmälle huomiolle jäi, että Morales myös tapasi maamme valtiollista johtoa, kuten presidentti Tarja Halosen. Moralesin esitystä Helsingin Yliopistolla ei arvioitu juuri mitenkään. Siis tuliko Evo Morales Suomeen vain pelatakseen jalkapalloa?

Asioiden taustoihin rupesi tulemaan selvitystä, kun Yleisradio kertoi pari viikkoa vierailun jälkeen, että Morales oli käynyt myös neuvotteluja suomalaisten teollisuus- ja kaivosyritysten kanssa. Kyseessä on Bolivian suuret litium-esiintymät, joita Morales haluaisi hyödyntää oman maansa hyväksi, eikä antaa niitä ylikansallisten suuryritysten hallintaan. Litium on alkalimetalli ja sitä käytetään mm. tietokoneiden ja kännyköiden akuissa. Sille kaavaillaan suurta käyttöä myös monien muiden laitteiden, mm. suunnitteilla olevien sähköautojen akuissa. Litium on nyt siis erittäin ñkuumaò kaivostuote ja sattuu vain olemaan niin, että Bolivialla on maaperässään arviolta puolet koko maapallon litiumesiintymistä. Miksi Morales tuli sitten Suomeen? Sattuu myös olemaan niin, että Suomella on Euroopan suurimmat litium-esiintymät Keski-Pohjanmaalla Ullavalla lähellä Kaustista. Suomen litiumesiintymät vastaavat viittä prosenttia koko maailman esiintymistä ï ja enemmänkin varmasti löydetään. Kuitenkin johtavat poliitikot ja valtamedia vaikenivat lähes totaalisesti vierailun todellisesta aiheesta. Eiväthän he voi avoimesti antaa tukeaan Moralesille, jonka politiikka vastustaa USA:n ja ylikansallisten suuryritysten valtaa. Sehän olisi hyppimistä USA:n varpaille. Samasta syystä he eivät ole myöskään halunneet pyytää EU:lta lupaa hankkeen tukemiseen. Tällaisia ongelmia epäitsenäinen EU-Suomi nykyään kohtaa. Ollaan siis kuin kusi sukassa siitä huolimatta, että jotkut ranskalaiset kaivosfirmat ovat jo olleet kiinnostuneita Bolivian litiumista. Onneksi muutamat suomalaiset firmat päättivät Moralesin vierailun jälkeen lähteä paikan päälle Boliviaan tutkimaan, mikä siellä on tilanne ja minkälaisia yhteistyökuvioita Suomen ja Bolivian välille voisi syntyä, jos vain EU sallii sellaisia Suomelle.

RK/Kä

Kuva. Tommi Lievemaa

Hilma-tyttöä kiinnosti enemmän Evon futismatsi kuin litium-kaupat.

"KAUKO-IDÄN SISSIT"

Jelena ja Sergei Skvortsov ovat useasti vierailleet Suomessa

11. kesäkuuta yli kuudentuhannen kilometrin päässä Moskovasta itään sijaitsevan Primorjen aluepiirin miliisi saavutti viimein voiton tavoittamattomista ñKauko-Idän sisseistäò, jotka julistivat itsensä taistelijoiksi miliisin mielivaltaa ja korruptiota vastaan ja suorittivat hyökkäyksiä miliisejä vastaan. Muutaman viikon ajan heitä jahtasivat tuloksettomasti muutama sata sotilasta. Paikalliset asukkaat nimittivät näitä taistelijoita sisseiksi, koska jonkin aikaa he piileskelivät metsässä. Virallisten tietojen mukaan he murhasivat kaksi ja haavoittivat kuusi miliisiä. Ryhmän pidättämisen yhteydessä kaksi ñkapinallistaò sai surmansa tai suoritti viranomaisten väitteen mukaan itsemurhan ja neljä joutui elävänä vangiksi.

Tämä todella epätavallinen tapaus herätti vilkasta vastakaikua Venäjän yhteiskunnassa, josta kerrottiin jopa valtiovallan valvomissa tiedotusvälineissä. Viralliset tiedotusvälineet noudattivat tiukasti presidentin administraation sisäpoliittisen hallinnon maltillisia ñsuosituksiaò ja nimittivät aseistettuja ihmisiä ñrosvoiksiò, vaikka toisaalta tunnustavatkin korruption ja miliisin mielivallan eräitä piirteitä Primorjen aluepiirissä. Toisaalta bloggerit, paitsi niitä muutamia, jotka ilmeisesti työskentelevät erikoispalvelujen laskuun, osoittavat enemmistöltään myötätuntoa ñsisseilleò.

Venäjän nykyisen Rikoslain kannalta aseistettuja ihmisiä voidaan todellakin nimittää ñrosvojoukoksiò. Mutta se on kuitenkin jotenkin kummallinen tämä rosvojoukko. Huolimatta suuresta määrästä rikoksia, joista syytetään sen eräitä jäseniä, Primorjen sisäasiain hallinto ei jostain syystä tiedota heidän tuomioistaan, vaan tiedottaa ainoastaan pidättämisistä. Toisaalta ilman tuomioistuimen päätöstä kaikki syytökset menneisyyden rikoksista ovat tyhjänpäiväisiä, siitäkin huolimatta, jos Primorjen sisäasiain hallinnon päällikön lausunnon mukaan mitään miliisin mielivaltaa ei Primorjessa ole ja pidätykset suoritettiin ehdottoman laillisesti. Epäloogiselta tuntuu myös Primorjen miliisipäällikön ilmoitus siitä, että muka ñpäälle-karkaukset miliisejä vastaan olivat motivoituja asinoastaan pyrkimyksellä saada haltuun aseita ja ampumatarvikkeita tarkoituksella jatkaa myöhemmin entistä raskaimpien ja itsekkäiden rikosten suorittamista (muuten olisi mielenkiintoista tietää, mitkä rikokset voivat olla miliisien surmia raskaampia rikoksia?). Ensinnäkin hyökkäyksiä miliisejä vastaan aseiden hankkimiseksi ei nykyään tarvita, koska asiassa kuvatut ñkovanaamat rosvotò; joiksi ryhmän jäseniä kuvataan, saattoivat yksinkertaisesti ostaa nämä aseet (nyt ei ole olemassa mitään totalitaarista neuvostojärjestelmää) ja toiseksi samaisen sisäasiain hallinnon lausunnon mukaan ñsisseilläò oli muutenkin aseita ja vieläpä huomattavia määriä, jos ylimääräisiä aseita piiloiteltiin metsässä.

Ryhmän jäsenet eivät tietenkään olleet mitään klassillisia rikollisia. Toisaalta jopa jonkinlaisesta aatteellisesta nationalistisesta perustasta huolimatta tapahtunut muistuttaa enemmän kostoa voimaministeriöiden henkilöille kuin ñaseellista taistelua miehitysjoukkoja vastaanò, mistä ilmoitettiin muka aseistettujen ihmisten nimissä Internetissä julkaistuissa lausunnoissa. Olemassa olevan tiedon mukaan nämä ihmiset hyökkäsivät ensimmäisten vastaan sattuneiden miliisien kimppuun eikä niitä palveluja vastaan, jotka toteuttavat poliittisia vainoja tai korkeaarvoisia virkamiehiä vastaan. Näin eivät oikeat kapinalliset toimi.

Ja kuitenkin tapahtuneen merkitystä ei kannata aliarvioida. Ensinnäkin vaikka Venäjällä tämä ei ole enää ensimmäinen tapaus, kun jotkut ihmiset (tietenkin en tarkoita rikollisia) asettuvat voimalliseen vastakkainoloon miliisejä vastaan ja tapahtumat alkavat kehittyä lumivyöryn tavoin ja erittäin nopeasti. Huhtikuussa eräänlaiset ñkaupunkisissitò väittivät, että toimivat näin protestin osoittamiseksi korruptiota ja mielivaltaa vastaan, sytyttivät Moskovassa tuleen miliisilaitoksen rakennuksia; toukokuussa Mezhduretġenskissa rautatieliikenteen pysäyttäneet kaivostyöläiset osoittivat vakavaa vastarintaa OMONille ja kolmesti valloittivat takaisiin menettämänsä rataosuuden; kesäkuussa Kauko-Idässä, kuten huomaamme, tapahtumat kehittyivät oikeiksi taisteluiksi tuliaseilla.

Toiseksi ï ja se on tärkein tekijä ï yhteiskunnallinen mielipide ei ollutkaan miliisin puolella, mistä ovat todisteena kaikki Internetissä suoritetut mielipidetutkimukset. Jopa liberaalisella Moskovan kaiku ï radiosemalla, missä nationalistiset jaarittelut ñmaailmankulisseistaò ja ñjuutalaisfasismistaò (lainaukset aseistettujen ihmisten lausunnoiksi väitetyistä sanonnoista) eivät lievästi sanoen nauti kannatusta, ñsisseilleò myötätuntoa osoittaneita oli runsaat 70 %. Tietenkin voidaan puhua siitä, että nämä mielipidetutkimukset eivät ole edustavia, koska Internetin käyttäjät ovat vähemmistönä Venäjällä. Siitä huolimatta tänään nämä ihmiset muodostavat melkein puolet väestöstä ja ne, jotka eivät käytä Internettiä, suhtautuvat perinteisesti miliisiin vielä huonommin.

Venäjän kansalaispiirit ovat väsyneet odottamaan, koska sisäasiain ministeriön julistettu uudistus tulee viimein tuomaan hedelmänsä eikä enää tarvitse pelätä kiristystä ja pieksämisiä järjestyksen valvojien taholta. Koko maan järisyttänyt surullisen kuuluisa tapaus majuri Jevsykovin kanssa, joka järjesti ammuskelun tavaratalossa, johti siihen, että eräät johtohenkilöt hoksasivat viimein, että miliisin mielivalta toimii sosiaalisen jännityksen voimakkaana lähteenä. Sisäasiain ministeriön uudistamisesta ilmoitettiin voimakkaasti koko maalle, väestö otti iloiten vastaan tämän uutisen, mutta aika rientää ja vakavia muutoksia ei jostain syystä vain tapahdu - käytännöllisesti katsoen joka päivä saapuu eri puolilta Venäjää tietoja ñvirkapukuisten takinkääntäjienò uusista mielivaltaisuuksista (rankaisemattomuus on kylläkin alkanut laskea ja näitä henkilöitä on alettu tuomita). Itse asiassa uudistus ei voi toteutua muulla tavalla ï ammattijohtajana (tai nykykieltä käyttäen diplomimanagerina) voin vastuullisesti ilmoittaa, että mitään järjestelmää ei voida muuttaa radikaalisti ilman vähintäin sen johdon vaihtamista.

Muuten tämänkertainen tarina ñPrimorjen sisseistäò esiintyy mainiona perusteluna nykyisen sisäasiainministerin herra Nurgalijevin erottamiselle ï useissa maissa sellaisessa tilanteessa ministeri itse jättävät eroanomuksen. Siinä tapauksessa sisäasiain ministeriön uudistus voisi viimein reaalisesti alkaa. Perusteellista puhdistusta ansaitsee myös Primorjen sisäsiainhallinto - vaikkapa ammattitaidon puutumisesta, kun sen työntekijät useita viikkoja ajoivat takaa ryhmää pojankloppeja, joista vanhin oli täyttänyt 22 vuotta. Viimein ehkäpä moskovalaisen komission avulla voitaisiin selvittää Kirovskin asutuksen kunnan miliisilaitoksen asia (juuri siellä asuivat ñPrimorjen sissitò), jonka työntekijöitä tiedotusvälineiden uutisten mukaan paikallisasukkaat syyttävät kidutuksista ja jopa murhista ja vaativat syyllisten ankaraa tuomitsemista. Itse asiassa jopa viralliset tiedotusvälineet kirjoittavat siitä, että nimenomaan kyseiset pieksäjäiset ja murhat, joista joutuivat kärsimään itse ñsissitò tai heidän sukulaisensa, johdattelivat nuorisoa kostamaan miliisille.

Valitettavasti tätäkin alkeellista toimenpidettä voitosta huumaantunut aluepiirin sisäasiain hallinnon johto ei pidä tarpeellisena. Sen edustajat ilmoittavat, että ñepäiltyjen mahdollisesta pieksämisestä Kirovskin sisäasain hallinnossa ei ole aloitettu virkatutkimusta toistaiseksiò. Heidän väitteiden mukaan virkatutkimuksen aloittamiseen asiasta kärsineiltä tai heidän sukulaisiltaan tarvitaan ilmoitus ja nämä henkilöt eivät jostain syystä sellaisia ilmoituksia kirjoita (itse asiassa tutkimuksen aloittamiseen riittää tiedotusvälineiden uutinen). Ja liittovaltion viranomaiset pysyvät visusti hiljaa ilmeisesti siinä toivossa, että asia ratkeaa itsestään.

Itsestään asia ei ratkea. Jopa siinäkin tapauksessa, että eivät toteudu synkät ennusteet siitä, että ñPrimorjen sisseilleò voi löytyä seuraajia (tosiasiassa muilta alueilta on jo saapunut tietoja samantapaisista yhteenotoista), yhteiskunnan reaktio tähän tarinaan osoittaa, että miliisin korruptio ja mielivalta ovat muuttuneet vakavaksi poliittiseksi ongelmaksi. Se on voimakas tekijä kansan vieroittumisessa vallasta ja jokainen mielivallan tapaus synnyttää ihmisissä voimakasta suuttumusta. Kuten tunnettua, viime maaliskuussa Yhtenäinen Venäjä ï puolue hävisi romahdusmaisesti Irkutskin kaupunginjohtajan vaalit. Luulen, että tässä häviössä ratkaisevaa osaa näytteli se tosiasia, että vähän ennen vaaleja järjestettyyn mielenosoitukseen (josta oli muuten sovittu viranomaisten kanssa) jostain ihmeen syystä tuotiin miehistönkuljetusvaunu ja panssariajoneuvoja konekivääreineen mellakoiden hajoittamiseksi. Mutteria kiristettiin selvästikin liikaa ja kierre vaurioitui.

Samaisessa Primorjessa rehellisissä vaaleissa hallitseva Yhtenäinen Venäjä - puolue olisi nyt saanut korkeintaan 10 % äänistä ja itse viranomaisten ponnistelujen tuloksena rehellisiä vaaleja ei voida enää nimittää pelkäksi utopiaksi. Samalla tavoin kuin kävi hiljattain Irkutskissa ja Bratskissa, yleisen tyytymättömyyden valtaan saattavat joutua myös vaalilautakuntien jäsenet, jotka eivät salli suoraa vaalivilppiä. Samantapaisia prosesseja kehittyy nykyään hitaasti koko maassa, vaikka toisaalta ei ole olemassa mitään takeita siitä, että ne saavat sivistyneen muodon. Sisäasiainministeriön uudistamisen imitaatio tuo tähän asiaan oman painavan panoksensa. Ja kuten historiallinen kokemus osoittaa, julistetut, mutta ilman toteutusta jääneet uudistukset ovat hyvin vaarallisia jokaiselle vallalle - kansa,joka pitää itseään petettynä, ei enää tule luottamaan tähän valtaan.

S.Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Mielenosoitus ja lehdistötilaisuus Viron suurlähetystön luona 23.6.2010 klo 17

Viron suurlähetystön luona Itäinen Puistotie 10, 00140 Helsinki, järjestetään laillinen mielenosoitus ja lehdistötilaisuus keskiviikkona Viron voitonpäivänä 23.6.2010 klo 17 Viron demokratian ja sananvapauden ongelmien tähden.

Viron nykyiseen politiikkaan kuuluu valitettava pyrkimys tukahduttaa demokraattinen keskustelu. Tuossa tarkoituksessa opposition mahdolliset kansainväliset suhteet estetään mm. maahantulokieltojen avulla, joiden tähden ovat mm. Abdullah Tammi, Johan Bäckman, venäläiset monet poliitikot ja kansalaisaktivistit ym. joutuneet kärsimään. Virossa on käynnissä voimakas valtiollisesti johdettu historian väärentäminen, jossa Neuvostoliiton aika kuvataan täydelliseksi julmuudeksi, saksalaiskauden aikana toteutettu intohimoinen holokausti kätketään täysin piiloon ja historian väärentämisen avulla esitetään perustelut tämän vuosituhannen pahimmalle kansallisuuteen perustuvalle syrjinnälle Euroopassa. Tällä hetkellä vallitsevan virolaisen historian väärentämisen ja vallitsevan totalitarismin arvostelijat saavat Virosta rajuja maahantulokieltoja, jotka eivät mitenkään vastaa eurooppalaista käsitystä kansallisesta turvallisuudesta ja perustelluista kielloista. Tilaisuudessa myös Abdullah Tammi vastaa kysymyksiin maahantulokieltonsa perusteista. Abdullah Tammi on STP rp:n eduskuntavaaliehdokas vuonna 2011.

Väärennetty sota - kuinka Jugoslavia tuhottiin

Matti Laitinen

Perusristiriitana Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan hajotustyössä oli Balkanin alueen vallanjako Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen. USA:n ja EU:n yhteiseksi päämääräksi asettui Jugoslavian olemassa-olon kieltäminen kaikin mahdollisin keinoin. Maan sisäiset ja ulkoiset ristiriidat kärjistivät tilannetta ja loivat hajotustyölle optimaalisen maaperän. Jugoslavian ongelma ratkaistiin ulkopuolisen poliittisen, taloudellisen ja sotilaallisen sekaantumisen keinoin ja sallimalla liittovaltion ajautua veriseen sisällissotaan. Kaikki sodan osapuolet käyttivät murhatoimiinsa puolisotilaallisia joukkoja ja rikollisia. Kroaateilla olivat omat ustaġansa, serbeillä tġetnikkinsä ja kosovolaisilla suuralbanistinsa. Jugoslavian hajotussodan ensimmäinen siviileihin kohdistunut joukkomurha suoritettiin kuitenkin syyskuussa 1991 Kroatiassa Gospiĺ in kaupungissa. Se kohdistui yli 120 serbiin. Karmeinta Jugoslavian murhenäytelmässä on se, että väkivaltaa ruokkineet ja sitä ylläpitäneet tahot ï USA ja sen liittolaiset ï selvisivät siitä tyytyväisinä kuin verijuotikkaat ja siirtyivät seuraavan uhrin kimppuun.

Jugoslavian hajotussodan tärkein taistelu käytiin tiedotusvälineissä, jossa yleinen mielipide saatiin suunnattua niitä vastaan, jotka pyrkivät säilyttämään liittotasavallan. Serbit mustamaalattiin ja sodan muut osapuolet kirkastettiin hyviksi ihmisiksi hyödyntämällä ennakkoluulottomasti mm. amerikkalaisen Ruder Finn Global Public Affair ï yhtiön viestintästrategioita ja taktiikoita. Selektiivinen uutisointi, vääristely ja peittely yhdistettynä ihmisten heikkoon medialukutaitoon takasivat toivotun lopputuloksen.

Imperialismin nälkä on loputon

USA:n kylmää sotaa ylläpitäneet elementit aseteollisuus ja sen ympärille kietoutunut poliittinen ja taloudellinen eliitti ovat voineet v. 1991 tapahtuneen Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen entistä tuhdimmin. Vastapuolen kadottua maailmankartalta niille lankesivat rajattomat asemarkkinat ja niiden itse aiheuttamien sotien jälleenrakennusurakat. Nykyimperialismin kaudella kapitalistisen valtion tärkein tehtävä on luoda suotuisat ja turvatut olosuhteet kansainvälisen pääoman toiminnalle. Jotta pyssyjen räiskeen loppuminen ei aiheuttaisi ongelmia ylikansallisten yhtiöiden ja finanssipiirien maailmanvallalle, USA:n valtion täytyi luoda itse ja oma-aloitteisesti uusia vihollisia ja uhkakuvia.

Kahdennetun hyödyn politiikka

Yhdysvallat on tähdännyt politiikassaan kautta historiansa kahdennettuun hyötyyn. Sen hyötyajattelun moraalisena perustana on maksimoida USA:n talouseliitin omat edut ja minimoida valtion aggressiivisen ulkopolitiikan seurauksista aiheutuneet haitat. Ensin kohdemaita autetaan ja ne aseistetaan yhteistä vihollista vastaan ja sen jälkeen kun niistä tulee tarpeettomia, ne tuhotaan vihollisina, jotta USA:n pääomapiirien omat edut moninkertaistuisivat demokratian nimissä.

Jugoslavian kohdalla 1. hyöty tarkoitti maan hyödyntämistä apulaisvaltiona Kylmän sodan aikana. Jugoslavian positiivisen poliittisen merkityksen kadottua se julistettiin viholliseksi. **2. hyöty** ilmeni Jugoslavian tuhoamisena pahana yhteiskuntamuotona, koska sen valtiomuoto ei ollut vapaa, kapitalistinen markkinatalous. Niinpä liittovaltion osavaltiot demokratisoitiin itsenäisiksi markkinatalouksiksi ja jopa Naton jäsenvaltioiksi. Nato pääsi pysyvästi Balkanille.

Jugoslavian sisäiset ristiriidat

Kun Jugoslavia ei kuulunut Varsovan liittoon, se sai lännestä suuria lainoja teollisuutensa uudistamiseksi voidakseen viedä tuotteitaan kapitalistisiin maihin. Vienti ei vetänyt ja dollarilainojen korko humahti nousuun v. 1979. Maa joutui samanlaiseen ulkomaisen velan hirttosilmukkaan kuin Puola ja Latinalaisen Amerikan maat. Jugoslavia pantiin Kansainvälisen valuuttarahaston säästökuurille, mikä aiheutti maassa hintojen nousua, peruspalveluiden huonontumista ja työttömyyttä.

Titon Jugoslavia perustui serbien vaikutusvallan tietoiseen vähentämiseen. Julkisiin virkoihin oli asetettu kansalliset kiintiöt. Titon kuoleman jälkeen v. 1980 osa kansalaisista halusi uudistaa sosialismia ja osa kaipasi kapitalismia. Kroatia ja Slovenia pyrkivät taloudellista syistä johtuen eroon Jugoslaviasta. Serbien ja sloveenien aikaisempi poliittinen yhteisymmärrys särkyi. Kaikki tämä johti 1980-luvun loppuun mennessä **Susan Woodwardin** mukaan: ñsisäpoliittisen järjestyksen kaikkien osatekijöiden romahtamiseen, poliittiseen hajaannukseen ja nationalismin nousuun.ò Jugoslavian sisäisten ristiriitojen kehittyminen EU:n ja USA:n avittamina sovittamattomiksi ristiriidoiksi ajoivat liittovaltion lopulliseen tuhoon.

Jugoslavian hajotussodan ulkoiset ristiriidat

Euroopan Unioni ja USA tunnustivat kesäkuussa 1991 Kroatian ja tammikuussa 1992 Slovenian itsenäisyyden sekä BosniaHertsegovinan huhtikuussa 1992. Kroatia ja Slovenia asettivat eroprosessin yhteydessä päämääräkseen Euroopan unioniin liittymisen. Kummatkin valtiot ovat nykyisin sekä EU:n että Naton jäseniä. Syyskuussa 1991 itsenäistynyt Makedonia on myös hakenut EU:n ja Naton jäsenyyttä. Helmikuussa 2003 Jugoslavia lakkasi olemasta. Kesäkuussa USA ilmoitti virallisesti pysyvien sotilastukikohtien perustamisesta Balkanille. Montenegro ja Serbia erosivat omiksi valtioikseen kesäkuussa 2006. Kosovon autonominen maakunta julistautui itsenäiseksi Nato-tasavallaksi vuorostaan helmikuussa 2008. **Tapahtumien kulusta voi havaita, että EU:lla ja Natolla oli keskeinen osa Jugoslavian hajotusprosessissa**.

Slovenian yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen jälkeen maa sai haltuunsa kaikki Itävallan ja Italian väliset raja- ja tulliasemat. Tämä merkitsi valtavaa lovea Jugoslavian budjettiin, kun tullimaksut luisuivat Slovenian pussiin.

EU:n perustaman Badinterin välityskomitean toimenkuvana oli edistää rauhan saavuttamista Jugoslaviassa. Komitea julisti 29.11.1991 Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan olevan purkautumistilassa. Tämä oli ennennäkemätön tempaus kansainvälisessä oikeudenkäytössä. Samaiset oikeusoppineet kehottivat lyhytnäköisyydessään vaatimaan kansanäänestystä Bosnia-Hertsegovinan itsenäisyydestä. Kansainvälistä yhteisöä ei kiinnostanut, että kansanäänestys oli vastoin osavaltion perustuslakia, jonka mukaan itsenäisyyspäätöksen voivat tehdä vain muslimit (bosniakit), kroaatit ja serbit yhdessä. Bosniakit eivät ole mikään erillinen etninen ryhmä, vaan he ovat islamiin kääntyneitä kroaatteja ja serbejä. Bosnian serbit vastustivat Jugoslaviasta irtautumista. He eivät äänestäneet, koska he pitivät kansanäänestystä laittomana. Onnettomuudeksi Bosnia sattui olemaan vielä Jugoslavian aseteollisuuden keskus ja entisiä haavoja aukova II maailmansodan veristen taisteluiden areena.

USA tökkäsi pirun sormensa haavaan asettumalla tukemaan yhtenäistä Bosniaa, jonka johdossa olisivat muslimit. USA:n liittoutuminen Bosnian muslimien kanssa lujitti Washingtonin liittoa Turkin ja Kaspianmeren alueen öljyvaroja hallitsevien muslimimaiden kanssa.

Kroatian ja Slovenian osavaltioiden itsenäistymiset eivät lopettaneet sotatoimia, vaan ne kansainvälistivät Jugoslavian sisällissodan. Tämä mahdollisti ulkopuolisten tahojen väliintulon. Vuonna 1992 YK lähetti maahan 14 000 rauhanturvaajaa ja loi neljä suoja-aluetta. Kriisin kansainvälistymisen myötä sotilasliitto Nato ryhtyi v. 1992 pakottamaan rauhaan Jugoslaviaa. Todistaakseen voimansa Yhdysvaltojen johtama NATO suoritti ensimmäisen julkisen sotatoimensa v. 1995 Bosnia-Hertsegovinassa.

Monikulttuurisen Bosnian haave

Diana Johnstone kyseenalaistaa maailmalle levinneen mielikuvan tavoitteesta säilyttää monikulttuurinen Bosnia. Hänen mukaansa serbit ja kroaatit eivät halunneet alistua USA:n tukeman **Alija Izetbegoviĺ in** johtaman islamilaispuolueen puolueen (SDA) valtaan, koska he epäilivät sen monikulttuurisuuden sijasta pyrkivän perustamaan Bosnia-Hertsegovinaan puhtaan islamilaisen valtion. Hän perustelee kantaansa mm. seuraavilla seikoilla:

SDA esitti helmikuussa 1991 seuraavat linjaukset Bosnian itsenäisyyden saavuttamiseksi:

jatkuu seuraavassa numerossa

Salaliittoteorioita ei voi sulkea pois Tammen maahantulokiellossa

STP ry:n eduskuntavaaliehdokkaan Abdullah Tammen saama 10 vuoden maahantulokielto Viroon oli päivätty alkavaksi 8.4.2010. Tammen mukaan kiellon syitä toista kuukautta aprikoitiin kunnes kesäkuun puolessavälissä päätöksen saavuttua tuli ilmi, että arvailut osuivat lähelle.

Kieltopäätöksessä päällimmäisenä oli, että Tammi oli osallistunut mielenosoitukseen Helsingissä maaliskuussa 2009. Mielenosoitus oli kuitenkin jo yli vuosi aiemmin kuin maahantulokiellon alkamispäivämäärä. Siksi Tammi viittaa kolmeen muuhun vaikuttavaan uuteen seikkaan. Tässä välissä oli Virossa vaihtunut sisäasiainministeri. Erilaisia salaliittoteorioitakaan ei voida sulkea pois. Mahdollisesti maahantulokielto oli tilattu. Kavkaz Centerin kirjoituksissa oli juuri ennen kieltoa leimattu Tammi ñKGB-terroristiksiò. Lisäksi turvallisuustuotteita tarjoava eräs yritys oli joutunut syytteeseen työelämän syrjinnästä Tammea vastaan. Tätä syrjintää käsittelevässä oikeudenkäynnissä tuli ilmi, että mainitun yrityksen suurin virolainen asiakas on Viron valtio. Nämä tekijät ovat voineet ruokkia tilannetta, jossa yli vuosi aiemmin Suomessa ollut mielenosoitus löydettiin syyksi kiellolle. Tämä laillinen, rauhallinen mielenosoitus ei tapahtunut edes Viron maaperällä. Tammi kysyykin, eikö silloin olisi pitänyt antaa kaikille muillekin mielenosoitukseen osallistuville maahantulokielto.

Tammi on puhunut ja kirjoittanut siitä, miten Virossa toimitettiin juutalaisten kansanmurha. Hän on moittinut näkyvästi Viron Afganistan-politiikkaa. Nämä ovat sellaisia yleispoliittisia asioita, joiden ei pitäisi johtaa maahantulokieltoon normaalissa demokratiassa. Syyttäjäkin lausui em. oikeudenkäynnissä Tammen hyväksi, että hän olisi itse voinut sanoa samalla tavalla yleismaailmallisen uutisoinnin mukaisesti: Viron Afganistan-seikkailu voi aiheuttaa sille uhkatekijöitä. Suomessa puolustusvoimien komentajana Gustav Hägglund on korkean tason herrana lausunut samansuuntaisesti. Tammi kysyy, eikö Hägglundille pitäisi antaa maahantulokielto Viroon.

Tammen mukaan Kavkaz Centerin ja Pro Karelian ympärillä on sellaista sakkia, joka tahtoisi Suomessa omaksuttavaksi vaa-rallinen virolainen tapa Venä-jävihaan ja ilmaisuvapau-den rajoituksia. Juuri ennen kieltoa oli Kavkaz Centerin sivuilla Tammea syytetty ñputinilaiseksi ja kremliläi-seksiò, mikä ilmaisu esiintyy myös maahantulokiellossa. Kav-kaz Centerin ylläpitäjä kolmen muun suomalaisen toimittajan kanssa esittivät kesäkuussa vaatimuk-sen toimenpiteistä antifasis-tista komiteaa vastaan. Toi-mittajat mainitsivat Tammen nimen. Virossa sanomalehdet julkaisivat heti tuon vetoomuksen. Tämä herättää kysymyksen, annetaanko Virossa tukea myös terroristeille. Tammen mukaan tällä hetkellä Suomenlahden molemmin puolin rakennetaan vahvaa henkistä liittoa, kun tarkoituksena on vahvistaa Venäjä-vihamielisten ryhmien toimintaa. Tammi epäilee, että Virossa turvallisuuskäsitteet ovat menneet vääriinpäin.

KÄ/KW

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Suomi maailmankuuluisaksi

Suomessa on asetettu ja nimitetty sen seitsemän komiteaa ja viisasten seuraa pohtimaan miten Suomen nimeä saataisiin maailmalla näkyviin ja kuuluviin. Päitä on kolisteltu toisiin päihin, mutta tulokset eivät ole olleet kaksisia. Onhan kuitenkin palkka ja päivärahat tulleet ajallaan ja se jos mikä on tärkeää. Kuitenkin monenkin ongelman ratkaisu on älyttömän yksinkertainen. Aletaan maailmalle markkinoimaan slogania- Kyllä Suomi maksaa! Huijaat, varastat tai petät, kyllä Suomi maksaa. Maksamme Englannin jäsenmaksua EU:lle 100 miljoonaa, maksamme Kreikan ns. lainaa 1,5 miljardia, vuoroaan odottavat Espanja, Portugal, Irlanti jne. Onhan sitä rahaa luvattu Mekong-joelle asti, sitten pitäisi vielä auttaa hätää kärsiviä jenkkijoukkoja Afganistanissa, militaristeilla on hirmuinen hinku Natoon rauhaa puolustamaan. EU-kansanäänestystä ennen ja sen jälkeen totesin- Suomea tarvitaan EU;ssa vain maksumiehenä ja näinhän on käynyt. Suomea ei kunnioiteta Brysselissä, nauretaan suomalaispäättäjien yksinkertaisuudelle. Jämsän murteessa mainitaan pitkänokkaisia pökkyytettävän. Kyllä suomalaispäättäjiä pökkyytetäänkin oikein raskaimman mukaan, niin kotona kuin kylässäkin. Nykyinen eduskunta on varoittava esimerkki- ei rahalla saa hyviä päättäjiä. Seuraavien eduskuntavaalien ehdokkaitten tulisi ainakin käydä dementiatestissä ennen vaaleja Palatakseni lopuksi esillä olleeseen rahanjakoon. Miten Suomi muuten selviää kuin Jämsänkoski laittamalla rahapajan kolmeen vuoroon painamaan EU-seteleitä. Ei muuten suomalaisten rahat riitä kaikille pyytäjille.

Reino Welling,

Meitä kyykytetään

TV-uutinen kertoi, että puolet ruokaa viedään poltettavaksi jätteenkäsittelylaitoksiin! Tehdään ruuasta polttoainetta ja kaasua. Miksi tätä ruokaa ei voi jakaa tarvitseville leipäjonoihin? Saihan Suomi edes EU:lle maksamiaan euroja takaisin 2,7 milj. ruoka-apua köyhille jaettavaksi leipäjonoissa? Kuka tätä maata johtaa? Pankitko?

Kreikan pankkien pelastamiseksi Suomi lahjoitti velkarahalla 1,6 miljardia euroa ja samaan aikaan tuhottiin reumasairaala. Muutama promille 1,6 miljardista olisi riittänyt reumasairaalan pelastamiseen. Kenen etu on tämä haaskaus P-kele. Vastatkoot kuka tietää. Syylliset esiin.

Anja Saarikko

Porvari

Porvari tuhoaa ympäristön omalla pohjattomalla ahneudellaan. Porvari tuhoaa talouden, tuhoaa työn. Porvari ei omahyväisessä ahneudessaan piittaa pätkääkään kuoleeko kansa nälkään. Ajatustakaan ei uhraa yhteiselle hyvinvoinnille, kunhan oma ihramaha voi hyvin. Porvaria ei vaivaa vaikka omat toimensa tuhoaisi talouden, kansan, ympäristön, kunhan oma lompakko lihoo. Kreikka on yksi esimerkki. Kansa ei ole vähääkään syyllinen Kreikan talousahdinkoon. Vaan juuri porvareiden pohjaton ahneus, keinottelu ja tietenkin kansa pistetään maksamaan.

Pankkien, finanssilaitosten tukemiseen menee 130 miljardia, ei kansalle. Oikeudenmukaisuuden nimissä olisi ne pistettävä maksamaan jotka laman ovat aiheuttaneet, vaan ei, juuri samoille paskamaha porvareille, jotka ahdinkoon ovat syyllisiä, juuri heille raha, tuet menevät.

Kuten Suomessakin. Kreikan olisi annettava olla. Ei mitään tukia. Kreikan kansan, suuren enemmistön, on annettava päättää itse omista asioistaan ja suunnastaan, joka voi olla vaikka sosialistinen (siellä on vahva radikaali vasemmisto). Mutta sitä juuri kapitalistiset maat ei anna tapahtua. Siksi porvarit tukevat Kreikan porvareita, ja mikään rahasumma ei ole liian suuri.

Pieni porvarien vähemmistö, jolta raha ei lopu, raha, joka kansalta on ryövätty, keinoteltu, tukevat toinen toistaan. Tämä rikas porvarien pikku klikki, jota suurpääomaksikin kutsutaan, päättää rahan vallalla kansan ja kansakuntien asioista. Rahalla ostetaan porvarit valtaan ajamaan porvareiden etuja, kuten Suomessa. Oikeudenmukaisuudesta tai demokratiasta viis veisaavat porvarit, niin Suomessa, kuin vaikkapa Kreikassa. Eikä ole sanottu vaikka seuraavana voi olla Italia, Espanja, Portugali, Latvia, Irlanti. Kiitos USA:n suurporvariston aiheuttaman finanssikriisiné

Porvarien paikka on vain ja ainoastaan saunan takana!!!

Markku Huhtala

Työväen kulttuurin ja laululiikkeen sanoma yhä ajankohtaisemmaksi

Vasemmistolaiseen työväenliikkeeseen on kautta aikojen kuulunut voimakas solidaarisuus ja humaanisuus ja se taas johtuu siitä, että työtätekevä kansa on aina ollut alisteisessa asemassa suhteessa pääomiin ja omistavaan luokkaan.

Taistelussa parempien elinolosuhteiden puolesta työväenluokan ase on ollut joukkotoiminta ja sen myötä ovat luonnollisesti tullut mukaan kulttuurin arvot. Työläiset eivät koskaan ole saaneet mitään ilmaiseksi vaan kovien kamppailujen ja taistelujen kautta. Kun kuuntelee -70-luvun työväenlauluja, niin huomaa, ettei oikeastaan mikään ole muuttunut. Matti Rossin ja Aulikki Oksasen sanoitukset iskevät juuri tässä ja nyt edelleen naulan kantaan, myös vanhemmat. Monelta on grammarit vaihtuneet toisiin soittimiin. Joillakin on LP-levyjä jäljellä.

ñSosiaalinen mediaò antaa mahdollisuuden löytää vanhaa ja uutta ñkapinamusiikkiaò kotitietokoneen avulla. Kaiuttimet pitää olla kytkettynä koneeseen. Tietokoneen voi myös kytkeä helposti viritinvahvistimeen (radio), tai televisioon jolloin saadaan mukaan kuvaa, tai esityksen historiaa. Musiikkia on helppo löytää kappaleen tai esittäjän mukaan. Oikeinkirjoitus ei aina tarvitse osua aivan nappiin. Erilaisia mainosrahoitteisia sivuja käytettäessä tulee olla varovainen. Ei kannata klikata mainoksia ja evästeet kannattaa poistaa kuten muutoinkin kun surffaillaan.

Yksi näyte: Laulu siirtotyöläisestä

Kalevi Wahrman

Pokka pitää !!!

Monelta on masennus aiheuttanut, että pokka pettää. Raha- ja muut vallanpitäjät ovat jo pitkään tolkuttaneet, että tavallisen ihmisen ei kannata edes yrittää. Itse olen karaistunut 68 vuoden aikana ñkiertokoulussaò. Aina on ollut pakko vaan yrittää jokin ratkaisu luokkataistelussa.

Tämän kertainen tarina alkoi heinäkuun 15 päivä 2009.Klo 5.00 starttasin Vaasan Suvilahdesta mopoautolla Minicar. Mittarissa oli lähtiessä 67 kilometriä. Olin klo 11.00 Viitasaarella ja trippimittari näytti 235 kilometriä. Tankkasin, mutta asemalla ei ollut palvelua. Olisin halunnut, että ammattilainen tarkastaa auton, mutta se ei käynyt. Söin evääni ja läksin Keitelettä kohden. ñSininen tieò on kurja kapea ja runsaasti routavaurioita. Nykyisin ajokulttuuria ei enää ole, vaan autot ohittavat sulkuviivan yli ja joskus jopa oikealta.

Olin ohittanut kyltin Keitele 13 kilometriä. Oli loiva vastamäki ja pitkä jono perässäni. Hiukan ennen mäen harjannetta eräs kiitolinja lähti ohittamaan. Vetovaunu oli rinnallani, perävaunu oli kääntymässä ja ilmanpaine siirsi autoani muutaman sentin eikä pehmeä penkka pitänyt ollenkaan. Syöksyin noin 7 metriä ja ensiksi ajoin soikean kiven yli ja sitten auto juuttui kiinni parin ohuen koivun ja kiven väliin. Avuliaat kyläläiset ryntäsivät auttamaan. Kiitolinjan kuljettaja herrasmiehenä livisti. Eräs naapuri veti asiantuntevasti auton takaperin tielle takaisin. Ensiksi oli se 320 kiloa painava auto miesvoimin nostettu kiven yli.

Tiellä sitten tarkasteltiin autoa. Jo vesakossa eräs mies totesi, että jotakin vuotaa autosta. Hän yritti nostaa jo vesakossa konepeltiä ja vetovipu konepeltiin irtosi. Ajoin auton traktorinkuljettajan pihaan ja ñrälläkälläò hän leikkasi rikkinäisen lokasuojan, niin että oikea etupyörä pystyi kääntymään.

Hän sanoi soittavansa poliisille. Ensiksi hätänumero kehotti soittamaan toiseen numeroon, kun ei ollut pahempia henkilövahinkoja ja erikoista rikosta ei ollut tiedossa. Tarkistin, että auton alta ei tippunut mitään. Kun poliisia ei kuulunut, niin läksin ajamaan Keiteleen autokorjaamolle. Noin kolmen kilometrin jälkeen rupesi savuamaan. Digitaalitaulu oli mennyt rikki ja en saanut mitään varoitusta.

Nesteen hinausauto haki auton bensiiniasemalle. Keiteleellä otin tavarani Kuopioon menevään linja autoon.

Yövyin Kuopiossa ja aamulla menin vakuutusyhtiön konttoriin ja tein vahinko ilmoituksen. Kari Hyvönen ilmoitti jo kättelyssä, että kyseessä on kaksi vahinkoa ja kolarin maksaa vakuutusyhtiö, mutta 4.000 euroa menee minun piikkiin. Hän kävi korjaamolta kysymässä Keiteleeltä korjauskustannukset. Olin kuvitellut ,että minulla on kasko ja saan ilman muuta uuden auton. Vakuutusyhtiön korvauspäällikkö Olavi Levon totesi pilkallisesti, että kysäise lakimieheltä, että mikä on homman nimi. Ehkei hän tiennyt, että potilasyhdistyksen toiminnanjohtajana minulla on verkosto eri alojen asiantuntijoihin. Menin asianajaja Heikki Salon puheille. Hän piti asiaa aika toivottomana, mutta kehotti kuitenkin ottamaan yhteyttä auto-asiantuntijaan. Soitin Keiteleen korjaamon johtajalle Reijo Matikaiselle. Ehkä hän ei tuntenut yksityiskohtia uudesta autosta ja lausunto oli mitätön. Siinä lähinnä mainittiin, että jäähdyttäjä ei pitänyt vettä ollenkaan.

31 elokuuta menin Vaasan poliisilaitokselle ja halusin tietää Keiteleen poliisilaitoksen numeron. He antoivat Varkauden numeron, kun Keitelettä ei löytynyt. Varkaudesta ilmoitettiin, että Keitele kuuluu Iisalmen poliisipiiriin, jolla on 9 kunnan valvonta hoidossaan. Soitin Iisalmeen ja ystävällinen poliisi Mika Repo kehotti tekemään ilmoituksen Vaasaan. Menin Vaasan poliisilaitokselle ja kun minä sillä kertaa puhuin suomea, niin naispoliisi hölmistyi, kun minä aina puhun ruotsia muutoin. Sanoin, että Iisalmessa ei kai pärjää ruotsilla. Kohtelias daami soitti kuulustelijan. En muista hänen nimeään, mutta hän oli ammattilainen. Hän kysyi auton myyjää, koska asiantuntijoilta saa parhaat tiedot yksityiskohdista. Sitten hän iski tiedot minusta tietokoneelta ja heti muuttui ääni kellossa. Hän sanoi, että hänen täytyy kysyä esimieheltään huomenna. Tajusin, että olen poliisin mustalla listalla. Hän sanoi, että jos ei tule kieltoa esimieheltä, niin tulisin klo 11,00 seuraavana päivänä. Kielto tuli jo klo 9.00 seuraavana päivänä ja poliisi Byman kysyi puhelimessa, että lähettääkö hän kirjallisen ilmoitukseni Revolle Iisalmeen. Sanoin, että se käy ja viikon kuluttua paperi oli jo Revon käsissä. Repo oli ilmeisesti käynyt muilla asioilla Keiteleellä ja nähnyt auton. Soittelin usein ja joskus oli toinen poliisi puhelimessa, joka piti minua hölmönä, kun en tajua, että se on aivan OK, että ajetaan yli sulkuviivan ja minun olisi pitänyt tajuta, että digitaali paneeli oli rikki. Myöskään avustajani se traktorimies ei huomannut mitään häikkää kojetaulussa. Siis se oli rikki.

Masennuin ja tarjosin vakuutusyhtiölle 4.000 euroa, jos saan uuden auton. Siihen ei koskaan vastattu.

Rikoskomissaari Veli Pallonen ei halunnut, että tehtäisiin poliisitutkimus. Hänen mukaansa, jos kuljettaja ei ole rikollinen, niin mitään rikosta ei ole tapahtunut. Asia kuulemma on minun ja vakuutusyhtiön välinen. Yritin ujosti selittää, että vakuutusyhtiö on tehnyt vakuutuspetoksen.

Soitin Iisalmen katsastusmiehelle. Hän kieltäytyi tutkimasta auton vahinkoja. Sitten menin Vaasan katsastusmiehen juttusille. Puhuimme ruotsia ja liekö ollut kysymys kielestä, mutta sitten tuli selvät pasmat. Hän kehotti ottamaan auton Vaasaan myyjän tarkastettavaksi.

Hinasin auton Vaasaan ja auton myyjä Tapio Jokela otti asian omakseen. Hän tappeli pitkään vakuutusyhtiön kanssa ja Vaasassa joutui Roy Björnvik vielä parsimaan Hyvösen tekemää tarkastusta. Sitten neuvottelujen jälkeen myyjä lunasti auton ja minä jouduin maksamaan 2000 euroa arvon alennusta, mutta sain uuden auton.

Mitä tästä pitäisi oppia? Ensiksi kehitysalueita ei pitäisi ryöstää poliiseista ja tiemäärärahoista. Vakuutusyhtiöt tulisi saada kuriin eri tavoin mm. että poliisitutkimukset ulotettaisiin vakuutuspetoksiin, joita vakuutusyhtiöt tekevät. Poliisien mustat lista tulisi lakkauttaa

Nyt kun jo eri puolueet hakevat kissojen ja koirien avulla kansanedustaja ehdokkaita, niin eikö olisi aika listata juuri kyseisen vaalipiirin paikallisia asioita? Mielestäni olisi syytä muistaa sodan jälkeen, kun eräs kommunisti kirvesmies valittiin kunnan valtuustoon, niin hän totesi, että ñyt tulijärki yleiseen kulutukseenò. Eiköhän olisi jo korkea saada järki yleiseen kulutukseen?

Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan** äänelle

Veijo Niskavaara 10 e, Larmo Lehtola 10 e, Tarja Männikkö 10 e, Hannu Kautto 20 e, Eira Kärki 25 e, Heikki Männikkö 60 e, Reijo Katajaranta 40 e, Kaija Siippainen 5 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kai Kontturi 100 e ja Juhani Tanski 129 e.

OKO 554114-227966

Sosialistinen realismi Suomessa 2000-luvulla

Marjut Lehtinen & Hannu Rainesto

taidenäyttely Lenin-museossa 1.7-12.9.2010

http://www.lenin.fi/

VALTTERILLE

Seuraavan kerran kirpputoria pidetään la- su 4 - 5.9.2010. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme kirpputorille uutta tavaraa, joita pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

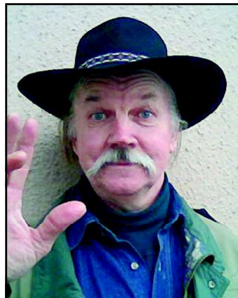
Tavaran tulee olla hyväkuntoista, puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan kysy meiltä, voiko tavaran myydä kirpputorillamme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin lahjoittaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Pienviljelijä Tauno Pirttilä Humppilan Venäjänkankaalta täytti 60 vuotta 31.5.2010.

Kevätkylvöt oli juuri saatu päätökseen, kun rankkasateet piiskasivat peltoja niin, ettei siemen kaikin paikoin itänyt. Osittain on pitänyt kylvää uudelleen. Oraalle pitää viljan nousta, muuten ei EU:lta rahaa heru. Muutoin on kuulemma samantekevää, tuleeko syksyllä satoa. EU maksaa vain pinta-alojen mukaan.

Tauno Pirttilä tarkkailee luontoa, lintujen ja metsäneläinten elämää. Ihmisten pyrintöjä hän seuraa lukemalla noin kymmentä eri sanomalehteä. Kylillä tulee käytyä harvakseltaan, eikä hän hanki enää uusia kirjoja. Hyvämuistista Tanea käytämme usein ñkävelevänä tietosanakirjanaò tarkistaaksemme poliittisen- ja työväenhistorian asioita. Laajasta käsikirjastostaan Tane valitsee nykyään enimmäkseen vanhempia runokirjoja. Hankittuaan kännykän hän ilahduttaa usein ystäviään oivaltavilla ja tunnelmallisilla tekstiviestirunoilla.

Eurooppa,
vanhus lahossa
veneessä.
Kevään viimeiset
jäälautat
korahtavat,
ennenkuin
sulavat.

Tapahtumia

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous to. 19.8.2010 Hermannin kerholla, Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään mm. Kansan äänen toimitustyötä ja talousasioita. Tervetuloa.

Vielä vapputervehdyksiä

Helsinki

Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr

Tampere

Risto Koivula
Vejas Koivula
Zemyna Koivula

Oulu

Veijo Niskavaara

Tiedotus ja ympäristö-seminaari

Kemiönsaaressa, Tarja ja Heikki Männikön kesäpaikassa lauantaina 7.8.2010 alk. klo 11.00, os. Stusnäsintie 100, ilm. tilaukset.kansanaani@gmail.com
Käsitellään kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa

TERVETULOA

Korean solidaarisuuskuukausi

Korean solidaarisuuskuukautta vietetään vuosittain 25.06.-27.07.
Lisätietoja Suomi-Korea-seuran sivuilla:
http://www.suomikorea.net/
Allekirjoita adressi koreoiden jälleenyhdistämiseksi:
http://www.adressit.com/koreaonyksi

USA ulos Koreasta! Korea on yksi!

Kansan ääni kuuluu ohjelma lähiradiossa on nyt kesätauolla ja palaa aalloille syyskuun alusta. Silloin se kuuluu jokaisen kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kansan ääni Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2 keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Suomen työväenpuolue STP vaatii maahan suhteellista vaalitapaa

Suomen Työväenpuolue STP r.p. piti liittokokouksensa viikonloppuna Helsingissä. Kokous katsoi, että maailmanlaajuisen finanssikriisin myötä vallitseva uusliberalistinen talouspolitiikka on tullut tiensä päähän. Kriisin aiheuttaneet globaalit suuryritykset ja pankit pitävät kynsin ja hampain kiinni omista eduistaan ja pyrkivät palauttamaan oman asemansa niin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Kokous tuomitsi uusien ydinvoimaloiden rakentamisen. Suomen energiankulutus on vähentynyt teollisuuden rakennemuutoksen ja energian säästötoimien seurauksena. Jos uudet ydinvoimalat toteutuisivat, Suomen riippuvuus tuontienergiasta kasvaisi ja energiantuotanto keskittyisi ja Suomesta tulisi ydinjätteen varastointimaa. Oikea ratkaisu on päättäväisesti kehittää uusiutuvan energian tuotantoa. Ydinvoimaan takertuminen syrjäyttäisi Suomen energiatekniikan kehityksen valtavirrasta ja sitoisi meidät riskiteknologiaan. Tänä vuonna uusiutuvan energian tuotantokustannukset painuvat selkeästi alle ydinvoiman kustannusten, joten ydinvoiman rakentaminen olisi myös taloudellinen riski ? mahdollinen katastrofi.

Suomessa suunnitellaan myös uutta vaalilakia ja sen mukana tarkennuksia puolueiden rahoitukseen. Esityksellä koko maata kattavasta 3 % äänikynnyksestä ja puoluerahoituksen osalta 2 % kynnyksestä halutaan taata, ettei mikään uusi poliittinen voima pääsisi eduskuntaan.

Eduskunta halutaan muumioida uusliberalististen ja EU-myönteisten puolueiden linnoitukseksi, johon muiden poliittisten suuntauksien pääsy halutaan estää. STP:n liittokokous oli yksimielinen siitä, ettei mitään äänikynnyksiä tule sallia. Olisi aika siirtyä suhteelliseen vaalitapaan: jos puolue saa 1 % kannatuksen se merkitsee 2 eduskuntapaikkaa, jos puolue saa 5 % kannatuksen se merkitsee 10 eduskuntapaikkaa jne.

Kokous oli sitä mieltä, että tällaisessa tilanteessa, jossa kaikkia eduskunnan ulkopuolisia puolueita ja ryhmiä syrjitään, on ainoa mahdollisuus, että vasemmistolaiset ja demokratiaa kehittämään pyrkivät puolueet yhdistävät voimansa laajaksi rintamaksi.

Puolueen puheenjohtajana jatkaa Juhani Tanski Kuopiosta. Poliittiseksi sihteeriksi valittiin Heikki Männikkö Helsingistä.

Hallituksen jäseniksi valittiin Paavo Heikkinen, Reijo Katajaranta, Rosa-Maria Keskivaara, Antero Nummiranta, Liisa Paakkolanvaara, Hannu Rainesto, ja Pekka Tiainen Helsingistä, Kalevi Wahrman Porvoosta, Abdullah Tammi Keravalta sekä Esko Koivisto Tuusulasta.

Hallituksen varajäseniksi valittiin Hannu Kautto Espoosta, Antti Siika-Aho Haapajärveltä, Esko Auervuolle, Janne Rahikainen, Juhani Valo ja Maj-Britt Valo Helsingistä, Heikki Typpö Salosta, Anne Luukkonen ja Esko Luukkonen Turusta, Jouko Nevalainen Vantaalta sekä Jaakko Muilu Vihdistä.

Kokous hyväksyi seuraavat kannanotot: (1)Ydinvoima on auringonlaskun teknologiaa, (2) Vaadimme oikeutta työhön, toimeentuloon ja oikeudenmukaisuuteen, (3) Demokraattisille kansalaisjärjestöille, ihmisille ja puolueille, (4) Maahanmuutto, (5) Opiskeljoiden toimeentulo turvattava muuttamalla opintotuki ympärivuotiseksi.

Suomen Työväenpuolue STP

Kansan Äänelle nettisivut, EU:n vastaisen kansanrintaman sivut uudistettu

Kansan Ääni sai toukokuun lopulla uunituoreet nettisivut. Sivuilla voi käydä jatkossa lukemassa lehden tuoreimman painoksen, sekä sen yksittäisiä artikkeleita, jotka näin auttavat kätevästi tutustumaan lehden sisältöön. Tuoreimman numeron lisäksi sivuilta löytyy aiemmin ilmestyneiden painosten pdf-versiot.

Samoin sivuilta löytyvät lehden yhteystiedot ja tilausohjeet sekä tapahtumakalenteri.

Sivuille tullaan kokoamaan tietoa KÄ:n julkaisijajärjestöjen tapahtumista, kannanotoista sekä muista ajankohtaisista asioista. Kansan äänen nettisivut toimivatkin samalla EU:n Vastaisen Kansanrintaman tiedotuskanavana. Aikaisemmin Kansan ääneen on voinut netissä tutustua EU:n vastaisen kansanrintaman kotisivujen kautta. Nyt tilanne muuttuu siten, että Kansanrintaman asioihin päästään Kansan äänen kautta. Uudet Kansan äänen sivut ovat siten samalla myös Kansanrintaman uudet kotisivut. EUVKR-osiosta löytyvät yhdistyksen yhteystiedot, kannanot, toimintakirjeet ja liikkeen säännöt.

Kansan Äänen toimitus toivoo sivujen toimivan lehden paperiversiota tukevana työkaluna sekä lukijoiden ja muiden infopankkina lehden ilmestymiskertojen välillä. Sivuilta löytyvät tarpeelliset linkit kaikkien järjestömme liittolaisten sivuille. Samalla on muodostettu uusi sähköpostiosoite: **tilauk-set.kansanaani@gmail.com (osoite etusivulla Kansan Ääni-osiossa)**, jonka kautta voitte hoitaa mm. lehden tilauksiin, vappu- sekä uudenvuoden tervehdyksiin, kansanrintaman jäsenmaksuihin yms. asioihin liittyvää tietojenvaihtoa ja kyselyitä.

KÄ toimitus

Demokraattisille kansalaisjärjestöille, ihmisille ja puolueille

Liittokokouksessaan 12.6.2010 Suomen Työväenpuolue STP käsitteli laajan yhteistyön merkitystä ja välttämättömyyttä nykyisen kovan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan murtamiseksi.

Elämme pariin vuosikymmeneen pahinta yhteiskunnallisten erojen ja vastakkainasettelujen aikaa. Työttömyys on tällä hetkellä hieman yli puolen miljoonan luokkaa. Samaan aikaan teollisuuttamme ja työpaikkojamme siirretään ulkomaille. Yhteiskunnan peruspalvelut yritetään ihmisten vastustuksesta huolimatta ulkoistaa t. yksityistää ja siirtää suuren pääoman voitontavoittelun välikappaleeksi. Kevään työtaistelut viimeistään osoittavat, miten Elinkeinoelämän Keskusliitto (EK) pyrkii muuttamaan työehtoja tavoitteenaan työn entistäkin suurempi voimaperäistäminen ja tätä kautta voittojen maksimointi. Vakavia ovat hyökkäykset tärkeää demokraattista oikeuttamme- lakko-oikeutta vastaan. EK hajotti kolmikannan, irtisanoutui tulopoliittisesta sopimusjärjestelmästä, hajotti työehtosopimusneuvottelut liittoihin, jonka tuloksena keväällä käytiin useita lakko- ja muita työtaisteluita. Tämän tuloksena EK ja hallituspiirit vaativat nyt lakko-oikeuden alasajoa ja lakkosakkojen korottamisia. Uusliberalistisen politiikan tuloksena pankkien ja finanssilaitosten aiheuttama maksukriisi on sysätty velaksi valtioille, jotka yrittävät selvitä ongelmistaan palvelujen, palkkojen, eläkkeiden yms. leikkauksilla.

Mutta tämä kaikki ei näytä riittävän. Monet keskeiset poliittistaloudellisen eliitin edustajat ajavat maatamme yhä syvemmälle kansainvälisen valta- ja sotilaspolitiikan pelinappulaksi ja yhä kiinteämmin lähemmäksi Nato-jäsenyyttä. Pääomapiirit ikään kuin valmistautuvat siihen tilanteeseen, että poliittisin keinoin ei enää kyetä ongelmia ratkaisemaan, vaan joudutaan ottamaan käyttöön sotilaalliset keinot.

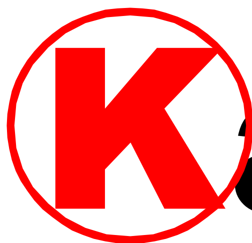
Kaikkien näiden kärjistyvien ñperinteistenò ongelmien rinnalle on viimeisten vuosikymmenien kuluessa noussut kysymys ympäristömme tilasta, asumiskelpoisuudesta, jota raaka yltiöpainen kulutus ja kova markkinatalous uhkaavat.

Meillä on ainakin kolme isoa tehtävää edessämme: Tulee luoda kaikille ihmisille turvalliset ja kelvolliset elämisen olosuhteet. On poistettava ihmisiä ja kansoja uhkaavat sotilaallisen konfliktin uhat ja mahdollisuudet. Ja tämä kaikki tulee voida tehdä niin, että ihmisten sosiaalinen ja taloudellinen hyvinvointi turvataan siten, että se harmonisoidaan yhteen ympäristömme hyvinvoinnin kanssa.

Vuosikymmenten kokemus osoittaa, että ne voimat, jotka haluavat yhteiskuntapolitiikkaan todellista muutosta, eivät irrallisina ryhminä kykene suoriutumaan tästä tehtävästä. Tarvitaan muutokseen kykenevä poliittinen voima, yhteistyöjärjestö, rintamapuolue, joka ottaa tehtäväkseen uusoikeistolaisuuden murtamisen ja yhteiskunnan demokratisoimisen. Tällaisella poliittisella järjestöllä tulee olla yksi yhteinen tehtävä: on kehitettävä sellainen poliittinen voima, joka kaataa nykyisen kovan yhteiskuntapolitiikan.. Tällaista poliittista voimaa, yhteistyötä, tarvitaan vaihtoehdoksi uusliberalismia, suuren pääoman EU-projektia toteuttaville eduskuntapuolueille. Samanaikaisesti sen tulee kyetä torjumaan rasistiset-, äärioikeistolaiset- ja äärinationalistiset pyrkimykset muuttaa kriisiytyvää yhteiskuntapolitiikkaa yhä taantumuksellisempaan suuntaan. Edellä mainitun tyyppisillä populistisilla suuntauksilla kyllä on ensi vaiheessa kannatusta. Kokemus kuitenkin osoittaa, että nämä voimat eivät ole missään kyenneet luomaan vaihtoehtoa kovalle oikeistolle, vaan päinvastoin johtavat loppukädessä yhä kovempaan oikeistopolitiikkaan.

Yhteiskuntapolitiikkaa on muutettava. Suomen Työväenpuolue esittää kaikille demokraattisille ihmisille, kansalaisjärjestöille ja puolueille kutsun rakentamaan yhteistyössä tällaista poliittista voimaa. Erilaisilla kansalaisjärjestöillä, ryhmillä ja puolueilla on toiminnassaan erilaisia yhteiskunnan kehittämistä koskevia tavoitteita. Osallistuminen ei saa merkitä luopumista tällaisista omista tavoitteista ja omasta järjestöllisestä itsenäisyydestä. Tulisi olemaan yksi yhteinen tavoite: poliittisen, demokraattisen, vaihtoehdon kehittäminen nykyiselle kovalle politiikalle. Suomen Työväenpuolue on valmis kaikkiin neuvotteluihin tällaisen laajan suuren pääoman ja kovan markkinapolitiikan vastaisen liiton muodostamiseksi. Esitämme, että kaikkien asiasta kiinnostuneiden tahojen kesken järjestämme ensi vaiheessa heti syyskuussa asian kehittämiseksi laajan kansalaisseminaarin.

Suomen Työväenpuolue STP liittokokous 12.6.2010

Kansan ääni

Nro 4/10
Syyskuu 2010 - Lokakuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
9. vuosikerta

Budjetin vääryydet oikaistava - pysyvästi

Työttömät, opiskelijat, köyhät kokevat tulleensa petetyiksi. Hallituksen talouspolitiikka on väärä ja talousarvio sen mukainen. Mitä se on vaalien jälkeen? Työnantajien KELA-maksut kerätään kansalta. Valtio sysää vastuita kunnille, jotka leikkaavat kuntalaisilta. Vääryydet tulee oikaista mutta pysyvästi

Sivut: 2, 7 ja 20

Ydinvoimapäätöksen perustelut suurta huijausta

Ydinvoimaa on perusteltu sähkön saatavuuden turvaamisella, sen hinnalla, omavaraisuudella, ympäristövaikutusten hyväksyttävyydellä ja työllisyyspolitiikalla. Lähemmin tarkasteltuna näiltä kaikilta putoaa pohja pois. Ydinvoima jättää raskaan laskun tulevaisuudelle ja kuljemme jälkijunassa muiden energiamuotojen hyödyntämisessä.

Sivut: 8 sekä 10-11

Maailmassa ruoka riittää, köyhät näkevät nälkää

Geeniteknistä (GM) kasvinjalostusta monet vastustavat ympäristö- ja terveyssyistä. Kapitalistit sanovat, että sillä ratkaistaan ruoka-ongelma. Ruokaa maailmassa tuotetaan riittävästi perinteisinkin keinoin. Köyhillä ei vain ole varaa ostaa elintarvikkeita. Kapitalistille GM-tekniikka on keino tuottaa suuria voittoja ja sysätä kilpailijat sivuun.

Katso sivu 9

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki syyskuu 2010

Suunta kohti demokratiaa

Maassamme on ollut yleinen ja yhtäläinen äänioikeus toistasataa vuotta. Parhaillaan ollaan uudistamassa puoluetuki- ja vaalisäädöksiä sekä perustuslakia. Nykyinen vaalilaki tuottaa eduskuntavaaleissa rajun vääristymän. Kansalaisten tahto ei toteudu. Piilevä äänikynnys vaihtelee Uudenmaan 2,9 prosentin ja Etelä-Savon 14,3 prosentin välillä. Ääntenlaskutapa suosii suuria puolueita. Viime vaaleissa esimerkiksi keskusta sai 5 paikkaa enemmän kuin sen ääniosuus edellytti.

Hallintoneuvos **Tarastin** johtama toimikunta tekisi koko maasta yhden vaalialueen. Äänet laskettaisiin valtakunnallisen tuloksen perusteella vaalipiireittäin. Vaalilakiin esitetään 3 % valtakunnallista äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa.

Uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi kansanedustajan paikkaa. Suhteellisessa vaalissa suuret puolueet häviävät. Äänikynnys vesittäisi vaaliuudistuksen: vasta 7 edustajapaikan puolue nousisi eduskuntaan. Ehdotettu kynnys olisi aikanaan estänyt vihreiden nousun eduskuntaan.

Eduskuntaan tarvitaan uusliberalismin vastaisia voimia. Uusien, ryvettymättömien voimien pitäisi voida tasavertaisesti kilpailla korruptoituneiden eduskuntapuolueiden kanssa. Valtapuolueet väittävät, että äänikynnyksen poistaminen johtaisi siihen, että eduskuntaan tulisi minipuolueiden joukko. Sellaista pelkoa ei Suomen oloissa käytännössä ole.

Eduskuntapuolueet jakavat puoluetukea itselleen. Ne kahmivat myös lähes kaikki lehtituet sekä nais- ja nuorisojärjestöjen määrärahat. Euroopan neuvoston korruptionvastainen toimielin GRECO on arvostellut eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintää rahanjaossa. Puolueilla tulee olla yhtäläiset oikeudet yhteiskunnan tuen saantiin esimerkiksi vaaleissa saatujen äänien suhteessa.

Kun GRECO arvosteli Suomen puoluerahoituksen valvontaa joulukuussa 2007, asia ohitettiin. GRECO edellytti, että ehdokkaiden ja puolueiden nimettömien lahjoitusten vastaanotto kielletään ja nykyistä pienempien lahjoitusten tekijät ilmoitetaan. Se esitti myös vaalibudjettien kirjanpitovelvollisuutta.

Eduskunta ja hallitus olisi toisennäköinen, jos 2007 vaalirahoitusessa olisi noudatettu lakeja ja määräyksiä. Valtion elättipuoluejärjestelmästä tulee luopua GRECOn suositusten mukaisesti. Kaikille puolueille taattava tasapuolinen mahdollisuus osallistua vaaleihin, Yleisradion vaali- ja muihin poliittisiin ohjelmiin.

Kokoomus ja keskusta eivät hyväksy presidentin osallistumisesta EU-huippukokouksiin. Perustuslaissa sanotaan: ñPresidentti johtaa ulkopolitiikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssaò. EU-jäsenenä Suomella ei ole ulkopolitiikkaa, päätökset tehdään EU:n huippukokouksissa. Presidentin tulee osallistua ulkopoliittisiin päätöskokouksiin - juksupoika tai -tyttö ei voi häntä edustaa. Perustuslakia säädettäessä eläteltiin myyttiä Suomen itsenäisestä päätösvallasta - jopa puolueettomuudesta - eikä asiaa ilmaistu selkeästi.

Taxellin perustuslakikomitea esittää vallan riisumista presidentiltä ja korostaa hallituksen ja pääministerin asemaa suhteessa eduskuntaan ja presidenttiin.

Parlamentarismin kehittäminen edellyttää, että päätäntäoikeus maan asioista palautetaan eduskunnalle. Viime vuosien hallitukset eivät ole piitanneet kansan mielipiteestä ï esimerkiksi yhteisvaluuttaan siirtymisessä tai EU-liittovaltiolain hyväksymisessä. Parlamentarismin toteuduttua presidentti-instituutio voidaan lopettaa tai muuttaa edustukselliseksi.

Ulkopoliittinen uhka on Suomen liittäminen Naton täysjäsenyyteen ja lähtö Afganistanin kaltaisiin seikkailuihin. Jäsenyys on syytä pitää kolmen lukon takana ï presidentin, hallituksen ja eduskunnan.

Porvarihallituksen vaalibudjetti lyö pienituloisia

Kesän tärkeimpiä poliittisia tapahtumia on ollut valtion tulevan vuoden budjetin valmistelu. Tällä kertaa isompaa vääntöä ei nähty, vaan tuoreen pääministerin Mari Kiviniemen hallitus rustasi talousarvioesityksen parissa päivässä. Pikaisesti kasatun näköinen budjetista tulikin, sillä sen selkeä tarkoitus on vain palvella hallituspuolueita tulevissa vaaleissa ja maksattaa politiikkaansa pienituloisilla.

Leikkaukset antavat odottaa itseään

Hallitus löi lukkoon talousarvioesityksensä budjettiriihessä 19. elokuuta. Tästä budjettiesitys lähtee heti syyskuun alussa eduskunnan käsittelyyn ja lopullinen budjetti valmistuu joskus ennen joulua. Nimenomaan leikkausten välttämistä korostaakseen hallitus on esittänyt voimakkaasti alijäämäistä budjettia. Budjettiesitys on kooltaan 50,3 miljardia euroa ï tästä kuitenkin 8,3 miljardia täytetään valtion lainanotolla. Valtion velkaantumisesta varoitellaan, koska se nousee jo 85 miljardiin euroon. Jo tämä antaa aiheen otaksua, että kovat leikkaukset ovat mahdollisia vaalien jälkeen.

Budjettiriihen jälkeisessä tiedotustilaisuudessaan pääministeri Kiviniemi kehui ensi vuoden talousarvioesityksen olevan ñsosiaalinen budjettiò. Tätä hän perusteli mm. lapsilisien indeksiin sitomisella ja takuueläkkeiden näennäisnostolla. Puheet sosiaalisesta budjetista ovat kuitenkin ristiriidassa kokonaisuuden kannalta, sillä hallitus unohti juuri ne ryhmät, jotka tukea eniten olisivat tarvinneet.

Kela-maksun poisto kotitalouksien maksettavaksi

Budjettiesityksen ehkä suurin silmänkääntötemppu tulevia vaaleja ajatellen on työnantajien Kelamaksuista luopuminen; hallitushan poisti ne 2009 sosialidemokraattien myötävaikutuksella, jonka seurauksena valtion tuloihin syntyi 830 miljoonan euron lovi. Nyt tuota vajetta yritetään tasata mm. energiaveroja nostamalla. Niitä aiotaan kerätä 700 miljoonaa aikaisempaa enemmän.

Bussifirmojen edustajat tyrmäsivät diesel-veron nostamisen, koska se merkitsisi bussilinjojen lakkauttamisia jopa 10 %:lla. Tästä syystä hallitus veti dieselveron noston bussiliikenteen osalta takaisin. Energiaveroja joka tapauksessa nostetaan tuolla 700 miljoonalla eurolla ja maakaasuverojen nosto kaatuu kaukolämmöllä toimivien taloyhtiöiden niskaan. Lämmityskustannukset nousevat ainakin parikymmentä prosenttia. Sähköllä lämmityksensä järjestävät talot joutuvat tosi pahaan tilanteeseen, sillä niiden lämmityskustannukset nousevat melkein puolella.

Kohti degressiivistä verotusta

Verotusasiat ovat tulevan budjetin keskiössä. Progressiivisesta verotuksesta on pitkälti luovuttu, kun verotus on entistä enemmän siirtynyt kunnallisverotukseen, kiinteistöveroihin, arvonlisäveroihin ja valmisteveroihin. Voidaan puhua jopa siirtymisestä degressiiviseen verotukseen, kun ainoa progressiivinen vero, valtionvero, muodostaa yhä pienemmän osan kaikista veroista, yksi arvio oli, että sen osuus kaikista veroista on vain 10%. Tällaista lupailee myös alivaltiosihteeri Martti Huhtamäen työryhmän selvitys, jonka väliraportti julkaistiin heinäkuun puolivälissä, mutta joka kokonaisuudessaan valmistunee joskus vuoden lopulla. Ainakin väliraportissa korostuu pyrkimys tasaveroon, joka käytännössä merkitsee pienituloisten verotaakan kiristymistä.

Näennäistä tukea ratahankkeeseen

Ilman pieniä nahisteluja hätäistä vaalibudjettia ei saatu aikaan. Kiistoja budjettiriihessä herättivät muun muassa Itämeren suojeluun ja Seinäjoki-Oulu ï rataosuuden parantamiseen tarvittava rahoitus. Itämeren suojelurahoista päästiin lopulta sopuun ja rataosuuksien perusparannukseenkin lohkesi ensi vuodelle 40 miljoonaa alun perin esitetyn 5 miljoonan sijasta. Myös Haminan ohikulkutien rakentaminen aloitetaan, vaikka Vihreät esittivät sen poistamista Seinäjoki ï Oulu rataosuuden rahoituksen turvaamiseksi. Ratahankkeisiin ensi vuodelle ehdotetut varat voidaan selkeästi nähdä erityisesti päähallituspuolue Keskustan kikkana kerätä pisteitä vaaleihin. Radan kokonaisparannus vaatisi ainakin 350 miljoonan euron rahoitusta vuosiksi eteenpäin eikä pääministeri Kiviniemen runnaama näennäinen rahoitus kokonaisuutta muuta. Pelkona onkin, ettei isoja varoja rataparannuksiin enää vaalien jälkeen heru.

Opintotukia ei vieläkään indeksiin

Opiskelijoita hallitus ei vaivautunut miellyttämään. Porvarihallitus päätti edelleen olla sitomatta opintotukia indeksiin ja jättää heidät elämään kiinteillä tuilla. Valtionvarainministeri Kataisen päätä ei kääntänyt edes budjettiriihen aikana säätytalolle rynnänneet parikymmentä opiskelijaa, jotka muistuttivat porvaripuolueiden aiemmista lupauksista sitoa tuet indeksiin. Hallituksen ehdotusta opiskelijoiden henkilökohtaisen ateriatuen nostamisesta kymmenellä sentillä opiskelijajärjestöt pitävät lähinnä huonona vitsinä.

Opintotukien jättäminen pois indeksiin sidotuista tuista venyttää entisestään valmistumisaikoja. Opiskelijat joutuvat jatkossakin elättämään itsensä esimerkiksi osa-aikatöillä, jonka vuoksi opiskeluajat kasvavat huomattavasti. Tämä on ristiriidassa hallituksen linjausten kanssa opiskelijoiden entistä nopeammista valmistumisajoista ja pidemmistä työuristä.

Hallitus sulkee silmänsä työttömyydeltä

Riihessään hallitus päätti leikata työllisyysvaroja yli 60 miljoonalla eurolla ensi vuonna. Kuluvana vuonna työllisyyden tukemiseen on käytetty vajaat 590 miljoonaa euroa ja nyt tämä summa on siis putoamassa 530 miljoonaan euroon. Päätös on saanut kansalaiset ja erityisesti suurimmat ammattiliitot raivoihinsa, sillä työttömyyden hipoessa 300 000:tta heikennykset kohdistuvat erityisesti nuoriin ja pitkäaikaistyöttömiin. Nimenomaan nuorisotyöttömyyden hoitoon ei tunnu hallituksella olevan haluja puuttua.

Lisähuolia työväestölle ovat tuoneet Kiviniemen taannoiset lupaukset, ettei mahdollisesti hallituksessa istuva Keskusta aio kajota työeläkkeisiin ensi vaalikaudella. Ylipäätänsä puheet niiden leikkauksista riittävät nostamaan spekulaatioita, onko Keskustan tai Kokoomuksen tavoitteena yleisestikin ottaen ryhtyä joskus tulevaisuudessa supistamaan työeläkkeitä.

Antti Siika-aho
Reijo Katajaranta

Leikkauksia saatetaan tulevaisuudessa perustella velkaantumisella

Kiviniemen hallitus on ilmoittanut kattavansa budjetista peräti 8,3 miljardia valtion lainanotolla. Valtion velkaantumisesta varoitellaan, sillä se tulee piakkoin nousemaan jo 85 miljardiin euroon.

Lainanottoaan hallitus on perustellut leikkausten välttämiseksi. On kuitenkin epäilty, tullaanko Suomessa lähitulevaisuudessa näkemään suuria leikkauksia käyttämällä valtion velkaantumista verukkeena.

Taloussanomat asetti velalla pelottelun kyseenalaiseksi 6. elokuuta jutussaan ôMiksi Suomi pelkää velkaa?ô. Artikkelin mukaan valtion velka on luonnollinen osa budjettia ja sitä kuuluukin olla. Nimenomaan keynesiläisen politiikan elementtinä on julkisen sektorin tukeminen vaikka velkarahalla. Lehdessä haastatellun poliittisen taloustieteen tutkijan Lauri Holapan mukaan ñvaltionvelassa ei pidä tarkastella absoluuttisia määriä. Oleellista on velan osuus suhteessa bruttokansantuotteeseen. Tässä vertailussa Suomi kuuluu Euroopan unionin vähiten velkaantuneisiin maihinò.

Palkansaajien tutkimuslaitoksen Jaakko Kianderin mielestä vielä parempi julkisen sektorin tilan mittari olisi nettovelan määrä. Julkisuudessa käsitellään yleensä bruttovelkaa, josta saadaan nettovelka vähentämällä finanssisijoitukset. ñJulkisella sektorilla on velan vastapainona varallisuutta. On rahaa, finanssisijoituksia ja aika paljon omaisuutta. Valtiolla on esim. osakesalkku, jonka arvo on yli 20 miljardia euroa. Julkiseen sektoriin lasketaan myös työeläkerahastot, joilla on rahaa yli 130 miljardia euroa, mikä on paljon enemmän kuin valtionvelkaò, sanoo Kiander. Suomi on nettovelassa selvästi plussan puolella ja jotain aivan muuta kuin Välimeren maiden nettovelat. Suomi on tässä vertailussa Euroopassa aivan kärkipäässä.

KÄ/RK

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ❑ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ❑ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ❑ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-8335360 tai 050-5884159

Velkomusjärjestelmästä tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma

Pekka Tiainen
7.9.2010
Valtiotieteen tohtori
taloustiede

Pankkien ja pankkiiriliikkeiden velkomuskeinottelusta on tullut syöpä, joka tuhoaa kansakuntaa sisältä.

1990-luvun laman ajoilta muistamme yritysten konkurssit ja asuntojen pakkomyynnit sekä ihmisten velkaantumisen, joka vaikeutti monien elämää tai tuhosi sen. Velkasaneeraus helpotti joissain tapauksissa. Sitten saatiin aikaan velkojen 15 vuoden vanhentumissäännös, joka vapautti 1990-luvun alkuvuosina velkaantuneita veloistaan. Tämän muutoksen perusteella on annettu käsitys siitä, että nyt järjestelmät olisivat toimivat. Tällainen kuva on harhainen. Päin vastoin tilanne on kärjistynyt erittäin pahaksi. Oikeus- ja poliittinen järjestelmä on ajautunut rähmälleen pankkien edessä. Tilannetta voidaan kuvata muutamin luvuin.

Pahoinvoinnin kasvot hyvinvoinnin varjon puolella

Valtion vuoden 2011 talousarvioesityksestä löytyy muutamia havainnollisia lukuja. Pitkittyneesti pienituloisten määräksi ilmoitetaan vuonna 2000 298 000 henkilöä ja vuonna 2010 500 000 henkilöä ja vuonna 2011 arviona 520 000 henkilöä.

Lapsia avohoidon tukimuodoissa oli vuonna 2000 298 000 ja vuoden 2011 luvuksi arvioidaan

72 000, mikä on enemmän kuin yksi kokonainen lapsi-ikäluokka. Kodin ulkopuolelle sijoitettujen lasten ja nuorten määräksi kerrotaan vuodelle 2000 12 671 ja vuoden 2011 arvio on 16 500 lasta.

Velkaperinnässä yksityisellä puolella on noin 300 000 henkilöä. Perintälaskuja on 3 miljoonaa vuodessa. Pakkokeinoissa ovat erityisesti lisääntyneet henkilökatsastus/takavarikkoasiat vuoden 2003 1009:sta yli 25 000:een. Lehtien yleisöostoilla näihin asioihin liittyvät nimettömästi esitetyt huolet ovat lisääntyneet ja ovat sävyltään äärimmäisen vakavasti otettavia.

Suomessa käräjäoikeuksien ratkaisemat velka- tai saamissuhdeasiat ovat lisääntyneet vuoden 2005 60 272:sta vuoden 2009 205 202:een (Tilastokeskus) ja lisäys on yksistään vuonna 2009 puolitoista kertainen edelliseen vuoteen verrattuna. Ne edustavat 2/3 siviiliasioista tuomioistuimissa ja tämän lisäksi on muita taloudellisia kiista-asioita. Ulos-ottovelkomusten kohteena olevien lukumäärä on noussut 232 670:een ja pääomien kokonaissaldo 3,9 miljardiin euroon (Tilastokeskus) ja ulosotetut summat 700 miljoonaan euroon vuodessa.

Kaikkeen tähän liittyy se, että Suomessa 300 000 ihmistä syö masennuslääkkeitä ja 700 000 mielialalääkkeitä.

Työttömyyden vaikutus

Nämä asiat ovat yhteydessä työttömyyteen. Työttömien työnhakijoiden määrä kasvoi vuoden 1990 silloisesta alimmasta tasostaan alle 100 000.sta yli puoleen miljoonaan 1990-luvun laman ollessa pahimmillaan ja laski sitten 200 000:n tuntumaan vuoden 2008 alkupuolella ennen syvää taantumaa. Siitä se nousi 300 000:een. Laaja työttömyys tai kokonaistyöttömyys, mitä sanaa myös käytetään, nousi 1990-luvun laman ollessa pahimmillaan yli 650 000:een ja laski 15 vuoden aikana vuoden 2008 alkupuolella alimmillaan runsaaseen 300 000:een (320 000 toukokuussa 2008). Tästä lukumäärä on noussut ja on nyt loivan laskun jälkeen vajaa 450 000. Mukana tässä luvussa ovat työttömien työnhakijoiden lisäksi työttömyyseläkeläiset, ryhmänä lomautetut, joiden ei ole tarvinnut henkilökohtaisesti ilmoittautua työnhakijoiksi työvoimatoimistoihin saadakseen työttömyyspäivärahaa, lyhennetyllä työviikolla olevat sekä työllistämistuki- ja työvoimakoulutuksen ja muiden tällaisten toimien piirissä olevat.

Työttömyys lähti siten nousemaan ja puolitoistakertaistui nykyisessä syvässä laskussa ja on noussut pahimmillaan runsaaseen 60 %iin siitä, mitä se oli 1990-luvun lamassa pahimmillaan. Silloin työttömyys viisinkertaistui, mutta lähtötaso ennen nousua oli alle puolet siitä, mitä nyt.

Tämä syvä taantuma on tuonut muassaan työttömien ja pienituloisten perinnän, ulosotot ja velkomukset ja pienituloisiin kohdistuvat velkomuksiin liittyvät pakkotoimet. Olennaista kuitenkin on, että huono kehitys jatkui jo ennen syvää laskua, vaikka talous ja työllisyys kohenivat. Tätä selittää yhtäältä se, että pienituloisia jäi paitsi nousun tuomasta hyödystä. Olennainen asia kumminkin on velkomuksen muuttuminen. Tässä on tapahtunut paha oikeusjärjestelmän epäonnistuminen, kun on synnytetty pankkien hyväksi toimivat järjestelmät.

Työttömyys aiheuttaa raskaana perintönään ansiomenetyksiä, jotka pienentävät ansiosidonnaista sosiaaliturvaa ja näkyvät aikanaan myös pienentyneinä eläkkeinä.

15 vuoden askartelu velkomuslainsäädännössä, lopputulos epäonnistuminen ongelmien korjaamisessa

Tämä merkitsee, että on pahoin epäonnistuttu lainsäädännön ja oikeuskäytäntöjen kehittämisessä, kun tarkoituksena kuitenkin on ollut 1990-luvun lama-aikaisten virheiden välttäminen. Tilanne oli päinvastoin pahentunut 2000-luvulla jo ennen tätä syvää taantumaa, joka kärjisti asian.

Tärkeä syy tähän on pankkien valta yhteiskunnassa. Niiden varpaille ei astuta ja oikeus- ja velkomusjärjestelmää on räätälöity niiden hyväksi. Sen vastapainona, että on tullut 15 vuoden velkojen vanheneminen, pankkien otteet ovat kiristyneet ja suoraviivaistuneet. Entisaikojen neuvottelu- ja sovittelukulttuuria maksujärjestelyistä ei ole. Velkomukset pannaan suorasukaisesti perintäyhtiölle, joka laittaa tiedot luottotietoihin ja vaikeuttaa tällä tavalla asiakkaan mahdollisuutta hoitaa asioitaan. Tällaisista perintäyhtiöistä tunnetuimpia ovat ulkomaisomisteiset Lindorff ja Intrum Justitia ja on ilmaantunut uusiakin. Ne ja pankit suoraankin antavat tiedot Asiakastieto Oy:n kaltaisille luottotietoyhtiöille, joka ei selvitä onko vaatimus oikeutettu tai riidanalainen ja vaikeuttaa perinnän kohteiden tilannetta. Jos yksityinen ihminen olisi velkoja, tarvitsisi tämä oikeuden päätöksen, mutta Lindorffin kaltaiset yhtiöt tai pankit eivät joudu vastuuseen vaikka merkityttävät luottotietoja ilman oikeuden päätöstä.

Ulosottoviranomaisen järjestelmässä on paljastunut sporttelipalkkaus. Sen mukaisesti noin 650 ulosottomiestä saavat ulosottojensa perusteella 1000-2500 euroa kuukaudessa tulospalkkaa. Se johtaa intressiin antaa tietoja velkojalle ja tehostaa ulosottoa ulosoton kohteelle aiheutettuja vahinkoja huomioonottamatta.

Jatkuu sivulla 5

Uskottava tarina

Viime vuonna asiat menivät päin mäntyä. Hyvän tavan mukaan ne tilastoitiin. Samalla vanhat tilastot pantiin uusiksi, että asiat näyttäisivät nätimmiltä, sellaisilta, joita olisi kiva katsella ja jotka turvaisivat yhteiskuntarauhaa. Kapitalistit eivät suurin surminkaan halua totuutta esiin. Uskottava tarina riittää.

Nykymaailmassa huijaukset ovat yleinen ja meilläkin maan tapa. Virallisten ja puolivirallisten laitosten tilastohuijaukset ovat mahdollisia ja välttämättömiä yhteiskuntarauhan vuoksi. Ilman niitä maailman raadollisuus olisi näkyvissä. Siinä porvarilliset puolueet tarinoineen olisivat ylipääsemättömissä vaikeuksissa.

Mutta ei, eivät ole, kun syntymästä saakka meidät opetetaan nöyriksi, uskomaan esivaltaan, isään, poikaan ja pyhään henkeen ï siihen yliluonnolliseen, jolta eniten kärsivä saa kirkkaamman kruunun. Siksi kaiken maailman huijaukset menevät helposti läpi ja porvarilliset puolueet valheineen ovat turvassa.

Elämämme lujaksi perustaksi rakennetaan sokea usko. Vain jossain ylhäällä on kaikki viisaus, jonka kyseenalaistaminen ei kuulu asiaan eikä hyviin tapoihin. Siksi nykyaikaa hallitsevat viralliset ja virattomat pötypuheet, jotka opetetun nöyryyden ja uskon vuoksi uppoavat ihmisiin kuin häkä. Sokea usko on henkistä laiskuutta.

Meihin jokaiseen vaikuttavina aikamme suurina huijauksina ovat kuntien (aiheettomat vuokrat ja poistot) kirjanpidon ja kansantalouden (tilastojen jatkuva muuttelu) tulosten vääristäminen sekä roisi valhe, väestön ikääntymisestä. Sitä kaikki höpöttävät. Ketään ei kiinnosta se, että 1946ï 95 syntyneet ja jokaisen nyt elossa olevan pitäisi olla hengissä myös neljänkymmenen vuoden kuluttua!

o o o

Heinäkuun puolivälissä julkaistiin viime vuoden tuotannon, työtuntien ja tuottavuuden tilastot. Samalla, kuten sanottu, kaikki aiempien vuosien julkaistut luvut pantiin taas kerran uusiksi. Lukuja rukkaamalla maailma näyttää kauniimmilta.

Rukkaaminen on mahdollista senkin vuoksi, että koko kapitalistinen maailma nojaa 1700-luvun puolenvälin teoriaan (BKT), vaikka se on aikoja sitten todistettu vääräksi. Siksi se on pelkkä tilastokokoelma, jonka kaksi puolta on väkisin runnottu yhtä suuriksi ikään kuin se olisi kirjanpitoa! Kun se on pelkkä tilastokokoelma, sen lukuja voidaan mulkata mielin määrin.

Ongelma on siinä, että BKT:ssä on vain vuoden aikana lopputuotteet. Ne muka saadaan, kun kokonaistuotannosta vähennetään ns. välituotteet, jotka kuulemma on ostoja toisilta yrityksiltä. Mitä nämä yritykset ovat, sitä ei kukaan osaa selittää, eipä tietenkään, kun niitä ei yksinkertaisesti ole olemassa. Olematon on uskon asia. Todellisuudessa kyse on varastoista, joka myydään ensimmäisenä ja tilalle hankitaan uusi niin että vuoden lopussa on uusittu varasto. Siitä alkaa seuraava vuosi. Näin se menee, porvarillisen koulutuksen saaneet eivät sitä ymmärrä, tiedä.

o o o

Työn tuottavuus on kapitalisteille a ja o, mutta nyt se uhrattiin työllisyyspropagandaan. Tilastokeskuksen muokattujen tilastojen mukaan viimevuonna BKT supistui 8,0, työtunnit 4,7 ja työn tuottavuus rajut 3,5 prosenttia. Samassa tilastossa kokonaistuotanto supistui 9,5 ja tuottavuus älyttömät 4,8 prosenttia. Vastaavaa katastrofaalista tilastoa ei ole ennen nähty. Näiden molempien lukujen mukaan töitä teki 2,454 miljoonaa henkeä. Työttöminä oli 220,8 tuhatta henkeä (8,2 %).

Toisin katsoen virallinen tilasto osoittaa, että töitä olisi tehty noin 2,25 miljoonaa henkilötyövuotta. Työttömyyteen kului 420 tuhatta työvuotta (15,7 %). Mutta tänä ja viime vuonna julkaistujen, siis mulkkaamattomien lukujen mukaan kokonaistuotanto supistui 6,5 ja tuottavuus parani 0,6 prosenttia. Sen mukaan töitä olisi tehty 2,05 miljoonaa vuotta ja työttömyyteen haaskattiin 620 tuhatta työvuotta (23,2 %).

Työttömyysprosenttien suuri ero johtuu tietoisesta huijauksesta, mm. siitä, että yli miljoona henkeä oli muka työllisiä, vaikka työn puuttumisen vuoksi he tekivät töitä vain kuusi kuukautta. Siksi heiltä jäi palkkaa saamatta 8-12 miljardia euroa! Jos tuottavuus olisi ollut edes lähellä 90-luvun tasoa, työttömyysluvut ja palkkojen menetykset olisivat vielä paljon, paljon suuremmat.

o o o

Harva se päivä hehkutetaan, että lama on ohi. Pötyä. Lamaa edeltäneen vuoden tuotannon tasolle päästään vasta neljän tai viiden vuoden kuluttua. Jatkossa tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin ja työn tarve vähenee. Työpaikat voivat vielä lisääntyä, mutta silloin työaika ja palkat pienenevät. Kun jatkossakin työvoimaa on tarjolla vähintään nykyinen määrä, palkkatyöläisiä rasittava lama ei mene enää koskaan ohi!

Vapaakaupan vuoksi olemme vaikeuksissa. Monet tuotannon alat ja niiden osaaminen ovat jo kuihtuneet ja moni on vähin erin kuihtumassa olemattomiin. Jo ennen kuluvan vuosisadan puoltaväliä työn puute uhkaa kaksinkertaistua. Ministeri Katainenkin sen tietää. Kokoomus luottaa ihmisten tiedonvajeeseen ja sokeaan uskoon. Se on varma, että ihmiset uskovat sen suoltamaan paskaan. Kataisen mielestä suomalainen on rakennettu niin, että tyhmänä äänestäjänä hän arvostaa sitä, joka kertoo uskottavimman tarinan.

Uskottava tarina on vain tarina. Se ei tuo leipää pöytään. Väliaika lamasta lamaan on lyhentynyt, eikä ñnousukausiò riitä laman jälkien siivoamiseen. Nousukaudella saadut korjaukset eivät enää koskaan riitä lamaa edeltäneen tason saavuttamiseen, ellei tehdä todella suuria muutoksia, että elo tulisi, olisi ja näyttäisi ihan oikeasti paremmalta.

Siksi on erottava EU:sta ja vapaakaupasta. Suomalainen työ ja tuotanto on suojattava ulkomaisia varkaita, suurpääomaa vastaan. Palkkatyöläisten asiat ja kansantalous on pantava kuntoon. Kapitalistien etujen ensisijaisuudesta on siirryttävä työläisten etujen ensisijaisuuteen. Siihen eivät pelkät tarinat riitä!

Kai Kontturi

Kykeneekö Helsinki enää turvaamaan köyhille, sairaille ja vammaisille edullisemman asumisen?

Helsingin Kaupungin Arava-kiinteistöyhtiöiden fuusioimisesta käytiin keskustelutilaisuus asukkaiden ja päättäjien kesken Pohjois-Haagan yhteiskoululla 31.8.2010. Sali oli täynnä asukkaita. Kahvittelun jälkeen käytiin kipakka keskustelu omasta asiasta. Vieraat esitteli Helsingin kaupungin vuokralaisten yhdistyksen (HKVY:n) varapuheenjohtaja Kiti Wiik sekä sihteeri Sami Auersalmi.

Kuva: Rosa-Maria Keskivaara

Lausunnoissaan ja kannanotoissaan asukkaat kyseenalaistavat suunnitelmat pääomafuusiosta

Mistä on kyse?

Kaupunginjohtaja päätti kaupunginvaltuuston huhtikuussa 21.10.2009 hyväksymän strategiaohjelman mukaisesti perustaa työryhmän esiselvittämään kaupungin omistamien asuinkiinteistöjen ñtehokkaampaa hallintoaò. Marraskuussa 2009 virkamiestyöryhmä ehdotti Helsingin kaupungin omistamien aravakiinteistö-yhtiöiden yhdistämistä yhdeksi pääomayhtiöksi. Sitten marras-joulukuussa 2009 asiaa käsittelivät kaupunginhallitus ja sen konsernijaosto. Kesäkuussa 2010 fuusiotyöryhmä sai työnsä valmiiksi ja luovutti mietintönsä kaupunginjohtajalle. Päättäjät pyrkivät nyt ajamaan läpi suunnitelman, jonka mukaan pääomayhtiö (ñHelsingin Timanttiò) muodostetaan sulauttamalla yhteen 21 nykyistä aravakiinteistöyhtiötä. Samalla perustetaan 21 isännöintit. alueyhtiötä.

Miksi kaupunki haluaa ñlaajempaa tasausta?

Osalla yhtiöistä on erittäin paljon velkaa (vaihteluväli 319-1099 euroa m2) ja eri tavoilla hoidetut talot, jotka vaativat kalliita korjauksia. Jätkäsaaren, Kalasataman ja Kruunuvuorenrannan uudisrakentaminen tulee olemaan liian kallista ja osuisi vain näiden kolmen kiinteistöyhtiön kontolle.

Tasauksen ja pisteytyksen lähtökohtia

Uuden pääomavuokran pohjana tultaisiin käyttämään nykyistä pääomavuokraa, jota ei tasattaisi. Tasauksessa otettaisiin huomioon yhtiön kunto. Huonosti hoidetut yhtiöt maksaisivat enemmän. Alueellinen pisteytysmahdollisuus tulisi kasvamaan vaihteluvälillä +20%- -20%, kun se nyt on +10%- -20%.

Jatkosuunnitelmat

Suunnitelmien mukaan pääomayhtiö perustettaisiin kuluvan vuoden 2010 puolella. Alueyhtiöt olisivat perustamisvaiheessa ensi vuoden 2011 lopulla ja ñHelsingin Timanttiò aloittaisi toimintansa 1.1.2012, jolloin samaan aikaan nykyiset kiinteistöyhtiöt sulautuisivat alueyhtiöihin. Ensimmäiset uudella tavalla lasketut, pisteytetyt ja tasatut vuokrat perittäisiin 1.1.2013.

Säästöjäkö?

Asukkaat eivät ole saaneet selkeää vastausta siihen, tuleeko tästä säästöjä tai halutaanko tällä yleensä säästöjä. Näyttää enemmänkin siltä, että uuden portaan luominen toisi päinvastoin kustannuksia, kun pääomafuusioyhtiön palkat ja kulut tulevat vuokralaisten maksettaviksi. Säästöjä pitäisi kuitenkin tulla, sillä tonttivuokrien nousu sekä muut tulevat korotukset aiheuttavat sen, että kohta ei ole enää varaa asua.

Seuraavassa numerossa käsittelen asian etenemistä, sekä sitä, miten asukkaat arvioivat ja kommentoivat aravakiinteistöjen fuusiota.

Rosa-Maria Keskivaara

Velkomusjärjestelmästä tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma....

Jatkoa sivulta 3

Rahoitusalan alihankintaketjuttaminen kiertämisen keinona kuten rakennusalalla

Heikki Hiilamo ja MOT-ohjelma ovat ansiokkaasti arvostelleet vippiyhtiöitä, jotka saavat jopa 40 % voittoa ihmisten ahdinkoa ja hätää hyväksikäyttämällä. Hiilamo arvosteli oikeutetusti tehtyjä lain muutoksia teknisiksi eivätkä ne puutu vippiyhtiöiden laillistettuun rosvoamiseen, josta voidaan oikeutetusti puhua. Vippiluottoyhtiöt eivät kuitenkaan ole ainoat, jotka toimivat oikeusjärjestelmän kustannuksella luottaen siihen, että oikeusjärjestelmä suojelee niiden edut ja vippiluottoyhtiöiden ei tarvitse käyttää tähän omaa rahaa, vaan ne voivat nämäkin summat nostaa voittoinaan. Vastaavaan tapaan toimivat tarvittaessa sellaiset vakuudettomia luottoja myöntävät kulutusluottoyhtiöt ja myös sellaiset yhtiöt kuten esimerkiksi Nordean Nordea Rahoitus. Nordea on tarpeen ottaa esille tässä, koska siihen suhtaudutaan, ettei ainakaan se. Pankki käyttää tätä hyväkseen pelkäämättä puuttumista, kun se toimii väärin. Siihen pitäisi päinvastoin kohdistaa kovemmat vaatimukset merkittävyytensä takia.

Nordea käyttää tätä hyväkseen siten, että on ulkoistanut toimintojaan omalle tytäryhtiölleen, jolloin sen on helpompi väistää vastuuta asiakokonaisuuteen liittyvissä asioissa. Tällainen toimintojen pilkkominen eri tytäryhtiöihin tai ketjuttaminen käyttämällä esimerkiksi Lindorffin ja Asiakastiedon kaltaisia yhtiöitä tai ulkomailla olevia ketjun osia muistuttaa rakennusalan alihankintaketjuja. Niiden avulla tunnetusti kierretään lakeja ja työehtosopimuksia ja muita sääntöjä ja pankit käyttävät hyväkseen vastaavalla tavalla omia rahoituspalveluiden alihankintaketjuja.

Anneli Tuomisen johtama Finanssivalvonta suojelee pankkien etuja, ei asiakkaiden

Anneli Tuomisen johtaman Finanssivalvonnan, aiemman Rahoitustarkastuksen osalta on tullut selväksi, että se ei ole huolehtinut asiakkaan, tallettajan ja sijoittajan suojasta, vaan on keskittynyt vahtimaan pankkien varojen riittävyyttä, niin sanottua vakavaraisuutta puuttumatta tehokkaasti niiden väärin tekemisiin. Se ei puutu kolmen suuren, Nordean, Pohjola Pankin ja Sampo Pankin väärin tekemisiin eikä eräiden muiden kuten Evlin, vaan valitsee kohteensa muualta antaakseen käsitystä että toimii.

Siksi oikeuslaitoksella olisi tärkeä tehtävä oikaista oikeuskäytännöt, joilla rakennetaan pakoportteja väärin toimineille rahoituslaitoksille, ja muuttaa tuomiokulttuuri sellaiseksi, että pankit joutuvat vahingonkorvausvastuisiin. Näin oikeuslaitos välttyy samalla aiheuttamasta itselleen ongelmia, joita syntyy, kun se toimii pankkien työkaluna seurauksena oikeuslaitoksen tukehtuminen satoihin tuhansiin käsiteltäviä velkomusasioita. Samalla oikeuslaitos olisi korjaamassa näiltä osin romahtanutta oikeusjärjestelmäämme. Ulosottomiesten ja voutien palkkausjärjestelmä olisi korjattava peruspalkkaan pohjautuvaksi ja lisävahinkojen aiheuttaminen ulosoton kohteille tulee ottaa ulosoton määrää vähentäväksi tekijäksi. Suojaosuus, johon ulosotolla ei ole oikeutta kajota, on nostettava kiireellisesti nykyisestä runsaasta 600 eurosta kuukaudessa tuhanteen euroon. Korjaukset järjestelmiin pakottaisivat pankit ja muut rahoituslaitokset muuttamaan vääristyneitä toimintatapojaan.

Olennaista on lisätä varoja työllistämiseen ja pienten palkkojen ja sosiaalietuuksien nostamiseen, koska näin katkaistaan ihmisille aiheutettuja perintä- ja ulosottokierteitä, jotka heijastuvat perheiden, yksinäisten ihmisten ja lasten pahoinvointina. Muutokset ovat välttämätöntä sisäistä turvallisuuspolitiikkaa, sillä suuri turvallisuusuhka kansalaisia vastaan aiheutuu rahoitusalan vääristyneistä toimintatavoista, jotka tuhoavat syöpäkasvaimen tavoin yhteiskuntaa sisältä päin. Oikeusjärjestelmän tehtävä on suojella kansalaisia ja yrittäjiä pankkien ja pankkiiriliikkeiden uhreja niiden vääriltä toimilta.

Stora Enson kiemurat

Työvoima- ja elinkeinoministeriö julkisti marraskuussa 2009 arvionsa maamme energian tarpeesta vuoteen 2030 saakka. Sähkön kulu-tustavoite vuodelle 2020 on 98 terawattituntia vuodessa. Sähkön kulutuksen vähenemiseen ovat vaikuttaneet taantuma, metsäteollisuuden tuotannon odotettua rajummat supistukset, energiatehokkuuden paraneminen ja säästötoimet.

Ministerit Matti Vanhanen ja **Mauri Pekkarinen** toteavat, että lisäydinvoimaa tarvitaan korkeintaan yhden yksikön verran.

Metsä- ja metalliteollisuuden asiamiehet esittivät maaliskuussa ñennusteenò, joka osoitti kahden uuden ydinvoimalan tarpeen teollisuuden investointien mahdollistamiseksi.

Hallituksen iltakoulu päätti 21.4. puoltaa kahden ydinvoimayksikön lupaa.

Keskipohjanmaa pohtii 23.4.10: Ydinvoimapäätöksen piti auttaa raskasta teollisuutta pysymään kotimaassa... Ydinvoimauutisen jälkeisenä aamuna metsäjätti Stora Enso kertoi lopettavansa sanomalehtipaperin tuotannon Varkaudessa. Kotkan tehtaansa se ilmoitti myyvänsä yksityiselle pääomasijoitusyhtiölle OpenGate Capitalille... Ainakaan heti eivät rakennusluvat tehonneet.

Karjalainen kysyy 23.4.10: Vain muutamia tunteja sen jälkeen, kun hallituksen iltakoulussa tehtiin päätös kahden uuden ydinvoimalan rakentamisesta, saatiin ñpalkkioò hallituksen herkkäkorvaisuudesta metsäteollisuuden toiveita kohtaan. Vai voiko uutisen ajoitus olla sattumaa?

Helsingin Sanomat toteaa 24.4.10: Yritysjohtajat vaativat myönteisiä ydinvoimapäätöksiä, jotta metsäteollisuuden kannattaisi vastakin investoida Suomeen. Heti seuraavana päivänä metsäteollisuus vastasi huutoonsa, kun Stora Enso ilmoitti lopettavansa Varkaudessa sanomalehtipaperin valmistuksené Mitä päätös kertoo yhtiön johdon ja sen omistajien kyvystä sitoutua. Stora Enson johto on lopettanut tai lopettamassa tehtaita, joita on vielä viime vuosien inves-toinneilla modernisoitué . Valtion osakkuusyhtiötä johdetaan silmissä pääoman tuoton maksimointi tässä ja nyt. Maan hallitus ja sen osakkuusyhtiöt elävät eri aikaa.

Eduskunta hyväksyi hallituksen esityksen 1.7.2010.

Viisi päivää eduskunnan äänestyksen jälkeen Stora Enso vahvisti Varkauden paperikoneiden alasajon. Työttömäksi jää 250 työntekijää.

Suomenmaassa 7.7.10 **Katri Komi** ñäimisteleeò päätöstä: - Negatiivinen ratkaisu tuli vain hetki sen jälkeen kun lisäydinvoimaloihin liittyvät päätökset taas nytkähtivät eteen päin. - Se siitä paljon puhutun ñkohtuullisen hintaisenò energian turvaamisen merkityksestä teol-lisuudelle.

Aamulehti kommentoi 14.7.10: Alansa huipuksi nimitetty Aalto-yliopisto on löytänyt hinnan ilmiölle, jota kutsuttiin ñStora-Enson Amerikan-valloitukseksi´ô Ilmaisun sävy on ironinen, epäsuoraa ivaa, jota pidetään huumorin yhtenä lajina. Stora Enso osti 5 miljardilla ja myi 2 miljardilla...

Kaupan suunnitteli toimitusjohtaja **Jukka Härmälä**é Ensiksi palau-tuvat mieleen juuri Härmälän bo-nukset. Koko joukko kuihtuvan metsäteollisuuden työntekijöistä muistaa kyllä nuo vaiheet. Maailman valloittaminen kuuluu dynaamisen yrittämisen piirteisiin. On toisaalta hyvä, että jokin rykäisy jää näin selvästi taloushistoriaan, se näet saattaa olla opiksi.ò

Savon Sanomat kirjoittaa 22.7.10: Stora Enson huhtikesäkuun tulos ennen veroja oli 193 miljoonaa euroa. 2009 samana aikana syntyi 370 miljoonan tappio. Tulosparannuksen takana on kas-vanut myynti ja suotuisat valuut-takurssimuutokset.

Kouvolan Sanomat jatkaa: Toimitusjohtaja **Jouko Karvinen** on syystä tyytyväinen tulokseen. Se on paras kolmeen vuoteené Vahvistuva kysyntä antaa mahdollisuuksia paperin hintojen korotuksiin.

Keskipohjanmaa hehkuttaa 4.8: ñUPM kertoi eilen saman kuin Stora Enso reilu viikko sitten. Kumpikin yhtiö paransi kevään aikana roimasti tulostaané UPM:n osake kallistui reilusti ja vanavedessä tulivat myös Stora Enso ja keväisen tuloksensa kohta julkistava M-real... Toivoa alasajettujen tehtaiden uudesta käynnistämisestä ei kuitenkaan - Sunilan sellutehdasta lukuun ottamatta - ole. Konekantaansa uusiva M-real aloittaa yt-neuvottelut vävenhennyksistä Äänekosken tehtaillaan. Laajennusten pääsuunta yhtiöillä on yhä Etelä-Amerikassa ja Aasiassa. Stora Enso laajentaa sellutehdastaan Brasiliassa, kaavailee sellun suursatsausta myös Uruguayhyn ja kasvattaa enenevästi eukalyptusta niin Etelä-Amerikassa kuin Kiinassa... Yhtiön uudet sopimukset kuitenkin kääntävät myös paperin hinnan nousuun. Metsäyhtiöiden yhtei-nen näkemys lähitulevasta on luottavainen. Käsillä on vahvan nousun kausi.

Demari haastattelee 13.8.10 varapääluottamusmies **Timo Suhosta**, joka pitää Stora Enson päätöstä ñkäsittämättömänäò: - Stora Enson johdossa kvartaalinäkemys on todella vahva ja siitä seuraa hätäisiä ja vääriä päätöksiä. Valtio antaa Stora Enson johdon ajaa alas hyviä ja tuottavia koneita. Yt-neuvotteluissa työntekijät osoit-tivat kiistattomasti, että paperikone 4:n jatko toisi yhtiölle 3 kertaa paremman tuloksen kuin mitä koneen lopettamisesta saadaan säästöä. Yhtiön johto ei vaan lotkauttanut korvaansa laskelmillemmeé Stora Enso on investoinut 2000-luvulla Varkauteen 200 miljoonaa euroa. Ylikapasiteetti ei ole meidän ongelmamme. Yhtiölle riitä se, että tehtaalla tehdään tulosta. Toimitusjohtaja ***Karvinen*** on ajamassa Suomen metsäteollisuutta alas. Hesari luonnehtii Karvista ñankeiden aikojen hätäiseksi patruunaksiò. Suhonen jaksaa uskoa järjen voittoon. - Totta kai toivomme, että paperikone 3 saisi jatkaa.

Miksiköhän **Jyri Häkämiestä** sanotaan valtionyhtiöiden valtion (ulkomaille) ohjauksesta vastaavaksi ministeriksi?

Juhani Tanski

Tukimiljoonat eivät pelasta Kiljavan sairaalaa

Tuusulan kunnanhallituksen päätöksessä Kiljavan Sairaala Oy:n lisärahoituksesta 23.8.10 ei hävinnyt vain kunnanjohtaja, vaan erityisesti Kiljavan Sairaala Oy:n osakaskuntien kuntalaiset.

Mainitulla kunnanhallituksen päätöksellä viedään kuntalaisten varoja yksityisen sairaalayhtiön tukemiseen. Se on yhtälö, joka ei asiantuntijalautakunnan ja virkamiestenkään mukaan tule toimimaan.

Kiljavan Sairaala Oy:n upotetut osakaskuntien tukimiljoonat nyt ja tulevaisuudessa eivät tule ñpelastamaanò sairaalan toimintaa järkeväksi tulevaisuudessakaan. Tappiota toiminnasta on edelleen n. 21.000 euroa sairaalan toimitusjohtajan mukaan (K-U 25.8-10).

Syy on yksityisen sairaala-yhtiön kalleus osakaskunnille kaikista kirjanpito ñkikkailuistaò huolimatta. Esim. hajautetaan toiminta kahdeksi yhtiöksi, millä saadaan hoidon hintaa muka halvemmaksi.

Perustettavalle Kiljavan Sairaalan kiinteistöyhtiölle maksetaan myös osakaskunnilta tukea, eivätkä ne maksut ja vastuut tällä ñkikkailullaò mihinkään osakaskunnilta katoa.

Jori Porspakka työttömien mielenosoituksessa 2009

Kiljavan Sairaala Oy:n osakaskuntien lisääntyvä tukirahapumppaus Kiljavalle vie kunnilta oman terveydenhoidon määrärahoja ja kehittämisen mahdollisuuksia niin valtavasti, että se tulee mahdollisesti vaikuttamaan Tuusulan kunnan talousarvion tekemiseenkin ensi vuonna (K-U 25.8-10 Kunnanjohtaja Joensivu).

Hämmästystä herättää Tuusulan kunnanhallituksessa olevien valtuutettujen valmius tukea kyseistä Kiljavan Sairaala Oy:tä lähitulevaisuudessa liki 1 miljoonalla eurolla, kun he ovat vähentäneet Tuusulan kuntalaisilta 2,5 % sosiaali- ja terveyspalveluja. Erityisesti Pohjois-Tuusulan (Jokela ja Kellokoski) kuntalaiset ovat tahtomattaan joutuneet leikkausten uhreiksi peruspalveluissa. Yöpäivystysambulanssi lopetettiin Jokelasta n. 8.000 kansalaiselta ja nyt kesällä 2010 lopetettiin sosiaali-ja terveyspalvelut 5 viikoksi liki 10.000 kuntalaiselta.

Yksityisen sairaalan ñavustamiseenò käytettävät rahat riittäisivät n.3 kpl yöpäivystysambulanssin toimimiseen Pohjois-Tuusulassa, eikä terveys-ja sosiaalipalveluja olisi kesäisin lopetettava.

Jori Porspakka
porspakka@pp.inet.fi
040 5605008

On jo kiire: Ilmastolaki vireille heti

Heikkoon ilmastopolitiikkaan kyllästyneet kansalaiset eri puolilta Suomea kokoontuivat eduskuntatalolle tapaamaan kansanedustajia syysistuntokauden alkajaisiksi 7-8. 9 "Polttava kysymys-ilmastolakikampanjan" järjestämässä Kansalaislobbaus-tapahtumassa. Tapahtumassa suomalaiset kertoivat henkilökohtaisesti kansanedustajilleen, että Suomen ilmastopolitiikka ei riitä nykyisellään torjumaan ilmastokatastrofia. Suomeen halutaan ilmastolakia, jolla hallitus sitoutuisi vähentämään päästöjä vähintään viidellä prosentilla vuosittain.

Tapaamispyyntö oli lähetetty kaikille kansanedustajille, ja siihen vastasi myöntävästi 40 edustajaa. Tiistaina 7.9 eduskuntatalon ympäristö muutettiin työmaa alueeksi rakentamalla installaatio, joka symboloi kansalaislobbarien suorittamaa ilmastopolitiikan peruskorjausta.

Kansalaislobbarit ovat vapaaehtoisia, ilmastonmuutoksesta huolestuneita ihmisiä, jotka haluavat vaikuttaa Suomen ilmastopolitiikkaan. Vaalirahakohujen ja teollisuuden hiljaisen lobbaamisen vastapainoksi tarvitaan avointa ja läpinäkyvää kansalaisvaikuttamista.

Jotta Suomi tekisi oman osuutensa ilmastokatastrofin torjumiseksi, meidän on leikattava päästöjämme vähintään 40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Arvellaan, että maapallon lämpötilan nousun hillitseminen 2-3 asteeseen tulisi maksamaan n. 1 % koko maailman bruttokansantuotteesta vuodessa. Jos ei tehdä mitään ja eletään entiseen malliin, tulevat kustannukset nousemaan 5-20 kertaa suuremmiksi seuraavalle sukupolvelle.

Pankkien pelastamiseen on käytetty viime vuonna 5 % maailman bruttokansantuotteesta.

Päästövähennykset saavutetaan dramaattisilla satsauksilla energiatehokkuuteen ja energian säästöön sekä siirtymisellä uusiutuvaan energiantuotantoon.

Sähkön ja lämmön yhteistuotanto perustuu kokonaan bioenergiaan vuoteen 2050 mennessä. Liikenteessä siirryttävä mm. tie- ja lentoliikenteestä raiteille sekä sähköautoihin. Liikenteen määrä ei saa kasvaa nykyisestä.

Päästöjen vähentämisellä on kiire. Keinojen on oltava otettavissa käyttöön saman tien.

Paperiteollisuuden historiaa ja nykyaikaa

Jäin 2005 eläkkeelle palveltuani paperiteollisuutta 42 vuotta 4 kuukautta. Joitain näkemyksiä ja ajatuksia voinen esittää alasta, vaikka en asiantuntijaksi tunnustaudukaan.

Muutoksen tuulia oli jo ilmassa viimeisinä työvuosina,Tehtaitten omistukset alkoivat siirtyä ulkomaisille sijoittajille. Suurfirmat kuten Stora Enso ja UPM lähtivät maailmanvalloitusretkille. Tuloksena suurtappiot ja häntä koipien välissä kotiin palaaminen jos eläimellistä vertausta voidaan käyttää. Osoittautui kuinka heppoisia henkilöitä oli valittu suurten firmojen johtoon. Oikeistolainen maailmankuva sai kuvittelemaan lännen olevan maapallon osa, jossa kullan vuoleminen puulusikoillakin onnistuu.

Jo 10 vuotta sitten oli nähtävissä, missä paperinkin ainoat kasvavat markkinat tulevat sijaitsemaan eli Aasiassa,Venäjällä ja latinalaisessa Amerikassa. Setä Samuli on sotinut maailmalla itsensä kipeäksi, nyt jo sotien kiinalaisten velkarahalla.

Koskaan ei Juuso Waldenin aika palaa Jämsänkoskelle eikä muuallekaan. Ei kukaan paperitehtaalle töihin menevä väitä voivansa olla samassa firmassa eläkkeelle pääsyynsä saakka, Waldenin aikana se oli mahdollista.Tämä historiallinen totuus ei liene nykypolven tietoisuudessa, ei kaikki ollut ennen huonompaa kuin nykyaika. Jollain sektorilla on tapahtunut parannusta, työperäiset asiat aina huononevat.

Ilmeisesti ennuste 10 vuoden kuluttua Suomen paperitehtaitten sijainnista vain rannikolla pitänee paikkansa. Paperirullien kuljetus sisämaasta satamiin on kallista ,se myönnettäköön. Edellämainutun Juuson aikana työmiestä jopa kunnioitettiin Juuson porvariudesta huolimatta. Nyt työmies ja nainen tehtaalla on ainoastaan numero henkilökunnassa.

Paikallaan eivät paperityöläiset ole seisseet kuten Kemijärvi-liike osoitti. Kysye on kuitenkin työväenliikkeen yhteisestä asiasta

Silloin kun paperia voidaan myydä voitolla, koneet pyörivät aikansa. Ja kun tilanne huononee, pannaan väki pakkolomalle. Tämähän se on käytäntö useimmilla tehtailla. Kaikesta ei voida syyttää työnantajakapitalisteja. Kyllä demarien hallinnoima Paperiliitto on osasyyllinen. Olisi pitänyt aikoinaan laittaa kova kovaa vastaan eikä suostua kaikkeen työnantajien vaatimaan. SAK on myös osoittautunut paperitiikeriksi.

Työväenliikkeellä on tehokas taistelukeino yleislakko. Se on kuitenkin demarien ay-johdolle kauhistuttava sanakin. Saattaisivat teollisuuspamput suuttua ja sulkea vaalirahahanat ja muut etuudet.

Eläkkeellä olevaa kiinnostaa lähinnä Ilmarisen pystyssä pysyminen ja eläkkeen tulo tilille määräpäivänä. Ahkerana ajattelijana ja kirjoittajana kuitenkin tulee nuorison tulevaisuus mieleen. Olen kaikille sukulaisnuorille tähdentänyt, että työtä aikoinaan etsiessään kiertävät kaikki paperi- ja sellutehtaat kaukaa, se on auringonlaskun ala.

Viimeisimmät uutiset Stora Enson ja norjalais- ja ruotsalaisfirmojen yhdistymisestä lienevät tulleet julkisuuteen liian aikaisin. Ei savua ilman tulta. Jos fuusio toteutuu lienee Kaipolan sanomalehtipaperikoneen taru pian loppuvaiheessa.

Suuri raha fuusioituu, mutta heitä naurattanee vasemmiston hajanaisuus. Nyt jos koskaan tarvittaisiin vasemmiston voimien yhdistämistä torjumaan äärioikeiston hyökkäyksiä. Kuitenkin edelleen toveri on toisen toverin pahin vihollinen, se on minua surettanut vuosien ajan. Pieni toivo on kuitenkin hyvä pitää elossa.

Ehkä työväenpuolue kokoomuksen todellinen väri paljastuu äänestäjille ennen vaaleja. Se väri ei ole sinivalkoinen eikä vihreä, kyllä se taantumuksen musta on, kuten se on ollut koko kokoomuksen elon ajan.

Reino Welling, Jämsänkoski

"Ilmastosoturi" Hilkka Kuusinen Kansan äänen haastattelussa

Arkkitehti Hilkka Kuusinen, miksi olet täällä eduskunnan portailla tänään?

Päästövähennyksien toteutumiseksi pitäisi tehdä suuria ratkaisuja, joista tärkein olisi energiansäästö. Muistan kuinka öljyn hinnan noustessa 70-luvun lopulla - oliko jotakin saatavuusongelmiakin - niin silloin säästettiin julkisesta valaistuksesta ja ennen kaikkea rakentamisessa pienennettiin ikkunakokoja ja aloitettiin kehittää energiaa säästävää rakentamista. Sen jälkeen taas tuntuu, että säästämisen sijaan kulutus on lisääntynyt. Ydinvoimaloita on myyty kansalaisille halvan energian saannilla. Kulutuksen järkevä suuntaaminen ja energiansäästö ei näytä kulutuksen kasvuun perustuvassa talousmallissa olevan suosittu puheenaihe.

Eikö meidän pitäisi odottaa, että muut maat sitoutuvat ensin alentamaan päästöjään?

Voisikohan Suomi olla tässä esimerkkinä eikä tilastojen hännillä? Meillä on niitä metsiä ja järviä, joita kannattaa suojata happosateilta.

Minkälainen on oma ñhiilijalanjälkesiò? Miten asut ja liikut?

Positiivista siinä on, että käytän julkisia liikennevälineitä, so. ei ole autoa, en juurikaan tee lentomatkoja, ostan paljon kierrätettyä, käytän samoja etupäässä kierrätyksestä hankkimiani kalusteita vuosikymmeniä, syön etupäässä kasvisruokaa. Negatiivista on, että minulla on kaksi asuntoa: omistusasunto Helsingissä ja vuokra-asunto maaseutukylässä - molemmat ovat kyllä hyvin vanhoja hirsitaloja eli ñkierrätettyjäò.

Tykkäisitkö, että tulevaisuuden kesät Suomessa olisivat menneen heinäkuun kaltaisia?

Voi kuinka kaipaankaan vanhoja suomalaisia kesiä; kevyttä kesäsadetta ja heleätä aurinkoa, en kestä hehkuvaa paahdetta. - Sään ääri-ilmiöt myös pelottavat.

Millaisen Suomen ja maailman haluaisit olevan tulevilla sukupolvilla?

Vastustan ydinvoimaa ja Suomeen louhittavaa ydinjäteonkaloa lastemme tulevaisuuden takia. Toivoisin, että voisimme asua ekologisesti ja väljästi. Lapset tarvitsevat liikkumatilaa ja luonnonympäristöä. Helsingin uusia asuinalueita rakennetaan aivan liian ahtaiksi ja samalla täytetään jok´ikinen rakentamaton välialue. En pitäisi kahta asuntoa, jos kaupunkiasuminen olisi luonnonläheisempää. Niin varmaan ajattelee moni muukin.

ilmastopalstat toimitti: Antero Nummiranta

Kohti vaikeampia aikoja

Lamat seuraavat toisiaan aiempaa nopeammin. Niiden seuraukset jäävät nähtäväksi. Työllä on syntynyt todellinen rikkaus, johon ei kuulu virtuaalitalous. Se on pelkkää huuhaata, jolla kaiken maailman keinottelijat kasvattavat maailmantalouteen ilmakuplaa. Virtuaalirahalla pelaaminen on nykyaikana lamojen syntymisen suurimpia syitä. Siksi lamojen sykli on lyhentynyt.

Nykyajan porvarillisten päättäjien puheissa on lempiaiheena työurien pidentäminen, että työvoima riittää ja että lapset ja vanhukset voidaan elättää. Siksi myös julkiset menot on pidettävä kurissa ja kuntien määrää on supistettava. Ne eivät ole vaalipuheita, vaan raakaa leikkausten ennakointia, joilla pohjustetaan seuraavaa vaalikautta. Vaalipuheissa julistetaan ilosanomaa.

Mutta mihin olemme todella menossa? Onko yleinen suunta parempaan vai huonompaan?

Yhä useammat porukat esiintyvät eduskuntatalolla. Pian olemme siellä kaikki yhdessä? Tässä Pardian väki 20.10.09 vastustamassa valtiotyönantajaa henkilötyövuosien vähentämisaikeista

Oikeisto ja monet muutkin ovat sitä mieltä, että 2050 mennessä väestö ikääntyy ja työvoima vähenee ja väestön huoltosuhde kasvaa. Siksi työuria on pidennettävä. Ennusteen mukaan jokaista työikäisen sataa henkeä kohden lapsia ja vanhuksia olisi 76 - siis 21 nykyistä enemmän. Se tulee kalliiksi. Ennusteessa on tietoinen ja poliittisesti tarkoituksenmukainen virhe. Ennusteen mukaan 1945 jälkeen syntyneiden ja nyt elossa olevien pitäisi olla hengissä myös 2050, vaikka joka päivä heistä joku kuolee. Kun virhe korjataan ja otetaan huomioon eliniän piteneminen, yli 64 vuotiaiden määrä supistuu lähes puolella - 835 tuhannella! Sen jälkeen huoltosuhde on sama kuin nykyisin 55.

Tähän liittyy myös julkisten menojen kurissapitäminen, vaikka niiden tarve kasvaa. Kuvitellaan, että kuntien vähentäminen vähentää hallintokuluja. Myös koulujen ja terveysasemien keskittämisen suuremmiksi tehokkaimmiksi yksiköiksi pienentää kuluja. Sillä ei ole merkitystä, että ne etääntyvät pienten lasten, vammaisten ja vanhusten ulottumattomiin. Taka-ajatuksena siis pilkottaa luonnollisen poistuman kiihdyttäminen.

Nämä oikeiston tavoitteet perustuvat pörssikeinottelijoiden, yritysten, pankkien, vakuutusyhtiöiden ja yleensä suurituloisten jatkuviin pyrkimyksiin voittojen lisäämiseksi. Sitä palvelee myös verojen alentaminen. Kapitalistit haluavat voittonsa kehityksen suunnasta riippumatta.

Työministeriön ñTyövoima 2025ò-selvitys on arvio talouden pitkän ajan kehityksestä. Sen perusteella voidaan tehdä kuvaus, siitä missä ollaan vuonna 2050. Kuten luonnollista, niin ministeriön selvitykseen sisältyy seikkoja, jotka piilottavat raadolliset lopputulokset.

Selvityksen tavoitteellisen kehityksen työvoimatase päättyy vuoteen 2030. Siinä on työikäisiä 83,1 prosenttia, joka 2050 olisi työvoimana 2 671 000. Se on 166 tuhatta nykyistä työikäisten ennustetta pienempi, joten nyt työvoimaa olisi 2 870 000. Työtuntien lähtökohtana eivät ole todelliset vaan työvoimatutkimuksen luvut. Ne sisältävät suuren määrän tekemättömiä työtunteja, haamutunteja. Kun nämä ongelmat korjataan, saadaan ilmeinen kuva talouden kehityksestä.

Mikäli kokonaistuotanto, joka on eri asia kuin bkt, kehittyy selvityksen mukaan reaalisesti ensin 2 sitten 1,7 ja lopuksi 1 prosenttia vuodessa, niin vuonna 2050 se voisi olla 522 miljardia euroa. Jos työn tuottavuus romahtaa lähes puoleen entisestä, kuten selvitys ennustaa, silloin se kasvaisi 163 euroon tunnissa ja tuotantoon tarvittaisiin 3 202 miljoonaa tuntia työtä. Kun työvoimaa on käytössä 5 066 miljoonaa tuntia, työttömyyteen jää 1 860 miljoonaa tuntia, 36,7 prosenttia. Työurien pidentämiselle ei työn jättimäisen puutteen vuoksi ole mitään tarvetta!

Virallisissa tilastoissa tämä kurjuus piilotetaan kätevästi työvoimatutkimuksella. Siinä 1 450 000 työllistä tekee pätkätöitä viisi täyttä työkuukautta ja työttömiä on 125 000 henkeä ja työttömyysaste on 4,4 prosenttia. Mutta missään ei näy, että 1 575 000 hengeltä puuttuu työtä ja palkkaa seitsemän kuukautta! Kaiken tämän fiksut porvaritkin tietävät. He tietävät, että se alentaa palkkatasoa ja että tässä on kyse tavoitetaseesta. Kun asioita tarkastellaan selvityksen perus- tai heikon kehityksen tasolla, näköalat huonovat.

Jo nyt valtio ja kunnat ovat taloutensa kanssa lujilla. Velkaa tehdään. Velkaantumisen estämiseksi näin vaalien alla puhutaan varovasti menojen leikkaamisesta ja tuottavuustehokkuudesta. Jatkuvasti vihjaillaan menokurista, kuntien yhdistämisestä, työurien pidentämisestä, tuloverojen helpotuksista, välillisten verojen nostosta jne. Kaikki nämä liittyvät talousnäkymiin ja ovat oikeiston tavoitteita kapitalistien voittojen kasvattamiseen tai vähintään turvaamiseen. Vaalien alla niistä puhutaan varovasti. Nyt vain valmistellaan alitajuista yleistä mielipidettä, että julmat säästöpäätökset voidaan tehdä vaalien jälkeen.

Mikäli eduskuntapuolueet säilyttävät asemansa edes suurin piirtein, oikeiston tavoitteet muutetaan todellisuudeksi hokemalla taas vanhaa fraasia - ei ole vaihtoehtoa!

Edellisen laman aikoihin työllisyyden nimissä tehtiin suuri verouudistus. Pääoma- ja yritysveroja pienennettiin 44 prosenttia, progressiivinen osinkovero poistettiin kokonaan, mutta osa siitä on palautettu tasaverona. Tänään osinkojen veronalennus on keskimäärin 61 prosenttia. Viimeiset, hetki sitten tehdyt hurjat omaisuusveron ja kela-maksun poisto lisäsivät kapitalistien saalista lähes miljardilla eurolla. Verot alennettiin, vaikka ne ovat yhteiskunnan hyvinvoinnin edellytys.

Verojen alentaminen on syynä julkisen talouden ongelmiin. Se on virhe, joka pitää korjata. Lisäksi julkista taloutta rasittaa työttömyys, tuhannen miljoonan työtunnin puuttuminen. Sanotaan, että maamme talous on riippuvainen viennistä, mutta unohdetaan, että vapaakaupan oloissa tuonti kasvaa viennin kasvaessa. Vain suurpääoman jättivoitot riippuvat viennistä. Ongelma on siinä, että suurikaan vienti ei juuri lisää työllisyyttä, eikä työllistävää kotimarkkinatuotantoa. Suurikaan vienti ei ole parantanut työllisyyttä edes 1990 tasolle, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhannella.

Vastaisuudessa lamat seuraavat toisiaan aiempaa nopeammin. Maalaamatta piruja seinälle tulevaisuus kulkee kohti huonompaa, kohti todella vaikeita aikoja. Siksi on koottava yhteen, yhdeksi voimaksi, nyt hajallaan olevan työväenluokan voimat taisteluun paremman toimeentulon puolesta, irtaantumiseksi lamojen sykliä lyhentävästä virtuaalitaloudesta ja EU:sta työllistävän kotimarkkinatuotannon suojaamiseksi sekä itsemääräämisoikeuden palauttamiseksi.

Kai Kontturi

PETOS

Suomessa kaudella 1946ï 1990 syntyi 3 433 384 lasta. Vuonna 2008 heistä oli elossa ja asui maassa 1 778 776 henkeä.

Tilastokeskus julkaisi pitkän aikavälin väestöennusteen syyskuussa 2009. Ennusteen mukaan seuraavan 45 vuoden aikana maasta muuttaa pois 55 000 henkeä ja vuonna 2055 yli 64 vuotiaita olisi 1 733 776 **henkeä.**

Tätä ennustetta vallanpitäjät käyttävät perusteena vaatimuksille työurien pidentämiseksi, työeläkkeiden leikkaamiseksi, eläkeiän nostamiseksi ja eläkemaksujen korottamiseksi. Jos ennuste olisi totta, yksikään vuosina 1946ï 1990 syntyneistä ja 2008 elossa olleista ei saisi kuolla! Kuitenkin joka päivä heistä joku kuolee ja iän karttuessa vauhti kiihtyy. Niinpä 2055 heistä on ehkä vain puolet elossa.

Tilastokeskuksen ennuste on tietoinen petos.

Sukupuolineutraali avioliittolaki

Vuonna 1903 Suomen Sosialidemokraattisen Puolueen Forssan ohjelmassa todetaan: ñUskonto on julistettava yksityisasiaksi. Kirkko on erotettava valtiosta ja kirkolliset sekä uskonnolliset yhdyskunnat katsottava yksityisiksi yhdistyksiksi, jotka itse järjestävät sisälliset asiansa. Uskonnonopetus on poistettava kouluista.ò Ranskassa valtion ja kirkon ero tapahtui 1905.

Valtaapitävän yhteiskuntaluokan vallan merkkinä kirkko on aina seisonut keskellä kylää. Onko oire tulevista suurista muutoksista se, kun kirkon asema näyttää rakoilevan?

Suomessa kaksi valtiokirkkoa tulee erottaa valtiosta ja muuttaa yhdistyksiksi, jotka keräävät jäsenmaksunsa eivätkä peri kirkollisveroa. Kirkoilla ei tule olla julkisoikeudellista asemaa eikä erioikeuksia. Vapaaajattelijain liitto vaatii, ettei missään yhteiskunnallisissa toimissa edellytetä eikä harjoiteta uskonnollista toimintaa. Uskontokunnille jaettava rahallinen valtionapu on lopetettava. Uskonnon opetus on lakkautettava päiväkodeissa, kouluissa ja valtion yliopistojen teologisissa ñtiedekunnissaò. Uskonrauha- ja jumalanpilkkalait on kumottava. Hautaustoimi on siirrettävä valtiolle ja kunnille.

Valtion tulisi ottaa koko avioliittoon vihkiminen eli siviilivihkiminen maistraatissa hoitaakseen. Jos pari haluaa kirkollisen vihkimisen, se on parin asia. Kun uskontokunnilla on vihkimisoikeus, tulisi se olla myös Vapaa-ajattelijain liitolla ja Humanistiliitolla. Vihkimisoikeus koskee toistaiseksi vain eri sukupuolten välistä liittoa.

Laki rekisteröidystä parisuhteesta tuli voimaan 1.3.2002. Lain mukaan kaksi samaa sukupuolta olevaa henkilöä voi rekisteröidä parisuhteensa ja saada lähes samat oikeudet ja velvollisuudet kuin avioliiton solmiva mies ja nainen. Rekisteröidyssä parisuhteessa ei ole esimerkiksi mahdollisuutta adoptoida lasta yhdessä. Samansukupuoliset parit asetetaan laissa eriarvoiseen asemaan erisukupuolisten parien kanssa. Yhdenvertaisuusperiaatteen toteutuminen edellyttää lainsäädännön olevan sukupuolineuraalia.

Kahden miehen ja kahden naisen on mahdollista avioitua Hollannissa, Belgiassa, Espanjassa, Norjassa, Ruotsissa, Etelä-Afrikassa, Kanadassa sekä USAn Massachusettsissa ja Connecticutissa. Suomessa on muutettava avioliittolaki sukupuolineutraaliksi siten, että avioliitto on mahdollinen myös samaa sukupuolta olevien ihmisten välillä. Rekisteröidystä parisuhteesta annettu laki on kumottava.

Kun sukupuolineutraali avioliittolaki säädetään Suomessa, niin vapaa-ajattelijana mielestäni kaikki parit tulisi vihkiä maistraatissa. Tämä valmistaisi kirkon erottamista valtiosta. Tarvittaessa lisätään henkilökuntaa ja työtiloja. Jos kirkko luopuu vihkimisestä kuten piispa Eero Huovinen pelotteli, kirkko tuhoaa itsensä. Ilmeisesti kirkko vihkisi erisukupuoliset parit, sillä kirkon jäsenet haluavat yleensä kirkkohäät. Jos kirkko on kehityskelpoinen, se vihkisi kaikki parit. Jos samansukupuolinen pari kuuluu kirkkoon, on kirkon velvollisuus antaa heille sama palvelu kuin erisukupuolisille pareille.

Sukupuolineutraali avioliittolaki on tärkeä, jotta tasa-arvo laajenee ja syrjintä vähenee. Kuitenkin työväenpuolueiden ensisijaiset tehtävät liittyvät esimerkiksi sosiaaliturvaan (muun muassa työttömät, köyhyysrajan alapuolella elävät, yksinhuoltajat, eläkeläiset), terveydenhuoltoon, sairaudenhoitoon ja koulutukseen unohtamatta vallankumouksen valmistelua.

Hannu Kautto

TAKUUELÄKE ON SILMÄNKÄÄNTÖTEMPPU

Seppo Ruotsalainen
3.9.2010
Kirjoittaja on Valtiotieteen tohtori ja eläkkeellä oleva sosiaaliturvan erikoistutkija

Keskustelu työurien pidentämisestä ja eläkeiän nostamisesta käy maassa kiivaana. Tähän keskusteluun on nyt sekoittunut myös kysymys ns. takuueläkkeen toteuttamisesta. Ratkaiseva aloite tähän asiaan tuli ns. Sata-komitean esitysten pohjalta, kun pääministeri Matti Vanhanen jokseenkin tasan kaksi vuotta sitten ilmaisi halunsa, että kaikille suomalaisille tulisi varmistaa takuueläke, jonka suuruus olisi vähintään 650 euroa kuukaudessa. Asialla oli siis sama mies, joka sittemmin keväällä 2009 sai Rukan hangilla päähänsä, että suomalaisten eläkkeelle siirtymisikää tulisi kohottaa kolmella vuodella ylöspäin.

Satoihin nousevat Helsingin leipäjonot jo niin Fleminginkadulla kuin Myllypurossakin. Omalla politiikallaan Hallitus niitä pidentää.

Takuueläke tulee voimaan juuri vaalien alla

Takuueläke on tulossa voimaan vuoden 2011 maaliskuun alussa sopivasti huhtikuussa pidettävien eduskuntavaalien alla. Takuueläkkeen määräksi on määritetty eläkkeen voimaan tullessa 685 euroa kuukaudessa vuoden 2010 indeksitasossa. Jos eläkkeensaajan muut eläkkeet (työ- ja kansaneläke) eivät yllä tuohon tasoon, puuttuva osa maksetaan takuueläkkeenä.

Hallituspuolueiden ja mm. uuden pääministerin Mari Kiviniemen taholta takuueläkettä on kehuttu ja mainostettu vuolaasti ja se on kohotettu jopa istuvan hallituksen yhdeksi suurimmista ellei suurimmaksi sosiaalipoliittiseksi aikaansaannokseksi. Väite saattaa ironisessa mielessä jopa pitää paikkansa (niin kuristavia ovat hallituksen toimet olleet erityisesti pienituloista kansanosaa kohtaan), mutta tällä ñsaavutuksellaò ei tosiasiassa ole aihetta elämöidä. Näyttää joka tapauksessa siltä, että varsinkin keskustapuolue yrittää tehdä takuueläkkeestä oman vaalivalttinsa.

Mikä takuueläke?

Hallitus yrittää luoda kuvaa, että takuueläke olisi muka koko kansaa kattava laaja ja ehdoton perusta ja pohja, jonka läpi kukaan eläkeläinen ei pääse putoamaan. Todellisuudessa takuueläke tulee olemaan jonkinlainen nykyisen kansaneläkkeen päälle liimattava järjestelmä, joka aiheuttaa heti lähtökohdassa kysymyksen, mihin tätä uutta sosiaaliturvan tulokasta oikein tarvitaan.

Tätä kysymystä ihmetteli professori Jouko Ylä-Liedenpohja blogissaan jo samana päivänä 3.syyskuuta 2008 kun Helsingin Sanomat kertoi pääministeri Vanhasen mieltymyksestä kyseiseen asiaan. Eikö kansaneläke ole jo takuueläke? ja Miksi muuttaa hyvää ja koettua kansaneläkejärjestelmää?, kyseli Ylä-Liedenpohja varsin aiheelliseen sävyyn.

Takuueläke koskee samoja edunsaajia kuin kansaneläkekin

Edellä mainitut kysymykset ovat tänään, jokseenkin tasan kaksi vuotta myöhemmin erityisen ajankohtaisia. Tuleva takuueläke rajoittuu nimittäin ylivoimaiselta valtaosaltaan sen saman edunsaajajoukon pariin, jota nykyinen kansaneläkejärjestelmä jo koskee. Täysimääräinen kansaneläke on vuonna 2010 yksin elävälle henkilölle 584,13 euroa ja avo- tai avioliitossa asuvalle 518, 12 euroa kuukaudessa.

Tällä hetkellä täyden kansaneläkkeen voi saada henkilö, joka ei saa työ- tai muuta eläkettä. Tarkalleen ottaen myös pientä työeläkettä saava henkilö saa täyden kansaneläkkeen, mikäli ansioeläke ei ylitä rajatuloa, joka vuonna 2010 on 51,54 euroa kuukaudessa. Kun työeläke ylittää viimeksi mainitun rajatulon, kansaneläkettä pienennetään summalla joka on puolet henkilön työeläkkeen määrästä (siis jokainen työtai ansioeläkkeenä saatu euro pienentää 50 sentillä kansaneläkettä). Kun työeläke ylittää (v.2010) yksinäisellä henkilöllä 1207,38 ja avo- tai avioliitossa elävällä 1075,30 euroa kuukaudessa, kansaneläkettä ei makseta enää lainkaan.

Pelkkää kansaneläkettä saa tänä vuonna (2010) Suomessa noin 81 000 henkilöä. He ovat pääosin ihmisiä, joiden työuraa ovat lyhentäneet työttömyys, sairaudet, pätkätyöt, lasten syntyminen ja hoitaminen jne. Alle takuueläkkeen maksimisumman (685 euroa/kk) eläviä henkilöitä, täysimääräisen kansaneläkkeen saajat mukaan lukien on maassa noin 120 000. Eli tässä on pääpiirteissään se joukko, jonka perusturvan takuueläke kuulemma tulee ñtakaamaanò.

Takuueläke ei edusta laaja-alaista perusturvaa

Valtiolle takuueläke tulee maksamaan 119 miljoonaa euroa vuodessa, joten on selvää, ettei sillä summalla mitään yleistä perusturvaa toteuteta ï toisin kuin hallituksen taholta pyritään vihjailemaan. Mikäli yhteiskunnan päättäjien tarkoitus olisi ollut kattavan kansanvakuutuksen toteuttaminen, se olisi voitu toteuttaa kaikille kansalaisille maksetun kansaneläkkeen **pohjaosan** päälle rakentuvalla järjestelmällä. Se että mainittu pohjaosa aikoinaan röyhkeästi poistettiin, osoittaa ettei päättäjien tarkoituskaan ole ollut (eikä ole) sosiaaliturvan pohjan vahvistaminen, vaan pikemminkin tuon pohjan murentaminen.

Uudistus olisi voitu toteuttaa nykyisen järjestelmän puitteissa

Takuueläkkeen nimellä toteutettava eläkejärjestely olisi voitu jokseenkin yksinkertaisesti hoitaa vallitsevan kansaneläkejärjestelmän puitteissa. Huomio kiintyy erityisesti nykyisen täysimääräisen kansaneläkkeen määrän (yksinäisellä 584 e/kk) ja luvatun takuueläkkeen määrän (685 e/kk) välisen eron pienuuteen. Suurella kohulla synnytetyn takuueläkkeen taso olisi voitu toteuttaa vuoden 2011 alusta vuosittaisen indeksitarkistuksen ja kansaneläkkeen tasokorotuksen avulla.

Tasokorotukseen olisi enemmän kuin aihetta jo pelkästään kansaneläkkeen edelleen jatkuvan, hyvin vaatimattoman tason johdosta (esim. Ruotsin ja Tanskan kansaneläkettä vastaavat etuudet ovat Suomen etuuksia tuntuvasti korkeammat). Kansaneläkkeisiin tehtiin edellinen 20 euron tasokorotus vuoden 2008 alussa, mutta historiassa ennen näkemätön kapitalismin talouskriisi on ajanut monet pieneläkeläiset täydellisen ahdingon partaalle.

Lisäksi (asia, johon prof. Ylä-Liedenpohjakin viittaa), mikään ei estäisi poliitikkoja ja päättäjiä soveltamasta kansaneläkkeiden indeksikorotuksiin samaa kaavaa kuin työeläkkeidenkin korotuksiin ts. yleisen ansiokehityksen huomioimista kansaneläkkeissä edes sillä viidesosalla (20%), jota työeläkkeiden taitetussa indeksissä ñnautitaanò.

Näyttää siltä, että keskustan-kokoomuksen johtama oikeistohallitus väistää eläkejärjestelmää koskevat suuret ongelmat (taitettu indeksi, elinaikakerroin, eläkkeiden matala taso) ja kääntää huomion työuriin, eläkeiän nostoon ja nyt takuueläkkeeseen.

Takuueläke katoksi pienten eläkkeiden nousulle

Takuueläke sovitetaan yhteen muiden eläkkeiden kanssa. Se pienenee sen mukaan, miten paljon henkilö saa työ- ja kansaneläkettä. Jos eläketulot ovat vähänkin yli 685 euroa kuukaudessa , takuueläkettä ei voi saada. Väkisinkin tulee mieleen, että takuueläke on tarkoitettu lähinnä esteeksi ja kiinteäksi katoksi pienten eläkkeiden nousulle, eikä sitä ole tarkoitettu peruseläkkeeksi, joka myötäilisi joustavasti kansalaisten perustarpeita.

Epäilijä voisi sanoa, että samalla kun takuueläke on katto, se on myös lattia, jonka alapuolelle säilötään taloudellisesti kaikkein vaikeimmassa asemassa olevat kansalaiset. Lattian (katon) yläpuolella olevan toisen kerroksen väki ei ole alakertalaisia monessakaan tapauksessa paljoakaan paremmassa asemassa. Heidän kohtalostaan takuueläke ei ota minkäänlaista vastuuta. Takuueläke on heitä kohtaan yhtä välinpitämätön ja vastuuton kuin Vanhasen-Kataisen- Kiviniemen hallitus. Tämä toisen kerroksen ryhmä edustaa väkeä, jonka eläketulot liikkuvat 700 - 1200 euron välimaastossa kuukaudessa. Näitä henkilöitä, jotka saavat sekä kansaneläkettä että työeläkettä, oli vuonna 2009 noin 550 000.

Euroopan unionissa määritetty köyhyysraja on tällä hetkellä n. 900 euroa kuukaudessa. Henkilön katsotaan olevan köyhyysrajan alapuolella siinä tapauksessa, että hänen tulonsa eivät yllä vähintään 60 prosenttiin kansalaisten keskieli mediaanitulosta. Karkeankin arvion mukaan sadattuhannet suomalaiset eläketulojen varassa olevat kansalaiset elävät virallisen köyhyysrajan alapuolella. Tutkimusten mukaan erityisen vaikeassa asemassa ovat yli 75-vuotiaat naishenkilöt.

Takuueläkkeen kiemuroita

Kriittisiä kommenttejakin takuueläkkeestä on kuultu. Eräs ongelma on, että takuueläkkeeseen oikeutetun on itsensä haettava eläkettä Kelalta. Huolen aiheena ovat pienituloiset, jotka eivät osaa hakea heille kuuluvaa etuutta. Tähän on kiinnittänyt huomiota SAK:n sosiaalipoliittinen asiantuntija **Katja Veirto** (HS 1.8.10). Lisäksi on pieni ryhmä ihmisiä, jotka eivät periaatteellisesta syystä halua hakea etuuksia. Ehkä ihmiset eivät halua anoa almuiksi kokemiaan etuuksia.

Kansaneläkelaitokseen on odotettavissa todellinen hakemusten ruuhka helmikuussa 2011. On lausuttu jo epäilyksiä, pystyykö Kela selviytymään ruuhkasta. Taustalla kummittelee koko ajan kysymys, kannattaako tällainen revohka tilanteessa, jossa asia olisi hoidettavissa nykyisen eläkejärjestelmän puitteissa. Koko homma alkaa viitata siihen, että kyse täytyy olla jostakin muustakin kuin muutaman kymmenen euron lisäyksestä nykyisten kansaneläkkeiden tasoon.

Miksi tällainen vieras lisäelementti tuodaan järjestelmään juuri kun on päästy puhumasta, että eläkejärjestelmää tulisi selkeyttää? Sosiaali- ja terveysministeriön tiedotteen mukaan takuueläke otetaan huomioon myös tulona eläkkeensaajan **asumistukea** myönnettäessä. Toisin sanoen takuueläke pienentää asumistukea. Sama koskee myös **toimeentulotukea**. On olemassa vaara, että näiden etuuslajien osalta takuueläkkeen mukanaan tuoma käytäntö tulee olemaan eläkkeensaajalle epäedullisempi kuin vallitsevassa kansaneläkejärjestelmässä.

Miten käy kansaneläkejärjestelmän?

Peruskysymyksenä säilyy: mikä on takuueläkkeen tarkoitus ja mikä on sen suhde vallitsevaan kansaneläkejärjestelmään? Tässä yhteydessä on syytä palata vielä edellä puheena olleen professori Ylä-Liedenpohjan jo kaksi vuotta sitten esittämään kysymykseen: onko kyseessä hanke säätää kaikille 650 euron (nyt siis 685 euron SR) minimi työeläke? Professori vastasi kysymykseensä huudahduksella: Silloinhan kansaneläkejärjestelmä voitaisiin lopettaa tarpeettomana!

Henkilökohtaisesti en usko kyseisen minimi työeläkkeen mahdollisuuteen, mutta sen sijaan kyse voi hyvinkin olla nykyisen kansaneläkejärjestelmän syrjäyttämisestä vanhuuseläkejärjestelmänä - tai ainakin sen merkityksen ratkaisevasta pienentämisestä.

Olennaista uuden takuueläkkeen sisääntuonnissa on eläkkeen hakemuskäytännön monimutkaistuminen sekä eri etuuslajien uudelleen järjestely. Uhkana on tarveharkinnan lisääntyminen, toisin sanoen se, että eläkkeensaajan tulot ja menot tullaan syynäämään entistä tarkemmin. Uuden elementin tuominen sosiaalipolitiikan kenttään merkitsee yleensä ja talouslaman aikana erityisesti pyrkimystä menojen karsimiseen, siis etuuksien pienentämiseen ja niiden myöntämisen vaikeuttamiseen.

Vastaava ilmiö koettiin 1990-luvulla, jolloin (vuoden 1993 työmarkkinaratkaisun yhteydessä) työttömyysturvan piirissä vaikeutettiin **peruspäivärahan** saamisen ehtoja ja otettiin uutena elementtinä käyttöön tarveharkintainen **työmarkkinatuki.** Viimeksi mainitun seurauksena joudumme edelleen lukemaan sellaisia otsikoita kuin ñTyömarkkinatuen tarveharkinta vie ihmisarvonò - kuten nimimerkki Äiti vailla ihmisarvoa kirjoitti Helsingin Sanomien mielipidesivulla 8.8.2010.

Olennainen kysymys kuuluu, halutaanko toimeentulotuen käyttöön otolla murtaa jollakin tavoin nykyisen kansaneläkkeen myöntämisperusteita siten, että kansaneläkettä (esim. täysimääräistä kansaneläkettä) ei myönnettäisikään automaattisesti sillä perusteella, että henkilö ei saa muuta eläketuloa, siis ansio- tai työeläkettä. Onko siis kyseessä peruseläketurvan saamisen ehtojen kiristäminen? Näitä kysymyksiä lienee lupa esittää, sillä siinä määrin epäselviä näkökohtia näyttää takuueläkkeeseen liittyvän.

...jatkuu sivulle 9

Ydinvoimapäätöksen perustelut huijausta

Eduskunta teki 1.7. periaatepäätöksen kahden uuden ydinvoimayksikön rakentamiseksi. Luvat annettiin Teollisuuden Voimalle, joka suunnittelee voimalaa Eurajoen Olkiluotoon ja Fennovoimalle, joka kaavailee voimalaa ties minne. Ydinvoimapäätöksen yhteydessä oli löysää puhetta uusiutuvan energian tukipaketista. Siihen sisältyivät lupaukset, jotka annettiin Olkiluoto 3 -hankkeesta päätettäessä ja jätettiin täyttämättä. Jos Suomi toteuttaa uusiutuvan energian velvoitteet ja energiatehokkuustavoitteet, ei lisäydinvoimalle ole tarvetta. Ydinvoimapäätöstä perusteltiin sähkön saatavuuden turvaamisella, sähkön hinnan kohtuullisuudella, omavaraisuuden turvaamisella, sähkön tuotannon ympäristövaikutusten hyväsyttävyydellä, ydinvoiman työllistävällä vaikutuksella ï joskus jopa turvallisuudella ja energiavarojen uusiutuvuudella. Tarkastellaanpa näitä väitteitä tarkemmin.

Mielenosoittajat sulkivat valtatie 8:n 15 minuutiksi. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski etualalla polkupyöränsä kanssa.

1. Sähkön tarve

Työ- ja elinkeinoministeriö teki selvityksen energiatarpeesta vuoteen 2030 asti. Vuosikulutus on nyt noin 80 TWh, vuonna 2020 mennessä 90 ja olisi vuonna 2030 liki 100 TWh. Näiden laskelmien perusteella elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen arvioi ydinvoiman lisätarpeen olevan korkeintaan yhden yksikön verran. Laskelmat heitettiin maaliskuussa paperikoriin, kun metsä- ja metalli teollisuuden lobbaajat vetivät hihastaan omiin toiveisiinsa perustuvan arvion. Teollisuusneuvos Arto Lepistö (TEM) on myöntänyt, että hallituksen energiapaketin pohjana olleen sähkönkulutusennusteen korottaminen teki tilaa kahdelle uudelle ydinvoimalalle (YLE, 16.5.).

Ilmastotieteen mukaan vuonna 2020 päästöjen tulee olla 35ï 40% pienemmät kuin v 1990, muuten ilmastoa alkaa säädellä itseään vahvistava noidankehä. Päästöjen vähentäminen on järkevää hoitaa energiatehokkuudella sekä uusiutuvan energian lisäämisellä, korvaamalla suoraa sähkölämmitystä pellettikattiloilla ja täystehoisilla lämpöpumpuilla, siirtymällä tehokkaampiin kodinsähkölaitteisiin ja lisäämällä bioenergian ja tuulivoiman käyttöä. Uusiutuvan energian osuuden nostaminen merkitsee fossiilisen energian - hiilen, öljyn, maakaasun ja ydinvoiman - käytön vähenemistä.

2. Edullinen hinta

Ydinvoima on voimakkaimmin tuettu energiantuotannon muoto. Ydinvoimayhtiömme on vakuutettu vain murto-osasta siitä vahingosta, jonka ydinvoimaonnettomuus aiheuttaisi. Suomessa ydinvoimavastuulaki rajoittaa ydinvoimayhtiöiden vastuun 198 miljoonaan euroon. Useissa maissa ydinvoimayhtiöt ovat yhteisvastuullisesti vastuussa ydinonnettomuudesta ja maksimikorvaussummat voivat nousta useisiin miljardeihin. Näihin maihin ei ydinvoimaa rakenneta. Vakuutusyhtiöt eivät katso mielekkääksi tätä bisnestä. Suomessa ydinvoimaloiden yhteisvastuulaki on hyväksytty, mutta sitä ei ole saatu voimaan. Suomessa toimiva ydinvoimayhtiö saa massiivisen tulonsiirron veronmaksajilta alennettujen vakuutusmaksujen muodossa.

Ydinvoiman rakentamisessa yritysten pääoma olisi sidottuna taloudellisesti riskialttiisiin reaktorihankkeisiin. Tuulivoimaa voidaan esim. professori Peter Lundin (TKK) mukaan rakentaa 20 % Suomen tuotannosta ilman, että tulee ongelmia vesivoimalla tuotettavan säätövoiman kanssa. Tuulivoiman ja aurinkoenergian hinta on laskenut Euroopassa jo alle ydinsähkön hinnan, jonka hinta on nousussa. Laskelmissa tulisi huomioida myös ydinvoiman purkamisen ja siivoamisen kustannukset. Vesijäähdytteisten voimaloiden purkukustannus on lähes kaksinkertainen rakentamiskustannuksiin verrattuna.

3. Omavaraisuus / kotimaisuus

Paavo Lipponen ja monet muut ydinlobbarit vaativat Suomeen 3 uutta ydinvoimalaa energiaomavaraisuuden vuoksi. Ydinvoimaloidemme omavaraisuusaste on lähes nolla: uraani on louhittu, rikastettu ja kuskattu ulkomailta. Fortumin Loviisan voimaloiden Venäjältä ja TVO:n Olkiluodon voimaloiden valtaosin Kanadasta ja Australiasta. Polttoaineeksi TVO:n uraani on valmistettu Espanjassa, Saksassa ja Ruotsissa. Ulkomailta tulee myös TVO:n uuden voimalan uraani. Loviisan voimalat ovat Neuvostoliitosta, Olkiluodon Ruotsista. Olkiluotoon rakenteilla oleva kolmas voimala on saksalaisranskalainen. Rakentamiseen osallistuvista yli 2 400 yrityksestä suomalaisia on alle 800. Polttoaineen kotimaisuusaste on 0. Yhdessä asiassa ydinvoimaloiden kotimaisuusaste on korkea. Kaikki voimaloiden ydinjätteet, myös korkea-aktiiviset polttoainejätteet, jäävät tänne.

Kotimaista sähköntuotantoa voidaan lisätä uusiutuvilla energianlähteillä kuten tuulivoimalla ja biomassalla nopeammin, työllistävämmin ja turvallisemmin kuin ydinvoimalla.

4. Ympäristö ja terveys

Ydinvoimaa markkinoidaan hiilidioksideista vapaana ja puhtaana energiana. Se ei ole puhdasta, kun huomioidaan koko tuotantoketju louhimisesta jätteisiin. Ydinvoimaloissa tuotettu kilowattitunti tuottaa keskimäärin 66 grammaa hiilidioksidia - enemmän kuin uusiutuva energia. Ydinvoimala päästää ilmaan hiilidioksidiakin vaarallisempia päästöjä, jotka aiheuttavat mm. leukemiaa ympäristön ihmisille ï erityisesti lapsille.

Valtaosa Suomen kasvihuonekaasupäästöistä tulee muualta kuin sähköntuotannosta, esimerkiksi lämmityksestä. Energiateollisuus ry:n arvion mukaan 6. ja 7. ydinvoimala vähentäisivät kasvihuonekaasupäästöjä vain muutamalla prosentilla.

Uraanin louhinta aiheuttaa ympäristö- ja terveysongelmia. Jopa 85 % uraanin radioaktiivisuudesta säilyy louhintajätteissä. Radioaktiivisuuden puolittumiseen jätekasoissakin menee jopa satojatuhansia vuosia. Myös voimaloiden ydinjäte on tuhansien vuosien ajan vaarallista ihmisille ja ympäristölle. Sen loppusijoitusta ei ole kyetty ratkaisemaan..

5. Työllistävyys

Pääomavaltaisen energian tuotannon vaihtoehto on työvaltainen hajautettu uusiutuva tuotanto. Turvallisilla energiaratkaisuilla voidaan saada usean reaktorin verran sähköä ja kymmeniä tuhansia työpaikkoja. Se edellyttää, että ydinvoiman kustannukset huomioidaan täysimääräisinä ja ympäristölle lasketaan arvo.

TVO:n ja Fennovoiman hankkeiden toteuttaminen heikentää työllistävän uusiutuvan energian kuten bioenergian ja tuulivoiman kehittämismahdollisuuksia ja käyttöönottoa. Uusiutuvan energian lisääminen vauhdittaa merkittävästi myös alan yritysten vientinäkymiä. Kysyntä ja teknologiat kehittyvät nopeasti mm. puun polton sekä aurinko- ja pientuulivoiman sektoreilla. Meillä olisi mahdollisuus nousta maailman kärkeen uusiutuvien energioiden alalla. Luvanhakijat ovat työllistämisarvioissaan varovaisia. Olkiluoto 3:n kotimaisuusasteeksi lupailtiin etukäteen 50 %, mutta osuus jäänee alle 25 %.

6. Turvallisuus

Maanpuolustuskursseilla pahin rauhanaikainen uhka on yleensä ñpitkäaikainen maakunnallinen tai valtakunnallinen sähkökatkos pakkaskauden aikanaò. Noin 40 % maamme ydinsähkön tuotannosta haikaillaan keskitettäväksi Olkiluotoon. Jos Olkiluodossa sattuisi onnettomuus ja sähköntuotanto loppuisi tai linjat olisivat poikki, sähkökatkos aiheuttaisi vakavia ongelmia. Jos ydinvoiman alasajo maailmalla jatkuu nykyiseen tahtiin ydinvoimaloiden valmistajat katoavat saman tien. Voimalat ovat pulman edessä: Onko huoltoa ja varaosia saatavissa, joutuuko voimalan ajamaan alas, jolloin sähköverkkoon ei saada riittävästi virtaa.

7. Uusiutuvuus

Uraani on uusiutumaton luonnonvara, joka loppuu nykyisellä käytöllä 50-100 vuodessa. Uraani on vain siirtymäkauden energialähde. Uraanin hinnan kohotessa on uraanimalmin etsintä viime vuosina kiihtynyt Suomessakin. Buumi on kuitenkin hiipumassa. Suomessa kanadalainen kiinteistöjalostusyhtiö Cooper Minerals Inc on luopunut kaikista hankkeistaan ja ranskalainen valtionyhtiö Areva toimii minimibudjetilla.

Lopuksi

Antti Pesonen vaatii Pohjalaisessa 4.5.10: ñYdinvoiman lisärakentaminen pitää käsitellä uudelleen eduskuntavaalien jälkeen, sillä Suomen nykyinen hallitus ja eduskunta ovat korruptoituneet... On kestämätöntä, että mm. ydinvoimayhtiöiden tukemat ministerit ja kansanedustajat jakavat rakennuslupia rahoittajilleen.ò Eipä tuohon ole paljon lisättävää. TVO soveltaa ja Fennovoima aikoo soveltaa sähköntuotannon ns. Mankala-mallia: firmat myyvät osakkailleen sähköä omakustannushintaan. Verooikeuden professori Jaakko Ossa totesi keväällä Kauppalehdessä, että Mankala-malli on nykylainsäädännön näkökulmasta laiton. Jos malli kielletään, Fennovoimahanke päättyy ja Olkiluoto 4 menee mietintämyssyyn. Fennovoimalla ei ole tietoa voimalan eikä arvaustakaan jätteiden sijoituspaikasta. Ehkä sille tulisikin myöntää vain ikiliikkujatehtaan rakennuslupa.

Hävisimme ottelun ensimmäisen erän, mutta taistelu jatkuu.

Juhani Tanski

Onnistunut Olkiluodon saarto -tempaus

28. elokuuta kello 06 Eurajoella Olkiluodontien ja Valtatien 8:n risteykseen kerääntyi ydinvoiman vastustajien mielenosoitus. Poliiseja paikalla oli kuin Vilkkilässä kissoja. Suomen ensimmäinen ennalta ilmoitettu blokkaus alkaa; poliisi talutti ydinvoiman vastaisen työn pioneerin, **Ulla Klötzerin,** valtatien sivuun.

Parinsadan ihmisen joukko osoitti mieltä ydinvoimaa vastaan ja sulki päivän aikana Olkiluodon ydin-voimalaan johtavat tiet. Tielle viriteltiin tiesulkuja, jotka toteutettiin 2-200 ihmisen voimin. Poliisi otti asian vakavasti ja pystytti tiesulkuja. Satakunnan Kansan mukaan koko Porin ilmatila suljettiin päivän ajaksi.

Tunnelma oli lämminhenkinen ja iloinen. Olki-luo-dontien ja valtatie 8:n välisessä risteyksessä kannettiin banderolleja, piirreltiin liiduilla katuihin, pelailtiin, esitettiin teatteria, laulettiin. Viereisen huoltoaseman lipputangossa liehui ydinvoiman vastainen lippu. Iltapäivällä suljettiin tiet voimalan portin lähellä. Poliisi otti tiesululta 30 kiinni mielenosoittajaa, jotka saivat pikku sakot tien sulkemisesta ja niskoittelusta poliisia vastaan.

Seuraavana päivänä Maan ystävien järjestämässä seminaarissa ruotsalaisprofessori **Nils-Axel Mörner** kertoi, että Olkiluoto ei sovellu ydinjätteen sijoituspaikaksi. Päätös asiasta tehtiin ilman riittäviä taustatutkimuksia. Mörner pitää Suomen päätöstä rakentaa loppusijoituslaitos Olkiluotoon ñoutona ja epätieteellisenäò. - Löydöt osoittavat, että alueella on tapahtunut valtava maanjäristys, joten se ei voi olla tulevaisuudessakaan turvallinen ydinjätteen loppusijoitukseen.

Juhani Tanski

Riisiä vai ohraa? ilmastoasiat ruokapöydässämme

Atria on tuottajien omistama ruoantuotantotehdas, entinen pohjalaisten Itikka. Atrian sikatuotteet eivät enää kelpaa Venäjälle liian suurien antibioottijäämien takia. Kotimaassa maksa- ja kaalilaatikot kyllä kelpaavat. Eineslaatikoihin käytetään ulkomailta tuotua riisiä, koska kotimaista tuotantoa ei ole.

Mitä ñpahaaò riisissä on ja onko sille vaihtoehtoa?

Riisin viljely on merkittävä ilmaston lämpenemistä kiihdyttävä ruuan tuotantomuoto. Riisiä viljellään etupäässä vesittämällä peltoja. Osa pelloista on ollut alun perin luhtasoita ja ruovikoita, osa kuivempaa maata. Maan ollessa veden peitossa tapahtuu mätänemistä, josta syntyy metaania. Metaanin kasvihuonevaikutus on yli 20 kertaa hiilidioksidia voimakkaampi.

Riisi tarvitaan etelässä niiden omaan käyttöön, koska lämpenevä ilmasto pienentää satoja. Pakistan on ollut maailman kolmanneksi suurin riisin viejä, mutta tulvat ovat tuhonneet sadon ja pellot.

Kuvassa kaksitahoista ohraa. Perinteisempää nelitaho-ohraa ei enää löytynyt pystyssä Varsinais-Suomen pelloilta. Riisin tilalla ohraa varmasti voisimme käyttää monessa ruokalajissa.

Atria voisi ottaa käyttöön kotimaista ohraa riisin korvikkeeksi maksalaatikkotuotannossaan. Eineksen maku vain paranisi ja ohraa kannattaisi viljellä muuhunkin käyttöön kuin kaljatehtaiden mallasohraksi. Jos tarjontaa ja kunnon valistusta on tarjolla, markkinoita kyllä riittää.

Näin lupaa yhtiön oma ympäristöjulistus: ñVälittömien ympäristövaikutusten vähentämisessä Atrian keskeisiä näkökohtia ovat vesistön kuormitus, raakaaine- ja tuotehävikki, pakkausten ympäristöominaisuudet, kuljetusten ympäristövaikutukset sekä energian- ja vedenkulutus". Siispä hyvät tuottajaosakkaat, tehkää isänmaallinen ympäristöteko ja siirtykää riisistä kotimaiseen ohraan!

Tauno Tirttilä
Humppila

GM-viljely uhkaa viljelijän riippumattomuutta

Geneettisesti muunneltujen eliöiden (GM-organismit) hyödyntäminen lisääntyy kovaa vauhtia. Geenitekniikan avulla pyritään parantamaan kasvinjalostuksen täsmällisyyttä ja tuottamaan esim: tehokkaammin lääkkeitä. Samalla kuitenkin maataloustuotanto joutuu yhä voimakkaammin suuryritysten talutusnuoraan. Tämä uhkaa sekä yksittäisten viljelijöiden mutta myös kokonaisten kansakuntien riippumattomuutta.

Ruokapula ei vielä uhkaa maailmaa. Viljaa tuotetaan perinteisin menetelmin tarpeeksi. Kuva entisen DDR:n alueelta Thyringenistä. GM-viljely on keino lisätä suurviljelijöiden voittoja.

GMO:lla tarkoitetaan geenitekniikalla muunnettua mikrobia, kasvia tai eläintä (genetically modified organism). Geneettinen muunnos saadaan aikaan, kun soluun viety vieras DNA kiinnittyy osaksi eliön perimää.

Geenimuuntelun tavoitteena on yleensä muunneltavan organismin olemassa olevien ominaisuuksien parantaminen tai kokonaan uusia ominaisuuksia koodaavien geenien liittäminen eliöön. Muuntelulla pyritään esimerkiksi parantamaan kasvien sääkestävyyttä tai vastustuskykyä tuholaisia ja torjunta-aineita vastaan. Esimerkkeinä mainittakoon Bacillus thuringiensis -bakteerin (Bt) geenin siirtäminen kasviin, jolloin kasvin solut saadaan tuottamaan tuholaismyrkkyä sekä glyfosaattti-nimistä torjunta-ainetta kestävä rapsi.

Toinen merkittävä muuntelun tavoite on lisätä eliön tuotantoa tai satoa. GM eliöiden proteiinituotantoa voidaan muokata niin, että ne saadaan tuottamaan jotakin ihmiselle hyödyllistä yksittäistä ainetta. Näin mahdollistetaan esimerkiksi erilaisten lääkeproteiinien tuotanto eläinsolussa. Nämä sovellukset ovat jo aktiivisessa käytössä esim. rokotteiden tuotannossa.

Geenitekniikka nopeuttaa kasvinjalostusta. Perinteisellä jalostuksella monia kasvisukupolvia ja vuosia kestänyt jalostusohjelma voidaan geenitekniikalla toteuttaa usein yhden kasvisukupolven kuluessa. Geenitekniikkaan perustuva jalostus on myös tarkkaa, sillä sen avulla voidaan siirtää vain halutun ominaisuuden tuottava geeni, kun perinteisessä risteytysjalostuksessa siirtyy kerralla yleensä kymmeniä tuhansia geenejä, joista joidenkin vaikutukset saattavat olla jalostuksen tavoitteiden kannalta kielteisiä.

GM-soijan ja -maissin viljely aloitettiin laajamittaisesti vuonna 1996 Yhdysvalloissa. Vuonna 2006 GM-kasvien viljelypinta-ala ylitti 100 miljoonan hehtaarin rajan. Suomessa GM-kasvien viljely on testausvaiheessa. Amflora-perunan viljelykokeet on aloitettu vuonna 2010 Perunantutkimuslaitoksella.

GM-tuotteiden terveysriskit

GM-tuotteisiin liittyvät terveysriskit ovat hallinneet geenimuuntelusta käytyä keskustelua. Usein esille nousee 1980-luvulla myrkytys- ja kuolemantapauksia aiheuttanut GM-tuote, Yhdysvalloissa valmistettu Ltryptofaani -ravintolisä. Ltryptofaani tappoi 37 ihmistä, mutta myrkytysoireiden aiheuttajaa tai sen syytä ei kuitenkaan saatu selville.

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen EFSA mukaan tämänhetkisistä ruoan turvallisuusasioista on riittävästi tietoa, jonka mukaan nykyisten GM-tuotteiden turvallisuus voidaan arvioida. Tällä hetkellä kansainvälisillä markkinoilla olevat GM-ruoat ovat läpäisseet riskiarvioinnit ja ne eivät todennäköisesti aiheuta riskiä ihmisten terveydelle.

Ympäristöriskit

Geenimuunneltujen kasvien käyttöön liittyy myös ympäristöriskejä. Viljelyskasviin siirretty geeni voi esimerkiksi siirtyä luonnossa villeinä kasvaviin kasvikantoihin, jolloin voisi syntyä ns. ñsuperrikkaruohojaò, joilla olisi kilpailuetua luonnonkasveihin verrattuna. Vaikka muuntogeenejä siirtyisikin rikkaruohoihin, ne eivät saisi niistä välttämättä etua, koska viljelykasvit eivät ole kilpailukykyisiä pellon ulkopuolella, koska tuhansia vuosia kestänyt jalostus on tehnyt ne riippuvaisiksi viljelyolosuhteista. Tämä toimii ainakin GM-soijan ja ï maissin osalta, jotka eivät ole levinneet luontoon. Kesällä 2010 Pohjois-Dakotassa tehdyssä tutkimuksessa havaittiin GM-rapsin karanneen laajalti tienvarsille, ja tutkijat katsoivat huolen GM-kasvien leviämisestä luontoon olevan aiheellinen. Eri asia on, onko resistentillä rapsilla kilpailuetua tienvarressa, jollei tienvarsia käsitellä

Juha Kieksi

sillä myrkyllä, jolle se on vastustuskykyinen.

Luontoon leviämisen ohella resistenssiriski saattaa kasvaa. Jos viljelyskasvi saadaan geenimuuntelun avulla tuottamaan jatkuvasti tuhohyönteisiin tehoavaa myrkkyä, tuhohyönteiset voivat helpommin kehittyä sille kestäviksi, jolloin niiden torjunta vaikeutuu. Kasvien jalostaminen torjunta-aineita kestäviksi voi lisätä torjunta-aineiden käyttöä ja samalla niiden jäämiä elintarvikkeissa.

GM-viljely syrjäyttää muut tuotantotavat

Muunneltu perimä voi myös sekoittua (kontaminaatio) muuntelemattomiin kasveihin tai siemeniin esimerkiksi pölytyksessä tapahtuvan risteytymisen takia. Vastuukysymykset ovat tällaisissa tapauksissa epäselviä. Voi käydä esimerkiksi niin, että luomuviljely tulee mahdottomaksi laajoilla alueilla sen vuoksi, että alueet ovat ñsaastuneetò GMO:lla.

Ääripään esimerkki löytyy Kanadasta, jossa rapsia viljellyt Percy Schmeiser tuomittiin oikeudessa Monsanto-yrityksen kehittämän muuntogeenisen rapsin (Roundup Ready) patentin loukkaamisesta. Monsanto osoitti, että osa Schmeiserin istuttamista ja myymistä siemenistä oli Roundup Ready -siemeniä. Ne olivat levinneet Schmeiserin satoon viereiseltä pellolta, jossa niitä kasvatettiin, mutta oikeuden päätöksen mukaan vastuu oli Schmeiserin.

GMO sitoo viljelijät suuryhtiöiden määräysvaltaan

Kaikkein merkittävin uhkakuva GM-aineksen käyttöön liittyy siihen, että GMOjen yleistymisen myötä viljelijät ja merkittävä osa maapallon ruokahuollosta jää yleensä amerikkalaisten suuryritysten määräysvaltaan, jotka toimivat kiinteässä yhteistyössä Yhdysvaltain hallituksen kanssa.

Esimerkiksi tutkija-aktivisti Vandana Shiva on nostanut esille suuryhtiöiden, kuten Monsanton, tavoitteet patentoida viljelykasvien siemenet. Se, joka omistaa siemenet, hallitsee koko ruoantuotannon perustaa. Kylvösiementen kauppa on viime vuosikymmeninä keskittynyt voimakkaasti. Kaikista maailmassa myydyistä kaupallisista siemenistä Monsantolla on 20 % markkinaosuus.

GMO:n kaupallinen potentiaali perustuu suurelta osin patenttien pohjalta myytyihin lisensseihin ja niiden käytön valvontaan. Sopimusehdot voivat määritellä esimerkiksi, että siemeniä ei saa uudistaa itse. Joissakin tapauksissa siemenet on tehty lisääntymiskyvyttömiksi, jolloin viljelijän on ostettava uudet siemenet joka vuosi. Patenttijärjestelmä vaikeuttaa myös geenimuunneltujen organismien riippumatonta tutkimusta, koska kaikkeen tutkimukseen on saatava patentinhaltijan lupa ja joskus patentinhaltija kieltää valmistuneiden tutkimustulosten julkaisun.

Geenimuunneltujen lajikkeiden viljely tulee usein kalliiksi myös siksi, että niiden viljelyssä tarvitaan tiettyjä torjunta-aineita tai muita kemikaaleja, joiden tuotanto on yleensä saman suuryrityksen hallussa kuin siemenetkin.

Riippuvuuden lisäksi gm-kasvien tuotanto on aiheuttanut sosiaalisia ongelmia. Esimerkiksi Argentiinassa ja Brasiliassa maatyöläisten työttömyys on kasvanut voimakkaasti gm-soijan viljelyn alkamisen jälkeen. Glyfosaattia kestävän gm-soijan ruiskutukset on helpompi suorittaa, joten soijaplantaaseilla on tarvittu aiempaa vähemmän työvoimaa. Gm-soijan viljely on myös syrjäyttänyt muiden ravintokasvien viljelyä ja on johtanut ruuan omavaraisuuden laskuun sekä aliravitsemukseen.

GM-viljely ei auta maapallon nälkäongelman torjunnassa

Maailman ruoantuotanto on kasvanut viime vuosikymmeninä ennenäkemätöntä vauhtia - nopeammin kuin väestö. Tällä hetkellä ruokaa tuotetaan yli 11 miljardin ihmisen tarpeisiin. Siitä huolimatta nälkäisten määrä ei ole maailmassa ratkaisevasti vähentynyt, vaan monissa maissa jopa kääntynyt nousuun. Aliravittuja on arviolta yli miljardi maapallon väestöstä. Kriisiin on useita syitä, jotka eivät liity tuotanto-ongelmiin. Aliravitsemuksesta kärsivillä ihmisillä ei ole varaa ostaa ruokaa. Poliittisilla teoilla kuten ruokamarkkinoiden keinottelun hillitsemisellä ja maailman maatalouskaupan uudistamisella voitaisiin ratkaisevasti vaikuttaa maailman nälänhätään.

Tieteen kehittymistä ei voi pysäyttää eikä geeniteknologian käyttö ole automaattisesti paha asia, jos ihmisten ja ympäristön turvallisuuden varmistamisesta huolehditaan puolueettomalla tutkimuksella. Keskeistä on myös se, että tämän typpisen teollisuuden on oltava yhteiskunnallisessa valvonnassa sen vuoksi, että koko maailman ruuantuotantoa ei voi jättää muutaman suuryrityksen ja eritoten USAn mielivallan varaan. Maailmalla on hyviäkin esimerkkejä geeniteknologian koko kansakuntaa palvelevasta käytöstä riippumattomissa valtioissa. Esimerkiksi Kuuba on aktivoitunut alan tutkimuksessa ja omistaa jo useita satoja alan patentteja, mukaan lukien maailman ainoan rokotteen erään tietyn bakteerin aiheuttamaan aivokalvontulehdukseen.

Lisätietoja mm.
www.bioteknologia.info
www.gmovapaa.fi
www.vigipedia.org

KÄ/Juha Kieksi

Takuueläke on silmänkääntötemppu
....jatkoa sivulta 7

Perusturva (kansan-eläkejärjestelmä) vaarassa

Syntyy vaikutelma, että takuueläkkeen toteuttaminen ja sisällyttäminen puoliväkisin eläkejärjestelmään, jossa sitä ei edunsaajien (eläkeläisten) näkökulmasta itse asiassa tarvita, on jatkoa jo pitkään havaittavissa olleelle kansaneläkejärjestelmän alasajolle.

Tällaisia järjestelmän murtamistoimenpiteitä oli erityisesti kaikille kansalaisille tarkoitetun kansaneläkkeen pohjaosan poistaminen vuosina 1996-2001. Tällä operaatiolla vietiin samalla pohja kansalaisten laaja-alaiselta perusturvalta samoin kuin mahdollisuudelta rakentaa kaikkia kansalaisia koskeva kansanvakuutusperiaatteelle rakentuva eläke- ja sosiaaliturvajärjestelmä.

Toinen oikeiston käyttämä keino on ollut kansaneläkejärjestelmän rahoitusperustan murentaminen, josta viimeisin ja räikein esimerkki on ollut tämän vuoden (2010) alusta toteutettu työnantajan kansaneläkemaksun poistaminen. Tuo 800-900 miljoonan euron vuotuinen aukko valtion kassaan kaventaa nimenomaan perusturvan rahoitusmahdollisuutta ja sitä yritetään nyt paikkailla energiaveron huimalla korotuksella. Sosiaalipoliittisesti voidaan luonnehtia hävyttömyyden huipuksi menettelyä, jossa ensin viedään rahoituspohja taloudellisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaaliturvalta ja sitten pakotetaan nuo samat ihmiset maksamaan tuon petoksen hinta.

Niin sanotun takuueläkkeen toteuttaminen kertoo siitä, että nyt ollaan ulkopuolisten toimijoiden toimesta käymässä lisääntyvässä määrin käsiksi kansaneläkejärjestelmän sisäisiin rakenteisiin ja vyörytyksen ensimmäisinä kohteina ovat jälleen kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ja puolustuskyvyttömimmät ihmiset, kansaneläkettä ja pientä työeläkettä saavat henkilöt.

Heidän eläketurvaansa ñhoitamaanò otetaan ulkoinen, vieras elementti (takuueläke), jolla sotketaan vakiintunut eläkkeiden ja sosiaaliturvaetuuksien myöntämiskäytäntö. Tilalle on vaarassa syntyä uusi käytäntöjen ja tulkintojen viidakko, josta eivät ole selvillä edunsaajat enempää kuin uuden järjestelmän puuhamiehetkään. Siihen, mikä tulee olemaan voimassa olevan kansaneläkejärjestelmän ja uuden takuueläkejärjestelmän keskinäissuhde, on tarkempaa tietoa tuskin kenelläkään.

Takuueläkkeen voimaan tulo on sijoitettu taitavasti juuri tulevien eduskuntavaalien alle. Sadan euron korotus täysimääräiseen kansaneläkkeeseen saattaa ilahduttaa monia pieneläkeläisiä ja luoda kuvaa istuvan hallituksen ñedistyksellisestä eläkepolitiikastaò. Jälkivaikutukset pientä eläkettä saaville kansalaisille ja kansaneläkejärjestelmälle yleensä saattavat olla varsin ikävät.

Nyt jos koskaan eläkeläisten on noustava ajamaan omaa asiaansa. Nykyhallitus sitä ei aja ï tai sitten ajaa sammutetuin lyhdyin.

Moottoripyörällä Tšernobyli

Monet Kansan äänen lukijat tuntevat Seppo Aaltosen. Hän työskenteli mn KTP:ssa järjestösihteerinä. Näinä vuosina monikaan Sepon järjestötovereista Seppo kertoo kuitenkin harrastaneensa pitkään moottoripyöräilyä, vaikka harrastajat liikkuvat paljon ja tutkivat maailman ihmeitä. Viime kesänä Sepp Seppo Kansan äänen haastattelemana kertoo matkastaan ja sen kuluessa

Itäpyörät kiinnostavat

Ensimmäisen moottoripyörän ostin v-59. Se oli Jawa 250 vuodelta 57. Pyöriä kaikkineen on vuosienvarrella ollut kymmenkunta. Nyt tallissa on kaksi rekisterissä olevaa ja muutama ñprojektiò. Kuulun mm, Veteraanimoottoripyöräklubiin, jonka toimintatarkoitukseen kuuluu vanhojen moottoripyörien vaaliminen. Itse olen lähinnä vaalinut näitä entisiä itäpyöriä.

Ajatus Matkasta Tģernobyliin syntyi ajan kanssa.

Prätkäharrastajat kiertelevät paljon. Eräs kaveri ajoi Yksinään Vladivostokkiin ja takaisin. Asui teltassa ja vain jonkun kerran hotellissa. Mittariin matkan aikana tuli 15 000 km. Eli mukana on tällaista seikkailijaporukkaa. Yksi ryhmämme jäsen kävi vuoden -76 mallin MZ:lla toissa kesänä Irbitin moottoripyörätehtaalla, jossa valmistetaan edelleen kuuluisia Ural-moottoripyöriä.

Kaveriporukassa syntyi puhetta, että jonnekin on jälleen lähdettävä ja ajatus Tģernobylistä syntyi. Viime syksynä alkoikin muodostua porukka ja matkan valmistelut aloitettiin. Matkan kohteista itse Tģernobyliin tarvittiin lupa, joka tuli anoa Ukrainan sisäministeriöltä. Lisäksi Valko-Venäjälle tarvitaan viisumi. Olimme omatoimimatkalaisia. Lupakirjoja ja viisumeita lukuun ottamatta kaikki asiat hoidimme itse. Kiovaan ja Minskiin oli etukäteen varattuina hotellit.

Erilaista liikennekulttuuria

Matka alkoi Vuosaaresta laivalla Gdyniaan, josta lähdimme ajelemaan kohti Kiovaa läpi Puolan, jossa ajoimme kolme päivää.

Meitä oli neljä moottoriyörää. Niistä kaksi 76-mallista ñkaks ja puolikastaò MZ-sivuvaunupyörää, Yksi 80-luvun lopun kaks ja puolikas MZ, sekä aivan uudenmallinen Jawa. Kulkupelimme herättivät huomiota

Missä vain pysähdyttiin, uteliaita itäpyörien ihailijoita oli paikalla, niin nuoria, kuin jo iäkkäämpiäkin

paikallisissa ja aina kun pyähdyimme jonnekin, niin yleiöä riitti.

Puolassa liikenne on melkoista ñvillin lännenò touhua ilman minkäänlaista näkyvää liikennevalvontaa. Ajotyyli oli sen mukaista. Tiet olivat huonoja ja merkkejä liikenneonnettomuuksista oli paljon. Liikennettä Venäjällä monet suomalaiset pitävät hurjana, mutta se ei ole mitään Puolaan verrattuna.

Puolasta ajoimme Ukrainaan, jossa liikenne oli hieman rauhallisempaa ja tietkin vähän parempia. Maanteillä oli näkyvää nopeuden valvontaa. Kaupungeissa nopeusvalvonta näytti ontuvan ja niissä ajettiinkin aika suruttomasti. Pahat puheet kertoivat (rekkakuskit), että jotkut poliisimiehet keräävät ylinopeutta ajavilta itselleen ñtaskurahojaò. Meillä ei kuitenkaan ollut minkäänlaisia vaikeuksia, ñvirkavallanò kanssa. Ehkä rekkakuskeilla voi olla ongelmia, koska siellä oli aika paljon 40-50 km nopeusrajoituksia, joihin isojen raskaiden rekkojen on vaikea mukautua.

Ainoa vakavampi ongelma tuli Ukrainassa Jawan kanssa, kun sen takapyörän pinnat alkoivat katkeilla. Vakuutusyhtiön kautta saatiin apua ja löydettiin korjaamo. Meillä oli kiire Tģernobyliin, joten hajonnut pyörä jätettiin sinne. Jatkettiin loppumatka n. 250 km Kiovaan kolmella pyöröllä.

Tsernobyl- asuttu kaupunki

Torstai-iltana ajettiin Kiovaan ja perjantai-aamuna tuli hotellin pihasta pikkubussi sovitusti hakemaan meidät retkelle Tģernobyliin, jonne Kiovasta oli vähän yli 100 km. Ennen Tģernobylia tultiin tarkastusasemalle, jossa tarkastettiin paperit. Tģernobylissa mukaamme tuli paikallinen opas. Hän selitti meille lyhyesti, mitä kaupungissa on tapahtunut, mikä on säteilytilanne tänä päivänä ja millaisella alueella siellä kuljetaan yms. Tsernobyl on kaupunki, joka tyhjennettiin, mutta tällä hetkellä siellä ihan selvästi asutaan. Ikkunoissa on verhot. Talot ja kadut ovat kunnossa ja bussiliikenne kulkee. On baareja ja kauppoja, mutta liikenne on hiljaista. Talojen pihoissa näkyy siellä täällä yksityisautoja. Ajoimme Tģernobylista n. 10-15 km, jossa tarkastettiin asiakirjat uudestaan. Saavuimme kaupunkiin nimeltä Pripjat. Sen läheisyydessä sijaitsivat ydinlaitokset. Tänään ñatomityöläisilleò rakennettu Pripjat on täydellinen autiokaupunki.

Rajoitettua oleskelua, mutta työt jatkuvat

Oppaan mukaan Pripjatôn kaupungissa sai oleskella 2 tuntia sekä yhden tunnin voimala-alueella. Katsoimme kohteet tällä ñtunnin alueellaò. Siellä oli 24 vuotta sitten käytössä neljä voimalaa. Rakenteilla olivat

viides ja kuudes voimala. Kaikki nämä laitokset siellä ovat edelleen olemassa. Kierreltyämme ja kuvattuamme voimalaitosaluetta ajoimme aivan tämän onnettomuusvoimalan viereen. Tähän on tehty muistomerkki. Tällä alueella sai olla yhden minuutin, koska sen suojakuori vuotaa säteilyä. Säteilyntasoa emme tienneet. Meille selvisi, että siellä rakennustyöt ovat koko ajan käynnissä ja onnettomuusvoimalan ympärille rakennetaan uutta kuorta. Sinne oli rakennettu aivan uusi teollisuushalli, jossa ilmeisesti on mm, betonitehdas, jossa valmistetaan suojauksen vahvistamiseen tarvittavia osia ja tarvikkeita. Kolme alasajettua voimalaa tarvitsevat myös koko ajan huoltoa. Joidenkin tietojen mukaan alueella on noin 3 000 työntekijää päivittäin suorittamassa tätä jälkihoitoa. Myös toinen alueelle aiemmin kulkeneesta ratakiskoparista on nyt kunnostettu.

Pripjat-täydellinen autiokaupunki.

Vähän ennen lähtöämme näytettiin luonto-ohjelma, jossa mainittiin eläinten vallanneen Tsernobylin alueen. Tämä voi osittain pitää paikkansa, koska siellä maaseutu tyhjennettiin. Evakuoitu alue on säteeltään n. 40 km, jonka keskipisteessä sijaitsee tämä Pripjatôn kaupunki. Alue on kuitenkin Polisijan maakunnalle tyypillistä karua aluetta, jossa varsinainen maaseutuasutus on ollut aika vähäistä. Pellot kasvoivat täällä metsää, havu- ja lehtipuuta. Alueella oli kuitenkin mm. 20000 lehmää, joten sinne jäi paljon rakennuksia, karjatiloja yms. tyhjilleen. Eläimet valloittavat niitä elinpaikoikseen. Siellä on turvassa, kun ei ole pelkoa metsästäjistä yms. häiritsijöistä. Sanotaan, että eläimet ihmistä paljon lyhyemmän elämänsä kuluessa eivät paljoakaan kärsi korkeammasta säteilytasosta. Pripjatôn kaupunki, joka rakennettiin atomivoimaloiden kylkeen oli hyvin nykyaikainen. Nyt se on aavekaupunki. Siellä kasvullisuus on vallannut entiset rakennukset, torit, aukiot ja valtatiet. Vesi ja pakkanen tekevät tuhoaan rakennelmissa, joten kaupunki tulee luhistumaan muutaman vuoden kuluttua. Se on aito esimerkki siitä, mitä kaupungille tapahtuu, kun se jätetään 24 vuodeksi ilman hoitoa.

Onnettomuuden kruunasi vetyräjähdys

Onnettomuus laitoksella tapahtui 26.4.1986 aamuyöllä. Silloin laitosta huoltoseisokin yhteydessä ajettiin alas ja samalla suoritettiin laitoksen käyttöön liittyvää koetta. Sen yhteydessä jäähdytysvesi kuumeni liikaa muodostaen höyryä. Reaktori yritettiin pysäyttää, mutta kuumuus ja höyrynpaine ehtivät rikkoa polttoainesauvoja ja jäähdytysvesi pääsi yhteyteen polttoainesauvoissa käytetyn zirkoniumin kanssa, jolloin syntyi vetyä, joka sitten räjähti. Hidasteena käytetty grafiitti syttyi palamaan nostattaen kilometrien korkeuteen säteilevän savusumun. Halli hajosi ja nosturit tippuivat alas. Tapaus sattui aamuyöstä eikä väkeä ollut työssä. Siksi alkuvaiheessa räjähdyksessä kuoli vain kaksi ihmistä.

Pripjat'n kulttuuripuiston kuten koko kaupungin on vallannut sankka metsä. Rakenteet ovat luhistumisvaarassa. Kaupunki on esimerkki mitä tapahtuu asutukselle ilman hoitoa.

bylissä, "atomikaupungissa"

än työskenteli mm. toimitsijana SKP:n Uudenmaan piirissä sekä myöhemmin järjestötovereista ei tuntenut hänen mieltymystään moottoripyöräharrastukseen. pyöräilyä, vaikka siinä välissä oli vähän hiljaisempia kausia. Moottoripyörien iime kesänä Seppo kavereidensa kanssa teki matkan Tġernobyliin. Artikkelissa n ja sen kuluessa tehdyistä huomioista.

Taustalla onnettomuusvoimala. Tällä alueella saa oleskella vain minuutin. Pelastustöissä voimalan päälle heitettiin helikoptereista saven, dolomiitin, hiekan ja lyijyn seosta, jossa oli booria neutronien adsorboimiseksi. Menetelmä toimi. Avoin säteily suljettiin. Pelastustöitä on arvosteltu, mutta asiantuntijapiireissä pelastajien toimet ovat saaneet kiitosta. Voimalasta vasemmalla pelastustyöntekijöiden muistomerkki.

Onnettomuuden jälkeiset välittömät pelastustyöt

Uuden vetyräjähdyksen estämiseksi sammutustyössä ei voitu käyttää vettä. Pripjatôn ja Tsernobylin palokunnat saivat tulipalot sammutettua aamuyöllä. Itse reaktorin sammuttamiseen käytettiin helikoptereita, joista tiputettiin booria, joka sieppaa neutroneja niin ettei ketjureaktio jatkuisi. Itse palo sammutettiin tukahduttamalla, peittämällä se hiekalla, dolomiitilla ja savella, johon oli sekoitettu lyijyä. Palomiehiä, helikopterilentäjiä ja muuta henkilökuntaa kuoli onnettomuuden jälkeisinä päivinä säteilyvammoihin. Siinä vaiheessa onnettomuusalueella oli katastrofaalinen tilanne, kun edelleen ydinreaktion jatkuessa polttoaine alkoi sulamaan ja valumaan laitoksen pohjan alapuolelle, jossa oli jäähdytysvesisäiliöitä. Vesi piti poistaa, sillä sulan polttoaineen pääsy vesisäiliöihin olisi merkinnyt uutta vetyräjähdystä. Leningradin ja Moskovan metronrakennustyöläiset porasivat tunneleita voimalan alle ja rakensivat polttoaineen alapuolelle betonilaatan. Ilman betonilaattaa sula polttoaine olisi painunut suoperäiseen maaperään, jossa prosessi olisi jatkunut hallitsemattomana edelleen. Nyt prosessi jatkuu edelleen ydinpolttoaineessa, joka lepää metrorakentajien rakentaman betonilaatan päällä. Onnettomuusvoimala on myös peitetty betonilla, joten sula ja aktiivinen polttoaine lepää tällä hetkellä ñbetonisarkofagissaò t. betonibunkkerissa.

Lohduttomia arvioita

Käynti Tsernobylissa muutti suhtautumistani ydinvoimaan. Näitä asioita ei vielä kyetä hallitsemaan. Jo nyt 24 vuoden kuluttua onnettomuudesta onnettomuusvoimalan ympärille rakennettu ñsarkofagiò osoittaa rapautumisen merkkejä, josta syystä suojakuorta vahvistetaan. Kestää 20000 vuotta ennen kuin ydinpolttoaine ñsarkofagissaò sammuu, elleivät tiede ja tekniikka sitä ennen löydä keinoa tehdä asialle jotain. Ehkä tiede kehittyy niin, että ydinvoima kyetään ottamaan täydellisesti hallintaan. Mutta nyt tilanne on se, että polttoaine ñpannaan palamaanò, tuottamaan lämpöä ja ñpaskatò jää jäljelle. Sanotaan, että meillä on kova kallio, johon voimme haudata ydinjätteet. Emme kuitenkaan täysin tiedä, millainen tilanne esim. kallioon sijoitetuissa ydinjätevarastoissa on seuraavan 20000 vuoden kuluessa. Ei voi myöskään ymmärtää sitä, että meillä Suomessa aletaan oikein ñurakallaò rakentamaan ydinvoimaloita. Onko se todella tarpeellista? Pitäisi järjen sanoa, että jotain muuta tulisi kehitellä sen sijaan, että rakennetaan koko systeemi näiden varaan.

Kotimatkalle Valko-Venäjän kautta

Palasimme hakemaan Jawan korjaamolta, jossa mestari oli tehnyt hyvää työtä. Korjaamo oli tavallinen ñnyrkkipajaò jossa olivat aivan tavalliset käsityökalut ja sorvi -60 luvun alusta. Siellä vielä löytyy kädentaitajia. Korjaamo reissu ei kovin paljon pidentänyt matkaamme, kun löysimme sopivan rajanylityspaikan Valko-Venäjälle, josta Minskiin oli hyvä reitti.

Valko-Venäjä poikkesi edukseen

Keski-Puolassa alkoi elonkorjuu (lähdimme matkaan 10.7.10). Puolassa pisti silmään se, että maatalous on edelleen hyvin pienviljelijävaltaista ja koneet ovat vanhoja pääasiassa 60- 70-luvun koneita. Työtä tehdään aika yksinkertaisilla koneilla. Ukrainassa tilanne muuttui. Oli isoja aukeita peltoja ja pelloilla

Seppo Minskin traktoritehtaan edustalla, jossa hän 35 vuotta sitten kävi kursseilla oppimassa Belarus-traktoreiden teknologiaa.

isommat koneet. Tosin sielläkin oli aika iäkästä kalustoa. Töitä kuitenkin tehtiin ja elonkorjuu oli täydessä vauhdissa. Kun tultiin Valko-Venäjälle, niin siitä voi sanoa, että tiet olivat hyvät. Liikenne oli mukava. Peltotyöt olivat myös käynnissä, siellä jopa kynnettiin jo peltoja. Näkyi vielä perinteisiä suuria valtiontiloja, jossa suuret leikkuupuimurit kulkivat ñauranaò pelloilla ja meininki oli aika tehokkaan näköistä. Pellot olivat hyvin hoidettuja ja ympäristö oli siistimpää kuin missään muualla matkan aikana näkemissämme kohteissa.

Jo 35 vuotta sitten ollessani kursseilla Minskin traktoritehtaalla saattoi todeta, että se poikkesi edukseen vaikkapa Leningradiin ja Moskovaan verrattuina. Turistina on vaikea muutamassa päivässä tehdä isoja johtopäätöksiä, kun samassa paikassa ei olla kovin kauan. Kyllä mielestäni ihmiset olivat tyytyväisiä. Tavaraa oli kaupoissa ja marketeissa. Minskissä iltameininki oli kuten Helsingissä. Terasseilla oli porukkaa.

Ulkomainen pääoma ei juhli Valko-Venäjällä

Ymmärrää hyvin miksi läntiset tiedotusvälineet tehtailevat juttujaan Valko-Venäjästä. Siellä lähti käyntiin samanlainen kova kapitalismi kuin Venäjälläkin. Sitten Lukatshenkon ryhmä sai ohjat käsiinsä ja pani suitset sille hommalle. Ja siinä lienee se suuri ristiriita näille läntisille kapitalisteille. Siellä asiat sujuvat kohtalaisen hyvin, eikä läntinen pääoma ole saanut siellä haluamaansa jalansijaa. Puolassa oli tietyömaan kohdalla aina kyltti, jossa ilmoitettiin, miten paljon EU on antanut rahaa tiehankkeeseen. Ukrainassakin näkyi pari kertaa vastaavanlainen kyltti. Ydinvoimalaitoksen kyljessä oli kyltti, että EU osallistuu korjausrakentamiseen. Samahan oli Baltian maissa, jossa EU rahoittaa lähes kaikkia tiehankkeita. Mutta Valko-Venäjä tekee kaiken omillaan ja kuitenkin tiet ovat muihin entisiin sosialistimaihin nähden hyvässä kunnossa.

Baltian kautta kotiin

Edelleen niin Ukrainassa kuin Valko-Venäjälläkin näkee hoidettuja Leninille omistettuja muistomerkkejä. Tämä kuva Ukrainasta

Valko-Venäjältä ajettiin Latvian itäistä reunaa Eestiin. Siinähän ne maisemat muuttuvat jälleen muistuttaen Puolaa. Pellot ja kylät ovat pienempiä ja työskennellään vanhoilla koneilla. Välissä oli vaihe, että näissä Baltian maissa omatoiminen maatalous valtion toimien johdosta lähes tukahdutettiin. Suomesta on lähtenyt sinne porukoita, jotka viljelevät maata suurissa yksiköissä. Jollain tavoin pärjäävät. Tulee mieleen, että olisivat voineet itsekin viljellä ja jatkaa omien osuustoiminta- ja valtiontilojen toimintaa. Valittiin kuitenkin kovan kapitalismin tie. Metsiä ryöstettiin ja valtiontilat ryöstettiin. Näkyy kuitenkin, että joitain entisiä osuustoiminta- ja valtiontilojen maita on säilytetty yhtenäisenä, mutta uusien isäntien hallinnassa..

Matka kesti tasan kaksi viikkoa. Ajokilometrejä kertyi 3300 ja ajettiin noin 300 km päivässä. Aina löytyi joku sopiva majapaikka pikkuhotelli tms. Minskissä ja Kiovassa oli ennakkoon varattu majapaikka. Jawan ongelmia suurempia vaikeuksia ei meillä ollut. Kaikki pelasi suunnitelmien mukaan joten reissusta jäi mukavat muistot ja konkreettista tietoakin karttui jonkin verran.

Seppo Aaltosen haastattelusta toimitti Heikki Männikkö

Palokuntalaisten muistomerkki Tsernobylissä. Sadat palokunnat pumppasivat alueen pohjaveden pinnan alemmaksi. Toinen vasemmalta kävi vaarallisissa olosuhteissa ryhmänsä kanssa voimalan alla avaamassa alapuolisten vesisäiliöiden venttiilit niiden tyhjentämiseksi

Afganistanin rikollinen sota

Yhdysvallat hyökkäsi Afganistaniin lokakuussa vuonna 2001 kostona 11.9.2001 tapahtuneista terrori-iskuista New Yorkiin ja Pentagoniin. Vaikka väitetyt syylliset iskuihin olivat pääasiassa saudiarabialaisia, päätti George W. Bushin hallinto iskeä Afganistaniin. Asiaan vaikutti epäilemättä suuresti se, että Saudi-Arabia on Yhdysvaltojen tärkeä liittolainen Lähi-idässä, ja että sen rooli Yhdysvaltojen talouden tukipylväänä on erittäin merkittävä.

Britanniassa on voimakkaasti vastustettu Afganistanin sotaa

Yhdysvallat perusteli hyökkäystään myös ihmisoikeuksia polkevan talebanhallinnon ja sille läheisen al-Qaida-järjestön kukistamisella. Al-Qaidan johtajaa **Osama bin Ladenia** syytettiin syyskuun 11.päivän iskujen suunnittelusta. Olemattomalle huomiolle valtamediassa jäi se, että al-Qaida on todellisuudessa CIA:n ja Pakistanin tiedustelupalvelun ISI:n yhteisluomus, ja että bin Laden taisteli aikoinaan Yhdysvaltojen palkkalistoilla Neuvostoliittoa vastaan Afganistanissa. Tekopyhää vaikutelmaa vahvistaa vielä sekin, että kylmän sodan jälkimainingeissa Yhdysvallat ummisti silmänsä Pakistanin tiedustelupalvelun tukeman talebanhallinnon ihmisoikeusrikkomuksilta, koska islamistivaltio palveli Yhdysvaltojen senaikaisia geopoliittisia etuja.

Osama bin Ladenista, tuosta myyttisestä hahmosta, ei ole saatu ainuttakaan havaintoa kahdeksaan vuoteen. Useat asiantuntijat arvioivatkin, että hän on kuollut mahdollisesti jo vuonna 2002. Tämä ei kuitenkaan ole estänyt salaperäisten nauhoitusten putkahtamista julkisuuteen aika ajoin. Bin Ladennauhoitusten julkistaminen Yhdysvaltojen johdon kannalta otollisella hetkellä, kuten vaalien alla, on syönyt näiden nauhoitusten jo ennestään vähäistä uskottavuutta.

Talebanhallinnosta voi olla montaa mieltä, mutta kiistämätön tosiasia on, että se onnistui valtakaudellaan saamaan aisoihin Afganistanin huumeviljelyn ja -tuotannon. Taleban näet kielsi unikon viljelyn vuonna 2000, minkä seurauksena oopiumin tuotanto putosi yli 90 prosenttia. Yhdysvaltojen ja liittouman syrjäytettyä talebanin vuonna 2001 myös huumetuotanto räjähti huimaan kasvuun. YK:n mukaan oopiuminviljely kasvoi vuonna 2002 edellisestä vuodesta 657 prosenttia. Afganistanin kansainvälisen luokan huumebisnestä pyöritetään yhä tänä päivänä Yhdysvaltojen istuttaman nukkehallituksen suojeluksessa.

Afganistan sijaitsee Yhdysvalloille strategisesti erittäin tärkeällä alueella monesta syystä. Maa on monien energiareittien risteysasema, minkä lisäksi se on yksi Venäjän ja Kiinan tuntumassa sijaitsevista Yhdysvalloille tärkeistä tukikohtamaista. Huomautettakoon tässä yhteydessä, että Iran sijaitsee Afganistanin ja Irakin välissä, joten Yhdysvaltojen Iraniin kohdistaman voimistuvan painostuksen syitä ei tarvitse kaukaa hakea - maa on ñpuuttuva linkkiò Yhdysvaltojen hallitsemassa ketjussa.

Salaiset asiakirjat paljastivat sotarikokset

Internetsivusto Wikileaksin paljastukset Yhdysvaltojen ja sen johtaman liittouman suorittamista siviilien murhaamisesta ja muista sotarikoksista Afganistanissa ovat kuumentaneet tunteita viime aikoina. Wikileaks julkaisi heinäkuussa kymmeniätuhansia sivuja Afganistanin sotaa koskevia salaisia asiakirjoja.

Yhdysvallat tuomitsi välittömästi Wikileaksin teon ñvastuuttomanaò. Samaan kuoroon liittyi hiljattain myös muodollisesti sananvapauden puolustajana esiintyvä Toimittajat ilman rajoja-järjestö. Yhdysvaltojen hallinnon reaktio tuskin yllätti ketään, mutta harva kommentaattori puuttui Toimittajat ilman rajoja-järjestön käsittämättömään kannanottoon.

Sen mukaanhan Wikileaksin olisi pitänyt salata haltuunsa saama materiaali, joka paljastaa Yhdysvaltojen ja sen kumppanien tekemät sotarikokset. Siinäpä oiva linjaus ñsananvapauden puolustajaltaò! Wikileaks pitikin järjestön kannanottoa täysin oikeutetusti ñidioottimaisenaò.

Sattumaako lienee, että vain vähän aikaa näiden tapahtumien jälkeen maailmalle levisi uutinen Wikileaksin perustajaan, australialaiseen **Julian Assangeen** kohdistuvasta raiskausepäilystä ja pidätysmääräyksestä (21.8.). Ruotsin valtakunnansyyttäjän viraston langettama pidätysmääräys sai suurta huomiota osakseen valtavirran tiedotusvälineissä. Myöhemmin samana päivänä valtakunnansyyttäjä perui kuitenkin pidätysmääräyksen, koska epäily oli perusteeton. Imagohaitta oli kuitenkin jo ehtinyt tapahtua. Ruotsin syyttäjäviranomaiset ilmoittivat lisäksi, että yhä on ñolemassa epäilyò ahdistelusta. Assange itse pitää koko jupakkaa Yhdysvaltojen juonena Wikileaksia vastaan.

Mitä tekee Suomi?

Suomen hallitus ei ole tehnyt mitään uudelleenarvioita osallistumisesta Afganistanin sotaan edes Wikileaksin paljastusten jälkeen. Aiemmin tehtyä päätöstä joukkojen lisäämisestä 50 sotilaalla ei olla perumassa. Suomen kokoomusvetoinen ulkopoliittinen johto pitää Yhdysvaltojen kanssa kaveeraamista tärkeämpänä kuin sota- ja ihmisoikeusrikoksiin puuttumista.

Suomi on jo vuosia määrätietoisesti muuttanut aseistustaan Nato-yhteensopivaksi. Viimeisimpänä esimerkkinä tästä on miljardiluokan satsaus Hornet-hävittäjien muuttamiseen rynnäkkökoneiksi. Vaikka Suomi ei virallisesti myönnä pyrkivänsä Naton jäseneksi, kaikki merkit viittaavat kuitenkin siihen suuntaan. Poliittisen eliittimme harjoittamaa Nato-hivutusta ei tunnu millään lailla jarruttavan edes se, että enemmistö kansasta vastustaa kaikkien mielipidetiedustelujen mukaan jäsenyyttä sotilasliitossa.

Suomi kasvatti hiljattain joukkojensa määrää Afganistanissa 50 sotilaalla, vaikka monet muut maat ovat harkitsemassa jopa vetäytymistä maasta. Maamme johdon ratkaisuissa näkyy hyvin kokoomuslaisen ulkopolitiikan kädenjälki: Yhdysvaltoja on miellytettävä hinnalla millä hyvänsä. Eduskunnan vasemmistopuolueista Sdp hyväksyi nuristen joukkojen kasvattamisen ñosana kansainvälisen yhteisön yhteistä panostaò. Vasemmistoliitto vastusti päätöstä, mutta ei sen jälkeen ole mitenkään profiloitunut Afganistanin sodan vastustajana.

Koko vasemmiston pitää tiivistää rivinsä vaatimuksissaan: Suomi ulos Afganistanin rikollisesta sodasta! Kansan tahdon vastaiselle lähentymiselle Natoon on tultava loppu! Ellei näihin vaatimuksiin vastata, on vaadittava ulkoministeri **Alexander Stubbin** eroa tehtävästään epäpätevänä.

TOMMI LIEVEMAA

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 1

20.08.2010
Janne Rahikainen

Äskettäin kuulimme uutisen, että Suomi "päivittää" Hornet-hävittäjänsä ohjuksilla hyökkäysaseiksi, kun niiden tarkoitus tähän saakka on ollut "puhtaasti puolustuksellinen". Hornetit varustetaan Nato-yhteensopivalla täsmä-aseistuksella, joka käytännössä sitoo asevoimamme NATO-voimien kanssa yhdeksi hyökkäysarmeijaksi. Tähän liittyen julkaisemme Janne Rahikaisen asiaa tutkivan artikkelin

Varjohallitus vie Suomen sotaan

Välirauhan aikana Suomi, valtiollisena toimijana, rikkoi räikeästi allekirjoittamansa rauhan sopimuksen, jonka se oli allekirjoittanut Neuvostoliiton kanssa. Suomen valtio epäonnistui totaalisesti edustuksellisessa parlamenttarismissaan, joka on yksi tärkeimmistä toimintatavoista, johon Suomenkin demokratia perustuu, kun sen sisälle muodostui varjohallitus eli sotakabinetti. Valtio on aina vastuussa sen valtarakenteista ja toimijoistaan. Jos valtion rakenteissa tapahtuu sellaisia virheitä jotka rikkovat sen keskeisimpiä demokraattisia toimintatapoja on se velvollinen saattamaan rikokseen syyllistyneet edesvastuuseen. On tietenkin ymmärrettävää, että vakavien kriisien aikana kaikista rauhan aikana määritellyistä demokrattisista toimintatavoista ei ole mahdollista pitää kiinni. Välirauhan aikana toiminut varjohallitus kumosi edustuksellisen demokratian liittäessään suomen valtion, ja sen kansan, natsi-Saksan sotilaalliseen hyökkäykseen Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liittoa vastaan.

Kaikkien, tuohon hyökkäykseen osallistuvien tahojen, yhteiset tavoitteet oli sekä taloudelliset että poliittisideologiset ja siten rikoksena yhdenvertaiset. Toki tavoitteiden ja toteutusten mittasuhteissa oli huomattavia eroja mutta nämä erot olivat muodollisia.

Länsimaista kulissidemokratiaa

Nykyäänkin Suomessa toteutettava edustuksellinen parlamentarismi on pelkkää tragikoomista näytelmää, joka muodostaa valtiollisen vallan kulissin, jonka taakse kätkeytyy todellinen talouspoliittinen valta. Tämän talouspoliittisen valtaeliitin esille tuominen on erittäin hankalaa, koska se ei ole samalla tavalla kiinteä ja konkreettinen, kuten välirauhanaikainen sotakabinetti. Tästä huolimatta on mahdollista havaita selviäkin viitteitä siitä, kuinka taloudelliset edut ohjailevat poliittista valtaa kulissien takana. Voimme havaita näitä talouseliitin ohjailemia tuloksia poliittisina päätöksinä, jotka ovat ñtapahtuneita tosiasioitaò jo ennen, kun ne tuodaan, jos tuodaan ollenkaan, parlamenttaarisen kulissidemokratian käsiteltäväksi. Tälläisiä ovat päätökset kuten Suomen liittäminen EU:hun ja EMUun. Monissa muissa tapauksissa voidaan väittää edustuslaitoksen äänestyksen olleen pelkkää tyhjänpäiväinen muodollisuus. Monissa tapukskissa on jopa selvästi toteen näytettävissä, että poliittisia päätöksiä tai lakeja edeltävissä valmisteluissa on toimittu vallitsevia sääntöjä ja toimintatapoja rikkoen, jotta ñtapahtuvat tosiasiatò voitaisiin varmistaa tapahtuvaksi. Eräs toimintatapa, jota nykyäänkin käytetään toteuttamaan valtaeliitin etujen mukaisia sääntöjä, määräyksiä ja lopulta sitovia päätöksiä, on teettää hallinnolliset ja toiminnalliset uudistukset virkamiestyönä, jolloin ñtapahtuneet tosiasiatò eivät tule koskaan edustuslaitoksen käsittelyyn ennenkuin ne ovat jo ñtapahtuneita tosiasioitaò. Tästä on kyse nyt, kun Suomea ollaan taas liittämässä sotilaspoliittiiseen liittoumaan, jolla on osittain samoja ideologisia tavoitteita kuin natsi-Saksalla. Nato turvaa kapitalistisen yhteiskuntarakenteen ja sen taloudellisten etujen edellytykset.

On sanoinkuvaamattoman pöyristyttävää havaita, miten Suomeakin, ja sen kansalaisia, ollaan kahlitsemassa suuren sotatarviketeollisuuden taloudellisten etujen maksajaksi sekä USA:n talouspoliittisen ideologian toteuttajaksi. On suoranainen rikos, että valtiotamme ollaan liittämässä osaksi USA:n, NATO:n ja EU:n sotilaallisia rakenteita. Tämän seurauksena maamme väestö on jälleen syösty mahdollisten talous- ja suurvaltapoliittisten konfliktien pelinappuloiksi.

Suomen poliitinen johto syyllistyi ñrikokseen rauhaa vastaanò

Suuri kysymys on, ketkä ja millä valtuuksilla ovat liittämässä Suomea ja sen kansallisia voimavaroja jälleen sotilaspoliittisiin liittoumiin, jotka voivat muodostua kohtalokkaiksi maamme turvallisuudelle. Puolustusvoimiamme ollaan liittämässä osaksi läntisiä sotilaspoliittisia liittoumia. Tämä prosessi on toteutettu määrätietoisesti virkamiestyönä, ilman mitään poliittista vastaväittelyä. On järjetöntä väittää, että virkamiehistö toimisi oman tahtonsa mukaan. Suomen liittäminen läntisiin sotilasliitoumiin on poliittisen ja taloudellisen eliitin tahdon seurausta. 1990-luvun alusta lähtien on kaikessa hiljaisuudessa maamme puolustusvoimia ajettu yhteensopivaksi NATO:n sotilaallisten järjestelmien kanssa niin, että Suomen sotilaallinen puolueettomuus on todellisuudessa enää pelkkää valetta. Vuosina 1945 ja 1946 Suomessa tuomittiin poliittisia toimijoita, jotka olivat syyllistyneet maamme liittämiseen osaksi natsi-Saksan hyökkäyssotaa. Suomen poliittista johtoa syytettiin ja lopulta tuomittiin Lontoon sopimuksen (allekirjoitettiin 8.8.1945) määritelmän mukaisesti ñrikoksesta rauhaa vastaanò, joiksi määriteltiin hyökkäyssodan suunnittelu, valmistelu, aloitus ja käynti. Suo-

Jatkuu sivulla 13

Kapitalismin kriisi iski euroon Kreikan kautta

Tässä kreikkalaiset mielenosoittajat huutavat: "Alas Karamanlisin hallitus".

Kreikan talouden kesätentissä valvontatroikan (EU, EKP, IMF) tarkastajat vierailivat maassa ja tutkivat tilanteen. Heitä kiinnosti se, miten tarkalleen Kreikan hallitus noudattaa valvojiensa asettamat vyönkiristystoimenpiteet. Testi suoritetaan kolmen kuukauden välein. Sen lisäksi valvojat saattavat yllättäen pistäytyä maassa tai siellä toimivissa eri laitoksissa, ja vaatia kirjanpidon avaamista ja tarkastamista. Joissakin tapauksissa kuten esim. Islannissa, IMF ylläpitää omaa valvontatoimistoaan Reykjavikin keskustassa.

Troikan syynissä tällä kertaa on ollut Kreikan valtion budjetti, miten valtion yritysten loppuunmyynti edistyy, miten ylimääräisten verojen perintä etenee, kuten myös sovitut veropalautukset yrityksille, sairaaloiden tappiolliset taseet ja eläkerahastojen tyhjien kassojen rahoittaminen. Kreikan korkea inflaatio on myös huolestumisen aihe. Kreikassa hintataso tänä vuonna on noussut 5,4 prosenttia mm. arvonlisäveron nostamisen vuoksi. Vuoden loppuun mennessä inflaatio ennustetaan nousevan kaksinumeroiseksi luvuksi. Pahimmassa tapauksessa sovittu tukilainapaketti voidaan evätä kokonaan, ja pakottaa Kreikka ryhtymään velkasaneeraukseen. Yhtenä vaihtoehtona pidetään Kreikan julistautumista maksukyvyttömäksi, jolloin maa on virallisestikin vararikossa. Talousministeri Papakonstantinou on toistuvasti kieltänyt huhut siitä, että ollaan jo täysillä painamassa vanhaa valuuttaa, l. drakhmoja.

Kaikki myydään ja yksityistetään

Valtion omaisuutta myytävänä on osakkeita valtateistä, Ateenan lentokentästä, rautateistä, satamista, postista, telestä, vesilaitoksista, uusista Ateenan metron linjoista, julkisesta energialaitoksesta, kahdesta kasinosta, hotelleista, veikkauslaitoksesta (sikäläinen RAY) jne. Tämä lista on avoin, siihen hallitus voi lisätä kohteita mielimäärin. Kreikan terveydenhuolto on kirjaimellisesti koomassa.

Terveydenhuolto vaarassa

Monet sairaalat ovat vailla tarpeellisia välineitä tai lääkkeitä juuri siksi, että velkojansa eivät enää myy niille muuta kuin käteisellä. Sairaaloita vaaravyöhykkeellä on ainakin kahdeksan kappaletta Ateenassa ja vastaava määrä Thessalonikissa. Maaseudulla tilanne on vielä dramaattisempi. IMF:n yllätystarkastus kesäkuun alussa päättyi siihen, että työntekijät heittivät valvojat kadulle. Ateenalaisissa sairaaloissa joudutaan sulkemaan kokonaisia osastoja käteisvarojen puutteen vuoksi. Kapitalismi vaarantaa kansan terveyttä kirjaimellisesti.

Varustelumenoista pidetään kiinni

Kreikan kansantaloudessa on kuitenkin osa-alueita, joilla ei mene niin huonosti. Tukholman kansainvälisen rauhainstituutin mukaan Kreikka on viidennellä sijalla maailmassa aseiden ostoissa. Kapitalismin globaalista talouskriisistä huolimatta viime vuonna asekaupan liikevaihto on noussut 1,53 tuhanteen miljardiin dollariin. Kasvu on huimaa 5,9 prosentin luokkaa. Varustelussaan vuosina 2005-2009 järjestyksessä eniten tuhlasivat Kiina, Intia, Etelä Korea, Yhdistyneet Arabianemiraatit ja Kreikka. Vihreiden johtaja europarlamentissa Daniel Cohn-Bendit kertoi, että Ranska ja Saksa kiristivät Kreikkaa siinä yhteydessä, kun sille myönnettiin apulainapaketti. Ranska suostui auttamaan vasta sen jälkeen, kun Ateena vakuutti, että sovittu asetilaus ranskalaiselta teollisuudelta toteutetaan alkuperäisen suunnitelman mukaan. CohnBenditin mukaan Sarkozy oli sanonut: ñMe olemme valmiit suorittamaan tarpeelliset summat auttaaksemme teitä, mutta teidän on kunnioitettava edellisen hallituksenne tehtyjä sopimuksiaò. Sopimukset koskevat 2,5 miljardin euron suuruista ranskalaisten fregattien kauppaa. Sen lisäksi Kreikan on ostettava helikoptereita, lentokoneita ja saksalaisia sukellusveneitä.

Edessä irtaantuminen eurosta?

Lontoon Times-lehti kertoi (1), että joukko brittiekonomisteja neuvoo Kreikan hallitusta luopumaan eurosta ja tyytymään velkasaneeraukseen. Velka Kreikassa nousee 300 miljardiin euroon. Lontoon kauppa- ja taloustutkimusten keskus (CEBR) on varoittanut Kreikkaa, ettei se voi selviytyä ilman valuuttansa devalvaatiota. Siihen taas ei ole edellytyksiä ilman omaa valuuttaa. CEBR:n johtaja McWilliams neuvoo, että ennen sitä Kreikan pitää muuttaa velkansa drakhmapohjaiseksi. Muuten valuuttansa devalvoimisen yhteydessä velka kasvaa yhden yön aikana 120:stä 140:en prosenttiin bkt:sta. Times-lehden mukaan euron hylkääminen Kreikan toimesta olisi kohtalokasta saksalaisille ja ranskalaisille pankeille, joille Kreikka on monta miljardia euroa velkaa. Kaikesta huolimatta McWilliamsin mukaan Kreikan poislähteminen euroalueelta on miltei vääjäämätöntä. ñKysymys on ainoastaan siitä, milloin se tulee tapahtumaanò, hän ilmaisi. Hän myös lisäsi, että Kreikan esimerkkiä seuraa muitakin euroalueen maita. Samaa mieltä hänen kanssaan on myös mister Bundesbank, Carl Otto Pöhl.

Euroalueen kriisi

Kapitalismin kriisi iski euron sydämeen Kreikan kautta. Se kävi niin, koska Kreikan talous oli heikoin kohde ja siihen oli helppoa iskeä. Kriisi ei kuitenkaan johdu Kreikasta. Itse asiassa olemme vaiheessa, jolloin kriisi on jo levinnyt koko Etelä-Eurooppaan. Välimeren euroalue kävelee tällä hetkellä yhtä jalkaa Lehman Brothersin kanssa. Samanaikaisesti tämä aiheuttaa euroytimelle Saksan ja Ranskan akselille suurta hajaannusta. Spiegel-lehden mukaan, EKP ostaa suuria määriä Kreikan velkakirjoja erityisesti ranskalaisilta pankeilta, jotka haluavat niistä eroon. EKP on tähän asti ostanut ranskalaisilta pankeilta arvottomia arvopapereita yli 30 miljardin euron edestä. Tämä on saanut saksalaiset pankit nousemaan takajaloilleen nimittäin Saksan lainsäädäntö kieltää sellaisen. Spiegelin mukaan saksalaiset ovat tolaltaan myös siksi, että osa riskeistä siirtyy heidän hartioille, kun he osallistuvat EKP:n budjettiin 27 prosentilla. Näin ollen, EKP:sta on tehty historian suurin roskapankki ja Saksasta ñkaatopaikkaò. Protektionismin tuulet puhaltavat tästäkin syystä Euroopassa. Ennen kuin EKP ryhtyi ostamaan Kreikan velkakirjoja, markkinat noteerasivat näille n. 30 prosentin arvonalennusta, mikä ajan myötä laskee yhä enemmän. Ja jos Kreikka saa EU:lta saneerausapua, markkinoilla pian voi olla liikkeellä omaa EU-obligaatiota nimettynä vaikka **Olli Rehnin** mukaan.

Ei makseta

Euroopan kansojen on ehdottomasti kieltäydyttävä maksamasta kustannukset kapitalismin kriisistä. Tämä ei ole työtätekevien ihmisten ottamaa velkaa.òEi makseta - ei maksetaò - iskulauseen taakse on yleiseurooppalaisella tasolla heti laitettava pystyyn liike.

Dimitris Mizaras

(1) http://business.timesonline.co.uk/tol/business/economics/article7140270.ece

Eksorsismi - dialektisen vallankumouksen symboli kirkon portailla

Suomi-Kaukasia-ystävyysseuran mielenosoitus herätti laajaa huomiota tiedotusvälineissä

Venäjällä oli 3.9.2010 Solidaarisuuspäivä taistelussa terrorismia vastaan. Pohjois-Ossetian Beslanissa kunnioitettiin vuoden 2004 traagisten tapahtumien uhrien muistoa. Terroristien kaappaaman koulun No 1 uhrina kuoli silloin neljättäsataa henkilöä, joista enemmistönä olivat lapset. Surutilaisuuksia oli nytkin kaikkialla Venäjällä. Terroristit eivät kunnioittaneet surua: he iskivät jälleen surupäivänä.

Suomi-Kaukasia ïystävyysseuran järjestämässä tilaisuudessa Helsingin tuomiokirkon portailla 3.9. ilmaistiin voimakas protesti terrorismia vastaan. Tuomiokirkon portaiden tuntumaan oli saapunut noin kymmenen toimittajaa ja saman verran muuta yleisöä. Todellinen yleisö oli huomattavasti laajempi: monta tuhatta lukijaa tutki asiaa koskevaa tiedotusta internetissä. Internetissä käytiin kiivasta keskustelua.

Kirkkoherra Juha Molari suoritti eksorsismin terroristien saatanallisen hengen karkottamiseksi, jotta Beslanin lasten tuhoutumisen tähden kukaan ei rohkenisi pitää terroristeja vapaustaistelijoina ja Jumalan taistelijoina. STP ry:n eduskuntavaaliehdokas Abdullah Tammi esitti myös vaatimuksen, jonka terroristien webkanava Kavkaz Center tulisi sulkea Suo-messa.

Eksorsismi oli Helsingin tuomiokirkon portailla toimitettu dialektisen vallankumouksen symboli. Marxilaisen ajattelun mukaisesti ihmisen ajattelu ja historia kehittyy dialektisesti vallankumousten kautta. Suomessa ajattelun ja historian kehitys ovat pysähtyneet: hiljaa on hyväksytty ihmishenkiä halveksivat teot. Vaikenemista vastaan pitäisi näyttää avoimesti ristiriita.

Suomessa media on ollut myötäkarvaa terroristien tiedotuskanavan kanssa, joka toimii jopa suomalaisin voimavaroin. Suomalaiset oikeistopoliitikot ja vihreät ovat ilmoittaneet sananvapauden nimissä hyväksyttäviksi terroristisivuston tappohuudot Venäjää vastaan. Suomenruotsalaiset sanomalehdet reagoivat tälläkin kertaa puolustavasti Mikael Storsjön, Heidi Hautalan ja Kavkaz Centerin hyväksi.

KÄ/Toim.

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 1

Jatkoa sivulta 12

messa toiminut varjohallitus (sotakabinetti) syyllistyi käytännössä kaikkiin edellä mainittuihin rikoksiin. Lontoon sopimuksen pohjalta syytettiin myös Nyrnbergin oikeudenkäynnissä natsi-Saksan poliittista ja sotilaallista johtoa yllämainitun rikosnimikkeen lisäksi myös sotarikoksista eli ñrikoksista ihmisyyttä vastaanò. Olisi mitä suurimmassa määrin suotavaa, ettei Suomessa eikä muuallakaan, jouduttaisi enää ikinä käymään vastaavanlaisia oikeudenkäyntejä katasrofaalisten poliittisten päätösten seurauksena.

Suomen liittäminen läntisiin sotilaspoliittisiin liittoumiin voi hyvinkin muotoutua yhdenvertaiseksi rikokseksi kuin oli maamme liitäminen natsi-Saksan sotilaspoliittiseen liitoon. Molemmissa tapauksissa on kyse määrätietoisesta poliittisesta kehityksestä, jolla on taloudellisia etupyyteitä sekä ideologisia tavotteita eikä mistään ajopuuteorian mukaisesta tahdottomasta tai tiedostamattomasta prosessista. NATO on sotilaspoliittinen liittouma, jonka eräs keskeisimmistä olemassaolon perusteista on sama, mikä oli natsi-Saksan Neuvostoliittoon hyökkäyksen syitä eli kapitalistisen yhteikuntarakenteen turvaaminen sekä sen etujen varmistaminen.

Hallitus heikentää pääkaupnkiseudun ilmapuolustusta

Suomen sitominen NATO:oon tulee lähivuosina johtamaan jälleen kahden merkittävän asejärjestelmän hankintaan. Länsimaisen sivistysvaltion demokratia paljastuu traagiseksi farssiksi, kun edustuksellinen kulissiparlamentarismi siunaa ñtapahtuneena tosiasianaò asejärjestelmähankinnat, joiden seurauksena Suomen asevoimat on todellisuudessa kiinteä osa NATO:n sotilasorganisaatiota.

BUK-M1 (ItO 95 BUK-M1) on alueellinen ilmatorjuntaohjusjärjestelmä, joka hankittiin Suomeen 1996 ennen kaikkea pääkaupungin puolustukseksi. Tuolloin tuo asejärjestelmä oli yksi maailman tehokkaimpia ilmatorjuntaohjusjärjestelmiä, jonka väitettiin jopa olevan suorituskyvyltään ylivoimainen verrattuna palveluskäytössä oleviin läntisiin vastaaviin tuotteisiin. 11.3.2008 MTV.fi nettisivuilla ilmatorjunnan tarkastaja eversti Ahti Lappi totesi BUK-M1:n olevan eräs uusimmista koko maailmassa ja ettei länsimaissa ole vieläkään tätä uudempaa. 6.3.2008 Suomen Kuvalehti väitti pääkaupunkimme ilmatorjunnassa olevan vakavia puutteita, koska BUK-M1 aluetorjuntaohjuksia voitaisiin häiritä ulkopuolelta. 2.4.2009 yle.fi tiesi kertoa, että hallitus vahvistaa todennäköisesti lähiaikoina uusien alueilmatorjuntaohjusten hankinnat. Tällä kaupalla olisi tarkoitus korvata olemassa oleva asejärjestelmä yhdysvaltalaisilla Amraam ilmatorjuntaohjuksilla. Ja 29.4.2009 Suomen hallitus päätti hankkia uudeksi it-ohjusjärjestelmäksi Norjalais-Yhdysvaltalaisen NASMS 2:n.

Erikoiselta kuulostaa väite, että Bukit aiotaan romuttaa. On täysin järjenvastaista, että teknisiltä ominaisuuksiltaan ehkä jopa ylivertainen asejärjestelmä romutetaan. Tällainen päätös saa valveutuneen kansalaisen vaatimaan selvitystä, jossa tulee selkeästi saattaa esille kaikki, mikä on johtanut kyseiseen ratkaisuun. Raportti tulee saada niiltä asianomaistahoilta, jotka ovat tällaisen päätöksen takana.

Jatkuu seuraavassa numerossa

Väärennetty sota - kuinka Jugoslavia tuhottiin

jatkoa edellisestä numerosta

Monikulttuurisen Bosnian haave

Diana Johnstone kyseenalaistaa maailmalle levinneen mielikuvan tavoitteesta säilyttää monikulttuurinen Bosnia. Hänen mukaansa serbit ja kroaatit eivät halunneet alistua USA:n tukeman **Alija Izetbegoviĺ in** johtaman islamilaispuolueen puolueen (SDA) valtaan, koska he epäilivät sen monikulttuurisuuden sijasta pyrkivän perustamaan Bosnia-Hertsegovinaan puhtaan islamilaisen valtion. Hän perustelee kantaansa mm. seuraavilla seikoilla:

SDA:n esitti helmikuussa 1991 seuraavat linjaukset Bosnian itsenäisyyden saavuttamiseksi: **1)** myönteisen kansainvälisen julkisuuden saaminen Bosnia-Hertsegovinalle, **2)** sisäministeriön ottaminen (poliisit) muslimien hallintaan ja **3)** muslimien sotilaallisen organisaation luominen.

Bosniaan saapui v. 1992 tuhansia ñpyhiä sotureitaò mm. Kuwaitista, Saudi-Arabiasta ja Egyptistä. Värvättyjen riveissä taisteli Afganistanin veteraaneja ja algerialaisen GIA:n jäseniä. Noin 4 000 muslimitaistelijaa liitettiin Bosnian armeijan 3. armeijakuntaan. Elokuussa 1992 perustettu Al Mujahed joukkoosasto oli armeijakuntansa parhaiten aseistettu osasto. Se saavutti v. 1995 muslimien isoimmat voitot. Islamilaisuuden nousua Itä-Eurooppaan ja Neuvostoliittoon tukemaan v. 1987 perustettu TWRA vastasi aseiden salakuljetuksesta Bosniaan. Nämä miehet tuskin vaalivat monikulttuurisuutta.

Bosnian tiedotusministeri Senada Kreģo kertoi kesäkuussa 1993 toimittajille, että sodassa on kuollut 200 000 ihmistä. Kyseinen luku vakiintui varmistuksitta tiedotusvälineissä tapettujen lukumääräksi. Punaisen Ristin analyytikot arvioivat kuolleiden kokonaismääräksi v. 1992ï 95 Bosnia-Hertsegovinan sodassa olleen 20 000ï 30 000 henkeä. Ruotsalaisen SIPRI:n vuosikirja v. 1996 arvioi kuolleiden yhteismääräksi 30 000ï 50 000.

Kun militaristit heittäytyivät humanisteiksié

Kosovon sota aloitti uuden aikakauden v. 1998 kansainvälisen oikeuden ja kansallisen suvereniteetin mitätöimisessä. USA:n valtaeliitti nimesi itsensä omaaloitteisesti ihmiskunnan pelastajaksi. Se monopolisoi itselleen hyvän ja pahan määrittelyn. Viholliseksi leimatun valtion, poliittisen johtajan tai kansan demonisoinnista jalostettiin USA:n ja sen liittolaisten suorittamien hyökkäyssotien hyväksymisen psykologinen perusta.

Naton johto oivalsi, että Jugoslavian operaation yhteydessä se voisi kyseenalaistaa YK:n ympärille rakennetun kansainvälisen oikeusjärjestelmän ja korvata sen roolin omilla sotilaallisilla ja oikeudellisilla ratkaisuilla. Onnistumisen kokemus pyhitti tämän toimintalinjan käytön myös Afganistanissa ja Irakissa. Sotilasliitto koki, ettei sota ollut enää ihmiskunnan vitsaus, koska valistuneiden länsivaltojen käsissä se oli oikea keino suojella ihmisoikeuksia ja rangaista pahoja valtioita. Sotilasliitto Naton toimenkuvaan kuuluvat nykyisin olennaisena osana ï siviilejä tappavat ja kansanryhmiä toisiaan vastaan usuttavat ï humanitaariset väliintulot. Pahamaineisen Kylmän sodan aikana tällaiset sotilasoperaatiot eivät olleet mahdollisia.

Jugoslavian pommittaminen oli vasta alkua

NATO aloitti USA:n presidentti **Clintonin** siunaamana Jugoslavian 78 päivää kestäneen ñhumanitaarisenò pommittamisen 24.3.1999. Tuhansia siviilejä sai surmansa ja maan infrastruktuuri tuhoutui. Nato oikeutti tekonsa Kosovon Racakin joukkomurhalla. Maakunnan ruskohiiliesiintymillä saattaa olla myös osuutta asiaan. Tämä oli käännekohta USA:n sotilaallisen ylivallan laajentamisessa. Vastaavia invaasioita jenkit olivat harjoittaneet aikaisemmin lähinnä Latinalaisessa Amerikassa. NATO hyökkäsi ensimmäisen kerran maahan, joka ei uhannut sen ainoatakaan jäsenvaltiota. Operaatio tapahtui täydessä ristiriidassa Pohjois-Atlantin sopimuksen periaatteiden kanssa sekä välittämättä hitustakaan YK:n turvallisuusneuvoston valtuutuksesta ja kansainvälisestä oikeudesta. Kansainvälisen oikeuden silmissä Naton yksipuolinen sota Jugoslaviaa vastaan oli laiton. Serbia ei uhannut kenenkään kansallista etua. Näin luotiin ennakkotapaus aloittaa hyökkäyssota vahvemman osapuolen omiin moraalisiin perusteisiin vedoten.

Suomen ulkoministeriön mediakatsauksen 26.1.2004 mukaan: ñBerliner Zeitung kirjoitti v. 2000 maaliskuussa, ettei **Racakissa ollut kyse joukkomurhasta**, sillä sen hallussa olevan suomalaisten ruumiintutkijoiden julkistamattomien 40 ruumiinavauspöytäkirjan kopiosta ei löydy todisteita väitteelle, että Racakissa olisi surmattu läheltä ampuen rauhallisia kyläläisiä. Lehti kertoi, että ensimmäiset epäilyt Walkerin suorittamasta Racakin tapahtumien lavastamisesta esittivät ranskalaiset toimittajat **Renau Girard** (Le Figaro) ja **Christopher Chatelle** (Le Monde), jotka olivat paikalla Racakissa 15.1.1999, eivätkä nähneet siellä mitään joukkomurhaan tai verilöylyyn viittaavaa. He sanoivat heti tunteneensa, ñettei kaikki ollut kunnossaò, kun Walker 12 tuntia myöhemmin toi mahtipontisesti paikalle ñomatò toimittajansa ja osoitti heille ñverilöylynò jäljet ï ruumiit, jotka itse asiassa olivat UCK:laisia, jotka olivat saaneet surmansa taistelussa Serbian poliisivoimia vastaan.ò

Nato korjasi muhkean sadon

Sotilasliitto Nato korjasi lokakuussa 2002 muhkean sadon, kun siihen hyväksyttiin Prahassa seitsemän uutta jäsenvaltiota: Liettua, Viro, Latvia, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia. Nato täydensi itseään vielä v. 2009 Kroatialla ja Albanialla. Karttaa katsoessa tajuaa, että koko Balkan ja sen lähialueet on natonisoitu ja Venäjä samalla saarrettu. Kreikka ja Turkki kuuluvat sotilasliittoon jo entuudestaan. Puola, Tģekki ja Unkari liittyivät Natoon v. 1999. Ukrainalaiset ymmärsivät jotain, he pääsivät livahtamaan toistaiseksi 28-jäsenisestä sotilasliitosta. Venäjän saartorenkaassa on Suomen mentävä aukko.

Naton 13. artiklan mukaan Nato-sopimuksen oltua voimassa 20 vuotta sopimuspuoli voi lakata olemasta sopimuspuoli vuoden kuluttua siitä, kun se on antanut irtisanomisilmoituksensa Amerikan Yhdysvaltojen hallitukselle, joka ilmoittaa muiden sopimuspuolten hallituksille kunkin irtisanomisilmoituksen talletuksesta.

Suomen poliittinen eliitti ymmärtää ajan hengen

Martti Ahtisaari esitti 2.6.1999 rauhanehdotuksen Jugoslavian presidentti **Slobodan Miloģeviĺ ille**. Kyseessä oli uhkavaatimus, jossa vaihtoehdoksi Belgradin ehdottomalle antautumiselle suotiin vain Serbian tuhoaminen Naton toimesta.

Tuo samainen Miloģeviĺ oli noussut valtaan läntisten pankkien ja USA:n hallituksen tuella siksi, että hän oli talousliberaali ja poliittinen konservatiivi. Hänellä uskottiin olevan arvovaltaa toimeenpanna EU:n ja USA:n haluamat talousuudistukset Jugoslaviassa.

Suomen valtioneuvoston selonteko (VNS x/2009) määritteli sotilaallisen voiman käytön joustavasti ja tarveharkintaisesti. Se oli sisäistänyt Jugoslavian hajotussodan opetukset. ñSotilaallista voimaa käytetään edelleen valtioiden välisissä kiistoissa ja sisäisissä kriiseissä. Sotilaallisen voiman käytön tarkoitusperinä voivat perinteisen alueiden valtauksen ohella kuitenkin yhtä lailla olla kansainvälisen yhteisön arvojen turvaaminen tai humanitaariset päämäärät.ò

Yleinen mielipide näyttää unohtaneen Nürnbergin oikeusistuimen julistuksen: ñSota on perimmiltään paha asia ï niinpä hyökkäyssotaan ryhtyminen ei ole vain kansainvälinen rikos, vaan se on korkein kansainvälinen rikos, ja se eroaa muista sotarikoksista yksinomaan siinä, että se käsittää itsessään sodankäynnin koko pahuuden.ò

Irti NATO:sta- Suomalaiset sotilaat pois Afganistanista

Matti Laitinen

Lähteet: Jugoslavia ja NATO ï narrien sotaretki; Diana Johnstone, Like 2007; Suomen ulkoministeriön mediakatsaus 26.1.2004, BBC-Timeline of Nato, Kominform, Venäjän ääni ja Tiedonantaja.

Nobel-palkinto ja Kosovon ennakkotapaus

Irakin sodan aloittajana tunnettu Britannian entinen pääministeri Tony Blair muistelmissaan kehuu Martti Ahtisaarta, jonka kanssa Blair on tehnyt yhteistyötä Kosovon ja Pohjois-Irlannin konfliktien selvittämisessä.

Suomen ex-presidentti Martti Ahtisaari on saanut vuoden 2008 Nobel rauhanpalkinnon. Suomen ulkoministeri Alexander Stubb luonnehti tapahtumaa ñhistorialliseksiò päiväksi Suomen kannalta. Useat länsimaiden johtajat Stubbin tavoin iloitsivat Ahtisaaren palkitsemisen johdosta.

Venäläiset poliitikot suhtautuivat Ahtisaaren Nobel palkintoon kriittisesti. Tunnettu poliitikko Vladimir Zhirinovski oli hyvin suorasanainen kommenteissaan ja kuvaili tapahtunutta pilkaksi ja Lännen mielivallaksi, koska Ahtisaari ñtuhosi Serbianò.

Venäjän ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Konstantin Kosatshev totesi, että päätös myöntää rauhanpalkinto Ahtisaarelle on politisoitu, joka asettaa kyseenalaiseksi Nobelpalkinnon auktoriteetin.

Kosovon serbit tuomitsivat Ahtisaaren toimet konfliktin selvittämisessä väittäen, että Ahtisaari on edesauttanut tilanteen kehittymistä epävakaiseksi. Kosovon serbien klaanin johtaja Momir Kasalovitsh on vakuuttunut, että Nobelkomitean päätös Ahtisaaren palkitsemisesta on kansainvälisen oikeuden loukkausta.

Kosovon yksipuolinen itsenäisyysjulistus on ihmeen selvästi jakanut maailman. Yhdysvallat vasalleineen ovat kiirehtineet tunnustamaan ñuuden valtionò. Kyseinen ennakkotapaus on hyvin vaarallinen, koska se ei perustu YK:n päätöksiin ja siksi rikkoo kansainvälisiä lakeja horjuttamalla maailmanjärjestystä ja turvallisuutta. YK:n turvallisuusneuvostossa länsimaat jäivät selkeään vähemmistöön Kosovon kysymyksessä: 5 maata (USA satelliitteineen) - itsenäisyyden puolesta ja 10 maata - vastaan.

Yhdysvallat on toistuvasti osoittanut välinpitämättömyyttä YK:n (siis kansainvälisen yhteisön) päätöksiä kohtaan: Jugoslavian pommitukset alkoivat ilman YK:n mandaattia, kuten myös Irakin sota. Seuraukset ovat nyt selvästi nähtävillä. USA oli yliarvioinut mahdollisuuksiaan.

Kosovon esimerkki on avannut uuden aikakauden: YK:n arvovalta karsitaan ja maailmassa tulee vallitsemaan ohjattu kaaos, joka nojaa voiman käyttöön. Monet politiikan tutkijat arvioivat, että Kosovon yksipuolinen itsenäisyysjulistus luo ennakkotapauksen, joka laukaisee itsenäisyysjulistuksien ketjureaktion. Nyt meillä on jo esimerkkeinä Abkhasia ja Etelä-Ossetia.

Potentiaalisia tapauksia on huomattavasti enemmän. Jos esim. Palestiina (joka tavoittelee suvereniteettia jo 60 vuotta) päättää julistautua itsenäiseksi, hyvin moni maa varmasti tunnustaa sen. Entä Pohjois-Irlanti, Skotlanti, Baskimaa, Korsika? Eräät USA:n osavaltiot, kuten esimerkiksi Texas, ovat eri muodoissa pyrkineet itsenäisyyteen. Jotkut maat saattaisivat tunnustaa ko. osavaltiot itsenäisiksi valtioiksi.

Kosovo on käytännössä USA:n oma osavaltio keskellä Eurooppaa, koska juuri Kosovossa on Yhdysvaltojen suurin Euroopassa sijaitseva tukikohta Bondsteel. Eli ei ole vaikeaa arvata, kenen projektia Ahtisaari oli ajamassa Serbian kustannuksella. Ahtisaaren Yhdysvaltojen intressien hyväksi tehtyä työtä palkittiin.

Entä jos muut suurvallat seuraavat esimerkkiä ja alkavat rakentaa omia tukikohtia ympäri maailmaa muiden valtioiden kustannuksella välittämättä kansainvälisistä sopimuksista? Ahtisaaren Kosovo-projekti on synnyttänyt vaarallisen ennakkotapauksen asettaen kyseenalaiseksi kansainvälisen oikeuden. Onko se hyvä syy palkita?

Evgenia Hilden-Järvenperä

Suomi-Korea seuran 40-vuosijuhla

Suomi-Korea - Seuran 40-vuotis-juhlassa vaadittiin rauhaa Korean niemimaalle

Korea-seuran juhlaan saapui runsas joukko Korean ystäviä. Eturivissä vasemmalta; Vaasan Korean Ystävien puheenjohtaja Pentti Suksi, lähetystösihteeri Kwak Chol Ho, Suurlähettiläs Ri Hui Chol ja seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho

Korea-seura järjesti 40-vuotisjuhlansa torstaina 2.syyskuuta Helsingissä. Paikalla tilaisuudessa oli yli 70-päinen joukko seuran jäseniä, Korea-asiantuntijoita ja yhteiskunnallisia vaikuttajia.

Tilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan Korean demokraattisen kansantasavallan (Pohjois-Korea) Suomen suurlähettiläs **Ri Hui Chol**.

Tervehdyspuuheessaan suurlähettiläs Ri kiitti Suomi-Korea-Seuraa aktiivisesta ystävyys- ja solidaarisuustyöstä. Tätä hänen mukaansa osoitti esimerkiksi seuran 1990-luvulla organisoimat ruoka-ja avustustoimitukset Pohjois-Koreaan, joka tuolloin tulvien seurauksena kärsi vakavasta energia-ja elintarvikepulasta. Seuran tuolloisen avun Ri näki osoituksena todellisesta ystävyydestä. Tervehdyspuheessaan hän samoin selosti maansa tämän hetkistä tilannetta ja huomautti heidän nyt pyrkivän jatkuvaan talouskasvuun ja elintarvikeongelmien pysyvään ratkaisuun. Samoin Suurlähettiläs Ri vaati USA:ta hyväksymään Pohjois-Korean tarjouksen Korean sodan päättävän lopullisen rauhansopimuksen allekirjoittamisesta sekä amerikkalaisjoukkojen poistumista Korean niemimaalta.

Juhlapuheessaan Suomi-Korea - seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho katsoi Korean demokraattisen kansantasavallan tarjoavan nyt suomalaisille lukemattomia mahdollisuuksia, joita kuitenkaan ei aina osata hyödyntää. Syyksi tähän Siika-aho näki puutteellisen ja osittain virheellisen Korea-tiedon, jonka vuoksi esimerkiksi suomalaiset yritykset eivät löydä tietään Pohjois-Koreaan. Ratkaisuksi tähän hän esitti, että Suomen pitäisi uudelleen lähettää maahan edustaja tai aggreditoida maasta kunniakonsuli. Siika-ahon mielestä näin voitaisiin saada parempi käsitys Pohjois-Korean olosuhteista ja maan suomista mahdollisuuksista.

Tilaisuudessa juhlaesitelmän pitänyt Koillis-Aasian kauppayhdistyksen varapuheenjohtaja, lähetystöneuvos **Markku Heiskanen** kertoi Korean niemimaan ydinaseettomuuteen pyrkivän kansainvälisen tutkijaryhmän (Nuclear Weapons Free Zone for Northeast Asia) työstä, jossa hän ja Presidentti **Urho Kekkosen** entinen läheinen avustaja **Risto Hyvärinen** ovat mukana. Hänen mukaansa projekti on edistänyt Etelä- ja Pohjois-Korean välistä vuoropuhelua, sillä molemmat maat ovat projektissa edustettuina. Niin ikään hän kertoi nyt jäissä olevasta ñRautainen silkkitieò-projektista, jonka tavoitteena on saada toimiva rautatieyhteys Etelä-Koreasta Pohjois-Korean, Venäjän ja Suomen kautta Eurooppaan.

Esitelmässään Heiskanen vaati lopullista rauhansopimusta Korean niemimaalle, joka virallisesti päättäisi Korean sodan. Hän kuitenkin muistutti tämän tapahtuvan askelittain ja sen edellyttävän kansainvälistä yhteistyötä.

Suomi-Korea-Seuran juhlassa luovutettiin myös Pohjois-Korean parlamentin myöntämiä ystävyydenmitaleita. Mitalin saivat **Reino Welling** Jämsänkoskelta, **Heikki ja Kaija Sipilä** Helsingistä, **Paavo A. Junttila** Iistä ja **Reino Niskanen** Helsingistä.

KÄ/toimitus

Tilaisuudessa jaettiin mitaleita ansioituneille Korean ystäville; vasemmalta Reino Welling, Reino Niskanen, Heikki Sipilä ja Kaija Sipilä. Kuvasta puuttuu Paavo A. Junttila. ñMitalistienò kukituksesta vastasi Hilma Lievemaa.

Ruotsin vaalit

Ruotsin lain mukaan vaalit on pidettävä syyskuun toisena sunnuntaina. Samana päivänä valitaan valtiopäivät, maapäivät ja kunnan valtuustot. Kaikilla valtiopäiväpuolueilla on tavoitteenaan hallituskipeys. Se sävyttää myös vaalikampanjoita. Kansalla on vaikeuksia erottaa oppositiota hallituksesta. Mitään varsinaista vaalikysymystä ei ole nostettu valtiopäiväpuolueiden taholta. Pienpuolueet ovat nostaneet esille peruskysymyksiä. Eräs niistä on, että rahaa tulisi ottaa sieltä, missä sitä on, siis kapitalisteilta.

Ruotsin valtiopäiväpuolueista elävät vaarallisesti äänikynnysrajalla Kristillisdemokraatit, Keskustapuolue ja Vasemmistopuolue. Ne ovat jonkin verran 4 % riman yläpuolella gallupeissa. Ruotsidemokraatit, Junilista ja Piraattipuolue ovat kärkyllä. Heikoimmilla näistä näyttäisi olevan kristillisdemokraatit. Piraattipuolue sai EU-vaalissa niin paljon ääniä, että se riittäisi lähes kahteenkymmeneen valtiopäiväpaikkaan.

Vaalikysymysten puute voisi nostaa jonkun uuden puolueen valtiopäiville. Tähän mennessä Kansanpuolue näyttää saaneen kapitalisteilta eniten rahaa ja heillä oli muutama viikko ennen vaaleja enemmän ulkomainoksia, kuin muilla puolueilla yhteensä.

On jo sanottu, että jos vaaðan kieleksi nousisi uusnatsistinen Ruotsi-demokraatit, niin sitä ei oteta mukaan hallitusneuvotteluihin. Suomen tiedotusvälineissä on spekuloitu, että sellaisessa tilanteessa suuret puolueet yli blokkirajojen muodostaisivat hallituksen. Minun näkemykseni mukaan, jos vihreät saisivat ennustusten mukaan suurimman voiton, niin ne todennäköisesti menisivät porvarihallitukseen mukaan.

Mielestäni todennäköisintä on, että piraattipuolue pääsisi valtiopäiville ja kristilliset saattaisivat pudota. Piraattipuolue saattaisi mennä mukaan sosiaalidemokraattien johtamaan hallitukseen tai ainakin antaa tukensa sosialidemokraattien vähemmistöhallitukselle.

Kaikki riippuu kuitenkin ei pelkästään edustajien määrästä, vaan myöskin puolueiden määrästä seuraavilla valtiopäivillä.

Itse otan osaa vaalityöhön 12.9.2010 minulle tutussa vaalilukaalissa Gubbängenin koulun edessä ja varmaan lukijat arvaavat, että edustan Ruotsin Kommunistista Puoluetta, jolla on aina ollut selvät sävelet.

Wäinö Pietikäinen

Latvia pitää pintansa kv. rahoituslaitosten painostusyrityksistä huolimatta

Latvian perustulaillinen tuomioistuin puolusti latvialaisten oikeutta sosiaaliturvaan näin vastustaen kv. rahoituslaitosten budjetti- ja kululeikkaus vaatimuksia. Latvian eläkeläiset tekivät kantelun eläkkeittensä jäädyttämisestä. He katsoivat sen olevan perustuslain vastaista. Latvian Eduskunta puolusti eläkkeiden jäädyttämistä vetoamalla kansainvälisiin talous- ja rahoitussitoumuksiin. Oikeusistuin katsoi kuitenkin IMF:n ja Maailman Pankin vaatimusten olevan ristiriidassa paitsi maan oman perustuslain myös YK:n sosiaalisten oikeuksien kanssa. Eduskunta vaadittiin palauttamaan eläkeläisille rahat. Opiksi meille! Ensin on saatava Suomeen perustuslaillinen oikeusistuin.

Cheonanin tapaus vaarantaa Korean niemimaan vakautta

Oletko Barack Bush? Kansalaiset ovat raivoissaan Etelä-Korean ja USA:n sotaharjoituksista rinnastaen Barak Obaman Korea-politiikan Bushin kauden toimintaan.

Maaliskuussa Korean Läntisellä merellä sattuneen sotakorvetti Cheonanin uppoaminen on kiristänyt alueen turvalisuuspoliittista ilmapiiriä jo kuukausien ajan. Etelä-Korea ja USA syyttävät tapahtuneesta edelleen Korean demokraattista kansantasavaltaa, mutta kieltäytyvät yhä jyrkästi kansainvälistä yhteisöä tutustumasta laivan hylkyyn ja esitettyihin ñtodisteisiinò.

Ruotsi ei tuominnut Pohjois-Koreaa

Etelä-Korea perusti syytöksensä KDKT:n osallisuudesta palkkaamansa ñkansainvälisen tutkimuskomissionò tutkimustuloksiin. Tutkimuskomission jäsenethän muodostivat asiantuntijat Etelä-Korean lisäksi USA:n, Australian, Iso-Britannian ja Ruotsin sotateknisistä instituutioista. Nämä maat, joista neljä osallistui Korean sotaan katsoivat siis Pohjois-Korean syylliseksi.

Kesäkuussa kävi kuitenkin ilmi, että Etelä-Korea on salannut komission yli 400-sivuisen tutkimusselvityksen ja julkisti vain viisisivuisen kannanoton, jossa pohjoinen katsotaan syylliseksi tapahtuneeseen. Tätä viisisivuista raporttia ei Ruotsi suostunut allekirjoittamaan. Kysymyksiä herättää, mitä ristiriitaista itse salaisessa raportissa ja tässä viisisivuisessa kannanotossa on, jos sitä eivät kaikki komission osapuolet voineet allekirjoittaa. Selvää ainakin on, että Etelä-Korea valvoi tarkasti komission työtä ja päätti etukäteen kohteet, joihin se (komissio) sai tutustua.

YK:lta ja naapurimailta ei tukea

Etelä-Korea yritti alusta lähtien saada Kiinan ja Venäjän tuomitsemaan KDKT Cheonin upottamisesta. Venäjä lähetti tutkimustiimin maahan, mutta elokuussa julkivuotaneen raportin mukaan Venäjä päätyi uskomaan miinan upottaneen aluksen. Venäjän tiimi nosti esille useita yksityiskohtia, jotka Etelä-Korean oma tutkimuskomissio oli jättänyt täysin huomiotta.

Niinikään Kiina ei ole painostuksesta huolimatta osoittanut KDKT:aa syylliseksi, vaan epävirallisesti todennut USA:n ja Etelä-Korean kiristävän Itä-Aasian sotilaallista tilannetta perusteettomilla syytöksillään.

Sotaharjoitukset romuttavat toiveet tilanteen selvittämisestä

Läpi kesän USA ja Etelä-Korea ovat järjestäneet Korean niemimaalla suuria sotaharjoituksia, joiden tarkoituksena on lähettää ñviestiò KDKT:lle ja painostaa sitä tunnustamaan osallisuutensa Cheonanin uppoamiseen.

Useat perättäiset sotaharjoitukset ovat hermostuttaneet mm. Kiinan, joka on ilmoittanut ottavansa ne hyvin vakavasti ja niiden uhkaavan alueen vakautta.

Vielä jokin aika sitten oli toiveita laajemman kansainvälisen tutkimuksen aikaansaamisesta Cheonanin tapauksen tiimoilta. Samalla esimerkiksi Pohjois-Korea ehdotti useaan kertaan sotilaallisia konsultaatioita ja neuvotteluja. Sotaharjoitusten ja lisäpakotteiden myötä on nyt ajauduttu tilanteeseen, jossa on hyvin vaikea enää käyttää kylmää järkeä tai selvittää puolueettomasti totuutta Keltaisenmeren tapahtumista.

Ainoa realistinen tie Korean niemimaan ja Itä-Aasian vakauteen on viime kädessä Korean sodan päättäneen aseleposopimuksen korvaaminen lopullisella rauhansopimuksella. Se selkeyttäisi tilanteen Koreassa ja ehkäisisi jatkuvat sotilaalliset vastakkainasettelut, jotka tämä aseleposopimus on mahdollistanut.

KÄ/Antti Siika-aho

Ylen pilkkomisesta

Yleisradion hallituksen puheenjohtajan Kari Neilimon mielestä Ylen pilkkominen olisi yksi vaihtoehto tulevaisuudessa. Neilimon mielestä konsernimalli, jossa tytäryhtiöt (esimerkiksi Ylen tuotanto ja Svenska Yle) omistaisi emoyhtiö Yle, toisi johtamiseen lisää täsmällisyyttä. Tytäryhtiöitä (Nykypäivän haastattelu) olisivat esimerkiksi Ylen tuotanto ja ruotsinkieliset toiminnot. Neilimo uskoo Ylen jatkossa hankkivan tuotantoa entistä enemmän alihankkijoilta ja luopuvan omaisuudestaan kuten Helsingin Musiikkitalon osuudesta.

Ylen toimitusjohtajan Lauri Kivisen mukaan Neilimon mainitsema Ylen osien yhtiöittäminen ei ole ensisijainen lähtökohta. ñLähdemme liikkeelle ensisijaisesti sisällöllisistä asioista. Siitä, mitä kannattaa tehdä ja missä ja miten. Etsimme sisäisiä synergioita. Tehoja sisällön tuottamiseen.ò Kivisen mukaan Ylessä löytyy tehottomuutta sekä henkilöstön että tekniikan käytössä. Hänkin pitää mahdollisena, ettei Yle omista musiikkitaloa 10 vuoden kuluttua, vaikka Ylen orkesteri soittaisi edelleen talossa.

Ylen hallintoneuvoston puheenjohtaja Kimmo Sasi (kok) arvioi, että Ylen toimintoja voitaisiin ulkoistaa. Kokoomuksen Verkkouutisissa Sasi ei täsmennä, mistä toiminnoista olisi kyse. Sasin mukaan asiasta on hallintoneuvostossa käyty alustavia keskusteluja ja sitä pohditaan Ylen hallituksessa. Sasi ei ole muodostanut omaa kantaansa asiasta.

Aluksi tulee mieleen, että kasinopellet luovat ensin pikkuyhtiöitä, jotka on sitten helppo myydä pilkkahinnalla yksityisille. Kokoomuskonnat pääsevät vauhtiin, Yle hajotetaan toimimattomaksi ja pikkupuljut annetaan kaupallisille toimijoille. Saamme sitten 30-50 euroa kuussa maksavia kanavapaketteja, paljon uusintoja ja yhdysvaltalaista valmiiksi naurettua hömppäsarjaa.

Vaikuttaa siltä, että Neilimon, Sasin ja Kivisen esiintymiset ilmaisevat, että Ylen linjaukset on tehty. Neilimon johtama hallitus pilkkoo Sasin johtaman hallintoneuvoston tuella Ylen. Kivisen tehtävänä on näytellä Ylen etua ajavaa toimitusjohtajaa.

Liikenne- ja viestintävaliokunnan puheenjohtaja Martti Korhonen (vas) tyrmää Neilimon esityksen, sillä se on Korhosen mukaan ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa. Laissa julkisen palvelun tehtävät on annettu vain Yleisradiolle. Ylen ylin päättävä elin on eduskunnan nimeämä hallintoneuvosto. Korhosen mukaan Yleä tulee kehittää koko kansan monipuolisena, kattavana ja itsenäisenä palveluna. Suomi tarvitsee yhtenäisen ja vahvan Ylen kaupallisen median vastapainoksi.

Hallintoneuvoston jäsen Pia Viitanen (sd) näkee keskustelussa oikeistolaista henkeä. Liiketaloudellinen toiminta supistaisi Ylen toimintaa. Varapuheenjohtaja Elsi Katainen (kesk) muistuttaa Ylen julkisen palvelun tehtävästä, jota hallinnon muutos ei saa vaarantaa. Ovatko jotkut aluetelevisiot ja maakuntaradiot vaarassa?

Neilimo perusteli ehdotustaan taloudellisella tehokkuudella. Ylen tytäryhtiöiden taloutta olisi helpompi valvoa. On muistettava, että Yle ei ole kaupallinen liikeyritys, vaan kaikkien suomalaisten julkinen palvelu, jonka riittävä rahoitus on turvattava. Koska Yle on eduskunnan alainen, voidaan Ylen linjaa tarvittaessa muuttaa. Kaupallisiin kanaviin ei voi vaikuttaa. Ylen ohjelmien merkittävä etu kaupallisten kanavien ohjelmiin verrattuna on, ettei joudu ohjelmatuntia kohti katsomaan mainoksia varttitunnin.

Hannu Kautto

Medi(a)ani

Hei! Olen kohta 39-vuotias reservin yliluutnantti ja kotoisin Pohjois-Savon sydänmailta, Siilinjärveltä. Teen töitä ihmisten parissa, ihmisille. Kansalaiset ja varsinkin ne 1752 Facebookissa minusta pitävää ihmistä ovat erityisen lähellä sydäntäni. Minä johdan puoluetta, jolla on arvoja. Minä pidän arvoista. Tällä hetkellä varsinkin vihreistä (enkä tarkoita luontoarvoja). Harrastuksikseni luettakoon ainakin metsästys ja lenkkeily. Maraton on yleinen harrastus puolueessani. Minä olen siinä paras. Ainakin Arkadianmäen piirikunnallisissa. Metsästys on jalo laji enkä voi tajuta, kuinka joku voisi olla sitä vastaan, vaikkakin varsinkin Atlantin toisella puolella poliitikkojen metsästysretket ovat olleet jopa hengenvaarallisia.

Minulla on vahva suhde suomalaiseen mediaan. Meidän media, minun mediani, kuuntelee, mitä minulla on sanottavanani. Minä en usko mihinkään keskitiehen. Mediaani on matemaatikkojen juttuja. Ja vaikka minun lyhyen matematiikan numeroni oli lukiossa ainoastaan kuusi, niin en koe, että se estäisi minua käsittelemästä vartionvarainministeriön tason rahavirtoja. Nyt minulla ja medialla on mennyt huonommin. Media teki jotain mistä minä en pitänyt.

Se oli ihan tavallinen ja harmiton kömmähdys. Kenelle tahansa sattuu niitä, mutta minulle toisaalta keskimääräistä vähemmän. Ajattelin, että kaksi biljoonaa on niin iso luku, että suomalaiset eivät edes ymmärtäisi sitä. Venäjä, tuo ainainen kiusankappale. Silloin kun minä opiskelin Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa asiat olivat vielä mallillaan ja Venäjän taloudelle sai naureskella vapaamuotoisesti tupakkaringissä. Nyt media petti minut. Ja minä en unohtanut vastata samalla mitalla.

Venäjä, Venäjä, Venäjä. Poistu minun elämästäni. Jos sinua ei olisi, niin minun ja median välit olisivat edelleen kunnossa. Nyt jouduin kostamaan. Tämä Ylen toimittaja, jonka savustin ulos. Kuka hänestä piittaa. Hänhän oli vain avustaja. Pieni hinta siitä, että media oli viety pois käsistäni. Pieni hinta siitä, että minun ei tarvitse kumartaa venäläisille. Eivät hekään kumarra minulle, vaikka olenkin yksi Euroopan kansanpuolueen varapuheenjohtajista.

Toivon, että minun ja median ystävyys palaa ennalleen ja minä olen se, joka saa taas päättää. En ole koskaan pitänyt ñrikkinäinen puhelinò-leikistä. Se ei sovi minulle ja medialle. Toivon, että välimme palaavat ennalleen jo ennen ensi vuotta, ettei vaalisloganiksemme muutu ñTekomme ovat silmänlumettaò.

-Penni-

VALLILA.. VALLILA.. VALLILA..

Matti Laitiselta ilmestyi viime huhtikuussa omakustanteena runoteos nimeltään Vallila. Laitinen on aikaisemmin kirjoittanut viisi romaania, joissa on ollut mukana vahvasti yhteiskunnallisia kannanottoja. Siinä sivussa hän on myös kirjoitellut runoja, joita hän on menestyksellä esittänyt erilaisissa juhlissa ja kokoontumisissa. Hänet on myös palkittu v. 2004 Helsingissä stadin slangia käsitelleessä kirjoituskilpailussa.

Matti Laitiselta ilmestyi uusi runoteos "Vallila". Tätä ennen Matti on kirjoittanut viisi romaania. Kuvassa Matti. Hän toteaa, että poliittisen runon perinne Suomessa ei ole kuollut.

Nyt Matti Laitinen on laittanut yksiin kansiin runojaan vuosilta 2000 ï 2010. Vallila-kirjaan on koottu 19 runoa tältä ajanjaksolta. Laitinen on itse taittanut kirjansa alusta loppuun, kannesta kanteen. Tässä hän onkin onnistunut erinomaisesti. Lopputulos on tyylikäs.

Laitinen lähetti runokirjansa myös Päätaloinstituutin vuoden 2010 Möllärimestari ï kilpailun runosarjaan. Kilpailuun otti osaa yhteensä 33 runokirjaa. Laitisen kirja sai kilpailussa kunniamaininnan. Arvostelussa todettiin, että: ñVirkistävän erilaisia, yhteiskunnallisia runoja Arvo Turtiaisen ja Nazim Hikmetin hengessä, mutta Laitisen äänellä. Laveaa, eeppistä tekstiä. Joissakin runoissa pilkahtelee esiin riimiä. Vähemmässä määrin ne toimisivat ironian merkkeinä, mutta nyt riimiä on hiukan liikaa. Henkilöistä kuten Castrosta kirjoitetuista runoista nykylukija etsii ironiaa, ne eivät muuten ole oikein tätä päivää. Sen sijaan esimerkiksi runot Leningrad, Kevät ja Tarjalle ovat hienoja lukukokemuksia. ñMitä me teemme vallankumouksella / jos emme rakasta niitä / joita varten se on?ò

Matti Laitinen hyväksyy raadin arvion muutoin paitsi, että ñen ymmärrä, mitä ironisoitavaa Fidel Castron merkittävässä elämäntyössä pitäisi ollaò.

Laitisen runot ovat vapaamuotoisia, mutta iskeviä, poliittista runoa parhaimmillaan. Niiden erityinen vahvuus on hieno ympäristön ja elämän havainnointi sekä erinomainen kyky pelkistää asioita, kyky tuoda yhteiskunnalliset epäkohdat melkeinpä kepin nokassa esiin. On siis aivan turhaa puhua, että aikanaan niin vahva poliittisen runon perinne olisi Suomesta kuollut. Matti Laitisen Vallila-kirja on perinteen olemassaolosta mitä parhain esimerkki.

Valitettava tosiasia vain on, että nykyinen porvarillinen media ja kustantajat kiertävät aidon vasemmistolaisen runouden kaukaa. Todellisuutta paljastavat runot eivät taida niiden mielestä olla oikein muodissa. Ne eivät myy, koska porvarilliset kustantajat eivät halua niitä kustantaa ja markkinoida.

Matti Laitisen Vallila-runokirjaa voi tilata Matilta itseltään sähköpostitse: matti.laitinen@pp5.inet.fi Kirjan hinta on 10 euroa + postimaksu 1,05 euroa.

Reijo Katajaranta

Sosialistinen realismi nivoo yhteen todellisuuden ja maailmankuvan

Voiko 2000-luvulla olla sosialistista realismia? Näin kysyy taatusti itseltään jokainen, joka kesän aikana on käynyt tutustumassa Marjut Lehtisen ja Hannu Raineston taidenäyttelyyn ñSosialistinen realismi Suomessa 2000-luvullaò. Kesäkuun lopulta lähtien Tampereen Lenin-museossa esillä ollut näyttely on herättänyt monien mielenkiinnon ainutlaatuisen teemansa vuoksi.

Hannu Rainesto esittelee näyttelyn avajaisissa näyttelyn teoksia. Hannu tyrmää ajatuksen, että sosialistinen realismi kuuluisi viedä historian romukoppaan.

Näyttelyn toinen taiteilija Marjut Lehtinen katsoo, ettei näyttelyn tyylisuunta ole ristiriidassa nykyajan kanssa: -sosialistista realismia saattaa löytää tälläkin vuosisadalla ja taidemuotona se on vastaus vallitsevaa järjestelmää kohtaan, hän kuvaa. Lehtisen ja Raineston mukaan näyttely itsessään syntyi huolesta nykyisiä oloja vastaan ja sosialistinen realismi taidesuuntana ilmentää tekijöidensä ideologista näkemystä uusoikeistolaista politiikkaa harjoittavan EU-Suomen todellisuudesta.

Monet luulevat sosialistisen realismin kuuluvan historian romukoppaan. Hannu Rainesto kuitenkin tyrmää tämän; hänen mielestään todellisuuden moninaisuutta kuvatessaan sosialistinen realismi käyttää hyväkseen keinojen ja tyylien monivivahteisuutta, fantasian mahdollisuuksia eli inhimillisen mielikuvituksen koko skaalaa. Siksi se hänen mukaansa onkin elävä ja kehittyvä taidemuoto. Hän kuvaa sosialistista realismia kokeilevaksi, tutkivaksi taiteeksi, joka luonnollisesti edellyttää työväenluokan maailmankatsomuksen omaamista ja kykyä havaita porvarillisen yhteiskunnan perusteellinen ristiriita.

Näyttelyssä esillä olevat työt totisesti ilmentävät sitä, miten Rainesto ja Lehtinen edustamaansa tyylisuuntaa kuvaavatkin. Maalaukset kuvaavat esimerkiksi suomalaisen oikeusjärjestelmän raadollisuutta ja vanhusten kohtelua Suomessa, mutta esillä on myös teoksia Stalingradin taistelusta ja Uralilla laukkaavasta puna-armeijasta. Teoksista on selkeästi havaittavissa tekijöidensä tahto tehdä taidetta maailman muokkaamiseen eikä pelkästään sen kuvaamiseen.

Itseään varten Lehtinen ja Rainesto eivät töitään kuitenkaan ole tehneet. Molemmat toivovatkin niiden herättävän ihmiset ajattelemaan ja Lehtinen tuumiikin, voisivatko työt saada muutkin taiteilijat innostumaan heidän ilmaisemistaan kannanotoista.

ñSosialistinen realismi Suomessa 2000-luvullaò ï näyttely on avoinna Lenin-museossa 12. syyskuuta saakka.

KÄ/AS

KUUMA KESÄ 2010

Jelena ja Sergei Skvortsov Suomessa kommunistien Liiton seminaarivieraina

Kesä 2010 on viimein päättynyt. Keski-Venäjälle se oli todellakin kaikkein kuumin säähavaintojen 130 vuoden historian aikana (tahdossaan esittää esimiehilleen jotain miellyttävää hovisääteteilijät jopa väittävät, että se oli kuumin ei vain viimeisten 130 vuoden aikana, vaan myös viimeisen vuosituhannen aikana, mikä on tietenkin täyttä hölyn pölyä, erityisesti kun aikakirjoissa on kuvattu kovempiakin juttuja). Virallisten tietojen mukaan epätavalliseen kuumuuteen tuhoutui neljännesosa sadosta, mutta vieläkin suurempaa sekä aineellista, että ekologista ja jopa poliittista vahinkoa aiheuttivat mittavat metsäpalot.

Kokonaisuudessaan herra Putin vertasi viime kesää petšenegien ï paimentolaisten tai koiraa tunnuksenaan pitäneiden ritarien keski-ajan hyökkäyksiin ja jopa Suureen Isänmaalliseen sotaan, mikä on tietenkin asian selvää paisuttelua. Mutta kaikesta huolimatta vain virallisten tietojen mukaan tulipaloissa kuoli välittömästi yli viisikymmentä ihmistä ja paloi poroksi tuhansia taloja. Kulovalkeiden ja turvepalojen savupilvet levittäytyivät koko Keski-Venäjälle, tavoittivat pohjoisessa Suomen ja etelässä ukrainalaisen Harkovan kaupungin, mikä sai aikaan todellisen ekologisen katastrofin. Huonon näkyvyyden vuoksi suljettiin lentokenttiä, useiden viikkojen ajan kymmenet miljoonat ihmiset hengittivät hengenvaarallista käryä, joka ei itsestään poistu ihmisten keuhkoista. Ihmisten terveydelle aiheutettiin valtavaa vahinkoa, jota lääkärit eivät pysty tarkasti arvioimaan, koska asianomaiset ilmiöt eivät vielä koskaan ole olleet niin pitkäaikaisia. Yksi asia voidaan kuitenkin todeta varmasti - päivinä, jolloin Moskovassa dominoi savupilvi, pääkaupungin kuolleisuus lisääntyi kaksinkertaisesti.

Mitä tulee taas tulipalojen aiheuttamaan aineelliseen vahinkoon, niin hätätilaministeriö arvioi sen arvoksi 12 miljardia ruplaa (noin 300 miljoonaa euroa). Riippumattomat ympäristöjärjestöt, joiden mielestä viranomaiset ovat supistaneet tulipalojen pinta-alaa noin kymmenkertaisesti, ovat sitä mieltä, että ainoastaan metsää on palanut 375 miljardin dollarin (noin 300 miljardin euron) arvosta. Molemmat osapuolet eivät ole selvästi ottaneet laskelmissaan huomioon Ģžurovon asutuksessa palaneen Laivastotukikohdan omaisuutta Koloman kaupungin lähellä Moskovan läänissä. Eräiden tiedotusvälineiden levittämien tietojen mukaan, joita puolustusministeriö ei ole kumonnut, vahingon arvo oli peräti 200 miljardia ruplaa (5 miljardia euroa). Toisaalta kuinka pieni on kuitenkin maailmamme. Ollessani 1980-luvun alussa Neuvosto-armeijan upseerina joukko-osastomme suoritti töitä mainitussa tukikohdassa ja vierailin siellä useita kertoja.

Ja kuitenkin olisi väärin verrata kesän onnettomuuksia petšenegien suorittamiin hyökkäyksiin ja muihin tapahtumiin. Tämänkertaiseen katastrofiin ovat johtaneet eivät niinkään valvomattomat ulkoiset tekijät, kuin itse venäläisviranomaisten harjoittama politiikka. Sen vahvistaa yksi tavallinen esimerkki: naapurissa Valko-Venäjällä, missä säaolosuhteet olivat suunnilleen samankaltaiset ja turvesoita ja metsiä melkeinpä yhtä paljon kuin koko Keski-Venäjällä, minkäänlaista savua ei ollut - syttyneet tulipalot sammutettiin muutassa tunnissa. Sama tilanne toistui myös Ukrainassa, jota Venäjän johto esittelee mielellään poliittisesti epävakaan tilanteen aiheuttaman muka epäkompetenttisen hallinnon malliesimerkkinä.

Tämänkertainen ekologinen katastrofi Venäjällä luotiin, voidaan sanoa, omin käsin. Se on suoraa seurausta viime vuosikymmeninä toteutetusta luonnonsuojelulainsäädännön ñliberalisoimisestaò. Avainkohtana tässä yhteydessä oli vuonna 2006 hyväksytty uusi metsälaki, jonka mukaan metsäpalojen estämisen ja sammuttamisen tehtävä siirrettiin metsän vuokraajille ja paikallisviranomaisille. Liittovaltion hätätilaministeriö, jonka sotilaita koko ajan vilahteli TV-uutisissa, huolehtii periaatteessa vain asutuskeskuksien tulipaloista, kun taas metsä, tämän ministeriön ministerin herra Ģoigun lukuisten lausuntojen mukaan ei kuulu hänen hiippakuntaansa. Kenelläkään ei ollut kokemusta, varoja eikä haluakaan ryhtyä hoitamaan kyseistä tehtävää. Toisaalta taas hävisi valtiollinen metsänvartijasto. 75 000 metsänvartijan tilalle jäi 12 000 tarkastajaa, jotka ehtivät laatia ainoastaan selontekoja (muuten luonnonsuojelullisen näkökohdan lisäksi tällä ongelmalla on myös puhtaasti sosiaalinen näkökohta: yli 60 000 perhettä menetti käytännöllisesti katsottuna toimeentulonsa ï voiko metsässä realistisesti löytää mitään muutakaan työtä?). Tosiasiassa hävitettiin Venäjän lentometsävartiosto eli hallinto, joka ennemmin huolehti metsäpalojen sammuttamisesta ilmasta käsin ï tälle hallinnolle jätettiin ainoastaan metodistiset ja seurantatehtävät.

Itse asiassa ei ole ketään eikä mitään metsäpalojen sammuttamiseksi. Esimerkiksi hätätilaministeriön käytössä, jolla kuten tuli jo todettua, ei ole asian kanssa mitään tekemistä, on tällä hetkellä koko maassa yhteensä 4 (neljä) palosammutuslentokonetta-afibiaa Be-200. Yhdestä näistä koneista myös Putin levitti vettä tuleen. Vertauksen vuoksi todettakoon, että Kanadassa on satakunta asianomaista lentokonetta. Myös asiantuntijat lähtivät työpaikoiltaan, vaikka metsä- tai turvepalon sammuttaminen on monimutkainen insinööriопeraatio, jonka toteuttamisessa vain ihmiset lapioidensa kanssa eivät riitä. Yleisesti ottaen valtiollisella tasolla luotiin kaikki edellytykset katastrofia varten.

Nyt kun erilaisten laitosten mahdottomien voimanponnistuksien tuloksena (muuten ekologit väittävät, että pääosaa metsä- ja turvepalojen sammuttamisessa näytteli ei kiitettävä hätätilaministeriö, vaan metsänvartioston rippeet ja vapaaehtoiset), joita auttoi suuresti itse luonto (Moskovan läänissä sää viileni elokuun jälkipuoliskolla kuun alkupäiviin verrattuna 15 ï 20 astetta ja alkoivat sateet) luonnonmetsäpalojen alue supistui jonkin verran ja viranomaiset saattoivat helpottuneesti vetää henkeään. Mutta ei sen enempää ï tuskinpa he voivat mitään erityisemmin juhlia. Tulipalojen tuloksena viranomaiset kärsivät valtavia poliittisia tappioita. Monet ihmiset heräsivät tulipalojen savussa ï Internet on pullollaan kriittisiä huomautuksia.

Viranomaisille alistettujen sosiologisten palvelujen bravuriselostuksista huolimatta, joista selviää, että kansa arvioi muka myönteisesti viranomaisten toimia, hallituksen ja henkilökohtaisesti herra Putinin arvovalta on näiden viikkojen aikana kärsinyt entistä enemmän kolauksia. Itse asiassa tätä eivät kiellä jopa eräät hovisosiologit, mutta toisaalta he esittävät sellaisia ehdottomia lukuja, ettei tavallaan ole syytä minkäänlaiseen huoleen. Mitä siitä, että Putinin luottamus laskee muutaman prosentin, jos lopputuloksena hänen kannatuksensa on 43 - 78 (!) % (muuten näin suuri ero tiedoissa eli melkein kaksinkertainen herättää jo sinänsä epäilyksiä). Mutta todellinen suhde Putiniin kuitenkin pääsi valloilleen, kun ilmeisesti ensimmäisen kerran viimeisten kymmenen vuoden aikana hänellä oli ennalta valmistelematon tapaaminen väestön kanssa eli Nizhnyi Novgorodin läänissä poroksi palaneen kylän asukkaiden kanssa.

Sen asemesta, että he olisivat osoittaneet uskollisuuden tunteitaan sen johdosta, että korkea vieras oli kiiruhtanut heidän apuun, kyläläiset esittivätkin hänelle vaatimuksiaan hyvin jyrkässä muodossa. Tietenkään tätä välähdystä ei esitetty TV:ssä, mutta jollain ihmeen tavalla se kulkeutui Internettiin, joka tavoittaa nykyään noin puolet kaikista Venäjän asukkaista. Tämän lyhyen välähdyksen tuloksena myytti Putinin muka korkeasta kannatuksesta on alkanut viimein luhistua. Sosiologisten kyselyjen väärennettyjä tietoja epäilevät nykyään myös eräät hyvin kaukana Venäjän todellisuudesta olevat ulkomaalaiset kirjeenvaihtajat, jotka ennemmin uskoivat näihin tietoihin ehdottomasti.

Täytynee todeta, että vahinkoa virkaa tekevän pääministerin arvovallalle on aiheuttanut ei ainoastaan objektiivinen todellisuus, vaan myös itse herra Putinin mainostempaukset. Hyvin kielteisesti otettiin vastaan hänen omituinen matkansa kalliilla moottoripyörällä ja tapaaminen humalaisten baikereiden kanssa, joihin väestön valtaenemmistö suhtautuu kielteisesti. Muuten tämä tapaus tapahtui 24. heinäkuuta, kun savupilvi oli jo peittänyt Keski-Venäjän taivaan. Epämiellyttävän vaikutuksen teki useisiin ihmisiin (tai itse asiassa lähes kaikkiin, jotka vain lukivat jutun) myös Putinin ylimielinen vastaus eräälle bloggerille, joka valitti, että neuvostoaikoihin verrattuna palokuntaa ei käytännöllisesti katsoen maaseudulla enää melkein olekaan ja pyysi palauttamaan hänelle palokellon.

Viimein vähemmän onnistuneeksi tempaukseksi muodostui myös kuuluisa lento palavan metsän yllä, kun herra Putin kaikkien yllätykseksi istuutui kakkospilotin paikalle ja laski kaksi vesikuormaa palavaan tuleen. Osuiko hän maaliin vai eikö osunut - siitä ei ole tietoa, mutta Internet täyttyi välittömästi piikittelevistä kommenteista siinä hengessä, että epäonnistuttuaan tehtävässään Putin teeskentelee nyt aktiivisuutta TV-kameroiden edessä. Muuten erotuksena venäläisestä eliitistä, joka on edelleen vilpittömästi sitä mieltä, että väestöä voidaan manipuloida loputtomasti ja muuttaa propagandan avulla musta valkoiseksi, en anna sellaiselle PR:lle kovinkaan suurta merkitystä.

Viime kädessä todellisuutta on mahdotonta paeta. Kuten eräs USAn presidenteistä on sanonut, ñvoidaan lyhyen aikaa petkuttaa kaikkia, voidaan pettää monia, mutta kaikkia ei voida huiputtaa ikuisestiò. Viranomaisten ilmikäynyt avuttomuus taistelussa metsäpaloja vastaan sovittuu tässä mielessä mainiosti yhteen heidän talouspolitiikkansa lohduttomien tulosten kanssa. Jopa virallistenkin tilastotietojen mukaa alkukesästä lähtien Venäjän BKT:n supistuminen on jatkunut ja siten keskustelut muka alkaneesta talouden elpymisestä eivät pidä paikkaansa. Muuten tätä tosiasiaa ei voida puolustella tulipaloilla, koska virallisesti BKT:n supistuminen alkoi jo ennen tulipaloja.

Pitkittynyt talouslama kärjisti suhteita Venäjän johtoportaassa - erimielisyydet ovat havaittavissa paljain silmin. Toisaalta hupenevat väestön tietyn osan yhä vielä säilyvät toiveet ntktisten taloudellisten vaikeuksien nopeasta loppumisesta. Kansan kärsivällisyys alkaa loppua. Protestiaktiivisuuden erittely osoittaa, että viime kuukausien aikana luonnonmullistuksista huolimatta tämä aktiivisuus oli säilynyt huomattavasti korkeammalla tasolla kuin tavallisesti kesäaikaan. Näin ollen kaikista säännusteista riippumatta kulkeva poliittinen syksy Venäjällä lupaa olla kuuma.

Sergei Skvortsov
Nkp:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Mielenosoitus Viron aparthaidia vastaan

Suomen antifasistinen komitea (SAFKA) järjesti mielenosoituksen Viron apartheidia vastaan kesäkuun 23. päivänä yhden sen jäsenistä, Abdullah Tammen saatua 10 vuoden maahantulokiellon Viroon. Abdullah Tammi on Suomen Työväen puolueen eduskuntavaaliehdokas. Tammen maahantulokielto Viroon astui voimaan 8.4.2010. Viron ulkoministeriö on perustellut päätöstään muun muassa sillä, että Tammi on avoimesti kritisoinut Viron yhteiskuntajärjestelmää. Tammi on julkisuudessa kutsunut Viroa apartheid-valtioksi.

Abdullah Tammen saamaa maahantulokieltoa on pidetty varsin rajuna toimenpiteenä Viron ulkoministeriön taholta. Tammella on poika Virossa. Suomen ulkoministeriö on kirjelmöinyt Virolle Tammen maahantulokiellosta tuloksetta.

Tammen tukimielenosoitus pidettiin Viron suurlähetystön edessä tarkoituksella Viron Voiton päivänä 23. kesäkuuta. Samaan aikaan sattumalta viereisellä tontilla, Itäisellä puistotiellä Yhdysvaltain suurlähetystö juhli ennenaikaisesti omaa kansallispäiväänsä. Noin kahdenkymmenen safkalaisen mielenosoittajan joukko sai iskulauseilleen ñApartheid, apartheid - alas Viron apartheidò - varsin arvovaltaisen kuulijakunnan. Mielenosoitusta seurasi USA:n suurlähetystöstä poistuva juhlakansa, Suomen poliittinen eliitti ja ulkomaisten edustustojen diplomaattikunta joukossa entinen puolustusvoimien komentaja Juhani Kaskeala ja Suomen Pankin tutkija Pekka Sutela.

Mielenosoitus oli jo kolmas Safkan Viron apartheidia vastaan järjestämä mielenilmaus. Ensimmäinen järjestettiin Sanomatalolla maaliskuussa 2009, toinen huhtikuussa 27.04. 2010 Viron pronssimellakoiden muistoksi ja viimeisin nyt kesäkuussa Abdullah Tammen saaman kohtelun takia.

Leena Hietanen

Mielenosoittajia SAFKA:n järjestämässä tapahtumassa Eestin suurlähetystön luona 23.6.2010

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

"en ole minkään sortin sosialisti"

Minusta demareita seuratessa on ollut hauska huomata, että meidän vasureiden Suvi-Anne Siimeksen hokema ñen ole minkään sortin sosialistiò siirtyi Marina Guzenina-Richardsoniin ja sen jälkeen sitä samaa toisteli Mikael Jugner aamutelevisiossa. Kun Jugner oli saanut televisiossa muotilauseen sanottua ja poistettua taustajärjestönsä Töölön nuorten sosialistien nimestä nuoruuden ja sosialismin - jäljelle jäi vain Töölön demokraatit, Jugner tuntuu löytäneensä itsestään frommilaisen sosialistin.

Nyt toivonkin teidän demareiden hiukan avaavan Erich Frommia meille kansalaisille, sillä muuten rakkauspuhe jää käsittämättömäksi mössöksi. Eilen televisiouuti-sissa Soini kertoi, kuinka oli ajanut viime kesänä 5 000 kilometriä ja kiertänyt eri kesäkekkereitä. Me Pohjois-Savon vasemmistonaiset kiersimme kesäkekkereitä ILOTALOLLA myös ja panimme merkille saman kuin Soini. Ihmiset eivät ole ollenkaan poliittisia (?), mutta joka toinen politiikan kieltäjistä sanoi, että kun ne perussuomalaiset..... ne osaavat puhua, ovat lähellä kansaa, ottavat esille oikeita asioita, ovat lihavia, rumia ja alaluokkaisia, mitä muut puolueet koettavat kovasti olla olematta.

Itseäni kyllästyttää Vasemmistoliiton ylätason elitismi ja sellainen vikinä, että kaikki, mikä ei resonoi keskiluokassa, on tuomittu epäonnistumaan. Tässä on siis tulos, kun vasemmisto on jäänyt nuolemaan keskiluokan takapuolta. Perussuomalaiset korjaavat potin ja sehän oikeistolle passaa, sillä jos palaamme 30-luvulle käytännössä, kuten olemme nyt henkisesti palanneet, äärioikeisto muiluttaa meidät Pohjois-Koreaan. Kyllä sellaisen hengen ruokkiminen on sovinnaisoikeiston intresseissä.

Pia Valkonen
Juhani Ahontie 5c
73100 Lapinlahti
puh. ja fax. (017) 731 246
p. 050 5511611
pia.valkonen@ort.fi

Kokoomusjohto Eljas Erkon jalanjäljillä

Vähätellessään Venäjän suurvaltaasemaa kokoomusjohto on vuoden 1937 Aimo Cajanderin hallituksen viimeisimmän ulkoministerin Eljas Erkon (Edistyspuolue) jalanjäljillä.

Moskovaan vuoden 1939 syksyllä Neuvostoliiton alue-vaatimuksista neuvot-tele-maan lähdössä ole-via J.K. Paasikiveä (kok) ja Väinö Tanneria (sd) Helsingin rautatieasemalla saattamassa olleen ulkoministeri Eljas Erkon kerrotaan sanoneen J. K. Paasi-kivelle: ñUnohda, että Neuvos-toliitto on suurvalta.ò

Erkon sanoja on tulkittu niin, ettei Moskovan vaatimuksiin tulisi suostua. Neuvottelijat noudattivat ohjeita ja neuvot-telut katkesivat tulok-settomina. Historia kertoo karua kieltään joustamattomuuden seurauk-sista. Marraskuun 30.päivänä 1939 alkoi talvisota, joka johti jatkosotaan natsi-Saksan liittolaisena. (Im Bunde)

Paasikivi kutsuikin talvisotaa Erkon sodaksi. Hän ja jopa Mannerheim olisivat olleet valmiit jatkamaan neuvotteluja ja suostumaan ainakin pieniin alueluovutuksiin.

Venäjä on ydinasevalta, YK:n turvaneuvoston pysyvä jäsen, kuuluu suurten talousmaiden G-8:aan, sillä on maailman suurimmat luonnonvarat, Venäjä on Suomen suurin kauppakumppani ja sen talouskasvu on EU-maiden talouskasvua rivakampaa.

Muun muassa näillä mittareilla Venäjä on suurvalta, ja sen suurvalta-aseman kyseenalaistaminen Suomen hallituksen ministerien taholta ei palvele kenenkään etua. Kokoomusjohto lyö päänsä Karjalan mäntyihin.

Taito Taskinen
Kuopio

Taistolaistoimittajat

Pro Karelian Veikko Saksi nimeää ñtaistolaistoimittajatò.
ñAnnoin osoitteen, josta voit lukea noin 500 toimittajan nimet ja sieltä voit etsiä yhteistyökumppaneita, jos ne ovat joutuneet hukkaan.ò
http://journalismi.info/fi/?x=book22#14

Kannattaa katsoa onko nimi listalla

Kalevi Wahrman

Kontulan kunnallinen terveysasema pelastui toistaiseksi.

Terveyslautakunnan kokous torjui äänin 5 ï 3 kokoomuksen ajaman Kontulan terveysaseman yksityistämisen. Valtuusto pysyi lautakunnan kannalla. Luultavaa on, että Helsingin rikkaiden porvaririntama ei tähän tyydy vaan palaa asiaan jollakin uudella tavalla. Kokoomus ajaa rahoittajiensa etuja ja terveysbisneksen miljoonat himottavat kansainvälisiä rahaporhoja.

Amerikkalainen tutkimus varoittaa yksityistämiskikkailujen maksavan paljon ilman hyötyjä kuntalaisille

Yhdysvaltojen terveydenhuolto on tunnetusti pitkään ollut länsimaiden kallein, tehottomin ja epätasaarvoisin.

ñSyy ei ole kilpailun puute, vaan vääränlainen kilpailu. Kilpailua on väärällä tasolla ja vääristä asioista. Se on hakeutunut nollasummapeliksi, jossa yhden järjestelmän toimijan voitto syntyy toisten toimijoiden kustannuksella. Toimijat kilpailevat kustannusten siirtämiseksi toisilleen, kootakseen itselleen neuvotteluvoimaa ja rajoittaakseen tarjolla olevia palveluja. Tällainen kilpailu ei luo arvoa potilaalle, vaan rappeuttaa laatua, synnyttää tehottomuutta, luo ylikapasiteettia ja kasvattaa hallintokuluja muiden epäkohtien lisäksi.ò

Nollasummapeliä pelataan ensinnäkin niin, että keskenään kilpailevat vakuutusyhtiöt pyrkivät vapautumaan paljon sairastavista ja siirtämään heidät toisten yhtiöiden tai julkisen Medicaidin vastuulle.

Kolmen amerikkalaisprofessorin analyysit varoittavat Suomea siitä, että terveydenhuollon rahoituksen monikanavaistaminen mm. palvelusetelillä ja rakenteen monimutkaistaminen maakunnallisilla hybridiorganisaatioilla ja tilaaja tuottajamalleilla voivat johtaa hallinto- ja transaktiokustannusten kasvuun ja kustannustensiirtopyrkimysten voimistumiseen.

KÄ/AN

Suuri epäjärjestys taivaan kaaren alla, tulevaisuus on valoisa

Tämä oli Kiinan käyttämä iskulause kulttuurivallankumouken aikana ja sen jälkeisinä vuosina. **Hannu Salama** on uusimmassa, aivan kelvollisessa kirjassaan *Sydän paikallaan* sitä mieltä, että maailma ei voi hyvin. Minua lohduttavat kuitenkin jotkut pienet asiat, kuten kuulemani tiedot Nepalin maolaisten toimista maassaan. Samaan tapaam kuin **Tseng Tsao Ping** aikoinaan Tiibetissä, puheiden sijaan tekoja. Kapitalistinen talouspolitiikka näyttää olevan huonossa jamassa. Puhutaan talouskasvun välttämättömyydestä. Mitä se tarkoittaa, mihin se perustuu ja miten sitä voidaan mitata? Kuinka Kiinan kommunistit ovat kyenneet huolehtimaan viidenneksestä maapallomme väestöstä? Ostelevat Volvoja, ei vain autoja vaan tehtaita. Sanotaan, että **Marxin** *Pääoma* olisi liki ainoa kirja, jossa kysymyksiä edes käsitellään. Pitäisi varmaan alkaa lukea sitä *Pääomaa*. Huonona lukijana minulle on tähän asti riittänyt *Pieni punainen kirja*.

Ari Kukkonen

TURVENUIJA

50-luvulla maalaisista käytettiin kansankielessä kaupungeissa yleisesti nimitystä turvenuija. Sillä haluttiin korostaa maalaisten jälkeenjääneisyyttä. Kuitenkin myös samanaikaisesti puhuttiin terveestä maalaisjärjestä, jolla tarkoitettiin käymistä suoraan asiaan.

Nyt valtiovallan myötäaikutuksella käsite turvenuija on saanut uuden ulottuvuuden. ñKaikenlaiset asiantuntijatò eivät vaikuta käyttävän tervettä maalaisjärkeä. Puhutaan metsien sivutuotteiden hyödyntämisestä. En ole tutkinut asiaa perusteellisesti, joten ilmaisen vain oman käsitykseni tämän päivän tiedoilla.

Oksat ja latvukset suojaavat maanpintaa ja uusia taimia ja aluskasvillisuutta. Kannot taas puolestaan suojaavat maanpintaa eroosiolta. Turpeet eivät minun mielestäni ole uusiutuvaa energiaa, sillä turvesuon kehittyminen voi viedä jopa 10 000 vuotta. Minulle on kerrottu, että poistetun turpeen kuopan pohja vastaisi ajan oloon pohjaveden tasoa alueella.

Turvesoiden hyödyntämisen pohjanmaalla sanotaan aiheuttaneen arvokalakantojen hiipumisen. Tietysti myös hyödynnetyt turvesuot ovat lohduton näkymä ympäristössä. Eläin ja kasvikanta muuttuu oleellisesti. Soiden vesivarastojen ehtyminen aiheuttaa kosteus- ja muita ilmastotekijöiden muutoksia. Turve ei ole myöskään päästöjen ja lämpotehon puolesta mikään hyvä ratkaisu.

Tein heinäkuussa 2010 matkan Kangasniemelle. Sillä seudulla turpeen nosto tuhoaa suuressa määrin kolme pientä järveä. Yksi vesistöön kuuluva Kurikkalampi laskee myös Isoon Takkalampeen ja se on jo jokseenkin kuollut maatalouspäästöjen takia. Aikaisemmin Kurikkalammesta saatiin hyvin kalaa kotitarpeisiin. Ajatellun turpeennoston paikka on Hirsisuo. Siellä on jo nostettu kantoja suon reunamilta röykkiöiksi. Itse suo ei ole kovin suuri ehkä noin 2 km pitkä ja noin 600 m leveä. Kun vesistö on pieni, niin turpeennosto riittää tuhoamaan koko kalakannan ja uimarannat. Asian ympärille on vaikea saada kansanliikettä, kun Ison Takkalammen ympärillä on vain toistakymmentä asuntoa ja vain yhdessä asutaan vuoden ympäri. Iso Takkalampi on vain noin kilometrin levyinen.

Alueella on jo useamman vuoden ajan ollut ajoittain kaivoja kuivana. Sata vuotta sitten Takkajoessa, joka alkaa isosta Takkalammesta, oli Kiusakoskessa mylly. Nyt on jäljellä pienoinen puro. Hirsisuo on jo ojitettu. Alue on nimeltään Ruokomäki. Siellä on huomattava osa soista ojitettu. Tästä syystä ilmeisesti pohjavedet ja järvien pinta ovat laskeneet. Järvet ovatkin hyvin matalia. On ilmeistä, että jos turvetta ruvetaan nostamaan, niin alue tulee kuivumaan oleellisesti ja sen seurauksena kasvisto ja eläimet tulevat kärsimään veden puutteesta.

Alueen tiet ovat kapeat ja huonokuntoiset. Jos alkaa turpeennoston takia rekkaralli, niin liikenneolot pahenevat entisestään. Hirsisuolle on matkaa Jyväskylästä noin 50 km Hankasalmen tietä ja sinne käännytään Hankasalmen Observatorion tienviitan kohdalta. Tien haarasta on noin 3 km Hirsisuolle. Suon vedet laskevat ensiksi Pieneen Takkalampeen ja sitten Isoon Takkalampeen. Tiet kiertävät ympäri alueen, joten Ison Takkalammen rantaan tullaan alueen toiselta puolen. Alue on nimeltään Ruokonäki. Lähin rautatieasema on Hankasalmi.

Jos haluttaisiin pelastaa ison Takkalammen luonto, niin ensiksi tulisi mielestäni kerätä muistitietoa alueelta millaisella viiveellä eri muutokset ovat tapahtuneet esimerkiksi ojitusten seurauksena. Pieni Takkalampi ei varmaankaan aina ole ollut kuollut. Muutaman vuoden aikana on kaivoja kuivunut. Siis jotakin huononnusta on tapahtunut lähimenneisyydessä. Kun Kurikkalampi on maatalouden saastuttama, niin pitäisi tehdä suunnitelma sen entisöinnistä. Ruoppaus voitaisiin suorittaa talvella, kun suot ja lammen jää kantavat koneita. Lammen mataluuden takia työ ei varmaankaan olisi kovin vaikeata. Päästöjä tulisi kuitenkin ensiksi vähentää.

Tällä alueella vesistöt ovat matalia ja virtaus heikko, joten pienikin kuormituksen lisäys on kohtalokasta. Soitin Keski-Suomen ympäristökeskukseen. Sinne ei oltu tehty vielä mitään ilmoitusta. Järven eräs reuna kuuluu nimittäin toiseen lääniin. Heiltä kysytään vain lausuntoa. He eivät päätä luvasta, koska tuotanto on Itä-Suomen läänin alueella.

Olen saanut tietää, että Etelä-Karjalassa olisi M-Realin turvevoimala siirtynyt maakaasun käyttöön työvammojen takia. Olen yrittänyt tarkistaa asiaa työterveyslaitokselta. Sinne ei kuitenkaan ole tehty ilmoitusta turvepölykeuhkoista. Siellä arveltiin, että jos turve aiheuttaa pölykeuhkoja, niin kyseessä on farmarikeuhko, joka on home- tai bakteeriperäinen.

Kysyin myöskin asiaa Paperi- ja Kuljetusliitoista, mutta sieltä sanottiin, että tämä asia oli heille tuntematon. Joissakin työvammoissa tehdään deal. Toisin sanoen ostetaan hiljaisuus.

Luonnonsuojelusta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä allekirjoittaneeseen:

Wäinö Pietikäinen
Harstadinkatu 4
65350 VAASA
p. 06-317 0997

Tukea Kansan äänelle

Tukipalsta 4/2010

Paavo Heikkinen 50 e, Heikki Männikkö 90 e, Hannu Kautto 60 e, Hannu Ikonen 50 e, Reijo Katajaranta 95 e, Esko Auervuolle 50 e, Larmo Lehtola 30 e, Tarja Männikkö 80 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Eira Kärki 25 e, Mämmiveikko 2,85 e, Armeijaton Suomi 50 e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen 88,90 e.

OKO 554114-227966

Pirkanmaan Kansandemokraattien Syyskokous

Tampereella 06.10.2010 alkaen klo. 18.00. Siika-aholla os. Hallituskatu 22 C 45

Käsitellään ajankohtaisia asioita ja ensi kevään eduskuntavaaleja. Tervetuloa kaikki kansan äänen järjestöjen jäsenet ja tukijat. Lisätiedot: Antti Siika-aho p. 040-833 53 60, antti.siikaaho@gmail.com

VALTTERILLE

Pidimme kirpputoria 4-5.9.2010 ja saimme hyvin rahaa toimintaamme. Kiitokset siitä tavaroiden lahjoittajille. Seuraavan kerran pidämme kirpputoria la-su 20 - 21.11.2010. Pöydän numero ei ole vielä tiedossa. Tarvitsemme kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluimmin dekkarit, romaanit yms. erikoiskirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

terveisin Riitta ja Tarja

Keskustelutilaisuus Kuubasta, paikalla Peter Loman

Olemme aloittamassa sunnuntaimatinea sarjaa Suomi-Kuuba-seurassa. Tarkoituksena on, että joka kuussa jonakin sunnuntai-iltapäivänä on mahdollista tulla vaihtamaan mielipiteitä seuran toimistolle jostakin ajankohtaisesta Kuubaan liittyvästä aiheesta. Minulla on ilo ilmoittaa, että keskustelusarjamme avaa Peter Loman Santiago de Cubasta. Peter kertoo vaikutelmiaan nyky-Kuubasta sunnuntaina 12. syyskuuta alk. klo 14.00. Pientä purtavaa ja juomaakin voi tuoda keskustelun vauhdittamiseksi. Tilaisuus on avoin kaikille. Ja paikka siis seuran toimisto: kolmas linja 28.Tervetuloa!

Kolmatta kuubalaisen kulttuurin viikkoa vietetään 18.-24.10. Helsingissä keskuspaikkana on kulttuurikeskus Caisa. Caisan ohjema on jo luettavissa seuran kotisivuilla www.kuubaseura.fi, kuubalaisen kulttuurin viikko.

Tätä viestiä saa mieluusti välittää eteenpäin

ystävällisin terveisin; Kristiina Satola
Suomi-Kuuba-seura, Kolmas linja 28, 00530 Helsinki
050-461 0909 (ma ja ke 15-17)
info@kuubaseura.fi
www.kuubaseura.fi

Tapahtumia

Kommunistien Liiton vuosikokous

torstaina 28.10. 2010 Porvoossa Kalevi Wahrmanin luona alk. klo 17.00. Vuosikokousasioiden lisäksi käsitellään poliittista tilannetta, järjestön valmistautumista eduskuntavaaleihin sekä muita ajankohtaisia asioita.

Toimikunta kokoontuu viikkoa ennen vuosikokousta Männiköllä torstaina 21.10.2010 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousvalmistelut.

lisätietoja: puheenjohtaja Kalevi Wahrman
Tervetuloa

STP:n järjestöjen, Kansan äänen ja DSL:n syysseminaari

Lauantaina 18.9.2010 alk. klo 10.30 Sairaus- ja Tapaturmainvalidien Vähäjärven lomakodissa Hauholla. Käsitellään STP:n toiminnan kehittämistä valmistautumista ensi kevään eduskuntavaaleihin, sekä EU:n ilmasto- ja energiapolitiikkaa.
Matka tehdään pikkuautoilla. Varatkaa aika osallistumiselle jo tänään. Seminaarimaksu 25 euroa. Helsingistä lähtijät kokoontuvat aamulla klo 08.00 Vellamonkatu 6A:n pihalla. Ennakkoilmoittautumiset.
Tiedustelut: Heikki Männikkö 050 5884159

Tervetuloa kaikki paikalle

EU:n vastaisen Kansanrintaman laajennettu johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla torstaina 4.11.2010 alk. klo 18.00. Käsitellään ajankohtaisia yhdistyksen toimintaan liittyviä kysymyksiä, lehden kehittämistä ja keskustellaan KÄ:n numeron 6/2010 toimitustyöstä.

Tervetuloa

Pro kuntapalvelut verkosto järjestää asukkaiden budjettiriihen Kampin palvelukeskuksessa 7.10. Lisätietoja järjestökanavien ja sähköpostin kautta.

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Kansan ääni Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2 keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Budjetin vääryydet oikaistava

Työttömien edustajat arvostelivat voimakkaasti hallituksen aikomusta vesittää työmarkkinatuen tarveharkinnan poistaminen

Toivo Koivisto avasi Helsingin Työttömien HETYry:n koordinoiman perinteisen budjettiriihimielenosoituksen Helsingissä säätytalolla 26.8.2010. Avauksessaan hän totesi: ñEilen Helsinginkadulla leipäjonossa oli 600 ihmistä. Tiistaina Myllypurossa oli 700 ihmistä. Tämä on se Kataisen Suomen toinen puoli. Suomalaiset vähävaraiset ihmiset eivät ymmärrä sitä, että tällaisessa tilanteessa leikkauksia halutaan kohdistaa jopa työttömyysturvaanò. Järjestäjien toimesta paikalle oli pyydetty budjettiriiheen osallistuvia hallituksen edustajia, mutta ketään ei näkynyt. Vuosi sitten paikalla sentään kävi Liisa Hyssälä

Tilaisuudessa HETY:n toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola totesi: ñOn käsittämätöntä, että ministeri Katainen ilmoittaa työllisyyden paranevan omaa tahtiaan ilman minkäänlaisia toimenpiteitä. Aiotaan leikata jopa työllisyysmäärärahoja. Käsittämätöntä on, että perustetaan erilaisia työryhmiä, joiden neuvoja ei kuitenkaan kuunnella. Satakomitea esitti mm. työmarkkinatuen tarveharkinnan poistamista. Sitä ei kuitenkaan tulla valitettavasti tekemään. Tämä koskee tuhansia perheitä. Tarveharkinnan vuoksi jopa rikotaan perheyhteisöjä, että ihmiset kykenisivät hoitamaan joten kuten taloudellisen arkensa. 90-luvun laman jälkeisenä aikana työttömien perustoimeentulo ei ole reaalisesti noussut. Köyhyyskuopassa ollaan. Siksi työmarkkinatuen tarveharkintaisuus tulee poistaa. Työmarkkinatuki ja peruspäiväraha tulee kohottaa nykyisestä n. 26 eurosta 36 euroon päivässä. Eläkeselvityksiä täytyy ehdottomasti tiivistää ja lyhyen työn vastaanottamisen byrokratiaa tulee purkaa, mikä on edellytys sille, että saataisiin tuhansia ihmisiä töihinò.

Osmo Tolvanen Myllypuron eläkeläisistä kertoi heidän kääntyneen kirjeitse eduskuntaryhmien puoleen: ñEläkeläisten ostovoima asumiskustannusten, matkustuksen, lääkkeiden korkean omavastuuosuuden, useiden elintarvikkeiden hinnan nousun johdosta sekä eläkeläisten palkkatyötä korkeammasta verotuksesta johtuen on heikentynyt. Myllypuron eläkeläiset kääntyy eduskuntaryhmien puoleen, että se vuoden 2011 budjettia laatiessaan huomioisi seuraavat asiat: (1) Eläkkeisiin on saatava tuntuva tasokorotus; (2) eläkeläisten verotusta tulee alentaa vähintään palkkatyön verotuksen tasolle; (3) Eläkkeiden ns. taitettu indeksi tulee korjata vähintään puoliväli-indeksiin 50%-50%; (4) Eläkeläisten asumiskustannuksiin on saatava helpotusta; (5) Lääkkeiden omavastuuosuutta on alennettava; (6) Eläkeläisten matkakustannukset tulee saattaa kohtuuhintaisiksi ja (7) Eläkeikäkerroin tulee poistaaò.

STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski kertoi tulleensa mielenosoitukseen työttömien kesäleiriltä Hauholta: ñ Ne, jotka jäivät Hauholle, lähettävät terveisiä ja ovat hengessä mukana ja tekevät työtä tämän säätytalolla kokoontuvan rosvokoplan vehkeilyn paljastamiseksi. Kävin kesällä Porissa Suomi-foorumissa politiikkatapahtumassa. Siellä mm. Kiviniemi, Katainen ja Sinnemäki vakuuttivat haluaan laajentaa avioliitto-oikeutta laajemmaksi. Työttömien avioliitto-oikeus on ollut myös keskustelun alaisena. Jo 15 vuotta sitten Turussa oli työttömien ja päättäjien tapaaminen, jossa kysyin, että ñonko tulevaisuudessakin ainoa tapa avioliitossa elävälle työttömälle, jonka aviopuoliso käy työssä, saada työmarkkinatuki ottamalla avio- tai asumusero? Nyt Satakomiteakin linjasi, kuten Anna-Maria äsken mainitsi, että tämä on muutettava. Myös eduskunnan perustuslakivaliokunta totesi, että tämä nykyinen käytäntö on perustuslain vastainen. Sen mukaan työmarkkinatuki ei ole äärimmäisin tukimuoto vaan korvaus työttömyydestä. Hallituksen vaatimus siitä, että työttömät eivät saisi mennä naimisiin on järjettömyyden huippuò..

Juha Kovanen Vantaalta totesi, miten ihmiselle tärkeitä kunnallisia lähipalveluita on keskitetty 90-luvun lamasta alkaen: ñNäin on käynyt myös Vantaalla mm. perhepalvelujen, mielenterveys- ja päihdepalvelujen osalta. Monelle palvelujen käyttäjälle lähipalveluista luopuminen tarkoittaa koko palvelun lopettamista, koska se ei ole käytettävissä silloin, kun sitä tarvitaan. Terveysasemien vähentämissuunnitelma sai vantaalaiset suorastaan suuttumaan. Runsas vuosi sitten alkoivat Vantaan valtuustoryhmien kesken neuvottelut valtuustosopimuksista, joista tuli kolmivuotinen sopimus. Kokoomuksen esitys oli, että terveysasemien määrä vähennetään kahdeksasta kolmeen. Sen mukaan suuret 20 000 asukkaan lähiöt jäisivät ilman terveysasemaa. Tämä herätti vantaalaiset ja viime marraskuussa perustettiin kansanliike lähiterveyspalvelujen puolesta. Se ajoi kaikkien nykyisten terveysasemien säilyttämistä kaupungin toimintona ja niiden palvelujen parantamista. Liike käynnisti yhdessä vantaalaisten järjestöjen kanssa kampanjan ja nimiä paperiadressiin terveysasemien puolesta kerättiin runsaassa kolmessa kuukaudessa 30 000. Seurauksena oli, että oikeiston suunnitelmat karsia terveysasemaverkkoa Vantaalla tämän vuoden keväällä tehtävällä päätöksellä, menivät myttyyn. Mutta asia on edelleen auki ja syyskuussa terveyslautakunnassa budjetin yhteydessä asia on edelleen esillä. Vantaalaisena tuon terveiset budjettiriiheen: Lähipalvelujen supistaminen ei saa kansalaisten kannatusta. Sen sijaan niiden kehittämiseen tulee turvata riittävä rahoitusò.

Tiina Sandberg nosti esiin joukkoliikenteen ongelmat: "Sen tulee palvella ihmisten jokapäiväisiä tarpeita. Töihin ja palveluihin tulee päästä myös ilman omaa autoa. On väärin miettiä pelkästään hintaa, kun puhutaan palvelusta, joka on välttämättömyys. Joukkoliikenteen jatkuvat hinnankorotukset ovat käyneet monille sietämättömiksi. Pienituloisten syrjäytymistä ei tule enää liikenteen hinnankorotuksilla lisätä. Joukkoliikenteen tulee olla hintalaatusuhteeltaan sellaista, että se vähentää tarpeetonta yksityisautoilua, joka monelle uusmaalaiselle on pakon sanelemaa. Siksi tulee lisätä poikittaisia liikenneyhteyksiä. Porvarihallituksen budjetti ensi vuodelle ei lupaa hyvää julkiselle liikenteelle. Määrärahoja supistetaan reaalisesti. Joukkoliikenteen toistuvista ongelmista päästään eroon suuntaamalla valtion talousarviossa lisää varoja liikenteen infrastruktuurin parantamiseen.

Toimitti
Heikki Männikkö

Tiedossa on, että KELA-korvaukset vaikkapa lääkkeistä ovat surkean pieniä. Hallitusherrat eivät suostuneet keskustelemaan mielenosoittajien kanssa.

MUILTA PUOLUEILTA

On Suomen etu olla hyvissä suhteissa Venäjän kanssa

ñUnohda, että Venäjä on suurvalta.ò Tuo oli ulkoministeri Erkon ohje 31.10.1939 Moskovaan neuvotteluihin lähtevälle J.K. Paasikivelle. Neuvottelumatka oli viimeinen ennen talvisotaa.

Venäjä ei ole suurvalta, totesivat äskettäin kokoomuslaiset valtiovarain-, ulko- ja puolustusministeri yksissä tuumin. Entinen kykypuolue ei näytä oppineen historiasta mitään. Kovin surullista.

Pahempaa on se, että kokoomusministerien keskenkasvuinen lällättely Suomen itänaapurin suuntaan vahingoittaa maamme etuja. Sillä mitään hyötyä ei Suomelle varmastikaan naapurimaan vähättelystä koidu.

Ulkoministerin tuore selittely tapahtuneesta osoittaa, että tekijät eivät ole ymmärtäneet, mitä tarkoittaa kansanviisaus ñTiedä oma tilasi, anna arvo toisellekinò. Ulkoministerin mukaan: ñmeidän täytyy päästä irti siitä 1970-lukulaisesta ehkä hiukkasen suomettuneesta ajattelusta, jossa asioista ei voi puhua suoraanò. Asioista voi ja pitääkin puhua suoraan. Suoraan puhuminen on kuitenkin eri asia kuin typeryyksien laukominen.

Olipa Venäjä millainen tahansa, on Suomen etu olla hyvissä suhteissa sen kanssa. Venäjään emme juuri voi vaikuttaa, mutta maidemme suhteisiin voimme. Nöyristely ei meitä hyödytä eikä myöskään öykkäröinti. Voi myös kysyä, eivätkö hyvät tavat kuulu normaaliin naapureiden väliseen kanssakäymiseen.

Keskeinen tekijä Suomen ja Venäjän suhteissa on pitkän päälle se, että Suomen on voitava hoitaa maidemme suhteita kahdenvälisesti. EU-Suomi on luopunut omasta ulkopolitiikastaan. Se on palautettava kuten valtiollinen itsenäisyyskin. Onko ulkoministeri valmis puhumaan näistä asioista suoraan?

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

* * *

Erotaan Eu:sta vaiko Soini ministeriksi

Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini on jo keksinyt vaalilauseen seuraaviin eduskuntavaaleihin. Se on vain kaksi sanaa, Soini sisäministeriksi kertoi Aamulehti 14.2.2010. Siihen siis perussuomalaisten ideologia tiivistyy.

Soini käyttäytyy, kuten on ennustettu. Otsikolla "Soini bluffaa itseään ministeriksi" kirjoitin Keskipohjanmaassa 4.6.09 ja jatkoin samasta teemasta seuraavan päivän lehdessä. Olin varoitellut kyllä jo aiemminkin (Keskipohjanmaa 14.11.08 ja 20.11.0?.

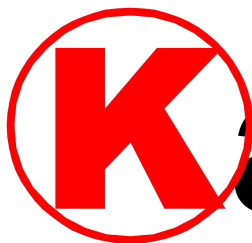
EU-vaalien alla ja jälkeen viime vuonna Soini ilmoitti, että eivät he halua EU:sta erota. Kriittiset iskulauseet ovat siis hämäystä, mutta varmaan Soini tulee jälleen haukkumaan EU:ta rehevästi ennen seuraavia vaaleja. Soini on myös ilmoittanut kannattavansa Nato-jäsenyyttä. ñTimo Soinin mielipiteet sopivat siis erinomaisesti seuraavien eduskuntavaalien jälkeiseen Suomen hallitukseenò (Keskipohjanmaa 4.6.09). ñValtamediakaan ei näytä häntä enää pelkäävänò (Keskipohjanmaa 14.11.08.

Jo syksyllä 2007 oli havaittavissa, että Soinista oli tullut valtamedian lemmikki. Silloin hälytyskellot alkoivat soida, sillä varsinaisesta vaihtoehdosta harjoitetulle politiikalle eli Itsenäisyyspuolueesta (IPU) media vaikenee. Ei siis ollut kysymys siitä, että media olisi halunnut virittää yhteiskunnallista keskustelua tai toisinajattelua. Median tehtävähän onkin nykyisin ihmisten tyhmentäminen. Niinpä äänestäessään Perussuomalaisia on nyt sama kuin äänestäisi Keskustaa, Kokoomusta tai SDP:tä.

Nykyisiin suurpuolueisiin kriittisesti suhtautuvalla äänestäjällä on siis valittavanaan kaksi vaihtoehtoa. Hän voi äänestää EU:sta eroamisen puolesta tai hän voi äänestää Soinia ministeriksi. Jotkut kunnanvaltuutetut mm. Juankoskella, Mäntsälässä ja Nummi-Pusulassa ovat jo tehneet valintansa ja siirtyneet Itsenäisyyspuolueen jäseniksi.

Unohdetulla kansalla on ollut kautta historiansa erikoislaatuinen herratuuri. Se johtunee siitä, että ihaillaan suuria johtajia ja johtajalle annetaan kaikki valta. Niinpä lopulta hänen tarvitsee ajatella vain itseään.

Mauri Nygård
Itsenäisyyspuolueen varapuheenjohtaja

Kansan ääni

Nro 5/10
Marraskuu - Joulukuu 2010

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero1,70 e
9. vuosikerta

KANSA EI HYVÄKSY LEIKKAUKSIA

Ay-liike ja kansalaisjärjestöt järjestivät 29.9.-10 perusturvan, eläkkeiden, palkkojen yms. leikkausten vastaisen eurooppalaisen toimintapäivän. Euroopassa kymmenettuhannet olivat kaduilla. Helsingissä Hakaniemen torilla Kaikki puhujat totesivat välttämättömäksi muuttaa nykyinen politiikka. **Sivut 2, 4, 20**

Ydinvoiman vastustajat eivät hellitä Pyhäjoella

Vaikka eduskunta kansan vastustuksesta huolimatta päätti myöntää luvat kahden ydinvoimalan rakentamiseen, on vastustus jatkunut. 28.8 suljettiin valtatie 8 15 minuutiksi. Pyhäjoella panoksena ovat eurot, atomit, ydinjätteet ja ihmiset, sekä arvokas perinnemaisema. Hanhikiviliike jatkaa taisteluaan.

Katso sivu 9

Eduskuntavaalit 2011, valehtelukilpailua ei tule sallia

Lopuillaan olevan vaalikauden ai-kana on keskusteltu suurten puo-lueiden vaalirahasotkuista, maa-hanmuutosta, yms. Vähemmälle ovat jääneet julkisten palvelujen ja omaisuuden omaisuuden yksityistäminen, suunnitelmat perusturvan perusturvan, eläkkeiden ja palkkojen leikkaamiseksi yms. vaaleissa oikeat asiat tulee nostaa pöydälle.

Sivut 2, 7 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki marraskuu 2010

Eduskuntavaaleista valehtelukisa?

Lopuillaan oleva eduskuntavaalikausi on ollut vilkkaan keskustelun aikaa. On pohdittu suurten puolueiden ï varsinkin keskustan ja kokoomuksen ï vaalirahoitussotkuja, korruptiota, maahanmuuttoa ï jopa seksuaalivähemmistöjen oikeuksia ja erään uskonnollisen yhteisön jäsenmäärän muutoksia.

Vielä niitä tärkeämmistäkin aiheista on polemiikkia pidetty: ilmastonmuutoksesta ja energiantuotannosta, vieläpä Saksan pankkien tukemisesta näiden Kreikalle myöntämien luottojen takia. Vähemmän on keskusteltu hallituksen yhteiskunnallis-taloudellisesta peruslinjasta, jota voisi luonnehtia hyvinvointiyhteiskunnan murskaamispyrkimykseksi. Se on ollut suoraa jatkumoa Ahon, Lipposen ja Vanhasen 1-hallituksen toimille. Suomessa tuloerot jyrkkenevät OECD-maiden ennätysvauhtia.

Kun Matti Vanhanen joutui eroamaan keskustan johdosta ja pääministerin tehtävistä, hallitus on ollut ñrampa ankkaò tai toimitusministeriö, joka vain odottaa, minkä tuomion kansa kaikkivaltias hallituspuolueille vaaleissa antaa.

Vanhasen-Kivimäen-Merisalon hallituksen ministerit kiistävät kilvan, että tulevalle eduskuntakaudelle olisi suunnitteilla leikkauslistoja tai veronkorotuksia. Tehdään ñrakenteellisia uudistuksiaò, ñhallinnon tehostamistaò, ñelinkeinoelämän toimintaedellytysten parantamistaò jne.

Matti Vanhasen 2. hallitus tilasi McKinsey & Company -konsulttifirman avustamaan seuraavan hallitusohjelman laatimista. Vanhasen 1-hallitus tilasi firmalta ohjelmaesityksiä jo 2007. Silloin McKinseyn ehdotukset olivat: **(1)** tilaaja-tuottajamallit ja liikelaitostaminen kuntien palveluissa, **(2)** työnantajamaksujen pienentäminen, **(3)** terveydenhuollon maksujen korotus, **(4)** työttömyysturvan tiukentaminen, **(5)** yritysten aseman vahvistaminen yliopistojen hallinnossa, **(6)** korkeakoulupaikkojen kohdentaminen yritysten tarpeiden mukaan, **(7)** opetuksen maksullisuus muualta tuleville ja **(8)** markkinointi kansainvälisille yrityksille.

Ehdotukset on jo nyt valtaosin toteutettu. Nyt McKinseyn toivotaan esittävän leikkausmallit terveydenhuoltoon. McKinsey laatii myös Englannin uuden oikeistohallituksen ohjelmaehdotuksen. Valtio irtisanoo 500 000 työntekijää, kansalaisia kuristetaan 81 miljardin punnan menoleikkauksilla Thatcherin ja Lipposen hallitusten malliin. Tuore taloustieteen Nobel-palkinnon voittaja Christopher Pissarides uskoo Britannian vaarantavan tarpeettomasti talouden toipumisen. Nobel-voittajan leikkausten takia Britannian heikko työllisyystilanne voi pahentua entisestään.

Huhtikuun eduskuntavaaleista uhkaa tulla samanlainen valehtelukilpailu kuin muutama edellinenkin vaalitaistelu on ollut. Esimerkiksi vuonna 1995 puolueet kilpailivat siitä, kuka lupaa eniten opinto-, työttömyys- ja sosiaalietuuksia. Vaalien jälkeen muodostettiin demarien, vasemmistoliiton, vihreiden ja ruotsalaisten hallitus, jota demarien entinen johtomies Pekka Martin kutsui Euroopan sodanajan oikeistolaisimmaksi hallitukseksi. 90-luvun laman jälkeisen seitsenvuotisen yhtäjaksoisen talouden nousukauden aikana Suomen kansaa kuristettiin. Lipposen hallituskausia voi Euroopassa verrata vain Margaret Thatcherin hallituskauteen Englannissa.

Taivaan merkit näyttävät samoilta kuin 15 vuotta sitten. Uusliberalististen puolueiden sammutettujen lyhtyjen kampanjat on revittävä päivänvaloon ja vaadittava niitä esittämään vaalitavoitteensa. Valehtelukilpailua ei tule sallia!

Ei leikkauksia!

Suomen valtion budjetti oli viime vuonna 6 miljardia euroa miinuksella, tänä vuonna noin 13 miljardia ja ensi vuonna tarkoitus on ottaa lisää velkaa on noin 9 miljardia. Velanotto oli perusteltua, koska velkarahalla voidaan tasoittaa suhdanne-eroja. Vain osa velkarahasta on käytetty talouden elvyttämiseen taantuman aikana. Osa miljardeista on lahjoitettu rikkaille verohelpotusten muodossa ajamalla suurituloisia tukevat veroratkaisut läpi eduskunnassa. Omaisuusvero ja perintövero poistettiin ja suurituloisia suosivat verolait säädettiin ennen kuin lamasta tiedettiinkään. Lainatut miljardit olisi ollut järkevää käyttää elvyttävään toimintaan tai olla nostamatta niitä.

Ay-liikkeen eurooppalaisen toimintapäivän yleisöä Hakaniemen torilla 29.9.2010

Hallitus väittää ettei se leikkaa

Valtio pakottaa kunnat irtisanomisiin, lomautuksiin sekä kirjastojen, päiväkotien, koulujen ja terveyskeskusten sulkemisiin ym. leikkauksiin antamalla niukasti valtionosuuksia. Peruspalveluiden alasajon käsikassarana valtio ja jotkut kunnatkin käyttävät Kuntien palvelurakenneuudistus (KUPRU) ï hanketta eli käytännössä kuntaliitoksia, joiden tarkoitus on hävittää liitoskuntien koulut ja terveyskeskukset. Nykyinen vihermusta oikeistohallitus on vastuussa leipäjonoista ja köyhyydestä. Hallitus lupaa yhdeksän hyvää ja kymmenen kaunista, mutta todellisuus on ihan muuta. Nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyys on nyt huipussaan ja hallitus leikkaa 60 miljoonaa työllisyysrahoista. Työllisyyden hoitamiseen ja työllisyysperusteisiin investointeihin tarkoitettuja määrärahoja vähennetään ensi vuoden budjettiesityksessä.

Budjettileikkaukset johtavat kuntien palvelujen heikentymiseen ja työpaikkojen vähentämiseen. Kuntaliiton toimitusjohtaja Kari-Pekka Mäki-Lohiluoma haluaa poistaa työttömien lapsilta oikeuden päivähoitoon. Hän muistutti, että vanhuksille on tarpeen hoitotestamentti, valvontakamera ja ruoka-automaatti. Yhden euron suutari voi tehdä kahden euron vahingon. Kuntien rahoitusvajeen paikkaamiseksi tarvitaan miljardien korotusta valtionapuihin. Kun valtio antaa kunnille velvoitteita, valtionosuudet eivät riitä kuntien palveluihin ja työpaikkoihin. Rahoitusvajeen takia kunnat ovat menneet laittomuuksiin - esimerkiksi opettajien lomautuksiin kouluissa.

Huono-osaiset jäävät taas jalkoihin

1990-luvun talouslaman jäljet näkyvät. Sosiaalipalveluja supistettiin, vaikka niiden tarvitsijoita tuli lisää. Syrjäytyneiden määrä kasvoi. Sama näyttää toistuvan nykyisen taloustaantuman aikana. Tuotannossa ja markkinoilla taantuman pohja lienee jo ohitettu, mutta julkisessa taloudessa sen seuraukset alkavat vasta realisoitua. Sosiaalibarometri 2010 -julkaisun mukaan palveluja ja etuuksia on jo karsittu kunnissa. Hallitus vakuuttaa, että menneistä lamakokemuksista on opittu. Syrjäytyneiden ja syrjäytymisvaarassa olevien tukeminen ei silti toimi.

Eduskunnan on torjuttava valtion henkilöstön irtisanomiset

Muun muassa Pardian väki on mielenilmauksin vastustanut valtion talousarvion leikkauksia, jotka voivat johtaa lomautuksiin ja irtisanomisiin. Eduskunnan on kannettava vastuu siitä, että valtion henkilöstön työvoimakustannukset budjetoidaan täysimääräisesti virastoille ja laitoksille. Valtion budjettikehykset ovat useissa virastoissa niin tiukat, että säädettyjen tehtävien suorittaminen on oleellisesti vaikeutunut henkilöstö- ja talousresurssien puutteessa. Esimerkkejä näistä ovat Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen, VTT:n ja monen muun laitoksen määrärahaleikkauksista johtuvat yhteistoimintaneuvottelut, suunniteltu tullin toimipaikkojen raju karsiminen jne. Myös yliopistojen rahoitus on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun. Toivottavasti Helsingin kaupunginjohtaja Jussi Pajusen ehdottamaa kerjuukieltoa ei hyväksytä ï muuten yliopistot joutuvat naulaamaan 2*4:t oville..

"Lait pettää, hallitukset sortaa, verot köyhälistön verta juo"

Näin toteaa Kansainvälisen kolmas säkeistö. Sanat ovat tänään enemmän totta kuin vuosikymmeniin. Suomessa oli progressiivinen verotus. Olemme siirtyneet regressiivisen verotuksen aikaan. Kun tähän saakka on verotettu tuloja progressiivisesti, niin vastedes verotetaan kulutusta. Tänään valtion tuloveron osuus on vain 8 % ja regressiivisen verotuksen osuus noin 30 % julkisvallan veroista ja maksuista. Kunnallisvero ja pääomatulovero ovat käytännössä tasaveroja. Veroale ja julkisten palveluiden alasajo on uusliberalismin ydin. Kun vaaleilla valittujen päättäjien valta vähenee, kasvaa kasvottomien markkinoiden valta. Tämä vuosi on julistettu EU:ssa köyhyyden vastaiseksi teemavuodeksi. Hallitus tietää, että juhlapuheet tulee aloittaa köyhyyden vastaisilla lauseilla ja että köyhyys lisääntyy myös Suomessa. Se ei tee asialle mitään. Se ei esitä budjetissa toimia perusturvan parantamiseksi.

Veroratkaisut köyhyyttä torjumaan !

Jos haluamme uudelleen alkaa rakentaa hyvinvointivaltiota, kannattaa palata progressiiviseen verotukseen. Ehdotan, että palautamme pääomatulojen progression, varallisuusveron ja suurten omaisuuksien perintöveron sekä korotamme valtion tuloveroja. Rahaa perusturvaan löytyy myös karsimalla asemenoja. Budjetissa asemäärärahat on korotettu 756 miljoonaan ja parina seuraavana vuonna 1,85 miljardia. Niitä voisi siirtää työllisyyteen, perusturvaan, hyvinvointipalveluihin, kouluihin. kirjastoihiné

Amerikkalaiskonsultit johtavat hallitusta

Hallitus pestasi McKinsey & Companyn ideoimaan hallitusohjelmaa. Firma teki hallitusohjelman myös Britannian konservatiivihallitukselle. Ammattiliittojen tilaaman tutkimuksen mukaan leikkaukset kirpaisevat 10 kertaa enemmän köyhiä kuin rikkaita. Sinkkutaloudet kärsivät leikkauksista 1000 euroa vuodessa. Lapseton pariskunta ja yksinasuva eläkeläinen menettää 1200 ja yksinhuoltaja 2270 euroa. Viranomaiset arvioivat, että 200 000 ihmistä joutuu lähtemään evakkoon Lontoosta kuristustoimien seurauksena. Koalitiohallitus lupasi vaaleissa toteuttaa leikkaukset ñreilustiò.

Juhani Tanski

Hyvät Kansan äänen lukijat

Kansan ääni on nyt ilmestynyt lähes 9 vuotta. Sitä aloimme toimittaa, kun oli ilmeistä, että nykyinen kova oikeistolainen talouspolitiikka on voitettavissa vain muodostamalla laaja kansaa edustava yhteisrintama, joka ottaa tehtäväkseen uskottavan poliittisen vaihtoehdon esittämisen nykymenolle. Moniin politiikan "helppoheikkeihin" verrattuna tiedämme, että todellinen vaihtoehto ei ole sovitettavissa nykypolitiikan raameihin, vaan se merkitsee viime kädessä muutosta politiikan suunnassa. Tämän asian ajaminen on lehtemme keskeisin tehtävä. Vapaaehtoisella työllä pyörivä lehtemme on nyt kuitenkin siinä tilanteessa, että joudumme uudistamaan toimitustekniikkaamme, uusimaan taitto-ohjelmistoamme yms. tähän tarvitsemme yhdellä kerralla vähän enemmän rahaa. Tässä mielessä vetoamme kaikkiin lukijoihin. tukekaa nyt lehteämme, että saisimme tarvittavat rahat kokoon. Kurkatkaa sivulle 19. Siellä näette vasemmassa yläkulmassa tiedot säännöllisesti pyörivästä tukikamppailustamme. Samalla sivulla vasemmassa alakulmassa on kehotus osallistua uudenvuodentervehdyskampanjaamme. Osallistukaa näillä muodoilla tukikamppailuihimme, niin vuoden alussa pääsemme siirtymään vähän uudempaan toimitustekniikkaan.

Julkaisijajärjestöt

Valmisteltu verouudistus on epäonnistunut

Pekka Tiainen
valtiotieteen tohtori
taloustiede
9.10.2010

Martti Hetemäen verotyöryhmän esitykset lisäisivät verotuksen epäoikeudenmukaisuutta entisestään. Tarvitaan tulonjakoa oikaiseva ja työllisyyttä parantava verouudistus, joka ottaa huomioon ympäristön. Työryhmän veroesitysten pääkohtia ovat seuraavat:

ï Kaikkein suurimmissa tuloissa lisätulosta perittävä vero alennettaisiin 50 % ja muilta osin tuloverotusta ei muutettaisi.

-Pääomatulot perittiin vuoteen 1992 progressiivisella asteikolla Progressiivisuutta ei edelleenkään toteutettaisi, vaan pääomavero nostettaisiin 28 %:sta 30 %:tiin, mutta myös aivan pienissä pääomatuloissa ja niissä se perittäisiin saman suuruisena kuin kaikkein suurimmissa pääomatuloissa.

ï Arvonlisävero, joka jo nostettiin 23 %:tiin, nostettaisiin edelleen 25 %:tiin ja tämä korotus nostaisi kaikkia hintoja. Ruoan ja mm joukkoliikenteen lipun arvonlisäveroa nostettaisiin saman verran.

ï Kiinteistöveroja tultaisiin edelleen korottamaan myös tavallisissa kerros- ja rivitaloasunnoissa ja omakotitaloissa.

ï Pörssiyhtiöiden voittovero alennettaisiin 22 %:tiin.

ï Pörssiin listaamattomissa yhtiöissä niiden koosta riippumatta olisi uusi niin sanotun riskittömän koron tasoon perustuva vähennys. Sillä hyvitettäisiin 90 000 euron suuruisen osinkojen verovapauden poistaminen pörssiin listaamattomilta yhtiöiltä, joilla on varallisuutta huomattavassa määrin.

Esitysten perusheikkous on, että ne jatkaisivat verotuksen tuloeroja tasaavan progressiivisuuden vähentämistä kohden tasaveroa ja jopa regressiivistä veroa, jossa pienituloiset maksavat tuloistaan suurituloisia suuremman osuuden. Esitys siirtää verotusta kulutusveroiksi, joissa päämuotona on arvonlisävero. Kun kulutukseen kohdistetaan veroa, unohdetaan, että pienituloiset kuluttavat suuremman osan tuloistaan kuin suurituloiset. Kun kulutusveroprosentti on kaikille sama, tästä seuraa, että pienituloiset maksavat tuloistaan kulutusveroa suhteessa enemmän kuin suurituloiset. Tätä kutsutaan regressiivisyydeksi eli mitä pienemmät tulot, sitä suurempi verojen osuus tuloista. Se on progressiivisen verotuksen vastakohta ja tällöin verotus kasvattaa tuloeroja.

Ei ole sattumaa, että verotus viedään tähän suuntaan. Se on ollut verotuksen muuttamisen pitkä linja kauan. Linjan epäoikeudenmukaista räikeyttä havainnollistaa **Björn Wahlroosin** verotus. Häneltä poistettiin progressiivinen verotus lähes kaikista tuloista, kun pääomatulojen progressiivisesta verotuksesta luovuttiin vuodesta 1993 alkaen. Hän oli siinä asemassa, että hänen ei tarvinnut ottaa tuloaan palkkatulona vaan pääomatulona, jolloin hän vältti palkkatuloveron progressiivisuuden. Toiseksi häneltä poistettiin varallisuusvero, kun varallisuusvero lakkautettiin 2000-luvun alussa. Kolmanneksi hänen perintöveroaan kevennettiin. Neljänneksi hän saa maataloustukea 300 0000 euroa vuodessa. Viidenneksi hänelle maksettiin Mandatumin osakkeista kaksinkertainen hinta niiden pörssiarvoon verrattuna, kun Sampo osti Mandatumin 2000-luvun alussa ja hän sai tästä suuruusluokkaa 100 miljoonaa euroa ja hänestä tuli Sammon toimitusjohtaja. Lisähinta hänelle maksettiin hallituksen hyväksymyksellä, koska valtio oli Sammon suurin omistaja siksi, että valtion Postipankki oli Sampo Pankin nimellä siirretty Sammon omistukseen ja valtio sai vastaavasti Sammon osakkeita.

Kun Wahlroos syksyllä 2010 uhkasi muuttaa maasta, jos verotusta muutetaan hänelle epäedulliseksi, ja vaikka äkisti peruutti puheensa, hän tuli paljastaneeksi, mitä ajatteli ja käyttäneeksi rikkaiden maastamuutolla uhkaamista painostuskeinona. Hän sanoi, että valtio on kohdellut häntä hyvin, mikä edellisen valossa on totta, mutta kertoo verotuksen kriisistä.

Verotuksen taustasta on tässä hyödyllistä palauttaa mieleen muutama seikka. Progressiivinen tuloeroja tasaava verotus oli pitkään työväenliikkeen vaatimus, kunnes se sitten toteutettiin valtion verotuksessa. Sittemmin tuloverotuksen merkitys kasvoi 1970-luvun puoliväliin asti, mutta progressiivisuutta on murennettu ja murentamista on vain kiihdytetty. Tärkein tapa murentaa progressiivisuutta on ollut ei-progressiivisten verojen, erityisesti kunnallisverotuksen ja liikevaihtoveron, vuodesta 1995 arvonlisäveron nimellä, osuuden kasvattaminen. Liikevaihtoverotuksen tausta on tässä hyvä tuntea.

Liikevaihtovero otettiin käyttöön sotaverona toisen maailmansodan aikaan ja kohdistettiin suuriin yrityksiin. Kun tuli rauha, veroa ei poistettu, vaan sillä alettiin rahoittaa muita julkisia menoja ja sosiaaliturvaa. 1960-luvun puolivälissä Ahti Karjalaisen maalaisliiton ja kokoomuksen hallitus esitti korotettavaksi liikevaihtoveroa ja sen ulottamista suureen määrään pienempiä yrityksiä, jotka vastustivat hanketta ja osoittivat mieltään eduskuntatalolla. Tuolloin SDP ja SKDL äänestivät esityksiä vastaan. Tämä oli yksi ratkaiseva seikka vasemmiston vaalivoitoille vuoden 1966 eduskuntavaaleissa, kun porvarilliset puolueet menettivät yrittäjien kannatusta.

Sittemmin liikevaihtoveroa kuitenkin jatkuvasti nostettiin ja sitä muutettiin asteittain arvonlisäveroksi antamalla verohelpotuksia koneille ja laitteille, rakennuksille ja yritysten käyttämälle energialle. Ennen kuin SKDL hajosi vuonna 1983, liikevaihtoveron korottamisen vastustaminen oli yksi niitä asioita, jotka yhdistivät laajasti SKDLn piirissä. Se oli tärkeä asia siksi, että keskittymällä tällaisiin yhdistäviin asioihin SKDLn hajottaminen olisi voitu estää. Se olisi kuitenkin samalla merkinnyt radikaalimpaa linjaa yhteiskuntamme demokratisoimiseksi ja työtätekevien ja pienituloisten etujen puolustamiseksi. Se olisi tukenut silloisia enemmistöä ja vähemmistöä yhdistävää linjaa, mutta voimien yhdistäminen ei onnistunut. Seurauksena oli, että menetettiin pääasiallinen vastavoima huonolle kehitykselle ja alkoi sirpaloitumisen kausi, jota on kestänyt 30 vuotta. Samalla hukattiin se perintö, jota vuosi 1966 ja sen jälkeiset vuodet ja työväenliikkeen historia olivat merkinneet. Kokonaan perintöä ei hukattu, vaan se elää, mutta se hukattiin siinä mielessä, että käännettä talous- ja yhteiskuntapolitiikan suuntaan ei ole kyetty saamaan aikaan. Tulokset ovat olleet parannuksia, mutta niiden merkitystä ovat vähentäneet menetykset ja talous- ja yhteiskuntapolitiikan virheelliset ratkaisut, joista progressiivisen verotuksen purkaminen on yksi suurta vahinkoa aiheuttava.

Lopullinen arvonlisäveroon siirtyminen tapahtui vuonna 1995, kun Suomi liittyi EY:n, nykynimeltään EU:n jäseneksi.

Jatkuu sivulla 4

Pullistellaan brändillä

Suomen eliitillä on hätä, kun maan asiat maassa ja maailmalla menee päin helvettiä. Nyt epätoivon vimmalla rakennetaan sinulle, minulle ja maailmalle valtion asettamassa Jorma Ollilan työryhmässä uutta Suomi brändiä. Häveliäisyydestä ja jostain kummallisesta sanoilla pullistelusta johtuu, ettei sanota selvästi, että kyseessä on uuden mielikuvan luominen. Kun laman, pahoinvoinnin ja kurjuuden lisääntyessä se on huonontunut.

Työryhmän (väli)raportin mukaan Suomen vahvuuksia ovat luonto, vesi, opetus ja Ahtisaari!

Niistä ei paljoa irtoa. Mutta Suomi on jo itse tykönään julistautunut rauhan mahtimaaksi, vaikka sillä ei ole brändin mukaista rohkeutta arvostella Yhdysvaltojen maailman poliisin roolia, siitä puhumattakaan, että esitettäisiin vaatimuksia palestiinalaisten, pakistanilaisten, afganistilaisten, irakilaisten, afrikkalaisten jne. tappamisen lopettamista. Lähi-idän ongelman ratkaisu on yksin Yhdysvaltojen käsissä. Israelkin jatkaa mahtavalla sotakoneellaan tappamista ja vieraan maan anastamista niin kauan, kun USA sitä tukee, rahoittaa ja aseistaa.

Kansainvälisen kurjuuden keskellä Suomi voi pullistella koulutuksella, josta se on saanut tunnustusta. Nyt siihen lisätään Newsweek julistus, että Suomi on maailman paras maa elää. Jos se olisi tosi, niin muualla on tosi, tosi kurjaa.

Kun brädiryhmä ei tahdo saada valmista aikaan, niin **Mauri Pekkarisen** (kesk) superministeriö pistää pökköä pesään ja julistaa, että rauhan ja hyvinvoinnin lisäksi Suomi ryhtyy ihan noin vaan maailman kaivos- ja bioenergianalalla mahtimaaksi.

o o o

Helsinki on hyvin innokkaasti rakentanut omaa brändiä. Siksi kaupungin talous on kokoomuksen ja sen kaupunginjohtaja **Jussi Pajusen** suosimilla valtavilla investoinneilla nopeassa tahdissa ajettu kuralle. Aiemmin vahvasti voitollinen kaupunki tekee nyt huikeaa tappiota. Syynä ei ole lama vaan suuruudenhulluus, välinpitämättömyys, osaamattomuus ja älyttömät investoinnit.

Kuten tavallista, kansalta salataan karu todellisuus. Parikymmentä vuotta sitten tehtiin kuntien kirjanpitouudistus. Sen piti yhdenmukaistaa yritysten ja kuntien kirjanpito, että ne olisivat vertailukelpoisia. Valtio kuitenkin antoi kunnille ohjeen, jolla kunnat määrättiin sekoilemaan poistojen ja investointien kanssa eli vääristämään kirjanpitonsa. Siinä meni vertailukelpoisuus.

Valtion ohjeen mukaan vääristetty kirjanpito 2006ï2010 osoittaa Helsingille ylijäämää 816 miljoonaa euroa. Mutta kun kirjanpito tehdään kuten yrityksissä, tulos onkin 3 273 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Vastaavasti ensi vuosi 145 miljoonan veronkorotuksen jälkeen olisi voitolla 92,2 miljoonaa, todellisuudessa 530,1 miljoonaa euroa. Vasta 678,9 miljoonan investoinnit vie todellisen tuloksen 148,8 miljoonaa alijäämäiseksi.

Kokoomusvetoisen valtuuston po litiikkaa kuvaa se, että päättymässä olevan viisivuotiskauden tulot kasvavat 16,3, mutta investoinnit 85,3 prosenttia! Taloudenhoidon virheet tulee korostetusti näkyviin 2008ï2010. Tällä jaksolla toiminnan tuloksessa on ylijäämää 1 299 miljoonaa, mutta investointeja 2 075 miljoonaa. Kolmessa vuodessa aiemmista voitoista syödään investointien vuoksi huikeat 776 miljoonaa euroa. Ensivuonna syödään lisää ja investointien jälkeen tappio kasvaa 925 miljoonaan euroon ja velka samaan tahtiin.

Jo pitkään osa investoinneista on ollut hukkaan heitettyä rahaa. Investointien vuoksi tulevien vuosien tappiokierre jatkuu, sillä kaupungilla on suunnitelmia, joihin ei ole varaa. Siksi nyt vaaditaan kulujen supistamista ja verojen korottamista! Omaisuuden hoito ja ylläpito ovat aina kulubudjetissa, joten investoinnit voidaan puolittaa vahinkoa aiheuttamatta. Silloin kuluja ei tarvitse leikata, veroprosenttia nostaa eikä palveluja leikata.

o o o

Omanlaista brändin rakentamista on sekin, kun kokoomuslainen valtiovarainministeri **Jyrki Katainen** sai eduskunnassa hepulin, kun joku puhui jotain suomalaisesta orjatyöstä. Siihen Katainen oli tukehtua. Hänen mielestään tilastotemput, valheet ja pelkkä jankuttaminen on todistus hyvinvoinnista. Suomessa maan talouden tuloksia ei osata laskea tai jos osataan, niin ainakaan ei kerrota missä mennään.

Yksikään itseään kunnioittava porvari, demari eikä juuri kukaan asiantuntija halua kertoa, että kasvun vuotena 2008 noin 2,8 miljoonasta palkansaajasta puolet, 1,4 miljoonaa, sai vuoden aikana tehdä töitä keskimäärin 716 tuntia. Siitä kertyi vuoden palkkatuloksi vaivaiset 9 266 euroa. Puolet palkansaajista siis tienasi keskimäärin 772 euroa kuukaudessa. Kun omalla työllä ei tule toimeen, suuri joukko joutuu leipäjonoon - siinä on sitä brändiä!

Kurja työtilanne on jatkunut jo lähes parikymmentä vuotta. Työn määrä on vuosittain vaihdellut, mutta 2008 vain valtavan haamutuntien määrän kanssa nipin napin saavutettiin 1990 työtuntien määrä. Todellisuus jäi kauas siitä, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhannella. 2009 tilanne oli entistä huonompi, kun työ edellisvuodesta väheni 4,7 prosenttia.

Kurja työllisyys on maailmanlaajuinen pysyvä vaiva. Siksi Nobel-palkinnot annettiin kolmelle tutkijalle, jotka ovat mm. sitä mieltä, että kasvavat ñtyöttömyysetuudetò voivat johtaa kasvavaan työttömyyteen. Nyt on tieteellisesti todistettu, että kasvava työttömyys vastoin parempaa tietoa ei johdukaan kapitalisteista vaan työttömyysetuuksista - niitä on siis leikattava!

o o o

Suomen porvarillisella eliitillä on hätä, siksi se yrittää pullistella brändillä. Se on ajatellut, että brändipuheet painuvat myönteisenä mielikuvana kansan tajuntaan. Sillä on hätä. Se tietää mutta ei tunnusta, että 2050 työvoimaa on nykyistä enemmän, vaikka työtä tehdään paljon vähemmän kuin nyt. Silläkin tiedetään, että lama on tullut jäädäkseen.

Ennen muuta palkkatyöläiset tarvitsevat tietoa perusteellisen suunnanmuutoksen välttämättömyydestä. Muutoksesta, joka edellyttää eroamista EU:sta, yritysten ja työvoiman rajasuojasta. Perusteellinen suunnanmuutos edellyttää työläisten laajaa yhteisymmärrystä ja tinkimätöntä työtä paremman tulevaisuuden varmistamiseksi.

Kai Kontturi

ERÄS PALKKARATKAISU

Teknologiateollisuuteen sovittiin 1.9.2010 palkkaratkaisu . Sen mainostettiin takaavan kaikille 1,5 prosentin palkankorotuksen 1.10.2010 alkaen. Sopimuksen lähempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, ettei mainoksiin kannata uskoa. Metallityöväen liitto ja teknologiateollisuus ry. sopivat, että ennen palkankorotuksen toteuttamista työpaikalla tarkastellaan talous, tilauskantaï ja työllisyystilannetta. Tätä kirjoitettaessa ei ole tiedossa se, kuinka monella työpaikalla tämä ñtarkasteluò tuli tehdyksi. Joka tapauksessa tarkastelun perusteella voitiin paikallisesti sopia korotusten taso, toteutustapa ja ajankohta. Tämä tarkoittaa, että korotukset voidaan sopia pienemmiksi kuin tuo 1,5 prosenttia, tai niistä voidaan kokonaan luopua mikäli yrityksen talous, tilaus ja työllisyystilanne on huono!

Varmasti moni työnteettäjä parkui sydäntäsärkevästi huonoa tilannetta ja väitti kirkkain silmin yrityksen menevän nurin, jos 1,5 prossan korotukset toteutuvat. - Jokainen duunari ymmärtää,että sellainen yritys, joka noin pieniin korotuksiin kaatuu, kaatuu joka tapauksessa.

Ensimmäisen kerran sopimukseen oli räntätty teksti: òTyöpaikkakohtaisessa tarkastelussa voidaan päätyä myös kustannusvaikutukseltaan suurempiin korotuksiin. òHyvä, että on räntätty, vaikka ei sopimuksia suurempia korotuksia koskaan kielletty olekaan. Joillakin työpaikoilla, joilla menee erityisen hyvin, ovat työläiset yhtenäisesti esiintyen saaneetkin ñkustannusvaikutukseltaanò suurempia korotuksia. Ne ovat kuitenkin pieni vähemmistö.

Ei todellakaan ole metallin väkeä palkkataisteluissa viime vuosikymmeninä näkynyt. Sitä ahkerammin palkkojensa puolesta ovat taistelleet ns. ei-perinteistä työläistaustaa omaavat työläiset. Kuva Superin lakon ajoilta 11.9.07 eduskuntatalolta.

Niissä yrityksissä,joissa työläiset eivät suostuneet sovittua pienempiin korotuksiin, eivätkä työnteettäjät suurempiin, korotus jaettiin kustannusvaikutukseltaan 1,5 prosentin suuruisena siten,että 1 prosentti tuli yleiskorotuksena ja loput 0,5 prosentin suuruisena eränä henkilökohtaisiin korotuksiin.Tämä ei kuitenkaan tarkoittanut sitä, että kaikki olisivat saaneet yleiskorotuksen lisäksi 0,5 prossan henkilökohtaisen erän. Samasta työstä ja samasta pätevyydestä näet pitäisi saada sama palkka, mutta jostain kummallisesta syystä näin ei ole. Tästä syystä tuo henkilökohtainen erä jaettiin siten,että samasta työstä ja samasta pätevyydestä pienintä palkkaa saava sai 1,9 ja suurinta palkkaa saava 1,1 prosentin korotuksen ja siinä välissä oleva sen kuuluisan 1,5 prosenttia. Jos korotus tällä tavalla toteutettiin se todellakin oikaisi ñpalkkarakenteessa olevia vinoumia. òMutta ei se niitä kuitenkaan kokonaan poistanut. Työnteettäjät varmasti pitävät huolen, että ne siellä säilyvät. Herrat toivovat duunarien riitelevän palkoista keskenään.

Niillä työpaikoilla, joilla tästä henkilökohtaisesta erästä ei syystä tai toisesta päästy yhteisymmärrykseen, korotus jaettiin kokonaisuudessaan 1,5 prosentin yleiskorotuksena. Näin toteutettuna korotus lisäisi palkkaeroja, paitsi yrityksen sisällä myös samaa työtä samalla pätevyydellä, mutta erisuuruisella palkalla työskentelevillä vielä enemmän kuin edellinen vaihtoehto. Jos teknologiateollisuuden TES korotusten toteutus tuntuu sekavalta, ei vika ole lukijan ymmärryksessä, vaan siinä että se on sekava! Teknologiateollisuuden korotusten ï ja palkkarakenteen seikkaperäiseen selvittämiseen ei yksi lehtijuttu, eikä edes yksi lehti riitä.

Mihin tällaiset sopimukset johtavat?
On syntymässä tilanne, jossa yhdessä yrityksessä duunarit eivät saa senttiäkään lisää liksaa, toisessa saavat sen 1,5 prossaa ja kolman nessa niin paljon kuin keh taavat pyytää. Tästä seuraa,että palkkaerot alalla alkavat venymään Ja mitä siitä sitten seuraa? Sekö,että metallIduunarit alkavat taistelemaan keskenään ja tulevat kateellisiksi niille, jotka pystyvät taistelemaan ne suurimmat korotukset ja he taas vähät välittävät niistä jotka eivät pysty? Vaikuttaa siltä, että soli daarinen palkkapolitiikka on koko naan unohdettu ja sen tilalle on tullut eriarvoistava ja heikommat kyykyttävä palkkapolitiikka! Miten on mahdollista, että tämä kehitys on päässyt lipsahtamaan suuren ja mahtavan metallityöväen liiton solmimaan sopimukseen?

Tulevaisuushankkeet
Teknologiateollisuus ry. on julkistanut märän unensa otsikolla ñprojekti suomi ï teknologiateollisuuden tulevaisuushanke". Pähkinänkuoressa hanke tarkoittaa sitä, että työnteettäjät haluaisivat kaikesta sovittavan paikallisesti. Siis aivan kaikesta. Ja mieluimmin jokaisen duunarin kanssa erikseen. Pitkälle näyttävät hankkeensa kanssa edenneen. Mikseivät olisi edenneet, kun metalliliitto riiputtaa neuvottomana muniaan. Taitavat kohta kokonaan pudota.

Missä on metallityöväen tulevaisuushanke?
Viime keväänä käydyistä ja elokuussa jatkuneista neuvotteluista ei juuri mitään tietoja herunut. Kun joku jäsenistölle neuvotteluista kertoi, oli hämmästys suuri. Seuraavaksi kuului kysymys: Mikä on liiton vaatimus? Hämmästys oli vielä suurempi, kun kerrottin ettei sellaista ole esitetty ja että työnteettäjät kyllä esittävät lisää paikallista sopimista ja ettei palkkoja korotettaisi lainkaan. Jäsenistön on vaikea hyväksyä sitä, että heitä koskevia neuvotteluja käydään lähes salaa.

Eräs Toveri lausui ääneen monen mielipiteen: òMeille ei kerrota mitään, mutta jäsenmaksurahat kyllä kelpaa. Niillä onkin sitten kiva mennä herrojen kanssa kabinetteihin ryyppäämään.ò Luottamusmiehet joutuvat tällaisia erheellisiä käsityksiä työpaikoilla oikomaan.

Se metallityöväen tulevaisuushanke? Ei sellaista ole. Ja kun ei ole, niin ei ole seuraaviinkaan TES neuvotteluihin esittää mitään vaatimuksia. Metallissa on esitetty tällainen kysymys: òMaailma muuttuu, viemmekö me muutosta, vai viekö muutos meitä". Johtopäätös on näköjään ollut,että metalli on mennyt mukaan kapitalistien viemään muutokseen. Siitä on seurauksena ollut, että metallityöläisten työehdot heikkenevät jokaisella sopimuskierroksella.

Metallityöväenï ja koko työväenliikkeen on korkea aika alkaa omaa tulevaisuushankettaan pohtimaan. Kaukaa sitä ei tarvitse etsiä. Riittää kun tutkii työväenliikkeen historiaa ja saavutuksia. Tutkija toteaa nopeasti vanhan ja edelleen käyttökelpoisen iskulauseen paikkansa pitävyyden.

Se menee näin: **Voittoisa työväenliike tukeutuu sosialismiin.**

Markku Nieminen

Valmisteltu verouudistus on epäonnistunut...

Jatkoa sivulta 3

Silloin siirryttiin johdonmukaisesti periaatteeseen, jossa kunkin tuotantovaiheen arvonlisäys verotetaan ja vähennetään ostoihin sisältyvä arvonlisävero ei vain kone- ja laitehankintojen ja rakennusten ja energian osalta vaan kaikkien ostojen osalta. Periaate on sinällään looginen, mutta siirtää veron lopputuotteen, viime kädessä kulutuksen hintaan ja työn hintaan työvaltaisessa toiminnassa. Koneet ja laitteet, ñrobotitò, jäävät verottomiksi. Arvonlisäveroon siirryttäessä kymmeniä tuhansia ennen yrittäjiä tuli arvonlisäverotuksen piiriin ja arvonlisävero ulotettiin erilaisiin asumiskustannuksiin ja palveluihin kuten myös alkutuotteisiin kuten torien elintarvikkeisiin.

Progressiivisten verojen ja varallisuuteen perustuvien verojen korvaamisessa arvonlisäverolla on se haitta, että verotuksen tuloeroja tasaava vaikutus muutetaan tuloeroja lisääväksi. Tämän ohella, kun hintoja nostetaan arvonlisäveroilla, se heikentää ostovoimaa ja sitä kautta kysyntää ja työllisyyttä. Jotkin korjaukset, kuten joidenkin tuotteiden alemmat arvonlisäveroprosentit, ja työvaltaista toimintaa suosivat alennukset ovat merkitykseltään riittämättömiä, että ne korjaisivat arvonlisäverotuksen nykyisiä perusepäkohtia.

Verouudistus tulee rakentaa toiselta pohjalta kuin Hetemäen työryhmän esityksessä.

-Lisätuloista tulee periä suurimmissa tuloissa 60 % veroa. Ei ole mitään erityissyytä, että vero pitäisi rajata suurimmissa tuloissa tulon lisäyksessä 50 %iin. Varallisuusvero tulee palauttaa suuriin omaisuuksiin. Lisätuloja tulee käyttää nuorten ja pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen ja työn oikeuden turvaamiseen ja samalla tulonjaon muuttamiseen oikeudenmukaisemmaksi, kun työstä saatu palkka on parempi kuin sosiaaliturva. Palkkatulon tuloverokevennykset tulee rajata pieniin ja keskituloihin.

-Pääomavero tulee muuttaa progressiiviseksi ja periä suurimmissa pääomatuloissa tulon lisäyksestä 60 % nykyisen 28 %:n ja kaavaillun 30 %:n sijaan. Lisätuloa tulee käyttää siten, että pienissä pääomatuloissa, kuten oman asunnon vuokraamisessa tai pienyrittäjien yrittäjätuloissa verotusta alennetaan lähelle sitä, mitä se on vastaavasti pienissä palkkatuloissa.

-Kunnallisverotuksen alarajaa tulee nostaa ja kunnallisverotusta alentaa pienissä tuloissa ja kattaa tästä aiheutuva menetys kunnille muuttamalla kuntien verotusta suurissa tuloissa progressiiviseksi.

-Junien, metron ja bussiliikenteen lipun hinnasta tulee poistaa ALV samoin kuin välttämättömyyselintarvikkeista ja vastaavia muita alennuksia tulee toteuttaa, kun se on oikeudenmukaisuuden, työllisyyden tai esimerkiksi jätteiden hyötykäytön kannalta perusteltua. Arvonlisäveroon tulee ottaa käyttöön korotus 30 %:tiin haittaa aiheuttaville tuotteille ja ylellisyystuotteille. Koneisiin, laitteisiin ja tuotantorakennuksiin tulee säätää arvonlisävero, jota ei voi vähentää. Varoilla on järkevää rahoittaa tutkimusta ja tuotekehittelyä sekä työelämän ja muuta koulutusta.

-Pankeille tulee säätää vero, joka voi perustua taseiden loppusummaan. Varoja tulee käyttää henkilöiden ja yritysten vapauttamiseen velkaperinnästä ja ulosotosta oikeudenmukaisuus- ja inhmillisyysperusteilla. Oikeuskäytäntöä tulee muuttaa niin, että rahoitusala joutuu kantamaan vastuuta rahoituksestaan niin, että vältetään ihmisten ja yritysten ajamista velkaperintään ja ulosottoon.

-Arvonlisävero peritään täytenä 22 500 euron liikevaihdossa. Raja auttaa käytännössä vain osa-aikayrittäjiä. Se tulee nostaa 100 000 euroon, jolloin tätä alemmassa liikevaihdossa prosentti on keskimääräistä alempi.

-Maakaasun energiavero tulee pitää pysyvästi kivihiilen veroa alempana eikä vain siirtymäkauden ajan. Kotimaisen polttoaineena käytettävän bioetanolin raskaasta verotuksesta tulee luopua.

-Työnantajan kansaneläkevakuutusmaksu tulee palauttaa ja poisto rajata vain pieniin yrityksiin. Maksu tulee periä yritysten tuloksen mukaan. Varat tulee käyttää kansaneläkkeiden korotuksiin ja siihen oikeutettujen määrän lisäämiseen erityisesti pienten työeläkkeiden osalta.

-Arvonlisäveroa ei tule korottaa 23 %sta ennen kuin listatut muut korjaukset verotukseen on tehty ja nähdään, onko näiden ja parantuvan työllisyyskehityksen tuloksena korotus valtiontaloudellisesti enää lainkaan tarpeen. Muutoin arvonlisäveron korottaminen on vain keino välttää oikeudenmukaisuuden, työllisyyden ja ympäristön kannalta tarpeelliset verojärjestelmän korjaukset.

-Kun verotuksen virheellisyyksillä aiheutetaan vahinkoja, ne tulee korvata ja tätä varten tulee luoda tarpeellinen oikeuskäytäntö.

-Näiden korjausten ohella tulee käynnistää verovalmistelu, jossa selvitetään mahdollisuudet verotuksen paljon perustavanlaatuisempaan uudistamiseen pidemmällä aikavälillä. Eräs kysymys on työeläkerahastojen siirtäminen pois yksityisiltä vakuutusyhtiöiltä ja yhdistäminen nykyisen Kansaneläkelaitoksen kanssa. Toinen iso kysymys on kuntien osuuden kasvattaminen progressiivisista verotuloista ja tähän liittyvä verojärjestelmän uudelleen organisointi.

Kertauksen vuoksi

Jotta Katainen ja muut hallitusherrat asian ymmärtäisivät, käykäämme asia läpi vielä esimerkillä. Verrataan henkilöä, joka ansaitsee 1000 euroa kuukaudessa henkilöön, joka ansaitsee 10 000 euroa ja saa käteensä 7 000 euroa kuukaudessa. Edellinen käyttää koko 1000 euroa kulutukseen ja maksaa kulutusveroja esimerkiksi 25 %n mukaan 250 euroa, mikä on 25 % tuloista. Jälkimmäinen kuluttaa sanokaamme 3 000 euron verran kuukaudessa ja maksaa siitä 25 % eli 750 euroa. Tämä on 7,5 % hänen 10 000 euron tuloistaan Pienituloinen maksaa 25 % ja suurituloinen 7,5 %. Kun suurituloisen tuloverotusta kevennetään ja tämä katetaan kulutusverolla, pienituloinen ei saa hyötyä verokevennyksestä ja häntä kuormitetaan suuremmassa määrin suhteessa tuloihin näillä kulutusveroilla. Tämä on Hetemäen työryhmän ja myös sitä tukevan Kataisen verolinja.Tässä ei ole ihmettelemistä, mutta vihreät ovat perinteisesti lähteneet toisenlaisista arvoista. On tärkeää, että siellä irtaudutaan tällaisesta verolinjasta. Asiaa hankaloittaa vihreiden halu vähentää kulutusta ja siihen sopivat myös kulutusverot, jolloin ajaudutaan tuloerojen kasvattamiseen ellei tehdä muuta ratkaisua.

KÄ/toimitus

Ilmastoasioita meillä ja muualla

Helsingissä keskusteltiin päästövähennyksistä

Helsingissä, Eurooppatalolla pidettiin 14.10 seminaari: **30 prosentin päästövähennykset: Realiteetteja ja mahdollisuuk-sia.** Puhuivat mm. Mikko Alestalo Ilmatieteen laitokselta, Pekka Järvilehto Euroopan komissiosta, Antonella Battaglini Potstam Instituutista, Laura Meller , Maan ystävät, Jukka Leskelä, Energiateollisuus ry, Venla Virkamäki, Suomen luonnonsuojeluliitto ja Johanna Kirkinen, Sitra.

KÄ kirjasi seuraavia tärkeitä huomioita maapallon lämpenemisestä ja päästövähennystoimista: Kiina investoi päästövapaan teknologian kehittämiseen enemmän kuin EU ja USA yhteensä. EU:n tavoite vähentää 20% hiilidioksipäästöjä v. 2020 mennessä ei toteuta siedettävää alle 2 C asteen lämmönnousua maapallolla. Esim. Evo Morales vaati tavoitteeksi 1 C asteen nousua. Silloin voisivat monet kehitysmaat kyetä ruokkimaan väestönsä. Teollisuus, liikenne ja sähköntuotanto ovat Suomessa tärkeimmät päästövähennysalat. Vuoteen 2020 on vain 10 vuotta ja energiainvestointipäätökset on sinne saakka jo tehty. Liikenne kasvaa vain koko ajan ja teollisuus riippuu raha- ja kauppapolitiikasta. Nykyisellä menolla rajat tulevat vastaan peruuttamattomasti. On myös menestystarinoita: katalysaattorit tulivat halvemmaksi kuin aikoinaan luultiin. Otsonikadossa, sen torjumisessa on saatu suuria edistysaskelia.

Valtaosa tiedemiehistä on yksimielisiä, että maapallon lämpenemiseen johtavat päästöt johtuvat ihmisestä. Aika kuitenkin kuluu. Nyt jo arvellaan Grönlannin sulavan, vaikka EU:n tavoitteisiin tarvittavat toimenpiteet aloitettaisiin välittömästi. Ne tullaan kyllä saavuttamaan, koska valtava osa tuotantoa ja työpaikkoja on siirtynyt Kiinaan. Valitettavasti se ei maapalloa pelasta. Maapallo ei neuvottele!

Tianjinissa ei päästy eteenpäin.

Maapallo ei neuvottele. Aika käy vähiin! Kiina isännöi toissa viikolla YK:n viimeisimpiä ilmastoneuvotteluita, joiden tarkoitus on löytää ratkaisuja pattitilanteeseen ennen vuoden lopussa Meksikon Cancúnissa järjestettävää ilmastokonferenssia. Kööpenhaminan ilmastokonferenssin epäonnistuttua viime vuonna ja Kioton protokollan päättyessä vuona 2012 paineet neuvottelijoiden yllä ovat kovemmat kuin koskaan. 177 maan edustajat kokoontuivat Beijingin naapurikaupunkiin Tianjiniin neuvotellakseen tulevasta ilmastosopimuksesta.

Neuvotteluiden kolmantena päivänä media alkoi kertoa osallistujien turhautumisesta hitaaseen edistykseen ï tai edistyksen puutteeseen. Jo Kööpenhaminassa syntynyt pattitilanne koskee kiistaa siitä, pitäisikö kehittyneillä ja kehitysmailla olla erilaiset päästövähennystavoitteet, ja miten niin sanotut rikkaat maat auttaisivat kehittyviä maita ilmastonmuutoksen vastaisessa taistelussa.

Kiinaa on toisaalta kiitelty siitä, että se on kaksinkertaistanut omat tavoitteensa sitten Kööpenhaminan. National Post taas kutsuu pääkirjoituksessaan Kiinaa päinvastoin Kööpenhaminan kokouksen pääsabotoijaksi. Lehden mukaan Kööpenhaminan ainoa saavutus oli lupaukset vapaaehtoisista päästövähennyksistä. China Dai-lyn mukaan taas Yhdysvaltojen pitäisi lopettaa Kiinan syytteleminen ja keskittyä omiin ilmastomuutoksen vastaisiin toimiinsa sen sijaan.

Suurin osa asiantuntijoista on sitä mieltä, ettei sitovaan ilmastosopimukseen päästä tämän vuoden aikana. Paineet ovatkin kasau-tuneet Meksikon Cancúnissa järjestettävän seuraavan suuren ilmastokonferenssin harteille, sillä muuten YK:n ilmastoponnistelut ovat vaarassa menettää uskottavuutensa koko maailman silmissä, AP ja National Post varoittavat.

Kiinan ja Yhdysvaltojen välille on kehkeytynyt kiista ympäristöystävällisestä teknologiasta, kertoo AFP. Yhdysvallat aikoo tutkia, tukeeko Kiina vihreän teknologian kehittämistä kaupan sääntöjen vastaisesti.

Yhdysvaltain terästyöläisten liiton (United Steelworkers) mukaan Kiina estää muita maita hankkimasta vihreän teknologian tuotannossa tarvittavia raaka-aineita ja vääristää alan kauppaa suurilla tukiaisillla. Liiton laskelmien mukaan Kiinan tuet ovat kaksi kertaa suuremmat kuin mitä Yhdysvallat käyttää vihreään teknologiaan ja puolet koko maailmassa tehdyistä alan investoinneista.

Yhdysvaltain viranomaiset ilmoittivat aikovansa tutkia, toimiiko Kiina Maailman kauppajärjestön sääntöjen vastai-sesti.

Kiina kiisti syytökset täysin perusteettomina.

- Kiinan tuet uusiutuvan energian yhtiöille ovat erittäin pienet, sanoi Kiinan kansallisen energiaviraston johtaja **Zhang Guobao** Xinhuan mukaan.

Jatkuu sivulla 19

Suo siellä- Ydinvoimala täällä

Suur-Loviisassa moni kantaa huolta Röjsuon kohtalosta ja samaan aikaan ovat lobbarit ï jälleen kerran ï hankkimassa uutta ydinvoimayksikköä Hästhol-meniin. Tuolla mukaellulla kansan viisaudella: ñsuo siellä vetelä täälläò on sisältönsä myös hallituksen energia- ja energiaverotusratkai-suissa. Mitä energiamuotoja tulisi kuluttajalle asettaa houkuttelevim-miksi vai tulisiko veroratkaisuin tukea suuryritysten vienti mukaan lukien energianvientitarpeita. Ohessa etenee myös Lehtomäen perheen uraanin louhinta ja myynti.

Hallituksen energiaratkaisuja linjaa kes-kus-ta-lainen kaksikko (YM Leh-tomäki ja TEM Pekkarinen), jotka taipuvat sanonnassamme muotoon: ñsuostuvainen siellä tahdoton täälläò. Ympäristöministerin suostumuksella on viety ydinvoima-asiaa ja ilmeisesti uraanin lou-hintaakin eteenpäin koska perhe on nähnyt oikeaksi sijoittamalla si-toutua hankkeisiin. Tahdoton Pekkarinen on nostanut kädet ylös ydinhyökkäyksen edessä, ei edes syöttötariffia maaseudun elinoloja parantamaan. Tämän muotoisessa hallitusku-viossa jää kuitenkin helposti huomaamatta se, että suurteol-lisuuden käsikassarat, Katainen ja Kokoomus valjastaisivat Suomen energian vientiin atomivoimin ja turvekattiloin.

Tavallisen kansalaisen kannalta hallituksen verovenkoilu energiakysymyksissä tekee vaikeiksi arkipäivän ratkaisut energian kulutuksessa. Minkälaisella lämmitysjärjestelmällä, energiantuotantojärjestelmällä mennään tulevaisuuteen, minkälaisiin ratkaisuihin kulkemisessa ja kulje-tuksissa tulisi panostaa. Kansalainen on ymmällään, mutta niin ovat voimalaitosten omistajatkin polttoaineita valites-saan, miten saanti turvataan ja miten sitä verotuksessa kohdellaan. Hallitus ei ole pystynyt rakentamaan kestävää energia- tai energiaverotuslinjaa. Energian tuottajat ja kuluttajat ovat kul-loisenkin hallituksen verolinjan vietävissä. Maakaasua raskauttaa ilmeisesti sen venäläisyys, kivihiiltä ja turvetta suuret päästöt, puun käyttöä rajoittaa sen saatavuus ja jatkossa hinta. Ydinvoiman fyysiset riskit ovat kiistattomat, mutta vaaran tietoisuus rampauttaa ihmi-sen sosiaalista olemista ja mökin myyntiarvoa.

Energian suhteellinen hinta mui-hin hyödykkeisiin nähden ratkaisee sen, että aletaanko säästötoimen-piteitä aktiivisesti toteuttaa. Näin ei ole käynyt. Energian hinta ei ole dramaattisesti muuttunut sitten 70-luvun kriisien. Verotusellakaan ei ole haluttu kulutusta ohjata ñoikeaanò suuntaan. Markkinat ovat johtaneet kulutusta. Esimerkiksi nestemäisten polttoaineiden kulutus lämmitykseen on vuosien saatossa pienentynyt markkinatekijöiden vaikutuksesta, ei veropoliittisin keinoin. Voinemme siis todeta, että energian verokohtelu ja sitä kautta hinnoittelu on ollut ympäristön kannalta tahdotonta, hallituksien sivusta seuraamista, miten markkinat toimivat.

Hannu Ikonen
Porvoo

Kiinalaisten vaurastuminen uhkaa tappaa hait sukupuuttoon

Eurooppassa suojellaan liito-oravia, susia yms. Hailla on kuitenkin tärkeä merkitys merien ekosysteemin tasapainon säilymiselle. Suomessa järjestettiin 15.10.-10 Shark Allianssin, Luonnonsuojeluliiton ja Merimaailma Sea Life:n toimesta seminaari maailman haikannan säilyttämisen puolesta. samalla vaadittiin myös EU-maita yhtymään haidensuojeluun.

Maailmalla luonnonsuojelijat ovat heränneet vaatimaan haiden suojelua, sillä niiden sukupuutto uhkaisi valtamerien ekosysteemiä. Hainpyynnissä usein evät leikataan irti elävästä kalasta ja tämän jälkeen muu ruho hylätään

Hainevä, jonka uskotaan haineväkeitossa tuottavan pitkää ikää ja onnellisuutta maksaa 500 euroa /kg! Euroopasta on siirtynyt miljoonittain työpaikkoja Kiinaan ja miljoonat kiinalaiset ovat vaurastuneet, osa suorastaan rikastunut. Euroopassa hainlihaa ja eviä on osattu käyttää vain brittien fish and chips- annoksissa ja savustettuna Saksassa. Haineväkeitto on kiinalaisessa kulttuurissa tuhansia vuosia käytetty maaginen terveyttä ja hyvää onnea tuottava rikkaiden ruoka. Nyt pystyy vaurastunut monisatamiljoonainen keskiluokkakin syömään häissä ja juhlissaan tätä ennen vain rikkaimpien lau-tasella nähtyä ylellisyystuotetta. Nyt Euroopan hait ovat todellisessa vaarassa kuolla sukupuuttoon rajun ryöstökalastuksen vuoksi. On pelkkä myytti, että hait olisivat vaaraksi ihmiselle. Asia on aivan päinvastoin. Hailla on tärkeä rooli meriekosysteemin tasapainon säilymisessä. EU suojelee meille tuttuja liito-oravia ja susia. Hait ovat asuttaneet maailman meriä jo yli 400 miljoonaa vuotta eli paljon ennen hirmuliskoja. EU:n tulisi kiireesti ryhtyä toimiin haiden sukupuuttoon kuolemisen estä-miseksi omilla laeilla ja kauppasäädöksillään.

Voisi luulla, ettei Euroopan vesistöissä juurikaan ole haita. Kantojen pienenemisestä huolimatta Euroopan unionin rannikkovesistöissä ja syvänmeren alueilla elää kuitenkin edelleen yli 130 hai- ja rauskulajia. Hait kasvavat hitaasti, saavuttavat sukukypsyyden myöhään ja saavat vähän poikasia, minkä vuoksi ne kuuluvat niihin valtamerien lajeihin, jotka ovat biologisesti kaikkein herkimpiä ryöstökalastuksen vaikutuksille. Vähiin käydessään kannan elpymiskyky on rajallinen.

Norjalaiset pyytävät grönlanninhaita maksan vuoksi ja Islannissa ruho haudataan ja mädätetään perinneruoaksi. Viime vuosina on alettu järjestää extreme-urheiluna mark-kinoitavia kalastusmatkoja, joilla pyydetään grönlanninhaita. Kymmeniä miljoonia haita jää vuosittain saaliiksi ympäri maailmaa. Huomattava osa joutuu sivusaaliiksi kalastajien pyytäessä esimerkiksi tonnikalaa, miekkakalaa tai turskaa. Pyynti kohdistuu myös nimenomaan haihin erityisesti Euroopan markkinoille menevän lihan, evien sekä lääke- ja kosmetiikkateollisuutta kiinnostavan maksaöljyn takia. Myös nahka ja hampaat ovat kysyttyjä. Evät ovat yleensä taloudellisesti arvokkain hain osa. Eviä käytetään pääasiassa haineväkeitossa, joka on kiinalainen herkku ja statussymboli. Hainevien kysyntä on kasvanut voimakkaasti viime vuosina pääasiassa kiinalaisten vaurastumisen johdosta. Huippulaatuisista kuivatuista hainevistä saatetaan maksaa 500 euroa kilolta. Ne kuuluvat siis maailman kalleimpiin kalataloustuotteisiin.

Koska evät ovat yleensä paljon arvokkaampia kuin liha, joissakin kalastusaluksissa on käytäntönä leikata irti pelkät evät ja hylätä ruho mereen. Näin ruumaan jää tilaa arvokkaammille ruhoille, kuten miekkakaloille ja tonnikaloille. Tutkijat ovat pitkälti yksimielisiä siitä, että kaikkein yksinkertaisin ja tehokkain tapa eväpyyntikiellon toteuttamiseksi olisi vaatia, että hait on tuotava kokonaisina maihin käsiteltäviksi. Toimintatapa onkin käytössä monissa maissa eri puolilla maailmaa.

Tiesitkö tämän eväpyynnistä?

1) Haineväkeitto on Kiinassa statussymboli. Huippulaatuisista evistä maksetaan jopa 500 euroa kilolta. 2) Espanja on yksi suurimmista hainevien viejistä Aasiaan. 3) EU:ssa saa tällä hetkellä tuoda maihin eviä viisi prosenttia hain kokonaispainosta. Määrä on noin kaksinkertainen IUCN:n normiin verrattuna, joka on viisi prosenttia hain teuraspainosta. EU:ssa voi siis erityisluvalla irrottaa evät kahdelta kolmesta pyydetystä haista ilman seuraamuksia. 4) ñEvät luonnollisesti kiinniò -toimintatapa on käytössä useissa Keski-Amerikan maissa sekä osassa Australian, Yhdysvaltojen ja Etelä-Afrikan kalataloutta. Tämän vuoden helmikuussa Shark Alliancen edustajat toimittivat Espanjan viranomaisille yli 90 000 ihmisen allekirjoittaman vetoomuksen, jossa vaaditaan

Espanjaa lopettamaan EU:n eväpyyntikiellon vastustaminen ja toimimaan sen sijaan tehokkaamman eväpyyntiasetuksen puolesta Euroopan unionissa.

Lähde: - Sonja Fordham, Presi-dent Shark Advocates Interna-tional kertoo Euroopan haiden nyky-tilanteesta (ñEuropean Shark Con-servation: A role for Finlandò) Miniseminaari Sea Lifessä pe. 15.10.2010.

toimitti:
Antero Nummiranta

Asukkaat Helsingissä sanoivat: “Ei fuusiolle”

Vuosi sitten kaupunginvaltuuston hyväksymään strategiaohjelmaan perustuen laittoi kaupunginjohtaja pystyyn työryhmän esiselvittämään kaupungin asuinkiinteistöjen tehokkaampaa hallintoa. Nopeassa tahdissa työryhmältä syntyi esitys yhdistää Helsingin aravakiinteistöyhtiöt yhdeksi pääomayhtiöksi. Asiaa käsittelivät kaupunginhallitus ja sen konsernijaosto. Alkukesällä 2010 työryhmä esitteli suunnitelman muodostaa pääomayhtiö ñHelsingin Timanttiò sulauttamalla yhteen 21 nykyistä aravakiinteistöyhtiötä. Tarkalleen vuosi fuusiotyöryhmän perustamisesta kaupunginvaltuusto hyväksyi fuusion asukkaiden vastustuksesta huolimatta. Tärkeimpään asiaan, korkeisiin rakennus- ja rahoituskuluihin sekä tonttivuokriin ei puututtu. Helsingin kaupungin vuokralaisten yhdistys (HKVY) järjesti 31.8.10 asiasta keskustelutilaisuuden, jossa selviteltiin suunnitelman lähtökohtia ja perusteluita (Katso KÄ 4/10). Tässä esittelemme samassa tilaisuudessa esitettyjä asukkaiden näkemyksiä.

Haagan Yhteiskoulun juhlasali oli ääriään myöten täynnä Helsingin kaupungin aktiivisia vuokralaisia

Vuokrien tasoitus on heikko perustelu fuusiolle

Asukkaat kuuntelivat tarkkaan valtuuston ja kaupungin edustajien alustukset. Kysymyksiä ja kommentteja oli valmiina mielessä ja uusia syntyi kipakkaan tahtiin tilaisuuden edetessä. Helsingin kaupunkisuunnittelun ja kiinteistötoimen apulaiskaupunginjohtaja Hannu Penttilä perusteli 10 sentin vuokrankorotusta neliövuokriin edullisena vuokratasoituksena. Tämä ei saanut alkuunkaan kuulijoiden luottamusta ja uskoa fuusioon vahvistumaan.

Yleisöstä Myllypuron asukas Pekka Kinnunen sanoi: Sanonpa ensin Koulumiehelle, että mitä sanotte siitä, kun kaupunki tukee meitä? Kerronpa rautalangasta esimerkin teille: ñJos Pekka Pölvästi hakee asuntolainaa eikä saa sitä, on hänen haettava edullinen kaupungin asunto. Asuessaan siinä 40 vuotta, hän maksaa vuokrissa koko asunnon, jonka kaupunki sitten omistaa. Ja Penttilälle vielä kysymys. Kuten äsken edellinen Vuosaaren asukas tuossa totesi, että tasauksia tarvitaan vain uusiin asuntoihin. Jos ensimmäisenä viitenä vuotena kerätään 5 milj. euroa ja sen jälkeen vuosittain 15 milj. euroa, niin mistä löytyy se fakiiri, joka osaa pisteyttää ne oikeudenmukaisesti ja tasaisesti kaikille.

Miksi rakennetaan kalliille alueille?

Asukkaita on närästänyt se, että fuusiovaihtoehdossa asuntoja rakennettaisiin hyvinkin arvokkaille alueille, mutta hintavaikutus tasattaisiin kaikkien asukkaiden kesken. Tilaisuudessa Pekka Kouri puolusteli kalliille paikalle rakentamista siten, että fuusio-yhtiö kykenee neuvottelemaan edullisemman lainan. Tähän todettiin yleisön joukosta, että ñpitääkö niiden, jotka asuvat vanhemman asuntokannan vuokrakiinteistöissä maksaa lasku, kun joku haluaa asua kalliissa kalasatamassa?. Ei tarvitseò.

Kaikki loppukädessä maksatetaan asukkailla

Keskustelussa kysyttiin, että onko jossain taloyhtiössä ñtalous kurallaò? Tähän todettiin, että nykyisellään taloyhtiöitä hoidetaan hyvin eikä fuusioon siinä mielessä olisi aihetta. Väite siitä, että tarvitaan edullisen ja kalliin vuokratason asuntoja torjuttiin keskustelussa. ñNykyisillä pienillä esim. siivoojan palkoilla yhä useampi joutuu hakemaan sosiaalivirastosta vuokraan ja elämiseen toimeentulotukea. Siksi edullista asumista ei saa ajaa alas. Edelleen kysyttiin, että mistä saadaan fuusioyhtiön kasvavalle henkilökunnalle palkkarahat, koska sekin tulee tuottamaan lisää rahanreikiä? Asukkaiden edustaja Villo totesikin, että ñkaikki tullaan loppukädessä maksattamaan asukkaillaò.

Miten vuokrankorotusautomaatti pysäytetään?

Yleisön joukosta kysyttiin: ñonko olemassa mitään keinoa, ettei fuusiosta synny vuokrankorotusautomaattiaò? Tähän asukasedustaja Villo vastasi: ñvuokrankorotusautomaatin pysäyttämiseksi on yksi keino, joka on aiemminkin pysäyttänyt asukkaiden etuja uhanneet hankkeet. Se on, että ihmiset lähtevät yhdessä suurella joukolla liikkeelle. Vain siten voi pysäyttää tämän rumbanò. Valtuutettu Yrjö Hakanen komentoi myös vuokratasoon vaikuttavia tonttivuokria toteamalla, että tonttivuokrat tulevat kohoamaan vaikka nyt muuta sanotaankin. Tähän liittyen Siilitien asukasedustaja Rasi totesi apulaiskaupunginjohtaja Penttilälle, että tulee perustaa asukkaiden valitsema jatkotyöryhmä, jolla taattaisiin asukkaiden demokraattiset vaikutusmahdollisuudet.

Asukkaiden näkökulmasta tilaisuuden johtopäätös oli, että ñette ole kyenneet myymään meille mitään systeemiä, josta olisi meille asukkaille minkäänlaista etuaò.

Hyvät lukijat. Vaikka tätä taistelua emme päässeet demokraattisesti edes omassa asiassamme taistelemaan, on vielä paljon asioita, joihin meidän on yhdessä puututtava. Eduskuntavaalit ovat ovella ja meillä pienillä sinnikkäillä ihmisillä ja veronmaksajilla on mahdollisuus vaikuttaa tulevaisuuteemme. Muistakaamme käyttää ääntämme.

Rosa-Maria Keskivaara

Kirjoittaja on STP:n eduskuntavaaliehdokas (sit.) Mielenterveyden keskusliiton valtuuston jäsen

Pako kirkosta yllätti valtaapitävät

Kirkko toimii maallisen luokkavallan tukipylväänä. Siksi ne rakennetaankin pelottaviksi ja isoiksi. Iso oire tulevista muutoksista lienee, että luottamus kirkkoon rapisee.

Ylen Ajankohtaisen kakkosen Homoilta tiistaina 12.10 oli yllättävä seurauksiltaan. Kirkon taantumukselliset edustajat vetosivat ñjumalan ilmoitukseenò eli raamattuun elämän ohjeina. Fundamentalistien mielestä homoseksuaalisuuden harjoittaminen on syntiä. Kuten tiedämme synti on eräiden uskontojen keksintö. Eri juttu on, että valtioiden lait säätävät erilaisia asioita rikoksiksi.

Kirkon jäsenet esiintyivät vanhoillisina, suvaitsemattomina ja syrjivinä. Heidän mielestään homoseksuaalisuus on luonnonvastaista! Ei mikään luonnossa esiintyvä ole luonnonvastaista paitsi ihmisten mielessä. Ihminen on osa luontoa. Kirkon tulisi oppia suhtautumaan tasapuolisesti ja samanarvoisesti ihmisiin. Kirkkoa ei pelasta se, että jotkut edustajat ovat suvaitsevaisia, suhtautuvat myönteisesti naispappeuteen ja vihkivät homopareja.

Kirkosta erosi keskiviikkona 2633 jäsentä, perjantaina 3473 ja sunnuntaina peräti 5738 eli yhteensä 12-17.10 noin 18 000 jäsentä. Tämä on ennätysvauhtia. Osa eroajista on suuttunut kirkon edustajien taantumuksellisuuteen. Jotkut eroajat ovat valistuneet kolmannelle vuosituhannelle tultaessa ja huomanneet, että kirkko pettää ja valehtelee. Jokunen osa on pähkäillyt pitempään, mutta saanut nyt lopullisen sysäyksen eroon. Muutamat eroajat ovat homomyönteisiä, toiset lähtevät suvaitsemattomuuden vuoksi. Joidenkin mielestä kirkon tulisi pysyä mukana ajassa.

Minusta riittävä syy kirkosta eroamiseen ovat kirkollisverot. Tuloista riippuen voi säästää vuodessa pari-kolmesataa euroa, kun näkee vaivan erota kirkosta. Näitä säästöjä voi laskea osoitteessa http://www.eroakirkosta.fi/eroakirkosta.

Jumalaa ei kannata kieltää ja siitä on turha keskustella, sillä ei olematonta tarvitse kieltää ja olemattomasta keskustelu on ajan hukkaa. Yksinkertaista on sanoa olevansa jumalaton ja uskomaton sekä erota kirkosta. Kaikista uskonnoista ja kirkoista tulisi päästä eroon. Se edellyttää, että vanhemmat katkaisevat uskonnon opettamisen lapsille. Jokainen valtio pitää erottaa kirkosta ja lopettaa uskontojen opetus lasten päiväkodeissa ja kouluissa. Näin kirkot vähitellen menettävät jäsenkuntansa.

Hannu Kautto

Ahtisaaren taustaryhmä

USA:n suunnitelmien toteuttamisesta ja Serbian pilkkomisesta Nobel palkinnon saanut presidentti Martti Ahtisaari palkittiin jälleen Suuri neuvottelija ï palkinnolla. Kyseisen palkinnon on myöntänyt amerikkalainen Harvard Kennedy School. Palkintoa perustellaan Ahtisaaren monilla saavutuksilla neuvottelijana ja diplomaattina.

Nato-myönteisyydestä tunnettu Ahtisaari tuntuu nauttivan amerikkalaisten suosiota. Martti Ahtisaari on ollut ahkerasti toteuttamassa Yhdysvaltojen projekteja ï Kosovon yksipuolista itsenäistymistä ja Naton markkinointia.

Serbian tiedotusvälineiden mukaan Global Information System (GIS) on vahvistanut, että Ahtisaari olisi saanut lahjuksena 40 miljoonaa euroa albanialaiselta mafialta. Rahat olisi lähetetty Suomeen diplomaattipostissa. Em. lähteet paljastavat, että GIS olisi selvittänyt, että kuuluisa ñfilantrooppiò, ñvärillistenò vallankumouksien rahoittaja ja valuuttakeinottelija George Soros oli solminut ñkaupalliset suhteetò albanialaisen mafian kanssa, koska oli kiinnostunut Kosovon raaka-aineiden hyödyntämisestä. Ahtisaari siirtyi Kosovon itsenäisyyden toteuttajaksi juuri Sorosin perustumasta Kansainvälisestä kriisiryhmästä.

Balkanin media kertoo USA:n reaktiosta koskien mm. saksalaisen tiedustelupalvelun väitteitä Ahtisaaren lahjomisesta.

Lehdistötilaisuudessa Yhdysvaltain ulkoministeriön tiedottaja Tom Casey kommentoidessaan journalistien esittämiä epäilyjä Ahtisaaren suhteen sanoi, että ñluultavasti (!), nämä väitteet ovat vääriä.ò Balkanin media painottaa sanaa ñluultavastiò selittäen, että käännettynä amerikkalaisesta diplomaattikielestä tämä tarkoittaa ñMe itse olemme hyvin tietoisia Ahtisaaren korruptoituneisuudesta. Juuri siksi olemmekin valinneet hänet välittäjäksi neuvotteluissa. Emmekä noin vain luovu hänestä.ò (http://www.slobodan-memoria.narod.ru/st/kosovo30.htm) Martti Ahtisaari vaikuttaa myös George Sorosin tukemassa European Council on Foreign Relations-ryhmässä (ECFR). Tässä yhteydessä usein puhutaan Ahtisaaren suhteesta maailmanpolitiikkaa ohjailevaan rahaeliitin Bilderberg- ryhmään. Martti Ahtisaari osallistui kyseisen ryhmän kokouksiin vuosina 1994, -95 ja -96 toimien samalla Suomen presidentin virassa.

Arvioidaan, että Bilderberg-ryhmä on Suomen valtionomaisuuden yksityistämisen takana. Ahtisaaren aikana vuonna 1994 poistettiin ulkomaalaisomistuksen rajoitus Esko Ahon (osallistui Bilderberg-kokoukseen vuonna 1994) hallituksen toimesta, ja valtionomistuksia, mm. Sonera, yksityistettiin. Soneran yksityistämistapa on aiheuttanut runsaasti kritiikkiä.

Martti Ahtisaaren CMI-järjestöä rahoittaa Rockefeller ï säätiö. Liikemies David Rockefeller luetaan Bilderberg- ryhmän merkittävimpiin vaikuttajiin. On merkillistä, että rauhanvälittäjää Ahtisaarta tukee sotateollisuusalalla aktiivisesti toimiva Rockefellerin perhe.

Presidentti Ahtisaari on myös Open Society Institute ja Soros säätiöiden yhteisen neuvonantajaryhmän jäsen. Ns. länsimaista demokratiaa tyrkyttävä järjestö on Sorosin perustama ja Rothschildin oligarkkiperheen rahoittama. Aikoinaan Sorosin hyvä ystävä Venäjän oligarkki Mihail Hodorkovski perusti Venäjälle Open Society:n kopion ï ñAvoimen Venäjänò. Hodorkovski, Soros sekä muut oligarkit jakoivat keskenään Venäjän varoja samaan aikaan, kun Venäjän kansa eli täydellisessä kurjuudessa.

Valitettavasti presidentti Ahtisaari näyttää viihtyvän keinottelijoiden seurassa, vaikka häikäilemättömän talouseliitin tarkoituksena ensisijaisesti on oman varallisuuden kasvattaminen muiden kustannuksella. Puheet länsimaisen demokratian arvoista sekä ihmisoikeusslogaanit ovat vain kulisseja, joiden takana tapahtuu resurssien jako ñvalittujenò kesken.

Rudolf Rabinovitsh

Suomen Työväenpuolue STP – Finlands Arbetarparti FAP Eduskuntavaaliohjelma, Lyhennelmä:

Eduskuntatalolle kansa kokoontuu muistuttamaan päättäjiä olemassaolostaan. Tässä Destian (Tielaitos) väki vaatii luopumaan väen irtisanomisesta ja laitoksen yksityistämisestä.

Suomi tarvitsee perusteellisen suunnanmuutoksen

Viimeisimpien tietojen mukaan Suomi on nyt rikkaampi kuin koskaan. Rahaa siis on, mutta kuitenkaan sitä ei tunnu riittävän mihinkään. Päinvastoin tuntuu siltä kuin Suomi olisikin köyhempi kuin koskaan. Miten on mahdollista, että 1950 -80 luvuilla, jolloin Suomi oli vielä olennaisesti köyhempi kuin nyt, rahaa riitti maan kehittämiseen, mm. keskeisten eläke- ja sosiaaliturvarakenteiden luomiseen, teollistamiseen, infrastruktuurin kehittämiseen jne. Nyt puolestaan kaikkia aikaisempia kehitystyön saavutuksia ollaan purkamassa perusteena rahan puute.

Suomi on huonon politiikan tuloksena - puolustaessaan kaikkein suurituloisimpien ja pääomapiirien etuja ï ajettu alenevaan kierteeseen, joka on oikaistava. Maamme ei ole enää täysivaltainen itsenäinen maa, vaan se on käytännössä EU:n osavaltio, jonka osavaltio-oikeudet ovat heikommat kuin osavaltioiden Yhdysvalloissa ja taloudessa maamme on isänmaattomien ylikansallisten yhtiöiden toimintakenttää niiden voittojen kasvattamisessa.

Kansainvälisyyden tulee rakentua kansojen yhteistyölle.

Euroopan Unionin perustuslaki merkitsee maamme täysvaltaisuudesta ja itsenäisyydestä luopumista, emmekä sitä hyväksy. Perustuslailla ei ole Suomessa lainvoimaa, sillä siitä ei ole järjestetty kansanäänestystä eikä sen hyväksyntä ole saanut eduskunnassa 5/6:n määräenemmistöä, joka tarvitaan Suomen perustuslain muuttamiseen, jota maamme täysvaltaisuuden rajaaminen ja kumoaminen merkitsee. Suomen Toivo ei ole suurten puolueiden ja niiden rahoittajien kähminnöissä, maamme myymisessä ja kansan pettämisessä, vaan rehellisessä työssä, tasa-arvoisuudessa ja oikeudenmukaisuudessa.

Vaadimme oikeutta työhön, toimeentuloon ja oikeudenmukaisuuteen

Kuluneen eduskuntavaalikauden saldo vuodesta 2007 on heikkoakin heikompi ja lupaukset toivosta ovat olleet katteettomia. Tuotanto on romahtanut neljän vuoden takaiselle tasolle ja työllisyys vielä paljon alemmaksi. Työttömyys on noussut korkeaksi. Perusturvauudistus on vesittynyt, kun rahat käytettiin eläkerahastojen menetysten kattamiseen. Kytkentöihin ja pimitettyihin rahavirtoihin perustuva korruptio on paljastunut vain osittain.

Rahoituslaitokset oli muutettu rahoituspalvelutehtävästään tuomiopäivän rahantekokoneeksi, joka toimi kuin heinäsirkkojen lauma, joka syö mennessään kaiken vihreän, jota muut ja luonto ovat saaneet aikaan. Räikeimmillään rahamaailman piittaamattomuus ja muiden kustannuksella eläminen kuuluu puheissa, joiden perusteella varoja ei pitäisi osoittaa köyhyyden poistamiseen ja rikkinäisille perheille. Tällaiset asenteet ovat tulleet vaaraksi kansanvallalle ja kansalaisten oikeuksille.

65 vuotta toisen maailmansodan päättymisen jälkeen kohtaa mannerta uudenlainen suurkonflikti ï finanssimarkkinoiden kanssa. Se on suurkonflikti, joka kulkee toisin kuin sota kansakuntien välillä, koska tässä kaksi maailmaa ottaa yhteen. Toisella puolella ovat demokraattisesti valitut hallitukset, joiden tulee edustaa kansalaistensa tahtoa. Toisella puolella ovat markkinat, jotka elävät juuri näiden samojen kansalaisten rahoilla, pankit, vakuutusyhtiöt ja hedgerahastot.

Tehtävämme on koota kansalaiset laajasti puolustamaan kansanvaltaa, oikeutta työhön ja toimeentuloon ja koulutukseen sekä oikeutta oikeudenmukaiseen kohteluun ja puolustamaan rauhaa ja suojelemaan ympäristöä sen tuhoamiselta. Tarvitsemme sosiaalisen ja vihreän uusjaon, jossa otetaan huomioon kaikki kansalaiset ja turvataan ympäristön kannalta kestävä kehitys.

Jotta voimme kääntää politiikan suunnan, tarvitsemme samanlaista voimien yhdistämistä, kuin runsaat 100 vuotta sitten, kun saimme Suomeen yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden vuonna 1907. Tarvitaan uusjako, jolla tulot ja varallisuus jaetaan kansantaloudessa uudelleen ja oikeudenmukaisemmin, ja joka avaa uuden suunnan suomalaisen yhteiskunnan uudistamiselle paremman tulevaisuuden puolesta. Äänioikeus aidon poliittisen vaikuttamisen mahdollisuutena tulee palauttaa, koska nykyisellään kyse on enää äänestysoikeudesta, jossa äänestäjien käyttäytymiseen vaaliuurnilla vaikutetaan suurella rahalla.

Ihmisoikeudet, yhteiskuntavastuu ja huolenpito kaikista ovat tärkeimmät kulmakivet

Kaikille tulee turvata oikeudenmukainen ja riittävä toimeentulo. Ensimmäisenä askeleena tulee korottaa 200 eurolla kuukaudessa opintotukia, pieniä eläkkeitä, työttömyyspäivärahoja ja sairausajan sekä äitiys- ja vanhempainloman alinta toimeentuloturvaa ja korvata hintojen nousu. Tällä tavoin korotettu perustulo tulee saada kokonaan verottomaksi. Kun korotuksen saa miljoona suomalaista, tähän tarkoitukseen tarvitaan 2,5 miljardia euroa. Tällainen rahasumma ei ole pois kansantaloudesta, vaan on saatavissa jakamalla tuloja uudelleen ja turvaamalla oikeus työhön. Eläkkeisiin ja pieniin palkkoihin tulee saada samoin 200 euron korotus kuukaudessa yleisten palkankorotusten lisäksi. Tavoitteemme on, että kaikille taataan vähintään 1000 euron kuukausitulo verottomana..

On pysäytettävä hintojen ja asumiskustannusten nousu. Välttämättömyyshyödykkeiden kuten elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet useita kymmeniä prosentteja vuodesta 1995. Erityisen paljon ovat nousseet jokapäiväisessä elämisessä keskeiset asumiskustannukset, joukkoliikenne, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä lämmitys, sähkö ja polttoaineet. Asumiskustannuksissa ovat nousseet vuokrat ja hoitomenot. On hyvitettävä keskimääräisiä inflaatiomittareita paljon nopeammin nousseiden todellisten elinkustannusten nousun vuoksi. Asumiskustannuksia tulee alentaa soveltamalla vuokrakattoja ja karsimalla perusasumiseen kohdistuvia veroja. Pienten tulojen ostovoimaa tulee parantaa poistamalla arvonlisävero kokonaan välttämättömyyselintarvikkeista sekä junien, bussien, metron ja raitiovaunujen lipun hinnoista. Arvonlisäveron yleisestä korottamisesta tulee luopua ja kohdistaa välillisen verotuksen korotukset tuotteisiin, jotka eivät sisälly elämisen perustarpeisiin ja joista on haittaa ympäristölle ja terveydelle.

Oikeus toimeentulon turvaavaan mielekkääseen työhön on meistä jokaisen perusoikeus.

Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyys kuntoon ja poistaa maastamme vaikea työttömyys. Täystyöllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko vaalikauden päätavoitteeksi. Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia.

Työllisyyspolitiikan kiireellisin tehtävä on katkaista työttömyyden pitkittyminen ja rakenteellisen työttömyyden kasvaminen. Työttömät ovat myös merkittävä käyttämätön voimavara, jota ei ole varaa jättää käyttämättä. Valtion ja kuntien työpaikkoja on lisättävä. Kuntien työllistämistä on tuettava miljarditason korotuksella valtion rahoitusosuuksiin.

Maahanmuutto

Keskeinen kysymys ulkomaisen työvoiman käytössä Suomessa on, että noudatetaan täällä sovittuja työehtoja ja maksetaan asianmukaisesti verot. Kun maahanmuuttajille maksetaan suomalaisten työehtojen mukainen palkka ja verot maksetaan asianmukaisesti, silloin ei ole mitään erityistä etua yrityksille siirtää työntekijöitään työttömiksi ja korvata heitä muilla.

Terveys- ja sosiaalipalvelut, opetus ja kirjastojen kaltaiset peruspalvelut tulee turvata kaikille yhteiskunnan toimesta.

Se on osa yhteiskunnallista tasa-arvoa, joka on maamme vahvuus, kun siitä huolehditaan. Hyvän työllisyyden kautta kyetään huolehtimaan palveluiden ja sosiaaliturvan rahoituksesta.

Vähentämällä tuloeroja, palauttamalla varallisuusvero, verottamalla suurimpia voittoja, pääomatuloja ja rakentamisen ansiotonta arvonnousua sekä ympäristön kannalta haitallista toimintaa ja tavaroita sekä vähentämällä asemäärärahoja, saadaan tarvittavaa rahoitusta. EU:n komission vaatima pakkoliikelaitostaminen ja yksityistäminen tulee torjua. Lähtökohtana tulee olla palveluiden turvaaminen kaikille.

Velkomusjärjestelmästä on tullut vakava yhteiskunnallinen ongelma, joka on ratkaistava.

Suomessa käräjäoikeuksien ratkaisemat velka- tai saamissuhdeasiat ovat lisääntyneet vuoden 2005 60 272:sta vuoden 2009 205 202:een (Tilasto-keskus) ja lisäys on yksistään vuonna 2009 puolitoistakertainen edelliseen vuoteen verrattuna. Ne edustavat 2/3 siviiliasioista tuomioistuimissa ja tämän lisäksi on muita taloudellisia kiista-asioita. Ulosottovelkomusten kohteena olevien lukumäärä on noussut 232 670:een ja pääomien kokonaissaldo 3,9 miljardiin euroon (Tilastokeskus) ja ulosotetut summat 700 miljoonaan euroon vuodessa. Tämä velkomusten raju lisäys kuvastaa Suomessa tapahtuvaa ihmisten eriarvoistumista. Ihmiset laitetaan vastaamaan asioista, joiden perimmäinen syy on huono politiikka.

Haluamme toteuttaa suuren velka-amnestin, jolla kaikki ylivelkaantuneet vapautetaan ylisuurista veloistaan. Velka-amnesti vastaa merkitykseltään eri vuosisatoina Suomessa toteutettuja reduktioita, joilla maa on palautettu rikkailta oikeille omistajilleen. Velkavapautuksella, järjestämällä työttömille työtä ja nostamalla pieniä tuloja yhteiskunta maksaa kansalaisilleen sitä kunniavelkaa, jonka on aiheuttanut maatamme ja maamme hyvinvointia rakentaneiden oikeuksien laiminlyönti.

Suomen tulee palauttaa oikeusvaltion periaatteet siten, että jokaisen kansalaisen tulee saada yhtäläinen kohtelu ja oikeusturva. On huolehdittava hallinnon ja oikeuslaitoksen puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta.

Pankkien valtaa on rajoitettava ja tulee perustaa yhteiskunnan omistama rahoituslaitos, jossa kansalaiset voivat pitää turvallisesti varojaan, ja josta lainataan asumiseen ja elinkeinotoimintaan ja muihin yhteiskuntaa eteenpäin vieviin kohteisiin. Vaadimme, että pankkien johto pannaan vastuuseen väärinkäytöksistä, kun niitä ilmenee ja laillisuuden rajamaille oleva epäeettinen ja puolirikollinen ja jopa rikollinen pankkiroiminta tuomitaan.

Tarvitaan uusjako, jolla tasataan tulo- ja varallisuuseroja

Pelkästään yksityisten kansalaisten omaisuus on yhteensä 400 miljardia euroa, josta pankkitalletuksina ja muina säästöinä on 70 miljardia. Nämä summat eivät kuitenkaan ole pääasia, koska varallisuus on jakaantunut jyrkän epätasaisesti. Kansallisvarallisuudestamme yksityishenkilöiden omaisuuden lisäksi suuri osa on suurten yhtiöiden käsissä, joissa merkittävä omistus on keskittynyt harvoille. Vääristymää on kärjistänyt pienituloisten velkaannuttaminen ja yleisiksi tulleet kansalaisten oikeusturvaa ja oikeustajua loukkaavat menettelytavat.

Tuloverokevennykset kohdistamme pieniin ja keskituloihin. Meillä on oikeus odottaa, että pääomatuloja investoidaan työpaikoiksi Suomeen. Suurten pääomatulojen verotuksella tulee ohjata varoja koko kansakuntaamme hyödyttäviin tarpeisiin. Yhteiskunnan tulee tarvittaessa omistuksellaan ja kansallistamisella turvata, että kansakuntamme kannalta elintärkeät toiminnot pysyvät Suomessa. Energiayhtiöt tulee palauttaa yhteiskunnan hallintaan niin, ettei energian hintaa voida käyttää kansalaisten köyhdyttämiseen. Energian tulee olla saatavissa hinnaltaan tasa-arvoisesti eri osissa maata. Sähkön ja lämmön hinta ja siirtomaksut eivät saa olla keinottelun ja voiton tavoittelun kohteina. Sähköisten peruspalveluiden käyttö tulee olla kaikille ilmaista.

Tarvitaan tulonjakoa oikaiseva ja työllisyyttä parantava verouudistus, joka ottaa huomioon ympäristön ja torjutaan eriarvoistaminen.

Työtätekevien yrittäjien toimintaedellytysten parantaminen kaupungeissa ja maaseudulla tuo työtä ja toimeentuloa. On korotettava rajaa, jossa arvonlisävero tulee täysimääräiseksi siten, että enintään viiden työntekijän yrityksillä vero on täysimääräistä alempi.

Jatkuu sivulla 9

Ranskan taistelut: vuoden 1968 toukokuun sävyt 2000-luvun väreissä

Vanhan toukokuun 1968 moton mukaan, ñmikään ei valaise totuutta paremmin kuin poltettu kaupunkiò. Iskulauseen ajankohtaisuus on ilmeinen, jos katsoo viime viikkojen tapahtumia Ranskassa. Yli kolme miljoonaa työläistä lakossa, 1200 koulua ja 10 yliopistoa vallattuina, 219 öljyvarastoa ja 12 500 huoltoasemaa suljettuina, siinä on ranskalaisen yhteiskunnan panoraama viime päivinä. Kansan määrätietoiset taistelut asettavat luokkataistelun uuteen vaiheeseen niin omassa maassaan kuin yleiseurooppalaisella tasolla. Vaikka eläkelaki on jo pikaisin menetelmin hyväksytty ja vahvistumassa torstaihin 28.10 mennessä, lakot ja mielenosoitukset jatkuvat.

Tavoitteena on , että Sarkozyn hallitus pakotetaan joko vetämään eläkelakinsa pois tai vetäytymään itse eläkkeelle. Mukana ovat kaikenikäiset ihmiset koululaisista eläkeläisiin. Lakot alkavat koskea myös muitakin asioita kuin eläkeuudistuslakia. Lakot julkisessa liikenteessä halvaannuttavat työelämää myös muilla aloilla. Rekkakuskien lakko tyrehdyttää huoltoasemien varastot. Öljyjalostamot ovat blokattu tai vallattu, kahdestatoista tehtaasta toimii vain kaksi. Sarkozyn tukahdutusvoimat valtasivat Grandpuitsin tehtaan yhden yön aikana. Työläiset haastavat valtion oikeuteen lakko-oikeuden loukkaamisesta.

Mielenosoitukset palauttavat optimismin ammattiliittojen ja vasemmiston keskuudessa. Nämä olivat todellisessa lamaantumistilassa Sarkozyn äänivyöryn jälkeen vuoden 2007 presidentinvaaleissa. Joukkojen nopea radikalisoituminen on säikäyttänyt niin hallitusta kuin reformistijohtajia vasemmistossa. Sosialistipuolue ja CGT:n liitot ovat periaatteessa valmiit hyväksymään eläkeuudistuksen, jos hallitus suostuu neuvottelemaan heidän kanssaan lain ehdoista.

Mielipidetutkimukset osoittavat, että yli 70 prosenttia kansasta tukee taisteluja riippumatta siitä, osallistuvatko gallupien vastaajat itse liikehdintään tai ei. Vasemmistolaisista 92 prosenttia ja oikeistolaisista jopa 32 prosenttia kannattaa mielenosoitusten jatkoa.

Vuonna 2006 laajat mielenosoitukset ja katutaistelut onnistuivat pakottamaan Chirac-Villepenin hallituksen perääntymään CPE - lakiluonnoksen läpiajamisesta. Myöhemmin 2008 joulukuussa Kreikan nuoriso nousi kapinaan, joka kesti toista kuukautta. Sarkozy joutui silloin perääntymään tuomasta CPE-lain uudelleen äänestettäväksi parlamenttiin. Hän tunnusti silloin avoimesti, ettei halunnut Kreikan taistelujen leviävän Ranskaan. Nyt kuvio toistuu kapitalismin kriisin ollessa eri vaiheessa, mutta toiseen suuntaan. Liikehdintä lähtee Ranskasta ja leviää periferioihin.

Luokkataistelun kosto

Taisteluja Ranskassa ja laajemmin Euroopassa on mahdotonta ymmärtää perehtymättä kapitalismin kriisiin ja siitä poispääsemisen mahdottomuuteen. Porvarianalyytikot yrittävät ennustaa järjestelmänsä tulevaisuutta ja ehdottavat toimenpiteitä vajeiden tai velan supistamiseksi ja kasvun aikaansaamiseksi. Marxilainen tutkija taas ei voi mennä askeltakaan eteenpäin tunnustamatta, että historiaa kirjoittavat massat ja työväenluokka luokkataistelunsa kautta. Tästä juuri on kyse Ranskan tilanteesta puhuttaessa.

Kun viime keväänä EKP, EU ja IMF ottivat Kreikan holhoukseensa sanoimme, että kyseessä ei ole Kreikan vaan eurooppalaisen ja vieläpä maailmanlaajuisen kapitalismin kriisi. Se alkoi vuonna 2007 USA:sta asuntoalan romahtamisella. Nyt olemme tilanteessa, jossa romahtamassa on kokonaisia valtioita. Tämä kaikki tapahtuu olosuhteissa, jossa lisää lainoja ei enää voida ottaa samalla mitalla kuin ennen ja elvytystoimet on pakko lopettaa. Sen lisäksi uusi ns. tuplalama tekee tuloaan.

Eletään aikaa, jolloin jokainen kapitalismin keskuksista yrittää siirtää kriisin seuraamukset toisten keskusten hartioille. Keinottelu valuuttojen arvojen kanssa on tämän kauden ominaispiirteitä. Kun Yhdysvaltojen kirjapainot printtaavat rahaa yöt ja päivät ja saavat euron vahvistumaan niin, että EU:n vienti tyrehtyy. Kun molemmat EU ja USA vaativat Kiinalta valuuttansa arvon vahvistamista, protektionismi ja kauppasodan kuvio on valmiina. Eurooppalaiset käyttivät Kreikan työväenluokkaa koekaniinina ja maan taloutta laboratoriona nähdäkseen, miten voi toteuttaa suurluokan tulonsiirtoa köyhiltä rikkaille.

Seuraavassa vaiheessa samanlaista matokuuria on tulossa muuallekin Eurooppaan. Rans-kassa ja Englannissa on jo aloitettu. Suomessa sellainen on odotettavissa ensi huhtikuun vaalien jälkeen. Kyse Ranskassa ei ole vain eläkeiän nostamisesta 60:stä 62 vuoteen, vaan koko kansan kurjistamisesta. Kansa Ranskassa näyttää ymmärtävän tosiasiat hyvin. Luokkataistelulla on tahto sotkea porvariston pimeitä projekteja.

Onko tämä yksisuuntainen tie?

Seuratessa kapitalistihallituksien perusteluita asiaan huomaa, että kaikki argumentit ovat toistensa kopioita. ñVäestön ikääntyminen pakottaa meidät pidentämään työuria, jos meinaamme kokonaisuudessaan pelastaa eläkkeetò. Näin siis Sarkozysta ja Berlusconista Kataiseen, ja Papandreousta Cameroniin. ñMe tarvitsemme sukupolvien välistä solidaarisuuttaò, sanovat kaikki yhdellä suulla ja näkevät unta siitä, että nuorempi sukupolvi kääntyisi vanhempia työläisiä vastaan. Sellainen dilemma on tekaistu, ei ole ristiriitaa vanhemman ja nuoremman polven välillä. Vanhempi sukupolvi on säästänyt eläkkeitään varten, mutta nämä säästöt eivät ole missään tallessa. Nuorempaa polvea toisaalta kiusaa suurtyöttömyys, joka pysyy korkealla, mikäli vanhempaa sukupolvea ei päästettäisi eläkkeelle.

Sarkozyn ja kumppaneiden yksi toinen argumentti on, että halutaan esittää mielenosoittajat terroristeina. Sarkozy luonnehtii lakkolaiset ñäänekkääksi vähemmistöksi, joka haluaa estää uudistukset, pitää maan talouden panttivankina ja saada Ranskan huonoon valoon ulkomaailmalle ja markkinoilleò. Sarkozyn laskutavan mukaan 71 prosenttia kansasta on vähemmistö. Musta kastetaan valkoiseksi ja päinvastoin. Sarkozyn mukaan ñmellakoijat eivät saisi riistää kansan enemmistöltä oikeuttaan työhön.

Sarkozylla on kantaa myös nuorten odotettavissa olevaan elinaikaankin. ñJoka toinen teistä elää satavuotiaaksi, kun olette eläkeiässä. Skandinaviassa ihmiset työskentelevät 68 ikävuoteen asti. On kohtuutonta vaatia päästä eläkkeelle kuusikymppisenäò, hän perusteli. Ensinnäkin se, että nuoret elävät pidempään ei tarkoita sitä, että nämä vuodet pitäisi omistaa työnantajille ja pääomalle. Toiseksi Sarkozyn eläkereformi pätee vain sillä ehdolla, että 62 ikävuoteen mennessä työtätekevä on ehtinyt olla töissä 40 kokonaista vuotta. Muuten eläkeikä nousee automaattisesti 68 vuoteen, mikä on sama kuin esim. Suomessa.

Ympäri Eurooppaa ja myös Suomessa ihmisissä on kasaantunut kasvavaa tyytymättömyyttä ja suuttumusta. Joskus se ei ole kaikkialla näkyvissä, mutta se ilmeisesti kytee pinnan alla. Meidän tulisi auttaa sitä syttymään kunnolla. On järjestettävä kampanjoita ja rakennettava liike, joka vaatisi: ñTämä ei ole meidän kriisimme ï emme suostu maksamaan penniäkään kapitalistien kriisistäò. Ranskan epidemiaa täytyy ehdottomasti vaalia kaikkialla.

Dimitris Mizaras
25.10.2010

Toimiiko parlamentarismi ja toteutuuko demokratia?

Otsikossa oleva kysymys näyttää aina välillä nousevan eri puolilla maailmaa ajankohtaiseksi. Historian sivuilla on nähtävissä monta kohtaa, jossa ajoissa esittämällä tuo kysymys, olisi varmaan voitu moni asia hoitaa aivan toisin. Ehkä olisimme voineet välttyä ihmisuhreiltakin. Lyhyt äkkiä luettuna, pieneltä ja mitättömältä tuntuva lausahdus, kuitenkin, se näyttäisi kuuluvan yhteiskunnan toimivuuden huoltosanastoon järjestelmistä riippumatta.

Ehkä otsikon kysymys voisi olla osa yhteiskunnallista huolto-ohjeistoa. Täytyyhän yhteiskuntaa huoltaa ja tarvittaessa jopa korjatakin. Eihän sekään järjestelmä toimi pitemmän päälle ilman huoltoa. Osaa sekin nikotella ja yskähdellä.

Yhteiskuntaa voidaan verrata täydellä syyllä monimutkaisiin koneisiin ja laitteisiin. Monimutkaiset laitteet ja koneet tarvitsevat säännöllisin väliajoin tapahtuvaa kunnon seurantaa ja ennakoivaa huoltoa. Välillä riittää, kun ammattimies tipauttaa tippakannustaan rasvatipan oikeaan paikkaan. Välillä on puristettava vaseliiniprässistä nippatäyttä vaseliinia. Joskus joudutaan irrottamaan koko osa ja kiikuttamaan se sorvarille sorvattavaksi. Taikka peräti, kuluneen osan tilalle joudutaan laittamaan kokonaan uusi, tuliterä osa. Saattaapi olla, että uutta osaa joudutaan vieläpä huolellisesti sovittelemaan paikalleen ennenkuin kone saadaan toimimaan varmasti ja moitteettomasti.

Periaatteessa ei ihmisten yhteiselämistä varten aikojen kuluessa muodostunut yhteiskuntasysteemi paljoa isosta ja monimutkaisesta koneistosta poikkea. Se on vain monimutkainen laitteiden eli laitosten toisiinsa liitos. Kuvainnollisesti ilmaistuna, jos halkosirkkeli on yksinkertainen kone, niin latomakonetta pidettiin sen rinnalla yliluonnollisten voimien maanpäällisenä ilmentymänä. Latomakoneessa, joka mahtuu tavalliseen asuinhuoneeseen, on yli 300 erilaista liikkuvaa osaa, joiden on toimittava yhteen. Koko sen toiminta tapahtui mekaanisesti ilman tietokoneita.

Eikö eri yhteiskuntajärjestelmissä ole nähtävissä aivan samanlaista kehitystä? Aluksi oli perhe. Sen jälkeen tai paremminkin sen sisällä alkoi kehitys seuraavaan yhteiskunnalliseen vaiheeseen. Näin se tänäkin päivänä edelleen on. Ei tuo siitä muuksi muutu.

Aluksi on aina uusi yhteiskuntajärjestelmä syntyessään ollut edistyksellinen ja ihmiskuntaa tavalla tai toisella eteenpäin vievä voima. Aivan samoin kuin uusi kone tai laite on useimmiten kaikesta huolimatta eteenpäin vievä asia. Laite ja kone kuluvat. Niin ikään yhteiskuntajärjestelmäkin kuluu eli vanhenee. Alkaa järjestelmän rasvaus ja korjaus. Esimerkiksi kansalaiset esittävät erilaisia asioita korjattavaksi kansanedustajille ja vaikkapa koko eduskunnalle. Jos parlamentaarinen kone ei toimi, niin syntyy yskähtelyä, aivan kuten koneissa. Nyt vian tai vikojen korjaamiseen tarvitaan jo muuta kuin rasvaa ja vaseliinia. Ehkä jokin osa täytyy sorvata tai viilata sopivaksi. Ehkä se voidaan tehdä nopeasti osan ollessa paikallaan? Yhteiskunnassa voisin ajatella olevan ehkäpä tuolloin neuvotteluvaihe. Mutta, jos osa joudutaan irrottamaan koneesta ja viemään verstaalle sorvattavaksi, niin kyllä siitä voi jo yhteiskunnassa verrata, että joku muni pahemman kerran huoltohommissa aiheuttaen työläisten työtaistelutoimenpiteet.

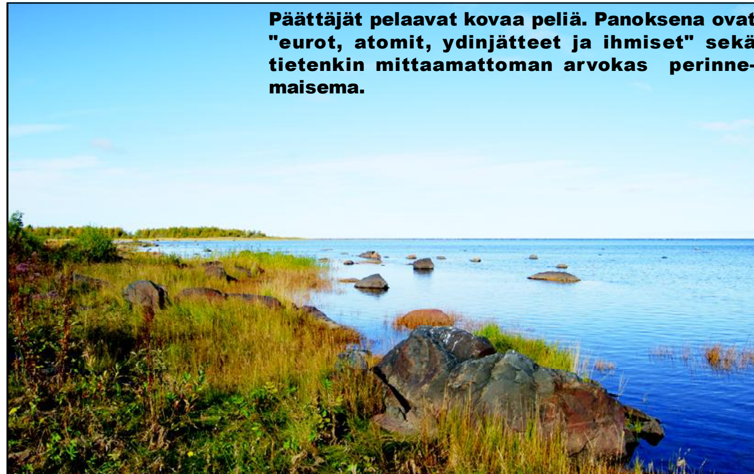
Jossain vaiheessa, hyvästä rasvauksesta ja huollosta huolimatta tulee eteen suurempi kunnostus eli peruskorjaus. Se tulee eteen, joka tapauksessa, niin koneissa kuin yhteiskunnassakin. Kun kone tai laite peruskorjataan, ehkä osa laitteistoa on katsottu parhaimmaksi koota kokonaan uusista osista. Uudet osat sovitetaan huolellisesti vanhojen kanssa yhteen toimiviksi. Peruskorjauksen jälkeen ulospäin näyttäen laite toimii samoin kuin ennen kuitenkin ehkä hiljaisemmin, tehokkaammin ja on vieläpä siistimmän näköinen kuin ennen huoltoa. Yhteiskunnassa voidaan puhua eräänlaisesta peruskorjauksesta, kun tapahtuu suuria muutoksia esimerkiksi eduskunnan poliittisissa voimasuhteissa. Joitain niistä muutoksista voidaan jopa nimittää vallankumouksellisiksi. Sellaiseksi muutokseksi voitaisiin maassamme kutsua esimerkiksi EU:sta irrottautumista ja demokratian palauttamista maamme yhteiskunnallisten asioiden hoitamiseen.

Yhteiskuntajärjestelmätkin ovat aina lopuksi saavuttaneet tiensä pään. Niistä muodostuu ajan saatossa hiljakseen jarruja kehitykselle. Muodostuvat suorastaan kehityksen esteiksi. Yhteiskunnan muodostuminen yhteiskunnallisen ja muun kehityksen jarruksi tuo väistämättä mukanaan tarpeita ratkaiseviin muutoksiin. Silloin ei enää riitä mitkään minkäänlaiset osien vaihdot ja koneen purku ja kasausoperaatiot. Siinä vaiheessa olisi paras ratkaisu laittaa kone pedille ja ottaa uusi, ehompi kone, joka toimii varmasti taas vuosia.

jatkuu sivulla 15

Kovaa vääntöä ydinvoimala-alueesta Pyhäjoella

Pyhäjoella Fennovoiman ydinvoimalahanketta ja laajemminkin ydinenergiateollisuutta kritisoivan Pro Hanhikivi ry:n toiminta on jatkunut heinäkuisista ydinvoimapäätöksistä huolimatta tai oikeastaan juuri niiden vuoksi taukoamatta. Täyslaidallinen Arkadianmäeltä ei valitettavasti ollut varsin tarkkaan poliittista kenttää seuranneelle Pro Hanhikiven väelle kovin suuri yllätys. Se kylläkin hieman yllätti, kuinka suurella enemmistöllä molemmat periaatepäätöstä hakeneet yhtiöt, TVO ja Fennovoima, myönteiset päätöksensä eduskunnasta saivat. Ihmetystä tässä yhtälössä aiheutti sekin, että toisin kuin eduskunnan enemmistö, kansalaisten enemmistö ei keväällä 2010 tehtyjen mielipidemittausten (mm. Taloustutkimus 3/2010) mukaan suinkaan kannattanut lisäydinvoiman rakentamista, päinvastoin. Kenties kansalaiset voisivatkin jatkossa valita edustajansa aiempaa huolellisemmin pitkävaikutteisia suuren luokan energiakysymyksiä silmällä pitäen.

Päättäjät pelaavat kovaa peliä. Panoksena ovat "eurot, atomit, ydinjätteet ja ihmiset" sekä tietenkin mittaamattoman arvokas perinnemaisema.

Kun töitä oli lisäydinvoimahankkeet kieltävän päätöksen eteen paiskittu tauotta lähes kolme vuotta, olivat voimavarat luonnollisesti heinäkuun helteillä väliaikaisesti vähissä. Luovuttaminen ei kylläkään käynyt mielessä. Elokuussa jo kelluimme naisporukalla Hanhikiven rantojen tyrskeissä ja saunoen hikoilimme itsestämme enimpiä ñkuonaiò pois. Paukkujen latauduttua yhdistyksen työkenttään on syksyn aikana kuulunut mm. valitus Hanhikiven ydinvoimamaakuntakaavasta korkeimpaan hallinto-oikeuteen. KHO:n päätöstä perusteluineen odotellaan saapuvaksi alkuvuodesta 2011 suurella mielenkiinnolla. Myös prosessit EU:n suuntaan ovat yhdistyksen aktiiveja työllistäneet. Euroopan unionin suuntaan on haluttu kertoa Fennovoiman hankkeen epäkohdista erityisesti EU:n luonto- ja lintudirektiiveihin nähden. Hanhikiven alue Pyhäjoella on asiantuntijaselvitysten mukaan poikkeuksellisen yhtenäisenä säilynyt, useita uhanalaisia luontotyyppejä ja maankohoamisrannikon lajistoa sisältävä alue. Niemi tunnetaan myös kansainvälisesti merkittävänä lintujen muuttoreitin kohteena ja valtakunnallisesti merkittävänä arktisten muuttolintujen levähdys- ja kerääntymisalueena. Euroopan komissiolle joulukuussa 2008 tehty kantelu edellyttää Pro Hanhikivi ry:ltä nyt kuitenkin täydennyksiä kansallisen tason päätösten johdosta. Euroopan parlamentille tehty vetoomus puolestaan jonottaa Brysselissä parlamentin vetoomusvaliokunnan käsittelyyn. Paikallisesti yhdistys on pyrkinyt vaikuttamaan Hanhikiven alueen yleis- ja asemakaavojen sisältöön ja etenemiseen. Perusteltuja kaavavalituksia lienee näistäkin luvassa.

Miten menee Pro Hanhikivi?

Siinähän se ja kiitos kysymästä! Huolestuttavia merkkejä ihmisten jaksamisessa tämän prosessin ñmyrskyn silmässäò, Parhalahden kylässä ja lähiseudulla on kylläkin havaittavissa. Osa ihmisistä on halunnut lakata ajattelemasta koko hanketta, se ahdistaa liikaa. Osa yrittää elää kuten ennenkin vaihtelevalla menestyksellä. Jotkut seuraavat kieli keskellä suuta, mitä on tulossa ja mihin suuntaan elämänsä jatkoa voi mahdollisesti kaavailla. On ihmisiä, jotka miettivät paikkakunnan vaihtoa tai lykkäävät kodin rakentamista Pyhäjoelle, kun varmuutta paikkakunnan tulevaisuuden näkymistä ei ole. Näkymät hankkeen toteutumisesta tai peruuntumisesta riippuen ovat hyvin erilaiset. On kohtuutonta roikuttaa ihmisiä epätietoisuuden vallassa pitkiä aikoja. Fennovoima Oy kuitenkin jatkaa samaa rataa. Myönteisen periaatepäätöksen jälkeen yhtiö ilmoitti valitsevansa hankkeensa sijoituspaikan, Pyhäjoen tai Simon, vuoden 2010 loppuun mennessä. Sittemmin tuota aikataulua lykättiin vuoden 2011 ñensimmäiseen neljännekseenò, joka myöhemmin osoittautui tarkoittavan: ñjuhannukseen mennessäò. Fennovoiman ja seutukunnan yrityselämän vauhdittajien harjoittamalla armottomalla atomirummutuksella piinaaminen sen kun jatkuu. Molempien paikkakuntien ydinvoimaintoilijat tuntuvat olevan yhtä varmoja siitä, kuinka tuo lottovoitoksikin tituleerattu voimalapaukku omaan pesään tulla jysähtää. Suunniteltujen voimala-alueiden lähimmät asukkaat kiertävät tämän hullunmyllyn ulkosyrjää kovimmassa sisäisessä kieputuksessa. Fennovoimassa tai kuntien johdossa tätä ei ilmeisesti tajuta eikä edes haluta nähdä. Pelataan kovaa peliä, panoksina eurot, atomit, ydinjätteet…ja ihmiset. Kovapäistä väkeä on silti myös Pro Hanhikiven riveissä; emme usko Fennovoiman hankkeen toteutumiseen, emmekä aio tumput suorina jäädä takariviin tässä prosessissa, joka jatkuu vielä vuosia.

Vaikutamme, vastustuksesta huolimatta

Paikallisesti ja seutukunnassa Pro Hanhikiven toimintaa ei kaikilla tahoilla suopein silmin ole seurattu eikä edelleenkään seurata. Perustelujamme ydinvoiman vastustamisessa ei haluta myöntää järkiperäisiksi tosiasioiksi. Saavuttamaamme osallisuutta prosessin eri vaiheissa ei ole kaikin osin haluttu vähättelemättä tunnustaa, eikä kannanottojamme asioiden etenemisessä edelleenkään haluta huomioida. Paikkoja eturivistäkin on kuitenkin joskus tarjolla. Vastikään Pro Hanhikivi pääsi ilmaisemaan mielipiteensä ydinjätekysymyksistä arvovaltaisen, Yhdysvaltain presidentti Barack Obaman asettaman Blue Ribbon Comissio:n delegaatiolle, joka vieraili Suomessa lokakuun lopussa. Kannanotossaan Pro Hanhikivi kiitti kunniasta tulla kuulluksi asiassa ja otti kantaa mm. päätöksentekoprosesseihin koskien ydinvoimahankkeita, joihin kuuluu myös Posiva Oy:n loppusijoitusluolan rakentaminen. Asiantuntijat ovat kiistelleet suunnitellun loppusijoitusmenetelmän pitkäaikaisturvallisuudesta ja menetelmään liittyy edelleen paljon epäselvyyksiä ja olettamuksia. Pro Hanhikivi ry. toi esille myös Fennovoima Oy:n ydinvoimalahankkeen puutteet ydinjätehuollossa ja ilmaisi huolensa kansalaismielipiteen ohittamisesta ydinenergiakysymyksissä.

Viime viikolla Helsingissä julkistettiin ñItsekkyyden muistomerkkiò, graniittipaasi, johon on kaiverrettu kaikkien niiden kansanedustajien nimet, jotka puolsivat ydinvoimapäätöksiä 1.7.2010. Mekään emme tuon päätöksen tekoa aio unohtaa. Talvi tekee tuloaan, mutta ei se meille mikään synkkä ñydintalviò ole. Alkamassa on työntäyteinen talvi, jonka pimeinä tunteina teemme lujatahtoisesti töitä valoisamman ja kestävämmän tulevaisuuden puolesta. Pro Hanhikivi ï varmaan kuulette siitä vielä!

Hanna Halmeenpää
Helena Maijala
Pro Hanhikivi ry

Suomen Työväenpuolue STP – Finlands Arbetarparti FAP
Eduskuntavaaliohjelma, Lyhennelmä...

Jatkoa sivulta 7

Suomen ei tule osallistua rauhaan pakottamiseen eikä olla mukana sotilaallisessa toiminnassa kriisien hallinnan nimissä.

Pienelle puolueettomalle maallemme sopii hyvin toimia rauhanturvatehtävissä, joissa on YK:n valtuutus. NATO:oon liittyminen olisi ristiriidassa puolueettomuusajattelumme kanssa ja turvatakuiden sijasta veisi meitä mukaan konflikteihin sotivana osapuolena. Seuraavan eduskunnan tulee torjua NATO-jäsenyys ja Suomen puolustuksen integroiminen osaksi NATO:a.

Ympäristöstä huolehtiminen tukee työllisyyttä ja kansalaisten hyvinvointia.

Ympäristön tilan huononeminen ja luonnon ylikuormitus on johtunut markkinavoimien toiminnasta ilman ympäristövastuuta. Tämän seurauksia ei saa jättää tulevien sukupolvien maksettavaksi. **Uusiutuvien luonnonvarojen käytössä tulee päästä eteenpäin todellisin askelin** ja keskityttävä energian käytön vähentämistä tukeviin uudistuksiin ja teknologisiin ratkaisuihin. Eduskunta ei saa sitoa tulevia eduskuntia ratkaisuilla, jotka velvoittavat uusien ydinvoimaloiden rakentamiseen. Näemme, ettei ydinvoima voi jo ydinjäteongelmansa takia olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa. Sen sijaan, että aletaan rakentaa uusia ydinvoimaloita, olisi kaikki voimavarat välittömästi suunnattava uusiutuvien energialähteiden tutkimiseen ja tuottamiseen. Uusien ydinvoimaloiden rakentamiset on ratkaistava kansanäänestyksellä.

Ulkomainonta köyhille pienpuolueille on lähes ainoa "vaalimedia". Siksi kai kunnat eivät siita ainä huolehdikaan. Pääsääntöisesti esim: Kemissä ja Torniossa kunnalliset vaalitaulut asetetaan ojaan tai kertyvien lumikinosten taakse, että niitä ei pääse katsomaan.

On huolehdittava hyvin toimivasta julkisesta hallinnosta ja tuottavuusohjelman epäonnistumiset tulee korjata.

Oikein toteutettu tuottavuusohjelma tarkoittaa sitä, että asiat tehdään paremmin. Valtion hallinnon tuottavuusohjelma toimii kuitenkin tarkoitustaan vastaan, kun siitä on tehty säästöohjelma, jossa ainoa tarkoitus on henkilöstön vähentäminen. Vähentämiset tehdään siten, että toimintaa heikennetään ja kansalaisten oikeusturva vaarantuu. Valtion budjetin piirissä oli vuonna 2005 120 000 henkilöä ja heistä on vuonna 2025 jäljellä 20 000 henkilöä, kun 100 000 henkilöä siirtyy pääosin eläkkeelle tai siirtyy muualle työhön.

On tärkeää, että hallinto toimii palveluperiaatteella, jossa ei asetuta vallankäyttäjiksi kansalaisten yläpuolelle ja käytetä valtaa väärin.

Suomen kansa ja Suomen työväenliike on pitänyt aina tärkeänä Suomen itsenäisyyttä ja täysivaltaisuutta. Se on yhtä tärkeää meille tänä päivänä. Se on keskeinen edellytys sille, että voimme vahvistaa kansanvaltaa valtakunnallisella ja paikallisella tasolla sekä työpaikka- ja asukasdemokratiaa ja torjua demokratian kaventamista. **Haluamme toimia politiikan muuttamiseksi yhdessä kansalaisten kanssa etsien ratkaisuja, kansalaisten oikeuksien turvaamiseksi.**

Matkasimme Eestin v

Eestistä on muodostunut viime vuosina uusoikeist laboratorioò ja mallimaa. Se ei ilmene pelkä talouspolitiikkana vaan äärioikeisto herättelee her syyskesäisin vietetään Sinimäen natsijuhlia paikal SS-joukot taistelivat vuonna 1944 neuvosto-arm uusnatseja ja natsiveteraaneja avoimien fasististen ulkomaisia hengenheimolaisia.

Fasistisen Saksan miehitysaikaiset (1941ï 1945) ta ja Baltian-maiden taholta unohtaa vaikenemalla. Kansan Äänen kustantajajärjestöjen jäseniä ystävien aikana kävimme Tallinnan ympäristössä tutustum aikaisten synkkien tapahtumien paikkoihin.

Syyskesän väreissä loistava Raasikun asema. Tänne tuotiin 5.9.1942 ensimmäinen juna "matkustajinaan" 1500 teloitettavaksi määrättyä ihmistä. Taustalla silloin käytössä ollut aseman vesitorni.

Miehittäjän, fasistisen Sak-san teot yritetään kieltää

Virallinen Eesti pyrkii samaistamaan Neuvosto-Eestin ja Hitlerin Saksan miehityksen toisiinsa. Pyrkimys on yhdenmukainen muiden Baltian maiden kanssa. Neuvostoliiton aika ja fasistisen Saksan miehitysaika pyritään saamaan näyttämään silmänkääntötempulla samanlaiselta. Historian uudelleen kirjoittamisella hämärretään fasistisen miehitysajan todelliset tapahtumat. Vääristelyn avulla yritetään samaistaa sosialismiin perustuva neuvostojärjestelmä ja fasismi. Samaistusyritys on ennakkoon tuhoon tuomittu, koska fasismi on alastominta ja raainta kapitalismia, jonka päämääränä on kapitalististien voittojen maksimointi.

Keskeisenä osana historian vääristelyssä on miehitysmyytti eli pyrkimys esittää Baltian maiden neuvostoaika ñmiehityksenäò. Sen avulla perustellaan Viron ja Latvian venäläisvähemmistön kansalaisuuden riisto. Oiva esimerkki valheellisesta historian käsittelemisestä on Liettuan ñkansanmurhamuseoò. Museossa ei näy merkkiäkään tosiasiasta, että Liettuan alueella surmattiin toisen maailmansodan aikana Baltian maista eniten juutalaisia.

Eestin ñmiehitysmuseossaò juutalaisten kohtaloa käsiteltiin vasta Ranskan suurlähettilään sitä vaadittua. Oma luku sinänsä on, että Tallinnan juutalaisen seurakunnan ylläpitämä juutalaisten historiallinen museo käsittelee hyvin niukasti fasistisen miehitysajan tapahtumia. Tallinnan juutalaisten keskuudessa arvostetaan Neuvostoliittoa ennen kaikkea fasismista vapauttajana.

Juutalaiset Eestissä

Aloitimme tutustumisen Eestin juutalaisten kohtaloihin niin kutsutusta Tallinnan juutalaiskorttelista. Kortteli on suomalaisten hyvin tunteman D-matkustaja laivaterminaalin lähellä. Tarkemmin sanottuna kortteli rajoittuu katuun nimeltä Karu. (Karu = karhu). Korttelissa on Eestin juutalaisen seurakunnan synagogan lisäksi muun muassa 1924 rakennettu juutalainen koulu, joka toimi vuodesta 1940 alkaen tavallisena kaikille avoimena kouluna.

Eestin alueella tiedetään asuneen juutalaisia jo 1300-luvulla. Varsinaisesti juutalainen yhdyskunta muodostui vasta, kun tsaari Aleksanteri II vuonna 1865 kumosi osittain juutalaisten maahanmuuttokiellon. Tsaarin armeijassa täysin palvelleille (25 vuotta palvelua) juutalaisille annettiin lupa asettua vapaasti Venäjän tsaarin hallitsemille alueille. Osittainen muuttokiellon kumoaminen koski myös Suomea. Ennen toista maailmansotaa Eestin juutalaisten määrä oli noin 4 500. Nykyinen Tallinnan synagoga, jossa sijaitsee myös juutalaisen seurakunnan ylläpitämä museo, valmistui v. 2007.

Fasistisen miehittäjän kaksi eri tuhoamisvaihetta

Eestin juutalaisvainot voidaan jakaa kahteen eri jaksoon. Ensimmäisessä tuhottiin Eestiin vapaaehtoisesti jääneet omat juutalaiset. Toisessa vaiheessa saksalaiset tuhosivat Eestin maaperällä muualta Euroopasta tuotuja juutalaisia. Molemmista Eestin Holokausteista on jäljellä runsas dokumentaatio. Toisesta vaiheesta jäi jäljelle erilaisia siirto- yms. asiakirjoja.

Esko Auervuolle tarkastelee Kalevi-Liivan dyyneille pystytettyä info-taulua, jossa kerrotaan 68 vuoden takaisista tapahtumista.

Saksan aloitettua hyökkäyksensä Neuvostoliittoon 22.6.1941 kykenivät natsit nopeasti ottamaan koko Baltian haltuunsa. Saksalaisten lähestyessä Eestiä Neuvostoliitto tarjosi kaikille neuvostokansalaisille mahdollisuutta siirtyä evakkoon joko junilla tai laivoilla. Runsas joukko Eestin neuvostokansalaista käytti mahdollisuutta hyväkseen paeten maasta noin viikkoa ennen saksalaisten saapumista Näiden joukossa oli puolueaktiiveja, Eestin Neuvostotasavallan virkamiehiä ja yhteiskunnallisia toimihenkilöitä, Ayaktiiveja ja fasistien vainoamia kansallisuuksia. Juutalaisista noin 3 500 käytti tuota mahdollisuutta hyväkseen. 1 000 juutalaista jäi vapaaehtoisesti maahan luottaen saksalaisiin tai kuvitellen voivansa ostaa itselleen vapauden.

Todellisuus muodostui hyvin karuksi. Tammikuuhun 1942 mennessä kaikki Eestin juutalaiset oli tuhottu. Tuhoamisen suoritti Eestin oma suojeluskunta ñOmakaitseò saksalaisten kanssa yhteistyössä. Eestiläisiä juutalaisia, kuten ei myöskään mustalaisia, koottu leireihin vaan heidät tuhottiin ñpaikan päälläò mitä erilaisimmissa paikoissa. Tämän jälkeen natsit julistivat Eestin ensimmäiseksi ñJudenfreiò -alueeksi eli juutalaisista vapaaksi alueeksi.

Junilla Eestistä evakuoidut pääsivät ñehjänä perilleò turvaan. Laivoilla tapahtunut evakuointi koitui monen turvaan pyrkineen kohtaloksi, koska suomalaisen ja saksalaisen yhteistyön tuloksena oli Suomenlahti ehditty jo ennen sodan alkua miinoittamaan lähes mahdottomaksi kulkea.

Toinen vaihe fasistisen Saksan niin sanotussa “juutalaiskysymyksessä”

Niin kutsutun Wannseen konferenssin jälkeen alkoi koko fasistisen Saksan alueella niin sanottu ñlopullinen ratkaisuò. Berliinin läheisyydessä, Wannsee-järvellä kokoontui 20.1.1942 konferenssi. Konferenssi päätti siirtyä juutalaiskysymyksen osalta ñlopulliseen ratkaisuunò eli juutalaisten massatuhoamiseen. Ennen teollisen tuhoamisen aloittamista, päätettiin aloittaa juutalaisten tuhoaminen Berliinistä katsoen sivummalla. Eestin fasistit olivat kunnostautuneet siinä määrin, että Eestin alue toimi yhtenä tuhoamisalueena. Tässä yhteydessä voitaneen puhua, että saksalaiset fasistit ulkoistivat juutalaisten tuhoamisen Eestin alueella oleville fasistisille voimille.

Eestin poliittisen poliisin (turvallisuuspalvelu) päälliköksi oli jo vuoden 1941 lopulla valittu Ain-Ervin Mere. Hänen johdollaan vangittiin ja tuhottiin tuhansia eestiläisiä ja venäläisiä siviilejä. Meren johdolla valmisteltiin myös Jägalaan, Tallinnasta n. 30 km itään, työ- ja kuolemanleiri juutalaisten tuhoamiseksi. Jägalan leirin komentajaksi Mere valitsi Aleksander Laakin ja hänen apulaisekseen Ralf Gerretsin. Laak ja Gerrets lähetettiin Latviaan, Riian läheisyydessä Rumbulan metsässä sijaitsevalle kuolemanleirille opettelemaan kansanmurhan toteuttamista. Kurssituksen aikana saksalainen leirin johtaja Krause käski Laakia & Gerretsiä omakohtaisesti ampumaan juutalaisia.

Teloitettujen romaanien muistoksi pystytetty muistokivi Kalevi-Liivan hiekkadyyneillä

Päätteeksi vierailtiin Tallinnan sotilashautausmaalle Kukat monumentille on tuotu 22.9.-44 Eestin fasism

Raasikun asema ja Jägalan kuolemanleiri

Kävimme tutustumassa n. 30 km Tallinnasta itään sijaitsevaan hyvin idylliseen ja kauniiseen Raasikun pikkukuntaan. Syyskuun 5. päivänä 1942 paikkakunnan idyllisyys oli hyvin pettävää. Kylän asemalle saapui juna tuoden mukanaan tavaravaunuihin (ñhärkävaunuihinò) lastattuna 1 500 ihmistä Tsekkoslovakian alueella sijainneesta Theresienstadtin keskitysleiriltä.

Operaatio oli valmisteltu ennakkoon hyvin ja tätä oli Riikassa opiskeltu. Vankien kuljetusta varten paikalle oli tuotu busseja. Asemalla eroteltiin työkykyiset vangit ja vanhukset sekä lapset eri ryhmiin. Jaottelun aikana vangeille valehdeltiin tulevista asioista, jotta vankien keskuudessa ei syntyisi

Esko Auervuolle, Timo Kangasmaa ja Kalevi Wahrman juutalaisten muistokiven edustalla Kalevi-Liivassa

n vaiettuun historiaan

ne vuosina uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan ñkoe-Se ei ilmene pelkästään kansalaisia kurjistavana keisto herättelee henkiin natsi-ideologiaa. Esimerkiksi n natsijuhlia paikalla, jossa fasistisen Saksan Waffen-1944 neuvosto-armeijaa vastaan. Paikalle kokoontuu avoimien fasististen natsitunnusten alle. Läsnä on myös

iset (1941ï 1945) tapahtumat yritetään virallisen Eestin htaa vaikenemalla. Syys- lokakuun vaihteessa joukko öjen jäseniä ystäviensä kera suuntasi Tallinnaan. Matkan päristössä tutustumassa fasistisen Saksan miehityksen n paikkoihin.

sotilashautausmaalle siirretyllä Pronssisoturi-patsaalla. 2.9.-44 Eestin fasismista vapauttamisen vuosipäivänä.

pakokauhua ja paniikkia.

Mere, Laak ja Gerrets olivat henkilökohtaisesti paikalla ohjaamassa vankien erottelua työkykyisiin ja tuhottaviin. Työkykyiset lähetettiin väliaikaisesti Jägalan (n. 15 km Raasikusta luoteeseen) leirille työhön. Tuhottaviksi määrätyt puolestaan lähetettiin suoraan ammuttavaksi meren rannan hiekkadyyneille Kalevi-Liivaan (n. 15 km Jägalasta luoteeseen), jonka hiekkaan oli helppo kaivaa joukkohaudat.

Jägala oli työleiri, jossa ei tiettävästi suoritettu teloituksia, mutta myös sieltä lähetettiin heikentyneitä ja sairaita vankeja Kalevi-Liivaan pienissä erissä tuhottaviksi. Kalevi-Liivassa ammuttiin vuosien 1942ï 1944 aikana vähintään 6 000 ihmistä ja joidenkin arvioiden mukaan 10 000. Jägalan leiristä ei maastossa ole nykyisin enää nähtävissä jälkiä. Oletetulla leirin sijaintipaikalla on nykyisin asuinkerrostaloja. Sitä vastoin Kalevi-Liivan dyyneillä sijainneella ampumapaikalla on surmattujen juutalaisten ja mustalaisten kunniaksi pystytetyt muistomerkit.

Kloogan työleirin kohtalo

Tutustumisen Eestin fasistisen saksalaismiehityksen historiaan aloitimme Tallinnan itäpuolelta Raasikusta, Jägalasta ja Kalevi-Liivasta. Kierroksemme viimeisenä kohteena oli Tallinnan länsipuolella sijaitseva Kloogan leiri. Klooga on Eestin saksalaismiehityksestä vapautumisen symboli ja päätepiste. On arvioitu, että Eestin alueella tuhottiin toisen maailmansodan aikana yli 10 000 juutalaista. Israelin taholta on esitetty arviot 20 000 tuhoutuneesta juutalaisesta. Edellä mainittujen lukumääriin on vielä lisättävä muut tuhotut (mustalaiset, venäläiset sotavangit, kommunistit). Neuvostohistoria laskee Eestissä kuolleen 125 000 neuvostokansalaista.

Erilaisia työ- ja kuolemanleirejä oli yli 20. Klooga Keilan alueella Tallinnasta n. 30 km länteen oli työleiri, jossa oli 2500 työvankia. Sinne tuotiin Vilnasta ja Kaunasista v. 43 tuhansia juutalaisia sekä venäläisiä sotavankeja. Kaikissa muissa Eestin vankileireissä tuhoamiseen osallistuivat myös eestiläiset itse. Kloogassa tuhoamisen suorittivat saksalaiset. Puna-armeijan lähestyessä 19. syyskuuta 1944 aluetta saksalaiset hätääntyivät. He päättivät tuhota leirin vangit ja rakennukset. Vangit komennettiin pienemmissä ryhmissä metsään puun kaatoon. Karsitut rungot asetettiin rinkiin. Vangit käskettiin runkojen päälle mahalleen makaamaan johon heidät ammuttiin. Seuraava surmattava vankiryhmä latoi edellisten päälle seuraavan kerroksen, johon heidät vuorostaan surmattiin. Lopuksi oli tarkoitus polttaa koko keko puineen ruumiineen päivineen. Ammunta oli kuitenkin paljastanut työleiriläisille, mitä oli tekeillä ja alkoi yleinen paniikki. Tämän seurauksena saksalaiset vartijat alkoivat ampua vankeja umpimähkään. Verilöylystä selvisi arviolta noin 200 vankia hengissä pakenemalla metsään.

Puna-armeijan saapuessa oli jäljellä kasoittain puoliksi palaneita ruumiita. Saksalaisen fasismin, todelliset raakalaismaiset kasvot paljastuivat myös länsiliittouneille. Paikalla käyneet liittoutuneiden sotakirjeenvaihtajat välittivät koko maailmalle tiedoksi fasismin hirveät teot ihmisyyttä vastaan. Kloogan keskitysleiri oli ensimmäinen todiste länsimaailmalle fasismin rikoksista ihmisyyttä vastaan. Vasta neljä kuukautta myöhemmin selvisi, mitä oli tapahtunut mm. Auschwitzissä, jonka puna-armeija vapautti 27.1.1945, sekä muissa suurissa keskitysleireissä.

Selviteltäessä juutalaisten muhaamisia Eestissä ei voida täysin sivuuttaa oletusta, että raakuutta lisäsivät neuvostoarmeijasta loikanneet sotilaat, jotka osallistuivat fasistisen Saksan riveissä sotatoimiin. Loikkarit olivat pääasiassa lähtöisin 8. kiväärikunnasta. Eestin armeijaa nimitettiin tuolla nimellä Eestin liitytyä Neuvostoliittoon. Tiedetään, että loikkareilla oli kovia paineita todistaa luotettavuutensa saksalaismiehittäjälle. Toisaalta fasistisen Saksan miehittämissä maissa löytyi aina se ns. ñviides kolonnaò, joka asettui innokkaasti fasistien tueksi.

Näissä Kloogan maisemissa suorittivat fasistit veritekonsa, josta alkoi fasismin "todellisten kasvojen" paljastaminen. Retken osanottajat Kloogan tapahtumille pystytetyn muistomerkin edessä

Sodan päätyttyä länsiliittoutuneet antoivat osalle pyöveleistä turvapaikan

Puna-armeijan ajettua fasistit pois Eestistä, saivat nämä murhamiehet poliittiset suojapaikat länsimaista. Neuvosto-Eestissä käytiin oikeudenkäynti v. 1961ï 1962 natsirikollisia vastaan. Oikeudessa Ain-Ervin Mere, Ralf Gerrets ja Jaan Viik tuomittiin kuolemaan. Tartossa tuomittiin kuolemaan v. 1962 Tarton keskitysleirissä 12 000 ihmisen teloituksen toimeenpanneet E Viks, K. Linnas ja J. Juriste. Mutta näistä ainoastaan Gerrets ja Viik saatiin oikeuden eteen.

Esimerkiksi Laak, Jägalan keskitysleirin komentaja, livisti Kanadaan. Hän teki Kanadassa ennen oikeudenkäyntiä itsemurhan. Viks sai turvapaikan Australiasta ja Linnas USA:sta. Australian kieltäytyessä luovuttamasta sotarikollisia Neuvostoliitolle oli Yhdysvaltojen pakon edessä luovutettava K. Linnas Neuvostoliitolle 1987. Ironinen yhteensattuma oli, että luovutus tapahtui Adolf Hitlerin syntymäpäivänä.

Fasistisen Eestin päänatsirikollinen, turvallisuuspalvelun päällikkö, Mere sai turvapaikan Eng-lannista. Todennäköisesti Mere järjesteli Englannin suojeluksessa rahoitusta niin sanotuille metsäveljille. Metsäveljet harjoittivat terroritoimintaa sosialistista yhteiskuntajärjestelmää vastaan. Olivat lännen kätyreitä, joita muun muassa Suomessa Sofi Oksanen jumaloi.

Kloogaan tuhotuille juutalaisille pystytetty muistomerkki

Matkan edetessä mieliin nousi kysymyksiä historiasta ja nykymenosta

Tänään Eestin oikeistopiirit ajaessaan kovaa yhteiskuntapolitiikkaansa pyrkivät saattamaan Eestin neuvostoajan varsin huonoon valoon. Sen hintana näyttää kuitenkin olevan fasismin nousu ja historian vääreentäminen, mikä muodostaa todellisen vaaratekijän. Sofi Oksasen ja Imbi Pajun kirjallinen tuotanto menestyy, koska se ruokkii monissa maissa rehottavaa antikommunistista ilmapiiriä. Totuus kuitenkin on, että Oksasen ja Pajun juttujen avulla lanseerattu oikeistohyökkäys latistuisi kasaan, jos ihmiset ymmärtäisivät, mitä Eestissä ja Baltiassa tapahtui fasistimiehityksen aikana. Eestin sivistyneistö on jo noussut vastustamaan Sofin ja Imbin juttuja. Kaplinskin sanoin monet sanovat, että ñmeidän elämämme Neuvostoliitossa ei ollut kauhutarinaò. Tiedämme, että eestiläiset eivät ole suhtautuneet Neuvosto-Eestiin niin kielteisesti, kuin yritetään väittää. Olisi todella mielenkiintoista, jos eestiläisten keskuudessa tehtäisiin puolueeton tutkimus siitä, miten eestiläiset kokivat neuvostoajan.

Leena Hietanen antoi ymmärtää kuinka Yhdysvaltain sionistipiirit ovat alkaneet pikkuhiljaa ymmärtää Baltian maiden poliittisen johdon mainitun silmänkääntötempun törkeyden. Kun Eestin presidentti Ilves kehtasi nostattaa eestiläiset ñkommunismin uhreinaò juutalaisten rinnalle, poiki se Israelissa skandaalin. Yossi Melmanin kirjoitus 2.7.2010 Haaretz.comissa muistuttaa eestiläisten syyllisyydestä juutalaisten kansanmurhaan. Kirjoitus arvostelee sitä, että ei vain virallinen Israel, vaan myös Yad Vashem ja muut kansanmurhaa tutkivat instituutiot Israelissa olivat hiljaa.

Baltian-maiden poliittisen johdon pyrkimys piilotella omaa fasistista & veristä menneisyyttään vääristelemällä historiaa, muistuttaa samalla myös samantyyppisestä yrityksestä putsata Suomessa Rytin ja muiden sotasyyllisten veristä kilpeä jatkosodan sytyttäjänä.

Työryhmä:
Ville Rahikainen,
Heikki Männikkö ja
Timo Kangasmaa

Kukkia pronssisoturille tuodaan voitonpäivänä 9.5. sekä Eestin fasismista vapauttamisen vuosipäivänä 22.9. Vierailumme yhteydessä myös SFT jätti pronssisoturille kukkatervehdyksensä

Suomi osana laajaa sotilasliittoumaa, osa 2

20.8.2010
Janne Rahikainen
jatkoa edellisestä numerosta

Tällainen asianomaisten selvitys tulee saattaa myös asiantuntijoiden arvioitavaksi. Jo pelkästään kyseisten asejärjestelmien hinta, BUK-M1 185 miljoonaa ja NASAMS 2 tuli maksamaan NATO maille Hollannille ja Norjalle 340 miljoonaa sekä lisäksi noin 100 miljoonaa AIM-120 AMRAAM-ohjuksista sekä mahdollisista tutkajärjestelmistä 175 miljoonaa. On syytä vertailla ja arvioida kyseisen asejärjestelmien eroja.

ItO 95 BUK-M1 torjuntaulottuvuudeksi ilmoitetaan: horisonttaalisessa suunnassa 35 km ja vertikaalisessa suunnassa 22 km

NASAMS 2:n torjuntaulottuvuudeksi ilmoitetaan: horisonttaalisessa suunnassa 22-25 km ja vertikaalisessa suunnassa 10 km

Noissa luvuissa hätkähdyttävintä on länsiversion olennisesti heikompi korkeusolottuvuus, varsinkin kun ottaa huomioon, että jo siviilimatkustajakoneet lentävät yli 10 km:ssä ja sotilaskoneet lähes 20 km:ssä. 1996 Suomeen hankittu Neuvostoiitolais-/ Venäläis-valmisteinen BUK-M1 käsittää 18 kpl telakejuilla liikkuvia laukaisualustoja sekä 288 kpl 9M38 ilmatorjuntaohjusta. AMRAAM ohjusten tulevaa tarkkaa lukumäärää ei kerrota, koska se on määritelty sotasalaisuudeksi. On helppo yhtyä Igor Kopiloffin hyvin perusteltuun väitteeseen, että:

ñYlläolleista teknisistä ja muista tidoista käy hyvin ilmi, että kyseinen NASAMS 2 itohjusjärjestelmä ei sovellu aluetorjuntajärjestelmäksi. Tällä hankinnalla jopa heikennetään merkittävästi Suomen pääkaupungin ilmapuolustusta, koska kyseisen järjestelmän ulottuvuus ei riitä kun matalalla lentävien koneiden (kohdetorjunta tasolle) tuhoamiseen. Näin on Helsingin ilmapuolustusta sabotoitu Suomen hallituksen ja puolustusministerin toimesta! Tästä herää aiheellinen kysymys kenen asialla he ovat olleet. Eivät ainakaan Suomen ilmapuolustuksen asialla. Koska ovat merkittävästi heikentämässä sen kykyä. Ainoaksi edunsaajaksi jää vain USA ja NATO. Onko Suomen hallitus heidän asiallaan tukiessaan USA:n aseteollisuutta ja suunnatessaan kansan verovaroja näin epäisänmaallisesti?ò

On syytä vielä palata niihin väitteisiin, minkä pohjalta tämäkin sotilaspoliittinen kalustohankinta on perusteltu. BUK-M1:n on väitetty olevan altis ulkopuoliselle häirinnälle ja että sen valmistajalla on mahdolisuus häiritä sen ohjusten ohjausjärjestelmiä. Sotilaallisessa toiminnassa on aina pyritty kehittämään tapoja ja laitteita, joilla kyettäisiin vaikuttamaan vastapuolen sodankäyntikykyyn. Nykyaikaisessa sodankäynnissä on elektroniikka sotategnologian eräs merkittävimpiä osa-alueita. Elektroniikalla on omat hyvät ja huonot puolensa. On kiistaton tosiasia, että sellaiset toimijat, jotka valmistavat ja käyttävät elekroniikkaa sotatarvikkeissaan kehittelevät myös

Alkusyksyllä saimme kuulla, että Suomessa aiotaan päivittää armeijan käytössä olevat Hornet- hävittäjät hyökkäysaseiksi, vaikka niiden tarkoitus on tähän saakka ollut "puhtaasti puolustuksellinen. Hornetit aiotaan varustaa Nato-yhteensopivalla täsmä-aseistuksella (risteilyohjuksilla), joka käytännössä sitoo asevoimamme Naton kanssa yhdeksi hyökkäysarmeijaksi. Tähän liittyen kansan Ääni julkaisee nyt Janne rahikaisen asiaa tutkivan artikkelin jälkimmäisen osan.

mahdollisimman tehokkaita tapoja häiritä vastustajansa elektroniikkaa. Tätä voidaan kutsua valmistautumiseksi elekroniseen sodankäyntiin. Tälle sodankäynnin muodolle ei ole immuuni mikään elekroniikkaa käyttävä asejärjestelmä. Myös USA:sta hankitut asejärjestelmät ovat yhtälaisesti häirittävissä. Epäuskottavalta kuulostaa, että vain Venäjältä myydyissä asejärjestelmissä olisi jo ennalta suunniteltu ja asennettu häirintää helpottava ohjelma. Venäjän ja Georgian välisessä konfliktissa BUK-M1 it-ohjusjärjestelmillä pudotettiin viisi venäläistä konetta ja yksi TU-22M3 strateginen pommittaja. Tämä antaa vahvoja viitteitä siitä, että kyseistä ilmatorjuntaohjusjärjestelmää on erittäin vaikea ulkopuolisen toimijan, edes ko. järjestelmän valmistajan, manipuloida.

Suomen risteilyohjushankinnat

Toinen merkittävä asejärjestelmä, jota ollaan nyt hankkimassa on risteilyohjus. Julkisuudessa on spekuloitu vaihtoehdoiksi saksalaisruotsalaista EADS-konsernin Taurusta tai yhdysvaltalaista Lockheed MartininJASSM:a. Kyseiset asejärjestelmät on tarkoitus liittää rynnäkköhävittäjä Hornetista laukaistavaksi ilmastamaahan-ohjuksiksi. Jotta tässäkin tapauksessa päätös olisi ennalta sovitun mukainen on risteilyohjusten hankinta sisällytetty Hornettien normaaliin modernisointipäivitysten MLU-2 (Mid-life Upgrade) yhteyteen. Risteilyohjusten hankinnan perustelujen lähtökohtana on pyrkimys päästä vaikuttamaan mahdollisimman syvälle vastustajan rintamalinjan takaisiin strategisesti tärkeisiin kohteisiin. Mikään uusi viisaus tämä ei ole. Jo ennen toisen maailmansodan syttymistä oli kehitetty nopeasti liikuteltavia motoroituja jalkaväkiyksiköitä ja tämä asetti vaatimuksen syvälle rintamanlinjalta vihollisalueelle suoritettavista ilmarynnäköistä. Mitä pidemmälle sota eteni, sitä kehittyneemmiksi strategiset pommitukset muotoutuivat. Ensimmäiset varsinaiset risteilyohjusten prototyypit olivatkin tuon sodan loppupuolella kehitetyt miehittämättömät V1- ja V2-ohjukset. 1980-luvulla risteilyohjuksista kehitettiin jonkinasteisia teknologisia ihmeaseita ja Persianlahden sota 1991 tarjosi USA:lle oivallisen tilaisuuden testata niitä massiivisessa sotaoperaatiossa. Seuraavan kerran USA pääsi tyhjentämään varastojaan vanhentuneesta ohjuskalustostaan (Tomahawk) kun 16.-19.12 1998 Desert Foxiksi nimetyssä pommitusoperaatiossa ammuttiin yli 400 ohjusta lähes 100 kohteeseen. Tämänkin sotilasoperaation kiistaton hyötyjä oli aseteollisuus, joka sai todennäköisesti sen seurauksena massiivisen tilauksen uudempia ja kehittyneempiä risteilyohjuksia, joita tultiin käyttämään jo 5 vuoden kuluttua.

Alkeellisimpia tapoja ohjata ohjus maaliin on määritellä ennakkoon sen lennon suunta, matka ja nopeus sekä muita lentorataan vaikuttavia tekijöitä, joista muodostetun matemaattisen kaavan avulla kyetään arvioimaan karkeasti osuma-alue. Tietoteknologinen kehitys on tuonut monenlaisia tarkentavia menetelmiä risteilyohjusten ohjaamisessa maaliinsa kuten TERCOM-menetelmä eli Terrain Contour-Matchig, TAINS-järjestelmä eli TERCOM Aided Inertial Navigation Systems, CCD-puolijohdekamera, DSMAC-järjestelmä eli Digital Scene-Matching Area Correlation sekä GPS-satelliittipaikannusjärjestelmä eli Global poses. Näistä järjeselmistä TAINS ja DSMAC ohjaavat risteilyohjusta ennalta ohjelmoidun matemaattisen reittiohjelman mukaan tehden korjauksia määräaikaisilla tasomittauksilla lentoreittiin alku ja keskivaiheilla sekä lennon loppupuolella, aina osumaan asti, vertaamalla CCD-puolijohdekameralla saatua reaaliaikaista kuvaa ohjuksen tietokoneelle ohjelmoituun digitaaliseen kuvaan, jonka perusteella tehdään viimeiset korjaukset. Näillä menetelmillä päästään jo huomattavasti tarkempiin osumiin kuin toisen maailmansodan V1:llä ja V2:lla. Edellä mainitut ohjukset ovat edelleen pääsääntöisesti sidottuja ennalta määriteltyille lentoradoille. Tämän lisäksi, riippuen tasomittausten tavasta, ne ovat mahdollisesti alttiita elektroniselle häirinnälle. Ainoa todella tehokas ja tarkka menetelmä on GPS-sateliittipaikannusjärjestelmän, DSMAC-järjestelmän sekä TERCOM-laskentamenetelmän yhdistelmä, jossa realiaikaisella GPS:llä seurataan ja DSMAC-ohjausjärjestelmällä korjataan ohjuksen lentorataa.

Suomen kannalta tämä jos mikä asettaa maamme puolustuslaitoksen ja realistisesti koko maan riippuvaiseksi sellaisista sotilaspoliittisista liittoumista, joilla on tällaisia sateliittipaikannusjärjestelmiä. Kaikki ohjusten ohjausmenetelmät, jotka eivät perustu realiaikaiseen sateliittien avulla tapahtuvaan ohjaukseen, ovat epätarkkoja ja epävarmoja. Tämän lisäksi voidaan olettaa, että se määrä, mitä Suomella on varaa hankkia edellä mainittuja ohjuksia, ei ole riittävä, jotta sillä saavutettaisiin sellaista vaikutusta, jolla olisi todellista merkitystä oletetun vihollisen sotilaalliseen toimintakykyyn. Kuten edellä mainittu Desert fox operaatio osoittaa, suurvalta voi laukaista noin 400 ohjusta 4 vuorokaudessa. Voisi väittää, että jo määrällisesti Suomi tulisi sidotuksi osaksi laajempaa sotilaspoliittista liittoumaa, koska Suomen hankkimat ohjukset ovat tehokkaita vasta sen kiinteänä osana.

Puolueettomuus vaarassa

Sotilaspoliittiesti sitoutumattoman (puolueettoman) itsenäisen valtion perusperiaatteisiin ei pitäisi kuulua ennalta määritelty yksipuolinen, poliittisten tai sotilaallisten, vihollisuuskuvien luominen sekä näiden julkinen julistaminen. On pelottavaa, että valtamediassa aletaan spekuloimaan tuevien asejärjestelmien mahdollisia kohteita ennalta sovittujen viholliskuvien mukaan. Tässä yhteydessä on hyvä tuoda julki Itävaltalaisen Gerald Oberansmayrin toive jonka hän esittää kirjansa ñSupervalta EU - Euroopan unionin militarisoimisestaò suomenkielisen laitoksen esipuheessa vuodelta 2004.

ñItavallan ja Suomen väliset yhtäläisyydet ovat merkittävämpiä kun ensikatsomalta näyttäisi. Molemmilla mailla on vankka puolueettomuusperinne, joka on syöpynyt syvälle väestön tietoisuuteen. Ja molempien maiden valtaeliitti pettää kansalaisia häikäilemättä kaivaessaan vaivihkaa maata tämän puolueetomuuspolitiikan alta yhä militaristisempaan suuntaan kehittyvän EU:n hyväksi. Molempien maiden hallitukset valmistelevat parhaillaan osallistumista EU:n taistelujokkoihin, joita kehitellään globaaleissa sotilaallisissa operaatioissa käytettäviksi huipputegnologiayksiköiksi.ò

ñOn ensiarvoisen tärkeää syventää suomalaisten ja itävaltalaisten rauhanvoimien yhteistyötä, jotta voisimme yhdessä puolustaa maiittemme puolueettomuutta valtaapitävien militaristisia tavoitteita vastaan. Olen vakuuttunut siitä, että puolueettomuus ï siis sitoutuminen olemaan osallistumatta sotaan tai sellaisten järjestöjen toimintaan, jotka palvelevat sodan valmistelua tai sodankäyntiä ï viitoittaa osaltaan tulevaisuutta sellaisessa maailmassa, jossa ei jouduta kokemaan 1900-luvun kauhuja uudelleen. Suomen ja Itävallan kaltaiset pienet puolueettomat maat voisivat toimia kansaivälisellä tasolla aloitteentekijöinä konfliktien rauhanomaisen ratkaisemisen, aseidenriisunnan ja sotilasliittojen purkamisen kysymyksissä. Maittemme rauhanliikkeiden yhteistyö saattaisi avata tietä tällaiselle tulevaisuudelle.ò

Tähän kaikkeen liittyy myös eräs vastenmielinen piirre, joka on yleistynyt poliittisessa päätöksenteossa ja joka ansaitsisi huomattavasti laajempaa huomiota. Poliittisia päätöksiä edeltävissä prosesseissa asiantuntioiden vastaväitteet, jotka eivät tue ennalta sovittua poliittista päätöstä, syrjäytetään marginaaliin ja niihin suhtaudutaan ylimielisesti.

Palmuöljy - sademetsätuho

Greenpeacen kyltti Otaniemessä aamulla 23.8.2010. Palmuöljy dieselin raaka-aineena pahentaa ilmastomuutosta, tuhoaa sademetsiä ja aiheuttaa sosiaalisia ongelmia Kaakkois-Aasiassa

Neste Oil ilmoittaa käyttävänsä ainoastaan vastuullisesti tuotettua palmuöljyä. Samoin ilmoittavat kaikki muutkin palmuöljyn suurkuluttajat. Täyttä puppua.

Kestävästi tuotettua palmuöljyä ei tuollaisia määriä ole, eikä kukaan esitä, miten sitä voisikaan olla. Suurin osa uusista palmuöljyplantaaseista raivataan sademetsiin ja YK:n mukaan jo nykyinen tuotanto on yksi suurimmista Kaakkois-Aasian metsäkadon syistä. Metaania ei Nesteen prosessissa kerätä talteen. EU:n biopolttoaineiden tuotannolle asettamat standardit eivät näinollen edes täyty, kertoi TV:n MOT-ohjelma.

T: Mämmiveikot

Latinalainen Amerikka irrottautuu USA:n hegemoniasta

Maria Paez Victor

Eräänä syyskuun iltana Kurvin kirjakauppaan astuu iloa ja energisyyttä säteilevä nainen. Hän on Kanadassa asuva venezuelalainen sosiologi, eläkkeellä oleva Toronton yliopiston lehtori, tohtori Maria Paez Victor: Hän on pikavisiitillä Suomessa miehensä professori Peter Victorin kanssa. Rauhanpuolustajat on kutsunut Maria Victorin kertomaan sodan ja rauhan kysymyksistä Latinalaisessa Amerikassa. Paikalle on saapunut kourallinen ylei-söä. Maria Victor puhuu tiivistä asiaa väsymättä yhteen menoon lähes kaksi tuntia.

ñUSA on menettänyt taloudellisen ja poliittisen hegemonian (ylivallan) Latinalaisessa Amerikassa. Tämä on merkittävä saavutus. Jäljellä on vain sotilaallinen hegemonia, jolla tämä maailman mahtavin sotilasvalta peloittelee maanosamme edisyksellisiä hallituksia,ò Maria Victor tiivistää tärkeimmän sanomansa. Tämä irtiotto on saavutettu vain viiden viimeisen vuoden aikana, tiiviillä yhteistyöllä. Saavutuksen arvon ymmärtää, kun palauttaa mieleen menneet vuosikymmenet, jolloin Rio Grande-joen eteläpuolisia maita pidettiin USA:n ñtakapihanaò.

Ihmisten mielten hallinta on mahtava ase

Aluksi Maria Victor harmittelee pitkään maailman valtamedian uutisointia Venezuelasta. ñValtamedia julkaisee vain Venezuelan opposition kansainvälisille uutistoimistoille syöttämiä uutisia, joissa oppositio tarjoilee suoranaisia valheita, vääriä tilastoja ja tapahtumia, joita ei ole edes ollut. Miksi toimittajat eivät ota selvää, mitä Venezuelassa todella tapahtuu?ò Maria Victor tuskaili. ñIhmiset eivät ymmärrä, miten paljon media hallitsee heidän tietoisuuttaan. Ihmisten mielten hallinta on mahtava poliittinen ase.ò

Kun ulkomainen toimittaja tulee Caracasiin, hän majoittuu yksityiseen hotelliin, jonka omistaa presidentti **Hugo Chavezin** hallintoa vastustava liikemies. ñParhaat hotellit ovat yksityisiä ja kaikki yksityinen bisnes on oppositiossa hallitusta vastaanò, Maria Victor huomauttaa. Hotellin lobbyyn tuodaan joka aamu maan päälehti, joka etusivulta alkaen avoimesti mustamaalaa Chavezia ja hänen hallituksensa toimia. Tarjolla olevat opposition tv-kanavatkin suoltavat samaa propagandaa. Siltä pohjalta sitten lähdetään ponnistamaan ja pyrkimään ñtasapuoliseenò raportointiin.

ñKöyhyys on Chavezin hallinnon aikana pudonnut romahdusmaisesti noin 80 prosentista 32 prosenttiin. Lukutaidottomuus on poistettu, terveydenhuolto on kuubalaisten lääkärien avulla nyt kaikkien ulottuvilla, 58 000 uutta koulua on rakennettu ja lähes puolet kansasta istuu koulun penkillä eri asteisten opintojen parissa, 99 prosenttia kansasta saa juomakelpoista vettäò, Maria Victor luettelee. ñVenezuela on saavuttanut kaikki YK:n asettamat Millenium-tavoitteet ja maa on kaikella tavalla tänään demokraattisempi ja tasa-arvoisempi kuin se on koskaan ennen ollut. Tämä kehitys ei kiinnosta ulkomaista mediaa. Se kiinnittää huomiota vain sivuseikkoihin.ò

Talous irti uusliberalismin linnakkeista

Latinalaisen Amerikan maat ovat rakentaneet viime vuodet taloudellista yhteistyötä monin tavoin. On perustettu lukuisia talousliittoja esimerkiksi ALBA-yhteisö ja PetroAmerica ja omia yhteispankkeja, muun muassa Etelän pankki ja ALBAn pankki. Nämä pankit lainaavat rahaa erityisesti sosiaalisiin projekteihin ilman mitään ennakkoehtoja.

Aikaisemmin monet Latinalaisen Amerikan maat olivat korviaan myöten veloissa Maailmanpankille ja Kansainväliselle valuuttarahastolle (IMF) noille uusliberalistisen talouspolitiikan linnakkeille. Vaan eivät ole enää. ALBA-yhteisö käy kauppaa paljolti vaihdon periaatteella: kukin kykynsä mukaan. Esimerkiksi Kuuba maksaa Venezuelalle öljystä lähettämällä maahan lääkäreitä ja opettajia.

Velkojen maksu ja valtioiden talouden vakauttaminen tuli mahdollliseksi myös siksi, että edistykselliset hallitukset kansallistivat omat luonnonvaransa, jolloin tulot niistä eivät enää virtaa ylikansallisille yhtiöille, vaan valtion kassaan. Muun muassa Argentiina halusi päästä nopeasti eroon IMF:stä, jonka sanelema talouspolitiikka oli aiheuttanut maassa valtavan talousromahduksen viimeksi vuonna 2004. Venezuela lainasi rahat velkojen maksuun kohtuullisella korolla ja pitkällä laina-ajalla. Yhteistyö on solidaarisuutta ja voimaa.

Uudet yhteistyöjärjestöt ovat torjuneet USA:n tyrkyttämän vapaakauppasopimuksen FTAA:n, joka oli määrä solmia kaikkien Etelä-Amerikan maiden kanssa. Nyt sopimuksen on solminut vain Peru ja Kolumbia. Keski-Amerikkaa varten laadittu vapaakauppasopimus CAFTA on vain Meksikon ja Costa Rican hyväksymä. FTAA ja CAFTA antaisivat yhdysvaltalaisille tuotteille ja yrityksille vapaan pääsyn sopimuskumppaneiden markkinoille. Ne on laadittu takaamaan, että Latinalaisen Amerikan luonnonvarojen riisto voisi jatkua entiseen malliin. Mutta yhteistyöjärjestöillä ja keskinäisellä avulla on murrettu USA:n ikiaikainen taloudellinen ylivalta, riisto ja luonnonvarojen hyväksikäyttö pääosassa Latinalaisen Amerikan maita. Se on merkittävä saavutus.

ALBA-maat ovat ottaneet tänä vuonna käyttön virtuaalisen yhteisvaluutta sucren. ñSen tarkoitus on vapauttaa maiden keskinäinen kauppa dollarisidonnaisuudesta ja sen myötä maailmantalouden romahduksistaò, Maria Victor sanoo.

Poliittinen pesäero pohjoisesta supervallasta

Taloudellinen irtiotto USA:sta ja uusliberalismin linnakkeista on perusta sille, että Latinalainen Amerikka voi myös harjoittaa USA:sta riippumatonta, omaa politiikkaa. Vuonna 2008 perustettiin poliittinen yhteistyöjärjestö UNASUR, johon kuuluvat kaikki Etelä-Amerikan maat, myös oikeiston hallitsemat Kolumbia, Peru ja Chile. Tämä on merkittävä saavutus. UNASURin pääsihteerinä työskentelee Argentiinan entinen presidentti **Nestor Kirschner**.

Venezuela ja muut edistykselliset maat ovat olleet tyytymättömiä USA:n johtamaan vanhaan, koko mantereen kattavaan Amerikan valtioiden yhteistyöjärjestöön (OAS) ja sen tekemiin nahkapäätöksiin. Ainoana läntisen pallonpuoliskon maana Kuuba oli suljettu pois tästä yhteistyöstä USA:n sanelun mukaan. Mutta viime vuoden heinäkuussa edistyksellisten valtioiden enemmistö otti Kuuban OAS:n jäseneksi.

Tästä voitosta huolimatta edistykselliset maat haluavat perustaa OAS:n korvaavan poliittisen yhteistyöjärjestön CELACin. Vain Yhdysvallat ja Kanada on siinä suljettu pois yhteistyöstä. CELACin pitäisi alkaa toimintansa vuonna 2011. Tällä pyritään nostamaan Latinalaisen Amerikan itsenäisen äänen painoarvoa maailmanpolitiikassa.

Tiedotuskin itsenäistyy

Eräs tärkeä poliittinen ja kulttuurinen edistysaskel oli Venezuelan hallituksen aloitteesta vuonna 2005 perustettu maanosan oma satelliitti tv-kanava teleSUR. Sen pääkonttori on Caracasissa ja rahoittajina ovat Argentiinan, Bolivian, Kuuban, Ecuadorin, Nicaraguan, Uruguayn ja Venezuelan hallitukset. Kanavalla ei ole mainoksia. Latinalaisen Amerikan ja Karibian lisäksi teleSUR näkyy USA:ssa, Länsi-Euroopassa (myös Suomessa) ja Pohjois-Afrikassa. Qatarilaisen AlJa-zeeran kanssa sillä on yhteistyösopimus kuvamateriaalin vaihdosta.

ñMeidän ei enää tarvitse katsella kansainvälisiä uutisia espanjankielisen CNN:n ja muiden Pohjois-Amerikan tv-kanavien kautta. Voitte kuvitella, että uutiset ovat aika lailla erilaisia kuin amerikkalaisten toimittamat,ò Maria Victor huomautti.

Kaikki edella mainittu taloudellinen ja poliittinen itsenäistyminen laajan ja tiiviin yhteistyön avulla on tapahtunut pääosin viiden viimeisen vuoden aikana. Tämä prosessi ei ole ollut länsimedian mielestä uutisoinnin arvoinen asia. Itsenäistymiskehityksen kiistattomana moottorina ja ideanikkarina on ollut Venezuelan presidentti Hugo Chavez.

USAn sotilaallinen läsnäolo

USA:lla on jäljellä vain yksi ase Latinalaisen Amerikan itsenäistymisprosessia vastaan: sotilaallinen. Se onkin lisännyt sotilaallista läsnäoloaan alueella ja perustelee sitä huumeiden vastaisella sodalla. ñMutta miksi siihen tarvitaan tankkeja, ohjuksia ja valtavia lentokoneita, joilla voidaan lentää halki Etelä-Amerikan tankkaamatta? Eivätkö helikopterit olisi näppärämpiä?ò Maria Victor ihmettelee.

USA:n sotilastukikohtia on jo 74 ja nyt ollaan perustamassa uusia. Toisen maailmansodan jälkeen lopetettu neljäs laivasto on perustettu uudelleen. Se partioi Karibialla ja Etelä-Amerikassa.. ñIsot tukialukset tuovat alueelle pienempiä aluksia, joilla voidaan kulkea rannikolta ylös jokia pitkin. Tällä läsnäololla USA peloittelee meitä ja antaa ymmärtää, että se voi halutessaan tulla minne vain, myös kauas sisämaahan.ò

USA:n sotilaallinen läsnäolo sai kovan näpäytyksen, kun Ecuadorin hallitus päätti olla jatkamatta Mantan tukikohdan vuokrasopimusta. Manta oli suurin USA:n tukikohta Etelä-Amerikassa. Presidentti **Rafael Correan** hallitus päätti asiasta pian valtaantulonsa jälkeen vuonna 2007. USA joutui tyhjentämään tukikohtansa vuoden 2009 loppuun mennessä, minkä jälkeen Correa riemuitsi: ñEcuador on vihdoinkin vapaa!ò

Pian tämän takapakin jälkeen USA solmi Kolumbian silloisen presidentin **Alvaro Uriben** kanssa sopimuksen, jolla Kolumbiaan perustetaan 7 uutta USA:n tukikohtaa. Lisäksi USA:n sotilaat ja lentokoneet saivat vapaan pääsyn Kolumbian omiin sotilastukikohtiin, joita on erityisesti Venezuelan ja Ecuadorin ympärillä.

Sotilastukikohtien sijaan rauhantukikohtia

Venezuela sijaitsee läntisen pallonpuoliskon suurimpien öljyvarantojen päällä. Maria Victor arvelee, että jos USA:lta jonain päivänä loppuu öljy, se tulee armeijoineen Venezuelaan.

ñJos USA hyökkäisi nyt Venezuelaan, se joutuisi tappamaan paljon ihmisiä. Nykyistä hallintoa puolustamaan nousisi kansamme enemmistö ja lisäksi veljeskansat tulisivat apuun. Sota leviäisi ilman muuta alueelliseksi sodaksiò, Maria Victor pohdiskelee. ñTilanne on aivan erilainen kuin esimerkiksi Irakissa, jossa Saddam Husseinia ei puolustanut kukaan.ò

Hugo Chavez on tehnyt UNASURille aloitteen, että koko Etelä-Amerikka julistetaan rauhanvyöhykkeeksi. Tämä tarkoittaa ennen kaikkea sitä, että kaikki maat sitoutuvat ratkaisemaan keskinäiset erimielisyytensä rauhaomaisesti neuvottelemalla. Järjestö ei ole vielä hyväksynyt aloitetta. Rauhantyön vahvistamiseksi Venezuelassa on ryhdytty perustamaan ns. rauhantukikohtia vastapainoksi sotilastukikohdille. ñEivät ne toistaiseksi ole mitään sen kummempia kuin ihmisten kohtaamispaikkoja, joissa keskustellaan ja jaetaan tietoa rauhantyöstä..ò

Piikki Euroopan vasemmistolle

ñVenezuelassa on menneillään vallankumous, se on meille itsellemme ihan selvä asia. Euroopan vasemmistolaiset ovat kärkkäitä arvostelemaan ja osoittelemaan sormella, että tuo ei nyt ole ihan marxilaista tai tuo ei ole oikeaoppisen trotskilaista tai mitä milloinkin. Mutta me teemme vallankumousta omalla tavallamme eikä siihen ole mitään aikaisempaa, valmista mallia. Me rakennamme 2000-luvun sosialismia. Ja saadaksemme rauhassa tehdä tätä työtä, me tarvitsemme paljon kansainvälistä solidaarisuutta.ò

Oikeistolaisten hallitusten kurimuksessa kärvistelevältä Euroopan vasemmistolta Maria Victor haluaa kysyä: Missä se on se teidän vallankumouksenne?

MARJALIISA SIIRA

Työläinen ï vaié

Elämä on muuttunut todella kovaksi kuten jokainen tietää omasta kokemuksestaan. Työläisten riisto on koventunut uskomattomalla tavalla. Työläisistä yli puolet on työttömyyden ja pätkätöiden kierteessä. Tuloerot ja yhteiskunnallinen eriarvoisuus ja enemmistön pahoinvointi kasvavat. Miksi? Siksi, että luokkatietoisuus ja työläisten osa luokkataistelussa on äärimmäisen heikoissa kantimissa.

Kapitalistisessa maailmassa ikiajat on jatkunut luokkatietoisuuden nakertaminen väittämällä, että työväenluokka on kutistunut ja jatkuvasti kutistuu. Pääomien maasta vienti, globaali keskittyminen, kaiken tuotannon automatisointi ja monopolisoituminen on kiistatta merkinnyt savupiipputeollisuuden ja fyysisen työn vähenemistä. Sitä on pidetty osoituksena työväenluokan katoamisesta. Huikeimmillaan väestölle on tarjottu syöttiä, jonka mukaan kapitalistisessa yhteiskunnassa on yläluokka, ylempi keskiluokka, keskiluokka, alempi keskiluokka ja pieni työväenluokka.

Usein kuulee esitettävän ajatusta, että ihminen itse voi määritellä luokka-asemansa. Tässä ajattelussa ja yhteiskunnan luokittelussa porvariston propaganda on saavuttanut menestystä jopa siinä määrin, että monet kommunistitkin ovat nielleet syötin koukkuineen. Rajuimmillaan väitetään, että koko luokkayhteiskuntaa ei ole edes olemassa. Tosin aivan viimeaikoina harvat kriitikot ovat eriarvoisuuden rajun kasvun vuoksi pelotelleet, että luokat tekevät paluuta.

Jo aikoja sitten on todistettu, että ihmisen luokka-asema määräytyy objektiivisesti sen mukaan onko hän (tuotanto)pääoman omistaja vai käyttäjä eli onko hän tuotantovälineiden ja finanssipääoman omistaja vai palkkatyöläinen. Pääoman omistus jakaa kapitalistisen yhteiskunnan kahteen määräävään pääluokkaan. Pääoman omistaja kuuluu kapitalistien luokkaan ja palkkatyöläinen työväenluokkaan. Luokkajaossa sillä ei ole merkitystä, minkälaista tuotantopääomaa kapitalisti omistaa eikä sillä minkälaista työtä työläinen tekee. Näiden kahden luokan välissä on suhteellisen pieni sivistyneistön ryhmä, joka jatkuvasti jakautuu harvojen muuttuessa kapitalistien kaltaisiksi ja osan proletarisoituessa muuttuen työläisten kaltaisiksi. Marx ja Engels kirjoittivat jo 1848: *ñPorvaristo on riisunut pyhyydenloisteen kaikilta toimilta, joita tähän asti on pidetty kunnianarvoisina ja joihin on suhtauduttu pelonsekaisella kunnioituksella. Lääkärin, lakimiehen, papin, runoilijan ja tiedemiehen se on muuttanut maksusta työskenteleviksi palkkatyöläisikseen.ò*

Koko kapitalismin ajan tuotantovälineitä on kehitetty työn helpottamiseksi, mutta ennen kaikkea kapitalistien välisen kilpailun vaatiman työn tuottavuuden parantamiseksi. Sen mukana työväenluokka on laadullisesti muuttunut tuotantovälineitten kehityksen vaatimuksia vastaavaksi ja työläisten koulutuskin on muuttunut yhä vaativammaksi ja yhä useammin ammattikorkeakoulu- tai yliopistotasolle.

Kapitalistiseen yhteiskuntaan objektiivisesti kuuluvat luokat eivät ole enää teorian vaan käytännön kysymys. Luokkateoria on ratkaisu aikoja sitten, mutta yhä vain lietsotaan epätietoisuutta kysymyksillä työväenluokan koosta ja sen merkityksestä luokkana.

Kysymys työväenluokan koosta on asiallisesti merkityksetön, kun työväenluokka luokkana on joka tapauksessa moninkertainen kapitalistien luokkaan verraten. Yleistä mielipidettä hämää se, että työväenluokka on saanut oman akateemisesti koulutetun aristokratian, josta (jo nyt) noin 35 000 elää työttömyyden kurimuksessa. Lisäksi tähän päivään tultaessa talonpoikaisto on lähes kadonnut. Nykyinen työväenluokka on suurempi kuin koskaan ennen, vaikka ruumiillisen ja tehdastyön osuus kaikesta työstä on vähentynyt. Kuvaavaa on, että (2008) palkansaajista 70,7 sai alle 2 917 euroa - keskimäärin 1 385 euroa kuukaudessa. Kaikkien tulojen perusteella 79,5 prosenttia ansaitsi keskimäärin 1 341 euroa kuukaudessa.

Tässä joukossa on työläisten kaltaisia pienyrittäjiä, mutta heitä enemmän palkkatyöläisiä on seuraavassa paremmin ansaitsevien tuloluokassa. Maatalous- ja keskisuuria yrittäjiä on noin 11,3 prosenttia. Sivistyneistön, virkamiesten ja liike-elämän johtavaa joukkoa on 8,7 prosenttia. Tämä noin 20 prosenttia on selkeästi kapitalisteja ja heidän kaltaisiaan, joten noin 80 prosenttia on työväenluokan koko.

Sanomattakin on selvää, että tämänlaatuinen tuloihin perustuva pääluokkien jako kiistetään. Tulot kuitenkin korreloivat tuotantopääoman kapitalistisen omistuksen kanssa. Toisaalta ja loppupelissä tarkka luokan koko on yhdentekevää, sillä pienen pieni vähemmistö on (tuotantopääoman omistajia) kapitalisteja ja suuren suuri enemmistö (työläiset ja toimihenkilöt) työväenluokkaa.

Kysymys työväenluokan merkityksestä luokkana on jokaisen omassa kokemuksessa riippumatta siitä tietääkö sen vai eikö tiedä. Sama pätee kapitalistien ja työläisten etujen sovittamattomaan ristiriitaan. Se salataan väittämällä, että kapitalistin etu on myös työläisten etu. Väite yhteisestä edusta on toiminut. Kapitalisteille on luovutettu yhteiskunnallinen hegemonia, vaikka talouden suunta ja tulonjako vaativat kapitalistien ensisijaisuuden korvaamista työläisten ensisijaisuudella. Luokkatietoisuuden hiipumisen vuoksi työväenluokka on heikko ja siksi häviäjä.

Uuden vuosituhannen alussa työväenluokka on hajanaisempi kuin koskaan toisen maailmansodan jälkeen. Se on helpottanut työläisten riistoa. Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana se on merkittävästi koventunut. Hajanaisuuden seuraukset tuntuvat työn voimaperäisyyden, kiireen ja epävarmuuden kasvussa ja tulonjaossa. Vuodesta 1990 yhdeksässätoista vuodessa työtunnin työn arvo (palkat + lisäarvo) kasvoi nimellisesti 115,0 prosenttia. Kun työn arvossa otetaan huomioon kapitalistien itselleen maksamat jättipalkat ja virallisista työtunneista poistetaan haamutunnit, niin palkkojen kasvu oli 50,8 ja lisäarvon kasvu 149,4 prosenttia. Myös kapitalistien sijoittaman pääoman tuotto (voiton suhdeluku) kasvoi merkittävästi ï 16,6:sta 23,9 prosenttiin. Näin siitä huolimatta, että laman vuosi 2009 oli varsin kurja, kun kokonaistuotanto supistui hurjat 6,5 ja bkt 8,0 prosenttia.

Työväenluokan merkitys luokkana on yhteiskunnassa ratkaiseva - mitä hajanaisempi se on, sitä enemmän hyötyvät kapitalistit ja mitä yhtenäisempi se on, sitä enemmän hyötyvät työläiset!

Työväenluokan ongelmana on, että työläiset elävät luokkana luokastaan tietämättä, jonka vuoksi se on riistetty luokka. Riiston taso riippuu yksin työn ja pääoman välisen taistelun tuloksista, luokkataistelun, joka on käynnissä koko ajan ihmisten tahdosta riippumatta.

Työväenluokan taistelua luokkana vaikeuttavat rajoittuneet ammattiliitot ja porvarillisiin tavoitteisiin taipuvat puolueet riippumatta siitä, minkälaisilla puheilla ja lipuilla ne ovat itsensä verhonneet. Yhdistyminen alkaa vasta, kun erilaisten ja monenkirjavien kulttuuri- ja koulutustaustojen monenkirjavissa ammateissa ja tulotasoilla olevat työläiset havaitsevat heitä yhdistävän yhteisen tekijän ï riippuvuuden palkkatyöstä. Siitä alkaa proletaarien yhdistyminen. Se on suorastaan elämää suurempi poliittisten ja teoreettisesti tietoisten työväenpuolueiden tehtävä. Yhdistymisen edetessä työläisten luokkavoima lisääntyy, edunvalvonta paranee ja alkaa kehitys, jossa työväenluokka muuttuu riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

"Pirkkalan monisteesta keskustellaan"

Salaseura ñVapaan kasvatuksen tukisäätiönò paljastuminen ja Pirkkalan koulukokeiluun v.1975 liittynyt historian tulkintaa käsittelevä opetusmoniste ovat nousseet julkisuuden valokeilaan. Mistä siinä mahtaa olla kyse?

Amerikoissa kiistellään siitä, onko ihminen Jumalan luoma vai evoluution tuote ja kuinka luonnontieteitä on koulussa opetettava. Suomessa pohditaan, onko historia luokkataistelun historiaa, vai jonkin muun selittämättömän voiman aikaansaannosta. Kummassakin on kysymys samasta asiasta: jonkin tai joidenkin yhteiskuntaluokkien etujen ajamisesta. Se, että tällaiset kysymykset ovat nousseet nyt keskustelun piiriin, kertoo siitä, että eri yhteiskuntaluokkien eturistiriidat ovat kärjistymässä eri puolilla maailmaa.

Jos ihminen on evoluution aikaansaannos, se vie uskonnoilta, kirkoilta ja pappien armeijalta uskottavuutta eli valtaa hallita kansan joukkojen sielua ja ajatuksia. Jos historia on raportti luokkien välisestä taistelusta, se uhkaa yhteiskunnallista luokkajakoa ylipäätään. Se uhkaa niin ikään etuoikeutettujen luokkien valtaa nykyisessä yhteiskunnassa. Vaikka luokkataistelu onkin ollut monesti hyvin verinen, se on silti ollut joillekin edullinen. Tällaista luokkanäkemystä historiasta on Vapaan kasvatuksen säätiön mukaan nimitetty marxilais-leniniläiseksi historiankäsitykseksi.

Oikea nimitys tuolle historiafilosofiselle suuntaukselle olisi historiallinen materialismi. Marx tosin lienee ensimmäisenä todennut, että historia on luokkataistelun historiaa. Jokaiselta kirjoitetun historian kaudelta todellakin löytyy eduiltaan sovittamattomasti vastakkaisia yhteiskuntaluokkia, joiden etutaistelu on samalla vienyt kehitystä eteenpäin ja saanut aikaan sen, mitä historiaksi kutsutaan.

Miten on laita esimerkiksi Suomen historian kohdalta? Itsenäisyytemme alkoi verisen luokkasodan merkeissä. Seuraavat kaksi vuosikymmentä olivat voittaneen luokan brutaalia valtaa voitetun luokan alistamiseksi. Toinen maailmansota voidaan ymmärtää vain luokkateorian näkökulmasta. Hitlerin Saksa (+Suomi) ja Stalinin Venäjä edustivat vanhan ja uuden yhteiskuntaluokan etuja. Sodanjälkeinen historia tähän päivään saakka on jokaiselta tapahtumaltaan luokkien välistä taistelua. Poliittiset puolueet ovat niitä palkka-armeijoita reservineen, jotka tuota taistelua käyvät.

Fyysinen ja henkinen väkivalta on aina toiminut välineenä tuossa sosiaalisessa vuorovaikutuksessa. Myös Vapaan kasvatuksen säätiön toiminta eli opettajien kortittaminen, on ollut väkivaltaa, piilotettua sosiaalista väkivaltaa. Se on sitä paitsi edeltänyt Pirkkalan koulukokeilua. Kouluhallituksen ent. pääjohtaja Erkki Aho tekee seurauksesta syyn, kun hän sanoo (HS 10.10.10), että Vapaan kasvatuksen säätiö innostui kortituksesta Pirkkalan koulukokeilun ja opetusmonisteen vuoksi. Ensin on syntynyt itse tapahtuma, luokkataistelu, ja vasta sitten selitys ja kuvaus sille: luokkataisteluteoria.

En ole koskaan lukenut Pirkkalan monistetta, vaikka muistan nuo tapahtumat. Jos moniste oli sellainen kuin nyt sanotaan, se on ollut aikaansa edellä oleva opetusmoniste. Vain materialismin pohjalta tapahtuva historian tulkinta, tutkinta ja opetus voi antaa menneisyydestä luotettavinta tietoa, jossa yksityinen ihminen, ja hänen subjektiivinen vaikutuksensa liittyy osaksi kokonaisuutta. Olipa tuo yksityinen ihminen sitten historiallinen ñsuurmiesò (aikansa vaikuttaja), tämän päivän historian tutkija tai historian opettaja.

Historiallisen materialismia menetelmää voidaan soveltaa myös konkreettiseen sosiologiseen tukimukseen. Siinä yksilöiden tai ryhmien sosiaalinen vuorovaikutus on osa luokan sisäistä ja luokkien välistä vuorovaikutusta. Sosiaalista vuorovaikutusta näet käydään samoilla välineillä, jotka jakavat ihmiset yhteiskunnalisiksi luokiksi. Taloudellisten pääomien, kulttuuripääomien (koulutuksen) ja poliittisen vallan (valtaroolien) yksityinen omistus ja hallinta antavat omistajalleen mahdollisuuden alistaa pääomia ja omistamattomat ihmiset toteuttamaan omistajien arvojärjestelmää. Näin tapahtuu joka hetki arkielämässä. Motiivina tässä vuorovaikutuksessa on yksilön tai ryhmän tarpeiden, etujen ja arvojen looginen järjestelmä eli ideologia.

Olisikin hauska tietää, mikä historianfilosofian suuntaus on virallisen historianopetuksen lähtökohtana tänä päivänä.

Heikki Typpö

YK:n yleiskokous äänesti Kuuban saarron purkamisen puolesta 187-2.

Yhdistyneet kansakunnat 26.3. (Bloomberg) ð Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous äänesti tiistaina yhdeksännentoista perättäisen kerran Yhdysvaltain Kuubaan kohdistaman YK:n peruskirjan vastaisen saarron lopettamiseksi tehdyn esityksen puolesta. YK:n 192:sta jäsenmaasta 187 äänesti saarron lopettamisen puolesta ja vastaan vain Yhdysvallat ja Israel, jotka jäivät nyt ensimmäistä kertaa täysin ilman ulkopuolista tukea. Vielä vuonna 2009 Kuubaa vastaan äänesti pieni Palaun saarivaltio, mutta nyt se pidättäytyi äänestyksestä. Äänestyksestä pidättäytyivät myös Marshalsaaret ja Micronesia.

Bloomberg / KOMINFORM

Reijo Noukka eli ja hengitti elokuvaa

Aamulehden pitkäaikaisin elokuvakriitikko arvioi kolmella vuosikymmenellä yli 3000 elokuvaa. Elokuvakriitikko Reijo Noukka kuoli vaikeaan sairauteen 7. syyskuuta. Noukka oli syntynyt Tampereella 27.9.1945.

Noukka oli tamperelaisen elokuvasivistyksen ja -kulttuurin peruspilari. Reijo oli Suomen ansioituneimpia elokuvarvostelijoita: hän kirjoitti yli 3000 arvostelua lehtiin, kolme kirjaa, perusti Tampereelle yhä hengissä olevan elokuvakerho Monroen 1968. Noukka valittiin vuonna 1970 Monroen hallitukseen ja hän toimi kerhon toisena puheenjohtajana heinäkuusta 1970 kesäkuuhun 1972. Kerho järjesti 1970-luvun alkuvuosina elokuvan opintopiirin Tampereen työväenopistoon. Noukka toimi piirin vetäjänä keväällä 1973. Hän kirjoitti lisäksi Suomen elokuvakerhojen liiton opetusmateriaaliksi opintovihkoja maailman eri puolien elokuvasta. Noukka veti myös Suomen elokuva-arkiston Tampereen sarjaa usean kauden ajan 1970-luvun lopulla.

Reijo taisteli loppuun asti: muutama päivä ennen kuolemaansa hän oli Forssan lyhytelokuvafestivaaleilla ja viime kesänä hän opiskeli Espanjan kommunistisen puolueen kokemuksia. Aamulehden elokuvakriitikkona Reijo aloitti vuonna 1980 ja jatkoi elokuva-arvostelujen kirjoittamista yhtäjaksoisesti aina vuoden 2009 syyskuulle asti. Noukka ehti arvioida yli 3000 elokuvaa.

Aamulehden muistosanoissa toimittaja Markus Määttänen kirjoittaa: Elokuvakriitikkona Reijo oli jämptiyden perikuva. Hänen kritiikkinsä saapuivat ajallaan ja täsmälleen tilatun pituisina. Tekstissään Reijo ei hötkyillyt. Hän kirjoitti vuosikymmenten kokemuksella aina kritiikin, jonka luettuaan tiesi tarkalleen minkälaisesta ja minkätasoisesta elokuvasta oli kyse. Reijo ei koskaan purnannut töistään - ei niiden paljoudesta eikä niiden puutteesta. Hän oli loppuun asti sivistynyt rauhallinen herrasmies, elokuvan iso karhu, jota tulee ikävä.

Juhani Tanski

JUCHE-AATTEEN VALTUUSKUNTA KOREASSA

Juche-aatteen opintoyhdistyksen kolmihenkinen valtuuskunta (Juha Kieksi, Jorma Talikka ja Tarja Männikkö) vieraili Korean kansantasavallassa 7 - 14. lokakuuta, jolloin vietettiin Korean työväenpuolueen 65-vuotisjuhlaa. Matkalla tutustuttiin monipuolisesti korealaiseen yhteiskuntaan ja tavattiin muita Juche-aatetta opiskelevia tovereita ympäri maailmaa.

Silkkitehtaalla

Tehdaskäyntejä ja kulttuuria

Ensimmäisen vierailupäivän aloitimme tutustumalla Kim Jong Sukille nimettyyn silkkitehtaaseen Pjongjangissa. Pjongjangin keskustassa sijaitseva tehdas tuottaa 900 tonnia silkkiä vuodessa. Työntekijöiden kokonaismäärä on 2000 henkilöä ja tehdas toimii kahdessa vuorossa. Kolmivuorotyötä ei Koreassa juuri tunneta, sillä yötyötä pidetään työläisille liian rankkana. Tehtaan tuottama silkki on kuuluisaa sekä koti- että ulkomailla. Erityisesti mieleen jäi tehtaan viehättävä ympäristö, joka oli tarkoituksella rakennettu puistomaiseksi. Puistomainen ympäristö parantaa työläisten viihtyvyyttä. Tehtaiden ei tarvitse olla luotaantyöntäviä peltihalleja niin kuin meillä Suomessa ja muissa ns. länsimaissa. Toinen mielenkiintoinen yksityiskohta oli tehtaiden kalankasvatusaltaat. Altaissa kasvatettiin kultakarppeja ja karpit ruokittiin silkkiperhosen toukkien kotiloiden jäänteillä, jotka jäivät jätteeksi tehtaan tuotantoprosessissa. Kierrätystä parhaimmillaan.

Samana päivänä vierailimme vielä Pjongjangin liepeillä sijaitsevassa Chilgolin vallankumousmuseossa, jossa presidentti Kim Il Sungin äiti Kang Bang Suk asui vuosina 1923-1925. Kyseessä oli tyypillinen korealainen pientila, jossa Kang Bang Sukin vanhemmat toimivat vuokraviljelijöinä.

Iltapäivällä osallistuimme valtion sinfoniaorkesterin konserttiin, joka pidettiin Pjongjangin yhdessä lukuisista konserttitaloista. Taide-elämys oli varsin mielyttävä, vaikka pehmeissä penkeissä alkoiin nukuttaa työntäyteisen päivän jälkeen.

Illan päätti valtaisa, liki tunnin kestänyt ilotulitus puolueen perustamisen kunniaksi. Ilotulitus oli vaikuttava ja perustui täysin korealaiseen suunnitteluun ja ilotulitusteknologiaan.

Maataloutta ja monipuolista ohjelmaa

Lauantaina vietimme aamupäivän Kansan kulttuuritalolla, jossa pidettiin lyhyt Juche-aatteen seminaari.

Iltapäivällä vierailimme presidentti Kim Il Sungin syntymäkodissa ja museossa, joka sijaitsee Mangyongdaessa.

Museon jälkeen matkasimme Pjongjangin ulkopuolella sijaitsevalle Taedonggang valtiontilalle, joka on erikoistunut hedelmäntuotantoon. Tila oli täysin uusi, pinta-alaltaan 735 hehtaaria ja se laajenee vähitellen 1000 hehtaarin laajuiseksi. Alue on alun perin ollut kumpuilevaa seutua ja tilan perustamisen myötä kummut on tasoitettu viljelysmaaksi. Perustyöt

Hedelmätarhalla

ovat vaatineet suunnattomien maamassojen siirtämistä ja tasoittamista. Tilan rakentamisesta onkin vastannut Korean kansanarmeija jonka vastuulla ovat erittäin suuret, kurinalaisuutta vaativat rakennushankkeet. Kuten tiedämme, Koreassa kansanarmeija palvelee kansaa ja osallistuu tiiviisti sosialistiseen rakennustyöhön toisin kuin länsimaissa, missä armeija pelkästään kuluttaa yhteistä varallisuutta. Lisäksi tilalle on rakennettu 1000 asuntoa maatyöläisille. Taedonganin valtiontila tuottaa pääasiassa omenaa (65 % tuotannosta). Lisäksi tuotetaan aprikoosia ja persikkaa. Tilalla työskentelee 3000 henkilöä hedelmänviljelyksen ja hedelmien jatkojalostuksen parissa.

Palattuamme Pjongjangiin siirryimme seuraamaan Arirangnäytöstä Vapun päivän stadionille. Joukkovoimistelunäytös oli varsin mieleen jäävä, erityisesti sen ensi kertaa nähneille tovereille. Liki 100 000 esiintyjää saumattomassa yhteistyössä ï tuskin voitaisiin toteuttaa missään muualla kuin Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Näytös kuvastaa hyvin puolueen 65-vuotisjuhlien kantavaa teemaa, Korean kansan yksimielistä yhtenäisyyttä.

Illan päätteeksi osallistuimme vielä Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean tarjoamalle illalliselle, jonka isäntänä toimi pysyvän komitean varapuheenjohtaja Pyo Hyong Sop. Hän toimi aiemmin myös Yhteiskuntatieteellisen seuran puheenjohtajana ja on tuttu suomalaisillekin Juche-aatteen opiskelijoille aiemmilta Korean matkoilta.

Joukkovoimistelua ja paraatia

Sunnuntaina 10.10 tuli kuluneeksi 65 vuotta Korean työväenpuolueen perustamisesta. Päivällä seurasimme Korean kansanarmeijan paraatia, jonka sanottiin olevan kaikkien aikojen suurin korealainen sotilasparaati. Siihen osallistuivat kaikki aselajit jalkaväen aseista pitkänkantaman ohjuksiin. Tilaisuudessa näimme myös Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin, mikä oli varsin mieleen jäänyt kokemus.

Paraatin jälkeen tutustuimme Korean korkeimman kansankokouksen istuntotaloon ja delegaatioiden johtajilla oli mahdollisuus keskustella Korkeimman kansankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Yong Namin kanssa. Keskusteluissa sivuttiin myös toveri Kim Jong Unin valintaa Korean työväenpuolueen puolustuskomitean varapuheenjohtajaksi. Kim Jong Nam totesi, että Kim Jong Unin valinta takaa Songunpolitiikan ja Korean vallankumouksen jatkumisen presidentti Kim Il Sungin luomalla ja pääsihteeri Kim Jon Ilin edelleen kehittämällä linjalla.

Päivän päätteeksi illalla oli vielä vaikuttava **joukkovoimistelunäytös.**

Kulttuurikeskuksessa ja golfkentällä

Maanantaina, juhlallisuuksien jälkeen vietimme aamupäivän kansan kulttuurikeskuksessa seminaarissa, jonka teemana oli kokemusten vaihtaminen Juche-aatteen opiskelusta eri puolilla maapalloa.

Iltapäivällä matkasimme Nampoon, läntiseen satamakaupunkiin, paikalliselle golfkentälle, jossa vietimme aikaa pelaten erilaisia pelejä ja nauttien piknikistä yhdessä muiden Juche-aatteen delegaatioiden ja korealaisten kanssa.

KÄ/Juha Kieksi

Jatkuu seuraavassa numerossa

Korean työväenpuolue kokoontui tulevaisuutta silmällä pitäen

Korean työväenpuolue juhli näyttävästi lokakuussa puo-lueensa 65-vuotisjuhlia. Juhlaa pohjusti puolueen edustajien syyskuun 28.päivänä pidetty konferenssi, jossa puolue uusi poliittista johtoaan ja vahvisti näin puolueen pyrkimystä pa-rantaa kansalaisten elinoloja ja teollisuuden eri sektoreita.

Syyskuussa pidetty kokous ei varsinaisesti ollut edustajakokous vaan puolue-edustajien konferenssi; vastaavanlainen tapaaminen on Korean dkt:ssa pidetty viimeksi vuonna 1966. Konferenssi valitsi ensimmäisenä kokouspäivänään puoluetta vuodesta 1997 johtaneen Kim Jong Ilin uudelleen pääsihteeriksi. Hänen uudelleenvalintansa voidaan katsoa merkitsevän puolueen jäsenten luottamusta hänen Songun-politiikalleen ja ohjelmalleen, jonka tarkoituksena on rakentaa taloudellisesti vauras ja voimakas sosialistinen Korea seuraavien vuosien aikana.

Korean työväenpuolue juhli Kim Jong Il'n johdolla vuosipäivää. Tässä paraatia seuraamassa.

Puolueen asema vahvistui

Konferenssi sai paljon kansainvälistäkin huomiota, sillä se teki merkittäviä muutoksia puolueen johtoon valitsemalla uuden poliittisen toimikunnan, keskuskomitean ja sotilaskomission. Erityistä mielenkiintoa herätti nuoren Kim Jong Unin valinta puolueen sotilaskomission varapuheenjohtajaksi ï päivää aiemmin Korean kansanarmeija nimitti hänet kenraaliksi. Useiden arvioiden mukaan Kim Jong Un saattaa tulevaisuudessa saada entistäkin suuremman aseman Korean työväenpuolueen ja maan johdossa.

Korean työväenpuolueen konferenssi vahvisti myös Korean työväenpuolueen asemaa vallankumouksen johtajana. 1990-luvulla Korean kansanarmeija nousi sosialistisen rakennustyön keskiöön yhdessä puolueen kanssa. Olosuhteiden nyt ollessa paremmat puolueen uudet henkilövalinnat ja esimerkiksi puolueen sotilaskomission keskeisempi rooli ovat jälleen tuomassa puoluetta vallankumouksen keskeiseksi voimatekijäksi.

Konferenssi pidettiin optimistisissa tunnelmissa

Korean työväenpuolueen edustajien konferenssi pidettiin suotuisissa olosuhteissa. KDKT:n talous on kasvanut tasaisesti ja erityisesti energiantuotannon ja kevyen teollisuuden aloilla on tapahtunut paljon elpymistä. Ulkomaankaupan nopea kasvu ja esimerkiksi tuotantolaitosten uudelleenkäynnistäminen ja automatisointi ovat tuoneet maahan uutta virettä. Vaikeiden vuosien jälkeen Korean työväenpuolueen johdolla kansalaisten elinolosuhteita on ryhdytty määrätietoisesti parantamaan ja puolue-edustajien konferenssi vahvisti tätä suuntausta. Puoluekonferenssin alla ilmoitettiinkin monien uusien rakennusprojektien ja tuotantolaitosten valmistumisesta.

Niin ikään Korean niemimaan turvallisuustilanteen vakaus edesauttoi puoluekonferenssin pitämistä. Sotakorvetti Cheonanin uppoamisesta seurannut Koreoidenvälinen kriisi ei ole laajentunut ja YK:n, Kiinan ja Venäjän asenne Etelä-Korean provosointiyrityksiä kohtaan lievensivät kireitä tunnelmia.

Korean ja Kiinan rajalla sattuneet tuhoisat tulvat elokuun lopulla kuitenkin viivästyttivät konferenssin alkamista.

KÄ/Antti Siika-aho

Toimiiko parlamentarismi ja...

Jatkoa sivulta 8

Onko meillä nähtävissä koneen vaihtoa tai laitteistojen uusimistarvetta? Kieltämättä sellaista tarvetta on havaittavissa. Vaihdetaanko seuraavissa eduskuntavaaleissa riittävästi koneiston osia uusiin osiin? Ovatko ne uudet osat halpoja korjaussarjoja vai todella kestäviä hyväksi koettujen taustatekijöiden kestäviä osia?

Lopuksi muutama suora kysymys meidän kaikkien mietittäväksi: Onko seuraavissa vaaleissa olemassa todellista vaihtoehtoa nykymenolle? Mitä sitten tulee tapahtumaan, kun vaaleissa nostetaan protestiksi oppositiossa ollut puolue eduskunnassa merkittävämpään asemaan? Onko mahdollista, että nykyinen vallankahvassa roikkuva poliittinen eliitti rajoittaa tasavallan enemmistön (kansalaisten) demokraattisia oikeuksia pysyäkseen vallassa? Entä mikä on edessämme, kun kansalaiset huomaavat hiljalleen vaalien jälkeen, että sama, kansalaisia kurjistava touhu jatkuu lähes muuttumattomana?

Olemme tulevissa vaaleissa hyvin kiperien kysymysten edessä. Perinteisesti oikeistolaista politiikkaa harjoittavan sosialidemokraattisen puolueen johto on omiaan hankaloittamaan tulevia ratkaisuja. Ratkaisuja, jotka pitäisi tehdä kansalaisten todellisen hyvinvoinnin ja ihmisoikeusarvoisen elämän puolesta.

Tehkäämme mitä voimme ï meillä on vielä aikaa ja vaalienkin jälkeistä elämää on jossain muodossa olemassa!

Timo Kangasmaa

Pipsa ja Juhani Valo Lähiradiosta Kansan äänen haastattelussa

KÄ: KÄ onnittelee 40 vuotiasta Kansan Radioliittoa kauttanne. Kertoisitko Juhani Valo, mikä on Lähiradio KaRa. Kauanko olette itse olleet mukana?

Lähiradio KaRa on mielestäni parhaiten kuvattavissa termillä **aitodemokraattinen yhteisöradio**. Toinen määritelmäni on **Työtätekevän Kansan Radio** ï sillä kuuluvuusalueella, mihin tämä Lähiradion 100,3 Mhz kantautuu. Olemme itse olleet mukana kesäkuusta 2008, joten nyt on menossa kolmas toimijakautemme. Toimittajaksi emme rohkene itseämme nimittää, olkaamme toimijoita.

KÄ: Oletteko kumpikin päivisin tavallisessa palkkatyössä? Miksi olette lähteneet tähän ñlisätyöhönò.

Olemme kummatkin säännöllisessä, päivittäisessä palkkatyössä. Ei tämä ole lisätyötä, tällä tavoin voimme toimia vuorovaikutuksessa Kansan äänen kanssa ja vastaavasti itse oppia paljon lisää. Voimme myös tehdä omia ohjelmia, itse (Juhani) harrastan outojen pakinoiden ja yhteiskunnallisten parodioiden kirjoittamista ja tämä foorumi sopii minulle. Pidän myös siitä, että pääsen toteuttamaan esiintymisviettiäni. Pipsa puolestaan kirjoittaa ja lausuu runojaan. Lähdimme mukaan, kun oikea toimittaja, Oiva Lavonen sai innostumaan tähän ja suostui opettamaan

ja ohjaamaan meitä.

KÄ: Pipsa, paljonko tämä iltatyö vie teiltä viikossa aikaa? Teetkö radiotyötä hampaat irvessä vai onko tämä hauskaa?

Ohjelmiin menee viisi tuntia viikossa (siis radiossa läsnäoloineen) sekä lisäksi valmisteluihin käytettävä aika, joka on kirjoituksineen ja taustatöineen noin muutama tunti viikossa. Juhanilla menee enemmän hänen pakinoidensa valmisteluun. Emme tee hommia hampaat irvessä, vaan hauskaa meillä on ja se toivottavasti välittyy kuulijoille.

KÄ: Millaisia ohjelmia teidän vastuualeillenne kuuluu, Pipsa? Kerro niistä KÄ:n lukijoille.

Yhteiskunnallisia ja poliittisia ohjelmia sekä maanantaisin Koko Kansan Radion suunnittelu ja lähettäminen.

KÄ: Juhani, meneekö kaikki suorissa lähetyksissä aina nappiin? Voisitko kertoa ñmokiaò ja ilon hetkiä!

Ei todellakaan mene aina nappiin: Meistä riippumattomista syistä ei joskus harvoin ole mennyt pihaustakaan eetteriin, joskus tarvittavan kuuden käden sijasta onkin lähettäjällä ollut käsissään nippu nakkimakkaroita ja on vahingossa ilmoille päässyt ï (tai ollut lainkaan pääsemättä ääntä) jotain vinkunaa, hälyä tai vastaavaa. Ne sitten olen pokkana yrittänyt paikkailla. Tämä mokien paikkailu on tavallaan hauskaa, vaikka samalla tekisi mieli potkia esineitä. Mutta mokat kehittävät valppautta, milloinkaan ei saa olla liian rento ohjelmia lähetettäessä. Silloin yleensä mokia sattuu. Ilon hetki tulee, kun maanantaisin Koko Kansan Radiossa on viimeinen minuutti menossa, on koettu vuorovaikutusta vieraiden kanssa tai muuten on tullut tunne onnistumisesta. Se tunne pitää nollata välittömästi, leijumiseen ei ole varaa. Keskiviikon ilon hetki on silloin, jos kaikki lähetykset ovat menneet ajallaan ja kunnolla eetteriin.

KÄ: Kerrotko Juhani Valo lähiajan tiedossa olevista ohjelmista, mitä on tulossa eetteriin. Miten ohjelmatietoja voi saada etukäteen.

Ohjelmatietoja voi saada etukäteen kurkistamalla linkin **http://www.kansanradioliitto.fi/** alle. Helsingin Sanomat ei julkaise ohjelmatietojamme emmekä taida olla ainoita.

Odotamme kuulevamme lisää Rahikaisen veljesten NATO -ohjelmia, sillä ne saavat todella meikäläisenkin ajattelemaan tyyliin: ñAijoo, näinhän tämä onò. Heidät on pyydetty vieraaksemme ja toivomme heidän ehtivän radioon.

Toinen mieleenpainuva ohjelma on ollut Seppo Aaltosen ja Sanelma Haapalan Tshernobyl ï aiheet ñPerusturva Puntarissaò ï ohjelman otsikon alla. Työväen Korkea Veisu taas esittelee työväenmusiikkia; eihän sitäkään maksullisilla aalloilla tule.

Palestiinan asia on myös aihe, jota haluamme tuoda esille, sillä joka haluaa lukea todellisen terroristivaltion vaiheista, tutkikoon vaikkapa Eitan Haberin laatimaa israelilaisterroristin, entisen pääministerin, Menachem Beginin elämäkertaa ja siten vanhoja, Israelin omia terroristijärjestöjä. Israel toimi sattumoisin samoihin aikoihin samalla tavalla palestiinalaisia kohtaan kuin natsit juutalaisia kohtaan. Haluamme tuoda näitä, piilotettuja asioita enemmän esille, jos kykenemme.

Paljon, paljon muuta hyviä ohjelmia olemme saaneet lähettää radiossa ja samalla itse kuulla, oma maailmankuvamme on totisesti avartunut jo senkin vuoksi.

KÄ: Jos lehtemme lukijoilla on hyviä ohjelmaideoita, miten neuvot heitä menettelemään?

Ottakaa yhteyttä esim. maanantaina soittamalla numeroon 09-7011022 kello 18.30-20.00 välisenä aikana, tai jos olette vierainamme, niin kertomalla ideanne suoraan meille radiossa. Yksittäisten Lähiradion toimittajien sähköposti- tai puhelintietoja emme julkaise.

KÄ: Lopputoivotuksenne lukijoille yhdessä ja erikseen!
Kansan Ääni luettavaksi, kansan ääni kuuluville!

Kiitos haastattelusta
KÄ/AN

Maanantaina, 15.11. klo 18:00-20:00 Koko Kansan Radiossa käydään suora puhelinkontakti / keskusteluohjelma Kallion studiolta, keskustelijoina tärkeistä ja ajankohtaisista ilmastoasioista ovat Olli Tammilehto (pitkänlinjan eko- ja yhteiskunta-aktivisti), Venla Virkamäki (Suomen Luonnonsuojeluliitto) ja Antero Nummiranta.- juontaja

Helsingin Lähiradio 100.3 MHz

Keskusteluaiheina ovat ainakin:
- miksi se päästöjen vähentäminen on niin tärkeää?
- miksi asioista sovitaan kv-tasolla? Toisaalta mitä tehdään jos kansainvälistä sopimusta ei synny vielä?
- miksi ilmastolaki?
- onko minun valinnoillani merkitystä? Elämän suuret ja pienet valinnat..
- miten ilmastonmuutos ja luonnon monimuotoisuus liittyvät toisiinsa?
- Onko ilmastokatastrofi torjuttavissa ilman järjestelmänmuutosta ja millaisia vaihtoehtoja on olemassa?

Voit osallistua ohjelmaan soittamalla studioon puh. 701 1022. Kuuluvuusalue pääkaupunkiseutu ympäristöineen.

Kaukasia sai ystävyysseuran

Helsingissä juhlistettiin lokakuun lopussa uutta ystävyysseuraa, joka kannustaa Kaukasian kansoja rauhanomaiseen yhteiseloon Venäjällä. Uusi järjestö on nimeltään Suomi-Kaukasia- ystävyysseura ry. Seuran puheenjohtaja on Johan Bäckman ja sihteeri, kirkkoherra Juha Molari.

Seuran rekisteröintiä juhlittiin Kavkaz Centerin toimistoa vastapäätä sijaitsevassa Klaus Kurki-nimisessä ravintolassa lokakuun 22.päivänä. Bäckman korosti avajaispuheessaan, että seura tukee Venäjän yhtenäisyyttä.

ñSuomi-Kaukasia-ystävyysseura ei ole separatistinen eikä se tue terrorismiaò, hän sanoi. Suomi-Kaukasia-ystävyysseura ry on vastaveto Mikael Storsjön ylläpitämälle uutisportaali Kavkaz Centerille, joka keskittyy tukemaan ja rahastamaan erilaisia separatistisia terroristiorganisaatioita Kaukasuksella ja joiden päämääränä on luoda islamilainen valtio Kaukasukselle.

Leena Hietanen

Markkinavoimien riemuvoitto Ruotsin vaaleissa

Siitä purki ilonsa ilmi suurpääoma ñDagens Industriò -lehdessä. Lehti totesi, että nyt pakotetaan suurpuolueet entistä enemmän yhteistyöhön. Ja näin on jo tapahtunut. Vähemmistöhallitus ja ñoppositioò pitävät aika matalaa profiilia.

Etukäteen mainostettiin, että ruotsidemokraatteja ei huomioida valtiopäivätyössä. Se ei voi pitää paikkaansa, sillä ruotsalaisessa ñdemokratiassaò kuuluu, että kaikki puolueet sopivat keskenään niin sanotusta kuittausjärjestelmästä. Se tarkoittaa sitä, että kaikkien kansanedustajien tulisi olla paikalla, kun on äänestyksiä. Se asettaa kaikki kansanedustajat koville, sillä eihän Ruotsissa sen enempää kuin Suomessakaan kansanedustajia ole valittu pätevyyden perusteella. Jos kuittausjärjestelmää ei hyväksytä, niin kaikkien kansanedustajien tulisi perehtyä esillä olevaan asiaan. Nykyisen sopimuksen mukaan ryhmä voi päättää, miten ryhmä äänestää poissaolevien jäsenten puolesta. Tällä on käytännön merkitystä, kun valitaan valiokuntapaikkoja. Jos ruotsidemokraatit eivät saa valiokuntapaikkoja mielestään riittävästi, niin he voisivat kieltäytyä kuittausjärjestelmästä.

Nyt on ollut esillä, että Ruotsi vetäisi joukkonsa pois Afganistanista. Hallituksen ulkopuoliset puolueet ovat esittäneet joukkojen kotiuttamista. Kuinka sitten käy, kun asia tulee esille, niin ei ole ollenkaan varmaa, kestävätkö rivit.

Tuomioistuimet ja lautakunnat valitaan myöskin vaalitulosten mukaan. Aikoinaan esitettiin, että kuinka kauheata olisi, jos ruotsidemokraatteja tulisi oikeusistuimiin ja lautakuntiin. Mikä siinä sitten on niin kauheata? Ruotsissa kuten myöskin Suomessa tehdään lehmäkauppoja, mikä tarkoittaa sitä, että asiat pääsääntöisesti on jo ratkaistu etukäteen ja lautakunta ja tuomioistuimet ovat vain kumileimasimia. Tämän olen todennut henkilökohtaisesti itse. Olen ollut

SKP:n vaali- ja infopiste 11.9.2010 Upsalassa vaalitaistelun loppuvaiheessa

eräissä lautakunnissa ja oikeusistuimissa kuultavana 25 vuotta. Asioita ei juuri käsitellä ollenkaan, vaan puheenjohtaja nuijii päätökset yksimielisesti läpi. Ainoastaan kerran on lääninoikeudessa ja kerran sosiaalivakuutuslautakunnassa yksi esittänyt eriävän mielipiteen. Käsittääkseni suurin osa lautakuntien ja tuomioistuinten jäsenistä ei edes ymmärtänyt, mistä on kysymys.

Miten sitten vaaleissa oikein kävi? Vuoden 2010 tulokset % ja vuoden 2006 tulokset suluissa: Kokoomus 30,0 (26,23), Keskusta 6,6 (7,88), Kansanpuolue 7,1 (7,54), Kristillisdemokraatit 5,6 (6,59), Sosiaalidemokraatit 30,9 (34,99), Vasemmistopuolue 5,6 (5,85), Vihreät 7,2 (5,24), Ruotsidemokraatit 5,7 (2,93). Piraattipuolue sai noin 38 000 ääntä ja Feministipuolue noin 24 000 ääntä. Junilista ei näkynyt vaaleissa ollenkaan. Ruotsin Kommunistinen Puolue sai vain 375 ääntä, kun Pohjois-Ruotsin puoluepiiri ei osallistunut valtiollisiin vaaleihin ollenkaan, vaikka valtakunnallisella listalla oli ehdokkaita myöskin sieltä. Ruotsin Kommunistisesta Puolueesta kerrottiin, että he säilyttivät pari paikkaansa kunnanvaltuustoissa. Samoin KPLM(r) kertoi säilyttäneensä saman paikkaluvun valtuustoissa kuin ennenkin. Pohjois-Ruotsissa koko punavihreä liitto lisäsi äänimääräänsä.

Kuinkas siinä sitten näin kävi? Tiedotusvälineet puhuivat paljon Ruotsidemokraateista ja julkisuus oli suurin tekijä heidän menestykseensä. Tietysti he saivat myöskin tukea suurpääomalta, mutta ratkaiseva tekijä oli julkisuus. Kriisiaikoina siirtolaiskysymys on sellainen näkyvä kysymys, jonka myös tavallinen ihminen kohtaa. On tyhmää väittää, että siirtolaiskysymyksessä ei olisi väärinkäytöksiä. Ulkolaisia reppufirmoja käytetään runsaasti niin Ruotsissa kuin Suomessakin ja ammattiyhdistysliike on rähmällään molemmissa maissa. Lisäksi entisistä sosialistisista maista on kärrätty mielisairaita ja muita sosiaalitapauksia. Kyseessä on siis pitkälti köyhän kansan arkipäiväiset käsitykset, joissa ei ole suuremmin hankittu taustatietoja. Tämä ilmiö on koko Euroopan laajuinen ja siitä tulisi asiallisesti valistaa ihmisiä leimaamatta mitään etnistä ryhmää.

Wäinö Pietikäinen

Venäjän pääkaupunki sai uuden kaupunginjohtajan

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Herra Medvedevin antamalla asetuksella Juri Luzhkov irtisanottiin toimestaan ñluottamuksen menettämisenò syyllä. Sanamuoto oli erittäin tiukkasävyinen ja Medvedevin kielenkäytössä sitä käytettiin ensimmäisen kerran. Oikeudenmukaisuuden vuoksi sanottakoon, että Luzhkovia kehoitettiin sopimaan asiasta ñhyvälläò (vastapalveluksena ñvapaaehtoisesta ñirtisanoutumisestaò hänelle kuulemma tarjottiin Liittoneuvoston eli Venäjän parlamentin ylähuoneen varapuheenjohtajan virkaa), mutta Luzhkov kieltäytyi ja hänet irtisanottiin ñpahalla tavallaò.

Ulkomaalainen lukija ei varmastikaan ole tottunut siihen, että Euroopan suurimman kaupungin kaupunginjohtaja, jonka väkiluku on kaksi Suomea, voidaan noin vain siirtää eläkkeelle. Periaatteessa presidentti voi tietenkin menettää luottamuksen ketä tahansa Venäjän alueen johtajaa kohtaan jopa yksinkertaisesti siitä syystä, että jälkimmäinen on vain katsonut hänen suuntaan jotenkin ihmeellisellä tavalla ï presidentti ei ole velvollinen selittämään kenellekään mitään. Presidentti sekä irtisanoo alueiden johtajia toimesta että myös tosiasiassa nimittää heidät virkaan ï sellaisen käytännön otti v. 2004 käyttöön herra Putin (ette varmasti

arvaa syytä)... terrorismin vastaisen taistelun tekosyyllä.
Mitä tulee kuitenkin itse Luzhkoviin, niin tosiasiassa hänelle vastattiin hänen omalla aseellaan. Saatuaan viran heti ñdemokraattisen aallonò huipulla, heti perestroikan jälkeen, Luzhkov vallassaolonsa 18 vuoden aikana rakensi sellaisen ñvaltasuoranò, josta olisi voinut olla kateellinen itse Putin. Vaalien joukkomittaiset väärennykset, valvonnallinen oikeuslaitos, avoimen tyytymättömyyden kaikkien ilmenemismuotojen karkea tukahduttaminen ï kaikki nämä ñhallitun demokratianò tunnusmerkit tulivat ilmi Moskovassa huomattavasti ennemmin kuin muilla Venäjän alueilla. Tosiasiassa Putinin kaudella Luzhkovin asianomainen ñkokemusò vain ulotettiin koskemaan koko maata.

Asiantuntijoiden mukaan ja yksinkertaisemmin niiden ihmisten mielipiteiden mukaan, jotka joutuivat tekemisiin tämän ilmiön kanssa, Moskovassa vallitsi valtavan korkea korruptio, kaikenlaiset lahjukset saavuttivat valtavan korkean tason. Toisaalta johtuen siitä syystä, että Moskovassa on keskitetty 80 % Venäjän kaikista finanssivaroista sekä johtuen itse Luzhkovin tietyistä luonteen piirteistä, myös tavalliset moskovalaiset hyötyivät tästä tavalla tai toisella. Maan muihin alueisiin verrattuna valtavat sosiaalituet ja etuisuudet (kuten tunnettua, ñetuisuuksien monetisoinnistaò noin viisi vuotta sitten, kun maassa lopetettiin eläkeläisten, sotilaiden ym. sosiaalitakuuksia, Moskovan viranomaisten onnistui torjua tämä ilmiö) turvasivat Moskovan kaupunginjohtajalle korkean suosion sen väestön keskuudessa ja tämä suosio ei ole loppunut edes tänäkään päivänä Luzhkovin vastaisen propagandakampanjan ja hänen erottamisensa jälkeen. Ottaisin riskin olettaa, että jos tänään Moskovassa pidettäisiin jonkin ihmeen tuloksena vapaat vaalit, niin Luzhkov voittaisi ne vaalit varmasti.

Liittovaltion keskuksen suhteen Luzhkov on aina käyttäytynyt melko itsenäisesti eikä ilmeisesti lainkaan suunnitellut ennenaikaista siirtymistä eläkkeelle (tosiasiassa hänen valtuutensa kuluvat umpeen ensi vuoden kesänä). Kremlissä tämä asia ymmärrettiin, mikä selittää itse asiassa tässä tapauksessa sekä apparaatin, että tietyssä mielessä myös poliittisten v älineiden käytön ï ensimmäinen kerta Jeltsinin kauden jälkeen järjestettiin komprometointiaineiston voimakas purkaus Venäjän suurimman alueen toimivaa maaherraa vastaan, joka muuten toimi samanaikaisesti myös hallitsevan ñYhtenäisen Venäjänò yhtenä puheenjohtajana.

Television pääkanavat alkoivat yhtäkkiä informoida venäläisiä siitä, mistä yrittivät keskustella kielletyissä kokouksissa opposition edustajat, joiden kokouksia tästä syystä armottomasti hajoitettiin ja sakotettiin muka valehtemisesta. Kerrottiin siitä, että Luzhkovin vaimo on maailman rikkain nainen (virallisesti hänen omaisuutensa arvo on yli yksi miljardi dollaria), että kaupunginjohtajan kanssa pääomia jakavien rakennuttajien hyväksi rumien toimistorakennusten ja eliittiasuntojen rakentamisen syyllä tuhottiin merkittävä osa pääkaupungin historiallisesta arkkitehtuurista, että kaupungissa vallitsee hirveä ekologinen tilanne, että Moskovaa uhkaa liikennekatasrofi jne.

Kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena oli ilmeisesti selittää sekä Moskovan asukkaille että Venäjän muiden alueiden asukkaille, miksi Medvedev menetti yhtäkkiä luottamuksensa Luzhkovia kohtaan. Moskovalaisia nämä suurella kiireellä kyhätyt jutut (tämän alan tarpeen puuttumisen syystä Venäjällä viime vuosina unohdettiin laadukkaan komprometointiaineiston valmistelemisen taito) eivät vakuuttaneet erikoisemmin, kun myös ñlandsareidenkinò reaktio oli aika vetelä. Tästä huolimatta ennakkotapaus saatiin aikaan ï vaikka näinkin omalaatuisella tavalla, mutta politiikka on palaamassa Venäjälle.

Luzhkovin viraltapano lujitti vakavasti Medvedevin asemia niin sanotun ñeliitinò joukossa. Jopa ne, jotka tähän asti pitävät Medvedevia Putinin valvomana henkilönä, tunnustavat tavallisesti, että tämä oli Medvedevin oma päätös. Puhutaan myös siitä, että Luzhkovin tapaisen raskaan sarjan poliitikon tyrmäys on mahdollista vain hyvin voimakkaalle persoonalle. Mielenkiintoista oli tässä mielessä ñYhtenäisen Venäjänò asenne sen yhden puheenjohtajansa suhteen. Ennen Luzhkovin erottamista hänen täydessä valvonnassa ollut ñYhtenäisen Venäjänò Moskovan kaupunkijärjestö esitti protestin ñajojahdinò suhteen ja tämän ñvirkamiesammattiliitonò liittovaltiollinen johto oli hiiren hiljaa koko asiasta. Luzhkovin irtisanomisen jälkeen ñYhtenäisen Venäjänò moskovalaisjäsenet heti vaikenivat; kun taas puolueen liittovaltiollinen johto hyväksyi ilomielin Medevedin asenteen. Yksi puolueen johtajista jopa ilmoitti, että presidentin tekemiä päätöksiä ei käsitellä, vaan ne hyväksytään toimintaohjeeksi. Moskovan läänin Himkin metsänhakkuun välikohtauksen yhteydessä, kun Kremlin administraation käskystä ñYhtenäinen Venäjänò ilman asian käsittelyä johtajansa herra Putinin kanssa suoritti yllättäen täyskäännöksen ja ñpyysiò Medvedevia keskeyttämään metsänhakkuun, syntyi sellainen vaikutelma, että ñYhtenäinen Venäjäò olisi alkanut siirtyä muidenlaisten lippujen alle.

Kaikesta tästä huolimatta Luzhkovin erottamista ei voida yksiselitteisesti pitää Kremlin riemuvoittona. Epämääräiset propagandistiset lyhytelokuvat eivät yhteiskuntapiireille riitä ï maan johdon tulee selkeästi selittää kansalaisilleen, miksi Luzhkov kuitenkin irtisanottiin (erityisesti sen jälkeen kun Putin on jo antanut ymmärtää, että kaikki selittyy muka vain Luzhkovin ja Medvedevin henkilökohtaisella konfliktilla). Selitykset sellaisessa hengessä (kuinka kauheaa!), että Luzhkov ñyritti iskeä kiilaa presidentin ja pääministerin välisiin suhteisiinò eivät kuulosta vakavilta. Jos Kremli ei nyt ryhdy tässä yhteydessä mihinkään toimiin (mikä on täysin mahdollista), niin silloin alistumaton Luzhkov saattaa halutessaan yrittää saada aikaan Venäjän valtaelimille vakavia ongelmia. Toisaalta näyttää siltä, että sellaisia haluja tavallaan on ï entinen kaupunginjohtaja on jo ilmoittanut halustaan ryhtyä har-

Jatkuu sivulla 18

Vorraajan Suomi ei ole täydellinen

Juhani Suomi: Vorraaja Otava 2010. 239 s.

Tohtori ja dosentti Juhani Suomi tiedetään Suomen tunnetuimpana kekkostutkijana. Viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana Suomi on tehnyt mittaamattoman tutkimustyön Presidentti Urho Kaleva Kekkosen elämästä ja ottanut aktiivisesti osaa erityisesti suomalaiseen ulko- ja turvallisuuspoliittiseen väittelyyn.

Suomen vuonna 2009 julkaistu teos *Vorraaja* on erikoinen poikkeus hänen aiempaan tuo-tantoonsa, sillä siinä pääosaa näyttelee kirjoittaja itse. Teos on päiväkirjamuotoon kirjoitettu lyhyt ja ytimekäs kuvaus Juhani Suomen henkilökohtaisista ja yhteiskunnallisista tuntemuksista vajaan vuoden ajalta.

Kirjan nimi itsessään kertoo Suomen tavasta lähestyä asioita: Sana ñvorraajaò on Kainuun murretta ja tarkoittaa kovasti murehtivaa ja kaikesta huolissaan olevaa ihmistä. Teoksessaan hän pohtiikin ajankohtaisia asioita ja elämäänsä kyräilevällä, mutta silti selkeällä otteella.

Kuva latteasta arkistotutkijasta murtuu heti teoksen alkusivuilla, kun Suomi esittää kovaa kritiikkiä harjoitettua uusoikeistolaista talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa kohtaan. Hän ei voi sietää, että nallewahlroosien ja muiden ahneuden vuoksi ihmiset joutuvat värjöttelemään leipäjonoissa ja näkemään puutetta. Vaikka kirjoittaja mielestään omaakin porvarillisen maailmankatsomuksen, omassa lapsuudessa koettu köyhyys on sentään tuonut ymmärryksen oikeudenmukaisuudesta ja vähäosaisista välittämisestä.

Kunnolla vauhtiin Suomi pääsee kommentoidessaan Kokoomuksen johdolla harjoitettua ulko- ja turval-lisuuspolitiikkaa. Huutia saavat niin EU:n liittovaltio kuin yritykset lopettaa presidentin ulkopoliittinen vaikutusvalta. Ulkoministeri Stubbin julkisuushakuinen temppuilu ja narsismi eivät Suomea vakuuta vaan hän peräänkuuluttaa selkeyttä ulkopolitiikkaan.

Nato-kiimaa Suomi pitää osoituksena nykyajan suomettuneisuudesta ja politiikasta, joka on sokeaa maantieteellisille realiteeteille ja historian opetuksille.

Suomi purkaa myös tuntemuksiaan niiltä ajoilta, jolloin Suomessa ryhdyttiin ajamaan alas puolueet-tomuuden aikakauden ulkopolitiikkaa ja hakemaan yhteistyötä lännen kanssa. Hän kertoo joutuneensa ammatillisesti eristetyksi vain siksi, ettei suostunut tinkimään ajatuksistaan.

Kritiikin kärki kohdistuu sosialidemokraatteihin, jotka Kekkosen kauden jälkeen yrittivät omia ulkopolitiikan hoidon ja itäsuhteet itselleen murskaamalla nk. K-linjan puolueettomuusajattelun. Suomi ilmaiseekin lakonisesti, kuinka nämä uudet itäsuhteiden ekspertit olivat NL:n hajoamisen jälkeen ensimmäisinä nöyristelemässä Euroopan Unionin ja USA:n suuntaan.

Päivänpolitiikan lisäksi Suomi muistelee menneitä tapahtumia urallaan sekä kokemuksiaan ulkoministeriöajoiltaan. Osansa saavat myös perhe ja Suomen tytär Johanna, jolle koko teos on omistettu.

Juhani Suomen *Vorraaja* on raikasta luettavaa etenkin nykyisessä tunkkaisessa lännet-tymisen ilmapiirissä. Luke-misen arvoinen teos on erityisesti yleisdemokraattiselle rintamalle, jolle Suomen näkökannat voivat antaa uusia näkökulmia kamppailussa monopoleja ja ylikansallista liittovaltiopolitiikkaa kohtaan.

KÄ/Antti Siika-aho

Sofi Oksasen valheet tympivät jo Virossakin

Sofi Oksasen fasistinen ja rasistinen Viron historian vääristely tympii jo virolaisiakin. Kirjailija Jaan Kaplinski ilmoitti ensimmäisenä, ettei Oksasen antama kuva neuvostoajasta vastaa hänen omaa kokemustaan kyseisestä ajasta. Kaplinski pelkäsi aiheellisesti, että Oksasen valheet ovat korvaamassa oikean historiankirjoituksen. Eesti Päevalehden toimittaja Piret Tali oli tuohtunut Oksasen ankeasta maailmankuvasta, jossa venäläiset ja kommunistit raiskaavat virolaisia. Kaplinski vihjasi erikseen suomenkielisessä blogikirjoituksessaan, että ñPuhdistuksenò on saattanut kirjoittaa jokin työryhmä, jonka mannekiiniksi Sofi on ryhtynyt.

Virolaista fasismia levittää Suomeen naiskolmikko Sofi Oksanen, Imbi Paju ja Kaja Kunnas. Sofi Oksanen ja Imbi Paju levittävät kirjoissaan myyttiä miehityksestä ja oikeuttavat sen avulla venäläisten kansalaisuuden riistoa Virossa. Aidot apartheid-kirjailijat. Helsingin Sanomien toimittaja Kaja Kunnas laillistaa ystäviensä humpuukihistorian viljellen faktoina uutisten lomassa termejä ñvenäläismiehittäjäò ja ñneuvostomiehitysò. Suomalaiset lukijat on Helsingin Sanomien ja WSOY:n avulla aivopesty uskomaan, että sekä Oksasen että Pajun teoksissa olisi kysymys faktasta eikä fiktiosta.

Kaplinski ja Tali eivät valitettavasti vielä ymmärrä koko tragediaa. Suomen kautta maailmalle levitetyn valheen merkitys tarkoittaa sitä, että Viro on kadottanut oman historiansa.

Leena Hietanen

http://jaankaplinski.blogspot.com/2010/10/suomalaisittain-sofi-oksasesta.html

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ilmastoasioita meiltä ja muualta...

jatkoa sivulta 5

Zhangin mielestä Kiinan ja Yhdyvaltojen pitäisi tehdä yhteitä ympäristöystävällisen teknologian saralla.

- Olin erittäin hämmästynyt tästä syytöksestä ja ihmettelen, mitä Yhdysvallat haluaa. Haluavatko he reilua kauppaa, normaalia vuoropuhelua vai läpinäkyvää informaatiota? Menettelytavoista päätellen näyttää siltä, että poliitikot Yhdysvalloissa haluavat lisää ääniä, Zhang sanoi viitaten Yhdysvalloissa marraskuussa järjestettäviin kongressivaaleihin.

Toimitti:
Antero Nummiranta

Lähteet: Em. EU seminaarin puheenvuorot, Uutiststo Xinhua ja muut uutiset

Sadoilla tuhansilla euroilla tukea puolueille - julkisista varoista.

Jälleen paljastui eduskuntapuolueiden ñjunailemiaò rahansiirtoja itselleen, julkisista varoista. Apulaisvaltakunnansyyttäjä Kalske (Tv 1 20.9-10) julkisti haastattelussaan rikosepäilyistä, niiden säätiölain vastaisesta toiminnasta.

Kyseessä on KEVA (kuntieneläkevakuutus) - NOVA sekä RAY (Raha-automaattiyhdistys) - Nuorisosäätiö.

Eduskuntapuolueista Kokoomus, Keskusta ja Sosialidemokraatit ovat varoja saaneet säätiöiltä rikosepäilytutkimuksen mukaan.

Ko. säätiöiden kautta (lain vastaisesti) on tuettu kyseisiä eduskuntapuolueita, jopa sadoillatuhansilla euroilla.

Ei näköjään riitä kyseisille puolueille sekään, että ovat tällä vaalikaudella sopineet keskenään vaalilaki uudistuksen, jolla puoluetuki (uutena myös kuntiin) nousee ja jatkuu vaikka putoaisivat vaaleissa eduskunnasta. Myös Perussuomalaiset tämän hyväksyivät.

ñMaan tapanaò näköjään on kyseisillä puolueilla valehtelu, valehtelu ja valehteluja, ñvastuuò ja kulut siirretään kansalaisille.

ð

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
porspakka@pp.inet.fi
040 5605008

Sosialismiin pyrkivät yhteiseen vaalityöhön.

Vasemmalla olevien puolueiden ja ryhmien välinen yhteistyö ei ole saavuttanut ymmärrystä, etenkään johtavien tovereiden keskuudessa . Vaikka kaikki julistavat: ñKaikkien maiden työläiset liittykää yhteenò .

Ei se käy pienen Suomen sisällä. Syyksi on yleensä esitetty historialliset tekijät, suhtautuminen Stalinin aikaisiin tapahtumiin Neuvostoliitossa, EU vaaleihin osallistuminen tai niiden boikotointi, syytökset toisessa puolueessa joskus tehtyihin virheellisiin päätöksiin, jos mitkä tahansa tekosyyt oman erikoisuuden korostamiseksi. Ei tästä vasemmistolaisen työväenliikkeen hajaannuksesta hyödy muut kuin porvarit.

On turha julistaa omaa puhdasoppisuutta tai porvareille hyväksyttävämpää historian tulkintaa, kuten myös sosialismin tavoitteen piilottelua. Näistä poteroista olisi aika nousta ylös yhdessä keskustelemaan ja toimimaan yhdessä, kun vielä voim-me.

Toivon että tulevissa vaaleissa ne, joilla on kykyä toimisivat yhdessä, yllä mainituista esteistä huolimatta.

Vaalimenestystä toivoen:
Teuvo Taskinen
Siilinjärvi

Turha vaali?

Otsikko jutussani on tarkoituksella provosoiva. Odotan Lapuan liikkeen jämien ja uusien suojeluskuntalaisten edelleenkin lukevan juttujani. Kepun uusi puoluesihteeri, Lääninenkö nimeltään, hän ainakin kaikkivoipaisuudessaan kertoi meille kansalaisille totuudet- eduskuntavaali 2011 on pääministerivaali ja hän tiesi vastakkain olevan Kiviniemen ja Kataisen.Demarit saavat vain katseella seurata, kun oikeisto jyllää ja Naton ovet narisevat. Tulevat vaalit ovat vielä suhteellisen vapaat. Puoluesihteeri pelaa riskialtista peliä. Halveksittava vaalikarja saattaa ollakin toista mieltä ja tuottaa kepulle kaikkien vaalitappioiden äidin. Kepun julkisivu on pahiten tahraantunut, sen piirissä tuntuu olevan valtakunnan suurimmat luikurit. Kaikenlisäksi uusia paljastuksia tulee miltei jokaisen auringonnousun jälkeen. Kansa on huomannut rahalla ostetun eduskunnan kyllä muistavan rahoittajiaan, tavalliselle kansalle on jäänyt vain kova kyrsän kantapala. Äänestäjäkunnan olisi keväällä syytä vaihtaa miltei kaikki ns. kansanedustajat. Muutosta parempaan se ei tietäisi koska hyvin pian uudetkin edustajat huomaisivat oman suun olevan paljon lähempänä kontin suuta. Olisi kuitenkin kohtuullista antaa hyvätuloinen ja vähätöinen homma uusillekin poliitikoille. Nykyeduskunta sentään heräsi korottamaan palkkojaan ennen vaaleja, tosin palkkiotoimikunnan Potemkinin kulissin takaa. Työnantajakapitalistit olivat hurjina. Palkkoja saa nostaa vain prosentin verran korkeintaan. Olisiko nyt eräillä ay-johtajilla aihetta katsoa peiliin, josko sieltä tuijottaisikin tavallista hyväuskoisempi hölmö. Nykyeduskunta ei ainakaan halua politiikkojen arvostuksen nousevan alimmalta porrasaskelmalta edes yhden askelman ylöspäin.

Reino Welling
Jämsänkoski

Jätevesiasetus olisi pitänyt kumota

Anneli Jäätteenmäen hallituksen ainoana saavutuksena oli v. 2003 jätevesiasetus. Se edellytti jätevesien puhdistusjärjestelmien rakentamista viemäriverkostojen ulkopuolisille alueille.

Asetuksen tavoitteet olivat hyvät, mutta käytännössä useimmat pienpuhdistamot ovat käyttökelvottomia. Puhdistusjärjestelmillä saavutetut ympäristöhyödyt ovat lähes olemattomat. Hallitus ja eduskunta eivät kuitenkaan kyenneet osoittamaan sitä, mikä puhdistusvaikutus jätevesipuhdistamoilla on. Tekniikan Maailman (TM) rakennusmaailman suorittamissa testeissä on osoitettu, että yhdenkään laitevalmistajan laitteisto ei täyttänyt asetuksen puhdistusvaatimuksia. Jätevesiasetus tehtiin suuryrityksiä varten siten, että Suomen kansalaiset maksavat jäteveden ja pohjaveden, josta suuryritykset hyötyvät eivätkä veronmaksajat. Maksunvapautuksesta on puhuttu niin, että 65 vuotta täyttäneet saisivat vapau-tuksen.

Turun seudulla ja Turkuun saadaan myös kallista vettä, jota eduskunnan ja hallituksen ajama vesilinja tukee. Turun seudulle ja Turkuun vettä tulee Kokemäenjoesta yli 90 km ja läpi Virtaankankaan harjulla suodatettua tekopohjavettä Turun Saramäen vastaanottosäiliöön. Tekopohjavesihanke käsiteltiin Turun valtuuston kokouksessa, jossa se tuomittiin tuhoon. Samassa valtuuston kokouksessa demarit (SDP) ja Vasemmistoliitto, vihreät ja oikeisto yhteisesti päättivät ottaa lainaa tekopohjavesihankkeen toteuttamiseksi. Siinä kokouksessa Vasemmistoliitto meni myös suurimman porvaripuolueen Kokoomuksen taakse. Ainoastaan yhden ryhmän ainoana valtuutettuna tämä valtuutettu oli sitä mieltä, että Turun vesiasia olisi pitänyt täysin kumota. Heti valtuuston kokouksen jälkeisinä päivinä todettiin, että Turun vesi- ja jätevesimaksut tulevat nousemaan kaksinkertaisiksi, koska hanke maksetaan pääoman ja korkojen osalta takaisin 30 vuodessa.

Veden piti tulla Turkuun ja Turun seudulle tämän vuoden puolella, mutta se tulee vasta ensi vuonna, joka nostaa veden hintaa entisestään. Kulttuuripääkaupunkina Turku jää paitsioon monesta, minkä piti toteutua ja olla valmis Kulttuuripääkaupunki. Tämä on suuri häpeä Turulle.

Esko Luukkonen
Turku

USA ainoa ydin-aseita käyttä-nyt maa

Ainoa maa maailmassa, joka todella on käyttänyt ydinaseita, on USA. Mielestäni tämä tosiasia olisi syytä muistaa nykypäivienkin levottomassa maailmassa.

AaTee
Helsinki

Venäjän pääkaupunki sai uuden kaupunginjohtajan...

Jatkoa sivulta 17

joittamaan politiikkaa. Toistaiseksi on vain epäselvää, miten tämä tulee toteutumaan ï uuden poliittisen puolueen rekisteröiminen nyky-Venäjällä on epärealistista ja toisaalta Luzhkovilla alkaa olla jo ikää (hän täytti hiljattain 74 vuotta). Siitä huolimatta Luzhkov saattaisi keksiä jonkinlaisen version ï eroksena Kremlin asukkaiden enemmistöstä hänellä on poliittisen taistelun todellista kokemusta.

Mutta sillä välin kun entinen kaupunginjohtaja miettii tilannetta, Moskovan uusi kaupunginjohtaja herra Sobjanin ottaa ensimmäisiä askeleita uudessa virassaan. Jokaiselle uudelle johtajalle luonteenomaisten irtisanomisten ja nimitysten lisäksi hän vieraili paikoilla, missä syntyy suurimpia liikenneruuhkia, ilmoitti mitätöivänsä eräät projektit, jotka liittyvät kaupungin kulttuurijäämistön tuhoamiseen jne. Ja mikä on erityisen mielenkiintoista, ensimmäisen kerran aikoihin Moskovan viranomaiset eivät ryhtyneet vastustamaan opposition aikeita järjestää pääkaupungin Triumfalnajan aukiolla kokous, jossa puolustetaan Perustuslain artiklaa 31, joka takaa kokoontumisoikeuden (ulkomaiden TV on useita kertoja näyttänyt opposition pieksäjäisiä tällä aukiolla). Näin ollen myös tässä suhteessa jää on lähdössä.

Muuten sekä ulkomaalaiset että venäläiset asiantuntijat väittävät, että muka ñPutin asetti virkaan Moskovassa oman miehensäò ja olivat kuten aina väärässä. Todellisuudessa Putin kehoitti nimittämään kaupunginjohtajaksi vuodeksi tai kahdeksi iäkkään varakaupunginjohtajan herra Resinin (joka on skandaalinkuuluisa yhden miljoonan euron kellostaan), mutta Medvedev ei suostunut tähän ehdotukseen. Mitä tulee taas Sobjaniniin, niin huolimatta siitä, että aivan viime aikoihin asti hän oli hallituksen apparaatin johtajana, hän ei ole koskaan kuulunut Putinin ñlähipiiriinò. Ja miksi hän olisi kuulunut sinne, jos hänellä ei ole mitään tekemistä Putinille niin rakkaan Leningradin kanssa (melkein koko ikänsä Sobjanin on työskennellyt Siperiassa) eikä häntä olla myöskään nähty missään herra Putinin liikehankkeissa. Näin ollen Putin ei voi odottaa tältä mieheltä jotain erityistä lojaalisuutta itseään kohtaan. Sitä suuremmalla syyllä Sobjaninin lähtö hallituksen apparaatin johtajan virasta heikentää objektiivisesti Putinin asemia, joka on menettänyt näin ollen voimakkaan talousjohtajan. Tilalle tullut herra Volodin ei ole koskaan eikä mitään johtanut ja on tunnettu äärimmäisenä urantekijänä. Siten uuden kaupunginjohtajan nimittämisen yhteydessä voimasuhteet kuuluisassa parivaljakossa ovat hieman muuttuneet Medvedevin hyväksi.

Muuten nämä kaikki ovat toistaiseksi vain olettamuksia. Yksi asia on kuitenkin selvä - Luzhkovin irtisanomiseen päättyi kokonainen aikakausi sekä Moskovan että koko Venäjän elämässä.

Finanssikriisi paljon pahempi ongelma kuin maahanmuuttajat, joista keskustellaan

Finanssikriisillekin ovat tekijänsä ja se tiedetään. Sen seuraukset on pahemmat kuin minkään terroristijärjestön. Finanssikriisin seurauksena on tullut maailmaan valtava määrä työttömiä ja lisää köyhyyttä. Yksityisen ja yritysten omaisuuden takavarikot eivät ole riittäneet rahalla keinottelijoille, pantiin valtiot maksamaan ja velkaantumaan keinottelu pankkien hyväksi. Valtioiden toimesta nyt tavallisilta kansalaisilta kerätään valtavia raha summia, eikä loppua ole näkyvissä. Rahapelurien vuoksi jatketaan eläkkeelle pääsyä, yhteiskunnan tärkeitä palveluja supistetaan, palkkoja ajetaan alas ja veroja korotetaan tai keksitään uusia. Eikä ihmisuhreiltakaan vältytä, kuten tiedetään tilastojen mukaan, köyhyys lyhentää odotettua elinikää ja itsemurhat lisääntyvät.

Rahalla keinottelu, kuten koronkiskonta on tuomittu kautta maailmahistorian. Ison kirjan mukaan, Jeesus Nasaretilainen kaatoi koronkiskureiden pöydät ja hääti ne temppelistä. Väärästä pankkitoiminnasta, koronkiskonnasta syytti Hitler juutalaisia, juutalaisvihan lietsomisessa. Nyt maailman laajuisen talouskriisin aiheuttajien rahanvaihto pöytiä ei ole kaadeltu eikä heitä ole kerätty minnekkään leireille. On alkanut toisen suuntainen keräys, valtiot kerää kansalta rahat peluripankkien tukemiseen, markkinavoimien lepyttämiseen. Se haiskahtaa mafian kiristykseltä, jota ei muka voi panna kuriin, edes Nato, vaan on rahalla rauhoiteltava. Eipäs Vennamon perillispuolue, persussuomalaisetkaan huuda ROSVOT KIINNI. Heille on suurempana uhkana maahanmuuttaja raukat.

Teuvo Taskinen
Siilinjärvi

Tukea Kansan äänelle

Paavo Heikkinen 50 e, Hannu Kautto 140 e, Paavo Junttila ja Saara Lehtomaa 200 e, Larmo Lehtola 20 e, Heikki Männikkö 30 e, Tarja Männikkö 11 e, Matti Wahrman 11 e, Esko Auervuolle 5 e, Kalle Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Evgenia Hilden-Järvenperä 20 e, Jorma Kangasniemi 5 e ja Timo Kangasmaa 20 e.

OKO 554114-227966
Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen puurojuhla

Hermannin kerholla os. hämeentie 67, keskiviikkona 29.12.2010 alk klo 18.00. Tarkemmat tiedot KÄ:n seuraavassa numerossa.

Tervetuloa kaikki paikalle

VALTTERILLE

Pidimme onnistuneesti kirpputoria 4-5.9.2010. Kiitokset siitä tavaroiden lahjoittajille ja kaikille avustajille. Seuraavan kerran pidämme kirpputoria la-su 20 - 21.11.2010. Pöydän numero on 882. Odotamme jälleen kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluimmin dekkarit, romaanit yms. kirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

terveisin Riitta ja Tarja

Uudenvuoden tervehdys Kansan äänelle

Tervehdykset palautetaan 14.12. 2010 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, Heikki Männikölle (os Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki tai Kansan äänelle os PL 780, 00101 Helsinki. Henkilötervehdys 2e ja järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" (15 pmm) 10 e.

Paikkakunta / kaupunginosa / kylä

Tapahtumia ja kokouksia

"Historiaa pitkin ja poikin"

Sodan ja Fasisminvastainen työ ry:n opintopiiri- "Historiaa pitkin ja poikin" kokoontuu Helsingin kirvesmiesten kerholla os. Mäkelänkatu 8, Helsinki seuraavasti:

Tiistai 2.11.2010 klo 17.30, Aiheesta **ñMusiikkia ja sota-propagandaaò** alustaa **Timo Kangasmaa**

Tiistai 7.12.2010 klo 17.30, aiheesta **ñRiitahuhdan Esan vaiheitaò** alustaa **Timo Kangasmaa.**

Maanantaina 14.1.2011 klo 17.30, aiheesta **ñSiihen aikaan kun isä veroilmoituksen tammikuussa teki - pohdintoja verotuksesta eri aikoinaò** kertoo **Pekka Tiainen.**

Kevätkauden opintopiireistä ilmoitamme myöhemmin.

Tervetuloa kuuntelemaan ja keskustelemaan sekä nauttimaan kahvista tai teestä.

Jär. SFT ja DSL:n opintokeskus

Keskustelutilaisuus Kuuban ulkopoliittisesta asemasta

Torstaina 11. marraskuuta 2010 klo. 18.00-20.00
Kurvin Kirja, Hämeentie 48 Helsinki
Luennoitsijana: **Kuuban Suomen suurlähettiläs Sergio Gonza´lez**

Tervetuloa
Suomi-Kuuba- seura

KTP:n Helsingin piirijärjestön vuosikokous

keskiviikkona 15.12.2010 alk. klo 18.00
Käsitellään ajankohtaisia politiikan kysymyksiä sekä vuosikokousasiat.
Tervetuloa kaikki paikalle.

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU:n vastaisen Kansanrintaman laajennettu johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla torstaina 4.11.2010 alk. klo 19.00. (huom. muuttunut aika) Käsitellään ajankohtaisia yhdistyksen toimintaan liittyviä kysymyksiä, lehden kehittämistä ja keskustelaan KÄ:n numeron 6/ 2010 toimitustyöstä. Lisäksi meillä on joitain yhdistyksen talouteen ja jäsenhuoltoon liittyviä kysymyksiä.
Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kommunistien Hermanni-Vallilan osaston vuosikokous pidetään Hermannin kerholla keskiviikkona 8.12.2010 alk. klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat ja poliittinen tilanne.

Tervetuloa

Kansan ääni Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2 keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Työväki leikkauksia vastaan

Euroopan eri maissa järjestettiin 29.9.-10 Ay-liikkeen toimintapäivä leikkauksia vastaan. Suomessa tapahtumia oli useissa kaupungeissa. Helsingin tapahtumassa Hakaniemen torilla järjestäjinä olivat mm. Pääkaupunkiseudun Ammatillinen Paikallisjärjestö, Kriittinen ay-verkosto KRAY sekä useita ammatillisia järjestöjä ja kansalaisliikkeitä. Tilaisuudessa puhuivat useat työpaikkojen ja kansalaisliikkeiden aktivistit.

Helsingin telakan pääluottamusmies Ilpo Haaja nosti esiin harmaan talouden ja työttömyyden kirouksen: ñVastustin alusta saakka EU-jäsenyyttä. Ihmeellistä silloin kuitenkin oli, että monet työläisetkin mainostivat EU:ta mahdollisuutena. Sanottiin mm. sen tuovan töitä, mutta miten kävikään? Sen ansiosta katoaa työpaikkoja, ainakin suomalaisilta työläisiltä. EU:n mukana tuli yksi ñneljästä perusvapaudestaò, vapaa työvoiman liikkuvuus, jonka ansiosta toisista EU-maista saapui työntekijöitä tekemään muutaman euron tuntitaksalla, vaikka Suomessa pitää noudattaa meidän työehtosopimuksia, jotka eivät mahdollista moista orjakauppaa..

Mitä tehdä? Ay-liikettä tulisi suunnata harmaassa taloudessa pyörivän mafian vastavoimaksi. Nyt viimeistään on ryhdyttävä järjestämään toimivaa joukkovoimaa ay-liikkeen muodossa niihin maihin, josta ns. halpatyövoimaa Suomeen rahdataan. Heillä on jo nyt omia metalliyrityksiä yms., joihin ñpuskevatò esim. kiinalaiset halpamiehet vieläkin huonommilla palkoilla. Ay-liikettä tarvitaan selvittämään tämä asia maailmanlaajuisesti. Porvarihallitukset eivät sitä taatusti korjaa, koska se olisi heidän etupiiriensä vastaista toimintaa.

Ay-liikkeen joukkovoimaa tulee käyttää kansainvälisesti. Hommat eivät korjaannu, kuten täällä kuvitellaan sellaisilla yrityksillä kuin esim. ñkäännetty ALVò rakennuksilla. Erittäin hyvä alku parempaan suuntaan sinänsä. Tätä kokeilua tultaneen kiertämään mitä ihmeellisimmillä tavoilla. Siinä sen heikkous piilee. Virkavallalle on taattava lisäresursseja palkkaamalla lisähenkilökuntaa asiaa hoitamaan.

Harmaan rahan ja halpatyön ñmafiaò toimii mm. siten, että Eestiin rekisteröidään esim. meillä liiketoimintakiellossa oleva firma, tai perustetaan vaikkapa netissä uusi firma. Nämä ñeestiläiset firmatò voivat välittää meille suomalaista t. eestiläistä työvoimaa puoli vuotta maksamatta veroja tai sivukuluja. Tämän jälkeen perustetaan uusi firma, joka aloittaa saman toiminnan.

Suomessa työläisiä jää työttömäksi eikä valtio saa veroja. Ongelma työttömyydessä on myös, että todellisia työttömyyslukuja piilotellaan mm. kurssittamalla. Kaikki eivät enää suinkaan ole työvoimahallinnon rekistereissä. Heidät on syrjäytetty tästä yhteiskunnasta esim. työttömyydestä johtuvan alkoholismin takia jne..... Tästä seuraa, että todellinen työttömien lukumäärä on lähes kaksinkertainen tilastoihin verrattuna. Työttömyys koskee pahiten nuorisoa. Yksi työtön nuori, joka ei kykene 10 vuodessa työllistymään, syrjäytyy lopullisesti ja synnyttää lopuksi miljoonan menoerän valtiolleò. Nuorille on taattava työllistymismahdollisuus heti.

Oikeutta siivoojille järjestön vetäjä Kirsti Kangas totesi siivoojien olevan eniten kilpailutettu työntekijäryhmä: ñSiivoushenkilöstö on eniten kilpailutettu, ulkoistettu ja paineitten alla oleva työntekijäryhmä. Heihin on toistuvasti ja aktiivisesti kohdistettu ñjärkeistämistoimiaò, joista uskotaan saavan säästöjä. Yhä enenevä osa heistä ei elä palkallaan, vaan joutuvat turvautumaan eri tukimuotoihin ja toimeentuloturvaan. Näin on tilanne jo kokopäivätyötä tekevällä, saati sitten osa -aikaisella siivoojalla. Sosiaalimenoja ei voi eikä saa leikata. Ne ovat jo alentuneet -90 luvun lamasta sietämättömän alhaalle. Siivoojat ovat byrokratian rattaissa, yksin piilossa, sekä valitettavan hiljaa! Tehdyssä tutkimuksessa yksityissektorin siivoojien eräs ajan henkeä hyvin kuvaava motto onkin: ñParhaiten pärjää, kun ei valita maksamattomista palkoista ja työkohteiden oikeellisuudestaò. Arvo kyllä annetaan, kun on puhdasta, muttei sille joka tekee sen työn. Myös julkisella puolella koetaan, että siivoojilta viedään vähäisetkin edut, kun ns. vanhat ñhyvinò palkatut siivoojat ovat kilpailutuksen ja yksityistämisen pyörteissä.

Ay -liikkeessä kaipaamme yhteisöllisiä arvoja tasaarvoa, oikeudenmukaisuutta ja solidaarisuutta, sekä talkoohenkeä, joka on yhdessä tekemistä ja luo solidaarisuutta, jonka uskomme vielä tulevan. Työstä ja taistelusta se syntyy!ò

Euroopassa lakkoillaan mutta Suomessa pidetään puheita sanoi vasemmisto-opiskelijoiden Katri Immonen: ñOlemme täällä kertomassa, että nykyinen politiikka ei vetele. Leikkaukset, lakko-oikeus, kohtuuhintainen asuminen ja työ ovat ajankohtaisia ja vastarintaa tarvitaan nyt. Suomessa nämä asiat ovat olleet ajankohtaisia edellisestä lamasta alkaen. Uusliberalistinen politiikka, joka palvelee kapitalistista voitontavoittelua, mutta jota perustellaan välttämättömyydellä, on globaali ilmiö, joka on saanut hyvinvointivaltion ahtaalle. Perusturva on jäänyt jälkeen, köyhyys on lisääntynyt ja työntekijöiden neuvotteluasema heikentynyt. Lisäksi tämä politiikka on aiheuttanut nykyisen talouskriisin.

Hyökkäys on ollut niin voimakas, ettei puheiden pitäminen riitä vastavoimaksi. Tarvitaan radikaali, taisteleva ja solidaarinen ammattiyhdistysliike, joka kykenee katsomaan välittömiä intressejään pidemmälle. Tämä ei kuitenkaan riitä. Vastarintaan tarvitaan liittoumia ay-liikkeen, kansalaisjärjestöjen ja -liikkeiden sekä puolueiden kesken. Vastarinnan tulee myös olla globaalia, uutta ja luovaa.

On yhteinen etu, että (**1**) palvelut toimivat eikä leikkauksia enää siedetä, että (**2**) perusturva riittää elämiseen eikä pakota työhön ehdoilla millä tahansa, että (**3**) kaikilla on asunto ja työtä, että kaikille maksetaan samasta työstä samaa palkkaa ja että (**4**) jätämme tuleville sukupolville planeetan, jossa voi elää̀ò.

Nyt on viimeistään aika toimia koko Euroopan laajuisesti työväenluokan etuja kaventavaa politiikkaa vastaan totesi Vastavoimaa edustanut Markus Heikkinen tervehtiessään mielenosoittajia: ñKoko 1990- ja 2000-luvun on Suomen yli pyyhkäissyt ennennäkemätön kapitalistiluokan luokkataistelun aalto. Vuosina 93-2005 omaisuustulot ovat nousseet 282 %. Palkkatulot ovat nousseet 30 %, muiden tulojen mennessä miinukselle tai nollille. Kapitalistiluokka ja heidän etujensa ajajat hyökkäävät meitä vastaan jatkuvasti monista eri suunnista. He aiheuttavat kriisin ja sen varjolla kurjistavat työväenluokkaa. Tälle me haluamme rakentaa vastavoiman. Työnantajapuoli pyrkii romuttamaan työntekijöiden oikeudet hyökkäämällä kaikilla rintamilla. Toisaalta lisätään vuokratyötä, määräaikaisia- ja tarvittaessa ñkutsuttavia työsuhteitaò. Toisaalta vakinaisiltakin työntekijöiltä vaaditaan yhä lisää työtä ja joustoa irtisanomisilla uhkaillen.

Kevään lakkotaistelut osoittivat kuinka työnantajapuoli pyrkii murtamaan työntekijöiden yhteisrintaman häikäilemättömällä pelottelulla, valheilla ja rikkurityövoiman värväämisellä. Olemme rakentamassa yhteistä rintamaa tätä elinkeinoelämän keskusliiton hyökkäystä vastaan. Työnantajien toiminta on pakottamassa tänä syksynä Postiliittoa, Ilmailualan Unionia sekä Lentoemäntä- ja Stuerttiyhdistystä turvautumaan lakkoaseeseen. Hyökkäämällä näillä aloilla työnantajapuoli hyökkää kaikkia työläisiä vastaan. Vastavoima ilmaisee solidaarisuutensa näille taisteluille ja kehottaa kaikkia työläisten organisaatioita osoittamaan heille solidaarisuutensa.

Nykyinen kehitys ei näy pelkästään työpaikoilla vaan myös virastojen luukuilla, sosiaalipalveluissa ja asunnottomuustilastoissa. Asunnottomuus on luokkakysymys. Siksi kehotamme kaikkia osoittamaan mieltä 17.10.10 ñasunnottomien yöò- tapahtumassa.

Toimitti: Heikki Männikkö

Äänestä STP:n ehdokkaita eduskuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaalit käydään keväällä 17.4.2011. Suomen Työväenpuolue STP rp. asettaa ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Laajana yhteistyöjärjestönä luomme poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle oikeistopolitiikalle. Peruspalveluja ei tule leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen tulonjakoon ja leikata voittoja. Tällä palstalla esittelemme ehdokkaitamme vaaleihin saakka.

Abdullah Tammi, Kerava
Uudenmaan vaalipiiri
evp Palopäällikkö

Haluan edistää sosialismin arvomaailman pohjalta rauhaa ja tervettä aineellista- sekä henkistä hyvinvointia maasssamme. Sosialistinen ohjelma palkitsee kansantaloudellisesti, suomalainen yhteiskunta kehittyy ja näkyy elämänlaadun parantumisena.

Wahrman Kalevi, Porvoo
Uudenmaan vaalipiiri
Teleasentaja, Härasdomare

"Terveydenhuollon yksitystäminen on tuhon tie. Tuki yksityiselle puolelle ñKelaò tukineen on lopetettava ja rahat siirrettävä julkisen terveydenhuollon kehittämiseen. Joka käyttää yksityistä terveysbisnestä niin maksakoon myös sen".

Koivisto Esko, Tuusula
Uudenmaan vaalipiiri
Muurari

EI Nato-yhteistyölle. Irti EU:sta. Työtä kaikille. Yritysten ulosliputus lailla kiellettävä. Oikeudenmukaisuutta vanhustenhoitoon, koululaisille, työttömille, eläkeläisille jne. Jo riittää rikkaiden verohelpotukset. Asuntoja asunnottomille.

Ekman Minna, Inkoo
Uudenmaan vaalipiiri
Palveluneuvoja

Tärkeää on riittävä ja tasa-arvoinen sosiaaliturva ja toimeentulo erityisesti lapsiperheille ja vanhuksille asuinpaikasta riippumatta sekä nuorison työttömyyden ja syrjäytymisen ehkäisy. Tulee toteuttaa kauaskantoista ilmastopolitiikkaa.

Leo M. Nieminen, Vantaa
Helsingin vaalipiiri
Yhteiskuntakriitikko

Tärkein ihmisoikeus on inhimillinen toimeentuloturva. Se on toteutettava tarveharkintaisella kansalaispalkalla 1400 euroa/ kk. Tarkoitukseen saadaan lisää rahaa mm. kantamalla vain 20 sentin hupi-kansalaisvero jokaisen pääsylipun hinnassa.

Katajaranta Reijo, Helsinki
Etelä-Karjalan vaalipiiri
Eläkeläinen, Myyjä

Suomi ajautui 1990-luvun itseaiheutetusta lamasta kestotyöttömyyteen, vaikka talous silloin nousikin vauhdilla. Nyt samaan kitaan on joutumassa uusi työttömien vyöry. Tarvitsemme perusteellisen muutoksen tämän syrjäytymiskierteen katkaisemiseksi.

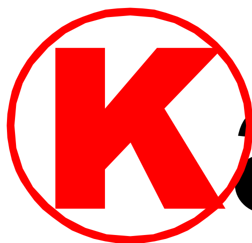
Männikkö Tarja, Helsinki
Helsingin vaalipiiri
Eläkekäsittelijä

Eläkeikää ei saa nostaa. Ei ole mitään ideaa vaatia eläkeiän nostamista, kun maa on täynnä nuoria työttömiä. Eläkkeiden indeksikorotuksissa tulee luopua taitetusta indeksistä ja siirtyä ansiokehityksen mukaiseen korotukseen.

Esko Auervuolle, Helsinki
Etelä-Karjalan vaalipiiri
Eläkeläinen, Betoniraudoittaja

"On lopullisesti torjuttava maamme Natojäsenyys, palattava puolueettomuuteen säilytettäen hyvät suhteet naapurimaihin. Lasten koulunkäynti ja terveydenhoito etusijalle. Eläketurvaa ei saa heikentää. Sosiaalista asuntorakentamista lisättävä".

Kansan ääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/10; joulukuu 2010-tammikuu 2011; 9. vuosikerta; irtonumero 1,70 euroa

Työehtojen heikennykset torjuttava pysyvästi

Porvoon kaupungin työntekijöiden esiintyminen torilla 8.12.10

Äskettäin on käyty taisteluja työpaikkojen puolesta. Valtiolla on "tuottavuusohjelma" työpaikkojen karsimiseksi. Elintason alentamisesta on tehty kilpailukykyä lisäävä tekijä. Vaalien jälkeen taisteluun leikkauksia vastaan. Uhattuna silloin ovat työpaikat ja toimeentulo.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Emme tarvitse aseita hyökkäyssotaan

Kansamme enemmistö torjuu Nato-jäsenyyden. Lupaa kysymättä armeijaamme varustetaan Nato- yhteensopivaksi ja uhrataan paljon rahaa mielipiteiden kääntämiseksi Nato-myönteisiksi. Ainoa keinomme selviytyä on puolueettomuus ja hyvät naapurisuhteet. Nato on huonoin vaihtoehto, joka tulee kyetä torjumaan.

Sivut 11 ja 20

Terveydenhoitoon saatava riittävästi määrärahoja

Päättäjät pyrkivät tuhoamaan julkiset palvelut ja siirtämään ne voitontavoittelijoille. Terveydenhuollolle käy tässä huonosti. Talouskriisi kriisi ajaa päättäjiä köyhän taskuille riistämään myös terveydenhuollolta määrärahat. Kuvassa helsinkiläiset vetoavat päättäjiin palvelujen säilyttämisen puolesta. Enemmän kuitenkin väkeä tarvitaan.

Sivut 6 ja 9

Kaikkien maiden proletaarit - liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki joulukuu 2010

Pienituloisiin kohdistetut leikkaukset väärä suuntaus

Eduskunnassa on käsiteltävänä lakiesitys, että jos alle 25-vuotias kieltäytyy koulutuksesta, toimeentulotuen perusosaa voidaan leikata 20 %. On perusteltu, että toimeentulotuessa ketään ei jätetä heitteille, mutta kun laki säädetään, tulee taas yksi uusi ongelma toimeentuloturvan saamiseen.

Toinen uusi esitys on, että jos keskeyttää opiskelun, ei saa työttömyysturvaa. Sata-komiteasta näyttävät jääneen keppi, mutta eivät toimeentuloturvan korotukset. Työmarkkinatuki esimerkiksi nousee kuukausitasolla 3 euroa! Tulos on siis ei mitään. Jo nyt työttömyysturva voidaan evätä, jos kieltäytyy koulutuksesta. Eli jos opiskelee, menettää työttömyysturvan ja jos lopettaa opiskelun, menettää työttömyysturvan ja jos ei opiskele, rajataan toimeentulotukea.

Aiemmin on ollut jo menettelyä, ettei myönnetä toimeentulotukea, jos ei hae työtä. Nyt rajaus lisätään opiskeluun ja opiskelun lopettamiseen. Työttömyysturvaa taas rajataan, jos ei ole täyttänyt työssäoloehtoa eikä sitä saa jos opiskelee. Käytännössä rajausta tehdään, jos on kirjoilla, mitä lakikaan ei suoraan edellytä, sillä opiskelu voi olla jo päättynyt tutkintopapereiden odottamisen takia. Opintotukea taas rajataan opintojen keston mukaan. Tällöin tulee tilanteita, ettei saa opintotukea, eikä työttömyysturvaa, koska katsotaan opiskelijaksi. Jos sitten on sairastuminen, korvaukset rajataan minimaalisiksi eivätkä rahat riitä.

Tämä on luukuttamista. Käytännössä ei enää tiedä, minkä luukun kautta on haettava, ja mikä on tulkinta kussakin tapauksessa. Lisäksi tiedetään tiukkuus, jolla toimeentulotukea myönnetään, ja asumistukeen on laskettu omavastuut ja vuokrat ovat nousseet. Kun laskuja jää maksamatta, ne menevät perintätoimistoon ja ulosottoon. Käräjäoikeuksien tuomarit tekevät päätöksiä perinnästä ja ulosotosta velkojien hyväksi liukuhihnalta. Lopputulos on, että ollaan kummallisten asioiden viidakossa, jossa oikeuksia ei enää tiedetä.

Työttömyyden kasvu on voimakkaasti pahentanut ongelmia, kun ansiotyötä ole. Tähän liittyy perusvirhe, joka on luukuttamiseen johtavan leikkausajattelun taustalla. Tämän päivän Suomessa yhteiskunta on vetäytynyt työllistämisvastuusta. Aiemmin valtiovallan tehtävä oli järjestää tarvittaessa työtä ja perinne oli sieltä 1860-luvulta asti, että työtä tarvittaessa järjestettiin. Nyt ei. On luotu ajattelutapa, että työ on ihmisten omasta aktiivisuudesta kiinni, omavastuulla. Kun kuitenkin työpaikkoja on 250 000 ï 300 000 vähemmän kuin hakijoita, tuollainen logiikka ei toimi. Se johtaa syrjäyttämiseen.

Yhteiskunnan vetäytyminen työllistämisvastuusta konkretisoituu siihen, että työllistämiseen osoitettuja varoja työhallinnon aktiivisen työvoimapolitiikan momentillle nykyisellään numerolla 30.51 ei ole lisätty, ei edes pitkäaikaistyöttömyyteen. Sanotaan, että tämä on vain yksi momentti. Se on kuitenkin se, mitä on jäljellä yhteiskunnan vastuun ottamisesta työllistämisestä. Siellä on rahaa, mutta sitä ei ole työttömyyden kasvaessa lisätty. Satakomitean työn epäonnistumisen yksi syy on, että nämä asiat eivät olleet käsittelyssä. Askartelu toimeentuloasioissa irrallaan työllisyydestä ei johda haluttuun tulokseen. Opiskelu on tärkeää, mutta sitäkään ei tule käsitellä irrallaan työllisyydestä. Tarvitaan elinkeino- ja teknologiapolitiikkaa, mutta sekin tarvitsee rinnalleen yhteiskunnan vastuuta työllistämisestä. Telakoiden tulevaisuus tulee turvata, mutta jälleen on sanottava, että tässä ja nyt tarvitaan yhteiskunnan työllistämistoimia. Sen rinnalla tarvitaan työmarkkinatuen, opintotukien yms. pienten etuuksien korottamista.

Kansan ääni/Pekka Tiainen

Irlannin talouskriisi

Juhani tanski on STP:n eduskuntavaaliehdokas Kuopion Vaalipiirissä

Kaikkien pieleen menneiden valtion ja EU:n uusliberalistisen projektien loppuvaiheeseen kuuluu syyllisten palkitseminen ja muiden rankaiseminen. Tämä pätee talouskriisiin joutuneiden maiden ja pankkien pelastustöissäkin. Vajeet paikataan pienituloisia verottamalla ja peruspalveluja leikkaamalla.

Yhdysvaltain pankkien konkurssit johtivat maailmanlaajuiseen lamaan. Kreikka pääsi aikanaan Emuun tilastokikkailulla. Kreikka eli vuosia velaksi ja salasi taloutensa tilanteen. Kreikka on ajautunut pahaan jamaan. Sen vaikeudet uhkaavat koko euroaluetta.

EU:n stressitestit huijausta

Yleisen epävarmuuden hälventämiseksi EU halusi kaunistella pankkien kuntoa. EU:n jäsenmaidensa suurimmille pankeille tekemät stressitestit vähättelivät roimasti pankkien riskejä, ja siksi myös testitulokset kaunistelivat pankkien kuntoa. Teollisuusmaiden järjestön OECD:n julkaisema kriittinen tutkimus paljastaa, että todellisuudessa viiden velkaisimman EU-maan pankkien riskit ovat kuusi kertaa EU:n testituloksia suuremmat. Nämä ns. PIIGS-maat ovat Portugali, Irlanti, Italia, Kreikka ja Espanja. EU:n testissä pankkien riskeihin huomioitiin mahdolliset tappiot vain lyhytaikaisesta rahoitusomaisuudesta, kun pankit kärsivät menetyksiä saatavien kirjaustavasta riippumatta. Testeissä otettiin huomioon vain murto-osa riskisaatavista - todelliset riskit unohdettiin. OECD:n tutkimus muistuttaa, että kirjanpidollinen jako lyhyt- ja pitkäaikaisiin saataviin menettää tyystin merkityksensä, jos riskit todella toteutuvat. Yksi EU:n testien keskeinen oletus oli, että valtiot aina hoitavat velkansa. Testejä onkin osuvasti nimitetty ñkusetukseksiò.

Suomalaisten pankkien riskit olivat OECD:n selvityksessä kolminkertaiset EU:n arvauksiin verrattuna: niiden tilanne ei ole hyvä, mutta parempi kuin EU- ja euromailla keskimäärin.

Kreikan tukipäätöksen yhteydessä Jyrki Katainen arveli ñkansanvallan saaneen niskalenkin markkinavoimistaò. EU:n talouskomissaari Olli Rehn lauloi kesällä viran puolesta: ñTalous on tulossa hyvin vakaalle pohjalleò. Huijaus ei muuta maailmaa; huijareita ei helposti huijata. Pankit ja sijoittajat arvelevat, että Kreikan valtio voi päätyä velkasaneeraukseen kolmen vuoden kuluessa. Kreikan ja muiden euroalueen kriisivaltioiden Irlannin, Portugalin ja Espanjan markkinakorot ovat olleet nousussa. Keinottelijoiden mielestä velkaisimpiin eurovaltioihin liittyvät riskit ovat kasvaneet. Suurimmat riskit luuraavat EU-maiden pankkien taseissa.

Kyllä valtio EU-kyydin maksaa...

Vuonna 2008 alkanut talouskriisi iski seuraavaksi Irlantiin. Valuuttakriisi kärjistyi. Irlannin valtionlainojen korot ponkaisivat taivaisiin. Irlannin johtajat vakuuttivat pitkään, että he eivät tarvitse tukipaketteja, mutta lopulta pyysivät apua. Irlannin pankkien velttouden ja niiden valvonnan laiminlyönnit ovat johtaneet tilanteeseen, jossa Suomenkin veronmaksajat asetetaan uudelleen toisen maan velkojen ja vastuuttoman talouspolitiikan takuumiehiksi. Suomen taattavaksi jää korkoineen 741 miljoonaa.

Pankkien pitäisi kantaa liikeriskinsä tavoitellessaan voittoja. Muiden maiden vastuunotto Kreikan veloista on EU:n perustuslain mukaan laiton! Artikla 125 kieltää yhteisvastuun: ñJäsenvaltio ei ole vastuussa eikä ota vastatakseen sitoumuksista, joita toisen jäsenvaltion keskushallinnoilla, alueellisilla, paikallisilla tai muilla viranomaisilla, muilla julkisoikeudellisilla laitoksilla tai julkisilla yrityksillä onò.

EU-federalistit selittävät, että EU- ja Emu-oloissa on kansalaisten uhrauduttava keinottelijoiden hyväksi. Tätä kuvaa vertaus: Joukko ihmisiä oli pudonnut laivalta hyiseen mereen. EU-laivan kapteeni huutaa hädässä oleville: - Pitäkää toisianne kädestä kiinni! Aikansa vettä poljettuaan kaikki painuvat pinnan alle. Järkevä neuvo olisi: - Uikaa rantaan päin, hakekaa vene tai uimarengas ja auttakaa toverinne rantaan!

EU-maiden ei tule taata ongelmavaltioiden velkoja. Tuppurainen Tappuraisen takuumiehenä on kehno vaihtoehto.

Lainan vakuudet

Kataisen jutut Irlannin lainan takuista on sisäpiirihuumoria vaalien edellä. Hän tuskin kertoo tällaisia vitsejä EU:n Ecofin-kokouksissa. ñItsenäinenò Suomi ei voi vaatia, että Irlanti ei saa olla yritysveroparatiisi. Onko Katainen vaatinut takuiksi laivalasteittain viskiä vai pubin Dublinin sivukadulta?

Euron kriisi

Taloustieteen nobelisti Paul Krugman toteaa: ñEurosotkun ydin ei ole holtiton valtiontalouden hoito, vaan euron joustamattomuus. Ja koska eurosta ei voida enää luopua, ainoa tie eteenpäin on poliittisen yhdentymisen syven-täminen, jotta Euroopan maat alkavat toimia Yhdysvaltain osavaltioiden tavoin.ò

Tämän ovat EU-johtajat sisäistäneet. He näkevät liittovaltiokehityksen ainoana keinona estää EU:n ja euroalueen hajoaminen. EU-maiden kansalaisten keskuudessa vastarinta on koko ajan nousussa, joten vallan keskitys ei tuo ratkaisua ongelmiin. Joka maassa pohditaan, mikä valuutta otetaan käyttöön, jos rahaliitto hajoaa.

Seuraavaksi uppoaa Portugali

Irlannin tuki on EU.ssa vain ensiapua. Emu on nyt kuilun partaalla; Portugalia ja Espanjaa odotetaan jo letkajenkkaan.

The Guardian -lehden diplomaattilähteiden mukaan pelastettavien maiden listalla on Portugali. Portugali kiistää avuntarpeen. Saksan Angela Merkel väläytti maansa lähtevän eurosta, jos sen tahtoa ei toteuteta.

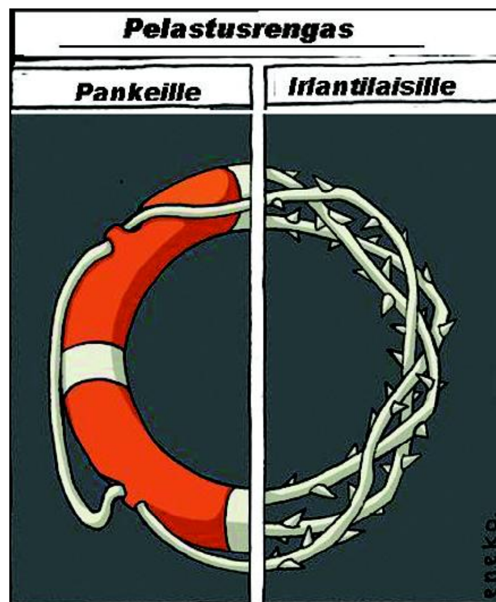
Mari uskoo. Jyrki toivoo. Jutta unelmoi.

Suomen poliittiset johtajat uskovat, että ongelmat poistuvat, jos sulkee silmät, panee tulpat korviin ja ajattelee, miten EU-jäsenyys tuo Suomeen investointeja, rauhaa ja hyvinvointia ja miten vaikutamme Euroopan asioihin EU:n ytimissä.¨

Hajoaako Emu ja unioni?

Korviaan myöten velkaantuneet maat eivät ole selvinneet ilman devalvointia. EU:ssakin paras ratkaisu on velkamaiden irrottaminen eurosta. Yhteisvaluutta on liittovaltion edellytys. Joka puolella EU:lle pohditaan vaihtoehtoja. Meillä on heitetty ajatus mm. Pohjolan Unionista - Pohjoismaiden liitosta, johon Baltian maat voisivat liittyä.

Juhani Tanski

Talouspolitiikan valuvikaan peruskorjaus

Pekka Tiainen on STP:n eduskuntavaaliehdokas Helsingin vaalipiirissä

Ulosottovirastot ja perintätoimistot ulosmittaavat pankkituet Irlannin, Kreikan, Saksan ja Ranskan pankeille ï talouspolitiikan valuvikaan tarvitaan peruskorjaus

Irlannin valtiolla oli vain vähän velkaa, ennenkuin Irlannin pankit romahtivat tappioineen valtion syliin vuosi pari sitten. Nyt Suomi laitettiin osaltaan takaamaan Irlannin pankit 740 miljoonalla eurolla. Osa siitä on suoraa takausta pankeille ja osa takausta Irlannin valtiolle veloista, jotka johtuvat pankkituesta.

Tämä tapahtui sen jälkeen, kun Kreikan pankkien toiminnasta aiheutuneita valtion velkoja oli taattu 1,5 miljardilla eurolla toukokuussa 2010. Silloin Kreikan lainojen takaajiksi sitoutuivat osaltaan Irlanti, Portugali, Espanja ja Italia. Jo silloin nähtiin, että jos ne eivät pysty velkaisuuttaan kattamaan osuutta, Suomen katettavaksi tulee niidenkin osuus.

Meillä siis paukutellaan henkseleitä Euroopan ja maailman pelastajina. On meillä rahhaa. Annetaan, kuka tarvii. Onko kuinka kauan?

Suomea ei 1990-luvun pankkikriisissä kukaan tukenut. Silloin tehtiin aivan perusvirhe siinä, että annettiin pankkitukea ottamatta vastineeksi pankkien osakkeita. Norja otti ja kun pankit olivat taas tolpillaan, niiden osakkeiden kurssinousu toi Norjan valtiolle hyötyä enemmän kuin pankkituen määrä. Suomessa rahat lahjoitettiin. Siis lahjoitettiin! Lahjoitettiin! Aivan uskomatonta nöyristelyä pankkien edessä. Nyt siis taas ollaan antamassa pankkitukea muiden joukossa tällä kertaa Irlannin pankeille.

Suomessa pankkitukilahjaraha jaettiin Meritalle, nykyisin Nordea, ja OKO-pankille, nykyiseltä nimeltään Pohjola pankki. Nyt Nordea on ruotsalainen pankki, jolla on tytäryhtiöitä eri maissa, kuten Suomessa. Rahat siis lahjoitettiin ei-kotimaiselle pankille.

Pankit aiheuttivat tämän kriisin. Eivät yksin, mutta ilman pankkien rahantekoa kriisi ei olisi tullut tällaiseksi. Nyt pankit on pelastettu suunnattomilla summilla. Joulukuun vaihteessa esillä olleiden tietojen mukaan Yhdysvalloissa tukisumma on 3400 miljardia dollaria eli liki 3 000 miljardia euroa. Euro-alueen pankkien takaukset ovat enemmän kuin EUn vuosibudjetti.

Kenen rahaa meillä ollaan jakamassa? Suomi - brändiä kiillotettaessa kulissien taakse on piilotettu hälyttäviä asioita, joita ei tunneta.

Suomessa velkomusasioiden osuus kaikista käräjäoikeuksien päätöksistä oli 1990-luvun laman jälkeen noin viidennes ja nyt 60 %. Aivan viime vuosina ne ovat kolminkertaistuneet yli 200 000:nteen eli velkomuspäätöksiä tehdään tuomioistuimissa 800 kappaletta joka päivä. Perintäyhtiöiden velkaperinnässä on 300 000 ihmistä tai yritystä ja ulosottovirastoissa liki 250 000. Lukuja ei voi summata suoraan, koska paljon on samoja. Pelkästään ulosottovirastoissa perittävä summa on noin 4 miljardia euroa ja vuosittain peritään yli 700 miljoonaa euroa. Se on kutakuinkin sama summa kuin Irlannille osoitetut pankkitakaukset. Kannattaa muistaa, että Stora Enso hukkasi Yhdysvaltain tehdasostossaan 4 miljardia euroa. Soneran arvo puolestaan romahti UMTS-kaupoissa 30 miljardia euroa. On meillä rahhaa. Paukutellaan henkseleitä. Kyllä kansa maksaa.

Velkaperinnässä tilanne on jyrkästi pahentunut sitten 1990-luvun. Silloin valittiin täysin väärä linja, kun sen vastapainoksi, että velat vanhentuvat 15 vuodessa, perintää ja ulosottoa on vastaavasti kiristetty ja Lindorffin kaltaiset perintäyhtiöt on päästetty ryöväämään ihmisten ja yritysten rahoja. On jopa siirretty normaalilaskutusta perintäyhtiölle kuten HUSn, Helsingin ja Uudenmaan Sairaanhoitopiirissä. Kannattaa muistaa, että perintäyhtiöt, kuten Lindorff ja Intrum Justitia ovat ulkomaisia ja siirtävät perimänsä voitot ulkomaille.

Pääongelma on, että pankkeja ei ole pantu kantamaan vastuutaan toimistaan. Oikeuslaitos on alistunut rooliinsa velkaperintäjärjestelmän jatkeena eikä puutu pankkien ja muiden velkojien virheellisiin menettelyihin. Asianajobusiness kuorii omat voittonsa palkkioina päältä, koska niille maksetaan, olipa tulos mikä vain ja pankit ovat hyviä maksajia.

Pankkien valtaan puuttumisen ohella aivan ykköskysymys on työllisyys ja toimeentulo.

Sata-komitea epäonnistui siksi, että toimeentulon parantamiseen tarvitut rahat käytettiin finanssikriisin vahinkoihin. Tässä konkreettinen asia oli, että valtion budjettiin synnytettiin iso aukko, kun sieltä piti kattaa miljardi Kelalle. Kelan tarve johtui siitä, että poistettiin työnantajan kansaneläkevakuutusmaksu hyvitykseksi työeläkemaksukorotuksista, joka johtui työeläkerahastojen menetyksistä finanssikriisissä. Menetys jäi sitten pienemmäksi, mutta kansaneläkevakuutusmaksun poistoa ei peruttu.

Sata-komitean ongelma liittyi alun perin siihen, että menoja ei saanut nostaa. Eli jos nostetaan perusturvaa, ansioturvaa on vähennettävä ja päinvastoin. Jos järjestetään työtä pitkäaikaistyöttömille ja työttömille, joiden työttömyys uhkaa muuttua pitkäaikaistyöttömyydeksi, työmarkkinatuen saajien lukumäärä pienenee, jolloin työttömyysturvaa voidaan parantaa eivätkä työttömyysturvamenot edes kasva, vaikka työttömyysturvaa korotetaan. Tämä osaltaan osoittaa, että keinoja on, mutta ongelma on, että työllistämiseen ei ole lisätty varoja tarpeellisessa määrin Tämä on ideologinen valinta Työllisyys on haluttu sysätä yksilöiden vastuulle, kun aiemmin valtiovallalla oli velvoite järjestää tarvittaessa työtä. Tarvitaan uutta suuntaa työllisyyspolitiikkaan niin, että työtä tarvitsevat saavat työtä ja sitä kautta toimeentulon. Se poistaa velkaantumista sen ohella, että pieniä tuloja ja palkkoja on tarpeen korottaa. Perintäyhtiöiden saalistus tulee lopettaa ja pankeille asettaa vastuuta toiminnastaan. Jos pankit päästetään tavallisten ihmisten rahoilla vastuustaan, kylvetään samalla siemenet uusille ongelmille.

Suomesta on tehty velkavankileirien saaristo. Perintäyhtiöiden ja ulosottovirastojen pihdeissä olevat sadattuhannet ihmiset ja yritykset on vapautettava perinnästä. Se tulee rahoittaa pankkiverolla ja lisäämällä suurten tulojen ja omaisuuksien veroja.

Piikkilankojen sijaan velkavangit hallitaan sosiaaliturvatunnuksilla ja salaisten tietojen vuotamisella pankeille ja muille velkojille.

Valitettavaa on, että muutosta ei tällä hetkellä ole näköpiirissä. Pääsyy tälle on, että meillä ei ole tällä hetkellä Suomessa sellaista vaikutusvaltaista liikettä kuin sotien jälkeisten vuosikymmenien Suomen Kansan Demokraattinen Liitto, jonka tehtävä oli koota kansaa ja työtätekeviä toimimaan yhteistyössä paremman tulevaisuuden puolesta. SKDLn hajottaminen vuonna 1983 oli tässä suhteessa käännekohta, jolla päästettiin valloilleen eriarvoistava kehitys, rahan vallan vahvistaminen, NATO-suuntaus, ympäristön turmeleminen ja toisistamme huolenpitämisen hylkääminen, jotka tänä päivänä uhkaavat kansamme tulevaisuutta. Suomen Työväenpuolue lähtee SKDLn perusajatuksen soveltamisesta 2000-luvun Suomeen ja siihen ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat edistää yhdessä yhteisiä tavoitteita ketään syrjimättä ja kaikkien mukana olevien omia lähtökohtia kunnioittaen luottamuksen ja oikeudenmukaisuuden perustalle rakentaen.

Pekka Tiainen

Ei korppi korpin silmää noki

Saatiinpa taas näyttö herrojen rajattomasta oveluudesta. Näyttö saatiin Kreikan karmaisevasta konkurssiuhasta. Sillä oli ulkomaisten pankkien holtittomasti ilman vakuuksia antamaa velkaa 218,5 miljardia euroa, 20 000 euroa jokaista asukasta kohti. Kun velkojat, suurpääoman pankit, halusivat toisiltaan omiaan pois, koko Eurooppa oli kauhuissaan. Asia hoitui, kun EU-maat riensivät veronmaksajien rahoilla apuun, ettei maailma ajautuisi finanssikriisiin.

Kuinkas sitten kävikään?

Heti perään kerrottiin Irlannin entistä pahemmasta kurimuksesta. Irlannin pankkien velka ulkomaan suurpääoman pankeille on 620 miljardia euroa, karmaisevat 151 000 euroa asukasta kohti. Taas EU riensi verorahoineen apuun. Sinne suurpääoman taskuihin meni 85 miljardia veroeuroa, joka on 170 euroa jokaista eu-asukasta kohti. Eikä tässä kaikki. Kreikan katastrofin perusteella ainakin kaksi muuta maata on katastrofaalisessa jamassa. Portugalin pankkien velka ulkomaille on 22 000 euroa asukasta kohti ja Espanjan 18 000 euroa asukasta kohti. Niidenkin pankit olivat saaneet velkaa ilman vakuuksia.

Näissä tapauksissa neljän maan pankit ovat juonitelleet itselleen mielettömän suuren velan 1 886,8 miljardia euroa riihikuivaa rahaa. Siitä osa on jo kadonnut johonkin, eikä kukaan tiedä paljonko vielä on kadoksissa, sillä eihän niitä ole poltettu. Suurpääoman suunnitelmiin ei alun alkaenkaan ole kuulunut velan kokonaan takaisin maksaminen. Se kokeilee kuinka pitkälle poliitikkojen verorahkeet kestävät. Koko idea perustui siihen, että pankit lainaavat toinen toisilleen, mutta lopulta antavat rahat velaksi ulkopuolisille, joiden velan maksu jätetään kansalaisten kontolle ï parempiosaisille vähemmän ja pienituloisille enemmän.

Mikäli tässä olisi toimittu ns. markkinatalouden periaatteiden mukaan, silloin vakuudettoman lainan antanut pankki on tehnyt riskisijoituksen. Jos velallinen ei kykene velkaansa hoitamaan, pankki häviää riskin ja kärsii tappion nahoissaan. Ulkopuolisten maksamattomat velat ovat heidän voittoja, jotka koituvat pankkien tappioksi. Niitä finanssikapitalistit eivät suurin surminkaan hyväksy, siksi ne vaativat poliitikoilta pääsyä tavallisten kansalaisten kukkarolle ja myös pääsevät. Pankit ja poliitikot toimivat yhteistuumin kuin korppiparvi haaskalla!

o o o

Viimeaikoina on puhuttu toisaalta työn ihannoinnista ja huonoista esimiehistä, jotka kiusaavat, aiheuttavat ahdistusta, työuupumusta ja pilaavat työilmapiirin. Työssä viihtymisestä puhutaan kuin uudesta asiasta. Se ei ole uusi eikä yksin esimiesasia. Se on seurausta kapitalismin luonteesta, riiston kovenemisesta ï loputtomasta voittojen kasvattamisesta.

Jokaisen toivoisi muistavan ja tietävän, että EU on pakottanut väärentämään työllisyystilastoja. Niiden on näytettävä todellisuutta paremmilta, kun pitää todistaa, että työttömyyttä ei ole, on vain tekijöiden puutetta. Kukaan ei ole huolissaan siitä, että miljoona kaksisataatuhatta työtekijää on pätkätöiden työttömyyskierteessä ja tekee töitä työtuntien mukaan enintään kuusi kuukautta vuodessa. Lisäksi tavalla tai toisella työvoiman ulkopuolelle on siirretty, syrjäytetty kolmesataatuhatta ihmistä.

Tätä joukkoa kiusataan viimeisen päälle, kun kapitalistien ruoska selkäänsä soittaa. Ruoskinnan seurausta kuvaa se, että 1990ï 2008 työläisten palkat kasvoivat 65 prosenttia, mutta voitot kapitalistien suurpalkkojen kanssa 305 prosenttia.

Tästä itse kukin voi miettiä onko työväenluokka nukahtanut?

o o o

Eduskuntapuolueet arvelevat, että tulevista eduskuntavaaleista tulee verovaalit. Voi olla, kun niillä on niin kova ääni. Se raikuu kaikissa valtamedioissa. Siihen on varauduttava. Siksi on paikallaan muistella menneitä eli viimeksi toteutettua todella suurta, veret seisauttanutta, verouudistusta vuonna 1993. Silloin yritys-, pääoma- ja todella suurten palkkatulojen verotuksesta leikattiin puolet pois ja osinkotulojen verotus poistettiin kokonaan. Progressiivisesta verotuksesta otettiin pitkä askel kohti tasaveroa.

Entä tulokset? Siinä vaiheessa tuotannon lasku oli jo päättynyt, mutta alkoi raju pääomien ja tuotannon virtaaminen pois maasta. Teollisuudesta katosi satatuhatta ja maataloudesta toiset satatuhatta työpaikkaa, eikä niitä ole saatu takaisin. Vuoden 1990 työtuntien todellista määrää ei ole vielä läheskään saavutettu, vaikka työvoima on lisääntynyt sadallatuhannella. Verojen alennus, kuten nyt tiedetään, ei parantanut työllisyyttä, kävi päinvastoin!

Yhdeksänkymmentäluvun verouudistuksesta lähtien tasaveroon siirtyminen on muuttanut todellisuudeksi sanonnan, että verot kansan verta juo. Jos tulevista vaaleista tehdään pelkät verovaalit, silloin palkkatyöläisten on asetettava kaiken yli meneväksi vaatimukseksi sen, että verot on kerättävä maksukyvyn mukaan. Kaikki tuloverot laidasta laitaan on muutettava progressiivisiksi!

o o o

Jo tästäkin vähästä nähdään, että herrat ovat todella ovelia maailmalla ja meillä. Eduskunnassa he ovat rahoittaneet toinen toisensa jakaen meidän verorahojamme runsaalla kädellä puoluetukina ja palkinneet itsensä jumalattomilla palkoilla ja muka kulukorvauksilla. Eduskunnassa toimitaan yli puoluerajojen tavalla, jossa musta korppi ei toisen korpin silmää noki.

Kai Kontturi

Postiväki torjui irtisanomiset ja palvelujen heikennykset

Lokakuun lopulla Posti- ja Logistiikka alalla syntyi vaikea tilanne, kun hallitus uhkasi säätää lain, jossa puuttuu selkeä rahoitusmalli postitoiminnan- ja palvelujen turvaamiseksi. Taustalla on pian EU:ssa säädettävä direktiivi, joka avaa postitoiminnan kilpailulle siten, että sallitaan esim. alueelliset postit, joilla olisi velvollisuus toimia vain alueilla. Valtakunnalliset postipalvelut jäisivät edelleen Itellalle.

Pistelakot ja ulosmarssit alkoivat Pasilasta. Niiden tuli jatkua maan eri työpisteissä. Ellei sopimukseen olisi päädytty olisi koko laitoksella alkanut lakko. Valtion pyrkimys vähentää väkeä on osa Valtion työpaikkojen ns. tuottavuusohjelmaa, joka käytännössä on "irtisanomisohjelma". Kuvassa lakkovahdit vasemmalta: Christa Luoto, Mari Tanninen ja Silve Ahanen

Maaseudulla, pienissä kunnissa ja yleensä haja-alueilla jakelu on Etelä-Suomen suuriin kasvualueisiin (Tampereen-, Turun- ja pääkaupunkiseudun alueet) verrattuna jopa viisi kertaa kalliimpaa. Tämä avaisi kilpailun ñkaikenlaisille kermankuorijoilleò, jotka laittaisivat postitoimintaa harjoitavia yrityksiä vain niille alueille, jossa se olisi kannattavaa. Itellalle se kuitenkin merkitsisi kannattavuuden jyrkkää laskua. Koska tulevan toiminnan rahoitusta ei ole turvattu, merkitsisi tämä työpisteiden sulkemista sekä työntekijöiden irtisanomisia.

Työehdot korjattava ennen kilpailutusta

Posti- ja logistiikka-alan unioni (PAU) aloittikin pistelakkojen ja ulosmarssien sarjan Itellan eri toimipaikoilla asioiden korjaamiseksi. PAU:n tavoitteena oli turvata alan työehdot työehtosopimuksella ja torjua heikennykset ennen alan avautumista EU-kilpailulle. PAU esitti mm. seuraavia tavoitteita: (**1**) tulee tiukentaa yötyöhön liittyviä tes-määräyksiä, (**2**) estettävä alihankinnan ja vuokratyövoiman käyttö, jolla työt viedään halvempaan työehtosopimukseen, (**3**) osa-aikaisten työntekijöiden lisätyökorvauksen nostaminen ja (**4**) muutosturvan saaminen osaksi työehtosopimusta tuotannollis- ja taloudellisissa irtisanomistilanteissa jne.

Vain huono isäntä tappaa lypsävän lehmän

Kansan äänen toimitus kävi 4.11.2010 Turun postikeskuksessa seuraamassa työntekijöiden ulosmarssia työpaikaltaan. Hallituksen suunnittelemaan lakiesitykseen sisältyi myös esitys ensimmäisen luokan kirjeen poistamisesta. Tähän saakka meillä on ollut sääntö, että ennen 17.00 jätetty kirje on ñyön yliò seuraavana päivänä perillä. Hallituksen esityksen mukaan tämän olisi korvannut ñkahden yön yliò- kirje. Turun sekä monien muiden käsittelykeskusten osalta tämä olisi merkinnyt sitä, että kirjeet ehdittäisiin kuljettaa muualle käsiteltäväksi ja saattaa siitä huolimatta ajoissa perille. Tämä merkitsisi esim. Turun sekä monien muiden jakelukeskusten osalta töiden ja työpaikkojen vähentämistä ehkä jopa koko keskuksen sulkemista. niiden osalta, jonne töitä siirrettäisiin, se olisi merkinnyt lisääntyvää työtä ilman, että tilalle olisi otettu uusia työntekijöitä. Turun lajittelukeskuksen pääluottamusmies **Matti Vikström** otti esimerkin Ruotsista, jossa kilpailevat jakeluyritykset jakavat postia (laskuja ja helppoja lehtiä) 2-3 päivänä viikossa. Se voi joillekin kannattaa, mutta ihmisten tarvitsemat postipalvelut ei tule näin hoidettua. Ihmetellä voi vaan, että hallitus haluaa ñtappaa lypsävän lehmänò. Ammattiosaston puheenjohtaja **Jussi Saariketo** totesi, että Itella voi luokitella kyllä vapaaehtoisesti 1. luokan kirjeen, mutta sen hinta kohoaisi niin korkeaksi, että kukaan ei käyttäisi sitä. Hallituksen esitys olisi tuonut monia muitakin heikennyksiä. Sanomalehden varhaisjakelu ja postin päiväjakelu olisi yhdistetty yötyöksi eikä alan uusille kilpailijoille määrätä mitään laatu-, saatavuus- ja hinnoitteluvaatimuksia

Perustavoitteet saavutettiin

Itellan väki seisoi lujasti vaatimustensa takana ja paikalliset luottamusmiehet toteavat, että rivit eivät missään rakoilleet. Pistelakot loppuivat ja lakonuhka väistyi 7.11.2010, kun päästiin sopimukseen lakon keskeisistä kysymyksistä. Hallitus ilmoitti olevansa valmis muuttamaan eduskunnan käsiteltävänä olevaa esitystä uudeksi postilaiksi. Sen mukaan ministeriö lupaa, että 1. luokan kirje säilyy tuotteena, eikä varhais- ja päiväjakelua yhdistetä yhdeksi yöjakeluksi. Luottamusmiesten ja PAU:n väen piirissä arvioidaan, että näin estettiin 7000 ihmisen siirtäminen yötyöhön ja torjuttiin 5000 työpaikan vähentäminen. Posti/Itellassa on kaikkiaan 25000 työpaikkaa. Sopimukseen saatiin muitakin merkittäviä parannuksia mm. työterveyshuollon ja työvaate kysymysten osalta. Kaksivuotisen sopimuksen mukaan palkankorotus on nyt 1,4 % ja tulevat korotukset noudattavat myöhemmin sovittavaa yleistä linjaa.

KÄ/toimitus

Väki marssi ulos Turun lajittelukeskuksesta 4.11.2010 klo 15.00

LISÄÄ TYÖLÄISIÄ LEIPÄJONOON

Edellisen vuoden verotilastot valmistuvat aina marraskuussa. Siksi todelliset tulo- ja miksei myös työllisyystiedot vaikuttavat aina hieman vanhoilta. Samasta syystä politiikan pelimiehet ehtivät monta kuukautta puhella puuta heinää yhteiskuntarauhan ja oikeistolaisen politiikan pysyvyyden turvaamiseksi.

Verotilastojen ilmestyttyä media julkaisee ja ihailee suurituloisten nimilistoja. Niillä vaivihkaa ujutetaan pienempituloisille perusteetonta ñhyvin meneeò mielikuvaa. Tuloluokkien alapää ei kiinnosta valtamediaa.

Vuonna 2009 palkkatuloa saaneiden määrä supistui 2 845 389:stä 2 613 235:n eli 232 154 hengellä. He olivat koko vuoden työttöminä eivätkä saaneet palkkaa. Näissä työttömissä lähes kaikki 219 148 henkeä sai edellisvuonna palkkaa alle 35 000 euroa vuodessa. Nämä työttömiksi joutuneet menettivät palkkatulona edelliseen vuoteen verraten huikeat 2,72 miljardia euroa. Sen menetti työttömyyteen sysätty pienituloisten joukko, jolla vuoden keskiansio oli 12 433 euroa.

Viime vuonna alle 35 000 euroa sai yhteensä 3,63 miljoonaa, **79,2 prosenttia** tulonsaajista. Heillä vuoden kesitulo oli 16 194 euroa, 1 350 eroa kuukaudessa. Tässä joukossa oli palkansaajia 1,79 miljoonaa, **68,6 prosenttia** palkkaa saaneista. Heidän keskiansionsa oli mitätön 17 140 euroa vuodessa, 1 428 euroa kuukaudessa.

Näissä joukoissa näyttää olevan jat kuva kurjuuden kasvu ja syvene minen. Se on poliitikoitten mutta myös kapitalistisen järjestelmän rajaton häpeä. Se on häpeä työväenluokalle ja työläisille, jotka eivät tunnusta olemassaoloaan luokkana. Se on häpeä myös työväenliikkeelle, joka on jättänyt työläiset oman onnensa nojaan. Niistä kasvavat apua tarvitsevien leipäjonot.

Kai Kontturi

Työaikaa ja työuraa lyhennettävä

EK:n vuodenvaihteessa jättävä toimitusjohtaja Sakari Tamminen sanoi 6.11-10 väli ï Suomen lehtiin ja Kalevaan antamassaan haastattelussa että lomien lyhentäminen voisi olla yksi keino työurien pidentämiseen.Hänen mielestään työuria pitäisi pidentää alusta, keskeltä ja lopusta.Työaika on Suomessa kuulemma maailman lyhimpiä.Tamminen johtaa myös teräsyhtiö Rautaruukkia.

Rautaruukin duunarit eivät johtajansa sanomasta pitäneet,vaan lyhensivät työuraansa vuorokauden mittaisella lakolla. Nähtäväksi jää onko Tamminen valmis pidentämään omaa työuraansa ï ja kuinka pitkään.

SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly vastasi Tammisen ulostuloon STT:lle antamassaan lausunnossa, että työpanoksen kasvattamista tulisi ensin hakea työttömien työllistämisestä sekä osa -aikaisten ja pätkätyöntekijöiden työajan pidentämisestä.Kolmanneksi työelämän pitää olla sellaista,että siellä voidaan tehdä pidempää työuraa.

Työuran pidentämispuheet kumpuavat väitteistä,että Suomesta suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle loppuvat Työläiset ihan tykkänään ja kapitalistit jäävät ilman työvoimaa.Toinen usein kuultu väittämä on,että työikäisten ikäluokkien pienentyessä loppuvat rahat joilla eläkkeet maksetaan.Nämä väitteet eivät kestä lähempää tarkastelua.

Ongelma ei ole lisääntyvä eläkeläisten, vaan tuo Lylynkin mainitsema työttömien ja pätkätyöläisten määrä.Työikäisestä väestöstä on työelämän ulkopuolella puoli miljoonaa ihmistä ja miljoona tekee osa-aikaisia ja muita pätkätöitä.Se on ongelma.Työttömille pitää saada työtä ja pätkätyöläisille kokoaikaista työtä.Ongelmana vain on,että työllistämishaluttomat työnteettäjät eivät palkkaa yhtäkään duunaria, jos ei ole äärimmäinen pakko. Silloinkin he maksavat niin pientä palkkaa,että duunari joutuu hakemaan lisätuloa luukulta.

Kaksitoistamiljoonaisen Kreikan talous meinasi keväällä kaatua. EU:n poliittinen eliitti riensi apuun ja keräsi sille veljellisen apupaketin,110 miljardia euroa.Se on käsittämättömän suuri rahamäärä.

Suomen työeläkeyhtiöt ovat sij oittaneet Kreikkalaisiin jouk kolainoihin 800 miljoonaa euroa.Suuri summa sekin.Se on kuitenkin vain 0,6 prosenttia työeläkerahastojen koko sijoituskannasta,joka kohosi maaliskuun lopussa peräti 130 miljardiin!(STT 8.5.2010)Suomen 1,2 miljoonan eläkeläisen yhteinen varallisuus on siis 20 miljardia suurempi kuin Kreikalle myönnetyt lainat!Jokaisella eläkeläisellä on n. 108 000 euron sijoitukset.Yli miljoonan eläkeläisen keskimääräinen eläke oli viime vuonna 1 050 euroa kuukaudessa. Heillä on siis kahdeksan ja puolen vuoden eläkkeet jemmassa! Toisin on niillä, jotka kuittaavat 40 000 eläkkeen joka kuukausi... Eivät eläkerahat taida olla aivan heti loppumassa ja työssä olevat maksavat työllään koko ajan lisää kassoihin.

Eläkerahastoihin saadaan lisä ä rahoitusta kunhan ne puoli miljo onaa työtöntä ja syrjäytettyä työlli stetään.Se voidaan toteuttaa lyhent ämällä työaika kuuteen tuntiin päivässä ja 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamat-ta sekä laskemalla eläkeikä raskaimmissa töissä kuuteenkymmeneen.

Yhteiskunnan kustannuksella korkeasti koulutetut, kevyttä työtä tekevät herran kekkulit velvoitetaan työskentelemään vähintään 40 vuotta. Samalla saadaan palkkatulojen osuutta kansantulosta nostettua oikeaan suuntaan.Mitä enemmän on porukkaa työssä, sitä enemmän saavat kunnat ja valtio verotuloja ja sitä parempia palveluja ne pystyvät tarjoamaan.-

Siis työaika kuuteen tuntiin päivässä, 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta,sekä eläköitymisikä kuuteenkymmeneen!-Heti. **Se ei ole kohtuuton vaatimus.**

Markku Nieminen

Lentoemäntä – ja Stuerttiyhdistyksen (SLSY) lakko:

Tavoitteet saavutettiin

Suomen lentoemäntien ï ja Stuerttien yhdistyksen puheenjohtajan Thelma Åkersin mukaan (Yle uutiset 10.12) lakon lopettamisneuvotteluissa ensimmäinen tavoite oli varmistaa sopimuksen yleissitovuus. Sen jälkeen tulivat palautumisvapaat ja vapaapäiväjärjestelmän pysyminen entisenlaisena. Sopimuskaudeksi haluttiin kolme vuotta eli sama pituus kuin aiemmin solmitussa Blue 1:n sopimuksessa. Åkersin mukaan erimittaiset sopimukset olisivat aiheuttaneet mahdollisuuden yleissopimuksen kattavuuden murtamiseen.

AKT:n ja IAU:n solidaarisuus tuotti tuloksia. Siinä olisi esimerkkiä SAK:lle, joka ei joukkovoimaansa ole käyttänyt. AKT:n väki on joutunut turvautumaan työtaisteluun ja ymmärtää tuen merkityksen.

Työntekijäpuoli onnistui molemmissa tavoitteissaan. Toki teimme vastaantuloja, eli perustimme vapaaehtoisuuteen perustuvan aikaero ï ja kaukolentoryhmän, jossa työnantaja pystyy tehokkaasti käyttämään henkilökuntaa sanoo Åkers. Vastaantulosta huolimatta hän uskoo, että SLSY:n jäsenistö on tyytyväinen sopimukseen.

SLY:n ja Finnairin välillä solmittu sopimus sisältää jatkuvan neuvottelun periaatteen, joka tarkoittaa sitä, että sopimuskauden aikana voidaan yhdessä hakea ratkaisua ongelmallisiin tilanteisiin. Molempien tavoite on varmasti sama, että Finnair menestyy ja kaikilla säilyy työ ja toimeentulo hyvällä tasolla sanoo Åkers (lähde: Yle uutiset 10.12.2010).

Halpamaista uutisointia

Suurinta huomiota lentoemäntien ja stuerttien lakon aikana saivat ns. palautumisvapaat. Lehdet repivät otsikoita yhdeksän päivän mittaisista vapaista. Surullista on, että nämä jutut menivät täydestä kuin väärä raha. Todellisuudessa lentohenkilökunnalla on yhdeksän päivän ñvapaaò vain aikaerolennoista. Sen yhdeksän päivän aikana he tekevät neljästä viiteen Eurooppan-, tai kotimaan lentoa. On vaikea ymmärtää ja vielä vaikeampi hyväksyä valtamedian valheellista uutisointia.

Valtionyhtiö työehtoja polkemassa

Finnairin toiminta ja tiedotus lakon aikana on oma lukunsa sekin. Se väläytteli esimerkiksi vuokratyövoiman hankkimista ulkomailta aivan kuin siinä ei olisi ollut tarpeeksi, että työehtoja pyrittiin heikentämään. Tällaiseen loan heittoon syyllistyi voittoa tekevä valtion yhtiö! Eikö valtion yhtiöiden pitäisi toimia esimerkillisinä työnantajina jotka arvostavat työntekijöitään?

Hallitus vaihtoon

Valtionyhtiöistä vastaava ministeri Jyri Häkämies ei millään tavalla puuttunut lakon lopettamisneuvotteluun. Paitsi että toivoi keskusjärjestöjen, SAK:n ja EK:n osallistuvan siihen ï ja väläytteli sovittelulautakunnan perustamista. Porvarihallitus näytti kenen puolella se seisoo. Työehtosopimusten yleissitovuus ja työntekijöiden hyvinvointi ei sen vaakakupissa paina mitään. Vain ñmarkkinoiden rauhoitteluò on sen mielestä tärkeää. Kevään vaaleista on saatava protestivaalit, joissa eduskuntaan valitaan sellaisten puolueiden edustajat, jotka uskaltavat astua kapitalistien varpaille ja puolustaa tavallisten Ihmisten oikeuksia.

Solidaarisuudessa on voimaa

Lentoemäntien - ja Stuerttien lakko olisi saattanut jatkua vielä pitkään, elleivät muut kuljetusalan liitot olisi ryhtyneet tukitoimiin. AKT:n ja IAU:n tuki pelästytti Finnairin johdon ja työehtojen heikennykset ja yleissitovuuden murtaminen saatiin estettyä.

AY ï liike näytti kerrankin voimansa ja osoitti että työväen yhteistyössä on voimaa!

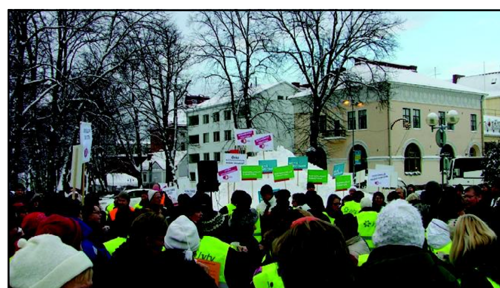
Markku Nieminen

Kaupungin työntekijät marssivat ulos Porvoossa

Porvoon kaupunki irtisanoo 41 työntekijää. Kaikkiaan kaupunki aikoo vähentää yli sata henkilötyövuotta päättyneiden yt-neuvotteluiden tuloksena. Tämän lisäksi jo viime keväänä laaditun budjetin yhteydessä työntekijöitä vähennettiin runsaasti.

Näin siitä huolimatta, että Porvoolla ei ole taloudellista pakkoa irtisanomisiin. Pitkällä aikavälillä kaupungin talous on paremmassa tilassa kuin monen muun kunnan talous.

Porvoon Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL:än, Julkisja yksityisalojen toimihenkilöliitto Jyty:tyn ja Tekniikka ja Terveys KTN:ään kuuluvat työntekijät marssivat ulos työpaikaltaan 8.12.2010. ñUlosmarssillamme haluamme vaikuttaa kaupunginvaltuustoon, jotta se peruisi irtisanomiset ja henkilöstön vähennykset.ò Vaatimus ei liikuttanut kaupunginvaltuustoa, joka päätti numeroin 44 vastaan 6 liittyä ñmarkkinataloussaneeraajienò joukkoon ja päätti toteuttaa irtisanomiset.

Porvoossa kaupungin työntekijät suorittivat ulosmarssin vastatoimena 41 työntekijän irtisanomisille. Porvoon 50 valtuutetusta 46 liittyi markkinataloussaneeraajien joukkoon.

Henkilöstön edustajat totesivat, että henkilöstömäärä voidaan sopeuttaa kaupungin esittämään tavoitemäärään ilman irtisanomisiakin. Henkilöstöjärjestöt ovat ehdottaneet, että irtisanomisten sijaan henkilöstöä koulutetaan niihin tehtäviin, joita jatkossa joka tapauksessa tarvitaan. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi oppisopimuskoulutuksella ja että irtisanottavia henkilöitä palkataan vakituisiksi sijaisiksi.

Työnantajaa neuvotteluissa edustaneet virkamiehet hylkäsivät tarjouksen jonka kaupunginvaltuusto vahvisti. Meidän työtämme tarvitaan, jotta kaupunkilaiset saavat tarvitsemansa palvelut laadukkaasti, luotettavasti ja taloudellisesti. Tuotamme mielellämme kaupunkilaisten tarvitsemat palvelut, jos se meille sallitaan, sanoivat työntekijät,

ñPahoittelemme ulosmarssimme mahdollisesti aiheuttamaa haittaa kaupunkilaisille. Luotamme siihen, että kaupunkilaiset arvostavat tarjoamiamme palveluita ja ymmärtävät, että puolustamme niitä myös tällä tavoin.ò Henkilöstön vakuutukset eivät kiinnostaneet Porvoon oikeistolais-demari konsensusjohtoa.

KÄ/Porvoo

YK:n ilmastokokous päättyi??

Meksikon Cancunissa päättyi YK:n suuri ilmastokokous. Lähes 2 viikkoisen kokouksen aikana maailman maiden edustajat yrittivät löytää ratkaisua ilmastonmuutoksen pysäyttämiseen. Vuoden takainen Kööpenhaminan kokous oli suuri pettymys. Kehitysmaiden ja rikkaiden maiden erimielisyys ilmastonmuutoksen torjunnan kustannusten jakamisesta ajoi kokouksen karille. Tuloksena oli vain julistus, jossa osanottajat ilmaisivat, ettei maapallon ilmasto lämpenisi enempää kuin kaksi astetta teollistumisen alkuvaiheeseen verrattuna. Silläkin olisi katastrofaaliset seuraukset. Kööpenhaminassa kuten Meksikon Cancunissa Bolivia piti kiinni tavoitteesta, joka sallisi vain yhden asteen lämpötilannousun, koska sekin jo tuottaisi kehitysmaille suuria ongelmia.

* * *

Ministeri puolustaa tehometsätaloutta

CANCÚN. Ympäristöministeri Paula Lehtomäki ärsyyntyi kuullessaan kansainvälisen Avaazkampanjaverkoston kovasta kritiikistä Suomen metsäpolitiikkaa kohtaan. ñJoissakin maissa on sahattu kaikki metsät siilitukaksi, ja kun sitten pystytetään yksi mänty johonkin, se on tiputanssin paikka! Sitten joku tulee helikopterilla lentelemään metsiemme päälle ja sanoo, että olette hoitaneet metsätaloutenne paskastiò.

ñSuomen metsien hiilinielun arvioitu pieneneminen ei ole mikään luonnonlaki vaan seurausta poliittisesti asetetuista hakkuumäärien tavoitteista. Niinkuin kaikilla muillakin sektoreilla, tulisi päästöjä lisäävistä poliittisista päätöksistä kantaa vastuu eikä pyrkiä piilottamaan päästöjäò, ilmastovastaava **Venla Virkamäki** sanoo.

Lehtomäki kommentoi *Suomen Luonnolle* myös maamme sijoitusta tuoreessa Climate Change Performance Indexissä (CCPI). Suomi on 57 maan listalla vasta sijalla 31, mikä oikeuttaa ilmastotyössä arvosanaan ñheikkoò. ñMinä näen lasin aina puoliksi täytenä: sijoituksemme nousi viisi sijaa. Mielestäni tilanteemme on oikeasti parempi, sillä meillä on aika konkreettinen suunnitelma vuoteen 2050. Lisäksi teemme, mitä lupaamme, ja uusiutuvien energialähteiden tukemme ovat suuremmat kuin monessa muussa EU-maassaò, sanoo Lehtomäki. Suomen sijoitusta heikentää muun muassa turveteollisuuden suosiminen. Listan kärjessä ovat Brasilia, Ruotsi ja Norja. Pohjalla ovat Saudi-Arabia, Kazakstan, Australia ja Kanada.

Antero Nummiranta
Lähde: Suomen Luonto nettisivu

* * *

Cancúnista pohja ilmastosopimukselle

Cancúnin ilmastokokouksessa saatiin lopulta aikaan sopu, joka on askel kohti sitovan kansainvälisen ilmastosopimuksen syntymistä Etelä-Afrikassa vuoden päästä. Suomalaisten kehitys- ja ympäristöjärjestöjen mukaan sopimus samalla palautti uskon YK-järjestelmään. Lopputulos jättää kuitenkin useita tärkeitä kohtia auki. Kahden viikon neuvottelujen aikana osa teollisuusmaista - erityisesti Yhdysvallat, Japani, Kanada ja Venäjä - madalsivat jo valmiiksi alhaisia odotuksia. Nousevat taloudet Kiinan ja Intian johdolla puolestaan joustivat kannoissaan esimerkiksi päästöjen seurannan läpinäkyvyyttä koskien. Nykyisellä mallilla edetään noin 3,5 asteen ilmaston lämpenemiseen, Cancunin tavoite 2 astetta ja Bolivian presidentti Evo Morales vaatii tiukkaa 1 asteen nousun sietämistä.

Mitä tapahtuu Pohjolassa jo nyt: Toista talvea ennätykselliset lumimassat Suomen etelärannikolla ja pakkanen paukkuu, vaikka arktiset jäät sulavat. Uuden tietokonesimulaation mukaan Eurooppa ja Pohjois-Aasia voivat saada kylmiä talvisäitä, vaikka pohjoinen pallonpuolisko lämpeneekin yleisesti ottaen. Talvet voivat viilentyä ja äärimmäisen kylmien talvisäiden esiintymistodennäköisyys saattaa kolminkertaistua. Simulaatiossa tarkasteltiin, mitä ilmakehässä tapahtuu, jos merijään peittävyys Pohjoisen jäämeren itäosissa vähenee asteittain sadasta prosentista yhteen prosenttiin. Tuloksena oli, että ilman lämpötila ja tuulet reagoivat jääpeitteen vähenemiseen epälineaarisesti. Ilma lämpeni, viileni, ja lämpeni jälleen. Kun meri on jäätön, se menettää lämpöään ylläolevaan kylmään ilmakerrokseen. Kun ilma lämpenee Barentsin- ja Karanmeren yllä, siitä näyttäisi seuraavan välillisesti kylmiä talvituulia Eurooppaan. Entäpä sitten jos Golf- virtaa lakkaa lämmittämästä Pohjolaa?

Antero Nummiranta

* * *

Bolivia vie Cancunin kokouksen sopimukset kansainväliseen laillisuustuomistuimeen.

La Paz, 13.12. (Prensa Latina) - Bolivia vie Meksikon Cancunin ilmastokokouksessa tehdyt sopimukset kansainväliseen laillisuustuomistuimeen, kertoi Bolivian YK-valtuutettu Pablo Solon sunnuntaina maan ñPatria Nuevaò -radiokanavalla. Hän sanoi, että 193 maan Cancunissa hyväksymät sopimukset eivät ole juridisesti päteviä, koska ne ovat ristiriidassa 29.3.1994 voimaan tulleen Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutoksen puitesopimuksen kanssa. Solon totesi, että Cancunin sopimukset eivät perustu todelliseen konsensukseen ja antavat siten valheellisen kuvan ilmastonmuutoksen vastaisten toimien todellisesta luonteesta ja mahdollisuuksista. Bolivia edellyttää tilanteen palauttamista Kioton sopimuksen pohjalle ja asian käsittelyn jatkamista huhtikuussa 2010 Bolivian Tiquipayassa pidettyjen Maailman kansojen ilmastokokouksen ja Äiti Maan oikeuksien kokouksen perustalta. Solon totesi, että nyt laaditut sopimukset sallivat lämpötilan nousemisen neljällä celsiusasteella ja jopa enemmänkin, mitä Bolivian valtuuskunta ei Cancunissa hyväksynyt. Tiquipayassa pidettyihin kokouksiin osallistui 35000 ihmistä 147 maasta. Maailman kansojen ilmastokokous ehdottaa sellaisen kansainvälisen ilmastonmuutostuomioistuimen perustamista, jolla olisi todellinen mahdollisuus estää Yhdysvaltain ja monikansallisten yhtiöiden edelleen jatkama ympäristön saastuttaminen, mitä Cancunissa ei lainkaan huomioitu.

Prensa Latina / KOMINFORM

Terveyspalveluihin riittävästi määrärahoja

Kirjoittaja on STP:n eduskuntavaaliehdokas (sit.) Helsingissä, sekä mielenterveyden keskusliiton valtuuston jäsen

Helsingin Kampissa 7.10. Pro Kuntapalvelu-verkoston järjestämässä kansalaisten budjettiriihi-tilaisuudessa käsiteltiin vanhustenhoitoa ja terveyspalveluita ym. asioita suhteessa Helsingin kaupungin budjettisuunnitelmiin.

June Tuominen esitti vammaispalvelulain tapaan säädettäväksi vanhuspalvelulakia. Sirpa Asko-Seljovaara totesi kuntien panttaavan vanhuspalveluohjelmaa seuraavalle eduskunnalle.

Tilaisuuden avasi verkoston puheenjohtaja Anita Kelles-Viitanen kertoen samalla, mitä maailma Suomelta odottaa. YK:n taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia käsittelevä komitea ilmaisi jo v. 2000 huolestumisensa Suomen tilanteesta: Terveydenhuoltoon tarvittavien määrärahojen supistuksista sekä kuntakohtaisten säästöjen synnyttämästä epätasa-arvosta terveydenhoidon palveluiden saannissa.

Edelleen YK korosti, että julkisiin terveydenhoidon palveluihin tulee kohdentaa riittävästi määrärahoja. Myös tuntemusta taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien täytäntöönpanosta tulee lisätä.

Lisäksi YK kehotti Suomea varmistamaan, että kunnat tarjoavat riittävät terveyspalvelut erityisesti haavoittuville ryhmille kuten lapsille, vanhuksille, liikunta- ja kehitysvammaisille. Suomea pyydettiin erityisesti raportoimaan myös mielenterveyspalveluiden saatavuudesta. Lisäksi raportissaan v.2007 komitea pyysi Suomea torjumaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä kehittämään sitä varten seurantajärjestelmän.

Tanskan malli

Anita Kelles-Viitanen kertoi Tanskan mallista, jota on Tanskassa kehitetty jo 25-vuoden ajan, Skaevingen kunta yhtenä esimerkkinä. Terveys- ja sosiaalijärjestelmä siirrettiin yhden katon alle. Siellä ei terveydenhoitoa rajata vain sairaiden hoitamiseen. Yhtä tärkeää on ennakoiva terveydenhoito ja kuntalaisia aktivoiva oman terveyden ylläpitäminen. Keskus on monitoimikeskus. siellä on mm. vanhusten asuntoja. Se tarjoaa kotipalveluja. Rakentamistukeakin saa, jos kotia pitää remontoida yksilöllisten tarpeiden mukaan. Keskus tarjoaa myös päivähoitoa ja ylläpitää kerhoja muistisairaille. Tanskassa on lain myötä siirrytty pakollisiin vanhuuslautakuntiin, kun Suomessa on edelleen vanha järjestelmä eli vanhusneuvostoja, joilla ei ole lainvoimaa, jolloin niiden mielipidettä ei tarvitse kysyä.

Tanskan vanhuuslautakuntiin valitaan vaaleissa 60-vuotta täyttäneitä ehdokkaita. He osallistuvat myös hoivan laadun seurantaan. Kun ihmisiä näin arvostaan kohdellaan täydet oikeudet omaavina kansalaisina he voivat paremmin ja pysyvät pidempään terveinä.

Valtuutettujen näkökantoja

Tuomas Wallgren (SDP) viittasi alustuksessaan mm. perustuslain 19§:n oikeudesta sosiaaliturvaan. Valtuutetut olivat ailalailla yhtä mieltä mm. siitä, että vanhusten palveluasuntoja puuttuu ja vanhusten hoito on hoidettu huonosti. Omaa aktiivisuutta tukevia hoitopaikkoja tarvitaan. Alueellista tasa-arvoa on tuettava ja vahvistettava. Terveyspalvelut ovat rapautuneet. Mielenterveysongelmat ovat kasvaneet. Ongelmien ennaltaehkäisyyn ei ole panostettu. Hoidon tasoon ja laatuun on kiinnitettävä huomiota. Kuka valvoo? Peruspalvelut eivät pysy kasvuvauhdin mukana. Todettiin, että työttömyys itsessään kärjistää ja lisää ongelmia.

Yrjö Hakanen (SKP) totesi, että plussaa oli, ettei Pajusen leikkauslistaa hyväksytty budjettivalmistelun perustaksi. Huonoa oli, että raami hyväksyttiin kaupunginhallituksessa ja sitäkin Pajunen vielä tiukensi. Tätä lautakunnat nyt joutuvat toteuttamaan v. 2011. Hakasen mielestä Helsinki ei ole vararikossa. Verotulot kasvavat 120 miljoonaa euroa ilman veronkorotuksiakin. Nythän Helsinki korottaa kunnallisveroprosenttiaan yhdellä prosenttiyksiköllä 18,5 prosenttiin, mikä merkitsee vuodessa noin 200 euron lisälaskua / asukas. Hakanen myös totesi, että kokoomus esti Helsingin tekemästä omaa vanhuspalveluohjelmaa.

Kokoomuksen kaupunginvaltuutettu Sirpa Asko-Seljavaara puolusti leikkauksia. Hänen mielestään Helsinki velkaantuu. Nyt on leikattava, koska velkamme nousee yli 2 miljardin v. 2011. Valtaisat investoinnit yht. 670 miljoonaa vaativat leikkauksia, eikä hänen mielestään meillä ole kassavaroja.

Yleisön kommentteja

Vaikeavammainen June Tuominen kysyi, eikö vammaispalvelulain tapaan voitaisi säätää vanhuspalvelulaki, jolloin myös saataisiin kotien muutostyöt ja muut palvelut sekä tarvittaessa henkilökohtainen avustaja, että voisi edelleen asua kotona. Asko- Seljovaara vastasi, että Paula Risikko antoi v. 2009 vanhuspalveluohjelman kunnille, mutta kunnat eivät ole tehneet mitään. Asia siirtyy seuraavalle eduskunnalle, joka valitaan v. 2011.

Eräs omaishoitaja kysyi, kuka voisi olla omaishoitaja, kun hänen tulee olla riittävän terve ja kyvykäs. Kun hän sairastui, niin hänellä itsellään ei enää ollut lupaa olla omaishoitaja. Kunnan tulisi tarjota sijaista, ettei hoidettavan tarvitsisi muuttaa pois kotoaan. Vihreiden Sanna Vesikansa vastasi, että omaishoitajakriteerit määrittelee sosiaalivirasto, mutta päätökset tehdään määrärahojen puitteissa.

Yleisöstä kysyttiin, miten meitä kaupunkilaisia todella kuunnellaan, kun ei esimerkiksi Asko Seljavaara kuuntele koskaan mitään. Miten te valtuutetut todella kuuntelette meitä kaupunkilaisia?

Edelleen todettiin, että vanhenemisen prosessin loppupään tarpeiden palvelut on saatava kuntoon. Budjetti on tehtävä tarpeiden mukaisesti sosiaalisten oikeuksien turvaamiseksi.

Allekirjoittanut saattoi todeta, että yleisön kanssa keskusteluun ja kuulemiseen oli varattu jälleen kerran liian vähän aikaa.

Rosa-Maria Keskivaara

Vanhusten palvelu vaatii kunnilta enemmän suunnittelua

Kansan ääni osallistui Joulun alla kahteen vanhusten ja sairaiden asemaa käsitelleeseen kiintoisaan seminaariin. Tieteiden talolla (4.11.) käsiteltiin vanhusten hoitoa ja asumista. Suomen kansallismuseon auditoriossa pidettiin (9.11.) asiakasrakenteen, hoidon laadun, henkilöstön hyvinvoinnin ja kustannusten erot Kilpa-hankkeen päätösseminaari.

Vanhukset vaaliteemana

Ikääntyneiden ja vanhusten asuminen ja hoito vaativat kunnilta ja valtiolta yhä enemmän suunnittelua ja sellaista uudenlaista ajattelua, johon viimeisin gerontologinen tutkimus ja erilaiset kokeilut ovat antaneet arvokasta tietoa. Vanhusten hyvän elämän takaamiseksi on parhaillaan tekeillä myös *vanhuspalvelulaki*. Kiviniemen hallitus ei sitä enää tee. Lain sisällöstä ja velvoittavuudesta on aika aloittaa keskustelu. Laissa tulisi määritellä ikääntyneiden asema, osallisuus, oikeudet, palvelut ja etuudet. Se pitäisi kirjata tulevaan hallitusohjelmaan. Laki tulee eduskuntakäsittelyyn viimeistään ensi kevään vaalien jälkeen. Tulossa on myös *EU- direktiivi*, joka kieltää iän perusteella tapahtuvan syrjinnän. Vanhusten asumisen ja hyvän elämän edellytyksiä ovat, että instituutiot eivät nöyryytä jäseniään, eivätkä kohtele kaltoin tai huonosti toisiaan. Kipupisteitä ovat yksinäisyys, omaishoito, laitokset, ns. myöhästyneet siirtymiset (eli vanhukselle ei löydy ajoissa sopivaa hoitopaikkaa), dementoituminen ja kuoleman puitteet.

Ryhmällä on voimaa

Seminaarin karismaattisin puhuja oli yleislääketieteen professori Sirkka-Liisa Kivelä, joka varoitti yliampuvasta kotihoitokeskustelusta. Terveelliseen elämään kuuluu paitsi fyysinen ja psyykkinen myös sosiaalinen ulottuvuus. Nykyinen lääkärikoulutus perustuu yksilökeskeiseen ajatteluun. Ryhmätoiminta on hyväksi miltei missä hyvänsä muodossa: Ryhmäliikunnan ja muisteluryhmien vaikutus on yhtä hyvä kuin masennuslääkkeiden. Samaan ikäryhmään kuuluvat ymmärtävät toisiaan. Ryhmällä on voimaa. Kotihoito ei toteuta näitä ryhmävoiman etuja. Ryhmä on myös halvenpaa kuin yksilöllinen terapiahoito. Ylikansallisten sijoittajien ja puhtaan markkinatalouden aiheuttamista vaaroista vanhusten palveluasumiseen professori Kivelä puuttui vielä seminaarin jälkeenkin Kirkko ja Kaupunki- lehden kirjoituksessaan seuraavasti: "Vanhusten palveluasuminen slummiutuu. Pieniä palvelutaloja ja ryhmäkoteja jää tyhjiksi. Entä jos sijoittajat eivät saakaan riittävästi tuottoja ja siirtävät omaisuuttaan tuottavampiin yrityksiin? Maahamme saattaa jäädä vain yksi tai pari isoa yritystä. Nyt niin intohimoisesti tavoitellut markkinat eivät toimikaan. Kilpailua ei ole, ja hinnat nousevat. Pahin uhka on se, että tuottoihinsa tyytymättömät sijoittajat lähtevät äkillisesti vetäytyvät palveluasumisyrityksistä. Vanhusten hoidon järjestäminen on kuntien lakisääteinen velvollisuus, mutta markkinatalouteen ja suuriin yrityksiin luottaneet kunnat ovat heikentäneet osaamistaan palveluasumisen tuottamisessa. Kuntien oman toiminnan rakentaminen ja uuden osaamisen hankkiminen kestää vuosia.

Kumpi on parempaa, yksityinen vai julkinen palveluasuminen?

Kilpahankkeessa on tutkittu yritysten, järjestöjen ja kunnallisten asumispalveluiden eroja asiakasrakenteessa, hoidon laadussa, kustannuksissa ja henkilöstön hyvinvoinnissa. Lisäksi on selvitetty tilaajien ja tuottajien kokemuksia kilpailuttamisesta ja sen vaikutuksista. Hankkeessa on kerätty laaja aineisto yli 150:stä ikäihmisten asumispalveluyksiköstä ja vanhainkodista. Hanke on toteutettu TYKES-ohjelman ja Työsuojelurahaston rahoituksella. Kilpa- hankkeen taustalla vaikuttivat hankintalaki ja ostopalveluiden kilpailutus. Kun kunta ostaa palveluasumista tai mitä tahansa ulkoista palvelua, tuijotetaan alkuun vain sopimushintaan. Palvelun tuotantokustannukset muodostuvat hoitopäivän hinnasta, henkilöstökuluista ja toimintakuluista. Lopullisissa kuluissa olisi huomioitava myös transaktiokustannukset eli tilaaminen, kilpailutus ja valvonta. Laatuvarmennushypoteesina voidaan todeta, että laatua on vaikea valvoa ja siitä on helppo tinkiä. Espoo ja Vantaa ovat aktiivisia kilpailuttajia Helsinkiin verrattuna. Kunnan omaa tuotantoa ei kilpailuteta. Vain Helsingissä on merkittävää omaa palvelutuotantoa.

Kustaankartanossa löytyy asiantuntemusta

Tutkimuksessa havaittua:

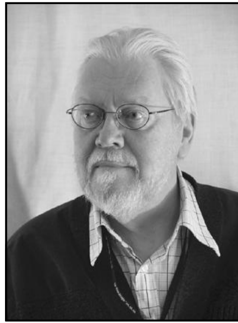
Halvinta tuotanto on aina kunnallisessa palveluasumisessa, jossa myös selvästi liian vähän henkilökuntaa. Lääkkeitä (uni- yms.) voidaan käyttää kustannusten alentamiseen ja sitä tapahtuu enemmän yksityisen palveluasumisen puolella. Painoindeksi: asiakkaan painonlasku on vähäisintä julkisen palvelun puolella. Painehaavoja on enemmän siellä missä työn kuormittettavuus on suurin. Työntekijöiden kuormitusta on eniten järjestöjen palveluasumistaloissa, mutta ne ovat myös parhaita sitoutuneisuudessa ja työntekijöiden tyytyväisyydessä.

Tuottavimmat ovat kiireisimpiä.

Yksityisellä puolella on eniten hoitajia. Henkilöstön koulutustasolla ja asenteella on merkitystä. Henkilöstön hyvinvointiin vaikuttaa liiallinen kuormitus, varhainen eläköityminen ja johtamisen oikeudenmukaisuus. Yksityisissä taloissa itsenäisyys on vähäisintä. Tehostetun palveluasumisen piirissä on huomattavasti enemmän asiakkaita kuin vanhainkodeissa. Yksityisten osuus on

Jatkuu sivulla 7

Hesari?? Vieläkö se ilmestyy?

Hannu Kautto on STP:n eduskuntavaaliehdokas Uudenmaan vaalipiirissä

Helsingin Sanomien HS uusi vastaava päätoimittaja metsänhoitaja ja Sanoman toimittajakoulun käynyt Mikael Pentikäinen MP (edeltäjä Janne Virkkunen on ylioppilas) kirjoitti aprillipäivänä 1.4.2010 lehteensä jutun ñMies vaihtuu, linja pysyyò. Suhtauduin siihen ensin kuin harmittomaan aprillipilaan, mutta en silti syönyt silliä enkä juonut kuravettä päälle. Erittelevä tarkastelu toi esiin monenmoista.

HS on sanomalehti, joka itse kutsuu itseään laatulehdeksi (MP: HSn sisältö on ensiluokkaista) täsmentämättä asiaa. Väitteellä ei mielestäni ole perää. MP: lehdellä on enemmän lukijoita kuin koskaan. Tämä on valhe, sillä levikintarkastuksen mukaan HS:n levikki maanantaista lauantaihin 2000 oli 446972 ja 2009 vain 388642 sekä sunnuntaisin 517860 ja 451605. Lukijamäärä 2008 oli 958000 ja syksy 2009/kevät 2010 enää 940000. Levikki laskee, mikä näkyy lehden levikin vimmaisissa kasvattamisponnisteluissa. HS on ykköslehti Uudellamaalla ja kakkoslehti muissa maakunnissa.

MP kirjoitti, että lehden periaatelinja pysyy. Sitä päivitettiin viimeksi 1974: ñHelsingin Sanomat on sitoutumaton päivälehti, joka pyrkii edistämään ja vahvistamaan kansanvaltaisuutta, yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja mielipiteen vapautta. Tehtäväänsä lehti toteuttaa ensisijaisesti tasapuolisen, nopean ja luotettavan uutisvälityksen avulla. Helsingin Sanomat määrittää kantansa itsenäisesti, riippumatta poliittisista tai taloudellisista päätöksentekijöistä tai muista painostusryhmistä. Tätä riippumattomuuslinjaansa lehti seuraa myös päivittäisessä uutisvälityksessään. Pyrkiessään puolustamaan ja vahvistamaan moniarvoisen yhteiskunnan kansanvaltaisuutta Helsingin Sanomat kiinnittää erityisesti huomiota mielipiteen vapauden toteutumiseen. Helsingin Sanomien käsityksen mukaan yhteiskunnan tasapainoinen kehitys on mahdollinen vain silloin, kun kaikkia kansalaisia palvelevan, monipuolisen tiedonvälityksen jatkuvuus on taattu. Uutisvälityksessään Helsingin Sanomat pitää tavoitteena sellaisen kokonaiskuvan muodostumista, joka koostuu kansalaisten omaehtoisille ratkaisuille tarpeellisista tiedoista.ò

Sitoutumattomuus tarkoittaa sitä, että HS on porvarillinen kapitalisteja puolustava ja työväen vastainen lehti. HS ymmärtänee kansanvaltaisuuden niin, että alamainen (milloin meistä tulee kansalaisia?) on vallankahvassa niin kauan kuin pitelee kynää äänestyskopissa, mutta ei proletariaatin diktatuurina. HSn oikeudenmukaisuus merkitsee sitä, että asiat hoidetaan luokkatietoisesti valkoisten eli oikeiston mielen mukaisesti (hyvävelijärjestelmä ja maan tapa). Työkansalla on oma oikeudenmukaisuutensa. HS antaa ihmisten vapaasti olla mitä mieltä tahansa, kunhan eivät tarjoa mielipidettään valtalehdelle tai ryhdy valmistelemaan yhteiskuntajärjestelmän muutosta.

HS ei ole uutisvälityksessään tasapuolinen, sillä lehti välittää eri maista erityyppisiä uutisia kuten Venäjältä, Kiinasta, Kuubasta, Korean demokraattisesta kansantasavallasta KDKT ja muista vastaavista maista, joiden talous poikkeaa USAn hyväksymästä taloudesta. Kapitalismista poikkeavista maista HS välittää kielteisiä ja pahantahtoisia uutisia. Näistä maista HS välittää kyseenalaisia eli epäluotettavia tietoja.

HS ei määritä kantaansa itsenäisesti, vaan seuraa nöyristellen USAn valtamedioita, jotka taas välittävät USAn hallituksen ja puolustusministeriön Pentagonin propagandaa. Englanninkin valtamedia on rähmällään USAan päin, ja HS seuraa myös Englannin mediapuudeleita. HS ei ole vallan vahtikoira eikä edes rakkikoira, vaan sylikoira.

MP kirjoitti juttunsa kuin juhlapuheen: ñLehdelle on erityisen tärkeää, että Suomi voi hyvin niin taloudellisesti kuin henkisestikin. Se tarkoittaa tervettä ja kilpailukykyistä kansantaloutta sekä suvaitsevaista ja heikoimmista huolehtivaa yhteiskuntaa, jossa sananvapaus on vahva ja tiedonvälitys monipuolista.ò HS tukee Elinkeinoelämän keskusliittoa EK kilpailukyvyssä ja muussa, muttei työväkeä. Kilpailukyvyn parantamisessa HS unohtaa heikoimpien tukemisen. HS suvaitsee lakkojen rikkureita, vaan ei lakkolaisia.

Sananvapaudesta tiedämme kokemuksesta, että saa sananvapauden, jos perustaa sanomalehden tai radio- tai televisioaseman. Koska minulla ja tovereillani ei ole sellaiseen varaa, olemme jo vuosikymmeniä sitten koettaneet kirjoittaa HS:lle juttuja, mutta HS ei julkaise niitä. HS vaatii, että keskustelu on rakentavaa, ja tulkitsee sen omalla tavallaan. Toimittajillakaan ei ole sananvapautta, sillä se on kustantajalla. MP arvelee, että toimittajan kuuluminen johonkin järjestöön (vaikka ydinvoimaa vastustavaan) tai osallistuminen mielenosoitukseen saattaa vaikuttaa toimittajien riippumattomuuteen. Itse HS ajoi ydinvoimapäätöstä. Kokemuksesta myös tiedämme, että tiedonvälitys ei monipuolistu, kun porvarillista tiedonvälitystä laajennetaan, jota sanotaan monipuolistamiseksi, esimerkiksi kun kaupallisia televisiokanavia lisätään. Samaa paskaa lapioidaan olohuoneisiimme useammasta töllön luukusta.

HS on kuin sosiaalidemokraattinen koira, joka heiluttaa häntäänsä kaikille (paitsi kommunisteille). MP: ñHaluamme tehdä sellaista lehteä, jonka jokainen Suomessa asuva (...) voi kokea omakseenò. MPn mielestä maailman asioista tulee kertoa viihdyttävällä ja hyväntuulisella tavalla. Ihmettelen, kuinka esimerkiksi Haitin maanjäristyksestä ja nyt kolerasta voi uutisoida viihteellisesti.

MP: ñLehti tarjoaa lukijoilleen aineksia oman näkemyksen ja kokonaiskuvan muodostamiseenò. Nyt meni HSn ja lukijoiden näke-mykset sekaisin, tosin tarkoi-tuksella, sillä lukija saa HSn sirpaleisen porvarillisen näkemyksen, jota sanoo sitten omaksi kokonaiskuvakseen. Näin indoktrinaatio eli ujuttaminen eli aatteeseen saattaminen toimii. Edellä esitetyn perusteella on jo selvää, että lukijan on paras mennä opintopiireihin perehtymään johdonmukaiseen maailmankatsomuk-seen ja lukea työväenluokan perin-teistä kirjallisuutta.

MP: ñNykyajan maailma on monimutkainen, ja sen haasteet ovat valtaisat. Siksi toimitukselta vaaditaan paljon.ò Lehtijutuista päätellen Sanoman toimittajakoulu on täysin riittämätön. HSn toimittajilla ei ole asiantuntemusta varsinkaan kapitalistisesta järjestelmästä poikkeavista valtioista.

"Laatulehden" linnake parhaalla tontilla Helsingissä: vasemmalla pääposti ja takana Kiasma ja eduskuntatalo, oikealla valmistuva musiikkitalo ja kuvaajan selän takana rautatieasema. Sieltä voidaan kansaa manipuloida niin pitkään kuin se onnistuu.

Tietämättömyydessään toimittajat kirjoittavat rienaavia juttuja näistä maista. Onko Sanoman toimittajakoulu istuttanut heihin sosialismin ja kommunismin vastaisia stereotypioita ja kliseitä?

HSn uutisoinnista välähdyksiä, joiden perusteella kannattaa lopettaa mahdollinen HSn tilaus: (**1**) HS vaikutti Suomen liittymiseen Euroopan unioniin, sillä se puolusti EU-jäsenyyttä raivokkaasti. Näin HS huolehti kansasta, jonka elinolot alkoivat pian heiketä. (**2**) HS laati 2001 Kim Jong Ilin Venäjän matkasta pääkirjoituksen otsikolla ñSurkea näytelmä Venäjälläò. Lapsellinen ja pahantahtoinen kirjoitus on täynnä sekä asiaettä ajatusvirheitä ja on esimerkki keskinkertaisesta porvarillisesta ajattelutavasta. (**3**) HS on maailman lehtien joukossa lähes ainoa yhdysvaltalaisen propagandan kritiikitön perässähiihtäjä. (4) HS jatkoi 2002 hysteeristä kirkumistaan Pohjois-Korean muka myöntämästä ñydinaseohjelmastaò. Koko juttu on läntisen propagandakoneiston keksintöä, joka perustuu yhdysvaltalaisten ñtietolähteidenò olettamuksiin. (**5**) HS paheksui 2003 Anneli Jäätteenmäkeä, joka uskalsi arvostella hallituksen ja Paavo Lipposen USAn myötäilyä sekä Irakin sodan suhteen että laajemminkin. (**6**) HS juhli 10.4.2003 Saddam Husseinin hallinnon kaatumista CNNn tilaamalla tavalla. Väärennetyllä valokuvalla bagdadilaisia kuvataan syleilemässä yhdysvaltalaisotilaita ñvapauttajinaanò. Myöhemmin vahvistetaan, että kuva on fotomontaasi. (**7**) HSn pääkirjoituksessa todettiin 10.1.2004 Bushin Irakin hyökkäyksen valheelliset perusteet. New York Times julkaisi 9.1.2004 vastaavan tekstin. (**8**) HS kirjoitti 2005 pääkirjoituksissaan ja kolumneissaan epäasiallisesti Zimbabwesta, Kiinasta ja Korean demokraattisesta kansantasa-vallasta. Halpa propaganda edustaa tietämättömyyttä ja pahaa tahtoa. Lehden keskinkertaiset kirjoittajat ovat mahdollisesti eurooppalaisen neokolonialismin asialla tai ilmeisesti Washingtonin propagandakoneiston käskyläisiä. (**9**) HS julkaisi 2006 sepitelmän Lockerbieturmasta. Kirjoitelmassa syytetään perusteetta Muammar Gaddafia yhdysvaltalaisen Pan-Amin liikennelentokoneen räjäytyksestä 1988 Skotlannissa Lockerbien yllä. (HSn levikki on 10 vuodessa pienentynyt 10 prosenttia, eikä syyttä.)

Janne Virkkunen ilmoitti 8.10.2006 pääkirjoituksessa HSn tukevan Suomen NATO-jäsenyyttä. Susan Kurosen tiedotustilaisuudessa 2007 oli runsaasti viestimiä. HSn politiikan toimittaja väitti YLEn uutisten haastattelussa, että hän on paikalla 7 päivää -lehden vuoksi, koska se nykyään sanelee median sisäiset toimintasäännöt eli myös Suomen suurimman sanomalehden. HSn Petteri Tuohiniemi otsikoi 15.6.2008 ulkomaan uutisten näkökulmapalstan kirjoituksensa: ñKansanäänestykset tyrannisoivat EU:taò. HS:ssa tutkija Olli Heinonen väitti 2008, että Irakilla oli ydinohjelma, jonka ñmeò tuhosimme. Raporttien mukaan Irakilla ei ollut ydinaseohjelmaa, ei muita joukkotuhoaseita eikä valmiutta niiden tuottamiseen. Heinonen ja lehti yrittivät oikeuttaa USAn hyökkäystä Irakiin jälkeenpäin. HS uutisoi 16.2.2009, että Euroopan ñkustantajien liittonò eli medialiiketoiminnan päälobbarin Francisco Pinto Balsemao mukaan mediapalveluissa markkinat ovat ensisijaisia ja julkinen palvelu vain täydentäisi niitä. Janne Virkkusta närästi Ylen laajeneminen verkkoon eli nettiin. HS:n Leo Pugin kirjoitti 2009, että Venäjä näkee vihollisen uhkaavan lähes joka suunnalla. Hän syyttää Venäjää ñöykkäröinnistäò ja ñsalaliittoteorioistaò eikä mainitse lännen taholta Venäjään kohdistuvia uhkakuvia. (Mikä valtio on öykkäri? Mikä valtio epärehellisin tekosyin oikeuttaa sotia eri puolilla maapalloa? Katso kirja William Blum, Rogue State - Roistovaltio.)

Jälleen kerran toteamme, kuinka juhlallinen kirjoitus ja käytäntö poikkeavat toisistaan. MP heittää: ñPyrimme totuuteen ja objektiivisuuteen ...ò, peittäen näin indoktrinaation. Pyrkimysväite on ristiriidassa lehden juttujen todellisuuden mukaisuuden kanssa, mikä havaitaan, kun niitä luetaan epäillen, eritellen ja kyseenalaistaen. Periaatelinja jouduttiin 1970-luvun alun poliittisissa paineissa laatimaan näennäisen edistykselliseksi, jotta sen savuverhossa voidaan hämätä lukijoita.

Hannu Kautto

Vanhusten palvelu vaatii kunnilta .....

Jatkoa sivulta 6

yli 60 %. Vantaa ei sitoudu asiakkaaseen, toisin kuin Helsinki. Riski jää yksityisen tai järjestön tuottajalle: jos asiakas lähtee, ei ole velvollisuutta lähettää uutta asiakasta tilalle. Hintahaitarit ovat suuret, 34 eri kustannuspainoryhmää ja ero halvimman ja kalleimman välillä noin nelinkertainen.

Kustaankarton ylilääkärinä toiminut Harriet Finne-Soveri on siirtynyt tutkijaksi Terveyden ja hyvinvoinnin laitokseen (THL) ja yritti lopuksi vastata kysymykseen, julkinen vai yksityinen parempaa. Hän totesi, *ettei annetuilla mittareilla ja tutkimusmenetelmillä voitu löytää selkeitä eroja julkisen ja yksityisen välillä.* Asiakasrakenneanalyysissä nähdään selvästi, että valtaosa raskashoitoisista ja dementikoista painottuu terveyskeskusten loppuvaiheen hoitoon. Silloin annetaan eniten hoitoa. Onko painopiste väärä? Pitäisi satsata jo sitä ennen toimintakyvyn säilyttämiseen. Seminaarin antina oli siis ñnahkapäätösò. Ainakaan oikeiston ñvalinnanvapaudenò apostolit palveluseteleineen eivät päässeet jyräämään. Palautepuheenvuoroissa henkilöstön edustajat korostivat kunnallisen kokeneen ja riittävän henkilöstön (suositukset THL) määrän vaikutuksia jo pelkästään säästöinä ja laatuna palvelutuotannossa. Pysyvä henkilöstö tuntee alueensa ihmiset jo sukupolvien takaa. Myös henkilöstön sitoutuminen työhönsä on suurta. Siksi on tärkeää huolehtia hyvin henkilöstöstä. On erikoisesti kiinnitettävä huomiota johtamisen tasoon, jossa on paljon parannettavaa.

Antero Nummiranta

Maahanmuuttajien kysymyksiä Suomessa

Minna Ekman
Palveluneuvoja
Inkoo

Minna Ekman on STP:n eduskuntavaaliehdokas Uudenmaan vaalipiirissä

Työskentelin muutama vuosi sitten maahanmuuttajien työnsuunnittelijana. Työni oli mm. kotouttamislain mukaisen henkilökohtaisen kotoutumissuunnitelman laatimista maahanmuuttajan koulutuksen, osaamisen, kielitaidon ja ammatin perusteella. Kotoutumissuunnitelma perustuu haastatteluihin ja keskusteluihin, joiden perusteella suunnitellaan suomen (tai ruotsin) kielen opiskelua ja myös toisinaan ammattia ja siihen valmistavaa koulutusta. Monet maahanmuuttajat ovat myös olleet töissä kotimaassaan, mutta mitään ammattikoulutusta tai ammattitutkintoa heillä ei välttämättä aina ole.

***Kotoutumissuunnitelmassa* voidaan sopia** suomen kielen opiskelun, työvoimapoliittisen aikuiskoulutuksen, maahanmuuttajan omaehtoisen koulutuksen, ammatinvalinnanohjauksen ja kuntoutuksen, työharjoittelun, työelämävalmennuksen, valmistavan opetuksen, lasten ja nuorten kotoutumisen tukemisesta sekä muiden niihin rinnastettavien kohtuullisiksi katsottavien kotoutumista tukevien toimenpiteiden järjestämisestä.

Jotkut maahanmuuttajat ovat kuitenkin niin innostuneita ja motivoituneita saamaan työtä mahdollisimman nopeasti saapuessaan Suomeen, että jättävät Suomen kielen opinnot kesken tai eivät aloita Suomen kielen opiskelua lainkaan, vaan menevät mihin tahansa työhön, jota vain saavat (yleensä siivous, rakennus- tai ravintolatyöt). Valitettavasti tällaisten Suomen kieltä taitamattomien työntekijöiden ongelmaksi kuitenkin tulevat melko usein mm. epämääräiset työsopimukset, työajat ja palkat.

Maahanmuuttajien kotouttamisen tarkoituksenahan on luoda maahanmuuttajalle mahdollisimman nopeasti itsenäisen ja tasavertaisen kansalaisuuden vaatimat valmiudet. Kotouttaminen tarkoittaa viranomaisten toimia, joilla maahanmuuttaja saadaan osallistumaan suomalaiseen yhteiskuntaan ja sen toimintaan. Kotoisen lainsäädäntömme, esim. vuonna 1999 voimaan tulleen kotouttamislain, lisäksi *Kansainvälinen siirtolaisjärjestö* ja YK:n *Kansainvälinen yleissopimus siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista* sekä *Euroopan unionin vapaan liikkumisen politiikka* pyrkivät säätelemään ja tukemaan maahanmuuttoa maailman hallitusten välisin sopimuksin.

Maahanmuuttoa ennen ja nyt

Suomeen on muuttanut Ruotsin vallan sekä Venäjän vallan ajasta lähtien ulkomaalaisia. Ensi alkuun muutto oli työperäistä (mm. *ruotsalaisia, saksalaisia, ranskalaisia*) ja vasta Suomen itsenäisyyden alkuaikoina vuosina 1917 - 1922 Suomeen tuli ensimmäisiä pakolaisia (tuhansia!) Venäjän vallankumouksen takia. *Venäläisiä* tuli Suomeen myös vuonna 1922 (tällöin n 33 500 henkilöä).

Toisen maailmansodan jälkeen ensimmäinen suuri maahanmuuttajaryhmä (182 henkilöä) oli *chileläiset*pakolaiset, jotka saapuivat 1970-luvulla paeten sotilasdiktaattori Pinochetin vainoja. Seuraavaksi käynnistettiin *vietnamilaisten* tuonti Suomeen 1980-luvulla. Ensimmäiset *somalialaiset* Suomeen sotilasdiktaattori Siad Barren vainojen johdosta pääosin 1990-luvun alussa. Somalian kansalaisia oli Suomessa v. 2008 lopussa 4919 ja äidinkielenään somaliaa puhuvia oli 10 647 henkilöä; Euroopan suurin somaliyhteisö asuu Isossa-Britanniassa, jossa v. 2001 oli 43 500 somalia. Jugoslavian hajoamissotien vainojen aikana myös Suomeen pakeni *serbejä, albaaneja bosnian muslimeita* ja *kroaatteja* vuosina 1990-1999. 2000-luvulla pakolaisia on saapunut *Afganistanista ja Irakista.*

Nykyisin Suomeen muutetaan yleisimmin avioliiton vuoksi. On siis syytä muistaa, että maahanmuutossa paljon julkisuutta saava pakolaisuus on vain pieni tekijä! Vuonna 2009 Suomessa oli n. 233 000 ulkomailla syntynyttä henkilöä (n. 4% Suomen väestöstä) ja n. 155000 ulkomaan kansalaista. Muita kuin kotimaisia kieliä puhui äidinkielenään v. 2009 n. 207 000 henkilöä. Suurimmat ulkomaalaisryhmät olivat venäläiset, virolaiset, ruotsalaiset ja somalialaiset. Kotoutumiskoulutuksessa opiskeli vuonna 2009 n. 14 400 maahanmuuttajaa ja hiukan yli 2900 maahanmuuttajaa oli kotouttamiseen liittyvässä työharjoittelussa tms.

Suomen pieni väestömäärä – huoli tulevaisuuden hyvinvoinnista

Nykyään n. 56 % Suomen väestönkasvusta on seurausta maahanmuutosta. Vuonna 2006 yli puolet maahanmuuttajista saapui Euroopan Unionin alueelta, noin 17 % Aasiasta, 11% Venäjältä ja 7 % Afrikasta. Muuttajat ovat pääosin työikäisiä ihmisiä, joista vajaat puolet, 10 000 henkilöä asettui asumaan Uudenmaan maakuntaan. Maahanmuuttajataustaisia oppilaita ja opiskelijoita on suomalaisissa kouluissa ja oppilaitoksissa n. 35 000 henkilöä. Vuonna 2007 vieraskielisiä oli 4,2% kaikista peruskoulun jälkeisen, tutkintotavoitteisen koulutuksen opiskelijoista.

Työ- ja elinkeinoministeriön mukaan Suomessa on tällä hetkellä n. 20 000 maahanmuuttanutta, jotka etsivät työtä (ja ihan vain vertailun vuoksi kerrottakoon, että maailmanlaajuisesti työttömiä on yli 1 mrd ihmistä!. Asiantuntijoiden mukaan *Suomen kielen taidon puute* on keskeinen tekijä mm. opiskelun epäonnistumiseen sekä työllistymisvaikeuksiin. Auttava Suomen kielen taito on työelämässä välttämätön. Esimerkiksi hoitoalalla maahanmuuttajien työllistyminen pysähtyy työnantajien mukaan useimmiten puutteelliseen kielitaitoon. Tosin yleisesti ollaan myös sitä mieltä, että työnantajat saattavat olla ennakkoluuloisia maahanmuuttajia kohtaan ja asettavat heille kohtuuttomat kielitaitovaatimukset.

Yksi työnsaannin este on myös oman maan opiskelutodistuksen mahdollinen kelpaamattomuus Suomessa. Yksityisen puolen työnantaja tosin saa itse arvioida kelpaako ulkomainen opiskelutodistus, mutta julkisella puolella opiskelutodistuksen kelpoisuus selvitetään opetushallituksesta. Monen maahanmuuttajan ammattitodistus on Suomessa riittämätön, joten ammattilaisia on työttömänä.

Suomessa toimii n 250 000 yritystä ja lehtitietojen mukaan n. 6 000 (2,5%) on kansalaisuudeltaan ulkomaalaisten omistuksessa. Maahanmuuttajien perustamat yritykset työllistävät 1,2% kaikkien Suomessa toimivien yritysten kokonaisliikevaihdosta ja puolella niistä on palkansaajia. Maahanmuuttajien yritykset vastaavat 1,5% kaikkien yritysten kokonaisliikevaihdosta. Pääosa yritysten perustajista on Suomen lähialueilta ja muualta Euroopasta (n 30%) ja Aasiasta (n.25%).

Oikeus sosiaaliturvaan

Maahanmuuttajalla on pääsääntöisesti oikeus *asumisperusteiseen sosiaaliturvaan* Suomessa maahan tulosta alkaen kuten muillakin maassa asuvilla henkilöillä: lapsilisä, äitiysavustus, sairauspäiväraha, vanhempainpäiväraha, sairausvakuutuksen sairaanhoitokorvaukset, työttömyyspäiväraha, työmarkkinatuki, koulutustuki, lapsen hoitotuki, vammaistuki, erityishoitoraha, Kelan järjestämä kuntoutus ja kuntoutusraha, kansaneläke ja perhe-eläke, eläkkeensaajan asumistuki ja yleinen asumistuki, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuki sekä koulumatkatuki.

Työskentelyyn perustuvaa sosiaaliturvaa ovat ansiosidonnaiset eläkkeet, tapaturmavakuutus sekä turva työtapaturmien ja ammattitautien varalta. Työskentelyperustaista sosiaaliturvaa hoitavat yksityiset vakuutusyhtiöt ja Eläketurvakeskus.

Maahanmuuttajalla, jolla on oikeus kotoutumissuunnitelmaan, on velvollisuus osallistua kotoutumissuunnitelmansa laatimiseen sekä suunnitelmassa sovittuihin palveluihin ja toimenpiteisiin. *Kotoutumistuki* on maahanmuuttajalle kotoutumissuunnitelman aikaisen toimeentulon turvaava tuki, joka muodostuu työmarkkinatuesta ja toimeentulotuesta. Kotoutumistuki myönnetään toimeentulotukena, kun maahanmuuttajalle on vahvistettu kotoutumissuunnitelma, jos hän ei voi saada kotoumistukea työmarkkinatukena ja on toimeentulotuen tarpeessa. Toimeentulotukea voidaan myös myöntää kotoutumistukena maksettavan työmarkkinatuen täydennyksenä, jos asiakas on tuen tarpeessa. Perustoimeentulotuen ja täydentävän toimeentulotuen lisäksi sosiaalitoimi voi myöntää ehkäisevää toimeentulotukea asiakkaalle, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi.

Toimeentulotuki

Toimeentulotuki on etuus, jolla taataan jokaisen oikeudeksi säädetty, perustuslain 19 pykälän 1 momentissa tarkoitettu, välttämätön toimeentulo. Toimeentulotukeen kuuluvat perustoimeentulotuki, täydentävä toimeentulotuki sekä ehkäisevä toimeentulotuki. Perustoimeentulotuki, jonka suuruutta voidaan eräissä tapauksissa alentaa 20-40%, rakentuu perusosasta, johon kuuluvat mm. ravintomenot, vaatemenot, vähäiset terveydenhuoltomenot, sekä vastaavat muut henkilön ja perheen jokapäiväiseen toimeentuloon kuuluvat menot sekä puhelimen ja internetin käyttö.

Toimeentulotuen perusosaan kuuluvat myös mm. vuokra tai vastike, vesimaksu, lämmityskulut, taloussähkölaskut, ja vähäistä suuremmat terveydenhuollon menot. Täydentävään toimeentulotukeen sisältyvät ns. erityismenot, joita ovat henkilön tai perheen erityisistä olosuhteista aiheutuvat menot esim. lasten päivähoitomenot tai muuttokulut, ja muut kuin perusosaan kuuluvina tarkoitetut asumisesta aiheutuvat menot. Ehkäisevä toimeentulotuki, esim. vuokrarästit, on tarkoitettu henkilön ja perheen sosiaalisen turvallisuuden ja toimintakyvyn edistämiseksi. Tuki on riippumaton siitä, onko henkilö tai perhe oikeutettu toimeentulotukeen.

Keskustelu maahanmuutosta Suomessa - luuloja, pelkoja ja asenteita

On selvää, että maahanmuuttajat ja heidän tapansa ja erilaiset kulttuurinsa saattavat tuntua uhkaavilta pitkään Euroopan laitamilla eristyksissä eläneistä suomalaisista. Pelkoa vierasta ja uutta kohtaan ilmaistaan monin eri keinoin sanomalehdissä ja televisiossa, kadulla,ravintoloissa, julkisissa kulkuvälineissä, työpaikoilla, virastoissa ja kouluissa - uhkaillen, vähätellen, rasistisin keinoin tai jopa väkivallalla. Julkisessa keskustelussa valitetaan usein maahanmuuttajien saamista sosiaalietuuksista, joita pidetään vain ñsuomalaisilleò kuuluvina etuoikeuksina.

Olisi kuitenkin hyvä muistaa, että sosiaalietuudethan perustuvat eduskuntamme säätämiin lakeihin, jotka valmistuvat hyvin pitkälle kansallisen ja eurooppalaisen virkamies- ja lainsäädäntöyhteistyöhön perustuen, joiden taustalla on asiantuntijoiden ja tutkijoiden selvityksiä, tutkimuksia ja lausuntoja sekä erilaisten järjestöjen ja yhteisöjen mietintöjä. Kaikilla Suomessa asuvilla on oikeus hakea toimeentulotukea! Tiedetään, että käytännössä monelta suomalaiselta työttömältäkin tai osa-aikatyöläiseltä jää hakematta heille kuuluvaa toimeentulotukea ns. ñkahden luukun ja kyykytyksenò vuoksi, sillä osa etuuksista haetaan ja myönnetään Kelasta, kun taas toimeentulotuki on kuntien sosiaalitoimen hoidettavana.

Yhdenvertaisuus on perusoikeus ja oikeudenmukaisessa yhteiskunnassa kaikilla ihmisillä tulee olla yhdenvertaiset mahdollisuudet kouluttautumiseen, työntekoon ja erilaisten palveluiden saamiseen. Suomi on itsenäistymisestään asti asettanut tavoitteekseen olla sivistys- ja hyvinvointivaltio, jossa heikoimpienkin kansalaisten toimeentulo turvataan yhteisvastuullisesti. Muistutan vielä, että maahanmuuttokeskustelussa pakolaisten osuus on todella marginaalinen ja lähtökohtaisesti Suomeen tulevat maahanmuuttajat tulevat etsimään työtä.

Suomessa, kuten muissakin Pohjoismaissa on myös keskusteltu maahanmuuton helpottamisesta perustellen sitä inhimillisillä syillä sekä Suomen kansantalouden kestokyvyn ylläpitämisellä. Kolikon toisena puolena on kuitenkin se, että koulutetun työvoiman saatavuus tuottaa ongelmia, vaikka EU:n ulkopuolella asuu ihmisiä, jotka olisivat halukkaita tulemaan tänne töihin. Monilla koulutetun työvoiman aloilla ei ole kuitenkaan kysyntää Suomessakaan - esim. useita satoja työttömiä tohtoreita ja kymmenen tuhatta työtöntä maisteria Suomessa syksyllä vuonna 2010! Totta on myös se, että maahanmuuttajien rahalähetykset ovat monessa kehitysmaassa merkittävä, virallista kehitysapuakin suurempi, tulonlähde. Lähtömaiden kannalta ammattitaitoisen työvoiman lähtö on myös ongelma - lähtömaat menettävät parasta työvoimaansa. Toisaalta jotkut ovat sitä mieltä, että maahanmuuttajista on tulossa työmarkkinoiden kurjalistoa, joiden avulla murretaan mm. palkkausta ja työlainsäädäntöä.

Vanhasen-Kiviniemen hallitus esittää muutoksia kotoutumislakiin

Hallitus on esittänyt syksyllä 2010, että maahanmuuttajien kotoutumislaki koskisi jatkossa kaikkia maahanmuuttajia. Esityksessä todetaan myös, että kaikkien maahanmuuttajien tulisi saada perustietoa suomalaisesta yhteiskunnasta ja ohjausta palveluista rekisteröidessään oleskeluoikeutensa tai saadessaan oleskeluluvan. Perustietoa jaettaisiin painettuna materiaalina sekä sähköisen verkkopalvelun kautta. (Monet maahanmuuttajat saavat kylläkin jo nyt perustietoa suomalaisesta yhteiskunnasta mm. työvoimatoimistoista ja Kelasta). Esityksen mukaisesti turvapaikanhakijoiden vastaanotosta säädettäisiin jatkossa omassa laissaan, josta hallitukselta on tulossa esitys myöhemmin tänä syksynä.

Hallitus esittää lisäksi, että maahanmuuttajat ohjattaisiin alkukartoitukseen, jonka tavoitteena on selvittää maahanmuuttajan yksilölliset tarpeet kotoutumiskoulutukseen ja muuhun koulutukseen tai ohjata suoraan työelämään. Alkukartoitukseen olisivat oikeutettuja työttömät maahanmuuttajat sekä toimeentulotuen maahanmuuttaja-asiakkaat. Myös muut voivat hakeutua alkukartoitukseen. Nykyisessä

Jatkuu sivulla 9

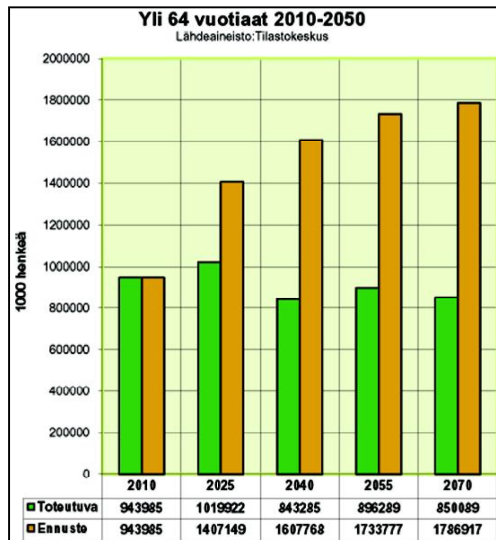
MEITÄ HUIJATAAN!

Vuosia meitä on huijattu väittämällä ilman pienintäkään näyttöä, että maassa tikittää eläkepommi. Vihdoin viime vuonna (31.9.10) Tilastokeskus teki mullistavan ennusteen, jolla se ñtodistaaò väestön hurjan ikääntymisen todeksi. Sen mukaan 1976-2005 syntyneistä 1 860 594 on vuonna 2070 hengissä ja maassa 1 786 917 (96,0 **%) siis lähes jokainen. Jo tämä osoittaa, että ennusteessa ei ole totuuden häivää. Tällä hetkellä kaudella 1916-45 syntyneistä 2 377 098 hengestä oli viimevuonna maassa ja hengissä 943 985 (**39,7 %**).**

Ennusteen mukaan tänä vuonna yli 64 vuotiaiden määrä kasvaisi 943 985 henkeen, mutta aiemman kokemuksen perusteella se jäänee pienemmäksi. Joka tapauksessa tämä tiedetään hyvin tarkasti. Vuosina 1990ï 05 syntyi 900 603 henkeä. Tilastokeskuksen mukaan heistä jokaisen (100 %) pitäisi olla elossa vuonna 2070 ja lisäksi 1976-90 syntyneestä pitäisi 80 vuotiaina ja sitä vanhempina elää 886 314 henkeä (92,3 %) siis yhteensä 1 786 917 (96,0 %). Mutta kun aina joku muuttaa pysyvästi ulkomaille ja kun kuolemakin korjaa satoaan, niin vuosina 1976-2005 syntyneestä 1 860 594 ihmisestä ennustekauden lopussa on hengissä yli 64 vuotiaana enintään 846 089 (**45,5 %**).

Väestön ikääntymisennuste on suuresti ja tietoisesti liioiteltu. Tilastokeskuksen ennusteessa on vuoden 2070 kohdalla liikaa ikäihmisiä vähintään 940 828 (111,2 %) henkeä. Eläkevakuutusyhtiöt ovat saaneet, mitä ovat halunneet!

Tähän liittyy myös ns. huoltosuhde. Se tarkoittaa alle 15 ja yli 64 vuotiaiden eli huollettavien määrää suhteessa sataa työikäistä kohti. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2020 huoltosuhde olisi 65 huollettavaa, mutta 2060 peräti 79 huollettavaa sataa työikäistä kohden. Vuonna 1960 huoltosuhde oli huonoin eli tasan 60. Kun Tilastokeskuksen ennusteesta korjataan yli 64 vuotiaiden määrä sellaiseksi kuin se näyttää toteutuvan, niin

ñ1946ï 50 syntyneet suuret ikäluokat ovat jo 60ï 65 vuotiaita. 1951ï 90 syntyvyys väheni **1.054 hengellä vuosittain, mutta siitä huolimatta ennuste väittää, että kaudella 1991ï 2055 yli 65 vuotiaiden määrä** lisääntyy **joka vuosi 26.673 hengellä!ò**

vuonna 2025 huoltosuhde on huonoin - 59 huollettavaa sataa työikäistä kohden. Sen jälkeen huoltosuhde paranee. 2040 se on 54 ja sille tasolle se näyttää jäävän, ellei syntyvyys kasva ennustetta nopeammin.

Eläkevakuutusyhtiöillä on todella mahtavat eläkerahastot, joita ei kukaan omista, mutta joita ne käyttävät omiin ökypalkkohin ja palkkioihin, mutta lisäksi ja pääasiassa kapitalistit käyttävät niitä monenlaisiin osake-, kiinteistö-, arvopaperi- ja tavara-, termiinisekä mielikuvituksellisiin kaiken maailman johdannaisvedätyksiin. Eläkepommin ja väestön raju ikääntymisen idea keksittiin kauan sitten sitä varten, että niillä voitiin perustella eläkerahastojen kasvattaminen. On selitetty, että väestö ikääntyy, joten telmaksuja pitää nostaa reippaasti. Samalla on korostettu, että ennen muuta työntekijöitten maksuosuutta on korotettava. Työnantajien osuutta ei voi nostaa, sillä se, kuten väitetään, vaarantaa kilpailukyvyn.

Ennusteen mukaan näyttää siltä, että kaikkien, mutta ennen kaikkea yli 80 vuotiaiden määrän on kuviteltu kasvavan huimaavasti. Sen mukaan vuoteen 2055 mennessä yli kahdeksankymppisten määrän ennustetaan kasvavan yli kolminkertaiseksi ja eläkemenot yli äyräiden. Siksi eläkkeisiin on kehitetty elinajanodotteen kerroin, jolla eläkkeitä leikataan muka elinajan pidentymisen perusteella. Ketään ei kiinnosta se, että eläkkeelle pääsee enintään puolet työvoimasta, vaikka kaikki ovat lihottaneet rahastoja. Nykyään eläkerahasto on henkilökohtainen, mutta omaisilla ei ole siihen perintöoikeutta - perintäoikeus on yksin eläkevakuutusyhtiöillä, joiden pääoma sen ansiosta kasvaa koko ajan!

Kaikesta huolimatta eläkerahastoja halutaan kasvattaa eläkkeiden tasoa heikentämällä, eläkkeelle pääsyn estämisellä, eläkeiän pidentämisellä ja työntekijäin eläkemaksuja korottamalla, mutta tälle halulle ei ole ollut hyviä menneiden aikojen (teollistamista tukevia) perusteluja. Rahastojen kartuttaminen onkin yhä enemmän, ellei yksinomaan koti- ja ulkomaisten kapitalistien rikastumisen keinoista. Siksi heidän edusmiehensä, Elinkeinoelämän Keskusliitto (EK), vaatii - ja kovin hartaasti! - milloin mitäkin huonnonnuksia toteutettavaksi. Hiljattain (HS 20.11.10) se vaati eläkkeelle siirtymisen alaikärajan nostamista nopealla aikataululla 65 ja hitaalla 67 vuoteen. Sitä EK perustelee aiempaa muka paremmalla tiedolla eliniän pidentymisestä.

Kuten tiedetään ennusteita voi esittää kuka tahansa, mutta ne eivät koskaan ole vakuuttavia. Vakuuttavuus saadaan vasta, kun perustelut esittää virallinen ja kaiken arvovallan omaava taho. Se taho on Tilastokeskus. Se voi esittää ihan mitä hyvänsä, sillä sen sanoma on ainoa ja lopullinen totuus. Esimerkiksi Valtion taloudellinen tutkimuskeskus (VATT) ja Eläketurvakeskus (ETK) sanovat, että heidän asiansa ei ole asettaa sen tietoja kyseenalaisiksi. Ja kuten näyttää sitä eivät uskalla tehdä ketkään muutkaan.

Eläkerahastojen kasvattaminen tavalla tai toisella on eläkevakuutusyhtiöiden kannalta tarpeen, sillä sijoituksissa maailman rahamarkkinoilla voi tulla ja on jo tullut reippaasti takkiin. Niitä tappioita eläkevakuutusyhtiöt eivät suuremmin sure. Ne tietävät, että kansan käsi on karttuisa. Kaikissa peleissä myös rahapelissä niin suurissa kuin pienissäkin, toisen häviö on toisen voitto ja aina ja viimekädessä vain yksityiset kapitalistit voittavat ja työläiset häviävät. Työläiset maksavat tappiot!

Vuosia on huijattu hokemalla, että kun suuret ikäluokat siirtyvät eläkkeelle työvoima loppuu. Ketään ei kiinnosta se, että poikkeuksia lukuun ottamatta, suuret ikäluokat ovat jo eläkkeellä, eikä työvoima ole loppunut - vain työ on vähentynyt. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2000 työikäisiä oli 3,49 miljoonaa, 2050 heitä on suunnilleen saman verran. Jos kasanterveys, koulutus ja työllisyys hoidetaan kuten pitää eikä ihmisiä syrjäytetä työvoiman ulkopuolelle, niin silloin neljänkymmenen vuoden kuluttua työvoimaa ja eläkemaksujen maksajia on reippaasti nykyistä enemmän, mutta työtä ja eläkeikäisiä nykyistä vähemmän.

Kai Kontturi

Taulukko 1

1000 henkeä

Elävänä syntyneet		Tilanne	Yli 64 vuotiaat		Ennusteessa liikaa	
Kausi	Henkeä	vuonna	Toteutuva	Ennuste	henkeä	%
1930-45	1 206 453	2010	943 985	943 985	0	0,0
1946-60	1 403 821	2025	1 019 922	1 407 149	387 227	38,0
1961-75	1 069 572	2040	847 285	1 607 768	760 483	89,8
1976-90	959 991	2055	896 289	1 733 777	837 488	93,4
1990-05	900 603	2070	846 089	1 786 917	940 828	111,2

Lähde: Tilastokeskus ja Kai Kontturi

Maahanmuuttajien kysymyksiä Suomessa

Jatkoa sivulta 8

laissa ei ole alkukartoitusta lainkaan. (Tosin eräänlainen alkukartoitus voidaan tehdä nykyisen kotoutumislain puitteissa käytännössä lyhyenä 5-10 min. haastatteluna yleensä työvoimatoimistoissa, mikäli maahanmuuttaja ilmoittautuu työttömäksi työnhakijaksi). Esityksen mukaisesti alkukartoituksen perusteella viranomainen arvioisi, tarvitseeko maahanmuuttaja varsinaista kotoutumissuunnitelmaa, joka sisältäisi suunnitelman kotoutumiskoulutuksesta ja muusta tarvittavasta tuesta työllistymisen edistämiseksi. Kotoutumissuunnitelmaan olisi oikeus kaikilla niillä maahanmuuttajilla, joiden katsottaisiin sitä tarvitsevan alkukartoituksen perusteella.

Asiantuntijoiden näkemyksen mukaan hallituksen esityksen mukainen kotoutumislain toteutuminen lisäisi kotoutumissuunnitelman piirissä olevien maahanmuuttajien määrää, sillä nyt kotoutumissuunnitelmaan ovat oikeutettuja vain työttömät ja toimeentulotukea saavat maahanmuuttajat. Esityksen tavoitteena on, että maahanmuuttajat ohjataan nykyistä nopeammin kotoutumiskoulutukseen, joka sisältäisi kieliopintoja (suomi/ruotsi) ja yhteiskunnallista tietoa Suomesta.

Nähtäväksi jää, miten hallituksen esityksen mukaisen kotouttamislain toimeenpano toteutuu käytännössä. Toivottavasti alkukartoituksesta ei tule eräänlaista ñalkukarsintaaò, jossa maahanmuuttajat luokitellaan kyllä tai ei -potentiaalisiin tulijoihin. Uskoisin, että useimmat maahanmuuttajat tarvitsevat ainakin Suomen kielen opintoja sekä tukea ja apua työllistyäkseen Suomessa.

* * *

Tämä toimituksen lyhentämä artikkeli on kokonaisuudessaan luettavissa Kansan äänen kotisivulla

Jyrki Kataisen logiikka ja 8 miljardin osingot

Valtionvarainministeri Jyrki Katainen myönsi eduskunnan keskustelutunnilla, että pääoman alhainen verotus on epäoikeudenmukaista. Verotus edustaa siis vääryyttä. Katainen kannattaa sen korottamista oikeudenmukaisuussyistä. Samalla hän esitti varauksen, että pääomaveron korottaminen ei saa haitata yritystoimintaa ja sen tuottamaa työllisyyttä.

Lisäksi hän asetti pääomaveron korotuksen ehdoksi verotuksen kokonaisuudistuksen. Kataisen logiikan mukaan epäoikeudenmukaisuudella eli vääryydellä ei pahuudella tuotetaan hyvyyttä eli työllisyyttä. Heti on sanottava, että koska pääoman lisäys, voitto ja riisto ei ole mahdollista muuten kun riistämällä työtä eli järjestämällä työpaikkoja riistettäville työläisille. Siis tehdään samalla tavalla kuin lehmille, jotka kytketään parteen, jotta niitä voidaan lypsää. Jos siis pahuudella tuotetaan hyvyyttä, niin kysymyksessä on jesuiittamoraali: tarkoitus pyhittää keinot. Sodalla tuotetaan rauhaa, väkivallalla sopua, raiskaamalla tyydytystä jne. Kysymys on siis tavoitteiden ja keinojen suhteesta. Historia on antanut riittävästi todistusaineistoa, että keinot määräävät tavoitteen. Tavoite sisältyy mahdollisuutena keinoihin. Jesuiittamoraali on objektiivisen logiikan vastainen. Pahuudella tuotetaan lisää pahuutta. Sodalla synnytetään uusia sotia. Väkivalta aloittaa koston kierteen. Vanha verikosto on tästä esimerkkinä.

Pääoman lievennetty verotus ei luo työpaikkoja vaan suurempia voittoja. Vaikka voitot ovat koko ajan kasvaneet, työttömyys on lisääntynyt. Vaikka Suomi on nyt taloudellisessa kriisissä, osinkoja jaetaan yhtiöveron korotuksen pelossa 8 miljardia tänä vuonna. Noilla osinkorahoilla poistettaisiin Suomen valtion kestävyysvaje, jos nuo rahat olisivat Suomen kansan eli niiden yhteisessä eli valtiollisessa omistuksessa, jotka nuo osinkorahat ovat työllään luoneet.

Jyrki Katainen ei ole pohjimmiltaan paha mies. Kaikki johtuu vain siitä, että hän on nuori, lapsellinen ja idealisti. Tosimusta porvari ei olisi ikinä myöntänyt, että pääomaverotus on epäoikeudenmukaista. Tunnen jotenkin isällistä sääliä nuorta Kataista kohtaan. Häntä käytetään hyväksi vireän muistin ja verbaalisten kykyjensä vuoksi. Nuorukaisen suurin hyväksikäyttäjä on Elinkeinoelämän Keskusliitto. Tämä on lastensuojeluilmoitus.

Heikki Typpö

Korjaus

Edellisessä numerossa takapalkissa Esko Auervuolteen ja Reijo Katajarannan vaalipiiri oli merkitty Etelä- Karjala. Se tulee olla Kymen vaali-piiri

Työväenpolitiikkaa työkansan ja ..

Uudenvuodentervehdykset 2011

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Reijo Katajaranta
Juho Haavisto
Esko Auervuolle
Paavo Heikkinen
Seppo Harjunpää
Ville Rahikainen

Helsingin Betoniraudoittajat RI:n os. 280

Jouko Pääkkö
Esko Auervuolle

Helsinki

Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Hannele Salava
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Ville Rahikainen
Pekka Tiainen
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Eila Huittinen
Reijo Katajaranta
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Tuntematon
Riitta Väisänen
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Heikki Sipilä
Tapio Mäenpää
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
H. Liimatainen
Harri Jalo
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen

Larmo Lehtola
Aini Seppänen
Eila Pulkkinen
Carita Tossavainen
Veikko Tossavainen
Eino Lindroos
Veljekset Hynynen
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Rosa-Maria Keskivaara
Antero Nummiranta
Mämmiveikko

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi

Pertti Leino
Marja-Liisa Nurminen
Jaana Nurmi
Mervi Efraimson
Punapaita
Tarja Nurminen
Paavo & Elvis
Haagan Flikka
Elina Kämppi
Nelli K.
Miska K.
Anja Pallas
Leena Pilkki
Heikki Männikkö
Helena Rönning
Pertti Salmi
Tuula Jämsen
Pekka Sievänen
Jaakko Muilu
Katja Sissi

Vantaa

Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Eira Kärki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Lyyli Kivivirta
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Anna Nevalainen

Jorma
Mari
Vili
Beda Lampila
Tuukka
Teemu
Leo M. "Robin Hood" Nieminen

Tuusula

Esa Koivisto
H. Koivisto
Iida Koivisto
Jouko Keränen
Esko Koivisto
J. Koivisto
Teemu Heinämäki
Markku Nieminen

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Reino Intovuori
Marja-Terttu Artiola
Veera Eloranta
Ines Mäkilä
Helena Tuomaala
Silja Mölkänen
Seppo Sipilä
Teuvo Turunen

Humppila

Tauno Pirttilä

Tampere

Martti Satri
Antti Siika-Aho
Maiju Hämäläinen
Matti Linna
Ei lukukausimaksuja!
Risto Koivula
Vejas Koivula
Zemyna Koivula

Nokia

Erno O. Laitinen

Sirpa Kukkonen

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa
Olavi
Taisto
Ilkka
Antero
Marjatta

ASBESTKAMP 85.

Paulina Colland
Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Heikki Häkkinen
Edit Pöntynen
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Taina Tarvonen
Johan Wiman
Reino Halttu
Maire Wilkman
Ritva Toimi
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Toivo Hakkarainen
Mauno Harjunpää
Jorma Talikka
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Esa Salomaa

Costa Rica

Timo Partanen

Hyvää Naton-, uusliberalismin- ja ilmaston lämpenemisen vastaista vuotta 2011 kaikille Kansan äänen lukijoille ja ystäville

Mäntsälä

Ari Kivivirta
Merja Kivivirta
Salla Kivivirta
Saana Kivivirta

Porvoo

Kaija Siippainen
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Kalevi Wahrman
Hannu Ikonen
Yrjö Nieminen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Vera Wahrman
Sune Borgman
Timo Nieminen

Raasepori

Peter Björklöf

Risto Lajunen
Timo Turunen
Mauri Rintala
Galina Rintala

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva

Salo/Pertteli

Heikki Typpö

Loimaa

Juha Kieksi

Pori

Evgenia Hilden-Järvenperä

Rauma

Hiski Henttula

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Leena
Juha Forss

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Veijo Saarelainen
Arvo Kettunen
Erkki Kukkonen

ñEKP:n julistama markkinavoimien Joulurauha on päättynyt! Hannu Ikonenò.

Toverit! Yön jälkeen aurinko nousee. Aamu sarastaa jo. Taistelumieltä! Heikki Männikkö

EU:n vastainen Kansanrintama toivottaa kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää ja tuloksekasta uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme EU:ta ja uusliberalismia vastaan.

ympäristömme ehdoilla - STP

Tarvitaan kansanedustajia ajamaan Suomen itsenäisyyden palauttamista

Itsenäisyyspäivänä 2010 järjestivät useat sodan ja Naton vastaiset sekä EU:n vastaiset ja EU-kriittiset kansalaisjärjestöt mielenilmauksen Helsingissä Kiasman aukiolla. Tilaisuudessa vaadittiin maamme itsenäisyyden ja puolueettomuuden palauttamista sekä Nato-jäsenyyden torjumista. ñTänään tulee lunta tupaan ainakin etelä suomalaisille. Siihen olemme tottuneet, sillä poliittisesti on lunta tullut tupaan jo pitkän aikaa. Kyllä me tämänkin kestämme. Ei tämä ole pysyvä lumi, sillä kevään tullessa ne poliittisetkin lumet tuvasta sulavatò. Näillä sanoilla Antti Pesonen Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja avasi Suomen itsenäisyyttä, puolueettomuutta ja liittoutumattomuutta kannattavien kansalaisjärjestöjen mielenilmauksen Suomen valtiollisen itsenäisyyden palauttamisen puolesta.

Itsenäisyyspäivänä lumisateessa puhumassa Aune Mänttäri. Hänen vierellään IPU:n Antti pesonen

Valtiollinen itsenäisyys voidaan palauttaa

Antti Pesonen totesi edelleen: ñTänään itsenäisyyspäivänä EU-Suomi ei ole enää valtiollisesti itsenäinen. Valtiollinen itsenäisyys sisältää ainakin seuraavat tunnusmerkit: (**1**) muista valtioista riippumattoman lainsäädäntövallan ja (**2**) siihen nojaavan tuomioistuinlaitoksen sekä (**3**) itsenäisen ulkopolitiikan. Mitään näistä valtiollisen itsenäisyyden tunnusmerkeistä ei Suomella tänä päivänä ole. Kuitenkin kasvava osa suomalaisista tiedostaa nykyisen tilanteen ja sen, että meiltä puuttuu hyvinvoinnin, turvallisuuden ja kansanvallan perusta eli valtiollinen itsenäisyys. Menetetty valtiollinen itsenäisyys voidaan kuitenkin palauttaa. Eduskunnan enemmistön päätöksellä voimme ratkaista Suomen eroamisen EU:sta. Tähän tietysti tarvitaan hieman nykyisestä poikkeava eduskunta. Sen valitseminen on kansalaisten käsissä. Siksi tulevat eduskuntavaalit ovat hyvin tärkeät. Niissä ratkaistaan Suomen suunta tuleviksi vuosiksi ja suurin muutos mitä eduskuntavaaleissa voi tapahtua on, **että eduskuntaan valitaan viimein edustajia, jotka vaativat Suomen valtiollisen itsenäisyyden palauttamista** ja tuovat esille vaihtoehdon EU:sta eroamiseksiò.

Sotalaitos muutettava takaisin puolustusvoimiksi

Sodan ja Fasisminvastainen työ ry:n puheenjohtaja **Timo Kangasmaa** vaati Suomeen takaisin puolustusvoimia: SFT järjesti jo 30.11.10 pienimuotoisen mielenilmauksen eduskuntatalolla. SFT:llä on tavoitteita, joita toimme tässäkin tilaisuudessa esiin: (**1**) Suomi tulee irrottaa Naton talutusnuorasta, (**2**) Suomen sotalaitos tulee palauttaa hyökkäysvoimasta takaisin puolustusvoimaksi, (**3**) suomalaiset sotilaat kotiutettava sotatoimista maailmalta, (**4**) sodan valmisteluun käytettävät määrärahat vähennettävä tasolle, jotka vastaavat normaalien puolustusvoimain ylläpitokuluja ja (**5**) maamme poliittinen suunta muutettava takaisin puolueettomuuspolitiikaksi siten, että sodan- ja rauhankysymyksissä poliittinen johtomme on ehdottomasti rauhan puolella. Pidämme tärkeänä asemäärärahojen supistamista ja niiden käyttämistä mm. koulutukseen, terveydenhoitoon, eläkkeisiin, sosiaaliturvaan jne. Samana päivänä 30.11. eduskunta päätti tämän vuoden neljännestä lisätalousarviota, jossa oli varattuna lisämäärärahana 162 milj. euroa uusien aseiden hankkimiseen, mutta ei senttiäkään työttömien toimeentuloturvan parantamiseen. Rahaa löytyy, mutta ei tavallisen kansan hyödyksi. Koemme tämän huolestuttavana siksikin, että armeija on meillä muuttunut puolustusvoimista hyökkäysasein varustetuksi Nato- sovitteiseksi sotavoimaksi. Näistä asioista voimme päättää täysin täällä Suomessa. Ikävin asia on, että tavallisille ihmisille on epäselvää onko Suomi Naton jäsen ja missä määrin.

Stubbilainen maailmankäsitys ohjaa ulkopolitiikkaamme

YK:n menetetystä roolista Sodan ja rauhan kysymyksissä puhui **Hannu Ikonen** Porvoosta: Olemme ajautuneet konfliktien osapuoliksi Naton ja EU:n myötä. Stubb ja Kokoomus pitävät tärkeänä kuulumistamme Natoon ollaksemme pöydissä, joissa sodastaharvoin rauhasta, päätetään. Pienten maiden, kuten Tanskan rooli näissä pöydissä on uhrata kansalaisiaan sodissa, joihin heillä ei ole mitään intressiä. Tämä vastaa stubbilaista ja kokoomuslaista maailmankäsitystä. ñRauhantekoò on yksityistetty ahtisaarelaisille ja sota ulkoistettu natolaisille. Nobelkomitean myöntäessä rauhanpalkinnon Ahtisaarelle valitsi se konfliktien oikeutetuiksi yksityiset ñkansainvälisen oikeuden asianajotoimistotò kohtuullisine palkkioineen, jotka toimivat ohi kansainvälisen oikeuden ja diplomaattisen käytännön. YK:n sovittelijan rooli on yksityistetty. Sodassa saa olla mukana, kun tehtävä on ulkoistettu Natolle tai tuleville EU-kriisinhallintayksiköille. Niin kauan kuin kansainvälisen oikeuden käsitteistö ei tunnista sotaa sodaksi tai valtioterrorismia ja liittoutumaterrorismia terrorismiksi, vaan keksii mielikuvituksellisia uudissanoja kuten rauhaan pakottaminen, konfliktin ehkäisy tms., ei kansojen välistä oikeutta ole olemassa. Itsenäisellekin Suomelle riittäisi pöytiä, joissa aseita ei tuoda edes eteiseen ja joissa paasikiviläiselle arvomaailmalle ja asiantuntemuksellemme annetaan arvoa. Stubbilaistunut Suomi ei ole aktiivinen asearsenaalin vähentämiseen tähyävien pöytien rakentamisessa. Päinvastoin, Paasikiven-Kekkosen-Koiviston itsenäisyys- ja rauhanasiat eivät ole tämän päivän agendoilla. EU on osoittautunut hyväosaisten ammattiliitoksi, joka huolehtii tuloerojen kasvusta, ja pankkisijoitusten tuotosta niin Suomessa, Kreikassa, Irlannissa, Portugalissa kuin Espanjassakin.

Itsemääräämisoikeutta ei halutakaan käyttää

Suomen Työväenpuolueen puheenjohtaja **Juhani Tanski** ihmetteli Suomen kieltäytymistä omasta päätöksenteosta: Olemme käyneet keskustelua EU-maita koettelevasta finanssikriisistä. Keväällä keskustelimme Kreikan apupaketista ja äsken eduskunnassa oli esillä Irlannin paketti. Pankkien ja finanssipääoman rötöstelyjen takia Kreikalle annettiin kymmenien miljardien tukipaketti. Silloin EU-johtajat vaativat EU-maiden pankeille ñstressitestiäò, jossa mitataan niiden kunto. Tämä ñtestiò osoitti euromaiden pankkien olevan hyvässä kunnossa. Irlanninkin pankit saivat hyvät arvosanat. Silloin jo esitettiin toteamuksia, että ñstressitestiò oli täyttä petosta. OECD:n arvion mukaan uhkat olivat kuusikertaiset euromaiden testiin nähden. Lähes kaikkien euromaiden pankit horjuvat. Valtioiden ollessa niiden takuumiehenä tulee kriisi Kreikan ja Irlannin lisäksi leviämään muihin maihin kuten Portugaliin ja Espanjaan. Kreikan tukipaketilla ei pelastettu Kreikkaa vaan Saksan ja Ranskan pankit, jotka valtioidensa suosituksesta tukivat järjetöntä tavaroiden tuontia Kreikkaan. Jyrki Katainen uhosi Irlannin paketin yhteydessä meidän vaativan takeita velan vakuudeksi. Mitään takeita ei kuitenkaan vaadittu, koska Kataisen mukaan se ei mennyt läpi. Eli sama mies sanoo, että Suomi on itsenäinen valtio ja samaan hengenvetoon toteaa, että Suomi ei voi tehdä kahdenvälistä sopimusta Irlannin kanssa velan takeista. Käteinen kuitenkin valehtelee tässä asiassa. EMU:n säännöt velvoittavat jokaisen valtion itse huolehtimaan vastuistaan. Eli tämä Käteisen puhe, että Suomella olisi jonkunlainen itsenäisyys on naurettavaa, kun edes sitä itsenäisyyttä, mitä Suomella sopimusten mukaan on, kieltäydytään jyrkästi noudattamasta.

EU varastanut investoinnit Suomesta

Itsenäisyyspuolueen varapuheenjohtaja **Mauri Nygård** käsitteli EU-suomen taloutta: Meitä kaikkia täällä olevia järjestöjä yhdistää maamme itsenäisyyden puolustaminen ja Natojäsenyyden vastustaminen. Joistakin muista asioista voimmekin olla eri mieltä. Olen eri mieltä erään aikaisemman puhujan kanssa siitä, että ero EU:sta merkitsisi meille väliaikaista taloudellista matokuuriaò. Meillä on edelleen voimassa oleva ETA-sopimus, talousaluesopimus, jonka varassa ovat mm. Norja, Islanti ja Lichtenstein. Se takaa myös meidän kaupankäynnille lähes samat ehdot kuin EU-sopimus. Ainoastaan maataloushan ei kuulu ETA-sopimukseen. Jos emme ole EU:n jäsen, niin ei sinne tarvitse myöskään maksaa jäsenmaksuja. EU-jäsenmaksu on nykyisellään jo melkoinen rasitus. Itsenäisenä valtiona voimme harrastaa itsenäistä talouspolitiikkaa. Meidän ei tarvitse kysyä EU:lta, että mitä Venäjän kanssa tulee tehdä. EU:n jäsenenä emme voineet käydä itsenäisesti esim. keskusteluja Venäjän kanssa puutulleista. Ne tuli hoitaa EU:n luvalla. Myöskään EU-kaudella meidän kauppaosuutemme EU:n kanssa ole lisääntynyt, vaan on pysynyt suurin piirtein samankaltaisena. Mutta mitä on tapahtunut? Meidän teollisuutemme on kyllä investoinut EU-alueelle, mutta on jättänyt investoimatta kotimaahan.

Edellinen itsenäisyyspäivämme oli 1980-luvulla

Itsenäisyys tarkoittaa valtiosopimusta, joka takaa kaikille samat oikeudet totesi ent. kansanedustaja **Aune Mänttäri**: ñJo ennen Kataista ja Stubbia eduskunta teki yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen liittää Suomi Euroopan unioniin. Uskomme, että Suomen kansa herää ja valitsee vielä kansanedustajat, jotka palauttavat meille itsenäisyyden ja oman hallitusmuodon. Demokratiamme alkuaikoina oli vaalilause ñ**vapaus veljeys ja tasa-arvo**ò. Ne tarkoittivat ihmisoikeuksia, joita ei vielä kaikilla EU:n jäsenvaltioilla ole tänäkään päivänä. Meillä ne rakennettiin kansakunnan yhteistyöllä. Itsenäisyys tarkoittaa valtiosopimusta, jossa kaikilla on perustuslain ja hallitusmuodon nojalla yhtäläiset oikeudet, jotka eivät riipu maasta, omaisuudesta, rahasta, asuinpaikasta, suvusta tai säädystä. Se on aivan eri asia kuin mistä tänään keskustellaan. Tekee pahaa kuunnella, kun sanotaan, että vietämme 94. itsenäisyyspäivää. Viimeinen itsenäisyyspäivämme oli 1980-luvulla, kun lainsäädäntöämme alettiin muuttamaan EU-yhteensopivaksi. Tämän liittoutumisen aloitti Holkerin hallitus. Sosialidemokraattien kaikki presidentit, ay-liikkeen vahvat liitot sekä niiden johtajat liittoutuivat kansainvälisen rahan kanssa ja antoivat maamme maailman rahatalouden määrättäviksi. ñMeidän pojatò Stubbi ja Katainen istuvat kansainvälisissä kokouksissa ñsaamassa oppiaò ja tuovat lainsäädännön sieltä Suomeen. He pistävät Suomen eduskunnan säätämään maailman taloudelle tärkeitä lakeja, jotka eivät edusta lainkaan Suomen kansan oikeuksia. Demokratia, kansanvalta ja itsenäisyys ovat ihan eri asioita kuin isänmaa. Maa on niiden jotka omistavat, mutta kansakunnan perustuslaki ja hallitusmuoto ovat sopimuksia, jotka takaavat kaikille samat perusoikeudetò.

Toimitti.
Heikki Männikkö

Mielenosoittajia itsenäisyyspäivänlumipyryssä. Puhumassa SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa

Kuuba on saanut maailman mielipiteet puolelleen

Reijo Katajaranta on STP:n eduskuntavaaliehdokas Kymen vaalipiirissä

Kuuban Suomen suurlähettiläs Sergio Gonzales vieraili 11. marraskuuta Helsingissä Hämeentien varrella sijaitsevassa Kurvin Kirjassa esitelmöimässä ja keskustelemassa Kuuban ulkopolitiikasta. Paikalle oli pienehkön kirjakaupan tiloihin ahtautunut vajaat parisenkymmentä asiasta kiinnostunutta kuulijaa.

Suurlähettiläs aloitti esityksensä asettamalla Kuuban tilanteen asiayhteyksiinsä. Kuuba ei ole maaperältään rikas maa. Siellä ei ole öljyvaroja eikä sanottavammin myöskään malmiesiintymiä. Se on ollut suurimman osan historiastaan siirtomaaherruuden alaisena. Ensin Espanja piti sitä siirtomaanaan 400 vuotta ja sen jälkeen USA piti valtaa 60 vuotta. Varsinaisesti Kuuba irtosi USA:n kolonialismin ikeestä vasta v. 1959 vallankumouksen yhteydessä, vaikka olikin ollut jo sitä ennen nimellisesti itsenäinen, mutta kuitenkin kokonaan USA:n talutusnuorassa. Pian seurasi USA:n kauppasaarto, jota sitäkin on jatkunut kohta 50 vuotta.

Olosuhteista huolimatta Kuuba on saavuttanut merkittävää edistystä etenkin sosiaalisen kehityksen - terveydenhoidon, koulutuksen, kulttuurin ym. suhteen, vaikka se on edelleenkin kehitysmaa. Kuuban politiikan peruspilarina on pitäminen kiinni maan itsenäisyydestä. Sen asian myös Kuuban kansalaiset ymmärtävät. He tietävät, että itsenäisyyden menettäminen toisi vain pahaa kuubalaisille. He ymmärtävät minkälainen Kuuba nyt olisi, jos vallankumousta ei v. 1959 olisi toteutettu. Vertailukohtana voisi olla vaikkapa alikehittynyt Honduras, jota edelleenkin voidaan kutsua banaanivaltioksi. Kuitenkin Kuuban täytyy pystyä joka päivä vastaamaan haasteisiin, joista edelleenkin suurin on USA:n taholta tuleva taloudellinen, poliittinen ja jopa sotilaallinen uhka. Vastikään pidetyt USA:n välivaalit todistavat, ettei USA:n politiikka tule muuttumaan vielä aikoihin. Vaikka Barack Obama virkakautensa alussa nosti toiveita muutoksen mahdollisuudesta, niin äskeisten vaalien tulos osoittaa, että oikeistolaiset voimat ovat siellä edelleenkin aivan liian voimakkaita, että USA:n harrastama painostus Kuubaa kohtaan voisi edes pidemmällä aikavälillä muuttua. Merkittävimpänä oikeistolaisena painostusryhmänä USA:ssa on Miamissa asustavat entiset kuubalaiset.

Kuuban suurlähettiläs oikealla. Hänen vierellään tulkki Tero Toivanen, Suomi-Kuuba-seuran varapuheenjohtaja. Tero on toiminut 7 vuotta muusikkona Kuubassa.

USA:n politiikan lähtökohtana on jo Eisenhowerin ja Kennedyn ajoista lähtien ollut Kuuban kuristaminen hengiltä niin, että sen yhteiskuntajärjestys palautettaisiin ñnormaaliksiò ja ettei Amerikan mantereelle syntyisi ñuusia Kuuban valtioitaò. Alussa tämä toimikin. 60-luvulla lähes kaikki Amerikan maat katkaisivat suhteensa Kuubaan. Kuuba ajettiin v. 1962 pois mm. OEA:sta (Amerikan valtioiden järjestöstä), mutta nyt viime vuonna tämä päätös peruttiin. Kuuba ei kuitenkaan halua takaisin tähän järjestöön, koska se edelleenkin toimii USA:n hyväksi muiden Amerikan maiden kustannuksella. Se on järjestö, jossa ñhai vartioi sardiinejaò.

Nyt tilanne on muuttunut. Kuubasta on tullut esimerkki muille Amerikan maille ja useille muillekin mm. Afrikan maille. Kuuballa on diplomaattiset suhteet yht. 187 maahan ja suurlähetystöjä Kuuballa on 112. Vastaavasti Havannassa on 109 maan suurlähetystöt.

Kuuba on saanut maailman mielipiteet puolelleen. YK:n äskeisessä äänestyksessä koskien USA:n harjoittamaa kauppasaartoa 187 maata äänesti kauppasaarron purkamisen puolesta ja vain USA ja Israel olivat kauppasaarron kannalla kolmen maan äänestäessä tyhjää. YK on myös päätöslauselmassaan tuominnut USA:n kauppasaarron. Samoin kauppasaarron murtamista vaativat maat vaativat Guantanamon tukikohdan palauttamista Kuuballe ja USA:n Kuubaan suuntaamien radio- ja TV-lähetysten lopettamista. Näitä lähetyksiä suunnataan Kuubaan 2000 tuntia viikossa ja erikoisinta niissä on se, ettei niitä ole tarkoitettukaan USA:n omille kansalaisille vaan ainoastaan Kuuban vastaiseen propagandaan.

Yksi kipupiste USA:n ja Kuuban välillä on USA:n vangitsemat viisi kuubalaista vankia. He istuvat Miamissa 12 vuoden rangaistusta rikoksesta, joka ei ole kansainvälisen oikeuden mukaan mikään rikos. He olivat tarkkailemassa Miamissa majaa pitävien, avoimesti Kuubaa uhkaavien ja terrori-iskuja suunnittelevien järjestöjen toimintaa. Siitä he saivat vakoilusyytteen ja tuomittiin ankarimman mukaan.

Edelleenkin USA vaatii 60-luvulla Kuuban kansallistamien yritysten palauttamista takaisin USA:lle. Mainittakoon, että kansallistaminen koski muitakin maita kuten Kanadaa ja Espanjaa, mutta niillä ei ole ollut mitään vastaavia vaatimuksia.

USA käyttää edelleenkin kiristyspolitiikkaa. Kukaan ei saisi vierailla Kuubassa eikä kukaan saisi käydä minkäänlaista kauppaa Kuuban kanssa. EU:n politiikka on lähes samanlaista. EU myös vaatii muutoksia Kuuban yhteiskuntaan. Voidaan vain kysyä, minkälaista muutosta EU sitten haluaa? Kuitenkin EU on jonkinlaisissa kauppasuhteissa Kuuban kanssa. Sen sijaan Kanadan kanssa Kuuballa on hyvät suhteet, jotka toimivat keskinäisen kunnioittamisen periaatteella. Mailla on paljon taloudellista yhteistyötä ja Kuubassa käy vuosittain lähes miljoona kanadalaista turistia.

Kuuban ulkopolitiikka on menestynyt erityisesti Etelä-Amerikan maissa ja Afrikassa. Esim. Saharan etäpuolisessa Afrikassa Kuuballa on 26 suurlähetystöä. Tämän taustalla on aikaisempi yhteistyö mm. Angolan ja Mosambikin kanssa. Kuuban tärkeimmät liittolaiset ovat tällä hetkellä Venezuela ja Kiina. Venezuelalta Kuuba saa halvalla öljyä. Vastapalveluna Kuuba avustaa Venezuelaa mm. terveydenhoidon ja koulutuksen muodossa. Kuuba auttaa muita maita lähettämällä niihin tuhansittain lääkäreitä ja toisaalta kouluttamalla esim. Afrikan maista tulevia opiskelijoita lääkäreiksi. Kuubaa syytetään, että Kuuba tekee politiikkaa lääkäreillä. Tähän Kuuba puolestaan toteaa, ettei se ole mikään Kuuban yksinoikeus, muutkin maat saavat tehdä niin.

Eri maiden lähettämän avun määrä ja laatu tuli havainnollisesti esiin viime tammikuussa Haitin maanjäristyksen yhteydessä. USA lähetti Haitiin tuhansittain sotilaita, Kuuba puolestaan 1500 lääkäriä. Muita auttamiseen merkittävästi osallistuneita tahoja olivat Lääkärit ilman rajoja - järjestö sekä Kanada, joka auttoi enimmäkseen vesihuollossa ja muun avun organisoimisessa (tiedot koottu useasta lähteestä, pääosin yliopistojen tutkijoilta). Tarkemmat faktatiedot Haitin avustuksesta löytyvät oheisesta taulukosta. Kuitenkin kansainväliset tiedotusvälineet esittelivät USA:n Haitin pääasiallisena auttajana. Vuosien mittaan Kuuba on lähettänyt eri maihin 1 250 000 lääkäriä. Mitä on tehnyt USA? Se on perustanut muihin maihin 700 sotilastukikohtaa.

Suurlähettilään alustuksen päätteeksi kuulijat esittivät muutamia kysymyksiä. Eräs kuului: Miten tämä viime vuosien yleismaailmallinen kapitalismin lama on näkynyt Kuubassa? Vastaus: Se on näkynyt ennen kaikkea turismissa. Turisteja on tullut jonkin verran vähemmän ja he ovat käyttäneet rahaa vähemmän. Paljon suurempi taloudellinen takapakki sen sijaan on tullut pyörremyrskyjen taholta. Pari vuotta sitten Kuubaan iski kolme pyörremyrskyä peräkkäin, ja se todella koetteli Kuuban taloutta.

Reijo Katajaranta

SILMÄYS TÄRKEIMPIEN AVUNANTAJIEN ROOLIIN ON OPETTAVAINEN

23.3.2010 mennessä Haitissa annetun lääkinnällisen avun vertailu [14]

	Lääkärit ilman rajoja	Kanada	USA	Kuuba
Henkilökunta yht.	3 308	45	550	1 504
Potilaat yhteensä	54 000	21 000	871	227 143
Leikkaukset yht.	3 700	0	843	6 499

Kuuba on avustanut Haitia sitä kohdanneen maanjäristyksen johdosta. Kuitenkin kansainväliset tiedotusvälineet esittelivät USA:n Haitin pääasiallisena auttajana. Vuosien mittaan Kuuba on lähettänyt eri maihin 1 250 000 lääkäriä. USA on perustanut muihin maihin 700 sotilastukikohtaa.

Sotasyyllisyystuomioid en kumoaminen ja seuraukset

KD:n kansanedustaja Bjarne Kallis on jättänyt lakialoitteen, ñjonka tarkoituksena on mahdollistaa se, että Korkein oikeus voisi kumota ne tuomiot, jotka annettiin niin sanotun sotasyyllisyyslain tueksi marraskuussa vuonna 1945".

Neuvostoliiton painostuksen jälkeen säädettiin sotasyyllisyyslaki, joka tuli voimaan takautuvasti.ò Bjarne Kallis kirjoittaa asiasta US blogissaan ñKansanedustajien Venäjän pelkoò 22.11.2010. Kyseisessä kirjoituksessa Kallis ilmoittaa, että tuomioiden purkaminen edellyttää lakimuutosta, mitä varten aloitteen tekijä oli yrittänyt saada mahdollisimman monta kansanedustajien allekirjoitusta, muttei ole päässyt tavoitteeseen 100 kansanedustajan allekirjoituksista. Bjarne Kallis päättelee, että suomalaiset kansanedustajat eivät ole suostuneet allekirjoittamaan aloitetta sotasyyllisyystuomioiden kumoamisesta, koska ovat Venäjän pelon vallassa.

Viime vuosien aikana revisionistinen sotatulkinta, jonka tavoitteena on kumota Risto Rytin ja hänen kumppaneidensa sotasyyllisyystuomiot, on ollut näkyvästi esillä suomalaisissa tiedotusvälineissä. Tarkoituksena on toisen maailman sodan jälkeisen järjestyksen muuttaminen syyllistämällä venäläisiä ja luomalla viholliskuvia.

Yleisesti ottaen suomalaisten tietous jatkosodan alkamisajankohdasta ja syistä on heikkoa. Jatkosodan alkupäiväksi katsotaan 25.6.1941, jolloin Neuvostoliitto alkoi pommittaa Helsinkiä.

Todellisuudessa Suomi oli sitoutunut hyökkäämään Saksan rinnalla Neuvostoliittoon jo paljon aiemmin. 22.6.1941 Saksa aloitti operaatio Barbarossan hyökkäämällä Neuvostoliitoon. Samana päivänä Hitler ilmoitti julkisesti Suomen taistelevan Saksan rinnalla Neuvostoliittoa vastaan. Saksalaiset hyökkäsivät Neuvostoliittoon eri suunnista, mm. Suomen kautta 22.6. klo 04.00, käyttäen hyväkseen suomalaista lentokenttää ja satamia. Jo ennen hyökkäyspäivää 22.6. Suomessa oli yli 40 000 saksalaista joukkoa. Myös jo ennen 22. kesäkuuta suomalaiset sukellusveneet miinoittivat Suomenlahden mukaan lukien Tallinnan edustan.

Eli siis ei pidä paikkaansa, että jatkosota alkoi Neuvostoliiton hyökkäyksestä, vaan Suomi oli sopinut hyökkäävänsä Neuvostoliittoon Saksan rinnalla. NL vastasi hyökkäykseen pommituksilla. Eli Natsi-Saksan liittolainen ja Hitlerin ihailija Ryti on vastuussa tuhansien suomalaisten ja neuvostokansalaisten kuolemista.

Radiopuheessaan 26.6.1941 Ryti sanoi ñSuomella on kuitenkin rinnallaan Suur-Saksan valtakunnan sotavoimat nerokkaan johtajansa valtakunnankansleri Hitlerin komennossaò. Ryti kuvaili Hitlerin tuntevan sympatiaa suomalaisia kohtaan ja olevan yksityiselämässään ñlämpimästi tunteva, sydämellinen, hyvää tarkoittava, herkkä ihminenò.

ñRisto Rytin - samoinkuin Mannerheimin - ulkopoliittiset ratkaisut keväällä ja kesällä 1941 perustuivat siihen vakaumukseen, että Saksa voittaa mahdollisessa sodassa Neuvostoliiton. Tämä ajatus heijastuu elävästi Rytin jatkosodan syttymisen jälkeen pitämässä radiopuheessa, josta hän joutui vielä sotasyyllisyysoikeudenkäynnissä vastaamaan. Jälkeenpäin Ryti on todennut, ettei hän tuonakaan hetkenä uskonut Saksan voittavan koko maailmansotaa, mutta lyövän kyllä Venäjän.ò (Biografiakeskus, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura).

Jo vuodesta 1919 Suomen kiihkomieliset suunnittelivat Suur-Suomen idean toteuttamista. 1920-luvulla suomalaiset nationalistiset ryhmät olivat tehneet useita hyökkäyksiä NL:n puolelle. Suomalaisten kiihkomielisten poliittiset provokaatiot 1930-luvulla johtivat talvisotaan. Jatkosodan aikana Natsi-Saksan rinnalla taistelleet suomalaiset

Jatkuu sivulla 13

Oikeiston nousu ja ilmiö perussuomalaiset

Heikki Männikkö on STP:n ehdokas kevään eduskuntavaaleissa

Euroopassa on nähty vasemmiston kannatuksen lasku ja vastaavasti oikeistopuolueiden nousu. Runsaan vuoden takaisessa EU:n parlamentin vaalissa vasemmiston osuus oli vain 24,1 %, kun se v. 2007 eduskuntavaalissa oli vielä 31,6 % ja v. 2008 kunnallisvaalissa 30,6 %. Oikeistolaistuminen ei ole pelkästään suomalainen ilmiö, vaan on koskenut koko Eurooppaa. Merkillepantavaa vuoden takaisten EU-vaalien osalta oli, että missä ñvasemmistoò oli vallassa (Unkari, Espanja, Portugali), rankaisivat äänestäjät vasemmistoa talouden alamäen johdosta, mutta vastaavassa tilanteessa kykeni hallitusvastuussa ollut oikeisto petraamaan kannatustaan. Toistuu 20 vuotta sitten alkanut kehitystrendi; markkinatalouden kriisit ja ongelmat koetaan aina enemmän hallitusvastuussa olevien sosialistien ja maltillisen oikeiston aiheuttamaksi. Markkinatalouden kriisi ruokkii tällä hetkellä uusoikeistolaista politiikkaa. Tämä ilmiö nähdään myös USA:ssa Obaman talouspolitiikan kohtaamissa vaikeuksissa.

"Vasemmisto" taipunut EU- suuntauksen edessä

Vasemmiston asema teollisesti kehittyneissä maissa muuttui, kun monetaristinen talouspolitiikka syrjäytti pari vuosikymmentä sitten vallinneen oikeudenmukaisempaan tulonjakoon perustuneen yhteiskuntapolitiikan. Kansainvälisen työväenliikkeen ja sosialismin vaikeuksien johdosta varsinkin Euroopan työväenpuolueet menettivät ñselkänojansaò, eivätkä uskaltautuneet avoimeen taisteluun uusoikeistolaista suuntausta vastaan. Tämä merkitsi sitä, että työtätekevän kansanosan aseman puolustaminen olisi vienyt ne törmäyskurssille EU- suuntauksen kanssa. Peläten yhteiskunnallisen asemansa heikentymistä, ne mukautuivat kovaan oikeistolaiseen politiikkaan ja hyväksyivät mm. EU-suuntauksen. Siksi ne ovat täysin luopuneet perinteisestä työväenpolitiikasta, eikä vanhojen puolueiden politiikassa ole suuriakaan eroja.

"Oikeassa oleminenkaan" ei pelasta vasemmistoa

Harjoitetulle politiikalle on EU:n puitteissa asetettu selvät raamit, joiden yli ei voi mennä. Näiden raamien puitteissa ñvasemmistopuolueetò (SDP ja vasemmistoliitto) ovat esittäneet teatteria, jossa ne näyttelevät vasemmiston roolia. Tämä huijaus on hiljalleen selvinnyt palkansaajaväestölle osan äänestäessä oikeistoa ja osan jättäytyessä kokonaan vaalien ulkopuolelle. Tällaisessa tilanteessa ñoikeat tunnuksetkaanò eivät auta vanhoja ñvasemmistopuolueitaò, koska kaikki puolueet ñratsastavatò samoilla tunnuksilla, lupaamalla tarttua toisarvoisiin ñnippeliasioihinò. Tällaisessa tilanteessa palkansaajaväestö kokee kroonista masennusta ja nostaa kätensä pystyyn. Eli 20 vuotta sitten aloittamallaan huijauksella vanhat työväenpuolueet saattoivat voittaa lisää aikaa, mutta entistä asemaansa ne tuskin kykenevät saavuttamaan.

Vain oikeiston laariin

Uusoikeistolaisen EU-politiikan tuloksena talouspolitiikkaa on kiristetty ja palkkatulojen osuutta kansantulosta on tuntuvasti madallettu. Esimerkein ilmaistuna: budjetin osuus kansantulosta, josta perusturva maksetaan, on pienentynyt rankasti eli perusturvaa on heikennetty, työpaikkojen on annettu luisua ulkomaille, suurtyöttömyydestä on tullut pysyvä ilmiö ja julkisia palveluja yksityistetään ja heikennetään. Äänestäjät ovat pyrkineet vastaamaan tähän perustamalla yhden asian liikkeitä tai rankaisemalla hallituspuolueita äänestämällä ne vuoron perään hallitukseen ja jälleen ñoppositioonò, mutta tuloksetta. Suurten eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytäntö, jossa kukin suurista puolueista on vuorollaan hallitusvastuussa EU- politiikan vetojuhtana toisten ollessa ñlevossaò eli ñoppositiossaò. ñOppositiossaò valtionhoitajapuolueet ovat vain keränneet voimia uuteen kansanvastaiseen iskuun.

PerSu:n esiinmarssi

Ei tässä vanha oikeistokaan ole kunnialla selvinnyt. Paniikin perinteisille hallituspuolueille on aiheuttanut Perussuomalaisten kannatuksen kasvu. Vuoden 2007 eduskuntavaaleissa heidän äänimääränsä kasvoi 4,1 %:ttiin ja kaksinkertaistui tästä v. 2009 EU:n parlamentin vaaleissa. Viimeisten gallupkyselyiden perusteella PerSu:n kannatus lähentelee 15 % ja vastaavasti Kokoomuksen, SDP:n ja Kepu:n kannatusluvut ovat laskeneet. Kansalaiset ovat ymmärtäneet perinteisten puolueiden petoksen ja kanavoivat tyytymättömyytensä nyt Persujen kautta. Syystäkin vanhojen valtionhoitajapuolueiden tulee olla huolissaan. Eikä tätä huolta lievennä ollenkaan SDP:n ay-puolen EU- ja Nato-lobbarin Matti Putkosen ja KEPU:n Markku Uusipaavalniemen loikkaus PerSujen riveihin.

STP:llä ja Persuilla yhteneviä tavoitteita

Tähän liittyy asioita, joita tulee miettiä tarkasti. STP:llä (kuten mm. SKP:llä, IPU:lla ja KTP:llä) on monia yhteneviä tavoitteita PerSujen kanssa. Välittömästi nousevat mieleen vaikkapa seuraavat asiat: **1**) Kannatamme verotuksen progressiivisuutta, eli mitä suuremmat tulot, sitä suurempi veroprosentti. **2**) Omaishoidon tukea on korotettava ja säädettävä se samansuuruiseksi paikkakunnasta riippumatta. **3**) Työmarkkinatukeen tulee saada tasokorotus ja sen tarveharkintaisuus tulee poistaa. **4**) Emme kannata Kreikan, Irlannin t. muidenkaan maiden pankkien rahoittamista jne. Tarkastellessamme PerSu:n ja STP:n vaalitavoitteita, löydämme runsaasti em. kaltaisia yhtäläisyyksiä.

Tärkein asia politiikan suunnan muutos

Nyt herääkin ratkaiseva kysymys. Kun tavoitteemme monissa kysymyksissä ovat PerSujen kanssa yhteneväiset, niin miksi STP ei kykene nostamaan kannatustaan, mutta PerSujen kannatus nousee kohisten? Monet tarjoavat tähän vastauksen, että PerSut osaavat tuoda asiat oikealla tavalla esille, heillä on enemmän tilaa mediassa ja muutoinkin enemmän julkista ja taloudellista ulottuvuutta jne. Tämä on tietenkin osittain totta, mutta vähäisistä resursseistamme huolimatta kyllä mekin olemme saaneet oikeat tunnukset julkisuuteen. Olennaisin asia liittyykin siihen, että niin meidän kuin PerSujenkin em. tavoitteiden toteuttaminen edellyttää viime kädessä nykyisen politiikan suunnan muuttamista. Me ymmärrämme politiikan suunnan muuttamisella mm. palkansaajaväestön kansantulo-osuuden nostamista esimerkiksi palauttamalla perusturvan tasoa entiselleen sekä kehittämällä ja lisäämällä julkisia palveluita. Tämä edellyttää pääomapiirien toiminnan ja voittojen säätelyä, demokratian palauttamista ja vallan siirtämistä takaisin kansalliselle parlamentille. Voisimme nimittää tätä politiikkaa vaikka ñdemokraattisen kontrollin alaiseksi koordinoiduksi markkinataloudeksiò. Tämän saavuttaminen vaatii pitkäjänteistä työtä ja merkitsee laadullista siirtymistä uuteen yhteiskuntapolitiikkaan.

Kysymys on siitä, että palkansaajaväestö hyväksyy vaatimukset esimerkiksi täystyöllisyydestä, perusterveydenhuollon kehittämisestä, työmarkkinatuen tasokorotuksesta, palkkatulojen kansantulo-osuuden nostamisesta jne. Mutta nykyoloissa he eivät uskalla kuitenkaan siihen liittyvää välttämätöntä poliittista muutosta, johon liittyy vastuuta ja jopa pelkoa.

Entä PerSujen linja?

PerSuja ei turhaan sanota populisteiksi. Kun suuntaamme arvostelun pääomaa vastaan ja osoitamme nykypolitiikan palvelevan vain suuryritysten etuja, kohdistavat PerSut kritiikkinsä suoraan päättäjiin ohittamalla suuromistajat ja markkinavoimat. He eivät pohdi vallitsevaa yhteiskuntapolitiikkaa ja sen muuttamisen välttämättömyyttä. Heille riittää kun ñkelvottomat päättäjät vaihdetaanò antamalla ymmärtää kykenevänsä korjaamaan asiat, kunhan saavat kansalta valtakirjan päättää niistä. Tämä on populismia, jonka osa kansasta hyväksyy. Vielä suurempaa populismia on, että keskeisiksi ongelmiksi nähdään maahanmuuttajapakolaiset tai ilmastomuutoksen torjuminen, jotka osa kansasta kokee kielteisinä. Työväenliikkeen pitkäjänteisellä työllä saavutimme menneinä vuosikymmeninä hyvinvointiyhteiskunnan, joka mm. tulonjaon ja sosiaalipolitiikan osalta oli nykyistä paljon oikeudenmukaisempaa. Se koettiin hyvänä asiana. PerSujen kannatus perustuukin siihen, että tämä ñonnenò aika halutaan takaisin tarvitsematta liikahtaa omasta nojatuolistaan, kantakapakastaan tai tietokoneensa äärestä minnekään ottamatta siitä itse yhteiskunnallista vastuuta. PerSujen kannatuksen funktio lienee vielä siinä, että haetaan muutosta muistuttamalla ja kostamalla nykyisille päättäjille heidän huonosta politiikastaan

PerSujen tulevasta roolista

Ennusteiden mukaan PerSut voivat saada jopa 15-20 kansanedustajaa. Tällä kannatuksella he **joutuvat** muiden porvarien kanssa hallitusvastuuseen. Mikä tahansa työkansan näkökulmasta oikea vaatimus vie heidät hallituksessa törmäyskurssille EU-suuntauksen kanssa. Heillä on kaksi vaihtoehtoa, joko lähteä hallituksesta ja vaatia politiikan suunnan muuttamista tai mukautua demareiden ja vihreiden tapaan uusoikeistolaisen politiikan raameihin. Jälkimmäinen vaihtoehto ei tuota PerSuille suuria vaikeuksia. Jo nyt he ovat tehneet takinkäännöksen EU- ja Natojäsenyyden suhteen. ñTakinkäännöksiäò voidaan aina Soinin tapaan perustella ñkun isänmaan etu vaatiiò. Tulemme mahdollisesti näkemään köyhän kansan valitseman ministerin, joka hyväksyy maamme Nato-jäsenyyden ja joukkojemme pysymisen Afganistanissa, puolustaa voimakkaasti ydinvoiman lisärakentamista, viittaa kintaalla ilmastomuutoksen torjumiselle ja näkee monien ongelmien aiheuttajiksi kehitysavun, pakolaiset ja maahanmuuttajat.

Tällä politiikalla he voivat ostaa itselleen ñyhteiskuntakelpoisuudenò ja lisää aikaa sekä löytää oman roolinsa valtapuolueiden joukossa. Samalla he voivat yrittää SDP:n tavoin näytellä ñkansan ystävänò roolia, joka PerSujen retoriikalla voi onnistua pitkäänkin. Halonen totesi PerSujen onnistuneen nostamaan keskusteluun asioita, jotka mahdollisesti liittyvät hyvinvointiin ja joista muidenkin olisi tullut keskustella. Presidentin lausahdus tarkoittaa, että Persujen esiin nostamat asiat tulisi korjata. Pahassa tapauksessa se johtaa yhteiskunnan edelleen oikeistolaistumiseen muiden alkaessa matkia PerSuja.

Vain muutoksen kautta

PerSujen kannatuksen kasvussa heijastuvat yhteiskunnan muutospaineet ja äänestäjien kyllästyminen nykypolitiikkaan. Heidän aktiivisten toimijoidensa joukossa on paljon niitä, jotka todella haluavat ja odottavat muutosta nykypolitiikkaan. STP:ssä emme kuitenkaan voi ottaa mallia PerSujen populismista. On tuotava esiin totuus, että asioiden pysyvämpi korjaaminen tarkoittaa suunnan muutosta politiikassa. Sen lisäksi, että tulonjakoa tulee muuttaa palkansaajan eduksi ja huomio on kiinnitettävä ihmiskunnan globaalien ongelmien korjaamiseen, niin päätöksenteossa valta tulee siirtää pääomalta takaisin kansalle. Tämän tehtävän suorittamiseksi tulee rakentaa kansaa edustava yhteisrintama, jossa myös tänään Perussuomalaisiin sijoittuvilla kansalaisilla on merkittävä paikkansa.

Heikki Männikkö

Sotasyyllisyystuomioiden...

Jatkoa sivulta 12

joukot perustivat Karjalassa keskitysleirejä ja toteuttivat etnisiä puhdistuksia. Em. hävitysten johdosta Venäjän karjalaiset ovat luovuttaneet presidentti Tarja Haloselle korvausvaatimuksiaan.

Eli revisionistiset sotatulkinnat, joihin vaatimukset sotasyyllisyystuomioiden kumoamisesta perustuvat, ovat faktojen vääristelyä pyrkimyksenä muuttaa toisen maailmansodan jälkeistä järjestystä maalaamalla Venäjästä ja venäläisistä uhkakuvia ja sillä tavalla perustella tarvetta liittyä Natoon. Russofobian lietsojat yrittävät myös ylläpitää revanssihenkeä esittämällä vaatimuksia aluepalautuksista. On erittäin vaarallista provosoida tilannetta vaatimalla toisen valtion alueita. Kyseiset provokaatiot väistämättä johtavat konflikteihin, mikä lienee talouseliitin käskyläisinä toimivien revansistikiihkoilijoiden tarkoitus. Isänmaallisiksi itseään kutsuvat revansistit todellisuudessa vaarantavat Suomen turvallisuutta kolmannen osapuolen intresseissä.

On ilahduttavaa, että suurin osa kansanedustajista ei ole suostunut allekirjoittamaan yllämainittua Bjarne Kalliksen lakialoitetta sotasyyllisyystuomioiden kumoamiseksi. Valtionjohdon tulisi puuttua revisionistisiin sotahistorian tulkintoihin sekä sotasyyllisyystuomioiden kumoamis- ja aluepalautusvaatimuksiin.

Evgenia
Hilden-Järvenperä

IPUVA!... IPUVA!... IPUVA!... IPUVA!....

Persujen perääntyessä EU- ja Natokielteisistä kannoistaan näyttää siltä, että kielteisille kannoille jäävät vain pienpuolueet. Näkyvimpinä ehkä Itsenäisyyspuolue (IPU) ja Suomen Työväenpuolue (STP). Nyt on pakko kysyä, että mikä saa perussuomalaisen liikkeen käyttäytymään tuuliviirin tavoin.

Kysymys ei voi olla yksin siitä, että demareista loikannut ydinvoima- ja yleislobbari Matti Putkonen sanoo nyt EU:sta irrotettavan kaiken saatavan. Putkosen mukana on ilmeisesti pyörretty myös kielteinen ydinvoimakanta? Suomalaiseen kulttuuriin ei sovi se, että mennään yhteisöstä repimään irti se mikä saadaan. Näin tekevät vain välimeriset kulttuurit ja eräät brittien naapurisaarista. Persujen noste olisi voinut kantaa hallitukseen saakka, mutta näyttää siltä, että omaksuessaan vallan elkeet on pakko niellä EU:t, Natot, ydinvoimat ja Putkoset (viides kolonna?). Valta voi turmella ennen valtaan pääsyä, hallitus houkuttaa hakoteille. Tampereen seutu ja Aamulehti artikkeleineen on nostanut jo persut Kepun rinnalle, että ñpettää ainaò. Tiedä hänestä, mutta tavallinen äänestäjä ï suu ymmyrkäisenä - huutaa IPUVA! tai äänestää TV:n ja jääkaapin väliltä.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin
Porvoo

Presidentti tarinoi

Olen tähän asti pitänyt presidentti Halosta suhteellisen järkevänä ihmisenä. Aikojen kuluessa ja etenkin tämänhetkiset kannanotot huomioiden epäilyksen siemen on alkanut versoa.

Halosen käynti Naton kokouksessa tuotti kannanottoja, jotka menivät iloisesti yli tietoni tason. Kun aina suurempi osa kansalaisistamme on siirtynyt Afganistanin sodan vastustajien ryhmään, on presidentti Halonen vasta alkanut tukemaan Yhdysvaltojen masinoimaa miehityssotaa. Halosen virkakausi lähenee loppuaan, olisiko hänelle tullut hätä kun ei kuulu kutsua Valkoiseeen Taloon, josta muuten eräs sanaseppo käytti nimeä Käärmeenpesä.

Halosen mukaan suomalaisia sotilaita saattaa olla Afganistanissa vielä 2014 vuoden jälkeenkin. Sotaan osallistuvien maiden kotirintamat osoittavat entistä enemmän murtumisen merkkejä. Kun sinkkiarkkuja saapuu jatkuvasti enemmän kotimaihin alkavat kansalaiset kysellä etenkin Englannissa ja Kanadassa, miksi nuoret miehet kaatuvat jenkkien sodassa. Sodan tuki ei kestä vuoteen 2014, vaan kyllä Talebanit ottavat vallan jo ennen vuotta 2014. Isafin joukkoja on kyllä Afganistanissa vielä 2014, mutta sotavankeina.

Nykyinen oikeistohallituksemme haluaisi suomalaisjoukkojen olevan Yhdysvaltain tukena aina katkeraan loppuun asti. Historia toistaa itseään ainakin tyhmyyksien suhteen.Oikeistopiirimme olisivat halunneet jatkaa Suomen sotimista Natsi-Saksan rinnalla myös katkeraan loppuun asti. Asekätkijät vaaransivat solmitun rauhan ja aiheuttivat suuren vaaratilanteen Suomelle.

Keväällä on vaalit, vielä suhteellisen vapaatkin. Heitetään pellolle nykyiseen eduskuntaan pesiytyneet militaristit ja lännen nuolijat.Pidetään kiinni siitä 20% itsenäisyydestä mikä meillä vielä on. Lopetetaan myös rahansa hupuloineitten ulkomaitten rahoittaminen. Eduskuntavaalit 2011 ovat tärkeimmät vuosikymmeniin. Ellei nyt johtoamme vaihdeta, ei siihen tule mehdollisuutta ennen EU:n ja Naton romahdusta, joka muuten on aina lähempänä..

Reino Welling,

Sota tarvitsee uskottavan pelon

Kuluneen vuoden aikana ovat USA ja Israel joutuneet turvautumaan ulkomaiseen apuun siviilikriisinhallinnassaan. USA:ssa puutteen paljasti jälleen öljykatastrofi porauslautan (BP) räjähdettyä, Israel tarvitsi apua metsäpalojen taltuttamisessa.

Sotilaallisen uhan torjuntaan, jopa hyökkäämään toisia kansoja vastaan mainituilla mailla on riittänyt kapasiteettia ja vaikka vain murto-osa tästä kapasiteetista käytettäisiin siviilikriisinhallintaan se takaisi sen, ettei luonto pääsisi ñyllättämäänò tai luonto tuhoutuisi.

Tällainen sotamyönteinen ajattelu pohjautuu siihen, että kanssaihminen muodostaa aina suurimman uhan ja sen - kanssaihmisen - käyttäytymisen varalta on sotimisen välineet pidettävä ajan tasalla, päivitettynä, nykytermein asia ilmaistuna. Luonto ilmastomuutoksineen sisältää arvaamattoman ja vaikeasti ennakoitavissa olevan kokonaisuuden, johon eivät vielä kansakuntien resurssit ñriitäò. Näyttää kuitenkin siltä, että ne maat, jotka toimissaan ottavat parhaiten huomioon mahdolliset ympäristökatastrofit kohdistavat vähemmän uhkia ja pelkoja naapurikansoihinsa.

Sota ja sotatarvikkeet ovat aina uhka ja tarpeeton kuluerä luonnolle ja sen rauhalle. Maailmaa kuluttavan kengän numero pienenisi huomattavasti, jos tämä kuluerä pystyttäisin viisailla päätöksillä poistamaan, menotili lakkauttamaan. Alueellisen hegemonian (Israel) tai maailmanlaajuisen hegemonian (USA) säilyttäminen koettelee luonnon ja ilmaston kestävyyttä ei yksin varustelulla vaan - kyvyttömyydellä - puuttumattomuudella luonnon tuhoutumiseen.

Ns. sota terrorismia vastaan on kuluttanut laskemattoman määrän resursseja, joita olisi tarvittu köyhempien maiden auttamiseen ja näin poistettu syitä, jotka synnyttävät terrorismia ja muita epäsymmetrisiä sotia (mm. Tarja Halonen). Nämä resurssit olisivat tukeneet toimia ilmastonmuutosta vastaan välittömästi ja välillisesti. Luontoa ei voida personoida syylliseksi mihinkään. Syyllisen roolin voi langettaa muulle maapallon eläjälle, kanssaihmiselle ja pyrkiä poistamaan hänet ajatuksineen ja aatteineen.

Symmetrisempiä sotia (USA-vetoisia) on viime vuosikymmeninä käyty strategisten aseiden leviämistä vastaan (Irak mahd. Iran, Pohjois-Korea), demokratian ja kansalaisoikeuksien puolesta (mm. Afganistan, Irak, Somalia, monet Afrikan ja Latinalaisen Amerikan maat). Maissa ei ole ollut strategisia aseita, länsimaista demokratiaa ei ole saatu istutettua vieraisiin kulttuureihin edes atomipommilla (Japani on edelleenkin keisarikunta). Maat, joihin on ñtosissaanò demokratiaa tykinputkea pitkin työnnetty, ovat tällä hetkellä maailman korruptoituneimpia (Afganistan, Irak, Somalia). Ehkeivät kreikkalaiset parituhatta vuotta sitten tarkoittaneetkaan ns. länsimaista demokratiaa?

Luonnon kannalta tällaiset demokratian viennit ovat tuhoisia kuin aikanaan ihmisten kannalta ristiretket. Vientiä sekin. Tokkopa kovin viisasta, demokraattista tai luontoystävällistä. Sota elää pelosta, luonto - ihminen osana sitä - rauhasta.

Hannu Ikonen,
Porvoo
Itä-Uudenmaan luonnon- ja ympäristösuojeluyhdistys pj.

Stubb ei tajua, mitä Euroopan turvallisuusrakenteilla tarkoitetaan

Työläiset Portugalissa tajuavat Euroopan turvallisuuskysymyksiä ja kampanjoivat Naton Lissabonin huippukokousta vastaan 20.11.10

Suomen ulkoministeri Alexander Stubb on julkisuudessa antanut ymmärtää, ettei Euroopan turvallisuuskysymyksiä ratkaista ETY-järjestön puitteissa, vaan Venäjä-NATO -neuvostossa. Muistettakoon, että globaalinkin turvallisuuden kannalta tärkeän yleiseurooppalaisen turvallisuuden perusta luotiin vuonna 1975 Helsingissä pidetyssä ETY-kokouksessa, johon Yhdysvallat osallistui, mutta Pohjois-Atlantin sotilasliitto NATO ei ollut läsnä virallisena kokousedustajana.

NATO neuvotteluosapuolena Euroopan turvallisuuskysymyksissä on alueellisesti epälooginen, sillä NATOn taustalla on ulkoeurooppalainen sotilaallinen komentokeskus Pentagon. NATO on sitäpaitsi militaristinen organisaatio, jonka kanssa Venäjällä liittolaisineen on jatkuvasti vakavia erimielisyyksiä toisin kuin Venäjällä ja muilla Euroopan mailla, jotka kykenevät kokemuksesta sopimaan keskenään mahdollisista hankalistakin kysymyksistä.

Euroopan geopoliittiset asetelmat eivät periaatteessa ole vuosikymmenien mittaan muuttuneet juuri lainkaan. Euroopan turvallisuuskysymykset kuuluvat Euroopan valtioille, ei USA-johteiselle sotilasliittoumalle, joka parhaillaankin käy agressiivista sotaa Afganistanissa ja Pakistanissa. Muistanemme myös NATO:n laittomat ja julmat siviilien tappamiset Balkanilla vuonna 1999. Neuvotteluprosessin ja turvallisuusrakenteiden täytyy perustua todelliseen rauhantahtoon, mitä NATOlta lienee turha odottaa. NATO ajaa omia sotilaallisia etujaan, ei Euroopan turvallisuutta.

Venäjän rakentavat aloitteet Euroopan uuden turvallisuusrakenteen muodostamiseksi ETYKin ajatuksellisten lähtökohtien pohjalta ovat saaneet asiallista vastakaikua monilta Euroopan mailta. NATOlta ja Pentagonilta, joille asia ei edes suoranaisesti kuulu, ei Venäjä ole sen sijaan saanut pyytämiään tärkeitä vastauksia esitettyihin Euroopan asejärjestelmiä koskeviin konkreettisiin kysymyksiin. Ulkoministerillemme lienee lisäksi syytä huomauttaa, että läheskään kaikki Euroopan maat eivät kuulu sen enempää NATOon kuin Venäjäänkään. ETYJ sen sijaan kattaa koko Euroopan.

Alexander Stubbin ajatusmaailma perustunee lähinnä siihen, että hän näkee maailman edelleen sotilaallisten blokkien välisenä vastakkainasetteluna aidossa kylmän sodan hengessä. Näin NATOn militaristit saattavat asian nähdäkin, mutta tiukasti kansainvälistä lakia ja allekirjoitettuja sopimuksia noudattava Moskova ei missään tapauksessa tällä tavoin ajattele.

Heikki Sipilä
Helsinki

Joulu on tarinoiden aikaa

Otsikon ajatus syntyi mieleeni kun luin joitakin, tämän vuoden itsenäisyyspäivänä ja sen tiimoilla pidettyjä juhlapuheita. Tällä hetkellä näyttää vallitsevan täydellinen piittaamattomuus historiasta ja sen opetuksista. Asia on siksi laaja, että ensivuonna 2011 varmaankin palataan useamman kerran tuon ñuudistetun historianò sisältöön jo siksi, että meidän päiviemme tapahtumat muistuttavat monessa asiassa liiaksi menneisyydestä.

Esimerkkinä vaikka tapahtumat syksyllä 1940 ja keväällä 1941. Noihin aikoihin tehtiin osa niistä rikoksista, joista nyt vaaditaan sotasyyllisten armahtamista. Yhteiskunnassamme tuntuu olevan aivan samanlaisia, kansalaisilta salattuja puuhasteluja, kuin tuolloin oli, fasistisen Saksan kanssa. Tällä kertaa, sotaisat hiekkalaatikko ja karttaleikit tapahtuvat Naton sotaisissa karttahuoneissa. Toivottavasti ne ovat vielä leikkejä hiekkalaatikolla ja kartalla, vaikka vahvasti näyttää siltä, että hiekkalaatikkoleikit ovat jo muuttuneet käytännön valmisteluksi.

Kieltämättä mielessäni on käynyt ajatus, että maamme sotainen taantumuspiiri vaatii omaksi suojakseen sotasyyllisten armahtamista.

Kuten olemme voineet jokainen nähdä ja kokea omissa nahoissamme, että kapitalistinen talousjärjestelmä on edennyt viime vuodet taloudellisesta kriisistä toiseen. Pääomapiirien talousongelmia on rahoitettu käymällä tavallisten ihmisten kukkaroilla. Monta kertaa kukkaron sisältöä verottamalla tulee eteen vaihe, jolloin kansalaiset nousevat vastarintaan. Ensin taistellaan taloudesta ja sen jälkeen tulevat vaatimukset poliittisista muutoksista. Yhteiskunnallista kehitystä ei voi kokonaan pysäyttää. Hidastaa kylläkin voi. Vallassa oleville on normaalia yritys harhauttaa ihmisiä erilaisilla metkuilla ja kikoilla. Noihin kuuluu myös historian kulun vääristely. Joissain tapauksissa historian väärinkirjoittaja ei itse edes ymmärrä kenen päämääriä hänen kirjansa palvelee. Sopivassa poliittisessa yhteiskuntatilanteessa voi kirja mennä hyvinkin kaupaksi. Kirjailija saa siinä sivussa vielä muutaman tittelin palkinnoksi. Teos saattaa olla kirjailijalle ja kustantajalle ihan tuottoisa juttu.

Mihin, historiaa vääristelevän kirjoittajan menestys sitten perustuu? Ehkä suurimmalta osalta se perustuu kanssaihmisten tietämättömyydelle. Viime aikoina on kehuttu Baltian metsäveljistä kirjoittavia. Metsäveljiä näytetään pidettävän maassamme suurina sankareina. Sankaruuden sädekehän he saavat näemmä siksi, että he puuhastelivat kaikenlaista virallista yhteiskuntajärjestelmää vastaan eli Neuvostoliiton sosialistista järjestelmää vastaan. Vuonna 2009 ilmestyi suomeksi käännettynä Robert Jacksonin kirja Itämeri sotanäyttämönä. Kirjassaan hän valottaa hieman metsäveljien taustavoimia muusta kuin suomalaisesta näkökulmasta. Hänen mukaansa saksalaiset hylätessään Tallinnan (22. syyskuuta 1944), jättivät jälkeensä aseistettuja virolaisia reservijoukkoja ja komppanioita käymään sissisotaa Puna-armeijaa vastaan.

Kirjan toisessa kohtaa kirjoittaa Robert Jackson yli 170.000 virolaisen, latvialaisen ja liettualaisen paenneen metsiin viranomaisilta piiloon. Paenneiden selitys oli, että he pakenivat kiihtyviä sortotoimenpiteitä. Hyvin useat heistä olivat entisiä SS-miehiä tai saksalaisten puolella olleita ñnostomiehiäò kuten siistimpi ilmaisu kuuluu. Myöhemmin heitä alettiin kutsumaan ñmetsäveljiksiò. Näiden ñkapinallistenò ryhmittymien koko vaihteli yhdestä miehestä isompaan joukkioon.

Itämeri sotanäyttämönä kirjasta selviää, että 1940-luvun loppupuolella nämä vastarintamiehet saivat yhä enenevissä määrin apua Iso-Britannian ja Yhdysvaltain tiedustelupalveluilta. Britanniassa operaatio tunsi peitenimen Jungle eli suomeksi Viidakko. Tiedustelupalvelut soluttivat Baltian maihin agentteja v. 1948 ï 1955. Kirjan mukaan näistä oli suurin osa Baltiasta lähtöisin olevia emigrantteja. Agentit koulutettiin Englannissa. Heidän tehtävänä oli mm. liittyä ñmiehitettyjen kotimaittensa vastarintaliikkeisiinò.

Agenttien kuljettamisen työmailleen suoritti peiteorganisaatio, suomenkielellä ñBritannian Itämeren kalastuksen suojelupalveluò. Sillä oli käytössään huippunopeita saksalaisia S-luokan sukellusveneitä. Näiden sukellusveneiden miehistö, koostui kirjan mukaan entisistä Saksan merisotavoimien miehistöstä. Lähtöpaikkana käytettiin Iso-Britannian miehitysvyöhykkeen Saksan pohjoisosaa. Alukset vakoilivat samanaikaisesti myös Neuvostoiiton alusten liikkeitä Itämerellä.

Robert Jackson kertoo teoksessaan metsäveljistä: Jos eivät tapelleet Neuvostoarmeijan kanssa, niin suorittivat sabotaaseja ja salamurhia epäjärjestyksen luomiseksi. Sivuilla 227 ï 228 hän kirjoittaa: ñ1950-luvun alkuvuosina neuvostojoukot saivat yliotteen taistelussa metsäveljiä vastaan. Venäläiset vakoojat kokosivat tiedustelutietoa lännessä, KGB:n soluttautujat puolestaan vastarintaliikkeen sisällä. Tämän seurauksena ja toisaalta kommunistien vuonna 1952 suorittamien laajojen puhdistusten myötä suurin osa viimeisistä vastarintajoukoista tuhottiin. Stalinin kuoltua ja yleisen armahduksen tultua voimaan v. 1953 viimeisetkin kapinalliset antautuivat, vaikka yksittäisiä kahakoita sattuikin vielä 1960- luvulla. Pieni kapinallisjoukko piilotteli 1980- luvulle saakka, jolloin Baltian maiden itsenäistyminen alkoi jo siintää horisontissa.ò Sellaista kerrotaan maailmalla puhdistuksista.

Timo Kangasmaa

Juche- valtuuskunnan mukana Koreassa, osa 2

Kuvassa vasemmalta lukien: juha Kieksi, opas Lee ,Thomas Loesch Itävallasta, Jorma Talikka ja Tarja Männikkö. Heidän taustalla oleva rakennus Moranbong- teatteri.

Metrossa ja kaakelitehtaalla

Tiistaina vierailimme aluksi Kumsusanin muistopalatsissa, mikä toimii presidentti Kim Il Sungin mausoleumina. Tämän jälkeen poikkesimme Kansanarmeijan museossa.

Tämän jälkeen tutustuimme Pjongjangin metroon. Metrokin on Korean kansanarmeijan rakentama. Se koostuu kahdesta reitistä ja 25 asemasta. Kaikki asemat symboloivat Korean sosialistista rakennustyötä ja Korean kansan jälleenyhdistymistä. Asemat ovat hyvin näyttäviä ja mielialaa kohentavia.

Iltapäivällä pääsimme tutustumaan Taedongganin upouuteen kaakelitehtaaseen. Tehdas on valmistunut huhtikuussa 2009 ja sitä ollaan laajentamassa ulkomaankaupan mittasuhteisiin. Lopullisessa laajuudessaan tehdas on vuonna 2012, jolloin vietetään presidentti Kim Il Sungin syntymän 100-vuotisjuhlaa. Onhan korealaisilla tavoitteena vahva ja hyvinvoiva Korea vuonna 2012. Tehtaan tuotanto perustuu täysin korealaiseen teknologiaan ja raaka-aineisiin. Tehdas tuottaa myös prosessissa tarvittavan energian tuottamalla kaasua antrasiitista. Tehtaan vuosituotanto on 2,8 miljoonaa kuutiota laattoja, joista lattialaattojen ja ulkotiilien osuus on kumpienkin miljoona kuutio metriä.

Tehtaassa työskentelee 2000 työläistä kahdessa vuorossa. Työläisten palkka ei ole sidottu tuotantoon, sillä Korean valtio takaa työläisille ilmaisen asunnon, koulutuksen, terveydenhuollon ja edulliset peruselintarvikkeet. Näin ollen tuotantoon sidotulla palkalla ei saavutettaisi työläisten kannalta mitään edistysaskelia.

Yliopiston e-kirjastossa

Keskiviikkona iltapäivällä vierailimme vielä Kim Il Sungin yliopistolla perehtyen täysin uuteen, täysin automatisoituun e-kirjastoon sekä yliopiston uuteen uimahalliin. E-kirjasto avattiin 15.4. tänä vuonna. Kirjastossa on 200 salia viidessä kerroksessa ja sen tietoverkoista löytyvät kaikki korealaisten tutkimuslaitosten julkaisut sekä lukematon määrä ulkomaisia tutkimusjulkaisuja ja ï kirjoja. Kirjasto toimii koko yliopiston tietoliikenteen keskuksena. Kirjastossa on myös lukuisia videoneuvottelulaitteilla varustettuja luentosaleja, jolloin opetusta voidaan seurata muissakin yliopistoissa ympäri Koreaa. Myös videoyhteydet ulkomaisiin yliopistoihin ovat tiiviissä käytössä. Kirjastoa voivat hyödyntää kaikki Kim Il Sungin yliopiston 18 000 korealaista ja ulkomaista opiskelijaa.

Yliopiston uimahalli oli niin ikään valmistunut tänä vuonna ja se vastasi suunnilleen suomalaisia kylpylöitä. Uimahalli oli kovassa käytössä, sen totesimme omin silmien siellä käydessämme.

Myohan vuoristoPyohuon temppeli

Keskiviikko oli viimeinen kokonainen päivä Koreassa ja silloin matkasimme Myohan vuoristoon, jossa sijaitsevat sekä presidentti Kim Il Sungin että pääsihteeri Kim Jong Ilin lahjanäyttelyt. Näyttelyissä on yhteensä yli 222 000 lahjaa liki kaikista maailman maista. Ehdimme katsoa vain muutaman näyttelyhuoneen. Kaikkien huoneiden läpikäyminen olisi vienyt viikkoja.

Näyttelyn jälkeen vietimme piknikiä vuoriston kauneimmalla paikalla. Eväsretket ovat korealaisten erityisessä suosiossa ja sitä varten on kehitetty omat pienoisgrillimallitkin.

Eväsretken jälkeen poikkesimme vielä Pyohyon temppelissä, jonka vanhimmat osat ovat vuodelta 1642. Valtaosan temppelialueesta amerikkalaiset pommittivat maan tasalle Korean sodassa. Temppelissä asuu muutamia munkkeja ja buddhalaisuuden kannattajia arvellaan olevan Koreassa noin 10 000 henkilöä.

Torstai olikin sitten viimeinen matkapäivämme Koreassa - tai niin luulimme. Olimme saaneet väärää informaatiota Venäjän suurlähetystöstä, että emme tarvitsisi viisumia Venäjälle, jos transit-matka kestää alle 24 tuntia. Informaatio oli kuitenkin väärää ja Vladivostokin rajaviranomaiset lähettivät meidät takaisin Koreaan. Tässä havaitsimme selkeästi kapitalismin ja sosialismin erot. Vaikka palasimme Koreaan ilman viisumia, meidät otettiin avosylin vastaan. Air Koryo tarjosi meille ilmaisen lennon takaisin. Korealaiset tarjosivat ilmaisen ylöspidon kahdelle vuorokaudelle, jonka jouduimme maassa viettämään uusia yhteyksiä hankkiessamme. Koska olimme Koreassa ilman viisumia, matkamme ei olisi saanut kestää yli 24 tuntia, mutta jouduttuamme viipymään kaksi vuorokautta, rajaviranomaiset leimasivat passeihimme saapumispäiväksi todellista saapumispäivää seuraavan päivän, ñjotta 24 tuntia ei ylityò. Tällaista joustavuutta on vaikea kuvitella muiden kuin pohjoiskorealaisten osalta.

Matkalaiset saivat omin silmin nähdä, kuinka vääränlaista kuvaa suomalainen media Helsingin Sanomat etunenässä Korean demokraattisesta kansantasavallasta välittää. Keskusteluissa korealaisten kanssa totesimme, että porvarillisen median välittämä Korea-kuva on peräisin suoraan Pentagonin kirjoituspöydistä USA:sta. Eiväthän porvarilliset lehtitalot anna toimittajille edes mahdollisuutta kirjoittaa Koreasta todenmukaisia juttuja. Totesimme myös, että Suomen kansa on kuitenkin samassa rintamassa Korean kansan kanssa ï tavoitteena on kansankuntien riippumattomuus ja maailman rauha.

KÄ/Juha Kieksi

Silkkitehtaalla kasvatettiin kultakarppeja. Karpit ruokittiin silkkiperhosen toukkien kotiloiden jäänteillä, jotka jäivät jätteeksi tehtaan tuotantoprosessissa. Kierrätystä parhaimmillaan.

Provokaatiot uhkaavat Korean niemimaan rauhaa

Jopa USA:ssa vastustettiin Yongpyongin välikohtauksen jälkeen jenkkien provokaatioita Koreassa

Marraskuussa Korean läntisellä merellä, Yongpyongin saarella sattunut vakava aseellinen välikohtaus on ajanut Koreoiden suhteet jälleen sodan partaalle. USA ja Lee Myung Bakin hallinto syyttävät kovin sanoin Korean demokraattista kansantasavaltaa kahden siviilin kuolemaan johtaneesta tykistötulesta, mutta jatkavat silti provokatiivisia sotaharjoituksiaan ja kukkoiluaan - siitäkin huolimatta, että nykyinen kriisi on seurausta näistä härnäävistä sotaharjoituksista.

Viime maaliskuussa Korean läntisellä merellä uponnut sotakorvetti Cheonan laukaisi nykyisen turvallisuuskriisin Koreassa. Leen hallinto syytti aluksen uppoamisesta KDKT:aa, mutta mikään luotettava kansainvälinen taho ei näihin syytöksiin ole yhtynyt. Leen konservatiivinen hallitus on kuitenkin maaliskuusta lähtien toteuttanut yhdessä USA:n kanssa näyttäviä sotaharjoituksia lähellä Koreoiden kiisteltyä merirajaa ja näin uhkaillut pohjoista naapuriaan. KDKT on ottanut nämä harjoitukset vakavasti ja nostanut koko ajan puolustusvalmiuttaan.

Yongpyongin välikohtauksen sattuessa 23. marraskuuta meneillään olivat jälleen kerran sotaharjoitukset. Etelä-Korean armeija oli aloittanut ne päivää aiemmin 70 000 miehen, kymmenien sotalaivojen ja noin 500 hävittäjän voimalla. Harjoituksia käytiin Yongpyongin saarella, joka sijaitsee vain noin kymmenen kilometrin päässä Pohjois-Korean rannikosta.

KDKT:n Kansanarmeija varoitti jo aiemmin etelänaapuriaan sotaharjoituksista. Viimeksi 23. päivän aamuna kansanarmeija otti puhelinyhteyden Etelä-Koreaan ja vaati harjoitusten lopettamista välittömästi ja uhkasi vastata mahdollisiin rajaloukkauksiin voimalla. Etelä ei tähän reagoinut, vaan ampui tykistötulta pohjoisen puolelle merirajaa. Tämä välinpitämättömyys kostautui neljä tuntia myöhemmin pohjoisen Kansanarmeijan vastaiskulla. Noin 80 ammusta laukaistiin kohti saarta, josta osa löysi tiensä pieneen kalastajakylään surmaten kaksi siviiliä. KDKT:n Kansanarmeijan vastaisku on saanut maailmalla kovaa kritiikkiä osakseen. Korean kansanarmeija on pahoitellut siviiliuhreja, mutta muistuttanut varoittaneensa etukäteen ja toimineensa pakon edessä.

Tiedotusvälineissä on pitkälti sivuutettu olosuhteet, jotka johtivat Yongpyongin saaren välikohtaukseen. Kyseinen pieni saari sijaitsee aivan Koreoiden kiistellyllä merirajalla, jonka USA:n sotajoukkojen komentaja kenraali Clark yksipuolisesti määritteli pian Korean sodan aseleposopimuksen jälkeen elokuussa 1953(katso kartta siv. 19). Yonpyongin saarelta on matkaa KDKT:n maaperälle vain noin kymmenen kilometriä ja muiden alueella olevien saarten tavoin sinne on sijoitettu sotilastukikohtia ja USA:n armeijan vakoilukeskuksia. Saarella asuvat siviilit ovat pääasiassa sotilaiden perheitä tai paikallisia kalastajia.

KDKT ei ole koskaan kenraali Clarkin ja myöhemmin USA:n kontrollissa tuolloin olleen YK:n asettamaa merirajaa hyväksynyt. Se on vuosikymmenten aikana usein ehdottanut rajan siirtämistä etelämmäksi. Merirajalla olevia saaria KDKT ei ole vaatinut itselleen vaan jopa tarjonnut Etelä-Korealle huoltoväylää, mikäli raja vedetään alemmaksi. USA ja Etelä-Korea eivät ole näihin ehdotuksiin reagoineet, vaan pitävät merirajastaan kynsin hampain kiinni voidakseen näin paremmin kontrolloida merialuetta.

Viimeisen kahden vuoden aikana Lee Myung Bakin konservatiivihallinto ja USA ovat jatkuvasti provosoineet KDKT:aa näyttävillä ja suurilla sotaharjoituksilla, joiden kuviteltu vihollinen on joka kerta pohjoinen. Alueen epävakaa tilanne ei ole saanut kumppanuksia näitä harjoituksia lopettamaan vaan niitä järjestetään jo lähes kuukausittain. Edes Yongpyongin saaren välikohtaus ei estänyt Etelä-Koreaa ja USA:ta järjestämästä uusia sotaharjoituksia vain muutama päivä yhteenoton jälkeen.

KDKT ei järjestä läntisellä merellä sotaharjoituksia tietäen niiden vain luovan jännitteitä. Sen sijaan se on tarkkailut harjoituksia koko ajan ja ilmoittanut, ettei siedä yhtään ainoaa rajaloukkausta tai provokaatiota.

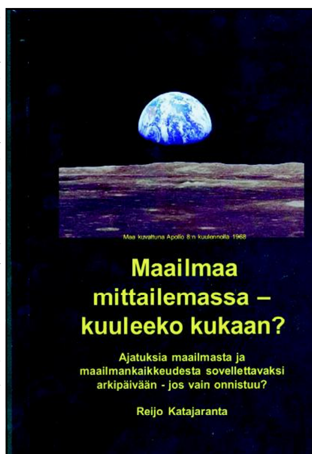
Tulevaisuudessa saamme nähdä lisää Cheonanin ja Yongpyongin kaltaisia välikohtauksia Korean niemimaalla, mikäli sotilaallinen pullistelu ei lopu. USA:n miehitysjoukot ja Etelä-Korean konservatiivihallinnon jatkuvat provokaatiot ja voimannäytöt ylläpitävät konfliktien kierrettä, joka uhkaa koko Itä-Aasian turvallisuutta.

USA:n olisi lopultakin luovuttava Koreaa kohtaan harjoittamastaan imperialistisesta sotapolitiikasta ja suostuttava KDKT:n ehdotukseen allekirjoittaa Korean sodan lopullisesti päättävä rauhansopimus. Se selkiyttäisi epäselvät merirajat ja hävittäisi perusteet USA:n miehitysjoukkojen läsnäololle Etelä-Koreassa.

Kansan Ääni/ Antti Siika-aho

Maailmaa mittailemassa – kuuleeko kukaan?

Reijo Katajaranta on monipuolisesti sivistynyt mies, joka on perehtynyt elämänsä varrella syvällisesti marxilaiseen filosofiaan. Dialektinen ja historiallinen materialismi eivät ole kuopattuja kiviä hänen maailmankatsomuksessaan, vaan ne elävät edelleen aktiivisessa vuorovaikutuksessa universumissa havaittujen tapahtumien kanssa. Katajarannan muita intohimon kohteita ovat mm. evoluutioteoria, tähtitiede, kansantaloustiede, musiikki ja sienestys. Mies on uurastanut pitkän päivä- ja iltarupeaman kommunistisen liikkeen valistustyön parissa.

ñ**Maailmaa mittailemassa ï kuuleeko kukaan?**ò ïteos koostuu hänen ennen vuotta 2008 kirjoittamista ja niistä valikoiduista artikkeleista. Katajaranta yhdistää kirjassaan historian ja luonnontieteet marxilaiseen metodiin ja porautuu luonnon, yhteiskunnan ja ajattelun liike- ja kehityslakeihin. Tällaisessa viitekehyksessä liikkuminen on haasteellista ja ympäröivää todellisuutta kyseenalaistavaa.

Kirjan sisältö on ryhmitelty kolmeen aihepiiriin. Ensin Katajaranta tarkastelee sosialististen aatteiden kehityshistoriaa antiikin ajoista marxilaisuuden syntyyn ja sen vakiintumiseen vallankumouksellisena maailmankatsomuksena ja sitä kuinka nämä aatteet heijastavat omana aikanaan vallitsevia tuotantosuhteita.

Seuraavaksi Katajaranta pohdiskelee nykytieteen havaintojen valossa elämän syntyä ja kehitystä sekä evoluutioteoriaa. Dialektiikan kolme peruslakia - määrän muuttuminen laaduksi, vastakohtien ykseyden ja taistelun laki sekä kieltämisen kieltäminen - ohjaavat tanakasti hänen ajatuksenkulkuaan.

Muissa artikkeleissa Katajaranta kuvailee imperialismin olemusta kohteinaan Rooman valtakunta ja Euroopan unioni. Lisäksi hän soveltaa dialektista metodia musiikin kehityshistoriaan ja Johann Sebastian Bachin sävellystuotantoon.

Neuvostoliittolaisen psykologin **L.S. Vygotskin** mukaan ihminen omaksuu ihmisyhteiskunnan tiedolliset, taidolliset ja esteettiset saavutukset nimenomaan oman toimintansa kautta. Tätä asiaa todentaa myös vakuuttavasti Katajarannan kirja.

Kirja on hyvä perusteos, joka tarjoaa hyvän lähtökohdan dialektisen ja historiallisen materialismin perusteiden sisäistämiseen ja oman maailmankatsomuksen syventämiseen. Monille marxismi-leninismi on nykyään kirosana tai vain kaksi pyhää merkkijonoa punaisessa, liehuvassa banderollissa. Katajaranta osoittaa tinkimättömästi sen, että Marxin, Engelsin ja Leninin esittämät analyysit ja johtopäätökset kantavat yhä ja että ne ovat sovellettavissa myös nykytodellisuuteen maailman muuttamiseksi.

Neuvostopsykologi A. N. Leontjevin mukaan ñTietoisuus on yhteistä tietoa. Yksilöllinen tietoisuus on mahdollinen vain, jos on olemassa yhteiskunnallinen tajunta ja kieli, joka on sen reaalinen alusta. Materiaalisen tuotannon prosessissa (luontaistalous, maanviljely, teollisuustuotanto, tietotekniikka, ML) ihmiset tuottavat myös kielen, joka palvelee ihmisten välistä kanssakäymistä ja toimii lisäksi yhteiskunnallisesti muodostuneiden merkitysten välittäjänä.ò Tulla tietoiseksi on tulemista osalliseksi yhteisestä tiedosta.

Kapitalistisessa Suomessa julkaistu ja kotimaisin voimin kirjoitettu marxilainen tietokirja ñMaailmaa mittailemassa - kuuleeko kukaan?ò on selkeä osoitus siitä, että valistustyöllä on aina ollut ja tulee aina olemaan tärkeä osa suomalaisessa työväenliikkeessä ja sen käymässä ideologisessa luokkataistelussa.

Matti Laitinen

Kirjan taitto: Reijo Katajaranta 2010
Painopaikka: Kirja kerrallaan, Helsinki
ISBN 978-952-92-8236-4 (sid.)
ISBN 978-952-92-8237-1 (PDF)
Hinta: 15 euroa + postituskulut
Kirjaa voi tilata: r.katajaranta@kolumbus.fi

Uutta kiinalaista elokuvaa

Lauantaina 6.11 Lens politica- festivaaleilla teatteri Andorrassa esitettiin kiinalaisen Xiaolu Guon erinomainen dokumenttifilmi nykyKiinan elämästä. Sympaattinen ohjaaja oli itse esityksessä mukana kertoillen ja vastaten kiinnostuneen yleisön kysymyksiin.

Duunareilla ei ole helppoa jälkimarxilaisessa Kiinassa. Maan talouskasvusta heruu työväenluokalle vain murusia, jos niitäkään. Osa haikaileekin puhemies Maon aikoja, jolloin edes raggarit pidettiin kurissa. Palkitun Xiaolu Guon dokumentti esittelee kaksitoista kohtaloa nykyKiinan takapihoilta ja rakennustyömaiden liepeiltä. Maanviljelijän ja asetehtaan työntekijän maailmat eroavat toisistaan, mutta heitä yhdistää kitkerä suhtautuminen korruption ja keinottelun kyllästämään nykymeininkiin. Toivottomuus on lyönyt leimansa myös moniin nuoriin aikuisiin, jotka pakenevat populaariviihteen pariin ja haaveilevat pääsystä ulkomaille. Välillä kuullaan myös uusrikkaita menestyjiä, joiden mielestä Kiinassa pyyhkii nyt paremmin kuin lännessä. Lisäperspektiiviä oivallisesti rytmitettyyn dokumenttiin tuovat lapset, joiden elämänhalua kapitalismi ei ole vielä murskannut.

Ohjaaja Xiaolu Guo

Antero Nummiranta

Yhteistyön henkilösuhteista

Kuinka paljon vasemmistolaisessa työväenliikkeessä on keskinäisen yhteistyön esteenä joskus rikkoutuneet henkilösuhteet. ñKun siinä ryhmässä tai puolueessa on sellaisia henkilöitäò, tai ñei ainakaan se henkilö saa tulla puhumaanò siihen tilaisuuteen.

Eikö vanhat vihat olisi aika unohtaa ja aloittaa yhteistyön hakeminen ja opettelu myös heidän kanssaan, kun he eivät ole luokkavihollisia, vaan ovat samalla puolella meidän kanssa.

Kerron yhden esimerkin täältä Kuopion piiristä, kuinka voitiin antaa henkilölle anteeksi hänen aikaisemmat puheensa ja tekonsa:

Puoluejärjestöjen avustuksella oli tämän henkilön opiskelu Sirola opistossa. Kului aikaa kun samainen henkilö oli hakenut kokoomuksen puolueen jäsenyyttä. Kokoomuspuolueen paikallisosaston jäsen oli kysynyt SKP:n osastomme jäseneltä: ñMikä mies se X on, kun hän on anonut meille jäsenyyttäò. Tämän jälkeen asia oli käsitelty SKP:n puolueosastossa ja tälle jäsenelle annettu tästä sooloilusta varoitus.

1970-luvun hajotuksen aikana hän käytti Kuopion luokkakantaista SKP; n piiriä kohtaan sekä härskiä toimintaa että kieltä. Nimitellen puoluetta mm, ñpuoluemuseoksiò ja toimien näkyvästi hajotusjärjestöissä. Sielläkään hän ei tullut toimeen sen porukan kanssa ,vaan erosi SKDL:n järjestöistä ja liittyi Keskustapuolueeseen ollen kunnallisvaaleissa Keskustapuolueen ehdokkaana. Olipahan yksi harvinaisuus keskustassa, Sirolan opiston käyneenä.

Kun viimeksi meillä SKP:ssä oli jäsenkirjojen vaihto, tämä samainen henkilö oli liittynyt SKP:n jäseneksi. Kun menin piirikomitean kokoukseen, niin siellä hän istua pokotti kaikessa rauhassa ja hänet hyväksyttiin joukkoon, eikä kukaan muistellut hänen menneitä toilailujaan. Tämän jälkeen myöhemmin hänen kanssaan tultiin SKP:n Kuopion Vapputilaisuudesta Siilinjärven vapputorille. Siinä vastaamme tuli vanhempi puolueen toveri, joka ñripittiò tämän uudelleen puolueeseen liittyneen toverin menneiden aikojen toilailuista. Hän otti tyynesti ñripityksenò vastaan. Tätä ñripitystäò lukuunottamatta hän oli toveri, toverien joukossa, eikä muisteltu hänen menneitä aikoja.

Sitä emme tietä, tiesikö hän viimeisen kerran liittyessään puolueeseen sairastavansa syöpää. Me saimme tietää hänen sairaudestaan vasta hänen kuolemansa jälkeen. Paniko hänet kuolemansairaus nöyrtymään ja palaamaan puolueeseen?

Me vasemmiston sirpaleet myös sairastamme eripuraisuuden kuolemansairautta. Sille sairaudelle emme lisää ñvastustuskykyämmeò kiroamalla edelleen toisiamme. On aika palata yhteisiin pöytiin suunnittelemaan taudista kuntoutumista, vahvistuvaan toimintaan kohti tavoittelemaamme tulevaisuutta.

Teuvo Taskinen
Siilinjärvi

Gus Hall (1910-2000), USA:n Kommunistisen puolueen johtaja: “Miksi vallankumous käy väkivaltaiseksi”?

Wäinö Pietikäinen on kirjoittamisen ohellakääntänyt saksan ja ruotsin kielestä lukuisia artikkeleita. Hän on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa

Saksan kommunistien lehti Unsere Zeit kunnioittaa historiallisessa kolumnissaan veteraanikommunistia.

Gus Hall syntyi 8 lokakuuta 1910 Cherry Townshipissä rautavyöhykkeellä (ñrautarenssilläò) Minnesotassa. Hänen nimensä oli silloin Arvo Kustaa Hallberg. Hän kuoli 13 lokakuuta 2000 New York Cityssä. Vuodesta 1959 lähtien hän toimi USAKP:n pääsihteerinä ja puheenjohtajana. Vasta seitsemän kuukautta ennen kuolemaansa hän jätti puolueen johtotehtävät. Hänen vanhempansa Matti ja Susannah Hallberg olivat jäseniä Maailman teollisuustyöläisten liitossa. Isä Matti oli vuonna 1919 mukana perustamassa USAKP:tä. 17-vuotiaana Gus Hall liittyi USA:n kommunistiseen Nuorisoliittoon. Siitä saakka hän oli kuolemaansa asti mukana kaikissa luokkataistelun vaiheissa USA:ssa.

Hän oli terästyöläinen ja oli mukana perustamassa ammattiliittoa alalle.

Hän oli jo puoluetoimitsija, kun hän ilmoittautui vapaaehtoiseksi toiseen Maailmansodan aikana laivastoon. Tästä kiitokseksi hänet teljettiin 8 vuodeksi vankilaan kuten teljettiin muutkin komunistit McCarthyn vainojen aikana.

Vuotta ennen kuolemaansa hän julkisti lehtiartikkelin, jota voi pitää hänen poliittisena testamenttinaan. ñThe CPUSA Bill of Rights Socialismò. Otsikko viittaa englantilaiseen perustuslakiin vuodelta 1689, joka oli tulos varhaisporvarillisesta vallankumouksesta, joka on myös USA:n perustuslain vuoden 1791 perustuslain lisäyksessä mukana. Täten hän selvittää perinteisen tien sosialismiin: ñSanotaan, että USA voi siirtyä sosialismiin rauhanomaisesti vaikkapa vaaliuurnilla. Oleellista on kuitenkin, että USA:n kansan enemmistön tulee olla sosialismin kannalla. Sanon, että silloin kun työläiset tulevat johtokunnan huoneeseen ja ottavat komennon, jos silloin vallanpitäjät sanovat OK te olette oikeassa ja me olemme aikaisemmin tehneet paljon mielettömyyksiä. Tehkää nyt te asiat paremmin. Jos näin on, niin silloin ei ole mitään probleemeja. Mutta jos nykyiset vallanpitäjät sanovat, että unohtakaa se ja sitten kutsuvat hätiin armeijan, poliisin ja kansalliskaartin, niin silloin voi tulla väkivaltaisuuksia. Siis keinojen valinta on vallanpitäjien käsissäò.

käänsi:
Wainö Pietikäinen

Hautala teki tutkintapyynnön Tammesta ja Molarista

Europan parlamentin ihmisoikeusvaliokunnan puheenjohtaja Heidi Hautala (vihreät) on tehnyt poliisille rikostutkintapyynnön Juha Molaria, Johan Bäckmania ja Abdullah Tammea vastaan. Asian vahvistaa Pohjan kirkkoherra Juha Molari, jolle poliisi on asiasta soittanut.

ñEn ole nähnyt vielä tutkintapyyntöpaperia enkä kasvotusten keskustellut poliisin kanssa, vaan poliisi van soitti puhelimella tämän (tutkintapyynnön) olemassaolostaò, Molari kertoo.

Hautalalle oli liikaa Molarin tempaus manata pahoja henkiä ulos Finrosforumin väestä viime syksynä julkisella paikalla.

ñHautalan mielestä olemme törkeästi loukanneet hänen kuniaansa manatessamme Heidin pahaa terroristia henkeä ulos Helsingin tuomiokirkon portailla toteutetussa eksorsismissaò, Molari kertoo.

Molarin mielestä Heidi Hautala on tehnyt tutkintapyynnön perustaen sen suomenruotsalaisten sanomalehtien väärään informaatioon tapahtumien kulusta.ñHyvä show toki tästä tuleeò, Molari tuumaa lopuksi.

Vihreiden europarlamentaarikko Heidi Hautala on Finrosforumin puheenjohtaja. Yhdistyksen sihteeri on Mikael Storsjö, joka ylläpitää Kavkaz Center-nimistä tsetseeniterroristen tiedotuskanavaa. Molari on syyttänyt Finrosforumia ja Kavkaz Centeriä islamistiterrorismin tukijoiksi Venäjällä.

Leena Hietanen

Tapahtumat Moskovan keskustassa ja Venäjän voimarakenteiden uudistus

Aimo Minkkinen esittelee Sergei Skvortsoville Lenin-museon toimintaa v. 2007

Hiljattain koko Venäjä seurasi sitä, miten ensi kertaa viimeisten 20 vuoden aikana Kremlin kupeessa olevan Maneesiaukion täyttivät kansanjoukot. Laskelmiemme mukaan joukkomielenosoitukseen, joka järjestettiin ilman viranomaisten lupaa, kokoontui noin 10 000 - 20 000 henkeä. He olivat jalkapallon penkkiurheilijoita ja kansalliskiihkoisten järjestöjen edustajia, jotka protestoivat Venäjän oikeussuojeluelinten toimettomuutta vastaan (joita niiden tehottomuuden ja korruption vuoksi lehtimiehet ovat jo kauan aikaa nimittäneet toisella tavalla eli voimaelimiksi tai voimankäyttäjiksi). Noin viikkoa ennen tätä tapahtumaa ryhmä Kaukasian asukkaita murhasi erään jalkapallon penkkiurheilijan. Voimaelimet pidättivät kaukasialaiset, mutta sitten heidät melkein kaikki päästettiin vapaiksi. Muodollisia edellytyksiä sitä varten ei ollut minkäänlaisia, vaan pikemminkin sellaisen liberalismin syyt olivat korruptionaaliset.

Sellaisia tapauksia on tapahtunut ja tapahtuu melko usein, mutta tällä kertaa ihmisten sietokyvyn malja oli täynnä. Ei ole mikään salaisuus, että eräät kaukasialaiset ja erityisesti checheenit suhteessa Keski-Venäjän asukkaisiin käyttäytyvät epäkorrektisti pyrkimyksessään tyrkyttää paikallisasukkaille omaa järjestystä eli eräänlaisia vuorien villilakeja. Murhat, pieksäjäiset, raiskaukset, muuten kaukasialaisten uhmaava käyttäytyminen luonnollisesti herättävät paikallisasukkaissa vihamielisyyttä. Hyvin usein nämä tapaukset jäävät ilman rankaisemista, koska huligaanit ja rosvot yksinkertaisesti maksavat itsensä vapaiksi. Siten todellisuudessa vallitsevat kansallisongelmat punoutuvat yhteen sosiaali- ja luokkaongelmien kanssa, muodostaen omalaatuisen räjähdysaineseoksen, joka yhä useammin myös räjähtää.

Mutta toisaalta itsensä vapaiksi maksavat eivät ole ainoastaan yksinomaan kaukaasialaisia. Myös itse hajoamisprosessit ovat juurtuneet yhä syvemmälle. Muutama viikko sitten koko maa oli järkyttynyt tapauksesta Etelä-Venäjällä, Kushevskajan stanitsassa eli kasakkakylässä Krasnodarin aluepiirissä, kun rosvot murhasivat 12 ihmistä, joukossa sylilapsia. Mitään checheeneja siellä ei ollut, mutta selvisi, että rovsoilla oli omia miehiä paikallisadministraatiossa, miliisissä, tuomioistuimessa ja syyttäjävirastossa ja rosvopäällikkö kuvattiin jopa Medevedevin virkaanastu mistilaisuudessa ja hän seisoi Krasnodarin aluepiirin kuvernöörin vieressä.

Voimaelinten mielivalta ja korruptio ovat muodostuneet vakavaksi poliittiseksi ongelmaksi. Se on voimakas tekijä kansan vieraantumisessa valtiovallasta, mikä on tajuttu jopa Venäjän johdossa, joka Putinin aikana perusti eräänlaisen tällaisen ruokintajärjestelmän. Yli vuosi sitten vt. Venäjän presidentti herra Medvedev ilmoitti sisäministeriön tulevasta uudistuksesta ja nyt viimein Valtionduuma eli Venäjän parlamentti hyväksyi ensimmäisessä käsittelyssä Poliisilain, jonka tarkoituksena on aloittaa todellisuudessa tämä uudistus.

Valitettavasti tämä laki ei edellytä mitään radikaalisia toimenpiteitä ja ainoana uutena ilmiönä voidaan pitää miliisin nimen vaihtaminen poliisiksi (toisaalta valtiovarainministerin lausunnon mukaan valtiolle ei lähiaikoina ilmesty rahaa edes laitoksen nimen, virkatodistusten ja virkapukujen vaihtoon). Mutta toisaalta tilanne olisi voinut olla huonompikin. Lakiluonnoksen käsittelyn yhteydessä suuttuneiden kansalaispiirien painostuksesta sen ensimmäisestä versiosta poistettiin sellaiset mahdottomat normit, kuten poliisien oikeus ilman tuomioistuimien lupaa murtautua mihin tahansa tiloihin, vaatia kaikilta järjestöiltä mitä tahansa asiakirjoja, soittaa puhelinsoittoja kansalaisten kustannuksella heidän matkapuhelimilla jne.

Sitten kysymykseen nimenvaihdosta. Kuten tunnettua poliisia ei Venäjällä ole ollut sitten vuoden 1917 jälkeen, mutta muutama kuukausi sitten herra Medvedev kaikkien yllätykseksi ehdotti paluuta poliisiin. Virallinen perustelu oli seuraava: itse sana miliisi korostaa oikeuselinten kansanluonnetta (toisaalta jää epäselväksi, mikä tässä on huono asia), kun taas nyt me tarvitsemme ammattilaisia ja työntekijöitä, jotka toimivat tehokkaasti, rehellisesti ja joustavasti. Näin ollen nimenvaihdon pitäisi korostaa voimaelinten ammattilaisuutta.

Sana miliisi todellakin korostaa oikeussuojeluelinten kansanluonnetta. Mutta miliisiksi näitä elimiä Venäjällä eivät alkaneet nimittää bolshevikit, kuten monet ajattelevat, vaan tsaarinvallan tilalle noussut pikkuporvarillinen Väliaikainen hallitus. Mielivallastaan, epäkompetenttisuudestaan ja korruptoituneisuudestaan suurullisen kuuluisa tsaarin poliisi herätti yleistä vihaa ja sen jälkeen, kun kapinaan noussut kansa hajotti sen tai sen työntekijät pakenivat itse,

Satoja erikoisjoukkoihin kuuluvaa miliisiä oli komennettu "vartioimaan" vallankumouspäivän mielenosoitusta Pietarissa 7.11.2010

uusien oikeussuojeluelinten perustaminen täysin komprometoidulla nimellä kävi vallan mahdottomaksi. Väliaikainen hallitus ilmoitti poliisin vaihtamisesta kansanmiliisiksi valituilla johtajilla ja alistuneisuudella paikallisille itsehallintoelimille. Lokakuun Suuren sosialistisen vallankumouksen jälkeen 10. marraskuuta 1917 perustetussa neuvostomiliisissä alettiin muodostaa koneistoa, joka alkoi toimia pysyvällä pohjalla ja jo 21. maaliskuuta 1918. Kansankomissaarien neuvosto hyväksyi päätöksen neuvostomiliisin organisaation virkavakansseista. Heti kohta tämän jälkeen neuvostomiliisi muuttui ammattilaisjärjestöksi ja aivan perestroikan vuosiin asti toimi vähintäin yhtä hyvin kuin poliisit.

Toisaalta suurimmassa osassa maailman maita (esimerkiksi Afrikassa tai Latinalaisessa Amerikassa) poliisit eivät tavallisesti erottaudu erityisellä rehellisyydellään tai ammattitaidollaan. Näin ollen kansainvälisen kokemuksen pohjalta ei voida väittää, että poliisi olisi jossain mielessä miliisiä parempi ї pikemminkin päinvastoin. Jos taas puhutaan poliisisanan vastaanotosta Venäjän kansalaisten keskuudessa (nimenomaan tämä tekijä olisi huomioitava ensi kädessä), niin kokonaisuudessaan se on kielteinen. Ei ainoastaan tämän artikkelin kirjoittajan, vaan myös useiden kansalaistemme mielestä poliisisana yhdistyy pikemminkin korruptioon ja mielivaltaan, kuin kompetenssiin ja ammattitaitoon. Ei mitenkään viimeisellä sijalla ole myös Hitlerin aikaisten kollaboraattoripoliisin toiminta Suuren Isänmaallisen sodan vuosina, joka on säilynyt tähän päivään asti kansan historiallisessa muistissa. Muuten Ukrainan johto, joka on samoin alkanut suunnitella miliisinsä nimen vaihtoa, tunnustaa suoraan, että nimenomaan mainitunlaisten assosiaatioiden takia poliisinimeä ei ole edes käsitelty yhtenä versiona.

Mutta kannattaako suostua toimenpiteeseen, joka liberaalistenkin tarkkailijoiden mielipiteen mukaan ei saa väestön enemmistön kannatusta (demokraattisesta lähestymistavasta puhumattakaan). Halu puhua puhtaalta sivulta on ymmärrettävää, mutta poliittinen haitta vallanpitäjille on selvästi havaittavissa.

Muuten monet politologit ovat sitä mieltä, että Poliisilakia ei yleensä tarvita ї riittää, kun toteutetaan sisäministeriön tehokas puhdistus sen johtajistosta alkaen. Tietenkin myös puhdistusta tarvitaan, mutta se ei sinänsä riitä. Sisäministeriön tehokas uudistus vaatii muitakin toimenpiteitä, esimerkiksi sisäisen turvallisuuden departamentin (palvelun, jonka tehtävänä on paljastaa työntekijöiden korruptio) siirtäminen pois sisäministeriön alaisuudesta, muuttamalla vastaavasti sen nimeä. Se, että palvelu oikeussuojeluelimissä muodostuu raskauttavaksi tekijäksi rikoasasioiden tarkastelussa, on tietenkin oikea, mutta riittämätön toimenpide. Tämän lisäksi kaikki ñpolettitakinkääntäjätò olisi tuomittava erikoisessa tuomioistuimessa ja tähän tarkoitukseen voitaisiin käyttää hyväksi sotilastuomioistuimia, koska sen jälkeen kun on otettu käyttöön rikosvastuu alistumattomuudesta johtajiston päiväkäskyille, sisäministeriön työntekijäkunta siirtyy itse asiassa sotilaiden asemaan. Ilmeisesti muutoksia tarvitaan myös lainsäädännössä ї oikeusvalvontaelinten toiminnan tarkkailun voimistamiseksi.

Valitettavasti mitään tällaista ei toistaiseksi ole tapahtumassa, vaikka oikeudenmukaisuuden nimissä on tunnustettava, että ilman radikaalisiakin muutoksia korruptoituneita voimaelinten työntekijöitä on ruvettu asettamaan edesvastuuseen yhä useammin ja heidän häikäilemättömyytensä on pienentynyt. Mutta tällaiset puolinaiset toimenpiteet eivät selvästikään riitä, mistä ovat todistuksena viimeaikaiset tuhatpäiset mielenosoitukset Moskovassa ja useissa muissakin kaupungeissa.

Vallnpitäjille epämieluisimpana asiana on kuitenkin se, että ensimmäisen kerran Venäjällä niinkin mittava joukkomielenosoitus saatiin koolle ilman erikoisempia ilmoituksia joukkotiedotusvälineissä - ainoastaan kutsujen perusteella, joita välitettiin Internetisssä, sähköpostissa ja matkapuhelinviesteissä. Tuolloin suurempien epämieluisten tapahtumien estämiseksi mielenosoitusta ei rohjettu hajoittaa. Muistan, miten noin puolitoista vuotta sitten Moldaviassa aivan samalla tavalla koottu nuorisojoukko, jota eivät yhdistäneet mitkään poliittiset voimat, suorittivat presidentin administraatiorakennuksen valtauksen ja provosoivat vallan vaihtumisen. Putinin perustama järjestelmä alkaa halkeilla, syntyneet ongelmat alkavat toinen toisensa jälkeen nousta pintaan eikä kukaan voi ennustaa, missä räjähtää seuraavan kerran. Näin ollen tämänkertainen mielenosoitus Maneesiaukiolla saattaa olla vain alkusoittoa tuleville entistä tärkeämmille tapahtumille.

**Sergei Skvortsov,
NKPn keskuskomitean
ensimmäinen (pää-)
sihteeri**

Yhdysvaltain diplomatian pohjanoteeraus

Leena Hietanen

Jos Yhdysvaltain diplomatia on kriisissä, amerikkalainen media ei sitä välttämättä ole. Wikileaksin paljastuksia analysoidaan varsin murhaavasti New York Timesin kansainvälisessä versiossa International Herald Tribunessa (IHT). Lehti on käynyt läpi Yhdysvaltain diplomaattien sähkeitä Georgian sodan aikana Tbilisistä Washingtoniin. Tyly johtopäätös on, että amerikkalaiset diplomaatit ovat järjestelmällisesti hämänneet omaa hallintoaan todellisesta tilanteesta alueella. Diplomaatit ovat lähettäneet Saakashvilin tiedotteet eteenpäin sellaisenaan Washingtoniin millään tavalla kommentoimatta tietoja tai tarkistamatta sisältöä. Viimeinen sähke ennen Georgian hyökkäystä osoittautui täysin valheelliseksi. Lähetystön lähettämä viesti kertoo georgialaisen varapuolustusministerin suulla, että Georgian armeija on hälytystilassa, mutta mitään joukkojen liikehdintää ei tapahdu. Varapuolustusministerin lausunto oli ñpuutaheinäàò, sillä samanaikaisesti eräs amerikkalainen lähetystövirkailija oli nähnyt georgialaisten joukko-osastojen siirtyvän maanteitse pohjoiseen.

Amerikkalaiset diplomaatit käytännössä käänsivät koko tilanteen päälaelleen omalle hallinnolleen. He välittivät Saakashvilin viestiä, että hyökkäyksen olisi tilannut Etelä-Ossetian presidentti Eduard Kokoity vahvistaakseen asemansa Venäjän armeijan avulla. Todellisuus oli juuri päinvastainen. Myöhemmät sähkeet kertovat Mihail Saakashvilin ryömineen amerikkalaisten luokse peläten, että Venäjä jyrää Georgian ja hänet vaihtaen hänet mieleisempään johtajaan.

IHT jatkaa armotonta amerikkalaisdiplomaattien pilkkaa kertoen, että Saakashvilin esittämät luvut uhreista kelpasivat sellaisenaan lähetettäväksi Washingtoniin. Amerikkalaiset jättivät noteeraamatta ETYJ:in sotilastarkkailijoiden näkemykset hyökkääjästä. Lehti muistuttaa, että kun yleisesti amerikkalaisdiplomaatit pitävät jonkinlaista etäisyyttä sijoitusmaahansa, Georgian kohdalla kaikenlainen etäisyys oli unohtunut. Georgia oli turvallisesti Amerikan syleilyssä.

Putin on epäillyt, että Wikileaksin vuotojen takana olisi Amerikan tiedustelupalvelu. Tarkoituksena olisi osoittaa, että tiedustelupalvelu kykenee tarjoamaan paljon tarkempaa tietoa kuin diplomaatit. Ei yhtään huonompi selitys.

Toinen mielenkiintoinen linkki on Moscow Times -lehteen. Siellä kerrotaan, ettei amerikkalaisilla diplomaateilla ole juuri minkäänlaisia suhteita Kremliin tai Venäjän hallintoon. Moskovassa olevat amerikkalaiset diplomaatit häviävät tiedoissa arkisille lehtien kirjeenvaihtajille. He saavat tietonsa Venäjän tapahtumista ja politiikasta lukemalla lehtiä.

On tärkeää, että Wikileaks paljastaa, ettei amerikkalainen diplomatia juuri eroa Suomesta, kansasta, jota pidetään ulkopoliittisesti täysin lahjattomana.

Lähteet:
http://www.nytimes.com/2010/12/02/world/europe/02wikileaks-georgia.html?_r=1&scp=2&sq=georgia&st=cse
http://www.themoscowtimes.com/news/article/leaks-show-us-embassy-lacks-access/425569.html

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

EU-tuomioistuin: Markkinoiden ei tarvitse piitata yleissopimuksista.

Ruotsin Kunnantyöntekijäin liiton lehti julkaisi syyskuun numerossa no 14 Stephen Lindholmin artikkelin.

Eräs EU-tuomioistuimen päätös voi mitätöidä kuntien ja ammattijärjestöjen tekemiä eläke- ja sosiaalietuja koskevia sopimuksia. Se rajoittaisi EU:n takaamia markkinoiden ñvapauksiaò.

On huolestuttavaa, että Lissabonin sopimus ei näytä vaikuttavan EU-tuomioistuimen päätöksiin. Näin kertoo LO:n juristi Claes Mikael Jonsson. LO:ssa analysoidaan parhaillaan, mitä se merkitsee. (LO = Ruotsin SAK).

EU:n ammattijärjestön pääsihteeri Monks kertoo, että EU-tuomioistuin jatkaa ammattiyhdistysliikkeen mustaa listaa ja katsoo, että ammattiyhdistysliikkeen edut ñvaarantavatò työvoiman vapaata liikkumista ja vaarantavat työnantajien ja kapitalistien etuja.

Siinä yhteydessä Monks viittaa myöskin Laval-päätökseen, jossa Rakennus- ja Sähköliittoa syytettiin Vaxholmissa Ruotsissa ja ehkäistiin ruotsalaisen yleissopimuksen soveltaminen liettualaisen reppufirman eduksi. On vielä muutamia muitakin päätöksiä, joissa markkinoiden ñvapausò on voittanut.

EU-ammattijärjestö vaatii EU-tuomioistuimen päätösten johdosta, että Lissabon-sopimukseen tulisi lisälauseke ammattiyhdistyksen oikeuksista sosiaalisissa kysymyksissä. Kuitenkaan mikään hallitus Euroopassa ei ole asettunut vaatimuksen taakse. Ruotsin oppositio on epämääräisesti esittänyt sosiaalisia muutoksia, jos he voittavat vaalit. He eivät voittaneet. EU ei ollut edes mikään vaalikysymys.

FAKTA: EU-tuomioistuimen päätöksiä:

Saksassa työntekijät voivat sopia, että osa palkasta menee eläkevakuutukseen. Työnantaja ja ammattiliitot ovat sopineet, mikä vakuutusyhtiö saa eläkevakuutukset.

EU-tuomioistuimen päätöksen mukaan eläkkeet pitää kilpailuttaa. Tuomiolla saattaa olla merkitystä myöskin Ruotsin eläkesopimuksissa.

Wäinö Pietikäinen

Suomen armeijasta

Mielipiteeni Suomen armeijan tulevaisuudesta on, että armeija voitaisiin lopettaa. Ulkoa ei uhata Suomea, vaan sisältä porvarien ja kapitalistien toimin ja politiikalla. Costa Ricassa lopetettiin armeija 1948-49. Tähän voi perehtyä kirjasessa Höivik, T. ja Aas, S., Costa Rica - maailman armeijaa, Aseidenriisuntavihkot 28, Suomen Rauhanliitto, Gummerus, Jyväskylä 1988. Muut lähteet ovat wikipedia ja verkko.

Asevelvollisuus on seitsemässä NATO-maassa, joita on 28. Useissa Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan maissa on asevelvollisuus sekä Euroopassa Suomen lisäksi vain Kreikassa ja Kyproksessa. Ruotsi siirtyi palkka-armeijaan 1.7.2010. Valikoivassa asevelvollisuudessa kutsutaan palvelukseen osa ikäluokasta. Näin on jo käytännössä Suomessa nuorten heikon kunnon vuoksi.

Asevelvollisuudesta luopuminen ehkä nostaisi talouskasvua. Professori Panu Poutvaara arvioi, että asevelvollisuusarmeija tulee 1-2 prosenttia BKTsta kalliimmaksi kuin palkka-armeija. Puolustusvoimien todellinen kustannus olisi 2,5-3,5 prosenttia BKTsta.

Suomessa enemmistö kannattaa asevelvollisuutta. Sen ajatellaan luovan moraalista ryhtiä asevelvollisiin. Kansalaiset vastaavat maansa turvallisuudesta. Intissä opitaan erätaitoja ja tutustutaan otokseen ikäluokkaa. Saatua johtajakoulutusta en arvosta, sillä se näkyy johtajien heikoissa esimiestaidoissa.

Useat vastustavat asevelvollisten pakkotyötä, jota sanotaan jopa orjuudeksi. Pasifistit vastustavat kaikkea sotimista myös oikeutettua eli ovat toisen posken kääntäjiä. Monissa Länsi-Euroopan maissa sotilaallista koulutusta annetaan osalle ikäluokasta. Kantahenkilökunta on palkkasotureita.

Puolustusministeriön laskelmien perusteella asevelvollisuusarmeija tulee Suomelle halvemmaksi kuin palkka-armeija. Säilyy monipuolinen reservi, jota ammattiarmeijalla ei saada. Toisaalta asevelvollisten poissaolo työelämästä tulee kalliiksi.

Asevelvollisuusarmeija säilytetään toistaiseksi, samoin varusmiespalvelus vapaaehtoisena naisille. Palkka-armeijaan ei siirrytä eikä valikoivaan asevelvollisuuteen. Aseistakieltäytyjäliitto sanoo: ñSiilasmaan työryhmän raportin tarkoitus näyttää olevan pitkittää itsetarkoituksellisesti asevelvollisuusjärjestelmän elinikää ja edistää yhteiskunnan militarisoimistaò. Risto Siilasmaa väitti monien kasarmien ja suuren reservin olevan maalle haitallista.

Monissa maissa on puolisotilaallisia eli paramilitaareja joukkoja, jotka ovat sotilaallisesti järjestettyjä ja koulutettuja siviilijoukkoja. Ne voivat olla hallituksen luomia joukkoja, sissejä tai yksityisten yritysten joukkoja. On ja on ollut puolisotilaallisia järjestöjä. Useat puolisotilaalliset järjestöt ovat tehneet ihmisoikeusrikoksia.

Koska asevelvollisuusarmeija koostuu kansan ihmisistä, niin sitä voidaan pitää siinä mielessä melko luotettavana, ettei se helposti hyökkää kansan kimppuun. Palkka-armeijan sotilaat saattavat ajatella, että on sama, mitä he tekevät, kunhan palkkansa saavat. Ehkä paramilitaarit joukot ovat keskimäärin julmimpia.

Hannu Kautto

EU Suomi - ei köyhä, eikä kipee !

Tämä sanonta tulee väistämättä mieleen, kun seuraa julkisuudessa tavan takaa esillä olevia hallituksen kykypuolueiden ñsutkejaò nuoria ja rohkeita ministereitä heidän toimiessaan EU:n ja pankkimaailman ñsössimisenò seurauksia siirtäen, sekä rahalla että takaamalla - ja tietysti Suomen kansalaisten varoista.

Kipeetä ei ole tehnyt, näiden päättäjiemme ñhövelitò sitoumukset osallistua sotaretkiin (Afganistan/Nato)+ EU:n valmiusjoukot joita ei ole käytetty koskaan, kyseessä on miljoonat eurot.

Muiden EU maiden jäsenmaksuihin, omien jäsenmaksujen lisäksi (Englanti 2009 135 milj. euroa, ja näille seuraaville yhteensä 40 milj.euroa Saksa, Ruotsi, Hollanti, Itävalta) ja kaikki nämä ovat meitä rikkaampia valtioita !

Muut maat kuin Suomi maksaa maataloustukensa ns. EU rahoista, mutta me maksamme 1 miljardi euroa omista verovaroista. Seurauksena väistämättä hallituksen valitsemalle toimintalinjalle ñhyysätäò EU:ta ja pankkimaailmaa, on jo toteutuneet yhä pienenevät kansalaisten palvelut ja hyvinvointi.

Esimerkkeinä olkoon tästä hallituksen kuntapalvelujen säästämispolitiikasta Tuusulan valtuuston hyväksymät sosiaalija terveyspuolen toteutetut maksukorotukset terveyskeskuksissa ja ns. taksikortin poistaminen yli 60:tä liikuntarajoitteiselta ikääntyneeltä henkilöltä.

Myös terveys- ja sosiaalivastaanottojen lopettaminen kesällä Jokelasta ja Kellokoskelta, unohtamatta yöpäivystys ambulanssin lopettamista Pohjois-Tuusulasta.

Tämän EU- kiiman maksumiehiksi on viety myös Suomen kansalaiset suurten eduskuntapuolueiden toimesta ja nyt Soinikin on astunut tähän ryhmään, kun ei vastusta enää EU:ta.

Jori Porspakka
porspakka@pp.inet.fi
040 5605008

Perusturva vähintään 900 €/kk

Kohtuullinen perusturva 900 ú/ ja minimipalkka 1 500 ú/ takaavat sen, että harmaa talous saadaan kuriin. Nyt sen arvioidaan Suomessa olevan jo lähes 20%. Kreikassa se on noin 30%.

Pimeätä työtä tarjoaa nimenomaan työnantaja eikä työntekijä. Ja eräs osoitus keinottelusta on se, että Suomessa on yli 1,3 miljoonaa köyhää, joiden tulot jää alle 900 ú/kk alle EU:n köyhyysrajan, kun lasketaan kaikki yli 18v. verovelvolliset. Useimmat käyvät työssä palkalla jolla ei elä Suomessa.

Juuri perusturvan heikkouden takia on köyhää helppo painostaa tekemään pimeitä töitä, joista maksetaan laittoman vähän, josta ei kerry eläkettä, eikä tietenkään kuulu tapaturma- ja sairausvakuutuksen piiriin.

Tällaisilla työmailla ei tietenkään ole työturvallisuudesta mitään takeita, eikä työolosuhteista eikä irtisanomissuojasta senkään vertaa kuin ñvaloisillaò duunareilla. Veroja ei kerry kunnalle eikä valtiolle jne...
Perusturvan taso siis eliminoi teettämästä pimeitä töitä eli tukee harmaata taloutta.

Harmaa talous on kapitalistisen keinottelun yksiä rikollisimpia mutta tyypillisiä piirteitä.

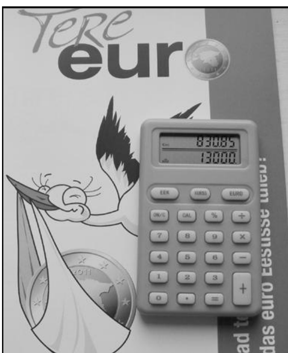
Johon oikeisto ei tule puuttumaan, puhetta kyllä on piisannut... Ja jos joku ei tiedä, miten se rahoitetaan se tulee tässä: Pääomatuloveroja nostetaan ja progressioidaan, samoin osinkotulot ja 0:sta eurosta (nyt osinkotulot 90 000 ú/v veroton), osa tuloista kunnille, omaisuusvero takaisin, kansainvälinen valuutta ja arvopaperikauppa verolle (tobinin vero) ja pörssikauppa verolle.

Joku voi sanoa, että kilpailukyvyn nimissä niin ei voi tehdä... Kyllä voi, Suomi on veroparatiisi...Euroopan vertailut esiin. Vaatimukset toteutetaan vaikkapa Euroopan keskivertomaiden mukaan. B.Wahlroos sanoi taannoin että muuttaa Suomesta jos pääomaveroja nostetaan...

Minne? Suomi on jo veroparatiisi...minne Wahlroos menisi. Ehkäpä johonkin kehitysmaahan? Tuskin!

Kirjoittanut:
Markku Huhtala

Euro on Virolle geopolitiikkaa

Virossa on jaettu jokaiseen kotiin euro-opas ja laskuri helpottamaan asiointia euroissa.

Viro siirtyy vuoden vaihteessa euroon. Viro lienee pariin vuoteen viimeinen maa, joka pääsee talousvaikeuksiensa kanssa kamppailevaan eurokerhoon. Viron kruunut vaihdetaan euroiksi siten, että yksi euro vastaa 15,646 kruunua.

Virolle euro on geopolitiikkaa ja tärkeä virstan pylväs länteen siirtymisessä. Euroa pidetään luontaisena jatkona EU- ja Nato-jäsenyydelle. Samalla Viro tekee pesäeroa muuhun Baltiaan, jotka jäävät odottamaan vuoroansa päästä euroklubiin.

Viro odottaa euron tuovan ulkomaisia investointeja. Norjalainen öljy-yhtiö Statoil toi jo ruotsalaispankkien ja euron innoittamana lähes 300 miljoonan euron investoinnin Viroon. Yhtiö alkaa hoitaa Viron kautta Itä-Euroopan jakelua. Viron taloustutkimuslaitos taas ennustaa euron tuovan aluksi shokin virolaisille, kun palkkojen pienuus paljastuu ihmisille. Virossa keskipalkka on noin 13 000 kruunua eli 830 euroa. Virossa ovat hinnat nousseet nopeasti ennen euron tuloa. Palkkojen nousutahti sen sijaan on edelleen pientä. Viron valttina on turismi ja edullinen työvoima. Teollisuustyössä Virossa keskipalkka on 600 euroa.

Ensi vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen uskotaan olevan mielenkiintoinen, kun euro paljastaa virolaisille, kuinka köyhästä maasta on kysymys. Epävirallisten irvileukaläheiden mukaan euron jälkeen lännen seuraava maamerkki Virossa on Naton sotilastukikohta. Tosin sellaista ei tunneta Naton julkistamassa Baltian puolustussuunnitelmassa Eagle Guardian.

Leena Hietanen

Eläkerahojen polttaminen on “tietoliikennehäiriö”

Jatkumo on tietoliikennöidä, että eläkkeet ovat jääneet maksamatta ajallaan ñtietoliikennehäiriönò vuoksi. Eläkerahamme ovat pohjattomassa kaivossa. Kasinokapitalismissa, riistokapitalismissa uhraukset ovat todellisuudessa vähintään kolminkertaiset annettuun ymmärtämiseen suhteutettuina. Valtiovarainministeri Jyrki Katainen keinottelutaloudessaan, todellisessa keinottomuudessaan on maksimaalisen valheellisen läpinäkyvä.

Raimo Ruttonen
Joensuu

Tukea Kansan äänelle

Heikki Männikkö 50 e, Reijo Katajaranta 20 e, Larmo Lehtola 10 e, Juhani Tanski 369 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tarja Männikkö 12 e, Abdullah Tammi 20 e, Juha Kieksi 8 e, Haagan flikka 8,50 e, Pasi Ranki 33 e, Timo Kangasmaa 20 e, Hannu Kautto 120 e, Matti Järvinen 10 e, Hannu Ikonen 25 e, Anja Saarikko 20 e, Heikki Ervasti 20 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Paavo Heikkinen 25 e, Anne Luukkonen 10 e, Esko Luukkonen 10 e, Matti Laitinen 20 e, Anna Saarelainen 35 e, Raika ja Kai Kontturi 50 e ja Jouko Nevalainen 30 e.

OKO 554114-227966

Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

VALTTERILLE

Pidimme kirpputoria 20-21.11.2010. Kiitokset siitä tavaroiden lahjoittajille ja kaikille avustajille. Seuraavan kerran pidämme kirpputoria keväällä huhtikuussa 2011. Tarvitsemme kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluimmin dekkarit, romaanit yms. kirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeittimet, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavaran voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

terveisin Riitta ja Tarja

Korean läntinen meriraja on jatkuvien konfliktien näyttämö. Oheisesta kartasta syyn huomaa selvästi: keltainen, ylempi raja on USA:n yksipuolisesti piirtämä. Alempi, punainen, on KDKT:n esittämä rajalinja, joka suojaisi maata paremmin USA:n jatkuvalta sotilaalliselta painostukselta.

Luonnontarkkailija

Tauno Pirttilä Lounais-Hämeestä raportoi, että kottaraisia ja töyhtöhyyppiä nähtiin vielä 21 lokakuuta.

Muuttotouhut olivat ainakin pari kuukautta myöhässä näillä hyönteisravinnolla elävillä linnuilla.

Luontopolulla syntyi Tanelta iloksemme seuraava tekstariruno:

Järven kaisloissa vielä vihreää. Tuuli liikuttaa itämaista kirjoitusta.

Tapahtumia ja kokouksia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen puurojuhla

Hermannin kerholla os. hämeentie 67, keskiviikkona 29.12.2010 alk klo 18.00.
Ohjelma: "Puuropuhe" Pekka Tiainen
Juonto ja avaus, Timo Kangasmaa
Sketsejä ja konnakööri yms

puuro, glögi, voileipiä, piirakat ja kahvi
Tervetuloa kaikki paikalle

SIIVOTAAN SUOMI RASISMISTA
Perjantai 21.1.2011. klo 17 -19
Kirjasto "Kymppi" Elielinaukio 2G.

Keskustelua: työstä, toimeentulosta ja monikulttuurisuudesta

Kirsti Kangas - Oikeutta siivoojille liike
Markus Himanen -Vapaa liikkuvuus verkosto
Mohammed Jama - Posti- ja logistiikka-alan osasto

tervetuloa

uutta voimaa eduskuntatyöhön
Suunta talous- ja yhteiskuntapolitiikan muutokseen
STP:n tavoitteet eduskuntavaaleissa
seminaari ja keskustelutilaisuus la. 12.2.2011.
tervetuloa ehdokkaat, vaalityöntekijät ja asiasta kiinnostuneet
paikka ilmoitetaan myöhemmin

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n vastainen kansanrintama ry
Kansan ääni
http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

SFT:n opintokerho kokoontuu 10.1. 2011 kello 17.30 Helsingissä kirvesmiesten kerholla os. Mäkelänkatu 8. Illan aiheesta ñKun isoisä veroilmoituksen tammikuussa tekiò keskustelun pohjaksi kertoilee Pekka Tiainen.

SFT kutsuu Työväen vallankumouksen alkamisen muistopäivänä to. 27.1.2011 klo 17.00 tilaisuuteen Helsingin Eläintarhassa sijaitsevalle Punaisten Valtakunnalliselle muistomerkille. Ohjelmassa puhe ja kukkienlaskun.

SFT kutsuu su. 30.1.2011 kunniakäynneille Malmin hautausmaalle Punaisten ja Viime sotien aikana teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien haudoille. Kokoonnumme Malmin hautausmaan pääportille klo 11.00, josta siirrymme muistomerkeille. Tilaisuuksien ohjelmassa puhe ja kukkienlasku molemmilla haudoilla.

Luokkasodan alkamisen vuosipäivän tilaisuuksiin toivomme järjestöjen osallistuvan lippuineen.

Kansan ääni
Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2 keskiviikko klo 19.00

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00-20.30.

Piikin Tutkain
Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 e/pmm
Muut 1e/pmm

Tili:
OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
Karprint Oy

Sodan valmistelu tuomittiin

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry. kutsui kansalaisia ja järjestöjen edustajia 30.11.2010 eduskuntatalolle pohtimaan viime aikojen tapahtumia maassamme. Olemme todenneet, että nykyinen tapa verhoutua rauhantahtoisuuden nimikkeen alle, näyttää olevan sodan valmistelua. Hyde Park-luonteisessa tilaisuudessa käytettiin useita maamme sotapolitiikkaa arvostelevia puheenvuoroja

Banderolleilla varoitettiin Nato-vaaroista. Sotilasliitot ajavat suurten kapitalistiryhmien etuja. Politiikan keinojen lopputtua otetaan käyttöön aseet. Koskaan ei tule aikaa, jolloin tulisi hyväksyä Nato

Emme tarvitse aseita hyökkäyssotaan

Puheenvuorossaan SFT:n puheenjohtaja **Timo Kangasmaa** kummasteli nykyisen hallituksen eräitä toimia: ñSamanaikaisesti kun esitetään supistuksia sosiaalimenoihin, näyttää rahaa riittävän pohjattomasti asehankintoihin, jotka eivät palvele puolustusta, vaan ovat hyökkäyssodassa käytettäviä aseita. Samaan aikaan harjoitet-tavalla sotapropagandalla on tavoit-teena romantisoida sota hyväk-syttäväksi asiaksi. Enää ei lauleta muistojen pölyttyneissä korsuissa ñisänmaallisia laulujaò lasikantisista laulukirjoista, vaan tanssipaikoilla voi edetä Raatteentietä EU Suomessa Korsuorkesterin tahdittamana.

Merkillistä on eräiden ministeriemme käynti ulkomailla julistamassa, että he kokevat ainoaksi uhakseen maailmassa naapurimme Venäjän. Valtiomiesviisaus edellyttää asioihin toisenlaista suhtautumista. On syytä palauttaa mieliin taannoisen Kokoomuspuolueen puheenjohtajan ajatus, että maamme ei ole voinut valita geopoliittista asemaansa. Tuon ajatuksen varaan rakennettiin julkinen ulko- ja sisäpolitiikkamme syyskuusta 1944 aina Kekkosen kauden loppuun saakka. Tuohon aikaan sijoittuvat myös suurimmat näytöt maamme rauhantahtoisen politiikan saavutuksista, luotettavuuteemme todellisena rauhantahtoon perustuvana maana. Mihin olemme hukanneet tuon luotettavuuden maailman silmissä?

Maamme sotilaalliset kytkökset aiheuttavat huolta kansalaisten keskuudessa. Virallisesti, meille tavallisille ihmisille, selitetään, että maatamme ei ole kytketty Naton jäsenyyteen, mutta julkisuuteen putkahtaneet tapahtumat- vai ovatko ne tietoisesti propaganda mielessä julkisuuteen annettuja asioita- näyttäisivät puhuvan aivan muuta. Mitä ja miksi meiltä salataan tosiasioita? Yksinkertaisesti ei tunnu uskottavalta selitys, että ilman sopimuksia ovat kaikki Naton ovet meille rajattomasti auki vain tutustumista varten. Jos ei kerta ole sopimuksia, niin miksi maassamme uhrataan budjetissa sotarahoja armeijan aseistuksen yhdenmukaistamiseen Naton kanssa? Jos ei sopimusta, niin miksi sitten harjoitellaan maamme aluevesillä ja mantereella säännöllisesti sotaa yhdessä Naton joukkojen kanssa ja johdolla?ò

Maailma käyttää järjettömästi rahaa aseisiin.

Kattavaa asemäärärahojen supistamista esitti **Reijo Katajaranta**: ñRuotsalaisen rauhantutkimuslaitos SIPRIN tilastotietojen mukaan rahaa kului vuonna 2009 aseisiin 1531 miljardia US dollaria. Kaikki tämä hukkaan heitetty raha palvelee pääasiassa USA:n imperialistisia etuja maailmassa köyhempien maiden kustannuksella. USA itse käytti samana vuonna rahaa aseisiin 661 miljardia, joka on 43% maailman kaikista varustelumenoista. Vertailun vuoksi Ranska, Britannia, Saksa ja Italia käyttivät yhdessä rahaa 203 miljardia ja Venäjä 53 miljardia.

USA:lla on Natossa keskeinen valta. Nato toimii USA:n politiikan jatkona, mihin poliittiseen liekanaruun ja USA:n sotapolitiikan tukemiseen on sitoutunut myös EU luullen tällä tavoin pääsevänsä yhteiselle saaliinjaolle. Myös Suomi on mukana jakamassa maailmaa osallistumalla erilaisiin kumppanuuksiin Naton kanssa ja sovittamalla sotakalustoamme yhteensopivaksi Naton aseistuksen kanssa. Suomen entisiä puolustusvoimia ollaankin muuttamassa hyökkäysvoimiksi. Naton jäsenyys on meille huonoin vaihtoehto. Suomen on ehdottomasti palattava rauhan rakentamisen ja oman maan puolustamisen linjoille sekä pysyttävä kaukana Natosta ja USA:n sotapolitiikan tukemisesta.

Jos maailmassa jonkinlaisia aseita ja armeijoita tarvitaan, ne on alistettava kokonaan YK:n alaisuuteen. Nato sen sijaan on entisenä kylmän sodan jäänteenä täysin tarpeeton. Rauha ja konfliktien hallinta voidaan toteuttaa oleellisesti pienemmillä armeijoilla, jos vain niin halutaan ja nimenomaan YK:n johdolla. Esitättisinkin, että eduskunta valmistelisi esityksen YK:lle, jossa otettaisiin tavoitteeksi pudottaa maailman varustelumenot kymmenenteen osaan nykyisestä. Tällä tavoin säästyisi valtavasti rahaa, joka voitaisiin rahastoida ja käytettäisiin tarkan kontrollin alla köyhimpien maiden vesihuollon, terveydenhoidon, infrastruktuurin ym. tärkeiden asioiden kunnostamiseenò.

Tulee irrottautua kaikista sotilasliitoista

EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja **Heikki Männikkö** muistutti, että pelkkä ñirti Natostaò - tunnus ei riitä: Monet ovat verranneet Naton Lissabonin kokouksesta uutisoitua Venäjän ja Naton ñyhteistyötäò Ribbentrop-sopimukseen, jonka turvin Neuvostoliitto sai aikaa varustautua Saksan hyökkäykseen. Onkin ymmärrettävää, että Venäjä yrittää ostaa aikaa estääkseen Naton vyörymisen kohti rajojaan. Kuten ennen maailmansotia talousblokit taistelivat maailman taloudellisten resurssien hallinnasta, niin nytkin USA:n, EU:n ja Japanin pääomaryhmittymät pyrkivät jakamaan maailmaa edukseen. Tässä heidän nyrkkinään on vielä Nato ja kaikki maailmassa käytävät sodat heijastavat tätä taistelua. Tunnussemme ñIrti Natostaò on aivan oikea. Jotkut haluavat tulkita tämän ñirti Natostaò -tunnuksen siten, että irrottaudutaan Natosta, mutta kehitetään EU:lle omat sotavoimat. Tämä on imperialismin kehittämistä vain sillä erolla, että EU:sta halutaan tehdä kilpaileva taloudellinen blokki, joka perinteisin imperialismin keinoin pyrkii lisäämään omaa alueellista ja taloudellista valtaansa maailmassa. Olemme sanoneet, että Suomen pitää irrottautua kaikista sotilasliitoista. Tämä tarkoittaa sitä, että minkä tahansa sotilasliiton jäsenenä olemme imperialistisessa rikkaiden valtojen joukossa jakamassa maailmaa ja tämä kehitys johtaa loppukädessä aseellisesti tapahtuvaan jakoon. Siksi vastustamme aina Suomen liittämistä mihinkään sotilasliittoon. Naapurinamme on Venäjä, entinen Neuvostoliitto, jonka kanssa meidän jo perinteistä lähtien pitää säilyttää hyvät välit, emmekä myöskään siksi voi koskaan liittyä mihinkään sotilasliittoon. Voimme vain yhtyä edellisten puhujien vaatimuksiin, että on vähennettävä asemäärärahoja, vedettävä Suomen joukot Afganistanista sotimasta ja ehdottomasti torjuttava aina Suomen liittyminen Natoonò.

Emme halua uusia evakkoretkiä

Sosialistisen Rauhanpuolueen **Leo M. Nieminen** muistutti rauhansopimuksesta: ñOlen karjalainen evakko. Sota Suomen rajalla fasismia vastaan alkoi 30.11.39. Sillä toimenpiteellä yritettiin jälleen kerran Saksan avulla tehdä ñsuurta Suomeaò, ei myönnytty Neuvostoliiton esittämiin minimi-rauhanturvaamisvaatimuksiin ja me karjalaiset jouduimme lähtemään evakkoon. Tänäkin päivänä tiedämme, että Suomessa vehkeillään sotien jälkeistä rauhansopimusta vastaan, joka on turvannut meille rauhan jo 70 vuoden ajaksi sekä kansallemme työtä ja toimeentuloa. Vanhat fasistien jätökset organisoivat liikkeitä, joilla kasvatetaan kansaa edelleenkin ñryssävihaanò. Emme halua uusia evakkoretkiä. Venäjän ja liittoutuneiten tekemällä rauhansopimuksella on kyetty pitämään täällä jonkinlainen rauhan olotila ja haluamme, että se rauhan olotila jatkuu Suomen osalta. Kiitos Venäjälle ja kiitos Suomen rauhantahtoisille ihmisille, että jaksavat vielä tänä päivänä muistuttaa niistä fasistien toiminnoista, joiden takia Karjalainen väestö joutui evakkoretkelleen lähtemäänò.

Toimitti: Heikki Männikkö

Äänestä STP:n ehdokkaita eduskuntavaaleissa 2011

Eduskuntavaalit käydään keväällä 17.4.2011. Suomen Työväenpuolue STP rp. asettaa ehdokkaita kaikissa vaalipiireissä. Laajana yhteistyöjärjestönä luomme poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle oikeistopolitiikalle. Peruspalveluja ei tule leikata. Tulee suuntautua oikeudenmukaiseen tulonjakoon ja leikata voittoja. Tällä palstalla esittelemme ehdokkaitamme vaaleihin saakka.

Hannu Kautto, Espoo
Uudenmaan vaalipiiri
Tekniikan lisensiaatti

Kunnan ansiotulojen verotus progressiiviseksi, pääomatulojen verotus kiristettävä ja sotamäärärahoja leikattava. Näin lisäämme sosiaalimenoja. Sosiaalietuuksien verotus pois. Kirkot irti valtiosta ja kouluista. Ei NATO:lle, erottava EU:sta.

Nevalainen Jouko, Vantaa
Uudenmaan vaalipiiri
Koneenhoitaja

Ulkolainen pimeä työvoima pois työmarkkinoiltamme. Ulkoistettavien firmojen maksettava saamansa tuet takaisin. Pätkäja vuokratyölle tiukat raamit. Työpaikat vakinaistettava. Irtisanomissuojaa parannettava. Kansaneläkkeeseen reilu korotus.

Pekka Tiainen, Helsinki
Helsingin vaalipiiri
Valtiotieteen tohtori

Täystyöllisyys ja lisää rahaa työllisyyden hoitoon. Työmarkkinatukea, opintotukia ja pieniä eläkkeitä korotettava. Perintä- ja ulosottovelat mitätöitävä. Pankkien, suurten tulojen ja omaisuuksien verotusta kiristettävä. Suomen Nato-jäsenyys torjuttava.

Matti Wahrman, Lapinjärvi
Keski-Suomen vaalipiiri
Autonkuljettaja

Kesällä jäin koti-isäksi ja vaimo palasi työhön. Kotihoito alentaa perheen tulotasoa. Päivähoito tulee taata kaikille. Sekavasta kuntalisästä on luovuttava. Kotihoidon tuki on nostettava ja maksettava asuinpaikasta riippumatta perheille samanlaisena.

Ville Rahikainen, Helsinki
Helsingin vaalipiiri
Leipomotyöntekijä

Työnantajille KELA-maksu takaisin. Julkinen liikenne kunnille ja sen kilpailutus lopetettava. Julkisen terveyshuollon alibudjetointi lopetettava. Kunnallisen asumisen korotuskierre pysäytettävä. Malmin lentokenttä säilytettävä ilmailuharrastajilla.

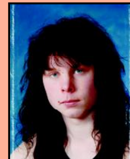
Wäinö Pietikäinen, Vaasa
Kuopion vaalipiiri
Toiminnanjohtaja

Vaaliteemat uusiksi, siten että tärkeät asiat säädettäisiin lailla ja rikkeistä säädettäisiin rangaistus. Kansanedustajien tulisi vastata kirjallisesti, jos 1 000 kansalaista vaatii ja sitova kansanäänestys tulisi suorittaa, jos 100 000 sitä kirjallisesti vaatii.

Juho Haavisto, Helsinki
Etelä-savon vaalipiiri
Digit. kuvankäsittelijä

Suomessa on tärkeintä kansan ja työväestömme edun mukainen talouspolitiikka. Köyhyyden ja työttömyyden poisto ehdoton edellytys. Valheellinen historia oikaistava. Viisas talous ja rehellinen historia on tähän tie.

Lohenoja Joonas, Kotka
Kymen vaalipiiri
Automaattiasentaja

Eettisesti ja taloudellisesti tasa-arvoisempi yhteiskunta. Parempi työelämä. Syrjäytymisen estäminen ja parempi vanhustenhuolto. Työttömyyden vähentäminen ja ympäröivän luonnon huomioiminen. Ruokaa, ei aseita!